

لَا إِلَهَ إِلَّا الْمَطْهُرُونَ

قرآن مجید

سراپکی ترجمے نال

زیر ہدایت

امام جماعت احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابعیہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے ہا جو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرن آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایس جماعت کوں پورے سو سال تھی گئی تے اے ہک کنیں ہک کر دڑ تھی گئی تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو دہرہ ملکیں وچ پہنچ گئی۔ ایس خوشی دے موقعے تے اللہ واشکر ادا کرن کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرن دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپنی زبان وچ ترجمہ سکھن تے سمجھن سو کھا تھی و پنچے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اول وعدے دہک حصہ اللہ سیس ایندا چھا پڑن مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد سکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم سکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تقدير

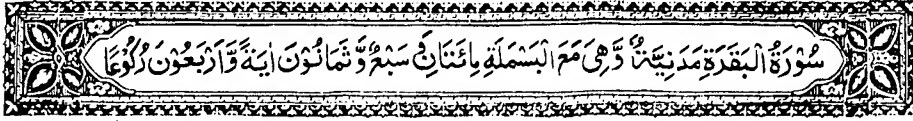
شمار	سورت	صفحه	شمار	سورت	صفحه
۱	الفَاتِحَة	۱	۲۸	الْقَصَص	۲۵۳
۲	البَقَرَة	۲	۲۹	الْعَنْكَبُوت	۲۶۷
۳	آلِ عِمْرَان	۵۱	۳۰	الرُّوم	۲۷۲
۴	النِّسَاء	۸۰	۳۱	لُقْمَن	۲۸۳
۵	الْمَائِدَة	۱۱۱	۳۲	التَّحْجَة	۲۹۰
۶	الْأَنْعَام	۱۲۳	۳۳	الْأَحْزَاب	۲۹۳
۷	الْأَعْرَاف	۱۶۰	۳۴	سَبَا	۵۰۷
۸	الْأَنْفَال	۱۹۰	۳۵	فَاطِر	۵۱۶
۹	التَّوْبَة	۲۰۲	۳۶	يُس	۵۲۳
۱۰	يُونُس	۲۲۵	۳۷	الضُّحَى	۵۳۲
۱۱	هُود	۲۴۱	۳۸	ص	۵۴۳
۱۲	يُوسُف	۲۵۹	۳۹	الزُّمَر	۵۵۳
۱۳	الرَّعْد	۲۷۵	۴۰	الْمُؤْمِن	۵۶۵
۱۴	إِبْرَاهِيم	۲۸۳	۴۱	حَمَّ السَّجْدَة	۵۷۹
۱۵	الْحِجَر	۲۹۱	۴۲	الشُّورَى	۵۸۸
۱۶	التَّحَل	۲۹۹	۴۳	الرَّحْمَنُ	۵۹۶
۱۷	يَحْيَىٰ إِسْرَآئِيل	۳۱۵	۴۴	الدَّخَان	۶۰۵
۱۸	الْكَهْف	۳۳۲	۴۵	الْجَاثِيَة	۶۱۰
۱۹	مَرْيَم	۳۴۸	۴۶	الْأَحْقَاف	۶۱۵
۲۰	طه	۳۵۹	۴۷	مُحَمَّد	۶۲۱
۲۱	الْأَنْبِيَاء	۳۷۴	۴۸	الْفَتْحَة	۶۲۷
۲۲	الْحَج	۳۸۶	۴۹	الْحُجُرَات	۶۳۳
۲۳	الْمُؤْمِنُون	۳۹۷	۵۰	ق	۶۳۷
۲۴	التَّوْر	۴۰۷	۵۱	التَّوْرَات	۶۴۱
۲۵	الْفُرْقَان	۴۱۸	۵۲	الْطُّور	۶۴۶
۲۶	الشَّعْرَاء	۴۲۷	۵۳	النَّجْم	۶۵۰
۲۷	النَّمْل	۴۴۲	۵۴	النَّمْل	۶۵۳

شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
٥٥	الرَّحْمَنُ	٢٥٩	٨٥	الْبُرُوجُ	٤٢٢
٥٦	الْوَاثِقَةُ	٢٦٥	٨٦	الطَّارِقُ	٤٢٣
٥٧	الْحَدِيدُ	٢٦٠	٨٧	الْأَعْلَى	٤٢٥
٥٨	الْمُجَادَلَةُ	٢٦٦	٨٨	الْأَنْشَاءُ	٤٢٦
٥٩	الْحَشْرِ	٢٨٠	٨٩	الْفَجْرِ	٤٢٧
٦٠	الْمُمْتَحِنَةُ	٢٨٣	٩٠	الْبَلَدُ	٤٢٩
٦١	الْصَّفِّ	٢٨٤	٩١	الشَّمْسُ	٤٥٠
٦٢	الْجُمُعَةُ	٢٨٩	٩٢	الْيَلُ	٤٥١
٦٣	الْمُنْفِقُونَ	٢٩١	٩٣	الضُّحَى	٤٥٣
٦٤	التَّغَابُنُ	٢٩٣	٩٤	الْمَنْشَرُ	٤٥٣
٦٥	الطَّلَاقُ	٢٩٦	٩٥	التِّينِ	٤٥٣
٦٦	التَّحْرِيمُ	٢٩٨	٩٦	الْعَلَقُ	٤٥٥
٦٧	الْمَلِكُ	٤٠١	٩٧	الْقَدَرُ	٤٥٦
٦٨	الْقَلَمُ	٤٠٣	٩٨	الْبَيِّنَةُ	٤٥٦
٦٩	الْحَاقَّةُ	٤٠٤	٩٩	الزَّلْزَالُ	٤٥٧
٧٠	الْمَعَارِجُ	٤١٠	١٠٠	الْعَدِيدُ	٤٥٨
٧١	نُوحٌ	٤١٣	١٠١	الْقَارِعَةُ	٤٥٩
٧٢	الْحِجُّ	٤١٥	١٠٢	التَّكْوِيْنُ	٤٥٩
٧٣	الْمُزِيلُ	٤١٨	١٠٣	الْعَصْرُ	٤٦٠
٧٤	الْمُدَّثِّرُ	٤٢٠	١٠٤	الْهُمَزَةُ	٤٦١
٧٥	الْقِيَمَةُ	٤٢٣	١٠٥	الْفِيلُ	٤٦١
٧٦	الدُّعْرُ	٤٢٥	١٠٦	قُرَيْشٌ	٤٦٢
٧٧	الْمُرْسَلَةُ	٤٢٧	١٠٧	الْمَاعُونُ	٤٦٢
٧٨	النَّبَا	٤٣٠	١٠٨	الْكَوْثَرُ	٤٦٣
٧٩	الْأَزْغَةُ	٤٣٢	١٠٩	الْكَافِرُونَ	٤٦٣
٨٠	عَبَسَ	٤٣٣	١١٠	التَّصْدُقُ	٤٦٣
٨١	التَّكْوِيْنُ	٤٣٦	١١١	الْأَلْبَابُ	٤٦٣
٨٢	الْأَنْفِطَارُ	٤٣٨	١١٢	الْإِنْشَاءُ	٤٦٥
٨٣	الْمُطَفِّفِينَ	٤٣٩	١١٣	الْفَلَقُ	٤٦٥
٨٤	الْإِنْشَاءُ	٤٤١	١١٤	النَّاسُ	٤٦٦

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهُمُ الْبَسْمَلَةُ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة فاتحہ کی ۷ آیتیں ہیں۔ بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیتیں تے ہک رکوع۔

۱۔ بسم اللہ دے ناں دے نال (مذروع کرینداں) حیرھا بغیر منگیئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۲۔ ساریاں چنگائیاں تے صفات اللہ سنیں کیسے ہن حیرھا ساے جہانیں داپالٹن مار۔	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
۳۔ تے بغیر منگیئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
۴۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ داماںک ۔	مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
۵۔ اسان تیبڑی ہی عبادت کریندے ہیں تے تیں کنے ہی مرد منگدے ہیں۔	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
۶۔ تول ساکول سدھارستہ ڈکھا۔	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
۷۔ اُنہیں لوکس دا راہ جہنیں تیں تیں النام کیتن اُنہیں لوکس دا راہ نہ ڈکھا جہنیں تیں تیبڑا غصب لہتے تے نہ انہیں دا جبرھے گراہ تھی گئیں۔	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

سورة بقرہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیات تے ۴۰ رکوعن۔

۱۔ میں اللہ سے ناں دے نال (شروع کرینال) جی رہا بغیر منگے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بُیوٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۲۔ میں اللہ جیگی طرح چاٹنال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۔ اے او کتاب جہدے وچ کوئی شک نہیں تے خدا

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ②

کے بُرائی والے پرہیز گاریں کیتے رہنا۔

۴۔ (پرہیز گاراوہن) جہدے ان بڑھیں گاہیں (حقیقتیں) کول

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

منیندن تے نماز (جماعت نال) ٹھہرا کے پڑھدن تے جو اسان

سَرَدْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ③

انہیں کول بڑ تے اوندے وچول (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

۵۔ تے اولوک اول کول وی منیندن جو ہدایت خدا کئے تیلو

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ

آئی تے (اول کول وی منیندن) جہدے نہیں کئے پہلے نہیں تے

تَبْلِيكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

آئی تے آخرت تے وی اویقین رکھیندن۔

۶۔ ایہے لوک اپنے رب کنیں (مٹی والی) ہدایت تے ہن تے ایہے

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

ہی اولوکن جہدے کامیاب تھیون والہن۔

الْمُفْلِحُونَ ⑤

۷۔ بے شک اولوک جنہیں انکار کیتے انہیں کول توں بُرا نہ بُرا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ

انہیں واسطے بکا گال۔ اونہ منین۔

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥

۸۔ اللہ سٹیں تے انہیں دے دیں تے مہر لاڈلی تے کتیں تے

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى

وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کئے)

عَلَى

أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑦

وڈا عذاب۔

۹۔ اے لوکس وچول کچھ لوک انجمن جہدے کہن اسان اللہ تے

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آخرت کول منیندے ہن (سچی گال لے ہے) او منیندے کائے نہیں۔

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑧

۱۰۔ او اللہ تے مومنین کول دھوکا دیندن تے (سچی گال لے ہے)

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

جو او اپنے آپ کول دھوکا دیندے پتین تے اس گال کول او

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑨

کھیندے نہیں۔

۱۱۔ انہیں دے دیں وجہ بیماری، تے اللہ انہیں دی بیماری کوں
ودھا ڈلیں تے انہیں کیسے بہوں دکھ ڈیوں والا عذاب ہو۔ ایس
واسطے جو او کوڑ مریندن۔

۱۲۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیسٹر فساد نہ
کھنڈاؤ او آبدن اساں تے اصلاح کرن والے ہن۔

۱۳۔ سٹو! بے شک او ہے ہی گیسٹر تے فساد ہن لیکن او
سجھدے نہیں۔

۱۴۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں انہیں ایساں
گھن آؤ جیویں لوک ایساں گھن آئیں او آبدن کیا اساں ایویں
من گھنوں جیویں پاگلن من گدھے۔ سٹو بے شک ایسے لوک
ہی پاگل ہن لیکن او چاندے نہیں۔

۱۵۔ تے جہاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں)
آبدن اساں من گدھے تے اول، جہاں اپنے جنہیں شری لوکیں
کوں انج ملدن تے آبدن اساں تہاڑے نال ہن انہیں نال
تے صرف جہاں مریندے ہن۔

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں پٹیں دی سزا ڈلیں تے مہلت ڈلیں
اپنی شیطانی وجہ گردان تھئے راہوں۔

۱۷۔ بے اولوکن جنہیں ہدایت دے بدلے گمراہی مل گھن گدھے، اے
وپارا انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈلیں تے نہ ای او ہدایت پئیں۔

۱۸۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار» جیڑا بھا پالے تے جہاں او بھا
چودھا رو سو جھکڑ پڑے تے اوں دیلے اللہ نیں انہیں دے سو جھلے
کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھا ریں وجہ چھوڑ پڑے تے او ڈیکھ
نہ سبگن

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ
لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَقِّهِ
خَلَّاهُمُ الشَّيْطَانُ ۝ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ۝

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ فَمَا
رَبِحَتْ بِحَدِّثَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ
لَّا يَبْصِرُونَ ۝

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

۱۹۔ بوڑے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونیں ولدے۔

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مَحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ او اول مینہ آلی کارن جیرھا جھرنے آوے اوندے وچ
اندھارے بن کرک ہے تے کجلی ہے۔ او بجلی دا اگھار سن کے موت
دے ڈرنے پئے کتیں وچ اگھیں چاؤیندن تے التڈنر کا فوس
کوں تباہ کرن والا ۱۰۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يُخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَصَابَهُمْ لَهْمٌ مَّشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ نیڑے ۱۱ تھی بگسے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گئے جیسے دیکھ نہیں
تے سو جھل تھیندے تے اوندے وچ ٹر پندن تے جڈاں انہیں
تے اندھا تھیوے کھڑویندن تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے
کتیں کوں تے اکھیں کوں و بجاؤیوے۔ بے شک اللہ سئیں ہر شے
تے قادر ۱۱ (اونوں پھر ۱۱)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اے لوگو! تساں اپنے اول رب دی عبادت کرو جنہیں تہا کوں پیدا
کیئے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرے تساں کئے پہلے سن راہدا فائدہ
لے تھیں جو اتساں متقی بن ویو۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾
وَلَا كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴﴾

۱۳۔ جنہیں تہا دے کیئے زمین دا فرش تے آسمان دی پھت بنائی ۱۳
تے جھرنے امینہ وسائل تہا دے رنق کیئے اوندے نال
میوے کھرنی تہاں لے جائدے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ
۱۴۔ جے کرتہا کوں ایں آقرآن امیج شک جیرھا اسان اپنے بندے تے
لبائے نازل کیئے تے تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آوے
اللہ دے سوا اپنی سگت کوں وی سب گھنوجے تساں سچے بوناں۔

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۖ أَتَدْعُونَ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جے تساں لے نہ کر سگو تے تساں لے کڈاں وی نہ کر سگو
ایں واسطے تساں اول ہما کئے ڈرو جنید اہل لوک تے پھرن تے لے
کافرین کیئے تیار کیئی گئی۔

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأَنْتُمْ بِمُتَشَابِهٍ ۖ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ

۱۶۔ تے انہیں لوکس کوں جنہیں من گدے توں لے خوشخبری ڈے ڈے
اوپرنگے کم دی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سادے باغ
بن جنہیں دے وچ نہراں و ہندیاں پین۔ جڈاں انہیں کوں باغیں
وچوں میوے دارنق ڈتا ویسی تے او اکھن لے تے اور رنق

فِيهَا حُلْدٌ ۝۵۰

جیر حابیلے وی بڑا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق
بڑا ویس انہیں کیے اوندے وچ پاک جوڑے ازال پئے، ہوسن
تے اوندے وچ لکڑا رہ ولین۔

۲۷۔ بے شک اللہ سب کوں کوئی روک کاہنئیں کر انجی مثال بیان
کرے (بڑیوے) جیر می محمدی ہودے یا اول کنے دی گھٹ۔ تے
جیر سے لوکس من گدھے او جانڈن جو بے شک انہیں نے رب
کنے اسے سہی گال دے تے جیر سے لوکس نہیں منیا او لے ابدن اللہ
سب لے مثال بڑے کے کیا چاہندے تاہوں تائید سے نال ہوں
سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہدایت پاویندن۔ تے
ایندے نال سوائے اکھن نہ منن والیں مے بیا کوئی گمراہ نہیں
تھیندا۔

۲۸۔ اکھن نہ منن والے (لوک) جیر سے اللہ لے نال پکا وعدہ کر کے
تروڑ پیندن۔ تے جیندا اللہ سب گنڈ منن دا حکم بڑے اوں کوں
روی (تروڑ پیندن) تے زمین وچ گھیر تے فساد کریندن۔ ایہہ
لوک ہی گھاٹے وچن۔

۲۹۔ تسال اللہ سب داکوئیں انکار کر گدھے او پھی گال لے ہے
جو تسال مردہ ہاوے تہا کوں زندہ کیتس پھیں تہا کوں مرلی ولاییندا
کرلی تے ول تسال ہوندا (اللہ سب) ول ویس۔

۳۰۔ لے او ذات «جیں زمین دے وچ ہر خے تہا لے واسطے پیدا
کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سی تے سے آسمان پہلے
آسمان آلی کار مہا انسی۔ تے او ہر شے کوں چچی طع ہانڈے۔

۳۱۔ جبلان تیڈے رب فرخیتس کوں اکھیس جو میں بے شک
میں وچ اپنا خلیفہ بناؤں والا ہاں تے فرخیتس اکھیا تو زمین وچ
ایسجے کوں خلیفہ بنیدین جیر حا اوندے وچ گیر فساد گھیتس تے رت
دیسی۔ پھی گال لے ہے جو اسال تیڈی پاکی صفتیں تے تریض نال بیان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيَ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۝۵۱

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝۵۲

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ تُرْجَعُونَ ۝۵۳

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَنَاحًا ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۵۴

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیڈی بے عیبی کول بیان کریندے ہیں اللہ سئیں
آکھیا بے شک یرا چاٹل جیڑی کول لساں نوہے چاٹدے۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ سئیں حضرت آدم کول سارے ناویں دا علم ڈے ڈتا
تے ول انہیں شہیں کول فرشتیں دے سامنے کیا تے آکھیں
میکول انہیں ناویں دے متعلق ڈوسو جے تساں پچھے او۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کئے ودھ کچھ
نہے چاٹدے۔ جبر ہاتیں ساکوں علم ڈتے بے شک توں ایں چاٹنی
والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کول انہیں ناویں دے متعلق
ڈوس جہاں آدم نے انہیں کول انہیں شہیں دے متعلق ڈسیلے تے اللہ
آکھیا جو میں تہا کول آکھیا ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی
لگی گاہیں کول چنگی طرح چاٹل تے میں اووی چاٹل جینکوں تساں
لکیندے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَأَذْنَبْنَا إِبْلِيسَ الْمَكِيدَ الْإِدْمَ فَجَعَلْهُ مِنَ الْإِبْلِيسِ
أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جیرے ویلے اساں فرشتیں کول آکھیا جو توں آدم دی فرما ہر دی
کوہ سارے فرشتیں آکھن من گدھا سوائے ابلیس دے اوں
انکار کیا تے وڈائی کیس تے او باہی ناں منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں آکھیا بے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو
تے تساں ڈھیں اٹھے وچ جھومر مری آوے رچ کے کھاؤ تے تساں ڈھیں
ایں وٹ دے کوہر نہ وچا ہے رچے گیو ہے، تے تساں ظالمیں وچ
تھی ولیو۔

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے شیطان ڈونا میں کول وغلا کے بہشت وچ کڈھا پھوٹا
جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل وچاں
واسطے جہاں دے وچوں کچھ کب بئے دے دشمن۔ اساں کچھ
مدت کیتے تہا ڈے واسطے زمین کھن تے فائدے دی چاٹناں۔

فَتَلَعَّى آدَمُ مِنْ رَيبِهِ فَكَلَّمَ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے پچیں حضرت آدم نے اپنے رب کئے کچھ گاہیں سکھیاں تے
خدا نے اوہ دے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرت والا تھے یہوں مہربان ۔

۳۹۔ اسان اکیسا تسان ایٹھ نکل ونجر سارے تے جڈاں دی میں کئے
تہا ڈو ہدایت آوے تے میرا میڈی ہدایت تے طیس او نہ بڑ بس
تے نہ او مونجھے تھیں ۔

۴۰۔ تے حیث میں منیا تے ساڈی نشانیں کون کوڑا سمجھ نہیں لے
لوک دوزخی ہن تے اونہے وچ بہوں دیر تک رہن ۔

۴۱۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اونعت کون یاد کرو میری میں
تہا کون بڑی تے تسان میڈے وعدے کون پورا کرو میں تہا بڑے
وعدے کون پورا کر لیاں تے تسان میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۲۔ تے تسان من گھڑاں (کتاب) کون میری میں نازل کیتی تے
اولقہدین کرندی «اوندی میری تہا بڑے کول» تے تسان نہ
منن والیں وچ پہلے نہ بڑ تے تسان میڈی آیات کون ٹھوڑے مل
تے نہ بڑ تے میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۳۔ تے سچ کوڑ کون ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ بڑو اتے سچ کون
لکاؤ وی نہ تے تسان چاندے وچ

۴۴۔ تے تسان ٹہاتے پڑھو نماز کون۔ زکوٰۃ بڑو تے رکوع کرت
والیں نال رکوع کرو۔

۴۵۔ کیا تسان لوک کون مکہ بڑ بندو تے اپنے آپ کون بھل دیندو تے
تسان کتاب دی پڑھدے وچ کیا تسان اپنی عقل کئے کم نوہے
گھعدے ۔

۴۶۔ تے تسان مہرتے نماز نال اہل مگھو تے بے شک نماز
بڑاوسی بڑکی و سوائے انہیں تے میرے جہک لوانی کرندین ۔

۴۷۔ لے اولوکن جنہیں کون پکا لیتن «اپنے رب دے ملن دا
بے شک انہیں اونہو دے لئے ۔

۴۸۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اوں نعمت کون یاد کرو میری میں

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَعِبًا ۖ فَاَمَّا يٰٓاٰدِیْنٰمُ ۖ فَاَمَّا یٰٓاٰدِیْنٰمُ ۖ
هُدٰی فَمَنْ یَّبَعْ هٰدٰی فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ
یَحْزَنُوْنَ ۝۳۹

وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآٰیٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۖ
هُمُ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۴۰

یٰٓاٰیُّوْا اِسْرَٔیْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ
عَلَیْكُمْ ۖ وَاَوْفُوا بِعَهْدِیْ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِتَآیَ
فَاٰتِیُوْنِیْ ۝۴۱

وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوْا
اَوَّلَ كٰفِرٍۭیَّةٍ وَلَا تَشْتَرُوْا بِآٰیٰتِیْ ثَمَنًا قَلِیْلًا ۚ وَاِتَآیَ
فَاَتَقُوْنِیْ ۝۴۲

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ ۚ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝۴۳

وَاقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ
الرَّٰكِعِیْنَ ۝۴۴

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ ۚ وَاَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۴۵

وَاسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۚ وَاِنَّهَا لَكَبِیْرَةٌ اِلَّا عَلٰی
الْغٰشِیْنَ ۝۴۶

اَلَّذِیْنَ یُظَنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّسْلِمُوْنَ رَبُّهُمْ ۚ وَاِنَّهُمْ لَیْسَ
رَجِعُوْنَ ۝۴۷

یٰٓاٰیُّوْا اِسْرَٔیْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ

وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

تہا کوں بڑی تے بے شک تہا کوں فضیلت بڑی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تس اوں بڑا رے کنیں ڈرو جیڑاں کوئی کم نہ اوسی کیں دے کچھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوہے وٹا ندرے وچ کوئی شے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَإِذْ يَخِيبُكُم مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیڑاں اساں تہا کوں چھڑو اے (بچائے) فرعونیں کنیں او تہا کوں بڑا دھا بڑکھا عذاب پچیندے ہن۔ تہا دے پتریں کوں مار گھیندے ہن تے تہا بڑی تربیتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہا دے رب دا تہا دے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَإِذْ قَرَّبْنَا بَكْمُ الْبَكْرَ فَاجْنَبْكُمْ وَاعْرِفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جیڑاں اساں تہا دے کیتے سندر کوں چیر بڑاتے تہا کوں بچا گدھاتے غرق کر بڑا فرعونیں کوں تے تس دے دے کھڑے ہا دے

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جیڑاں اساں وعدہ کیا موسیٰ تال چالی راتیں داتے تس اوندی کنڈ بچھو کب گاہے کوں (معبود) بنا گدھا کچی گل لے بے کر تس اوڈے ظالم ہا دے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ ول اساں تہا کوں ایندے بعد معاف کر بڑا تساں تس اللہ سیس دا شکر کرو۔

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے جیڑاں اساں موسیٰ کوں کتاب بڑی بائی تے معجزات بڑے ہن تاں جو تساں ہدایت پاؤ۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَبَرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا جو لے میڈی قوم بے شک تس گاہے کوں (معبود) بنا کے اپنے اتے دے ظلم کیتے ہن تساں اپنے پیرا کرٹ والے کنیں تو بہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنو۔ اے تہا دے کیتے تہا دے رب دے حضور چنگائی اے او تہا دے اتے رمت کر لے بے شک او تو بہ قبول کرٹ والا تے وڈا مہربان ہا۔

وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ تَجَهَّرَ فَأَخَذْنَا لَكُمْ الضَّرِيقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جیڑاں تساں آکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کڈا ہن نہ میسوں جے تیں اللہ سیس کوں ظاہر نہ بڑی گھمنوں۔ ول تہا کوں پکڑ گدھا۔ جسہاہ کسٹ دا لے عذاب پکڑ گدھا تے

تساں بڑے رو گیو جے۔

۵۷۔ دل اسان تہا کوں تہاڑی تہا ہی دے بعد اٹھایا ہاے ستاں
تساں اللہ سیں دا شکر کرو۔

۵۸۔ تے اسان تہاڑے اُتے جھڑ دی چھاں کیتے تے تہاڑے واسطے
کھسپیاں تے پیڑے ہانے رہیا کیتے اسان کھاؤ جو پاک شہیں
اسان تہا کوں دُجن۔ تے ساڈے تے انہیں علم نہیں کیتا اپنے اتے
علم کیتے نے۔

۵۹۔ جیڑاں اسان انہیں کول آکھیا ایں دستی وچ پہرہ وچو تے تساں
رج کے کھاؤ جھو تہاڑی مرضی آوے تے تساں پورا اکھن میندے
ہوئیں دروازے وچ بیہو تے آہرے وچ ساڈا بارہلا کر اسان
تہاڑے گناہ جنم لہو تے اسان چکائی کرن والیں کول زیادہ دیندے
نیں

۶۰۔ انہیں ملیں اوں گال کول بدل دے تہاڑی اسان انہیں کول آکھی
ہانی جنہیں اسے علم کیتا تہا انہیں اسان آساں کیں عذاب لہایا ہا ایں
واسطے جواؤ اکھن نہ میندے ہن۔

۶۱۔ تے جیڑاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہا تے
اسان آکھیا مارا پٹے سونے کول اوں پتھرتیں پچھیں اوں کیں
بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوک ایں اپنے تڑکوں
بھیکا کر گدھا (اسان آکھیا) اللہ سیں دے رزق کیں کھاؤ
تے پیو تے زمین وچ گہر گھن کیتے نہ پھرو۔

۶۲۔ تے جیڑاں تساں آکھیا اے موسیٰ اسان ہک کھانے تے
کھاؤں صبر نہ کر سون توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کیں
جو زمین جو کچھ پیدا کریندی او ساڈے کیتے پیدا کرے جیڑیں
سبزیاں پائیاں، کٹک، موری دی دال تے وسل (اوں ویلیے
اللہ سیں آکھیا) جوتساں چنگی شے دے بدلے لگی شے وٹاؤں
چاہندے (ہن تساں) کیں شہر وچ پہرہ وچو بے شک جو

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَ وَ
السَّلَوى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَلَؤَالِهَا هِيَ شَأْنُكُمْ
رَغَدًا أَدْخُلُوا الْبَابَ مُبْعَدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنُرِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۶۰﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنْفٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَغْوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تَنْتِفِ الْأَرْضُ مِنْ بَقَرِهَا وَ
قَتَائِبَهَا وَقَوْمِهَا وَعَدَسَهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَسْتَبْدُونَ
الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ إِنْ هِيَ إِلَّا حِسْرَةٌ فَإِنْ
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَصَرَّيْتُ عَلَيْهِمُ الْيُتْلُ وَالسَّكَنَةَ
وَبَاءُ وَبَعْضُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

کبھ تساں منگدے، تمہا کوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سیس دی کاوڑ بیٹھ آگئے اے اس واسطے تھیا جو انہیں اللہ سیس دی آیتیں کوں نہ منیا با تے نیس کوں ناحق قتل کر ڈ دی کو کشش کریدے ہن۔ اس واسطے جو انہیں اکھن نہ منیا تے مدین ددھ گئے ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ مِنَ الْغَيْبِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ بے شک اولوک جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی تے مانی را انہیں وچوں اہر بے لوکیں اللہ سیس کوں تے قیامت دے ڈ بندہ کون من گدھے تے چنگے کم کیتے انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں اہر بے انہیں کوں نہ کوئی ڈر تے نہ او مونجھے تھین۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے جڈاں اساں کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے تساں اُچھے زوہ طور دے تلے کھڑے باوے (اساں تمہا کوں اکھیا با) جیر ہی شے اساں تمہا کوں ڈیوں اونکوں پورے زور نال بھٹکا کرو جو اوندے وچ، اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی بن وئجو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ ول تساں ایندے بعد بھر گيو بے جے تمہا ڈے اے تے اللہ و فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچو تھی وئجو با جنہیں کوں گھانا تھیندے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا قِرْدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ تے تساں انہیں کوں وی سہان گدھا با جیر بے چٹن چٹن (سینچرا دے معاملے وچ بہوں ددھ گئے ہن۔ اساں انہیں کوں اکھیا جو تساں ذلیل بندہ (بھولوں) بن وئجو۔

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ اساں انہیں کوں عبرت بنا ڈتا انہیں لوکیں واسطے وی جیرے اوں ویلے ہن پے تے بعد آلیں کیتے وی تے ہمیر گاریں کیتے نصیحت بنا ڈتا۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْجَبُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هَؤُلَاءِ قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ

۶۸۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا کہ اللہ سیس تمہا کوں مکم ڈ تے جو تساں گبتوں کوہو۔ انہیں اکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝۵۹

بٹ مریندا پیئیں۔ حضرت موسیٰ اکھیا میں اللہ سیئیں کئے پناہ
منگداں جو میں ہا لیں وچ تھی وچناں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكُونُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝۶۰

۶۰۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے اپنے رب کئے دعا کرو ساکوں
ڈسے جو اوگنوں کنجی ۶۱۔ حضرت موسیٰ اکھیا کر بے شک اللہ
سیئیں آہرے جو اوگنوں نہ پڑھی ۶۲۔ تے نہ گا بی ۶۳۔ ایندے
وچ وچکار ۶۴۔ تہا کوں جیرھا حکم ڈرتا گئے اوں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ۝۶۱

۶۱۔ انہیں اکھیا توں اپنے رب کئے دعا کر کے اپنے رب کئے کچھ
پچھ جو اوں گنوں دارنگ کیجھا ۶۲۔ حضرت موسیٰ اکھیا او
آہرے جو اوگنوں پہلی ۶۳۔ تے گھاٹ (ہلدا) آلی کارا وندا
رنگ ۶۴۔ ڈیکھن والیں کوں بڑا چا چکا گلدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنْ الْبَقَرُ تَشَبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝۶۲

۶۲۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنے رب کئے کچھ
جو اوگنوں کنجی ۶۳۔ بے شک ساڈے کیتے اوگنوں نشا ترے سجا پو
نئیں رہی۔ تے ہن جے اللہ سیئیں چایا تے اسان ہدایت پاگھنوں۔
۶۴۔ حضرت موسیٰ اکھیا بے شک اللہ سیئیں آہرے جو اوگنوں نہ بین
تے بل دہان کیتے جپائی گئی ۶۵۔ تے نہ ہی رڑھ کوں پائی پلیدی ۶۶۔
ٹھیک ٹھاک ۶۷۔ تے اوندے وچ کوئی عیب نئیں۔ (آخر اکھیر نے
جو ہن تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گنوں کٹھی تے سچی گال اے
ہے کہ انہیں دا لے کم کرن دارو کا ناں ہا۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا النَّاسُ
جُنْتُ بِالْحَقِّ فَدَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝۶۳

۶۳۔ اوں دیکھے کوں وی یاد رکھو جیڑیں تہاں ہک (وڈے) آدمی
کوں قتل کر ڈیا۔ ول تہاں اوندے قتل دے بارے وچ جھوٹا کیتا
تے اللہ سیئیں جیرھی گال تہاں کیندے ہا وے اوں کوں ظاہر
کرن والا۔

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُوهَا وَاللَّهُ عُذْرُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۶۴

۶۴۔ ول اسان اکھیا ایندی بعض گالیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو
تے ایویں اللہ سیئیں مونس بوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہا کوں
پشیاں نشانیاں پکھیندے تہاں جو تہاں عقل نال کم گھنر۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
الْمَوْثِقَ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۶۵

۶۵۔ کچھیں تہا بے دل ایندے بعد سمت تھی گئے ایویں جو یوں

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَسْقَى فَيُخْرِجُ مِنْهَا الْحَبَّ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

پتھر مودن یا اول کئیں دی ودھ سخت۔ بے شک کچھ پتھر ایٹھے
ہن جنہیں کئیں نہراں ویہ پوندن تے سہی گال لے سہے ہر بے شک
کچھ پتھر ایٹھے ہن جیرے ترمدن تے انہیں وچوں پانی نکل ندرے۔
تے بے شک کچھ دل ایٹھے ہن جیرے اندسین دے ڈر کئیں
اللہ دے اگورے پوندن تے اللہ سیں جو تساں کریندے نہ انہیں
کئیں بے خبر نہیں۔

اَفَتَعْطُمُونَ اَنْ يُّؤْمِنُوا بِالْكِتَابِ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۵﴾

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں اس گال دی امید رکھیندے جو او
تہاڑی گال کول من گھنسن تے سہی گال لے سہے جو انہیں وچوں ہک
لؤلہ ایٹھا جیرا اللہ سیں دی گالیں کول سدرے تے سمجھن دے بعد
اوندا مطلب وٹا پوندن تے انہیں کول اینداپتہ ہرندے۔

وَإِذَا قَالُوا اٰمَنُوا قَالُوا اَمَّا حٰجَتُنَا وَاِذَا نَحَلْنَا بَعْضُهُمْ
اِلَى بَعْضٍ قَالُوا اَنْتَ حٰثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْنَا
يُخَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۵﴾

۷۷۔ تے جیرے ویلے او مدن منن وائیں کول آہدن اسان
ایمان گمن آئے یں تے جیرے ویلے ہک ڈوبے کول انج
مدن تے او آہدن کیا تساں انہیں کول او گالیں ڈسیندے
جیرھیاں اللہ سیں تہاڑے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلی
جو او تہاڑے نال تہاڑے رب دے اگور حجتاں کر لیں۔ تساں عقل
نال کم کیوں فوسے گھنندے۔

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَ مَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۵﴾

۷۸۔ کیا او ایں گال کول نہیں چاندے جو بے شک اللہ سیں جو
کچھ او کیندن تے جو کچھ او ظاہر کیندن اوں کول چاندے۔

وَمِنْهُمْ اٰمِنُوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّا اَمَانٍ وَّ اِنَّهُمْ
اِلَّا يَضَلُّوْنَ ﴿۵﴾

۷۹۔ تے انہیں وچوں کچھ لوک ان پڑھن سوائے انہیں گالیں دے
جیرھیاں کوڑیاں ہن بیا اپنی کتاب واکوئی علم نہیں رکھیندے او
صرف تنکے مریندن۔

قَوْلٍ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ الْكِتٰبَ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْهَرُوْا بِهٖ نَسًّا قَلِيْلًا قَوْلٍ
لَّهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵﴾

۸۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرے اپنے ہتھیں نال کتاب
لکھدن تے ول آہدن اے اللہ سیں کول آئی ہتاں جو او
ایندھوڑا جہاں نل گھن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپنے ہتھیں
نال لکھن دی وجہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او کیندن۔
۸۱۔ تے او ایہودی، آہدن ساکول بھا اصولوں بگسی سوائے

وَقَالُوْا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً قُلْ

اتَّخَذَ ثَمَرٌ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾

تھوڑے جہاں میں ہے۔ اے رسول توں اکھ کیا گدھی بیٹے
۸۱۔ اے تہاں۔ اللہ سب کسے کوئی وعدہ تے ول اللہ سب اپنے
وعدے دی خلاف ورزی کڈا ہیں نہ کر لیں۔ یا تہاں اللہ سب دے
خلاف کوئی ایجنی گال پئے ابدے ۸۱۔ جیندا تہا کوں پتہ کاہ نہیں۔
۸۲۔ ہاں لے سچ جیرے لوک گندہ کم کر لیں تے او گندگی انہیں
کوں ول بیٹ گھنسی تے ایجنی لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک
اوندرے وچ رہن۔

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں لے جنتی
ہن تے اوندرے وچ بیٹہ تے یگا رہن۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں ویلے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کتیں
پکا وعدہ گدھا جو تہاں اللہ سب دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو
تے پیو مانناں چنگا سلوک کرو تے گھائے سکے تے یتیمیں تے
مسکینیں نال دی چنگا سلوک کرو تے لوکیں نال چنگی گال کیتی کرو تے
نماز باجماعت عطا کئے پڑھو تے زکوٰۃ ڈلو پھیں تہا ڈے وچو
تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تہاں من
پیر گدھے۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اوں ویلے کوں یاد کرو جڈاں اساں تہاں کتیں پکا وعدہ
گدھا با جو تہاں آپت وچ ہک پے دی رت نہ وسمیو۔ تے نہ
تہاں اپنے آپ کوں اپنے گھر میں وچو کڈھیں وں تہاں ایں گالیں ہن گدھا با
تے تہاں ایں گال دے گواہ۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ ول تہاں او ہے ہوے جیرے ہک پے کوں قتل کیتے
۸۶۔ تے تہاں اپنے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھر میں وچو باہر
کڈھیں دے تے مدد کرنی دے ۸۶۔ انہیں دے خلاف گندہ تے ظلم
نال ہک پے دی تے جے تہا ڈو قیدی تہاں کے آون تے تہاں
فدیہ بٹے کے چھڑوا گھندے ۸۶۔ انہیں دا چھڑواو تے تہا ڈے
اتے حرام کیا گیا یا کیا تہاں منیدے ۸۶۔ کتاب دے کچھ حصے کوں

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَةً
مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

يُرْذَوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۸۷﴾

تے کچھ سے دانکار کریندے؟ (تساں ڈسو جو) اونکوں بی کیا سزا مل سگدی؟ جیرھا تہا ڈے وچوں ایجا کم کرے سوائے اس دنیا وچ رسوائی دے تے جینہ قیامت دے ڈاڈے عذاب دو وولائے ولین تے اللہ سیس بے خبر نہیں ہوتا ساں کریندے؟

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ ایسے لوکن جنہیں دنیا دی زندگی کوں مل گھن گھدے آخرت دے وماندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولانہ کیتا ویسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالزُّنُورِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ وَأَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَنْ كَلِمًا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْكَبْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندرے بعد اساں اوندرے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان ڈتے تے اساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جیڑاں وی تہا ڈو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے سن تہا ڈے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا جاتا تے کنہائیں کوں قتل کر ڈتا۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلیں تے پردن پر سیج لے ہے جو اللہ سیس انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجہ نال تے بہوں تھوڑن جیرے ایمان گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَقَالُوا لَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ تے جیڑاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی، جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے اس کنیں پہلے اوکا فری تے فتح پاؤن دی دعا مانگدے سن۔ جیڑاں انہیں کنیں او شے آئی جیرھی انہیں سچان گدھی؟ تے دل اوندا انکار کر ڈتے نیں۔ ایجھے نہ منٹ والیں تیں اللہ سیس دی لعنت۔

يُنْسَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا ۖ أَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ بُعْيًا أَنْ يُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ لے بہوں گندی شے ہے جینہ دے وماندرے وچ انہیں اپنی جان کوں وچا ہوئے اوواں گال دا انکار کریندن جیرھی اللہ سیس لہائی؟ وگڑے جو اللہ سیس اپنے بندیں وچوں جینہ دے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اوایں وجہ کنیں اللہ سیس

دی بک کا ڈر دے بعد ہی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل
کون والا عذاب۔

۹۲۔ تے جڈیاں اساں انہیں کول آکھئے کر من گھنوجرا تعلیم اللہ سٹیں
لہائی ۶۔ انہیں آکھئے اساں اونکوں تہاں من گھندے پس جیڑی ساڈو
آئی ۷۔ تے ادنیٰ منیدے اونکوں جیڑی اوندے علاوہ ۸۔
تے بے شک او سچ تے جہاں انہیں کنیں ہے اوندی دی تصدیق
کرینی ۹۔ توں آکھ تہاں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سٹیں
دے نیس کول ایں کنیں پہلے جے تہاں پچھے منٹوالے ہاوے
۹۳۔ تے تہاڈو جڈیاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول
تہاں اوندے فوجی دے بعد گاہے کول خدا بنا گدھا تے تہاں دڑے
خلم کرن والے ہاوے۔

۹۴۔ تے جڈیاں اساں تہاں کنیں لکا وعدہ گدھا ماتے تہاں طور
روہ دے تلے کھڑے ہاوے رستے تہاں کول آکھیا ہاے ابو اس
تہاں کول دتے اونکوں پورے زور نال جھیکا کرو تے سٹو۔ انہیں
آکھئے اساں سن گدھے تے منیدے نئے سچ لے ہے جہاں انہیں
دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلیں وچ گاہے دی ممت
گھر بنا گدھا توں آکھ دے او بہوں بُری ۷۔ جیڑی گال دا تہاڈا
ایمان تہاں کول حکم ڈیندے جے تہاں پچھے ایماندار ہوے۔
۹۵۔ توں آکھ دے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک نہیں لوکس
کول جھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہئے تے موت منگو جے
تہاں پچھے ۷۔

۹۶۔ تے لے لوک اپنے جھیں نال جیڑی کمانی ابو پھلی
کھڑن کڈاں دی موت نہ منگسن تے اللہ سٹیں خالص کول دڑا
چاندے۔

۹۷۔ تے توں بے شک لوکس کنیں انہیں کول تے جیڑے مشرک ہن
انہیں کول زندگی دا زیادہ بھاپٹیں۔ انہیں وچل ہر آدمی لے جاہندے

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَنُكْفِرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ فِي
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٧﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْعَوْا قَالُوا
سَعَيْنَا وَ عَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَ مَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٩﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَيَخَذَنَّ لَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنْ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا بِيَوْمِ أَحَدِهِمْ تَوْبَعَهُمْ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُخْرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْتَرَهُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

يَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ کہ او ہزار سال تک جیندا رہے۔ سچ لے ہے جو اے عمر! ان کوں پرین نہیں رکھ سگدی اوں عذاب کنیں۔ اللہ سیٹل جو او کریندن اوں کوں ڈہرا کھڑے۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اتوں اکھڑے جو (جیرھا شخص جبریل داد دشمن۔ اوں تے بے شک تیڈے دل تے) (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لبائی ۹۸ جیرھی تصدیق کرنیدی ۹۹ اوں کتاب دی جیرھی پہلے کنیں لبائی پئی تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ۹۸ مننٹ والیں کوں۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ جیرھا شخص اللہ داتے اوں دے فرشتیں داتے اوں دے رسولیں داتے جبریل داتے میکائیل داد دشمن تے بے شک اللہ سیٹل اتھجے کافرین داد دشمن۔

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ تے بے شک اساں تیلو دکھلے کھلے نشان لبائی تے ایندا انکار کھن نہ مننٹ والیں دے سوا بیا کوئی نہیں کریندا۔

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا وَعَهْدًا تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلَى أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ کیا اے گندی ہال نہیں (جو جبریل وی انہیں کوئی وعدہ کیے تے انہیں دچرک لڑے اوں کوں سٹ گھتے۔ سچ لے ہے جو اوں منیدے نہیں۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

۱۰۳۔ تے جبریل انہیں دو اللہ سیٹل لوں کوئی رسول آئے جیرھا انہیں دی اوں تعلیم دی تصدیق کرنیدی جیرھی انہیں کنیں ہے تے پچھیں جیکوں کتاب بونی گئی لبائی انہیں دچرک لڑے اوں کتاب کوں کنڈ کچھ سٹ گھتے (یوں جبریل او چاندے نہیں۔

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكٍ سَلِيمٍ ۚ وَ مَا كَفَرُ سَلِيمُنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ

۱۰۴۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گالیں تے چلے دے رہ گئیں جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے علان کریندے

النَّاسَ الْيَاحِرَةَ ۖ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ إِلَّا سُبْحَانَ هَازُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يَعْلَمُ مِنْ أَحَدٍ خَلْفَ

ہن۔ سچی گال لے ہے جو کفر نہیں کیا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں کفر کیے او شیطان لوکیں کوں بلو سکھیندے ہن۔ تے او اپنی خیال

يَقُولُوا إِنَّا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ ۚ وَكَانُوا هُمْ بِضَلَالٍ

وچ اوں بھل دی نقل پئے کریندے ہن (جیرھی بال وچ اللہ سیٹل باروت ماروت تے لبائی تے سچی گال لے ہے جو او کہیں کوں کھن سکھیندے ہن جے تیں او بوہیں لے ناں آکھن با جو اساں تہا کوں

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ مَا بُعِثُوا بِهِ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مَا شَكَرْتُمْ بِهِ أَنْفُسَكُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

آدموں کے پاس اس واسطے توں ساڈی گال دا انکار نہ کرتے او
لوک انہیں بڑا ہی کنیں اچھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال
پئے تے زال وچ جھڑپا تھی ویندا با۔ تے اولاد دے حکم دے سوا
کبیں کوں دی تکلیف نہ پچیندے ہن تے او بہودی انجھاں گاہیں
سکھدے ہن جیڑیاں انہیں کوں گھانا ڈالین تے فائدہ نہ پچھین۔
بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ ”جو جیڑی شے اول گھندے
پئیں۔ آخرت وچ اونڈ کوئی حصہ نہیں او بہوں گندہ جیندے
وٹاندے وچ انہیں آپ کوں دیکھا ہوئے۔ بڑا ڈھا چنگا با جے
او جان وچن با۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۰۔ تے جے اولوگ من گھن با تے اللہ کنیں بڑا ن بار تے انہیں
کوں پتہ لگ وچے با جو ایندے اللہ سٹیں کنیں بہوں چنگا ہو
بڑا ڈھا چنگا با جے او جان وچن با۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَأَسْمُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ اے منگ والے لوک! اساں رسول کوں ”راعنا“ نہ آکھیا کرو
”انظرنا“ آکھیا کرو تے گال کوں (غور نال) سنیا کرو تے کافرین
واسطے عذاب بڑا ڈھا تکلیف ڈیون والا۔

مَا يَذُنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ
أَنْ يُزَكَّ عَنْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳﴾

۱۲۔ اہل کتاب وچوں اولوگ جنہیں نیں منیا تے مشرک دی
نہیں چاہندے جو تہا بڑے اے اللہ سٹیں کنیں کوئی چنگی گال
لہوے۔ تے اللہ سٹیں اوں بندے کوں چنندے اپنی رحمت
کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سٹیں وڈا فضل کرن والا۔

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا فَأَنْتَ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴﴾

۱۳۔ اساں کبیں نشان کوں نے منیدے یا بدلیدے جے تیں
اساں اوں کنیں چنگاں یا اوہو جیساں نشان نہ گن آؤں۔ کیا تیکوں
نہیں پتہ جو بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ سٹیں واسطے جے آسمانیں
تے زمین دی حکومت تے اللہ سٹیں دے سوا تہا بڑے واسطے نہ
کوئی ملگتی تے نہ مدد دی۔

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلِ مُوسَى مِنْ

۱۵۔ کیا اساں چاہندے جو اچھے رسول کنیں اوہو جیساں گاہیں

قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
التَّيْبِيلِ ۝۹

پھر جو جو یہیں سے کہیں پہلے حضرت موسیٰ کہیں بچا گیا ہوں تھے
یا در کھو جو یہاں کفر کوں بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کہیں
مجلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا مِّمَّنْ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰

۱۰۔ بہوں سارے چاہند اہل کتاب وچوں اپنے دلیں دے
حد دی وجر نال جو تہا کوں حق کھل وچڑ تے تہاڑے ایمان
دے بعد ول کافر بنا ڈیوں۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو تے انہیں
کوں کھنڈا کھو جے تیس اللہ سئیں دا حکم نہ اونچے بے شک اللہ سئیں
برجیز تے قادر۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ يَّجِدْهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝۱۱

۱۱۔ نماز باجماعت ٹہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپنے
واسطے اگوجے پیسو نیکی تے چنگی تساں اول کوں اللہ سئیں کہیں
موجود پیسو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریدے پڑا کھڑے
۱۲۔ تے انہیں اے آکھئے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیس جے
تئیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسے اے انہیں دیاں جوابشن توں
انہیں کوں آکھ جے تساں سچے تے دلیل گن آؤ۔

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۲

۱۲۔ سنو! جو ہر شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر
ڈیوے تے نیک کم کرن والا ہووے تے اوندا بدلہ اوندے
رب کہیں۔ تے او نہ ڈرسن تے نہ مونجے تھیں۔

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۳

۱۳۔ تے یہودی آبدن جو عیسائیں کہیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں۔ تے
عیسائی آبدن جو یہودی کہیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں تے او یکے بکا
کتاب پڑھدن۔ ایہو جہاں گاہیں ادوی آبدے بن جنہیں کوں
کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہر انہیں وچ جنہیں
گاہیں دا فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسِبَ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَكَانَتِ
النَّصَارَىٰ لَنَسِبَ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلُؤْنَ الْكِتَابَ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُحْكَمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۴

۱۴۔ تے اوں کہیں ڈرا عالم کوں تھی سبگدے جو ہر حال منع کرے
اللہ سئیں دی مسیت کہیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں دانان گدھا
ونچے تے اوں کوں بر کر ڈے پھوپھے گئے۔ انہیں کوں تے چاہی دا
ہجو اللہ سئیں دی مسیت وچ ڈر ڈر کرے پھن با انہیں واسطے

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَن يَذَّكَّرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسُئِيَ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۷﴾

وَلِلَّهِ الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۸﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ فَنَتُونُ ﴿۱۱۹﴾

يَدْبَعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۲۰﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةً ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُرُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۲۱﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُشْغَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَبَعِ ﴿۱۲۲﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِینِ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۳﴾

الَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ إِكْبَتْ يَتْلُونَكَ حَتَّىٰ تَلَاوَتَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۴﴾

دنیا وچ وی ذلت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

۱۱۷۔ تے اللہ سئیں کیسے ہن پورا دھ تے پکا دھ ایں واسطے آساں جنت
دی منکر سوا اللہ سئیں دی توہم اڈا ہیں بے شک اللہ سئیں وسعت
ڈیوٹ والا تے بہوں جانٹ والا۔

۱۱۸۔ تے انہیں اکھسے جو اللہ سئیں اپنا پتر بنا گدھے راہیں دی
لے گال ٹھیک نہیں اللہ سئیں تے پاک تے سچی گال لے ہے جو
کھڑین تے آسمانیں وچ سب کچھ اللہ سئیں داہ تے ہر شے
اوندا اکھن میندی۔

۱۱۹۔ تے اونویں سروں بناوٹ والا زمین تے آسمان دا تے
جیڈاں او کہیں کم دافصل کریدے تے صوف لے آہرے تھی وچ
اوپر تھی ویدی۔

۱۲۰۔ تے اولوک جبرے کچھ علم نہیں جانڈے آہن جو اللہ سئیں
سابڈے نال کیوں نہیں لیندا یا سابڈو کوئی نشان کیوں نہیں لندا
ایہو جہاں گاہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریدے ہن۔ انہیں
دے دل کجوبہیں تھی گئے آساں اینجے لوکس کیسے جبرے یعین
رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا ڈتین۔

۱۲۱۔ آساں بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوٹ والا تے
ڈراوٹ والا بنا کے پٹھے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کچھ نہ
بچا ویس۔

۱۲۲۔ یہودی تے عیسائی تیلڈے نال کڈا ہیں وی راضی تھی سن۔
جے تیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے
جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں
دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بوجہ تیں کنیں علم آگئے تے
تیلڈاؤل اللہ سئیں کنیں کوئی سبکتی تے امدادی نہ ہوسی۔

۱۲۳۔ او لوک جنہیں کوں آساں کتاب ڈتی ہے او اوندی پسی تے پوری
پیروی کریندن۔ اوندے منٹ والے ایسے ہن تے جبرے ایہوں

نہیں منیدے اگھاٹا پاوٹ والرن۔

۱۴۳۔ اے بنی اسرائیل! اس میڈی اول نعمت کو یاد کرو جیڑی میں تہاڑے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہا کوں اول زمانے دے سارے لوکیں میں فضیلت بڑی بانی۔

۱۴۴۔ تے تہاں بڑو اوں بڑینہ کنہیں جبال کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کھوئی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندر اگھدھالیسی تے نہ سفارش انہیں کوں کوئی فائدہ بڑیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ولسی۔

۱۴۵۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم کوں آزمایا اوندرے رب نے کجھ کجھ لیس نال تے حضرت ابراہیم نے انہیں کوں پورا کر دیا۔ ایہدے بعد اللہ سیس اکھیا جو میں تیکوں لوکیں دا امام بنیڈاں۔ حضرت ابراہیم نے عرض کیتی جو میڈے پالیں وچرو دی رام بنادیں اللہ سیس اکھیا بیسیاں تے سہی پر عیسی کوں میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیس۔

۱۴۶۔ تے یاد کرو جبال اس کہے کوں لوکیں دی دلاوا لکھا تھوٹ دی تے امن دی جا بنایا تے انہیں کوں حکم دتا، جو بٹاؤ حضرت ابراہیم بے کھڑے تھوٹ دی جا کوں نماز پڑھن دی جا۔ تے اس حضرت ابراہیم تے اسماعیل کوں حکم دتا جو تہاں بڑوہیں میڈے گھر کوں طواف کرن تے اعتکاف کرن تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

۱۴۷۔ تے جبال ابراہیم نے اکھیا ابراہیم کوں امن والا شہر بنا تے روزی بڑے ایہدے رہن والیں کوں پھلیں دی جیڑی ایمان گھن آون اللہ سیس تے آخرت دے بڑینہ تے اللہ سیس اکھے جیڑی نہیں منیدے انہیں کوں دی میں تھوڑا فائدہ پکیاں نے دل انہیں کوں مجبور کر کے گھن ویسیاں دوزخ دے عذاب دوتے انہیں دی رہن دی جا بہوں گندی۔

۱۴۸۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم تے اسماعیل ایں گھر دے ایرے لپے پے کریدے بن تے انہیں دعا منگی جو اے سا بڑے رب سا بڑی

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنْتُمْ تَقْلُوْنَ عَلٰی الْغٰلِیْنَ ﴿۱۴۳﴾

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَّلَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ یُنصَرُونَ ﴿۱۴۴﴾

وَإِذْ بَنٰۤی اِبْرٰهٖمَ رُبَّهٖ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَتْهُنَّ ۖ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ ۖ قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی الظَّالِمِیْنَ ﴿۱۴۵﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّیٰ ۖ وَعَهِدْنَا اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ اَنَّ طَهَرَا بَیْتِیَ لِلطَّٰلِفِیْنَ وَالْعٰكِفِیْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿۱۴۶﴾

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَاَارِزْ اَهْلَهُ مِنَ الشَّرِّ ۚ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَاَلْیَوْمِ الْاٰخِرِ ۖ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاَمَتُّعْهُ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلٰی عَذَابِ النَّارِ وَاَبْسُ الْمَصِیْرِ ﴿۱۴۷﴾

وَإِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ وَاِسْمٰعِیْلُ ۖ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

الْعَالَمِينَ ﴿۱۸﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنتی والا تے جاشن والا ایں۔
۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنا تابعدار بناتے ساڈی
اولاد کوں وی اپنا تابعدار ٹول بناتے ساکوں عبادت دے طریقے
ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں
میں رحمت نال توجہ کرن والا تے مہربان ہویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۰﴾

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ بک ایجھا رسول جیوا انہیں
کوں تیلیاں آیتاں پڑھ کے سادے تے کتاب تے حکمت سکھاوے
تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانا
ایں۔

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۱﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ

۱۳۱۔ تے کون منہ پھر بگدے ابراہیم دے مذہب کنیں سوائے اوں
شخص دے جیوا اپنے آپ کوں ہلک کر چکے۔ تے اساں بے شک
اوکوہ دنیا وچ چن گدھا تے بے شک او اُمرت وچ نیکیں وچ گزریں
۱۳۲۔ جڈاں اوں دے رب اوکوں اکھیا جوتو میڈا تابعدار بنی۔ تے
دبراہیم جواب دتا، میں اوں دے تابعدار بنی چکیاں جیوا سارے جہانیں
دیا پالنی والا ہوں۔

وَوَضِعَىٰ بَيْتًا لِإِبْرَاهِيمَ بُنِيَهِ وَ يُعْقُوبَ ۖ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۲۲﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم نے یعقوب نے اپنے پتریں کوں وصیت کیتی تے
اکھیا، اے میڈے پتر بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے واسطے اے
دین چن گدھے۔ ایں واسطے تہاں مراہے تابعدار بن کے۔

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَآلَهُ أَبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتِنَا وَاحِدًا ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۲۳﴾

۱۳۴۔ کیا تہاں اوں ویلے ماوے پئے جڈاں وقت کئے یعقوب
دی موت دا تے جیوے ویلے اوں اپنے پتریں کوں اکھیا جوتہاں
کیندی عبادت کر لیں میڈے بعد۔ تے انہیں جواب دتا ہوا اساں
عبادت کر لیں تیلے خدا تے تیلے ہر ڈاڈے ابراہیم تے
اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے
تابعدار رہسوں۔

يٰلَكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ كَاوْنَا

۱۳۵۔ اے لو جماعت جیوے اپنا زمانہ پورا کر کے امریکی۔ انہیں
واسطے ہے ہر انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تہاں کیتے۔

يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

تے جو کچھ اوکریں دے بن تساں کنیں نہ پچھاویں۔

۱۳۶۔ تے او اے دی آبدے بن جو تساں یہودی تے عیسائی بڑی دجوتے تساں سدھے رستے تے آویسوتے توں انہیں کوں آکھ جو یحییٰ کال لے ہے جو اول ابراہیم داندہب منور ہیرھا بک خدا دامنڈ والا ہاتے او مشرکین دجہ نہ با۔

۱۳۷۔ تساں آکھو جو اساں اللہ سٹیں کوں منیدے میں نے او کوں دی منیدے میں جو ساڈو تھے۔ تے جیرھا ابراہیم نے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے رانہیں دی اولادیں اُتے تھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے ہے نبیں کوں اللہ سٹیں کنیں دتا گئے۔ اساں سادیں کوں منیدے ہیں نے اساں انہیں دج کوئی فرق کسے کریں دے تے اساں اللہ سٹیں دے تابع رہیں۔

قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ دُونِ الْإِنجِيلِ وَالْإِنجِيلِ وَالْإِسْبَاطِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ دُونِ الْكِتَابِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ دُونِ الْكِتَابِ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ بَعْضٌ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۱۳۸۔ تے جو تہا بڑے آلی کارمن گھنن تے دل او سدھے رستے تے آگئے۔ جے او پھر دجوتے او دل بھڑن تے تلے کھڑن تے دل اللہ سٹیں انہیں کوں درہیر۔ تے اللہ سٹیں بہوں سٹن والا تے جائن والا۔

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۶﴾

۱۳۹۔ اللہ دارنگ چڑھاؤ تے اللہ سٹیں دے رنگ کنیں پیا کیرھا چنگال رنگ تے اساں اوندی عبادت کرن والے ہیں۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سٹیں دے متعلق بھڑ دے عیسیٰ کال لے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہا بڑا دی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہا بڑے عمل تہا بڑے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ دَلَّكُمْ أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۸﴾

۱۴۱۔ اے اہل کتاب! کیا تساں لے آبدے عیسیٰ جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی بن توں انہیں کوں آکھ بڑے جو تساں زیادہ جائدے عیسیٰ یا اللہ سٹیں۔ اول کنیں دج اظالم کرن تمی سجدے جیرھا اوں گواہی کوں لکا دے جیرمیں اوں دوا اللہ سٹیں دلوائی تے اللہ سٹیں جو تساں کریں دے عیسیٰ جبرئیل۔

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

تِلْكَ اٰمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُوْنَ عَنَّا كَاٰنُوا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹

۱۹۔ اے اوجاعبت جبرمی اپنا زمانہ پورا کر کے امرگئی۔ جو انہیں کیتے
او انہیں کیتے ہے۔ جو تسائ کیتے او تہاڑے کیتے ہے تے جو کچھ او
کمریدے رہ گئین اونڈے متعلق تسائ کئین نہ پچھا ویسی۔

سَيَقُولُ السُّفٰهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلٰهُمُ عَنْ
قِبَلِهِمُ الَّذِیْ كَانُوْا عَلَیْهَا قُلُوبَ الْمَشْرِیْ وَ
الْمَغْرِبِ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی وِیْرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۲۰﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُوْنُوْا شٰهَدًا عَلٰی
النَّاسِ وَ یَكُوْنُ الرَّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شٰهِدًا وَّ مَا جَعَلْنٰ
الْقِبْلَةَ الَّتِیْ كُنْتَ عَلَیْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ یَّتِمُّ الرَّسُوْلَ
مِمَّنْ یَنْقَلِبُ عَلٰی عَقْبَتِهٖ وَاِنْ كَاَنْتَ لَکَبِیْرَةٌ اِلَّا
عَلٰی الَّذِیْنَ هَدٰی اللّٰهُ وَّ مَا كَانَ اللّٰهُ لِیُضِیْعَ اِیْمَانَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوْفٌ رَّحِیْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ لوکس وچوں گابلے لوک لے ضرور اکھن جو انہیں (مسلمانیں)
کوں پہلے قبلے کئیں کیر ہی شے پھیرے۔ توں اکھڑے جو لوہدھ تے
پچا دھ اللہ سیں داہر جنیکوں چا بندے سدھا رستہ دکھاندے۔
۲۱۔ اے مسلمانو! تے اسائ تہاکوں ایویں ساریں کئیں چچی امت
بٹلے جو تسائ لوکس تے محران ہن ونجرتے رسول تہاڑے اتے
محران ہن ونجے۔ اسائ اوں قبلے کول جیندے اتے توں پیہے ہاویں
ایں واسطے بٹایا ہا جو اسائ اوں کول جبرھا رسول دی پروی کرئیسے اوں
کئیں جبرھا کھریں تے پھر ویندے سے پھر دیویں۔ تے جنیکوں اللہ سیں
سدھا رستہ دکھا دے اوںڈے سواڈو ہمیں کیتے لگاں بہوں اوکیں
تے اللہ سیں تہاڑے ایمان کول نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سیں
لوکس تے بہوں مہربان تے ول ول رم کولن والا۔

قَدْ نَرٰی تَقَلَّبَ وَجْهَکَ فِی السَّمٰوٰتِ فَکَسَوْنٰکَ
قِبْلَةً تُرَضُّہَا مَسْ قَوْلٍ وَجْهَکَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَ حِیْثُ مَا کُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْہَکُمْ شَطْرَہٗ ؕ وَاِنْ
الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْکِتٰبَ یَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّہُمْ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا یَعْمَلُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ اسائ تیڈی توجہ ول آسمان دو پھر دی ڈہرے پئے نیں
تے اسائ تیکوں ضرور اوں قبلے دو پھر دیویں جبرھا جنیکوں چرنگا
لگدے تے توں پھر گمن اپنا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو تسائ
جھان وی ہوو تسائ اپنے منہ اڈا ہیں پھر گھنوتے بے شک جنہیں
لوکس کول کتاب ڈنی گئی او چاڈن جو اے انہیں دے رب کئیں سچا
علم۔ تے جو کچھ کمریدے پئیں اوں کئیں اللہ سیں غافل نیں۔

وَلَیِّنَ اٰتٰیَتِ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْکِتٰبَ بِکُلِّ اٰیَةٍ مَا یَتَّبِعُوْا
قِبْلَتَکَ ؕ وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ ؕ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَّلَیِّنَ اٰتٰیَتِ اَھْوَاۗءَہُمْ مِنْۢ بَعْدِ مَا
جَآءَکَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّکَ اِذَا لَسَ الْظٰلِمِیْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اتے توں جہاویں ہیں لوکس دو جنہیں کول کتاب ڈنی گئی ہر قسم دا
نشان دی گمن آویں ول وی اوں تہاڑے قبلے دی پروی نہ کرئیں تے
نہ توں انہیں دے قبلے دی پروی کر سگدن تے نہ کولہ پے
دے قبلے دی پروی کمریدے۔ جے توں علم آوٹ دے لگا انہیں
دی خواہش دی پروی کرئیں تے بے شک توں وی غافل وچوں

تھی ولسیں۔

۱۴۷۔ اسان جنہیں کون کتاب بڑی ۱۱ اوایں سچائی کول الویس
سچا ندن جویں اپنے پتریں کول سچا ندن تے بے شک انہیں وچو
بک اولہ جان بچھ کے سچ کول کیندے۔

۱۴۸۔ اے سچ تیبے رب کنیں بے توں شک کرن والیں
وچر نہ تھی۔

۱۴۹۔ ہر کہیں دا بک ذب مقصد ہوندے (جیکوں پورا کر کے ا
بچو لگ ویندے۔ تاں چگیں کیں وچ بک بڑو جے کنیں اگو دھو۔
تاں جھال دی بوسوالہ سنیں تہا کول کٹھا کر کے گھن اوسی بے
شک اللہ سنیں ہر جہز تے قادر۔

۱۵۰۔ توں جیرمی جا کنیں دی نکلیں توں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر
گھن تے بے شک اے تیبے رب داعلم۔ تے تاں جو کچھ
کریندے اللہ سنیں اوں کنیں غافل نہیں۔

۱۵۱۔ توں جیرمی جا کنیں دی نکلیں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر گھن تے
تاں دی جھال وی بروو اپنے منہ مسجد حرام دو پھر گھنو۔ تاں جو
سوائے انہیں لوکس دے جنہیں انہیں لوکس وچ ظلم کیتے ہے لوک
تہا بڑے اتے الزام دلا سگن۔ تے تاں انہیں کنیں بڑو رتے میں
کنیں بڑو تاں جو میں تہا بڑے اتے اپنی نعت پوری کر دیواں تے
تاں جو تاں سدھا رستہ بڑیکھ گھنو۔

۱۵۲۔ اویں اسان تہا بڑے وچر تہا بڑو بک رسول بٹا کے بیٹھے جیرھا
تہا کول سا بیاں آیتاں پڑھ کے سوائے تے تہا کول پاک کرے
تے تہا کول کتاب تے شپ سکھاوے تے او کچھ سکھاوے جو
تاں نہ جانندے ماوے۔

۱۵۳۔ تے تاں میوں یاد کرو تے میں تہا کول یاد رکھیاں تاں
میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

۱۵۴۔ اے منقن والو تاں صبر تے دعا نال اللہ سنیں کنیں مدد منگو۔

الَّذِينَ آمَنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ
وَرَأَوْا نُبِيَّآ مِنْهُمْ لِيَكْلُمَهُمُ الْحَقُّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۷﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوْلَانِهَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْرَاتِ مَا آتَيْنَ
مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَحْمِلُوا نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۱﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ

اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۷﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۸﴾

بے شک اللہ سب سے صبر کرنے والیوں کے ساتھ ہے۔

۱۵۷۔ تے میرے لوگ اللہ سب سے رستے وچ مریج ویندن انہیں کوں مردہ نہ آکھو سچ اے ہے جو اوجیندن تے لتاں سمجھدے تو سے۔

وَلْيَبْلُغُوا كُمْ بَشِيرٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۸۔ اسان تہا کوں ضرور از میسون پڑرتے کبھ تے مال تے جان تے میوں کوں گھٹا پڑیوں نال تے صبر کرن والیں کوں بشارت پڑے پڑے۔

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۶۰﴾

۱۵۹۔ جہاں انہیں تے کوئی مصیبت بندی تے او آہدن بے شک اسان اللہ سب سے دے کیتے ہیں تے اسان بے شک ہر بندہ ولے۔

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۰۔ ایسے او لوک جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے رحمتاں ہن تے ایسے لوک جنہیں دے رستے تے چلے پڑن۔

إِنَّ الصَّافَةَ وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۱۔ بے شک صفاتے مردہ اللہ سیٹوں دی نشانیں وچ ہن تے جیرا بیت اللہ دا حج کرے یا عمرہ کرے او دے اتے کوئی گناہ نہیں جو او انہیں پڑنا میں پہاڑیں دے درمیان نکھانکھا ٹرے۔ جیرا شخص اپنی خوشی نال کوئی پیچھا کم کرے تے بے شک اللہ سب سے وڈا قدر کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۲۔ تے بے شک او لوک جنہیں دے لیکندن جیسی اسان کھلے کھلے نشان تے ہدایت ہانی۔ بعد اوندے جو اسان لوکس واسطے ایس کتاب وچ کھول کے تعلیم بیان کر دتی۔ انہیں لوکس تے اللہ سب سے دی لعنت تے لعنت کرن والیں دی وی لعنت۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۳۔ سوائے انہیں لوکس دے جنہیں توبہ کر گھن تے اپنے آپ کوں ٹھیک کر گھن تے خدا دے حکم لوکس کوں کھول کے ڈسن تے اپنے لوکس تے میں اپنی رحمت نال توبہ کر لیاں تے میں بہوں رحمت نال توبہ کرن والا تے مہربان ہاں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ

۱۶۴۔ بے شک او لوک جنہیں نہیں نیس مینا تے نہ منن دی حالت وچ

عَلَيْهِمْ نَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّيْلَةُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٦﴾
مرگن۔ ایسے لوگ جنہیں تیں اللہ سٹیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے
سارے لوکس دی لعنت۔

خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَى عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٦٧﴾
۱۶۷۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہوا
نہ تھیس تے نہ انہیں کوں دھی بلی۔

وَالْهَكْمَةُ لَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٨﴾
۱۶۸۔ تے تہا بڑا مہود و بڑا مہود تے بیا کوئی مہود نہیں سوائے اوندے جیہا
بن حکمہ بڑیوں والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾
۱۶۹۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیون وچ تے رات تے
ڈینر دے اگور کھو اکون وچ تے انہیں پٹیں وچ جیہاں سمندر
وچ چلین تے لوکس کوں فائدہ پچیندن تے اول پانی وچ جیہاں اللہ
جھڑکس دسدے تے برقی ہوئی زمین کوں وسوں کریندے تے
اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاون وچ تے ہواواں چلاون
وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار قدرت تے لاون
وچ اول قوم واسطے جیہاں عقل نال کم گھندی ۷ کئی قسم دے
نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ لَا أَنَّهُ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٧٠﴾
۱۷۰۔ لوکس وچ کھڑ لوک اللہ سٹیں دے سوا اوندے شریک بنا
گھنن تے انہیں نال اوں پیار کریندن جیویں اللہ سٹیں کوں پیار
کریندے تے جیہے لوک منیندن او اللہ سٹیں نال ایس کنیں بہوں
زیادہ محبت کریندن۔ تے جے اولوک جیہے علم کریندن اول عذاب
کوں بڑیکھ گھنن ہا (اوندے آون کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ بگ
ونجے ہا جہے شک ساری طاقت اللہ سٹیں دی تے بے شک
اللہ سٹیں بڑا عذاب بڑیوں والا ۷۔

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّلُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٧١﴾
۱۷۱۔ تے تبار او لوک جنہیں دا اکھٹا منیا ویندے انہیں لوکس کنیں
جیہے اکھٹا منیندن نکھر ولسن تے او عذاب دی بڑیکھ گھنن
تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی ولسن۔

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
۱۷۲۔ تے جیہے لوک (وڈے کافرن دا) اکھٹا منیندن او اکھٹا
جے ساکوں دنیا دو ولا پھٹن ہا تے اسان دی انہیں کنیں یوں کھڑ

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝

۱۶۸۔ ونجول باجیوں لے آج اسان کنیں نکھر دے پئیں۔ ایویں اللہ سیس
انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کچھ حیرتاں ہوسن دس
تے او اس بھائیں نکل نہیں سگدے۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

۱۶۹۔ اے لوگو! کھاؤ کھاؤ حلال پاکیزہ چیزیں زمین وچ ہن تے
شیطان مے قدیں تے نہ رو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔
۱۷۰۔ او تہا کوں مرن برائی دا حکم دیندے تے بے حیائی دا تے اے
وی آبدے برتاں اللہ سیس دے خلاف او کچھ کھو جیندا تہا کوں پتہ
کاہ نہیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَفْقَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝

۱۷۱۔ تے جیڑاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کونساں اوندی جو
اللہ سیس ہائے تے او آبدن جو اسان اوں گال دی پیروی کریں
جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڑے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
دے پیو ڈاڑے کوں فراوی عقل کاہ نہ ہائی تے او سدھے رستے تے
نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْفِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّوا بِكُمْ عَنْهُمْ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ۝

۱۷۲۔ اولوک جیرے نہیں منیرے ادا آدمی جہیں ہن جیرا اوں چیز
کوں سبھ منیرے جیرے سن نہیں سگدی سوائے پر ڈوڑے سڈے
ہوڑے گونگے تے اندھے ہن تے او گال کوں سمجھیندے نہیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

۱۷۳۔ اے ایمان والو! کھاؤ پاک شہیں جیریاں اسان
تہا کوں ڈتین تے اللہ سیس دا شکر کرو جے کھاؤ اوہیں دی
عبادت کریندے ہو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ
وَمَا أَهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآجٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۱۷۴۔ بے شک تہاڈے اتے حرام مراد تے رت تے جٹے دا
گوشت تے ہراوئے جیرے اللہ سیس دے سواہے دے ناں تے
کھلی گئی ہو دے۔ ہلجے کوئی مجبور تھی دجے اوندی خواہش وی نہ ہرے
تے نہ او حد کنیں ددے اوندے اتے کوئی گناہ نہیں بے شک اللہ سیس
بہوں بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

۱۷۵۔ بے شک اولوک جیرے کیندن کتاب دے اوں حصے
کوں جیرا اللہ سیس ہائے تے او ادھوں تھوڑے مل نال وچ

إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكْرَهُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۵﴾

ڈیندن اولوک ایس بن جواپٹے ڈھڈھیں وچ بھاپے کھندن
تے قیامت دے ڈینہہ الشیئیں انہیں نال ایسی تے نہ انہیں کول
پاک کرلیس۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیون والا۔
۱۷۶۔ ایجھے لوکن جیرے ہدایت دے وماندرے وچ گمراہی کھندن
تے بخش دے وماندرے وچ عذاب گھندن۔ بھاتے
انہیں داسبروڈی بھال۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِأَهْذَىٰ وَالْعَذَابُ
بِالْغَفْرِۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۶﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۷﴾
۱۷۷۔ اے عذاب ایس واسطے آئے جو بے شک الشیئیں سچی
کتاب لہائی تے بے شک جیرے لوک ایندے وچ اختلاف
کرسندن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ بن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالسَّيِّئَةِ وَانْتَبَۖ وَآتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ وَعَهْدُهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالضَّيِّقِينَ
فِي الْبُاسِ وَالضَّمَرَاءَ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۸﴾

۱۷۸۔ نیکی لے نیں جوتساں اپنے منہ پواوہ تے پچا دوہ دو پھر گھنوں
اصل نیکی لے ہے جو جنیں الشیئیں کول من گدھاتے آخرت دے
ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نیں کول دے مال الشیئیں دی
محبت دی خاطر سیکیں کول تے تیں کول تے مسکین کول تے
مسافروں ڈراتے سولی کول تے ہانہیں کول چھڑوایا تے نماز باجماعت
ٹھہا کے پڑھی تے زکاہ ڈتی۔ تے جہاں او کوئی وعدہ کرسندن
اونکوں پورا کر تے تنگی تے بیماری وچ تے تنگ دے وقت
صبر کر تے وائے ایجھے لوکن جیرے سچن تے ایجھے لوکن جیرے الشیئیں
کسیں، بہوں ڈرن والین۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ وَالْحِزِّ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عَتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹﴾

۱۷۹۔ لے منقن والیو! تہا ڈے اتے قتل دا اوہو جہاں بدلہ گھنن وچ
کیٹل گئے آزاد دے بدلے آزاد تے ہاں دے بدلے ہاں تے
تریمت دے بدلے حریمت۔ جے کہیں کول اوندے بھرا کسیں
کوئی شے معاف کر ڈتی وچ تے باقی جی کول او مناسب لیتے
نال گھن سگدے تے ڈیون والا اونکوں جیگی طرح نال ادا کر ڈیوے
لے تہا ڈے رب کسیں سزا بولی کج گئی تے لے اوندی مہربانی۔ جیرھا
ایندے بعد حد کسیں و دھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب
۱۸۰۔ لے سیانے لوک! تہا ڈے واسطے بدلہ گھنن وچ ونگرگ تال

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَّأُولَٰئِكَ الْآيَاتُ لَعَلَّكُمْ

تَتَقَوُّونَ ۝۱۸

جوتساں مصیبتیں کنیں نچ ونجھو۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۝۱۹

۱۸۱۔ تہا بڑے اتے فرض جو تہا بڑے دھوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیر ما واسطے گھائے سکیں کیتے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سیں کنیں بڑی والیں کیتے۔

مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِنَّمَا عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۲۰

۱۸۲۔ تے جیرھا شخص ایں وصیت کول سنن دے بعد ایوں دنا بڈیوے تے ایندا گناہ او ناہیں کول تھیس جبرھے ایں وصیت کول دیندن تے بے شک اللہ سیں بہوں سنن والا تے جانت والا۔

مَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصٍّ جَنَاحًا أَوْ زُنْيًا فَاصْحَبْ بَيْنَهُمْ فَلَا أَثَمَ عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۲۱

۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرن والے کنیں ڈرے جو او واپ کولس یا گناہ کولس تے انہیں وچ صلح (ٹھا جی) کرا بڈیوے تے اونہے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیں بہوں بخش والا تے مہربان ۱۸۴۔ اے منن والیو! تہا بڑے اتے ایوں فرض روزہ رکھن ہویں تہا بڑے کنیں پہلے لوکس تے فرض با ایں واسطے جوتساں اللہ سیں کنیں بڑو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقَوُّونَ ۝۲۲

۱۸۵۔ اے روزے گزری دے کجھ بڈیوے جے کوئی تہا بڑے وچوں بیمار ہو دے یا سفر تے ہووے تے دل او بے ڈنہیں وچ لے گزری پوری کرے۔ تے اولوک جبرھے روزہ نیں رکھ سکے او اونہے بدے وچ ہک مسکین کول روٹی کھوان۔ جیرھا جی خوشی نال نیکی کرے اے اونہے کیتے چنگا تے جے تہا کول پتہ ہووے جو روزہ رکھن تہا بڑے کیتے چنگا۔

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَإِنْ تَصَوَّعُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۲۳

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لیتے۔ اے لوکس کیتے ہدایت تے ہدایت دیال کھیاں کھیاں نشانیاں ایسے وچن۔ تے اے سچ تے کوڑ نھیرن والا۔ تے جیرھا تہا بڑے وچوں ایں عینے کول بڈیوے او نکول روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جیرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گزری کول بے ڈنہیں وچ پورا کرے اللہ سیں تہا بڑے واسطے سوکھ چاندے اوکھ نیں چاندے۔

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفَرَاقَانِ مَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَاتَّقُوا اللَّهَ الْعِلَّةَ وَلَسْكَرِبُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿۵۹﴾

تے تاں جوتں گنتری پوری کروتے اللہ سئیں دی وڈائی اس گاہوں
بیان کرد جواں تہا کوں سدھارستہ ڈکھائے تے تاں جوتں اونا
شکر کرو۔

۱۸۷۔ تے جڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا بچن تے بے شک
میں بہوں کو لہو ہاں۔ جیہا دی سڈن والا میوں جڈاں سڈے میں
اونکوں جواب ڈینداں تے تیں وی میڈی گاہیں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھو تاں جواں کوں سدھارستہ مل ونجے۔

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہا کوں تہا دی زالیں کنیں ونجی
دی اجازت۔ او تہا ڈے کپڑن تے تیں اوندے کپڑے ۶۰ اللہ
سئیں کوں پتہ ہا جوتں اپنے حق مریدے ہا وے اوں تہا ڈے
اتے رحمت نال تو جکتی ہوتے تہا کوں معاف کیتس ہئی تیں اپنی
زالیں دو ونجوتے جواں اللہ سئیں تہا ڈے کیتے کھئے اونکوں گولوتے
کھاوتے پیوے تیں نکھر ونجے (بڑا باکھتیں) چننا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فیر دے وقت ول تیں رات تیں روزہ پورا کروتے
جے تیں میت وچ اےکان بیٹھے ہوو تے اپنے زالیں دونہ ونجی
لے اللہ سئیں دے بنی ہن تے تیں انہیں دے کو لہو نہ ونجی الویں
اللہ سئیں لوکس کیتے اپنے حکم بیان کردن تاں جواں اللہ سئیں کنیں ٹون

۱۸۹۔ تیں آپت وچ کوڑن مال بک ڈو جے دامل نہ کھاوتے او مال
تیں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن ونجوتے تاں جوتں لوکس دے
مال دا بک حصہ جان بچھکے گناہ نال کھا ونجی۔

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا بچھن توں اکھ ڈے جوالے لوکس کیتے
وقت بکھن داتے حج وادلیو ۶۰ اتے لے نیکی نہیں جوتں
گھریں وچ بچھوڑے کنیں آوتے اصل نیک او ہے جیہا اللہ
سئیں کنیں ڈے تے گھریں وچ انہیں دروازیں کنیں آوتے اللہ
سئیں کنیں ڈو تاں جوتں کامیاب تھی ونجی۔

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکس نال جنگ کرو جیہے

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّهِمْ
يَرْشُدُونَ ﴿۶۰﴾

اُجَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِأَنفُسِكُمْ رِثَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْبَغَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْآيِلِ وَلَا تَبَاشَرُوهُنَّ وَانْتُمْ عَلَيْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۱﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۶۲﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَلَكَاتِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۶۳﴾

وَاقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْقَهُوا تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹﴾

تہاڑے نال بھرن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پیار نہیں کریندا۔

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَنْتُمْ أَكْذَابُكُمْ فَاقْتُلُوا هُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۲۔ تے جتھاں او تہا کوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھو کڈھو جتھو انہیں تہا کوں کڈھئے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھمنا ڈیوٹ والا۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہاوتیں نہ بھرو جے تئیں او تہاڑے نال اتھاں نہ بھرن۔ تے جے او تہاڑے نال بھرن تے تساں وی انہیں نال بھرو نہ منن والیں دی ایما سزا۔

فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۱﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک وچن تے ول بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے مہربان۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۲۲﴾

۱۹۴۔ تساں او تیں انہیں نال بھرو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سیس دی رفا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک وچن تے ول ظالیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑن جائز نہیں

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمِ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

۱۹۵۔ عزت والا مینے تے عزت والے مینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڑے اتے زیادتی کرے تساں وی اوندے اتیں او بوتلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڑے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ کنیں ڈرو تے جان گھنو جے بے شک اللہ سیس اوں کنیں ڈرن والیں دے نال۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَلْفَوْا بَآيَاتِهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سیس دے رستے وچ تے اپنے بھتیں نال اپنے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو بے شک اللہ سیس احسان کرن والیں نال پیار کریندے۔

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۴﴾

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سیس دی رفا دی خاطر جے تموتے نہ تے تہا کوں حج کنیں روک گدھا ونجے تے جیرھا تہا کوں سوکھی لہے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپنے سر نہ مناؤ جے تیں قربانی اپنی جاتیں نہ پہنچ ونجے تے جیرھا تہاڑے وچوں بیمار ہو دے یا اوندے سردی کوئی تکلیف تھی ونجے تے سر نہ مناؤ ڈیوے اتے اوندے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

وَأَتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

امن دج آونچوتے جبرھا شخص حج دے نال عمرے دانافندہ چا دے تہل
جبرھی قربانی اوں کون سوکھی لیسے اوکر گئے۔ تے جے قربانی نہ کر گیا
ہو دے تے اوترے بڑی ہرج و مرج روزے رکھے تے ست روزے
ول آکے رکھے۔ اے پورے ڈاٹھی مین لے اوندے واسطے ہے جیندے
بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہون تے اللہ سٹیں کنیں بڑو تے جان گھنٹو
جو بے شک اللہ سٹیں دی سزا ڈاٹھی سخت

۱۹۸۔ حج دے مینیں کون برکونی ہاندے تے جیندے اتیں انہیں مینے
حج حج فرض ہو دے تے او حج دے بڑی نہیں وچ نہ تے کیر نال شہوت
دکال کسے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جبرھی تسان نیکی کر لیسو اللہ سٹیں اوں کون چاندے تسان اپٹے نال
سفر خرچ گن گھنوتے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سٹیں دا بڑی
تے میں کنیں بڑو لے سیانے لوکا

۱۹۹۔ تہا بڑے اتے کوئی گمانیں جو تسان اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تسان عفات کنیں وکو تے تسان مغفر حرام دے نال اللہ
سٹیں کون یاد کرو۔ تے اونکوں اویں یاد کرو جیویں اوں تہا کون سدا
رستہ بڑھائے۔ تے میں کنیں پہلے تسان گھراہیں وچر ہا دے۔

۲۰۰۔ تے تسان اتھاؤ وکو جتو بے لوک ورن۔ تے اللہ سٹیں کنیں
بخشنش منگو تے بے شک اللہ سٹیں بہن بخشن والا تے مہربان۔
۲۰۱۔ تے جڈاں تسان اپٹیاں عبادتاں پوریاں کر گھنوتے ول اللہ
سٹیں کون تسان الیویں یاد کرو جیویں تسان یاد کریدے اے اپنے پیو
بڑا دے کون یا اوں کنیں دی دھیر یاد کرو۔ تے لوکیں وچر جبرھا لے
آہرے جو لے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ بڑے اوندلا آخرت وچ
کوئی حصہ نہیں۔

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جبرھا لے آہرے لے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ دی چنگائی بڑے تے آخرت وچ دی چنگائی بڑے تے ساکوں
بھا دے عذاب کنیں بجا۔

وَسَبِّحْهُ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَافِظِرَى السَّجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَحَتَ وَلَا فُتُورَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا يَأُولَى الْأَلْبَابِ ۝

يَسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَسَ الضَّالِّينَ ۝

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمَنْ النَّاسُ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

۲۰۳۔ ایتھے لوگوں جنہیں داکمائی دی وجر نال ثواب دج وڈا حصہ ۶۔
تے السدسین حساب گھنٹ دج جلدی کریندے۔

۲۰۴۔ السدسین کوں یاد کرو انہیں گترزی دے جہا لیس دج۔ تے
جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈو نہیں دج (دل آوے) تے اوندے
اتے کوئی گناہ نہیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے لے دی کوئی
گناہ نہیں۔ بے اوندے کیے جیرھا السدسین کنیں ڈرے۔ تسال السدسین
کنیں ڈرو تے جان گھنوجے شک تسال سارے کھلے کرے ہوندو
ولائے ولسو۔

۲۰۵۔ تے لوگوں وچوں کجھ اینجمن جیندی ہال دنیاوی زندگی مچ نیکیوں
چنگی لگدی ۶۔ تے السدسین کوں گواہ بیندن اوں ہال تے جیرمی
انہیں دے دل دج۔ تے سچی ہال لے ہے جو اوڈا ڈھ عمر کے ہن۔
۲۰۶۔ تے جڈاں او حاکم بن ویندن تے اوزین تے وکدن کیر گھنٹ
کیے تے رخصت تے نسلیں کوں تباہ کرن کیتے۔ تے السدسین
گپڑیں کوں چکا نہیں سمجھا۔

۲۰۷۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو السدسین کنیں ڈرو تے
نک نمودر انہیں کوں گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کوں
دورخ کافی ۶۔ تے اوزین کیتے بہوں گندی ۶۔

۲۰۸۔ تے لوگوں وچ کجھ ایجھے ہن جیرھے السدسین دی خوشی حاصل
کرن کیتے اپنے آپ کوں دج وچ بیندن تے السدسین اپنے بندیں
تے بہوں مہربان۔

۲۰۹۔ اے منٹ والیر تسال سارے دے سارے زمانہ واری دج
آونچو تے ڈرو شیطان دے میریں تے بے شک او تہا ڈا کھلا
دشمن۔

۲۱۰۔ تے جے تسال کھلے کھلے نشانات آون دے بعد تک پیو ہے
تے کجھیں جان گھنوجو السدسین دی غالب تے بہوں سیانا ۶۔
۲۱۱۔ او ایں ہال دے سو اکھ دا انتظار پئے کریندن جو السدسین جڑو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ النِّقْيُ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّهُ إِلَٰهُ خُشُّودٍ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ الثَّالِثِ مَنْ يُعْبِكُ تَوَلَّاهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَكَئِنَّا إِلَهُادُ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ الثَّالِثِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً مَّ وَ لَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿۲۵﴾

سَلُّ بَنَى إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۶﴾

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۷﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَفَعَلْتُ اللَّهُ الْمَسْجِدَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
بَغْيًا يَنْهَاهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۸﴾

أَمَرَحَبِيبُهُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
فَتَنَصَّرُوا لِلَّهِ آلَآءَ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۲۹﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ الْوَلَدُ وَالْأَقْرَبُونَ وَالْيَتَامَى وَالسَّكِينِ
وَأَنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

دے پچھا دیں وح آدے تے فرشتے دی آون تے ایں مال دافصلہ
کربڑا ونچے تے سارے کم اللہ سیں دو ولدن۔

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کیں پچھ جواساں انہیں کوں کتے کھلے کھلے نشان دتن
تے میرھا اللہ سیں دی نعت کوں اوں ویلے دتا دیوے جیڑاں
او ایں کیں آونچے تے اللہ سیں جڑا دی سخت سزا دیون والا۔

۲۱۳۔ تے میرھے کافرین انہیں کوں دنیاوی زندگی سوہنی کر کے
دکھائی گئی تے او منہی والیں تے مذاقاں کریندن تے میرھے
لوک اللہ سیں کیں درون قیامت دے دینہ او کافرین تے غالب
ہوسن اللہ سیں جیکوں چاہندے بے حساب رزق دیندے۔

۲۱۴۔ یکے لوک کبولدہن تے اللہ سیں نیں کوں خوشخبری دیون والا
تے دڑاون والا بنا کے چھیس تے انہیں نال سہی کتاب دی ہائی
ہس۔ تاں جو اللہ سیں لوکس دے جیڑیں دافصلہ کرڈیوے۔ انہیں
آپت وچ شیطانی کیتے بھڑادی اوں ویلے گھیتے جیڑاں انہیں دو
کتاب آگئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات دی آگئے ہن تے اللہ
سیں اپنے مکمل نل منہی والیں کوں سچائی دارستہ دکھائے جیندے
وچ دوجھے اختلاف کریدے پئے ہن۔ تے اللہ سیں جیکوں
چاہندے سدھارستہ لا دیندے۔

۲۱۵۔ تہاڈا اے خیال جو تہاں داخل فی دوسو بہشت وچ تے
تہاڈو اجاں تنیں او مصیبتاں نیں آیاں جیرھیاں تہاں کیں پہلے
لوکس تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، کبھ تے دکھ طے تے انہیں کوں
ایںجھلا داتا گئے جو ادرسول تے اوندے منہی والے یکے اے
آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سیں کڈاں مدد کرلیسی۔ سٹوا بے شک
اللہ سیں دی مدد بہوں کولہو۔

۲۱۶۔ او لوک تیں کیں کچھن جو اکیا خرچ کرن توں آکھ تہاں
جیرھا دی چنگا مال خرچ کرو او تہاڈے پیو ماتے گھاٹے سکین تے
یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تہاں چنگائی مکرو

عَلَيْكُمْ ﴿۱۶﴾

كُنِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ تُحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

بے شک اللہ سب سے پہلے جاننے والا ہے۔

۲۱۷۔ تہاڑے اتے فرمن کج گئی والے جگ تے تہا کوں اوچگی
نیش لگدی تے اے دی تھی سبکدے جو تہا کوں ہک شے چھٹی نہ
لگدی ہروے اتھا تہاڑے کیتے چھٹی ہروے تے لے دی تھی
سبکدے جو تہا کوں ہک شے چھٹی لگدی ہروے تے او تہاڑے
کیتے چھٹی نہ ہروے تے اللہ سب سے جاننے والے تے تہا کوں
چھٹی نہ لگدی۔

۲۱۸۔ تیں کنیں پچھن جگ کیتے عزت والے مینے وچ توں اکھ
ایں مینے وچ جگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سب سے دے راہ کنیں
جکھن تے اوندا انکار تے عزت والی میت دانے اوندرے مگر
والیں کوں اتھو کج مٹی والی سب سے دی نگاہ وچ اوں کنیں دی
وڈا گناہ۔ تے فتنہ قتل کنیں دی وڈا جرم۔ تہاڑے نال او تیں
بھڑے رہن جے تیں تہا کوں تہاڑے دین کنیں پھر نہ گھن جے
انہیں کوں طاقت ہروے۔ تے جیڑھا دی تہاڑے دے وچاپئے دین
کنیں پھر وچ تے نہ منن دی حالت وچ مرنے تے ایجے لوکیں
دے مل دنیا تے آخرت وچ و بچج و لین۔ ایجے لوک دوزخی ہن تے
اوندرے وچ دیر میں پئے رہن۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَسْتَوْفِرْ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
أَحْضَبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۸﴾

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سب سے
رستے وچ جہاد کیے۔ لے لوک اللہ سب سے دی رحمت دے امید ورن
تے اللہ سب سے بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

۲۲۰۔ لے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا کچھن تو انہیں
کوں اکھ انہیں ڈوناہیں وچ وڈا گناہ تے لوکیں دا فائدہ دی ہے۔ تے
انہیں ڈوناہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا ہے۔ تے او
تیں کنیں کچھن جو او فرج کیا کرن۔ توں اکھ جیڑھا وچ وچے۔ ایوں
اللہ سب سے تہاڑے کیتے حکم بیان کریندے تاں جوتساں سوچو سمجھو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمْ أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَاللَّهُ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوَةُ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۰﴾

۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی تے اگھے جہان کیتے دی۔ او تیں کنیں کچھن

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ

ستیں داتوں انہیں کوں آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرٹں بہوں
چنگا کم جے تساں انہیں کوں اپنے کھٹے کھوتے او جہاڑے بھراہن۔ تے
اللہ سیس اصلاح کرٹں دایں وچرگیں کوں چاڈرے۔ جے اللہ سیس
چاہند تے تہا کوں ڈکھ ڈیوے ہا بے شک اللہ سیس غالب
تے بہوں سیانا۔

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرٹں دایں تریستیں نال نہ پر نچو جے تیں او
ایمان نہ گمن آون۔ تے مومن ہا نہی شرک کرٹں والی تریست کنیں
چنگی۔ بھانویں او تہا کوں چنگی دی بگدی ہورے۔ تے تساں شرک
کرٹں والے جو انیں نال نہ پرناؤ۔ مومن ہا نہاں شرک کرٹں والے کنیں
چنگا۔ بھانویں او تہا کوں چنگا دی لگدا ہورے۔ اے لوک تہا کوں
بھا دو سڈیندن تے اللہ سیس اپنے حکم نال بہشت تے
بخشن دو سڈیندرے۔ تے اللہ سیس اپنے حکم کوں کھول کھول
کے بیان کریدے تاں جوا نصیحت حاصل کرن۔

۲۲۳۔ اوتیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جوا وڈکھ
ڈیون والی شے ہے۔ ات گاہوں تساں حیض دے ڈیہیں وچ
زالیں کنیں انج رہو۔ تساں انہیں دے کوہو نہ وچو جے تیں او
پاک نہ تھی وچن تے جڈاں او پاک تھی وچن تے انہیں کوہو آؤ جھتو
اللہ سیس تہا کوں حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سیس تو بہر کرٹں دایں
کوں چنگا چاڈرے تے پاک لوکیں کوں وی چنگا چاڈرے۔

۲۲۴۔ تہاڈیاں زالیں تہاڈے واسطے رخصتیں ان تے تساں انہیں
کنیں آؤ جڈاں تہاڈی مرضی ہورے۔ تے اپنے کیتے کھ گودی بھٹو
تے اللہ سیس کنیں ڈرو تے جان گھن جو تساں اول کوں ملن والیو
تے خوش خبری ڈے ڈے منن دایں کوں۔

۲۲۵۔ نیکی کرٹں تے خدا کنیں ڈرٹں تے لوکیں وچ صلہ کرٹں کیتے تساں
اللہ سیس کوں اپنے قسمیں دا ادلا نہ بناؤ۔ تے اللہ سیس بہوں
سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوهُمْ فَاغْلُظْ وَأَنْتُمْ عَلِيمٌ
النَّفْسِ مِنَ الصَّلَاحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتُمْ إِنْ اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۵﴾

وَلَا تَتَكَبَّوْا الشِّرْكَ حَتَّى يُؤْمِنَ ۚ وَلَآ مَنَّةَ مُؤْمِنَةٍ
خَيْرٌ مِّنْ مَّشْرُكَةٍ وَلَوْ اَعْبَيْتُكُمْ ۚ وَلَا تَتَكَبَّوْا الشِّرْكَ
حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ۚ وَلَوْ
اَعْبَيْتُكُمْ ۚ اُولَٰئِكَ يَدْعُوْنَ إِلَى التَّارِيعِ ۚ وَاللَّهُ يَدْعُوْا
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْبَغْيَةِ ۚ وَبِآذَانِهِ يَسْمَعُ اٰیٰتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۲۶﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۚ قُلْ هُوَ اَذَى لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ ۚ وَلَا تَقْرُبُوْهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ ۚ
فَاِذَا طَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۚ اِنَّ
اللّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿۲۲۷﴾

يَسْأَلُكُمْ حَرْثُكُمْ فَاَنْتُمْ اَخْرَجْتُمْ اَنْتُمْ شَيْئًا
قَدِّمُوا لَا نَفْسُكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ وَاَعْلَمُوا اَنَّكُمْ مُّتَلَقَوْنَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۲۸﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاِيَابِكُمْ اَنْ تَبْزُوْا وَتَتَّقُوا
وَتَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۲۹﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

۲۲۶۔ اللہ سب سے تباہی و فساد میں تیس تہا کوں نہ پکڑ لیس۔ ہا انہیں
قسیمیں تے پکڑ لیس جیر صیاں تہا بڑے دلس و پر نکلسن۔ تے
اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے بہوں مٹھ جھاو

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَأَوْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۲۷۔ اولوک جیر سے اپنی زائیں کنیں انج تھیون دیاں قساں کمنن
او چار مہینے ڈر کیمن تے جے او زائیں دوول آدن تے بے شک
اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے رحم کمرن والا

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک و بجن طلاق ڈیون تے بے شک اللہ سب سے
بہوں سنن والا تے بہوں جانن والا

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا
يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّهْنَهُنَّ أَنْ
يَرِدَّوهُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ آرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَالْجِبَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں ترمیمیں کوں طلاق مٹی گئی اور تے حیمیں تیں
اپنے آپ کوں جہلی رہن۔ جے اللہ سب سے آخرت دے دیہہ
کوں منیندن تے انہیں تے لے جائز نہیں جہاں نہیں انہیں دے
رحم مچ پیل کیتے اوں کوں لکاون تے جے او نیج و بجن تے انہیں دے
پئے دان زیادہ حق بر اوں اور و لہن انہیں ترمیمیں دے۔ خیریت
دے مطابق حق وی اوں ہن جیوں انہیں دیاں رحمہ داریاں ہن۔
تے جواںس و ترمیمیں کنیں رتبہ و درجہ تے اللہ سب سے غالب تے بہوں
سیا ناو۔

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ وَأَمَّا كَلِمَةٌ تَرْتَجِخُ بِالْأَمَانِ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا أَنْتُمْ بَشِيرُونَ شَيْبًا إِلَّا
أَنْ يَخَافَا إِلَّا يَقِيمَا حَدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ إِلَّا يَقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۴﴾

۲۳۰۔ طلاق ڈو دفعہ تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا
چنگانی کر کے ٹور ڈیوے تے جو کھ لساں اوں کوں ڈتے اوں
کوں ولا گھنن تہا بڑے تے جائز نہیں۔ ہا جے لے ڈر ہر دے جو
او اللہ سب سے دے بنائے ہوئے ہیں سبھاں نہ بگسن۔ جے
تہا کوں لے ڈر ہر دے جو او اللہ سب سے ہیں کوں سبھاں نہ بگسن
تے ول انہیں نے کوئی گناہ نہیں جو ترمیم پئے کوں کھ بھتہ بڑے
ڈیوے۔ لے اللہ سب سے ہیں ہن لساں انہیں کنیں لگو نہ
ودھو۔ تے جیر مادھی اللہ سب سے ہیں کنیں تے او
نہا لہن۔

۲۳۱۔ تے پئے زائیں کوں ترمیمیں طلاق ڈے ڈیوے تے اوں دے

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَكَلَّمَ زَوْجًا

اے جائز نہیں جو اولاد اوندے نال شادی کرے جے تیں
 اوپے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے او دی طلاق ڈے ڈیوے تے
 ول انہیں ڈوناہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او پر نیچ پون ہے
 انہیں کوں یقین ہووے جو او الشدیں دی حدیں کوں سنبھال
 گھسن۔ اے الشدیں دیاں حدیں ہن جیر حیاں اول جائز
 والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈتے۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَتَسَوَّهْنَ
 فِي مِمَّا كُنْتُمْ تُحَرِّمُ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
 وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَذُكِّرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
 بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈے ڈیوے تے اودے
 پوری کر گھن تے انہیں کوں رواج دے مطابق روک گھنیا چنگانی
 کر کے انہیں کوں ٹور ڈیوے۔ تے ایں واسطے انہیں کوں نہ رکھو جہ تساں
 جڈھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیر حیاں کر لیں او اپٹے
 اتے ظلم کر لیں۔ تے تساں الشدیں دے حکمیں نال قبول نہ کرو۔
 تے جیر حیاں نعتاں الشدیں تہا کوں ڈتن انہیں کوں یاد رکھو۔ تے
 اے وی یاد رکھو جیر حیاں الشدیں تہا ڈے اتے کتاب تے سنبھ
 لہائی تے اوندے نال تہا کوں نصیحت کیتی اس۔ تے الشدیں
 کنیں ڈرو تے جان گھن جو الشدیں ہر چیز کوں جائز والا۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ
 أَنْ يَتَّخِذْنَ أَرْزَاقَهُنَّ إِذَا تَرَاضَا بَيْنَهُمَا بِالْمَعْرِوفِ
 ذَلِكَ يُعَظُّ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ۚ ذَلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈیوے تے انہیں دی عدت
 پوری تھی ونجے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منج وچن) تے
 انہیں کوں اپٹے پہلے پٹے نال نکاح کرن کنیں نہ بھگوائے نصیحت
 انہیں واسطے ہے جیر حیاں تہا ڈے وچو ایمان رکھیندے الشدیں
 تے آخرت دے ڈیوے تے۔ اے تہا ڈے واسطے زیادہ برکت
 والی تے بہوں پاکیزہ۔ تے الشدیں جائزے جو تساں نوے
 جائزے۔

وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
 لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
 رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
 إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا نَضَارَ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ

۳۴۔ تے میریں اپٹے پالیں کوں کھیر پلاو پورے دو سال
 اے اوندے کیتے ہے جیر حیاں کھیر پلاو دی خدمت کوں پورا کرن
 چاہندے تے جیندا بال اوندے دے ہے رواج دے مطابق
 کھیر پلاو والیں دکھاو پیرن تے انہیں دے پٹھے کہیں شخص

وَأَنْ كَلَّفْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسْأَلُنَّ عَنْهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِقِصْفُ مَا قَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۸﴾

۲۳۸۔ جے لتاں انہیں کون بھلاؤں کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے
جیر صاف ہر مقرر تھا ہر دے لتاں اوں ادا حق مہر ادا کر دسوائے
ایندے جو او معاف کر ڈیون یا او معاف کر ڈیوے جیندے بھڑج
نکاح دی گنڈھو۔ جے لتاں معاف کر ڈیو تے اے تقویٰ دے بہوں
کو بہو۔ لتاں آپت وچ بک ڈو جے دی پیگانی کون نہ بھلے کرد
بے شک اللہ سب جوتساں کریندے؟ بڑا کھڑے۔

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا
لِلَّهِ قَنِتِينَ ﴿۳۹﴾

۲۳۹۔ لتاں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر ادا صلی نماز
داتے اللہ سب دے فرمانبردار بندے بٹ کے کھڑے تھیو۔

فَإِنْ خِفْتُمْ فِرْجَآلًا أَوْ زُرْعَاكُم فَادْأَبْنُتُمْ نَذْكُرُوا
اللَّهُ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾

۲۴۰۔ جے تہا کون بڑ ہو دے تے لتاں ٹر دیں یا سوار خنیں ہوئیں
(نماز پڑھ گدی کرو) تے جرمے ویلے ہر بک دچھ تے اللہ سب
کون یاد کرو جیویں اوں تہا کون سکھائے جوتساں پہلے نہ ہانڈے
باوے۔

وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ بَيْنَكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَ وَصِيَّةً
لِّزَوْجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْوَلَدِ غَيْرِ اخْرَاجِ ۚ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۴۱﴾

۲۴۱۔ تے جرمہر تہا بڑے جو مرویدن تے رچھو اپنیاں زالنیں
چھوڑویدن تے انہیں کیتے بک سال تک بغیر گھر و کدھیے فائدہ
چاؤں دی وصیت کردن جے او آپ نکل و نچن تے ول تہا بڑے اتے
کوئی گنا نہیں او اپنے کیتے خرابیت دے مطابق جو دی فیصلہ کرن
تے اللہ سب غالب تے بہوں سیانہ۔

وَالَّذَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿۴۲﴾

۲۴۲۔ تے جیویں تریسیت کون طلاق تھی دچھ انہیں کون حالات دے
مطابق کھ سامان ڈیوٹ وچ کوئی ہرج نہیں لے متقیں تے
فرم۔

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

۲۴۳۔ الوہیں اللہ سب اپنے حکم تہا بڑے کیتے بیان کریندے
تاں جوتساں عقل کرو۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَّرَ نُوحٌ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۴۴﴾

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کون نیں ڈٹھا جیرمے اپنے گھریں و جو مروٹ
دے ہر کنیں نکل گئیں تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سب انہیں کون آکھے
لتاں مرو نچر تے ولا انہیں کون زندہ کیتے۔ بے شک اللہ سب لوکس
تے فضل کرن والا تے بہوں لوک اوں انکشتیں کریندے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
اللَّهِ لَكُمْ مِنْ فَتْنَةٍ لَّيْلَةٌ عَلَيْكُمْ فَانْصَرَفُوا
لِللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٥٠﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپے تے اول اکھئے
جو بے شک اللہ سیسں تہا کوں ہک نہر نال زمیں جیرھا اوندے
وچو پانی پیسی اوندل میڈے نال کوئی تعلق نیسں جیرھا چکھسی دی
نال او میڈا بیلیء با جیرھا ہک ہک پانی دا پیوے رتے کوئی
ہرج نیسں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں
پی گدھا جڈاں او تے منٹ والے او نہر پی گئیں تے انہیں
آکھئے سا کوں اچ جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑ دی طاقت
کا نیسں۔ تے اولو کہ جنہیں کوں اللہ سیسں دی ملاقات دالیقین ہا
آکھیا جو اللہ سیسں دے حکم نال چھوٹا لوہ بہوں وڈے لشکر کوں
ڈھا ڈیندے۔ تے اللہ سیسں مبر کرٹ والیں دے نال۔

وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَبَيِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنے تھیں
تے انہیں دعا بھیجی جو اے ساڈے رب سا کوں مبر دی طاقت
ڈے تے ساڈے پیروں کوں جمانی رکھو تے کافریں دے مقابلے
وچ سا کوں مدد ڈے۔

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
أَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

۲۵۲۔ پچیس انہیں اللہ سیسں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں
ہراڈتاتے داؤد نے جالوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سیسں اوں کوں
حکومت تے سنب ڈتاتے جو اللہ سیسں دی مرضی ہائی اوں کوں
سکھائیں۔ تے جے اللہ سیسں ہک کوں ڈو جے کئیں دیکھیندا تے
زمین وچ فساد تھی ونجے ہاتے اللہ سیسں سارے جہانیں تے فضل
کرن والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ بِالْحَقِّ إِنَّكُم لِنَعْيِ
الرُّسُلِينَ ﴿٢٥٣﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سیسں دیاں آیتیاں بن جیہاں اساں ٹیکوں پڑھ کے
سیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سیسں دے) رسولیں وچو
ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ ۚ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَدَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْتَهُمُ مَنْ أَصْنَوْا مِنْهُمْ مَنْ كَفَرُوا ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۵﴾

۲۵۳۔ اے رسول جنہیں دجوں کچھ کوں اسان کچھ تے ودھر رتبہ دتے انہیں دج کچھ ایچھے بن جنہیں ناں اللہ سیس کتیں (فرخیت دتی) تے کچھ اتچھے بن جنہیں دے رتبہ ودعائسی تے اسان دتے بن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر طور نشان تے اسان روح القدس ناں اوندی نکلائی کیتی تے جے اللہ سیس چاہے ہاتے کھلے نشان آون دے بعد تے نیتیں دے بعد لے لوک آپت دج نہ بھڑن ہاتے انہیں اختلاف کیسے۔ انہیں دج کچھ تے من گیسے تے کچھ نہ نینیا جے اللہ سیس چاہوے ہاتے او آپت دج نہ بھڑن ہاتے اللہ سیس

ادب کریندے جواد چاہندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْبَغُ فِيهِ وَالْخُلَّةُ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۵۔ اے من و الوتساں فرج کرد جو اسان تہاکوں دتے ایں کتیں پہلے جواد دیندے اوے جیندے دج نہ وپار ہوئی تے نہ لگت کم اوسی تے نہ سفارش۔ چلیسی تے کافر ہی ظلم کرن والہن۔

۲۵۶۔ اللہ اوقات جیندے سو کوئی عبادت دے لائق نیس او جیندے تے قائم رہن والا۔ نہ تے او کوں گھل اندی تے نہ ندر۔ آسمان تے زمین دج جو کچھ ہے اوہندے۔ کیرھا جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے الجو سفارش کر سگے۔ ادسب کچھ چاندے جوادندے الجو یا پچھوے اوندے علم دج کچھ دی او احوال نیس کر سگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندے علم آسمان تے زمین تے پھیلایا پستے تے انہیں دوناہیں ما پارھا اوں کوں ٹھیکندانیس۔ اللہ سیس دوی شان والا تے عظمت والا۔

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ تَفَتَدَّ تَبَيَّنَ الْوُشْدُ مِنَ الْفِي ۖ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَبِيْعٌ عَلَيْهِمْ ﴿۲۵﴾

۲۵۷۔ دین دج کوئی جبر نیس۔ ہدایت مگر ہی کتیں نکھڑی پئی۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سیس کوں منے تے اول ول نکلوے کڑے کوں پوگدے جیرھا تر ٹھاندیس۔ تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۲۵۸۔ جیرھے میندن اللہ سیس انہیں داسگیتی۔ انہیں کوں اندھاہیں کتیں سو بھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نیس میندے

اللَّهُ وَلِ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّاغُوتُ ۚ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۸﴾

۴۴

انہیں دے سکتی شیطان تے او انہیں کو سوچھلے کنیں اندھاریں دو
گھن نندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے او ندے وچ بہوں دیر
تیں پئے رہن۔

۲۵۹۔ کیا نیکیوں اوں آدمی دی خبر نیں ملی جنیں اپنے رب دے
متعلق ابراہیم نال بحث کیتی جو اللہ سیس اوں کوں حکومت دتی ہائی۔
جڈاں ابراہیم آکھیا جو میڈا رب اوہے جیڑھا جو بندے تے مریندے
اوں بادشاہ آکھیا میں جو بندہ راوی ہاں تے مریندا ہی ہاں تے حضرت
ابراہیم آکھیا جو بے شک اللہ سیس سمجھ کوں پوادھ کنیں
کڑھیندے تے توں اوں کوں بچا دھ کنیں کڑھ ڈکھال۔ تے
کافراں گال تے ڈاڈھا دیلا تھی گئے تے اللہ سیس خالیں کوں
سدا رستہ نیں دکھیندا۔

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈھکی جیڑھا بک دوستی کنیں لنگھئے
تے او دوستی اپنیں جیتیں تے ڈھکی پئی ہائی۔ تے اوں آدمی آکھیا
جو اللہ سیس میں دوستی کوں اچڑن دے لکھد کیوں دسی۔ تے اللہ
سیس اوں کوں سوسال تیں (نحواب وچ) ماسی رکھئے ولا واندی
نندرا کھوڑی اس تے پچیس جوتوں میں حالت وچ کسے تیں
رہ گئیں۔ اوں آکھیا جو میں بک ڈیند یا ڈیند دا کچھ حصہ رہ گیاں۔
اللہ سیس آکھیا سچی گال اے ہے جوتوں سوسال تیں ایویں رہ گئیں
ہن توں اپنی روٹی تے پیوٹ دے پانی کوں ڈیکھ او سڑیا نیں۔ تے
توں ڈیکھ اپنے گڈا کوں۔ تے اسان نیکیوں کوں کیسے نشان بنائے
سے۔ توں ڈیکھ ٹبریں کوں کیوں اسان انہیں کوں جڑیندے تے
ول انہیں تے گوشت جڑھیندے ہیں۔ تے جڈاں او ندے لے گال
کھل گئی تے اوں آکھیا میکوں پتہ جو اللہ سیس برتے تے قادر۔

۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیم آکھیا اے میڈے رب میکوں دکھا جوتوں
مردے کیوں جو بندیں اللہ سیس آکھیا کیا توں اے گال نوہیں منیدا
اوں آکھیا منیدا تے ہاں پر دل دی تسلی کیسے اے پچھم تے اللہ سیس

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبَيِّتُ بَنِيَّ
قَالَ أَنَا أَحْيٍ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالتَّسْوِيسِ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّهَا مِنَ الْمُغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾

أَوْ كَالَّذِي مَزَّ عَلَىٰ قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرْوَتِهَا قَالَ اتَّيَّ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَّا نُهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنْ
وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ
وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لَعَلَّكُمْ أَتَّيْنُ لَكُمُ الْقُرْآنَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
فَدَّيْرُ ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَبْطِئَنَّ قُلُوبِي ثُمَّ
أَجْعَلْ فِئْتَابَ عَرْشِي مِنَ الْغَيْرِ فَصَرَّهِنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ ثُمَّ ادْعُهُمْ يَأْتِينَكَ
سَعِيًّا وَعَلَّمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٥﴾

۳۵

اُکھیا چار کچی پکڑتے انہیں کوں اپنا ہسک کرتے دلائیں کوں
انجوانج رود تے رکھ آ۔ بھیں انہیں کوں سب مارا و تیرد دکرے
اؤس۔ تے توں چاٹ گن جوالہ سٹیں غالب تے بہوں سیانا۔

۲۶۲۔ انہیں کوں دی مثال جیرے اللہ سٹیں دے رستے وچ اپنے
مالیں کوں خرچ کریندن بک دانے آئی کار جیرہاست ٹے کھیندے
تے برے وچ سودا ٹے ہوندن۔ تے اللہ سٹیں جیندے کتے
چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سٹیں بہوں ددھاوٹ دلا تے
چاٹن والا۔

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَلْبَنَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ
حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

۲۶۳۔ اولو ک جیرے اللہ سٹیں دے رستے وچ اپنے مال خرچ
کریندن تے خرچ دے بعد نہ احسان دیاں سٹاوتاں مریندن
تے نہ دکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ۔
نہ انہیں کوں ڈرتے نہ او مونجھے تھیں۔

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يُتَبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

۲۶۴۔ چچی مال اکھن تے بخش ڈیون اوں مددے کنیں چنگا
جیندے بکھو دکھ ہووے۔ تے اللہ سٹیں بے نیاز تے بہوں
ٹھہرا۔

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا
أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

۲۶۵۔ لے منڈ والو اتان انہیں صدقیاں کوں وچاؤ نہ احسان دیاں
سٹاوتاں مار کے تے دکھ ڈے کے۔ جویں کوئی اپنے مال کوں
لوکین دے دکھا دے کتے خرچ کسے اور اللہ سٹیں کوں میندے
تے نہ آخرت دے ڈیندے کوں۔ اوندی مثال اوں پھردی جیندے
اتے مٹی پٹی ہووے تے اوں دے اتے ڈاڈھا میندے تے اوں
کوں پھردا پھردے جھوڑیوے ایجے لوکین کوں جو کجھ او
کھندن اوں دے وچوں کجھ دی نیں بلدا۔ تے اللہ سٹیں کافر
لوکین کوں سدھا رستہ نیں دکھیندا۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يَنْفَقُ مَالَهُ رِشَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا
يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

۲۶۶۔ تے جیرے لوک اپنے مال کوں اللہ سٹیں دی خوش حال
کوٹ تے اپنے آپ کوں لپکا کر دی خاطر خرچ کریندن انہیں
دی مثال اوں باغ دی جیرھاچی جاتے ہووے تے اوں دے

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ وَتَنْبِيْئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَقُلْتُ وَاللَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٠﴾

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

اتے ڈاڈھامیز دے تے او ڈوڑا پھل ڈلوے تے جے ڈاڈھا
میز نوے تے پھنگا رہی درمیر۔ تے اللہ سیس جوتساں کریندے
ڈہرا کھڑے۔

۲۶۷۔ کیا تہا ڈے وچو کوئی آدمی چاہندے جو اندا کب باغ
ہوے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہون تے اوندے
وچ نہروی و ہندی ہووے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر
قسم دے میوے ہون تے دل اوں کوں ڈھیا آونچے تے اوندے
بال دی چھوٹے ہون تے اوں باغ تے عمارت گولہ آں ڈھاوے تے
اوباغ سڑونچے۔ ایویں اللہ سیس تہا ڈے کیتے نشانیاں بیان کریندے
تاں جوتساں سوچو۔

۲۶۸۔ لے منق و الو جوتساں کمن دے، اوندے وچو پاک چیزاں
خرچ کر تے اوندے وچو وی خرچ کرو جو اس تہا ڈے کیتے
زین وچو کڑ میوے۔ تے تاں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیڑیاں
آپ نہ گھن سوائے ایندے جوتساں اکیس بند کر کے گھن چا۔ انہیں
وچو تاں خرچ کرن دا ارادہ نہ کر تے تاں جان گھن جو بے
شک اللہ سیس بے نیاز تے بہوں صغیتس والا۔

۲۶۹۔ شیطان تہا کوں عزت کیں ڈریندے تے تہا کوں بے حیائی
دا حکم ڈیندے تے اللہ سیس تہا کوں اپنے ولو بخشش تے فضل دا وعدہ
کریندے تے اللہ سیس بہوں ودھاوٹ والا تے جائن والا۔

۲۷۰۔ سٹپ ڈیندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سٹپ
مل ونچے اوں کوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانے دے سوا
نصیحت کوئی حاصل نیں کریندا۔

۲۷۱۔ جو تاں خرچ کیتے تے یا نذر منی تے بے شک اللہ
سیس اوں کوں جائدے تے غالیس دا کوئی امدادی نیں۔

۲۷۲۔ جے تاں صدقہ ظاہر کر کے ڈلو تے لے وی چنگا تے جے
تاں اوں کوں لکاؤ تے عزتیں کوں ڈلو تے لے وی تہا ڈے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّمُوا الَّتِي
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ
وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ حَبِيدٌ ﴿٥٢﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٥﴾

إِنْ يَنْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَ
تُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّنْ

سَيَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۱﴾

کیسے چمکا ۷۷ تے اللہ سیئیں تہا ڈے کیسں تہا ڈیاں بریاں دی پریں
کر لیس تے اللہ سیئیں جو تساں کریندے ۷۷ واقعہ۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آؤں تیلے دے نیں
تے با اللہ سیئیں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو دی چمکا
مال تساں خرچ کریندے ۷۷ او تہا ڈے اپنے فائدے کیسے ہے
تے تساں جو دی خرچیندے ۷۷ او اللہ سیئیں دی رضا گھن کیتے ہے
تے جو چمکا مال خرچیں اور تہا کوں پورا پورا ولا ڈتا ویسی تے تہا ڈے
اتے ظلم نہ کیا ویسی۔

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
خَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
الْحَقَّاءَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۳﴾

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجین کیسے بن جیرھے اللہ سیئیں دے
رستے وچ روکے گھن تے او آزادی نال زمین وچ لڑھیر نیں
سبکدے۔ اٹ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگن دی وجہ
نال امیر سبکدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کیسں سچاں
سبکدے ۷۷ او لوکیں کیسں منگن کیتے چمکا دے نیں۔ تے جو تساں
چمکا مال خرچ کریندے ۷۷ بے شک اللہ سیئیں اوکوں بہوں
جاڈندے۔

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۴﴾

۲۷۵۔ تے جیرھے لوک اپنے مال خرچ کریندن رات ڈینہ سٹے
تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کیسں بدلہ نہ او ڈرسن
تے نہ او مونجھے تعین۔

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَخْبُطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا
الْبَائِعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّقِ اللَّهَ فَلَهِ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

۲۷۶۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے
جینکوں شیطان ہتھ لاکے پاگل کر کے چمکا ڈیوے اے ایں واسطے ہے
جو بے شک او آبدن جو پار سود جیہاں لے۔ تے اللہ سیئیں
و پار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اوندرے رب
ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونچے تے ول جو حق گئے اوندا
نفع ہوندا ۷۷ تے اوندا معاملہ اللہ سیئیں دے حوالے ہے تے جیرھے
ولا ایویں کر لیں او دونجی ان تے اوندرے وچ دیر تیں رہن۔

۲۷۷۔ اللہ سیئیں سود کوں مٹا دیسی تے صدق کوں و دھا دیسی

يَحْقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

كُلَّ كَفَّارٍ أَنِيعٍ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

تے اللہ میں ہر دے کافر تے گناہ مہار کوں چنگا نہیں سمجھا۔
۲۷۸۔ بے شک اولوک جبرمے ایمان گمن آئن تے چنگے کم کریندن
تے نماز کوں تمہا کے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے
انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے
تھمیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الزَّيْطِ إِن كُنْتُمْ مَوَظِنِينَ ۝

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنَّا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تُبْنَئْكُمْ فَلَئِنْ رُءُوسَ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ
وَلَا تَظْلَمُونَ ۝

۲۷۹۔ اے منٹ والو اللہ سیس کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو
جے تساں مومن ہرے تاں۔

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیاتے ول اللہ سیس تے اوندرے رسول دے
نال جنگ ٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنوتے تہا ڈا اصل
مال تہا ڈا تے تساں ظلم نہ کیسرتے تہا ڈے اتے ظلم نہ تھیس۔

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا تگی وج ہووے تو اوں کو سہولت
تک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے تے تہا ڈا صدقہ
ڈیو ن دی تہا ڈے واسطے چنگا۔

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں بڑیہ کنیں جیندے وج تساں اللہ سیس
دو ول ولسوتے پھیں ہر آدمی کوں جو او کتا ہوسی اوں کوں پورا پورا ڈا
ولسی تے اوں تے ظلم نہ تھیس۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ آجَلٍ
مِّنْهُ فَأَلْزَمُوا الْكَيْدَ بِالْعَدْلِ وَلَا بِالْعَدْلِ
لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيَمْلِكِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِكِ
وَلْيَتَّقِ بِالْعَدْلِ وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ
فَإِنْ لَمْ يَكُونَا دَجَلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِنْ رِضْوَانٍ
مِّنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَصِلَ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا

۲۸۳۔ اے منٹ والو جہاں تساں ہک پے کنیں ہک میعاد میں
ادھار چاؤ تے اوں کوں لکھ گھنوتے معاہدہ لکھن والا انصاف نال
لکھے تے لکھن والا لکھن کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ سیس اوں
کوں سکھائے او اوں لکھے۔ تے لکھو اے دی ادھر جبرما
حقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنے رب اللہ سیس کنیں ڈرو
تے اوندرے وچ کھ دی نہ گھٹا وے تے جے او گاہا ہر وے جیندے
ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھو اے سبکدہ ہووے تے ول اوندا
وارث انصاف نال لکھو اے۔ تے اپنے مڑیں وچ ڈو گواہ بٹ
گھنوجے ڈو مرد نہ ہون تے ہک مرد تے ڈو زیمیں جبرمے تہا کوں
گواہی کیتے چنگے گن۔ اے ایں واسطے جو ہک بھل دہنجے تے ڈو جی

4

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا
 أَنْ تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذُكِّرَكُمْ أَنْتُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقُومُوا لِلشَّهَادَةِ وَأَذِّنْ لَكُمْ أَتْرَابًا إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُمُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا بَيَّعْتُمْ وَلَا
 يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
 بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿۳۹﴾

اوں کوں یاد کروے تے گواہ جیڈاں وی سبجین تے او انکار نہ کرن۔
 تے تساں ادھار چھوٹا ہرے یا وڈا اوں کوں اونڈی مدت تیں
 مکھن وچ سستی نہ کرو۔ اے اللہ سیس دے نزدیک بہوں
 النعمان آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی ہرے ایندے بہوں
 کوں ہرے جو تساں شک وچ نہ پووو باجے آٹھے سائے و پار ہرے
 تے آیت وچ بڑے گھن تھی و بچے تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ
 نہیں جو تساں اینکوں نہ مکھو۔ تے جیڈاں تساں دیار کرو تے گواہ
 بنا گدھے کرو۔ تے مکھن والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچا یا و بچے
 تے جے تساں الیوں کر لیسو تے اے تہا ڈی نافروانی ہوی تے
 اللہ سیس کیں ہرے۔ اللہ سیس تہا کوں علم دیسی تے اللہ سیس ہر چیز
 کوں بہوں جانٹی والا ۴۰

وَأَنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ
 مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فُلْيُوهُ الَّذِي
 أَوْفَيْنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ
 وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمُ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

۲۸۴۔ جے تساں سفر تے ہوو تے مکھن والا نہ لیسے تے دل
 کوئی شے قبضے نال گاٹھے رکھ گھنو۔ جے تہا بڑے وچ کوئی
 کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کیں امانت ہے
 او ولا پویو تے اللہ کیں جبرھا اندر رب بڑے تے تساں گوی
 کوں نہ لکاو تے جبرھا اوں کوں لکندے بے شک گناہ کریندے
 اوندا دل تے جو تساں کریندے ۴۱ اللہ سیس اوں کوں بہوں جانڈے
 ۲۸۵۔ اللہ سیس کہتے ہے جو کچھ آسانیں تے جو کچھ زمین وچ ہے
 تے جہ تہا بڑے دیسی وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاو اللہ سیس اندر
 حساب تساں کیں گھنسی۔ جیکوں او چاہی مخشیں تے جیکوں
 چاہی عذاب دیسی تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
 مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخَفُوْهُ يُخَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ
 لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيْرٌ ﴿۴۱﴾

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اونڈے اتے ایمان گھن آئن جبرھا
 اونڈے رب کیں اونڈے اتے لکھے۔ اے سارے ایمان گھن
 آئن اللہ سیس تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔
 تے اونڈے رسولیں وچ اساں فرق لے کریندے۔ نئے او آہن
 ہوا ساں سن گدھے تے اکھن من گدھے توں سا کوں بخش تے

أَمِنْ الرَّسُوْلِ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ بِاللّٰهِ وَ مَلٰئِكَتِهِ وَ
 كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ
 رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَبْعًا وَ اَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۵۰﴾

اساں تیڈو ول آوٹے۔

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾

۲۸۷۔ التدریس کس کون اوندی طاقت کنیں وودھ تکلیف نیں بُیندا انہیں واسطے ہے جو اوکتن جو انہیں برائیاں کائن او انہیں تے بدوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکون نہ پکڑجے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ۵۰۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پاتا ہا جیرے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چا دے دی ساکون طاقت نیں۔ ساکون معاف کرتے ساکون بخش دے تے ساڈے اتے رحم کرتوں ساڈا آقا تیں تے کافیاں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

﴿۵۱﴾

سُورَةُ اِلٰعِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتًا اَيَّةً وَارْبَعَةً وَعِشْرُونَ كَلِمَةً

سورة ال عمران مدنی ءتے لبس اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیات تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں اللہ سے دعا کرتا ہوں کہ اللہ تعالیٰ تمہیں اللہ کی رحمت سے ہمیشہ ہمراہ رکھے اور تمہاری زندگی میں اللہ کی رحمت سے ہمیشہ ہمراہ رکھے۔ آمین

الْمُؤْمِنُونَ

۲۔ میں اللہ سب کینیں و دھ جانٹ والا ہاں۔

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝

سہ۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں اے زندہ تے قائم رہن والا ہے۔

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٧٧﴾

۴۔ تیبے اتے لہائی ء سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیڑھی تصدیق کرن والی ء اوندی جوا نہیں کین ہے تے توراۃ تے انجیل وی لہائی اِس۔

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ه
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ٥

۵۔ ایں کہیں پہلے لوئیں کوں سدھارستے ڈکھاٹن کیستے تے سچ
کوڑ کوں نکھیڑن کیستے معجزات بڑتسی۔ تے بے شک اولوگ جبرے
الہیسیں جے نشانیں وانکار کریندن انہیں کیستے ڈاڈھا عذاب
تے الہیسیں غالب تے سزا ڈلوٹن والا۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ۝

۶۔ بے شک اللہ سیس کین زمین تے آسمان وچ کوئی نئے ٹکلی
 ہوئی کاہنئیں۔

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَإِلَهِ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٠﴾

۷۔ اللہ سب سے اوتھوئے جبراً رحیم و جتہاڑیاں نکلاں بُنیڈے
جیویں چاہندے۔ اوندے سوا کوئی عبادت مے لائق نیئں۔ او
غالب تے بہوں سیانے۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلَةٍ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ

۸۔ ادھر وہ جس تیلے اتے کتاب لہائی تے اوندے ورج
کچھ آیتاں "محکمات" بن (او آیتاں جیندے ورج قرآن مجید دی
خاص تعلیم بیان تھی) او کتاب دی ماڑے تے کچھ متشابہات
بن (او آیتاں جنہیں ورج او تعلیم جبرمی پہلی کتابیں ورج بانی پئی)
جنہیں لوکس دے دیس ورج کھوٹ او گہر کھن کینے تے پسائی گئیں

إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

بناؤں کیے متشابہات میں کچھ جلدن۔ تے سچ اے ہے جو
ایندی حقیقت طرف اللہ سب سے پتہ دیتے پکے علم والیں کوں پتہ ہیرے
آہن جو اسان ایکوں من گدھے۔ اے سب کچھ ساڈے رب
کنیں ہے۔ تے سوائے سیائے دے کوئی نصیحت حاصل نیں
کریندا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھا رستہ دکھا ملے
بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگا نہ کرتے بخش ساکوں اپنئے دلورمت
بے شک توں ہیں بہوں ڈیون والا ہیں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ③

۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے
کٹھا کرن والا ہیں جیندے آؤں دوج کوئی شک نیں تے بے شک
اللہ سب سے وعدہ خلافی نیں کریندا۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ④

۱۱۔ بے شک اولوک جیرے نیں میندے انہیں دے مال تے انہیں
دی اولاد اللہ سب سے دے مقابلے دوج کچھ دی کم نہ آؤسن ایہے
لوک بھاوا ہل۔

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

۱۲۔ تے انہیں دالہ دی اوہ جیوں فرعون دے لوکیں دا ماتے
جیرے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا
تے اللہ سب سے انہیں دے گناہ دی ورنال انہیں کوں پکڑ گدھا تے
اللہ سب سے ڈاڑھا سخت عذاب ڈیون والا۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ وَلَٰكِنْ سَتَعْلَبُونَ وَتُنْمِشُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَلَيْْسَ إِلَٰهًا ⑥

۱۳۔ تے انہیں کوں جیرے نیں میندے اکھ بے جوتساں ضرور
ڈھونج پوسوتے دل تہا کوں کٹھا کر کے دوزخ دوتیا ویسی تے
اوہوں گندی رہن دی جا۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّصَارَةِ ثَمَانِيَةَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ فِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَأْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ⑦

۱۴۔ انہیں ڈوٹوں دوج جیرے آپت دوج بھڑ دے پئے ہن
تہا بے کیسے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچہ ہک ٹولہ تے اللہ
سب سے دے رستے دوج بھڑ داپسا ماتے ڈو جہا کافر ہا۔ او انہیں
کوں اپنئے اکھیں دے نال ڈوڑا بھڑے پئے ہن تے اللہ سب سے
اپنی سادو نال جینکوں چاہندے اوندی کھلائی کریندے بے شک

ایندے وچ اکھیں والیں کیستے مہرت۔

۱۵۔ لوکس کوں سوہنی کر کے ڈکھل گئی ۽ شہوات دی محبت جبریں
ترکیتیں تے بہترتے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیرتے
سوٹھے سوٹھے گھوڑے تے ڈنگر ڈھورتے رڑھیں۔ اے دنیاوی
زندگی داسامان تے اللہ سیس کیں رہن دی بہوں چھگی جا۔

۱۶۔ توں اکھڑے جو میں تہا کوں انہیں کیں دی چنگیاں شہیں بربند
انہیں لوکس کیستے جبرے اللہ سیس کیں بربند انہیں کیستے انہیں دے
رب کیں باغ ہن جیندے دھ نہراں و ہندیاں پٹن تے او
اوندے وچ لیکارہ ولین۔ تے انہیں کیستے پاک ڈالیں ہن تے اللہ سیس
دی رماندی دی ہے۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں کوں بربند کھڑے

۱۷۔ جبرے لوک اے آہن جو لے ساڈے رب بے شک اسان
میندے ہیں توں ساڈے گن ہیں کوں بخش ڈے تے توں
ساکوں بھا دے عذاب کیں بچا۔

۱۸۔ او مبرکڑ والے، سچ الاون والے تے فرمانبرداری کرن والے
تے اللہ سیس دے رستے وچ خرچ کرن والے تے دہے دیلھے
اٹھی کے بخشش منگن والے ہن۔

۱۹۔ تے اللہ سیس لے گواہی بڈندے جو بے شک اوندے سوا
کوئی عبادت دے لائق نہیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے
نال این گواہی بڈیندے اوندے سوا کوئی عبادت
دے لائق نہیں او غالب تے بہوں سیانار۔

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سیس دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں
کتاب بڈی گئی بانی انہیں آپت وچ گیر دی وج کیں علم اوٹ دے
بعدوی جھیرا کیستے تے جبرھا اللہ سیس دے نشانات کوں نہیں منیدا تے
بے شک اللہ سیس بہوں مکھا حساب گھنن والا۔

۲۱۔ تے جے او تیرے نال بحث کرن تے توں اکھڑے جو میں
تے میڈیں منن والیں اپنے آپکا اللہ سیس دے سپرد کر ڈتے۔ تے

رُبِّیْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
السُّومَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاۓ ۝

قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ لِیَۤیْزِیۤمٍ مِّنْ ذَٰلِكُمُ الَّذِیۤنَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلَیۤدِیۡنَ فِیۡهَا
وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِبَصِیۡرٍ
بِالْعِبَادِ ۝

الَّذِیۡنَ یَقُولُوۡنَ رَبَّنَا اِنَّاۤ اٰمَنَّاۤ اَمَّاۤ اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَنَا
عَذَابِ النَّارِ ۝

الضَّٰعِیۡنَ وَالصَّٰدِقِیۡنَ وَالْقٰتِبِیۡنَ وَالْمُنْفِقِیۡنَ
وَالْمُسْتَغْفِرِیۡنَ بِالْاَسْحَارِ ۝

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُۥ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۤ اَلْمَلٰٓئِکَةُۤ اَوَّلُوۡا الْعِلْمَ
قَالِمًا بِالْاَقْسَطِ اِنَّهٗۤ اِلٰهَۤ اَلْاَھُوۤا الْعَزِیۡزُ الْحَكِیۡمُ ۝

اِنَّ الَّذِیۡنَ عِنْدَ اللّٰهِ اِلِسْکَامَتٌ وَمَا اٰخْتَلَفَ الَّذِیۡنَ
اَوَّلُوۡا الْکِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَعۡثًا
بَیۡنَهُمُۤ وَمَنْ یَّکْفُرْ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِیۡعُ
الْحِسَابِ ۝

فَاِنْ حَآجُّوۡكَ فَقُلْ اَسَلَمْتُ وَجْہِیۡ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِیۡنَ اَوَّلُوۡا الْکِتٰبَ وَالْاٰمِیۡنَ ؕ اَسَلَمْتُۤ اِنَّ

اسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
وَاللَّهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿۷۱﴾

انہیں لو کہیں کوں وی اکھڑ نہیں کوں کتاب بڑی گئی تے جیرھے ان پڑھ
ہن جو کیا آساں وی اللہ سیس دے فرمانبردار بندے مجھے اوفرا نذر
بن و بن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او بھرو بن تے
تیرے دے تے من سنبھا پکا ڈیون۔ تے اللہ سیس اپے بندیں
کوں ہدایت کرے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيَّيْنَ
يَغْيُرْ حَقِّ ۚ وَيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَأْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ ۚ مِنْ
التَّائِبِيْنَ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے جے شک اولوک جیرھے اللہ سیس دے نشانات دا انکار
کریندن تے نیس کوں ناجائز قتل کریندن تے انہیں لو کہیں کوں قتل
کریندن جیرھے العاف دا حکم بدیندن تے انہیں کوں ہدایت کرے
عذاب دا پس ڈے۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اے اولوک جنہیں دے عمل اس جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی بھل گئیں تے انہیں دا کوئی وی امدادی نہیں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ
اِلَى الْكِتٰبِ لِیَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ یُتَوَلّٰی قَوْمٌ مِّنْهُمْ
هُم مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ کیا کیوں انہیں لو کہیں کوں شریعت دا حکم حصہ
ڈتا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا دیندے جوا انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچ ہر کولہ منہ دتا گھنڈے تے میندائیں۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَنٰتِلَنَا النَّارُ ۖ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْرَةٍ
وَعَزَّوْا عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ اے (منہ داندی) ایں واسطے جے جوا اے آہدن جو ساکوں
بھانہ لگسی سوائے گھڑی دے ڈینیں دے۔ تے جیرھا انہیں کوں
گھڑھے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

فَكَیْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ یَوْمَ لَا رَیْبَ فِیْهِ ۚ وَوُضِعَ
كُلُّ نَفْسٍ فَا لَکَبَتْ ۚ وَهُمْ لَا یُظْلَمُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ اوں ویلے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اسان انہیں کوں
کٹھا کر لیسوں جیرھے ڈینہ دے آون وچ کوئی شک نہیں تے ہر
آدمی جوا وکتا ہوسی اوں کوں پورا پورا ڈتا ویسی تے او ظلم نہ
کیتے ولین۔

قُلِ اَللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَآءُ ۚ بِيْدِكَ الْخَيْرُ ۚ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ توں اکھڑے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ہیں جیکوں
چاہندیں بادشاہی ڈیندیں تے میں کنیں چاہندیں بادشاہی کس
گھنڈیں تے جیکوں چاہندیں عزت ڈیندیں تے جیکوں چاہندیں
توں ذلیل کریندیں تیرے ہتھ وچ چنگانی تے بے شک
توں ہر چیز تے قادر ہیں۔

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلہیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جینکوں چاہنیں بے حسابا رزق ڈینیں۔

۲۹۔ تے مومن مومنین کوں چھوڑ کے کافرن کوں جگتی نہ بناون تے میرھالے کریندے اوندے نال اللہ سیس دا کہیں نئے وچ کوئی تعلق نیں۔ سوائے اندرے جو اوہنیں کنیں جیگی ملال نیج کے رہوں۔ تے اللہ سیس تہا کوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے تسال اللہ سیس دو ولے۔

۳۰۔ توں آکھ جو تسال اپنے سینے وچ جو کجھ بے لگاؤ یا ظاہر کرو اللہ سیس اوں کوں جانڈے جو کجھ آسمانیں تے زین وچ بے تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

۳۱۔ حیرے ڈینہہ ہر جان جو کیا ہوسی اوکوں اپنے لئے ڈیکھسی تے الیوں حیرے دی بری کیتی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کرے جو اوندے اوندی برائی سے وچکارو ڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سیس تہا کوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سیس اپنے بندیں تے بہوں مہربان۔

۳۲۔ توں آکھ جے تسال اللہ سیس دے نال محبت کریندے او تے تسال میڈے بچھوڑو اللہ سیس تہا ڈے نال پاد کرے تے تہا ڈے گناہ بخشسی تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۳۔ توں آکھ جو تسال اللہ سیس تے اوندے رسول دا اکھن منو تے جے او منہ پھیرن تے بے شک اللہ سیس کافرن کوں پسند نیں کریندا۔

۳۴۔ بے شک اللہ سیس آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے خاندان دا اون زمانے دے لوکیں تے رقبہ دوحائے۔

۳۵۔ اوہک ڈوبھے دیاں اولادیں ہن تے اللہ سیس بہوں سنن

تُولِجَ الْآيَلُ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارُ فِي الْآيَلِ وَتُخْرِجُ النَّحْيَ مِنَ الْبَيْتِ وَتُخْرِجُ الْبَيْتَ مِنَ النَّحْيِ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُخَذِ رُكُومُ اللَّهِ نَفْسَهُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

قُلْ إِنْ تَحِبُّوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُ بَعْلَهُ اللَّهُ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ خَوْفًا ۖ وَبِئْسَ أَمَدًا يَعْبُدُ وَيُخَذِرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَاللَّهُ وَدُفَّ بِالْعِبَادِ ۝

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِزْرَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۖ

ذُرِّيَّتَهُ ۖ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

والا تے بہوں جائن والا۔

۳۶۔ تے جہاں عمران دی زال آکھیا۔ میڈے رب بے شک جو کچھ میڈے ڈوھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیبی نذر کر دیتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنن والا تے بہوں جائن والا ایس۔

۳۷۔ تے جہاں اوں اونکوں جیٹے تے آکھئے سی لے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جیٹے تے جو کچھ اوں جیٹے اللہ سیس اوں کوں بہوں جائے۔ تے او چھوہر لڑی چھوہر جیہاں میں تھی سگدا تے بے شک میں اونڈاں مریم رکھنے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیبی آم شام وچ دیندی ہاں۔

۳۸۔ تے اونڈے رب اونکوں چنگی ملاں قبول کیسا تے چنگی ملاں اونکوں ودھائی۔ تے زکریا اونکوں پالے جہاں دی زکریا جیٹے عذاب وچ اونڈے (مریم) کوں ہور نق لائھا ہویا ڈٹھے سی۔ اوں آکھئے لے مریم لے تیں کنیں کتھو آئے۔ اوں آکھئے لے اللہ سیس کنیں ہے۔ بے شک اللہ سیس جیکوں چاہندے بے حسابا رزق دیندے۔

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنے رب کوں سڈراتے آکھیا لے میڈے رب میکوں اپے ولوپاک اولاد دے۔ بے شک توں دعا کوں بہوں سنن والا ایس۔

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈر ماریا تے اوں ویلے او عذاب وچ نماز کھڑا پڑھا ہا۔ بے شک اللہ سیس نیکوں کی دی خوشخبری دیندے جیہاں اللہ سیس دی کمال دی تصدیق کر لیس تے او سردار ہری تے گناہیں کنیں رکھن والا ہری تے نیکیں دھو نہی ہری۔

۴۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں ہاں کیوں تھیں میں تے پڑھا تھی گیاں تے میڈی زال دی سنہرے اللہ سیس آکھیا

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ لَّبِئْسَ الذَّكَوٰةُ لِلْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئِمُ ۖ أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُ زَكَرِيَّا ۖ رَبَّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۖ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۖ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بَصَدِّقٍ ۖ فَكَيْفَ يُبَشِّرُكَ اللَّهُ ۖ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا ۖ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الصُّلٰٓحِينَ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ ۖ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ ۖ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤١﴾

جو التذسٹس الیوس کرینڈے جواو چاہنڈے ۔

۴۲۔ اول آکھیا اے میڈے رب میگوں کوئی حکم ڈے السدسین
 آکھیا جو تہڈے کیے میڈا حکم اے بے جوتوں ترے ڈینہ لوکیں ناں
 گاہیں نہر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کرتے
 فخرتے شام او ندی تسبیح پڑھو۔

۴۳۔ تے جڈیاں فرشتیاں اکھیا جولاے مریم بے شک اللہ سیئیں
تیکوں چٹ بگدھے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی
ساری نرمیتیں تے جیکوں چٹ بگدھس۔

۴۴۔ اے مریم توں اپنے رب واکھن من تے سجدہ کرتے رکوع کر رکوع کرن دلیس دے نال۔

۴۵۔ اے غیب دیاں گا بلیں بن حیرتیاں اسان تیکوں وحی
مے نال بڑسین تے توں اہنیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او قرعے
پنیرے پے بن جو اہنیں وچو مریم کون کون پلیسی۔ تے توں اہنیں
نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

۴۶۔ تے اوں ویلے کوں یوکر جلیاں فرشتیں آکھئے جو اے مریم بے شک الٰہ سئیں تیکوں اپٹے کلام نال خو فخری بُدیندے ہاں دی اونڈا ناں عیسے ابن مریم، ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا ہوسی۔ تے خدا مے پیارس وچ ہوسی۔

۴۷۔ تے لوکین نال جھوٹی عمر وچ تے بڈیجھے وچ ایسی تے ہری
نیکیں دیو۔

۴۸۔ مریم آکھیا جے میڈے رب میکوں پتر کیوں بخوسی تے
 کبیں شخص میکوں جتھ وی نیں لایا۔ اللہ سیئیں آکھیا۔ اللہ سیئیں
 پیدا کریندے ایویں جیویں اوچا ہندے جڈن وی اللہ سیئیں کبیں
 کم دا فیصلہ کریندے تے او صرف اہدے تھی ونجے تے اوتھی
 ویندے۔

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سیس) کتاب تے سُنمِی تے توراۃ تے

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آتَيْكَ مِنَ التَّنَاسُخِ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذُرَّاءً وَادَّكَرْتُكَ كَثِيرًا وَسَخَّرَ بِالْقُسْطِ
وَالْإِبْكَارِ ﴿٣٧﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَٰرَبِّمَنَّا اللَّهُ اصْطَفَيْكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

يَرْزُقُنِي أَقْنِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدْنِي وَارْكُنِي مَعَ
الرَّكْعَيْنِ ﴿٢٢﴾

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ٥٤

إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يٰزَيْمِرَانُ اللَّهُ يَبْسُطُ كِبَاكِهٖ
مِنْهُ ﷻ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِئَهَا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٢٥﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّى كُيِّنْ لِىَ دَلْدٌ وَلَمْ يَنْسِنِى بُرْسُهُ
 قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا
 يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٢٠﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣٩﴾

انجیل سکھائی۔

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڑے رب کنیں تہاڑوں نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آئی کار تہاڑی خاطر ہر غلوک ٹیساں تے اوندرے وچ پھوک مرلیاں تے اولہ سیس دے حکم ناں پکھی بنی ویسی تے میں جماندرواندھے تے کوڑھی کون چنگا کرلیاں تے اللہ سیس دے حکم ناں موسے ہوئے کون جوہاں تے جو کچھ تہاں کھندے مئے تے جو کچھ تہاں گھری وچ جمع کریندے، او وی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڑے واسطے نشانی ۷۷ جے تہاں مومن ہوئے

۵۱۔ تے میں تعذیب کرینداں اوں تعلیم دی جیرمی توراۃ وچ میڈے اگوئے۔ تے کچھ او چیزاں جیرمیاں تہاڑے اتے حرام کیتاں گھن او میں تہاڑے کیسے حلال کرینداں تے میں تہاڑے کیسے تہاڑے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تہاں اللہ سیس کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڑا رب تہاں اوندی عبادت کرو لے جے سدا رستہ۔

۵۳۔ تے جبیل حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹھے تے اوں آکھئے جو اللہ سیس دی خاطر میڈی کون مدد کرلیسی۔ حواہیں آکھئے اساں اللہ سیس دی مدد کرن والے ہن۔ اساں اللہ سیس کون میندے ہن تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہن۔

۵۴۔ اے ساڑے رب اساں ایمان گھن آئے ہن اوندرے اتے جیرمی تہاں لبائی اے تے اساں رسول دا کھنٹے سے تے توں ساکوں گواہیں وچو کچھ گھن۔

۵۵۔ انہیں دی مکر کیتے تے اللہ سیس دی مکر کیتے تے اللہ سیس چنگاں مکر کرن والا ۷۸۔

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ إِنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْكَلِمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَانْبِئْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ ۖ قَالَ مَنِ الْأُفْرَىٰ إِلَى اللَّهِ ۖ قَالَ الْخَوَارِثُونَ ۖ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ آمَنَّا بِاللَّهِ ۖ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ ۖ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكُرُوا وَكُورَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي جَاعِلُكَ رَسُولًا لِّمَنْ شِئْتُ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ مَطَهِرٍ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فَبِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۵۶﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۵۷﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۵۸﴾
ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿۵۹﴾
إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۶۰﴾

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۶۱﴾
مَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿۶۲﴾

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِن إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلَٰنَ اللَّهُ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۳﴾

۵۶۔ جبرائیل اللہ سے کہے جو اے عیسیٰ بے شک میں تیکوں مر لیاں تے میں تیکوں اپنے ولو عزت دیساں تے کافر دے لڑاں کینیں میں تیکوں پاک کر لیاں تے جیرے تیرے پھوڑون انہیں کون نہ منٹن والیں تے قیامت دے دینہ تک غالب رکھیاں ۔
تے دل تہا کون میدو ولنا بوسی۔ تے میں تہا بڑے درمیان (اوں گال دا) فیعلہ کر لیاں جندے وچ لتاں اختلاف کریندے پئے ۔
۵۷۔ تے جیرے نیں میندے تے میں انہیں کون دوا عذاب دیساں۔ ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں داکوئی امدادی نہ ہوسی۔

۵۸۔ تے جیرے میندن تے جگے کم کیتے نیں میں انہیں کون پورا بدلہ دیساں تے اللہ سیئ ظلم کرن والیں کون پسند نیں کریندا۔
۵۹۔ لے آیات تے سٹپ والا ذکر پڑھ کے سنیدے ہیں۔
۶۰۔ بے شک اللہ سیئ دے نزدیک عیسیٰ دی مثال الیوسہ جیویں آدم دی اوں کون پسند کیتس مٹی کیں ول اوکوں اکھیس بنی نچ تے او بن گئے۔

۶۱۔ سہائی تیرے رب کیں ہے توں نہ متی شک کرن والیں وچو
۶۲۔ تے جیرا شخص تیں کیں علم آوٹ دے بعد دی تیرے نال ایندا جیڑا کرے توں اکھ بڑے آؤ اساں وی اپنے پتریں کوں سبندے ہیں لتاں وی اپنے پتریں کوں سبوتے اساں دی اپنی ترمیتیں کوں سبوتے اساں آپ وی آؤتے اساں دی اندے ہیں تے دل ہک ڈو جھے تے رو روکے بددعا کریندے ہیں تے کوڑیں تے اللہ سیئ دی لعنت پھیندے ہیں۔

۶۳۔ بے شک لے سہی گال تے اللہ سیئ دے سوا کوئی وی عبادت دے لائق نیں تے بے شک اللہ سیئ غالب تے وڈا سیانا۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالنَّفْسِ دِينَ ۝۳۶ ﴿۳۶﴾ ۶۴۔ جے اوپر واپس تے بے شک اللہ سیس گیسوں کوں چنگی طرح جائے۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَدْيَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝۳۷ ﴿۳۷﴾ ۶۵۔ توں اکھڑے جو اے اہل کتاب تساں انجی گال دواؤ جیری ساڑے تے تہاڑے وچ کھوڑو۔ جو اساں اللہ سیس مے سوا کہیں دی عبادت نہ کر لیسوں تے او دے نال کہیں کوں شریک نہ کر لیسوں تے اللہ سیس کوں چھوڑ کے ہک ڈوجے کوں رب نہ بیسوں۔ تے جے او پھر واپس تے انہیں کوں اکھڑو تساں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ إِلَّا نَجِيلٌ إِلَّا مَن بَعْدَهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۳۸ ﴿۳۸﴾ ۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم مے بارے وچ کیوں بھڑنے تورات تے انجیل او دے بعد لہاں گئی؟ کیا تساں عقل نوہے کریدے؟ ۶۷۔ سٹو تساں اوہے ہوتے جیرے انہیں گالیں دے متعلق بحث کریدے؟ جیریاں تساں جائے دے تے تساں انہیں گالیں دے متعلق کیوں بھڑدے؟ جیریاں تساں جائے نوہے۔ تے اللہ سیس جائے تے تساں نوہے جائے

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۳۹ ﴿۳۹﴾ ۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہاتے نہ مسائی تے او اللہ سیس دو جھک والے فرمانبردار ہا او مشرکس وچ نہ ہا۔ ۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریب ادہن جیرے او دے کچھ مڑدن تے اے نبی تے ایندے منن والے تے اللہ سیس سگیتی ہا مومنین دا۔

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۴۰ ﴿۴۰﴾ ۷۰۔ اہل کتاب وچ ہک ٹولہ اے چاہندے جو او تہا کوں گمراہ کر ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گمراہ کریندے پٹن تے او جھیندے نیں۔

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝۴۱ ﴿۴۱﴾ ۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سیس داکیوں انکار کریندے دے تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْسِبُونَ الْحَقَّ يَٰ بَاطِلٌ وَتَكْفُرُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۴۲ ﴿۴۲﴾ ۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑنال کیوں رلیندے دے تے تساں سچ کوں کیندے دے تے تساں جائے دے۔

وَقَالَتْ كَلَّا إِنَّهُ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهِ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٣﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن يَبْعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنِ الْهُدَى
هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ
يُجَاجِزْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنِ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

يَخْتَصِرْ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٤٥﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ قِطَارٌ يُّؤَدِّهِ
إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأْمَنَهُ بِيَدَيْكَ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّتِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفُرْقًا يَلْوَنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ
لِتَحْسِبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنَ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنَ اللَّهِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

۴۳۔ کہ ٹولہ اہل کتاب وچو آہدے لساں اوں گال تے ایمان
گھن او جیرمی مومنین تے بہان گئی ۷ ڈینہر دے مندر وچ تے
ڈینہر دے چھکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں اول آدن۔

۴۴۔ لساں اکھن نہ منر سواسے اوندے جیرھا تہا بڑے دین دے
بکھو چلے تے توں اکھ بڑے بے شک اصل ہارن اوہے جیرمی اللہ
سیس دی ۷۔ اوہو جہاں اونکوں ملے جو تہا کوں ملے یا تہا بڑے رب
دے اکو تہا بڑے نال جیہڑا لا دن۔ توں اکھ بڑے جو بے شک فضل
اللہ سیس دے ہتھ وچ تے او ڈینہر دے جینکوں چاہندے تے
اللہ سیس بہوں و دھ ڈیوٹ والا تے جانٹ والا ۷۔

۴۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ
سیس و بڑے فضل والا ۷۔

۴۶۔ تے اہل کتاب وچو کھ لوک ایجھے بن جے توں انہیں کوں
ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او جیکوں ولا بلسن تے کھ لوک
ایجن جو توں اوں کوں کھ دینار وی امانت ڈیویں تے او دلانہ جیسی
جے تہیں توں اوندے چھو نہ پیا رہیں۔ لے ات گاہوں لے جو
او لیقینا آہن جو امتیں دے باسے وچ ساڈے لے کوئی پکڑ
نیس۔ تے او اللہ سیس دے لے جان کھ کے کوڑ مریندن۔

۴۷۔ با جیرھا پے دعدے کوں پورا کر لیس تے اللہ سیس کنیں ڈی
تے بے شک اللہ سیس ڈرٹ والیں نال حجت کریندے۔

۴۸۔ بے شک جیرھے اللہ سیس تے اوندے عہد کوں تھوڑی
قیمت نال وچیندن انہیں دا آخرت وچ کوئی حد نیس تے اللہ سیس
نہ انہیں نال لیس نہ تے قیامت دے ڈینہر نہ انہیں دو ڈیکھی تے
نہ انہیں کوں پاک کر لیس تے انہیں کیسے بڑکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۴۹۔ انہیں وچو کہ ٹولہ ایجھا ۷ جیرھا کتاب (تورات) اکوں اپنے
زبانیں کوں مروڑ کے پڑھدن تاں جو اوں کوں دی سمجھو کتاب وچو
تے او کتاب وچو نیس۔ او آہن جو لے اللہ سیس ولو ۷ سبھی گال

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۹﴾

اے ہے جو اللہ کی قسمیں دلو نہیں تے او جان بچھ کے اللہ کی قسمیں
تے کوڑ مریدن۔

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
الْثُبُوتَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۱۰﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نہیں جو اللہ کی قسمیں اوں کوں کتاب
تے، حکومت تے نبوت ڈیوے پچھیں اوں کوں اے اکھے
جو اللہ کی قسمیں کوں چھوڑ کے میڈے بندے بنی و نبوتے او آہن
جو رب نے بنی و نبوتے واسطے جو کتاب دی تعلیم دیندے
تے جو کتاب پڑھدے۔

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۱﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم دیندن جو کتاب فرشتیں تے نہیں کوں رب
بنا گھنویا او تہاڑے مسلمان تھیوٹے بعد تہا کوں کفر داعلم
دیندن۔

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۲﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ کی قسمیں کیں وعدہ گدھا با جو نبی تہا کوں
کتاب تے حکمت ڈیواں تے دل تہاڑو بک رسول آوے جرمہ
تصدیق کرے اوندی جرمہ تہاڑے کوں ہوا کتاب اوں دے اتے
ضرور ایمان گھن آوے ضرور اوندی امداد کرتے پچھیں خدا اکھئے
جو کیا کتاب اقرار کریندے تے کتاب میڈی اس ذمہ داری
کوں قبول کریندے تے انہیں اکھئے اس اقرار کریندے ہیں۔
اللہ کی قسمیں اکھیا جو کتاب دی گواہ بہر میں دی تہاڑے نال
گواہیں وچہاں۔

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۳﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۱۴﴾

۸۳۔ جرمہ ایندے بعد چھو نچے او فاسق ہن۔
۸۴۔ کیا او اللہ کی قسمیں دے دین دے سوا بیادین چاہندن تے سچی
گال لے ہے جو جرمہ کچھ آسمانیں تے زمین وچ ہے غرضی تے
مجبوری نال اوندا فرمانبردار تے اوندا ولسن۔

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ أَنْبِيَائِهِمْ
وَأَسْمِعِلْ وَأَسْمِعِ لِقَاءَ يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۸۵۔ توں اکھ جو اس اللہ کی قسمیں تے ایمان گھن اندرے ہیں تے
اوندے تے جرمہ ساڑے اتے لختے تے جرمہ ابراہیم اسماعیل
اسحاق تے (اوندی) اولادیں تے لختے تے جو بڑا گئے موسیٰ عیسیٰ
تے نہیں کوں انہیں دے رب و لواہیں وچ کہیں دافرق لے کریندے

تے اسل اوںدے فرمانبردار ہیں۔

۸۶۔ جبرہا اسلام دے سوا یا کوئی دین چا بندے اوںکوں قبول نہ کیا ویسی تے او آفرت وچ گھانا پاوٹن والیں وچرے۔

۸۷۔ جبرہے لوک ایمان آئن دے بعد کافر بھی گئیں اللہ سیس انہیں کوں کیس بدایت ڈیوے تے اوگواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کو لہو دلائل آچکین تے اللہ سیس ظالم قوم کوں بدایت نیں ڈیندا۔

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی مزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سیس دی فرشتیں دی تے سارے لوکس دی لعنت۔

۸۹۔ اوںدے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کیں ہولا نہ کیا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ دتی ویسی۔

۹۰۔ سولے انہیں دے جبرہے تو بہ کر لیں ایندے بعد تے اصلاح کر لیں تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والے تے رحمت کرن والا ہے۔

۹۱۔ بے شک او لوک جبرہے کافر تھی گئیں تے ول او کفر وچ ددم گئیں انہیں دی تو بہ کوں قبول نہ کی ویسی تے ایسے مگراہ ہن۔

۹۲۔ بے شک جبرہے کافرن تے او مر گئے او ہن دی کافر انہیں کیں اصلو قبول نہ کیا ویسی جوا زمین دے برابر سونا و ٹانڈرے وچ ڈیون۔ انہیں لوکس واسطے عذاب درد ڈیون والا تے انہیں دا کوئی دی امدادی نہ ہوسی۔

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۶﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۸﴾

خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ تَبْلٌ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أُفْتَدِيَ بِهِ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۹۲﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا يُؤْتِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ خَالِفًا ۚ تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝

۹۳۔ تساں نیکی کلامیں نو سے پاکدے جے تیں تساں او چیزاں
فرج نہ کرو جیہیں تہا کوں چگیں بگدن تے جے کھ تساں خرچ
کریدے ء تے بے شک اللہ سیس اول کوں چاندے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے برکھانا حلال با سوائے او نڈے جیہا اسرائیل
نے اپے اتے آپ حرام کر ڈتا با تورات دے لہن کنیں پہلے۔ توں
آکھ بے جے تساں سچے ء تے تورات گھن آؤنے او کوں پڑھو۔
۹۵۔ تے جیہے لوک ایندے بعد اللہ سیس تے کوڑ بدھیندن
او سے لوک ظالمین۔

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَرَّكًَا
وَهُدًى وَبُخْرًا ۝

۹۶۔ آکھ بے اللہ سیس سچ آکھن جے تساں پیروی کرو ابراہیم دے
مذہب دی جیہا خدا دوجھن والا ہا تے مشرکین دوجھن ہا۔
۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیہا مکہ وچ ء تے برکت
والا جہاں کیتے ہدایت۔

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
أَمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝

۹۸۔ او نڈے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکڑ دی
جسے تے جیہا ایندے وچ داخل تھیوے او امن وچ آویدے۔
اللہ سیس کیتے لوکیں تے اوں گمراہ جیہاں کیتا گئے جیہاں ایندے
راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیہاں منے تے بے شک اللہ
سیس سارے جہاں کیں بے نیاز۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ۝

۹۹۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیس دی آیات
والا کار کیوں کریدے ء تے اللہ سیس جیہاں کھ تساں کریدے ء
اونڈے تے نگران۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مِمَّنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

۱۰۰۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیس دی راہ کیں اوں
کوں کیوں کریدے ء جیہا ایمان گھن اندے تساں اوں کوں
ڈنگا کریدے ء تے تساں گواہ ہووے۔ اللہ سیس جیہا
تساں کریدے ء اوں کیں غافل نیں۔

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۝

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹوے دی فریقہ داری
کرلیو جیہاں کتاب ڈتی گئی ء او تہا کوں تہا بے ایمان دے

بعد کافر بنا دیں۔

۱۰۲۔ تے تساں کیوں انکار کریندے جو حالت لے ہے جو
تہاڑے اتے اللہ سیس دی آیات پڑھیاں دیندن تے تہاڑے
وچ اونڈا رسول دی ہے پیا۔ میرھا اللہ سیس دی آم شام وچ
آویسی ایویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور ڈٹا گئے۔

۱۰۳۔ لے ایمان والو اللہ سیس کینں پڑو جیویں اوکھیں ڈرٹ
داتی۔ تے تساں اوکھیں نہ مرو جے تیں مسلمان نہ ہروو۔

۱۰۴۔ اللہ سیس دی رسی کوں نکلائی نال پکڑو کھل کے تے
نہ نکھڑو تے تہاڑے اتے جیرمی اللہ سیس دی نعمت سمجھو
اون کوں یاد رکھو جیرمے ویلے ہک ڈوبھے دے تساں
دشمن ہاوے تے اوں تہاڑے دیں وچ محبت پا ڈتی ہے
تے تساں خدا دی اس نعمت نال آپت وچ بھرا بیٹ گئے
تے تساں بھا آئی کھڑی کندھی تے کھڑے ہاوے تے
اون تہاکوں اوں کینں بچا گدھے۔ ایویں اللہ سیس تہاڑے
کیٹے اپنیاں آیاتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدیت پاؤ
۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جیڑھائی دو سبھے
تے جھگے کیں داکلم ڈیون نے برائیں کینں روکن تے ایجھے
لوک کامیاب تھیون والن۔

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکس آئی کار نہ تھیو جیرمے نشان اوٹ دے
بعد آپت وچ نکھڑ گئیں تے اختلاف کیٹے نیں تے انہیں کیٹے
وڈا عذاب۔

۱۰۷۔ جیرمے ڈینہ کچھ منہ چٹے ہوسن تے کچھ منہ کالے ہوسن
تے جہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کینں پچھا ویسی) کیا
تساں منن دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہن تساں عذاب
چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوے۔

۱۰۸۔ تے جہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سیس دی رحمت

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ
فِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝
وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۝

وَلَنْتُزِعَنَّ مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْبِلُونَ ۝
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَادْعُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٠﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

ظَالِمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿٩٢﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ

أَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٩٣﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ يُوَلُّوكُمْ

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُصْخَرُونَ ﴿٩٤﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ أَمِنْ مَا تَقْفُوا إِلَّا يُحِبُّوا مِنَ اللَّهِ

وَحُبُّوا مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبِعَضْبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٩٥﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَالِمَةٌ يَنْشُرُونَ

آيَاتِ اللَّهِ إِنَّهُ أَقْبَلُ وَهُمْ يُبْجَدُونَ ﴿٩٦﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٩٧﴾

وہی ہوسن تے اوندے درج ہمیشہ رہن۔

۱۰۹۔ اے اللہ سیس دی آیات ہن جیڑھاں سچائی نال تہاڑے

اتے پڑھدے ہن تے اللہ سیس ملے جانیں تے ظلم نیں چاہندا۔

۱۱۰۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین درج ہے او اللہ سیس دا ہے۔

تے اللہ سیس دوسارے معاملے ولین۔

۱۱۱۔ تساں ساریں کنیں چنگا ٹولہ جینکوں لوکس دے فائدے

کیتے بنایا گئے تساں نیکی دا حکم ڈیندے ءتے برائی کنیں

جکیندے ءتے تساں اللہ سیس کوں میندے ءتے جے

اہل کتاب دی ایمان گھن آدن ہاتے انہیں واسطے چنگا ہا۔

انہیں دجو کجھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

۱۱۲۔ او حقوڑے نقصان دے سوا تہاکوں کوئی نقصان نہیں

پچا سگدے تے جے او تہاڑے نال بھڑن تے او تہاکوں

کنڈ ڈکھلے درک ولین تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی

ولیں۔

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی جھتاں دی او ہوسن سوائے

ایندے جو او اللہ سیس دی یا لوکس دی رسی کوں پکڑن تے

انہیں کوں بے وی جبر گئی ءے ایں واسطے جے جو او بے

شک اللہ سیس دی آیات دا انکار کیندے ہن تے بلا وجر

نہیں کوں قتل کریندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی

تے او مدکنیں ودھ گئیں۔

۱۱۴۔ اے سارے برابر نیں اہل کتاب دجو ہک ٹولہ اپنٹے

وعدے تے قائم اورات دے دیلھے اللہ سیس دی آیات

پڑھدن تے او سجدہ دی کریندن۔

۱۱۵۔ اللہ سیس تے آخرت تے ایمان گھن اندن نیکی دا

حکم ڈیندن تے برائی کنیں کریندن تے نیکی کیتے ہک ڈو جھ

کنیں جلدی کریندن تے ایسے لوک تیکیں دجو ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۳﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۴﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا خِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِدُوا بِطَانَةٍ مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأُولُواكُمْ خَبْرًا وَلَا ذُرًّا وَمَا عَيْتُكُمْ قَدْ بَدَتْ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۶﴾

هَآنَئِذَا نَجَّيْنَاهُمْ وَلَا يُجِيبُونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا تَاْمَلِ مِنَ الْعِظَةِ قُلُ مُؤْتُوا
بِعِظَتِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۷﴾

إِنْ تَسْأَلُهُمْ حَسَنَةً سَأَلُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا
يُضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۳۔ تے او جو دی نیکی کر لیں او ندی ناقدری اصلو نہ کیتی و لیس
تے اللہ متقیں کوں بہون جا ندے۔

۱۱۴۔ بے شک اولوک جیرھے کافر نہ انہیں دے مال تے نہ
انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سیس کنیں بجھیں لے
دوزخی ہن تے او او ندے وچ رہن پئے۔

۱۱۵۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن
اول برادی ۷ جیندے وچ پالا بروے تے او انہیں دی رلھ
تے چلے۔ جیرھے اپنے تے علم کریندن تے او انہیں کوں
تباہ کر ڈیوے تے اللہ سیس انہیں تے علم نیں کریندا او پٹے
اتے آپ علم کریندن۔

۱۱۶۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوہے کوں گھانا بگتی نہ بناؤ اپنیں کوں
چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڑے نال گھٹی نہ کر لیں۔ او جانندن
جوتساں بڑکھی تھیرو۔ انہیں دے مونہیں کنیں انہیں دی دشمنی
ظاہر تھی گئی ۷ تے جیرھی دشمنی انہیں دے سینے لکان کھڑن
او بہون وڈی ۷۔ اسان تہاڑے کیستے آیتاں کھول کے بیان
کر ڈین جوتساں عقل نال کم گھنوں۔

۱۱۷۔ سٹوتساں اڈے ہترے جیرھے انہیں نال محبت کریندے
تے او تہاڑے نال محبت نیں کریندے تے تساں ساری کتاب
کوں منیندے ۷ تے او جیلاں تہاکوں ملدن تے او آہدن
اسان من گدھے تے جیلاں انج تھیندن تے تہاڑے خلاف
کا وڈ کنیں انگلیں کیندن ترن اکھڑے جوتساں اپنی کا وڈ کنیں
مرونجو تے اللہ سیس جا ندے سینے دیاں گا لیں۔

۱۱۸۔ جے تہاکوں کوئی چپکائی پہنچے تے انہیں کوں بری بگدی ۷
تے جے تہاکوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے
تساں مبر کر لیسو تے بڑسو تے انہیں دی تدبیر تہاکوں کھو دی
نقصان نیں بڑے بگدی۔ تے اللہ سیس جو کھو او کریندن

او کونوں ولا بولوں والا۔

۱۲۲۔ تے جڈاں توں اپنے گھر والیں کنیں فحشیں نال نکل کے مومنین کون جگہ کیسے انہیں دیاں جہیں بڑ سید اپنا بایں۔ تے اللہ سیئیں بہوں سنن والا تے چاٹن والا۔

۱۲۳۔ جڈاں تہا بڑے وچوڑو لولے بیلے پوون لگے تے اللہ سیئیں انہیں ڈوناہیں دا سبگتی ماتے مومنین کون اللہ سیئیں تیں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۲۴۔ تے اللہ سیئیں نے بدر دے مقام وچ تہا بڑی مدد کیتی تے اوں ویلے تہاں حقیر باوے۔ اللہ سیئیں کنیں بڑو تہاں جو تہاں شکرو کرو۔

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنین کون اے پیا آہل باوین کیا تہا بڑے کیسے اے کافی نیں جو تہا بڑا رب ترے ہزار بہن دالیں فرشتیں نال تہا بڑی امداد کرے۔

۱۲۶۔ ایویں تھیں جے تہاں صبر کرو تے خدا کنیں بڑو جے اوکا فر تہا بڑے اتے اچھن گھت آپوون تے تہا بڑا رب تہا بڑی امداد وچ ہزار بڑا ڈاھا حملہ کرن دالیں فرشتیں نال کر لیں۔

۱۲۷۔ ایں امداد کون اللہ سیئیں تہا بڑے کیسے خوشخبری بٹایا تہاں جو تہا بڑے دلیں کون تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سیئیں کنیں انڈی۔

۱۲۸۔ نتیجہ لے تھیں جو جبرھے لوک نیں میندے انہیں داہک پاسہ کپ بڑ لیں یا انہیں کون ذلیل کر ڈلیں تے اونا کام حق کے ول آوین۔

۱۲۹۔ تہا بڑا ایں معاملے وچ کوئی دخل نیں جو اللہ سیئیں انہیں تے فعل کرے یا انہیں کون عذاب بڑوے او بے شک عالم ہن۔
۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کچھ ہے اوالہ اللہ سیئیں کیسے ہے جیکوں چاہے بخش بڑوے تے جیکوں چاہے عذاب

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّغُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَبْتَ طَائِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَمَازِلَهُ فَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ يَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ الْآنَ يَكْفِيكُمُ أَنْ يُبَدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْلُبْنَ قُلُوبُكُمْ يَوْمَ مَا النَّصْرَ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٧﴾

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتْهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٠﴾

ڈیوے تے اللہ سیئیں بہوں بخش والاتے ول ول رحم کرن
والا۔

۱۳۱۔ لے ایمان والو تساں سودا صلوات کھاؤ جیر صامال کوں
بہوں ودھا دیندے۔ اللہ سیئیں کیں ڈورتاں جرتساں
کامیاب تھیوو۔

۱۳۲۔ تساں اوں بھاکیں ڈورو جیر می تیار کیتی گئی کافریں کیتے۔
۱۳۳۔ اللہ سیئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جرتساں دم
کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے تساں اپنے رب دی بخش دو در کرتے اوں بہشت
دو جینا مل آسان تے زمین بن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی
۱۳۵۔ او متقی جیرھے لوک خوشی وچ دی تے ڈکھ وچ دی خرچ
کرنیدن تے پی ویندن کاوڑ کوں تے لوکیں کوں صاف کر دیندن
تے اللہ سیئیں جہت کریندے نیکی کرن والیں نال۔

۱۳۶۔ تے او لوک جیرھے بے حیائی کریندن یا اپنیں جانیں تے
ظلم کریندن تے ول وی اللہ سیئیں کوں یاد کریندن تے اپنے
گناہیں دی بخش مگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کر بگدے
تے او بھٹ نہیں کریندے اپنیں گناہیں تے او جائدن۔

۱۳۷۔ ایسے لوکن انہیں دا بدلہ بخش ہے۔ اپنے رب کیں تے
بہشت جیندے تلے نہراں و بندن تے او اندرے وچ ہمیشہ
رہن تے کینجا چنگا بدلہ کم کرن والیں دا۔

۱۳۸۔ تساں کیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ لڑ پڑ کے
ڈیکھو جو اللہ سیئیں کو جلاوٹ والیں دا کینجا گنڈا ہما۔
۱۳۹۔ لے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں
کیتے۔

۱۴۰۔ تے تساں ذیلے پودو تے دمنجھے تھیوو تے جے تساں
مومن ہتے تے تساں ہی ڈاڑھے ہتے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْعَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ فَهُمْ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّةٌ نَجْوَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِعَمَلِهِمْ
الْعَمِلِينَ ﴿٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٨﴾
هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمْ قَوْمٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْآيَاتُ نَدَاءٌ لِّهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

۱۴۱۔ تے جے تہا کوں کوئی پھٹ تھے تے ایجو جہاں زخم انہیں کوں
دی گئے تہا اسلئے ڈینہہ سارے لوکیں وچ پھرنی دے رو ویندے
ہیں تاں جو اللہ سیس ظاہر کر ڈیوے جبرے ایمان گھن اُن تے
تہا ڈیوے وچر بناوے گواہ تے اللہ سیس ظاہریں کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَلِيَخْصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْحَقُوا بِالْكُفْرِ ﴿٣٢﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سیس چن گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے
کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْمُرِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٣﴾

۱۴۳۔ کیا تاں سوچیندے جو تاں بہشت وچ داخل تھی
ولیسو تے اللہ سیس نے اجن تیں انہیں کوں جبرے تہا ڈیوے
وچر جہاد کریندن تہہ کریندن ظاہر نہیں کیا۔

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تُنْظَرُونَ ﴿٣٤﴾

۱۴۴۔ موت دے آوٹ کئیں پہلے تاں موت دی خواہش کریندے
ہاوے۔ ہن تاں اوں کوں ڈیکھ گدھے تے تاں اوندا
سوٹھپ تے کھپ دی ڈیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْتُمْ ثَمَّ أَوْ قِيلَ أَنْفَلَيْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْفَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَيَجْزِي
اللَّهُ الشُّكْرِينَ ﴿٣٥﴾

۱۴۵۔ محمد اللہ دے رسولن اوں کئیں پہلے سارے رسول فوت
نہی گئیں۔ کیا جے او فوت تھی و ہن یا قتل کیا و ہن کیا تاں
اپنے کھڑیں تے پھر و لیسو تے جبرے اچھے کھڑیں تے پھر و لیس
او ہرگز اللہ سیس کوں نقصان نہیں پچا سگدا۔ تے اللہ سیس
شکر کرن والیں کوں ضرور بدلہ دیس۔

وَمَا كَانَ لِلنَّفْسِ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَشَبَا
مُؤْخَلَّاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي
اللَّهُ الشُّكْرِينَ ﴿٣٦﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نہیں سگدی (اللہ سیس)
وقت مقرر کیا ہوئے تے جبرے شخص دنیا و بدلہ چاہے اوندے
وچر اسان اوں کوں ڈیندے ہیں تے جبرے آخرت و بدلہ چاہے
اسان اوندے وچر اوں کوں ڈیوے ڈیندے ہیں تے ضرور مال
بدلہ دیسوں شکر کرن والیں کوں۔

وَكَايْنِ مِنْ رَبِّي قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرًا فَمَا
وَهَنُوا إِنَّمَا أَصَابَهُمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿٣٧﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی انجے ہن جنہیں دے نال رل کے
بہوں سارے جماعتی لڑیں او لوک بیلے نہیں پئے تے کمزوری
نہیں ڈکھائی تے نہی جھک نوالی کیتے انہیں تکلیفیں دی

وجہ نال جیڑیاں انہیں کول پیچن تے اللہ سیس مبرکڑن والیں
نال محبت کریندے ۔

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ بائی سوائے ایندے جو لے
آہن۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے۔
تے ساڈے کہیں دج ساڈیاں جیڑیاں زیادتیاں ہن او معاف کڑے
ساڈے قدیں کول نکھار کھ تے کافر قوم دے مقابلے تے
ساڈی امداد کر۔

۱۴۹۔ تے اللہ سیس انہیں کول دنیا داوی چنگا بدلہ تے آخرت
دا بدلہ بہوں چنگا۔ تے اللہ سیس نیکی کرٹن والیں کول پسند کریندے
۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تاساں انہیں لوکس دا اکھنڈ منسو جیڑے
کافرن او تہاکوں تہاڈے کھنڈ تے پھیر ڈلین تے تاساں گھما
پاؤن والیں دجہ تمہی ولسو۔

۱۵۱۔ سچی گول اے ہے جو اللہ سیس تہاڈا امداد دے تے او بہتر مرد
کرن والا۔

۱۵۲۔ تے اسان ضرور انہیں لوکس دے دل وچ جیڑے کافرن
رعب سیسواں جو کہیں جو اللہ سیس نال انہیں شریک بنائے جیڑے
اول کوئی دین نیں لہاں تے انہیں دا ٹھکانہ مہا تے خالیں دا ٹھکانہ
بہوں بڑا۔

۱۵۳۔ تے اللہ سیس تہاڈے نال اپنا وعدہ پورا کر ڈے تے جڈاں
تساں اوندے حکم نال کافرن کول مل مار کے فنا کریندے پئے
ہا دے تے جڈاں تساں پیلے پئے گئے ہا دے تے اللہ سیس نے
حکم دے باہر دج بھر پئے ہا دے تے تساں اونٹے کول بڑیکھن
دے بعد جیڑے تہاکوں چنگی لگدی ہائی تاساں نافرمانی کیتی ہائی۔ تے
تساں دج کھ دنیا منگدے ہن تے کھ آخرت چاہندے ہن تے
چپچپ خدا تہاکوں انہیں دشمن کنیں پچا گدے۔ تاں جو خدا تہاکوں
انہیں دشمنیں دے نال آزمائے تے او بے شک تہاکوں معاف

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا وَنَبْتَئْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنصَرَّهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلَى اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ يَمَّا أَسْرَوْا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَهُمُ الشَّادُ
وَيَسْ مَوْىِ الطَّالِبِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ
خَلَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مَنْ
بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَنْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

کر رہے تھے اللہ سب سے مومنین تھے و ہذا افضل کرن والا۔
 ۱۵۳۔ جبڑاں تہاں بھجے دیندے ہاوے تے بھجوتے کہیں
 کون نہ ڈہدے ہاوے تے رسول تہاڑی پھیل جماعت وچ
 کھڑا تھی کے تہا کون سب دینا پیا ہا تے اللہ سب تہا کون غم تے غم
 ڈٹس تاں جو تہاں مونجھے نہ تھیو وادے اتے جو تہاں کین ضائع
 تھی گئے تے نہ وادے تے جیر ہا تہا کون ڈکھ پینچے تے اللہ سب
 جائے جو تہاں کریندے۔

۱۵۵۔ تے دل اوں غم دے بعد تہاڑے اتے آرام دی خاطر نندر
 لہاس۔ تہاڑے وچو بک لڑے کون نندر ولایت گدھے تے
 ہک لولہ او ہا جنہیں کون اپنے جانیں پریشان کیا ہو رہا۔ او اللہ
 سب دے اتے ناجائز جاہلیت وال بدنی کریندے پئے ہن۔ تے
 او آہدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا دی کوئی دخل ہے۔ توں اکھ لڑے
 جو بے شک حکومت ساری اللہ سب دی ہے تے او اپنے
 دلہن وچ کیندن جبر می کال تہاڑے اتے ظاہر نہیں کریندے۔ او
 آہدے ہن حکومت وچ ساڈا دخل نہ ہونے ہا تے اس اتہاں می کوں
 نہ ہا۔ توں اکھ لڑے جے تہاں اپنے گھر وچ وی نمود ہاتے جنہیں
 تے جگ فرم کیں گئی ہاں او اپنی میر کین والی جادے ہاے نل آون ہا
 تے تاں جو اللہ سب اوں کو آواز دے جو تہاڑے سینے وچ تے جو
 تہاڑے دلہن وچ اوں کوں ظاہر کر دے تے اللہ سب سینے دی
 گالیں کون جائے۔

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک میرے کڈ ڈکھا گئے ہن اوں ڈہندے
 جبڑاں ڈو لشکر آیت وچ بھر پئے ہن۔ شیطان انہیں کون انہیں دے
 بعض کیں دی وجہ نال سٹن چاہندا ہا تے اللہ سب انہیں کون معاف
 کر چکیا ہا تے بے شک اللہ سب بہوں بخشش والا تے محسن والا۔

۱۵۷۔ لے ایمان والو تہاں انہیں لوک جنہیں نہ بنو میرے کافرن
 تے لے آہدے اپنے بھرانوں کون اوں ویلے جبڑاں اوزین تے تبلیغ

اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الرِّسُولِ
 يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا
 تَخْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ جَبَّارٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۷﴾

ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نَّاعًا يَنْفُسُ
 طَائِفَةٌ مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
 يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
 هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
 يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
 كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
 كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
 إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
 وَلِيُمَخِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿۱۵۸﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا
 اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا
 اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۵۹﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
 لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غَزَاةً لَوْ

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذِكْرَ
حَسْرَةٍ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

وَلَنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٍ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَنْ مِّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَ إِلَى اللَّهِ تُخْشَوْنَ ﴿٦٠﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَخْلًا
غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَقْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاؤُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦١﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَفْضَلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَفَسِ اتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٤﴾

کیتے نکدن یا لڑائی کیتے نکدن جے اوسا بڑے نال ہوں ہاتے
مرن نا ہاتے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سیس ایں مہل کول انہیں
مے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سیس جو بندے
تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ء اللہ سیس ڈیوا کولے
۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سیس دے رستے وچ قتل قی و جو یا مرد و جو
تے اللہ سیس دی بخشش تے رحمت بہوں پہنچی ء اول کنیں
جوا و جمع کریندن۔

۱۵۹۔ تے جے تساں مرد و جو یا مریج و جو تے تساں اللہ سیس دو
کھٹے کیتے ویسور۔

۱۶۰۔ اللہ سیس کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہوں
تے جے توں بد اخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیرے
آس پاس کو کھنڈ ویندے توں انہیں کول معاف کرتے انہیں
کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدما کر حکومت دے
معاملات وچ تے جابل توں پکا ارادہ کر گئیں تے اللہ سیس تے
بھروسہ کیتا کرتے بے شک اللہ سیس بھروسہ کرن والیں
کول پسند کریندے۔

۱۶۱۔ تے جے اللہ سیس تہا ڈی مدد کرے تے تہا بڑے اتے
کوئی غالب نہ تھیسے تے جے او تہا ڈی مدد چھوڑ ڈیوے
اوندے بعد کون میرا تہا ڈی مدد کر لیس۔ مومنین کول اللہ سیس
تے بھروسہ کرنا چاہی دا ء۔

۱۶۲۔ نبی دے شان نیس جوا و خیانت کرے۔ جبرہ خیانت
کھلیس قیامت دے ڈیوے اول شے کون ظاہر کر ڈیسی جیندی
اول خیانت کیتی ہوسی تے پچیس ہرجان کول جواں کھائے
اونڈا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیسا اللہ سیس عفوادی پیروی کریندے کیا ء اول کئی کار
جیسا اللہ سیس دی کار کول گھن کے دے تے اونڈا کھانا جہنم تے پہنچا دینا

۱۶۳۔ تے اللہ سٹیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے میں تے جو کچھ اوکریدن اللہ سٹیں اوں کوں بڑبا کھڑے۔

۱۶۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین تے احسان کیے انہیں وچ اوں میں دجوہک رسول بنا کے چٹیس جبرحا انہیں کوں آیات پڑھو کے سٹیں دے تے انہیں کوں پاک کریں دے تے انہیں کوں کتاب تے سٹپ سکھیں دے تے ایں کیں پہلے اوکھلی گمراہی وچ بن گیا۔

۱۶۶۔ کیا میڈاں تہا کوں کوئی تکلیف تھی تہاں وی انہیں کوں بڑوری تکلیف پہچا کھئے ہاوے۔ تہاں آکھئے اے کھتو آئی تہاں آکھ بڑے جو اے تہا بڑے اپنے آپ کیں آئی بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۶۷۔ تے جو کچھ تہا کوں تکلیف تھی اوں جہاڑے میڈاں او جماعتاں آپت وچ مہترین اللہ سٹیں دے حکم نال تاں ہر اللہ سٹیں مومنین کوں ظاہر کر ڈیوے تے

۱۶۸۔ منافقین کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سٹیں دے رستے وچ مہرو یا انہیں کیں پہچاؤ کرو تے انہیں آکھئے جے اسان جگ کرن چاندے ہوں ہا تے تہا بڑے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کھڑے زیادہ کولہو ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منہ نال اوگا لیں کریں دے بین جبرھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نیں تے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں چاڑے جہاڑے پٹیں۔

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ دی بہرہ گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مہرین ہا توں آکھ اپنے آپ کیں موت کوں ہا بڑ کھاؤ جے تہاں پے۔

۱۷۰۔ جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ مارے وچن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کیں انہیں کوں رزق بڑا دیندے۔

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرُهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۷۵﴾

أُولَئِكَ أَصَابَكُمْ مِصْرَبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ فِتْنَتَهَا لَا قُلْتُمْ إِنَّا هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَفَّ الْجَبْعَيْنِ فَرَادَيْنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا أَيُّهُمْ لَهَا نَعَالُوا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَّةِ يُؤْمِنُونَ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۷۸﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۹﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۸۰﴾

فَوَجَّهْ بِنَا إِلَهُهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَتَّبِعُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٤١﴾

يَسْتَبِشُّوْنَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْفَرَحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٤٤﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ تَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٤٥﴾

إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخْرِفُ أُولَئِكَ أَهْلُ خِفَافِهِمْ
وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطَأً فِي

الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ كُنُوزَهُمْ
إِنَّمَا نُنْطِلُ لَهُمْ كُنُوزَهُمْ أَزْدَادًا ۚ وَاللَّهُ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿١٤٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ كُنُوزَهُمْ
إِنَّمَا نُنْطِلُ لَهُمْ كُنُوزَهُمْ أَزْدَادًا ۚ وَاللَّهُ عَذَابٌ

۱۴۱۔ اللہ سیس انہیں تے جبرمی مہربانی کیتی ۛ او خوش تے
جبر سے انہیں دے کچھ ہن تے اچن انہیں کون ملے نیں نہ انہیں
کون ڈرتے نہ او مونجھے تھیں۔

۱۴۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے او خوش تے بے شک
اللہ سیس مومنین دا اجر نال نئیں کریندا۔

۱۴۳۔ اولوک جنہیں اللہ سیس تے رسول داکم زخمی تھیون
دے بعد مینے انہیں دوجو حیں اپنے فرمن کون چکھی طرح ادا کیتے
تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وڈا اجر۔

۱۴۴۔ اے اولوک جنہیں کون تھیں لکھا جو لوک تہا بے غلات
کھ کیتی کھڑن تہاں انہیں کین ڈرتے اے جہاں انہیں دے
ایمان کون دد میندی ۛ تے اولے آہن ساکون اللہ کافی ۛ

تے او بہترین کار ساز

۱۴۵۔ اول اللہ سیس کین بہت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کون
کوئی نقصان نیں پہنچا۔ تے او اللہ سیس دی رمانے پھر روئین
تے اللہ دے فضل کرن والا۔

۱۴۶۔ اے او شیطان جبرما اپنے سنگت کون ڈریندے تے
تہاں انہیں کین نہ ڈرو میں کین ڈرو جے تہاں مومن ہرے۔

۱۴۷۔ اولوک جبر سے کھڑے دوج دد مدے دیندن او عینکون
مونجھا نہ کرن بے شک او اللہ سیس کون کھ دی نقصان نیں
پچا سگدے۔ اللہ سیس چاہندے جو آخرت دوج انہیں داکوئی
حد نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب۔

۱۴۸۔ بے شک جنہیں لوکس ایمان دے بدلے دوج کھڑ
گدھے او اللہ سیس کون کھ دی نقصان نیں پچا سگدے تے
انہیں کیتے کھ ڈیون والا عذاب۔

۱۴۹۔ اولوک جبر سے کافرن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کون
مہلت ڈیون انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کون مہلت

۱۵۰۔ اولوک جبر سے کافرن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کون
مہلت ڈیون انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کون مہلت

۱۵۱۔ اولوک جبر سے کافرن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کون
مہلت ڈیون انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کون مہلت

۱۵۲۔ اولوک جبر سے کافرن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کون
مہلت ڈیون انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کون مہلت

مُهِينٌ ۝۱۹

بُذِرے ہیں تاں جو گناہیں وچ و دھ و نجن تے انہیں کیسے ذلیل
کرن والا عذاب۔

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ
خَفْتُمْ يُمِيزُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْزِي مَنْ رُسُلَهُ مَنْ يَشَاءُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ۝۱۹

۱۸۰۔ اللہ سب سے مومنوں کو اونٹیں نہیں چھڑیندا جسے تیس
پاک تے ناپاک وچ نکھیرنا نہ کر دے تے اللہ سب سے ہر اک کو
غیب دیا گیا نہیں میں بوسیدہ۔ اللہ سب سے اپنے رسولوں و چوچڑے
جسکوں چاہندے پس اس اللہ تے اندر سے رسولوں کو من
گھنوتے جسے اس من گھنوتے تقویٰ اختیار کرو تے دل
تہاڑے واسطے و بڑا اجر۔

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يُمِيزُ الْبَخِيلَ وَاللَّهُ يُمِيزُ
تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝۱۸

۱۸۱۔ تے او لوک جو بے کجوسی کریندن اوں مال تے جبرصا
اللہ سب سے انہیں کوں اپنے فضل مال بڑے او اصولوے خیال نہ
کرن جو اسے انہیں کیسے جگہی اسے انہیں کیسے گندی۔ قیمت
مے بڑی ہند جو بے کجوسی تھی اسے او مال انہیں مے گل دا
گلا وال برسی۔ تے اللہ سب سے کہے ہے آسمان تے زمین دا ورثہ
جو اس کریندے اللہ سب سے کون او نہا پتر۔

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ ذُو قَعْدَابَ الْجَرِيْقِ ۝۱۹

۱۸۲۔ بے شک سُن گدی اللہ سب سے انہیں لوکس دی گال
جو بے کجوسی آہن جو بے شک اللہ سب سے فقیر تے اس امیر ہیں۔
اساں او کھدے پئے ہیں جو کھد او آہن تے انہیں دالیر و ج
دے انبیاء کوں قتل کرنا دی کھدے پئے ہیں۔ تے اساں
اکھوں جو اس سارن والا عذاب چکھو۔

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝۱۹

۱۸۳۔ اسے عذاب اس واسطے ہے جو تہاڑے جسے اگر بیٹھے
تے بے شک اللہ سب سے بندیں تے علم کرن والا نہیں۔

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ الْيَتَامَىٰ إِلَّا نُؤْمِنُ بِرَسُولٍ
خَفِيَ بَيْنَنَا بَقْرًا بَانَ تَأْكُلُهُ النَّارُ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِينَ قَالُوا فَلَمْ قَتَلْتُمُوهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۹

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ سب سے اسان کیں اسے پسکا
وعدہ گدھے جو اسان کہیں رسول کوں او تیں نہ منوں جسے تیں
او اسان کیں ابھی قربانی نہ گمن آدے جسکوں بھاکھا مے توں
آکھ بڑے جو میں کیں پیسے کئی رسول معجزے گمن کے تہاڑو آئن
تے او معجزہ دی جیرا اسان آکھئے اسان انہیں کوں کیوں قتل

کرن دی کوشش کیتی ہے تہاں سپے آتاں۔

۱۸۵۔ جے اوئیوں کو دکھن تے تیں کیں پیسے دی کئی رسولیں
کوں اوکوڑا لکھن او انہیں کیں کھلے نشان تے علمی کتاباں
تے روشن شریعت گمن کے آنے ہن۔

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزد چکن والی ہے تہاں تہاڑے اجر
قیامت دے ڈہنڈ پورے پورے ڈتے ولین۔ تے جیکوں
بھائیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیا گیا او کامیاب
تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صرف دھوکہ ہے۔

۱۸۷۔ تہاں تہاڑے اموال تے جائیں نال آزمایا ویسی تے
تہاں انہیں کیں جنہیں کوں تہاں کیں پیسے کتب ڈتی گئی ہے تے
مشترکین کیں ضرور بہوں دکھ ڈیوٹن والیاں گاہیں سٹو جے تہاں ہرگز
تے خدا کیں ڈرتے بے شک لے بہت والا کم۔

۱۸۸۔ تے جہاں اللہ سیس انہیں لوکس کیں جنہیں کوں کتب ڈتی
گئی ہاں لکھا وعدہ گدھا باجرتاں ضرور ایں کتب دیاں گاہیں
لوکس تے ظاہر کرے تے کیسوز۔ انہیں اوں کوں کنڈے بچھو
سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں وچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے جیڑھا
کھو او گھندن بہوں بڑا ہے۔

۱۸۹۔ تے توں اصولو خیاں ذکر جیڑھے لوک اپنے کیں تے اتریندن
تے جیڑھے کم انہیں نہیں کیتے او پسند کریندن جہاں دی وی تلہین
کیتی وپئے۔ توں اصولے خیال ذکر جو او عذاب کیں بچ ولین۔
تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

۱۹۰۔ تے آسمان تے زمین دی بادشاہت اللہ سیس دی ہے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۱۹۱۔ بے شک آسمان تے زمین دے پیدا ہیون وچ تے
رات ڈہنڈ دے اگوبھو آؤن وچ سیاٹے کیتے کئی نشانیاں ہن۔
۱۹۲۔ او سیاٹے جیڑھے اللہ سیس دا ذکر کریندن اٹھیں پسندیں

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولُ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَ وَ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّا تَوَفُّونَ أَجْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِجَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ قَرَّاهُ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَاعٌ الْغَوْرِ ۝

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَسَّمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أَوْفُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذُنَ
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ۝

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُنَّ لَهُ فِتْنَةً وَتَرَاءَ طُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيِّنُوا مَا يَشْتَرُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيَكْفُرُونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۱﴾

تے اپنے پاسیں تے چھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا
تھیون تے (تے دل آبدن اے ساڈے رب تیں کوئی شے بے
فائدہ نیں بنائے تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھارے
عذاب کنیں پچھا۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخَذْتَ بِهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۲﴾

۱۱۳۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیکوں بھادج نیاتیں
اول کوں ذلیل کرڈتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نیں۔

رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَفْنَا مَتَدًّا يَا دِیُّ الْإِيمَانِ أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبَرَارِ ﴿۱۳﴾

۱۱۴۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سبڈ والے
دے سبڈ کوں سیٹھے جبرھا ایمان کیتے سبڈن پیا با جو اپنے رب
کوں منور تے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں
کوں بخش ڈے تے ساڈی برائیاں کوں مٹا ڈے تے ساکوں
نیکیں نال (رلا کے) وفات ڈے۔

رَبَّنَا وَأَتَيْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۴﴾

۱۱۵۔ اے ساڈے رب توں ساکوں ڈے جوتیں ساڈے نال
وعدہ کیتا با اپنے رسولیں دے ذریعہ تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت
دے ڈیندے بے شک توں وعدہ خلافی توں کریندا۔

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِنْكُمْ مَن ذَكَرُوا أَنفِيَّ بِعَصَاكَ مِنَ الَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقَاتَلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِمَّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۵﴾

۱۱۶۔ تے اللہ سیس انہیں دی دعا کوں قبل کر گدھے بے شک میں
کہیں کم کرن والے دے کم کوں وچھیاں نہ بھانویں او جہان ہووے
یا تریمت تہا ڈا ہک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی عتے
اپنے گھریں وچو کدھے گئیں تے میلے رستے وچ ڈکھ ڈتے
گئیں تے انہیں جگہ کیتی تے او مارے گئیں۔ میں ضرور انہیں دیاں
برائیاں انہیں کنیں مٹا ڈیساں تے انہیں کوں ایجی بہشت وچ
داخل کر لیاں جیندے وچ نہراں وھندیں پیاں ہوسن تے
اللہ سیس کنیں ڈا ڈھا چنگا بدلے۔

لَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۶﴾

۱۱۷۔ جیرے کافرن انہیں داکھ وچ آزادی نال پھرن تیکوں
دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيلٌ تَقْتُلُهُمْ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۷﴾

۱۱۸۔ اے عارمن فائدہ پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بُرا ٹھکانہ۔

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّالْبَرَارِ ۝

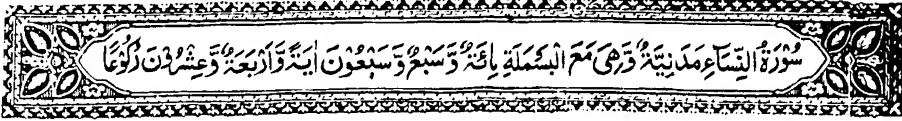
۱۹۹۔ باجیرے اپنے رب کنیں بڑ دن انہیں واسطے بہشت
جہندے درج نہراں وہندیاں پایا ہوسن تے اے اوندے درج
ہمیشہ رسن تے اے اللہ سیس کنیں ہمانی تے اللہ کنیں جو کچھ
ہے اونیکیں کیتے چکا ۝

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب وچو استخجے دی ہن جیرے آہن جو
اسن اللہ سیس تے تے جو تہا ڈولتے تے جواہنیں دولتے اوندے
تے ایمان گھن آئے یں تے اوالہ سیس دے اگورا جزی کریندن تے
اللہ سیس دی آیات کون تھوڑے مل تے نیں وچیدے۔ اے
لوکن جنہیں وابلہ انہیں دے رب کنیں بے تے بے شک اللہ سیس
جلدی حساب گھنٹ والا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈرواؤ تے سرحدیں دی مخالفت
کرو تے اللہ سیس کنیں بڑو تاں جوتاں کامیاب تھیو ۝

سورة نساء مدنیء تے لسم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیات تے ۲۴ رکوع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں اللہ سیس دے نال نال شروع کرینداں میرا جان شیگے تے
بیز محنت مے ڈیون والا تے دل دل رم کرن والا۔

۲۔ اے لوکو! اپنے رب کنیں ڈرو جس تہا کوں ہک جان کنیں پیدا
کیستے تے اول کنیں اوندا جوڑا پیدا کیستے تے انہیں ڈوناہیں کنیں
بہوں سارے مرد تے تریستیں کھنڈا بونیسی۔ تے اللہ سیس دا
تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندرے ذریعہ ہک ڈوجھے کنیں
رہتے دایں دے بارے وچ سوال کریندے۔ تے بے
شک اللہ سیس تہا بڑے اتے نکلن۔

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیو تے چنگے مال کوں گندے مل
نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپنے مال نال رلا کے نکھاؤ
بے شک اے دوا گناہ۔

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر
سگسو تے پھیں تساں نہیں تریستیں نال جرمیاں تہا کوں پسند
ہون نکاح کر گھنو ڈو ترے چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف
نہ کر سگسو دل ہک نال پرینجو یا اوندرے نال جیندے تہا بڑے
سبے ہجو مالکن لے گال ایندے زیادہ قریب جو تساں ظالم نہ
تھی وچو۔

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق ہر غرض نال ڈیو تے جے او تہا کوں حق مہر
وچو غرض نال کچھ بڑے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ
۶۔ تے تساں انہیں پاگیں کوں اپنا مال نہ ڈیو جنہیں اللہ سیس
تہا کوں سہارا بنائے انہیں کوں اوندرے وچو کھاؤ تے پواؤ تے
انہیں کوں اکھو چنگی کمال۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ ذَقِيبًا ②

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبْدَلُوا الْيَتَامَىٰ بِالظِّلْمِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ③

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَاتَّكِلُوا مَآكِلَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ وَتِلْكَ أَرْبَعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ④

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ فَاكْلُوهُ هَيْئًا مَّزِيًا ⑤
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيًّا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

وَابْتَلُوا النِّسْأَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ عَدِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ٥

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ٥

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٥
وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ٥

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ٥

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْفَمَةِ لِلْأُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوُهُ فَلِلْأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنَ آبَائِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا عَنْكُمْ أَلْيَسَ رُؤًى إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

۴۔ یتیموں کوں اوتیں از میندے رہے تیں اونکھ دی عترتیں نہ بیخ و بن تے لساں انہیں وچ سنبھ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں بڑے بڑو تے اول مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او بڑے نہ تھی و بن تے میرھا میرہوے اوتے اصول پکے تے میرھا غریب بروے تے او مناسب طریقے نال کھ کھا گھنے تے بڈاں انہیں کوں انہیں د مال ولا بڑو تے انہیں تے گواہ بنا گھنوں تے اللہ سیس حساب گھن وچ کافی ۶۔

۸۔ مردیں کیسے حصہ اول مال پورھا او نہ پیرماتے سکے چھوڑ و بن تے تریسیت کیسے حصہ جو او نہ پیرماتے سکیں چھوڑیے تھوڑا ہرے یا بہوں لے مقرر کیا ہوا حصہ ۶۔

۹۔ تے بے تقیم دے ویلے کچھ سکے تے یتیم تے مسکین او بن تے انہیں کوں دی کچھ بڑے بڑو تے انہیں کوں چھگی گال اکھو۔
۱۰۔ اتے کوک چرے بڑن بے او کمزور اولاد اپے بعد چھوڑ و بن تے انہیں ذاکیا بشی او بڑو بھے یتیمیں کیسے وی اویں بڑن تے او اللہ سیس کیں بڑن تے سدھی بھال اکھن۔

۱۱۔ تے بے شک اولوک جیرے یتیمیں د مال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنے دھڑھیں وچ صرف بھا کھندن تے او بھا وچ سیٹے ولین۔

۱۲۔ اللہ سیس تہاکوں تہا بڑے پالیں دے بارے وچ وصیت کرینے جو ہک مردا حصہ بڑو تریسیت دے برابر تے بے بڑو کیں ودھ تریسیت ہوں تے انہیں کیسے ترکے دا بڑو تریاں حصہ تے بے ہک بروے تے او نہ حصہ او نہ تے او نہ پیرماتے ہوو ہر ہک واسطے چھوواں حصہ او نہ تے ترکے وچ بے او نہی اولاد بھوے تے بے او نہی اولاد نہ ہوے تے او نہ پیرماتے ہووے تے او نہی مادا تریا بھا حصہ تے بے او نہ پیرماتے ہووے تے او نہی مادا چھوواں حصہ و وصیت دے بعد جیرمی

عَلَيْهَا حِكْمًا ۝

اول کہتی۔ تے قرمن بہاؤں دے بعد۔ تہاڑے ما پیراڑے تے
تہاڑی لولاد تہا کوں نیں پتہ جو انہیں وچ کون تہاڑے کیستے
زیادہ مفید۔ لے اللہ سیس و لو قرمن تے بے شک اللہ سیس
بہوں جاٹن والا تے سیانا ۝

۱۳۔ تے جے تہاڑیاں زالیں مال چھوڑ دینا دے وچ تہاڑا ادھ حصہ
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڑا چھوڑ دینا دے وچ تہاڑا حصہ ۝ جو ادھ حصہ وصیت دے بعد جرمی
اوکرن تے قرمن بہاؤں دے بعد۔ تے جے تہاڑی اولاد نہ
ہووے تے تہاڑے ترکے وچ انہیں دا حصہ ۝ جے
تہاڑی اولاد ہووے تے تہاڑے ترکے وچ انہیں دا اٹھواں
حصہ ۝ وصیت دے بعد جرمی تہاڑے ترکے قرمن بہاؤں دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیہا کلہا ہووے یا
تیرمت ہووے تے (مالو) اندا بھرایا بھین ہووے تے انہیں
وچ ہرک دا چھوواں حصہ ۝ تے جے اس کنیں دودھ ہوون تے
او تر بجھے حصے دے شرکین وصیت دے بعد جرمی کہتی دیندی ۝
یا قرمن بہاؤں دے بعد کہیں کوں نقصان بچاؤں مقصد نہ ہرے
لے اللہ سیس و لو وصیت تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا
تے ٹھہرا ۝

۱۴۔ لے اللہ سیس دیاں مدال ہن تے جیہا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کر لسی او اوں کوں اول جنت وچ
داخل کر لسی جیندے وچ نہراں و ہندیاں بیاں ہر سن تے لے
بہوں دڑی کامیابی ۝

۱۵۔ تے جیہا اللہ سیس تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لسی
تے اوندیاں حل طیب و لیس اللہ سیس اوں کوں بھاد وچ داخل
کر لسی تے اوندے کیستے عذاب ذلیل کرن والا۔

۱۶۔ تے تہاڑی زالیں وچ جیہا بے حیائی کرن انہیں تے

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ
بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّنُّ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِي بِهَآ أَوْ دِيْنٌ غَيْرُ مَصْرَآءٍ وَصِيَّةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَهَا مِنْكُمْ قَاذُوهَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتَوَبُّونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتُّ النَّارَ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كُفَّاهُ
وَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ لِنْدَهُنَّ بِبَعْضِ مَا اتَّيَمَّوْهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَايَرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَ
اتَّيَمَّ أَحَدُهُنَّ فَظَلًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَ مِنْهُ بِهَفَايَا وَ إِنَّمَا مُبْيِّنَاتُ ۝

چار گواہ بناؤ اپنے دوچوتے جے او گواہی ڈے ڈیوں۔ تے انہیں
کوں گھریں وچ پا بند کر ڈیو ادتیں جو موت انہیں کوں مار
ڈیوے یا اللہ سیس انہیں کیسے کوئی بیا راہ کڈے۔

۱۷۔ جے تہا ڈے وچو ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے
انہیں کوں دکھ ڈیو تے جے او ڈوہیں تو بہ کر گھن تے اپنی
اصلاح کر گھن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ
سیس تو بہ قبول کرن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۸۔ اللہ سیس تے صرف انہیں دی تو بہ قبول کر لیس جبرے
جہالت دی وچر کیں بل کم کریندن تے دل جلدی تو بہ کر
گھنندن۔ ایسے ہن جنہیں تے اللہ سیس مہربانی کر لیس تے
اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے سنا مارے۔

۱۹۔ انہیں لوکس دی تو بہ قبول نہ جیس جبرے گناہ کریندن
تے جڈال انہیں وچر کوئی مرٹن بگدے تے او آہے میں
ہٹ تو بہ کرینداں تے نہ انہیں دی جبرے نہ منٹ دی حالت فوج
مرویدن ایسے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اسان
تیار کیا ہوئے

۲۰۔ اے منٹ والیو تہا ڈے کیسے جائز نہیں جو تساں زور نال
تربیتیں دے وارث بٹرنے انہیں کوں اس واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں
جو کچھ انہیں کوں ڈتے او ندے وچر کچھ گھن گھن ما جے او
بے حیائی کرن پئے وچن رتے اوین کرو جبریں اللہ سیس مکم
ڈتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کردے جے او تہا کوں ناپسند
ہوون تے ممکن جو کہیں شے کوں تساں ناپسند کردے اللہ
سیس او ندے فوج بہوں چنگیاں رکھ ڈیوے۔

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈو جی نال پرہیزمن چاہو
تے ہک کوں تساں دھیر سا مال ڈتا ہووے تے تساں لوئدے
وچر کچھ وی نہ گھنہ۔ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

گناہ نال گھنٹ چاہندے ء۔

۲۲۔ تے تساں اول کیوں گمن سبگدے ء تساں تے ہک بڑو جھے

نال مل چکے تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گمن چکین۔

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو میندے نال تہا بڑے

بیرو بڑا بڑے نکاح کیسا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے

بے حیائی ء تے کاوڑ لوادٹ والا کم تے گنہ راہ۔

۲۴۔ حرام کتیاں گین تہا بڑے اتے تہا بڑیاں میریں تے تہا بڑیاں

دھیریں تے تہا بڑیاں بھینیں تے تہا بڑیاں بویاں چاچیاں تے

تہا بڑیاں ماسیاں مامیاں تے بھردیاں دھیریں تے بھینیں

دیاں دھیریں تے تہا بڑیاں او میریں جس تہا کوں کھیر پلاٹے

تے تہا بڑیاں او بھینیں جنہیں تہا بڑے نال کھیریتے تے تہا بڑیاں

سہیں تے تہا بڑی زالیں جنہیں نال تساں مباشرت

کر چکے ء انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہا بڑیاں متریاں،

تے جے مباشرت نہ کیتی ہو دے تے ول انہیں نال

پر نیجوش دج کوئی گناہ نہیں تے تہا بڑے سکے پتریں

دیاں زالیں (نورھیں) تے بڑو بھینیں کوں (نکاح نال)

کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سہیں

بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ

وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِذْ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَوْنُكُمْ

وَوَحْلَتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ مَا وَدَّ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۖ فَمَا
اسْتَنْعَمُوا بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاخَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۵﴾

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں ترمیتیں سوائے تہاڑیں بانہیں دے۔
اے تہاڑے اتے اللہ سیئں دلو فرض تے ایندے سوا تہاڑے
اتے ساریاں ترمیتیں نکاح کیتے حلالن۔ تاں جوتساں پٹے مال
نال نیک ترمیتیں منگو تے زنا کرٹ والے نہ بٹوتے جتناں
تساں انہیں کنیں فائدہ پاؤ اوندی اجرت ڈیو اے فرض۔
تے تہاڑے اتے کوئی گناہ نیں جو حق مہر مقرر کرٹ دے بعد
اوں کوں گھٹا وٹ تے ودھا وٹ تے راضی تھی و نچو۔ بے شک
اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے سیاناء۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مُمْتَخِذَاتٍ أَخَذْنَ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَلَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۶﴾

۲۶۔ تے جیکوں تہاڑے وچرقات نہ ہوے جواو کہیں مومن
آزاد ترمیتیں نال شادی کرے تے او ایٹیں بانہیں وچر جیرمی
مومن ہووے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سیئں تہاڑے
ایمان کوں بہوں چاٹدے۔ تہاڑا ہک ڈو بجنے نال تعلق۔ تساں
انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں
کوں انہیں دامناسب حق مہر ڈیو او پاکباز ہون تے زنا کار
نہ ہون تے نال کہیں کون کسکتی بنا وٹ والیاں ہون۔ تے
جیرمے دیلے اولکاح وچ آؤن تے او ولابے حیائی
کرن تے انہیں کوں اول غلاب دی آدمی بلس جیرھا آزاد
ترمیتیں کوں مددے۔ اے حکم اوندے کیتے بے جیرھا تہاڑے
وچر گناہ کنیں ڈرے۔ تہاڑا صبر کرٹ تہاڑے کیتے چبگا تے
اللہ سیئں بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا۔

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّيبَ الَّتِي
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۷﴾

۲۷۔ اللہ سیئں چاہندے جوتساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے
تہا کوں ڈرے تے تہا کوں راہ دکھا لے تے تہاڑے اتے
مہربانی کرے تے اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے
سیاناء۔

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهْوَةَ أَنْ يَبْسُطُوا مَبِلًا عَظِيمًا ﴿۸﴾

۲۸۔ تے اللہ سیئں چاہندے جوتہاڑے اتے مہربانی کرے
تے اولوک جیرمے گندی خواہشات دے پچھو گردن اولے

پابندن جوتساں برلٹی دو بہوں بھک و نہجو۔

۲۹۔ تے اللہ سیس پابندے جوتساں کنیں بار ہولا کرے
تے انسان کمزور پیدا کیا گئے۔

۳۰۔ لے ایمان والو لتساں اپنے مال آیت وچ نا مائز طریقے
نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آیت وچ غرضی
نال مال حاصل کرتے اپنے آپ کوں نہ قتل کو بے شک اللہ
سیس تہا بڑے اُتے ول ول رحم کرٹ والا ۵۔

۳۱۔ تے جیرھا شفع ہک ڈوجے (وامال زیادتی تے ظلم نال
کھا دے تے اساں اوں کوں بھاد وچ سیسوں تے اللہ سیس
کیے اے گال سوکھی ۵۔

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں پکسورجیں کنیں تہا کوں
بکلیا گئے تے اساں تہا بڑے عیب تساں کنیں ٹاڈلیوں تے
داخل کر لیسوں تہا کوں عزت والے مقام وچ۔

۳۳۔ اللہ سیس تہا بڑے وچو جے کہیں کوں کس تے فضیلت
ڈتی ۵۔ تے تساں اوندی خواہش نہ کرد مردیں واسطے اوتہو ۵
جیرھا انہیں کھائے تے ترمیتیں کیے اوتہو جیرھا انہیں کھائے
تے تساں اللہ سیس کنیں اوندا فضل منگو بے شک اللہ سیس
ہر شے کوں بہوں چاڈے۔

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بنائیں جیرھا
اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تساں
پکا وعدہ کیتی کھڑے ۵ اوں کوں وی حصہ ڈلیو۔ بے شک اللہ سیس
ہر شے تے نگران۔

۳۵۔ مرد ترمیتیں تے نگرانیں واسطے جو اللہ سیس انہیں وچو بعض کوں
بعض تے فضیلت ڈتی ۵۔ تے اس وچ کیں دی جواد اپنے مال
وچو فرج کریندن یک ترمیتیں تے فرمانبردارن کڈ پھراوے شے
وی حفاظت کرٹ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سیس حکم

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِثْقَلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَخَفْ عَنْكُمْ سِائِرًا
وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَلَلًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوَمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا آتَوْهُم مِّنْ أَمْوَالِهِمْ فَالضِّلَاحُتُ
فَتَبَذْتُ خِفَظِي لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَوُضُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وَأَصْرُبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿۳۷﴾

بڑتے۔ تے جیندی نافغانی داتہا کول بڑہوے انہیں کول نصیحت کرو تے دل انہیں دے بسترانج کر بڑیوتے کٹو انہیں کول تے جے اوتہا بڑی بال من گھنن تے لتاں انہیں دے خلافت کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سیس بہوں اچھ شان والا تے بہوں وڈا۔

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے جھٹاکوں نہیں بڑوتاں دے اختلاف دا بڑہوے تے لتاں ہک اوندے خاندان وچرتے ہک اوندے خاندان وچ منصف تقرر کرو تے جے او بڑوہیں صلح کراؤں چاہن تے اللہ سیس زال پٹے کول صلح کرن دی توفیق دیس۔ تے بے شک اللہ سیس بہوں بائٹل والا تے بانبر۔

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فِخُورًا ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے اللہ سیس دی عبادت کرو تے کہیں شے کول اوندرا شریک نہ بناؤ تے پیر ماناں چمکا سلوک کرو تے نزدیکی سیکس نال تے تیں نال تے مسکین نال تے کولہوے ہسائے نال تے پریں دے ہسائے نال تے پاسے آ لے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہا بڑے کچے بھد مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سیس اول آدمی کول پسند نہیں کریںدا جیرھا اکڑی بٹل تے فخر کرن والا ہوے۔

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۴۰﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن نے لوکس کول کنجوسی دا حکم بڑیندن تے جیرھا اللہ سیس اپٹے فضل نال انہیں کول بڑتے اول کول لیکندن تے اسان کافریں کیے تیار کیا ہوئے ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَمْرَهُمْ رِقَاءَ النَّاسِ لِأُبُحْمٍ يُؤْتُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿۴۱﴾

۳۹۔ تے جیرھے اچھے مال لوکس کول بڑکھاؤں کیے فرج کریندن تے اللہ تے آخرت دے بڑینہ تے ایمان نہیں ایندے تے جیندا شیطان سبگتی۔ او بہوں برا سبگتی۔

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿۴۲﴾

۴۰۔ انہیں کول کیا تھپوے ہا جے او اللہ سیس تے آخرت دے بڑینہ تے ایمان گھن آؤں ہا تے اللہ سیس جو انہیں کول بڑتے

اوند سے جو خرچ کرن ہاتے اللہ سیں انہیں کوں بہوں
چاٹن والا۔

۴۱۔ بے شک اللہ سیں کو ریل تلوای ظلم نیں کریندا ہے
نیکی ہوی تے اوں کوں ودھا بڑیسی تے اپنے ولووی اوکوں
وڈا اجر بڑیسی۔

۴۲۔ تے انہیں لوکس دا کیا حال ہوی جیڈاں اساں ہر ٹولے تے
ہک گواہ گھن اوسوں تے نیکیں انہیں نے گواہ گھن اوسوں۔

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوگ جیرھے کافرن تے رسول دے
نادرین او چاہن جو زمین وچ انہیں کوں پور بڑا دچکے ہاتے
اللہ سیں کینں او کوئی گال نہ لگا سگھن۔

۴۴۔ اے ایمان والو! تاساں نہ کوہود پھر نماز دے جیڈاں تاساں
ہوش وچ نہ ہر وجے تیں تاساں سمجھو نہ جو تاساں اہرے پئے
تے نہ جہنی ہوو سوائے ایندے جو تاساں مسافر ہوو وجے
تیں تاساں دھان گھنوتے جے تاساں بیمار ہوو یا سفر تے ہوو
یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووے یا تاساں تے ہوو
تریمیتیں نال تے تہا کوں پائی نہ ملے تے پاک مٹی نال تیم کر
گھنوتے مسح کرو اپنے مندا تے ہتھیں دا۔ بے شک
اللہ سیں معاف کرن والا تے بخش والا۔

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں کتاب دا کھ
حصہ بڑا گیا ہاتے انہیں گمراہی مل گدی تے اولے دی چاہن
جو تاساں دی سدھے رستے کینں گمراہی وچو۔

۴۶۔ تے اللہ سیں تہا بڑے دشمنیں کوں چاڑھے تے اللہ سیں
سجکت دے لحاظ نال کافی دے مدد کرن دے لحاظ نال دی
کافی۔

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے اللہ دی گاہیں کوں
انہیں دی جہیں کینں بد لیندن تے اہرن اساں ٹے تے نافرمانی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يَوْمَئِذٍ يُوَدِّعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
إِذْ أَخْرَجُوا مِنَ الْأَرْضِ لَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى
مِمَّا تَكَلَّمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْأَ إِلَى عَابِرِي سَبِيلٍ
مِمَّا تَغْتَسِلُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايَةِ أَوْ لَسْتُمْ لِنِسَاءٍ فَلَمْ تجدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْكُرُونَ
الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ

رَاعَا لِيَا بِالسِّنِّهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سُبْحَنَا وَاطْعَنَّا وَاسْتَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٩﴾

کیتی تے توں سُن تے خدا دیاں گاہیں نیکیوں سٹایاں نہ وچن
تے اپنی زبانیں کوں مردہ کے ابدن جو ساڈا خیال کرنے طے
مریدن دین وچ تے بے شک جے او اے اکھن ہا جو اسان
سٹئے تے فرمانبرداری کیتی تے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ
تے اے انہیں کیسے چپکا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ
سیس انہیں دے کفر دی وجر کئیں انہیں تے لعنت کیتی تے او
ایمان نہیں گمن آئے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
مِّنَّا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ أَنْ نَطْغَىٰ وَجْهًا فَتَرُدَّهَا عَلَآ
أَذْبَارِهَا أَوْ تُلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٦٠﴾

۴۸۔ اے لوگو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہو، تسن ایمان گمن آؤ
اوندے لئے حیرمی اسان تہا ڈو لہانی تے او اوندی تصدیق
کریندی ہا حیرمی تسن کئیں ہانی پئی ایں کئیں پہلے جو اسان
وڈے لوکس کوں مٹا ڈیوں تے اسان انہیں کوں پچھو ہاں
کنڈتا دلا پٹوں یا انہیں تے لعنت کردوں جیوں اسان چٹ پٹ
والیں تے پھٹی ہائی۔ تے اللہ دی ہر گول پوری حق کے رہندی ہا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٦١﴾

۴۹۔ بے شک اللہ سیس نہیں بخشتا جو اوندے نال مشرک
کیا وچنے تے ایندے سوا جیکوں چاہی بخش ڈیسی۔ تے حیرجا
اللہ نال مشرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گنہہ کیسے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْنًا ﴿٦٢﴾

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نہیں دا جیرے اپنے آپ کوں پاک
سمجھیندن تے سچ اے ہے جو اللہ سیس جیکوں چاہندے
پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گہڑا ملا علم دی دیکتا
ولیسی۔

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٦٣﴾

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیوں اللہ سیس تے کوڑ بہیندن تے
اے بہوں سارا وڈا گناہ۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٦٤﴾

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نہیں کوں کتاب دا کچھ حصہ ڈتا گیا ہا
تے او بیس کوں تے شیطان کوں میندن تے او ابدن انہیں
لوکس دے متعلق حیرمے نہیں میندے جو او زیادہ ہدایت تے
ہن انہیں لوکس کئیں حیرمے مومن۔

۵۳۔ اے لوگوں جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ۛ تے جیندے تے اللہ سیس لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لبھ سگیس۔

۵۴۔ کیا انہیں وادشاہی وچ حصہ اوتے کہیں انسان کوں پنڈوی گلوا آئی ادهلی لکیر تلاوی نہ ڈلسن۔

۵۵۔ یا ادلوکس تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سیس ایٹے فضل نال بڑے۔ تے اسال ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سٹپ بڑا۔ تے اسال انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی بڑتی۔

۵۶۔ انہیں دجو کھ ایجھے بن جیرے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کھ اوکس رک گئیں تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ۛ

۵۷۔ بے شک جیرے نیش منیدے ساڈی آیات کوں تے اسال انہیں کوں بھاد وچ ضرور سیسوں تے جڈاں جم گل ولین تے اسال پے جم وٹا ڈلسوں تاں جواد عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ۛ

۵۸۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اسال انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کرلیسوں جنت جیندے وچ نہراں و ہندیاں پئین۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زلیں ہوسن تے اسال انہیں کوں داخل کرلیسوں گھاٹی چھاں وچ۔

۵۹۔ بے شک اللہ سیس تہاکوں مکم بوندے جو تساں اماناں انہیں کوں ڈیو جیرے حقدارن تے جڈاں تساں لوکس وچ فیصلہ کرو تے الصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کنبھی چٹکی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سیس بہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۛ

۶۰۔ اے ایمان والو تساں اللہ سیس دی اطاعت کرو تے

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُولَوْنَ النَّاسُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يُحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَإِنَّهُمْ مِمَّنْ آمَنَ بِهِ وَهُمْ مِمَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ

أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ④

رسول تے اولیٰ حاکم دی اطاعت کرو جیڑھا تہا بڑے وچوہرے
تے جے تہا بڑا کہیں گال تے جیڑھا تھی وچے تے فیصلہ لسان
اللہ سیئیں تے اوندے رسول دو گھن وچوہرے تہاں اللہ تے
آخرت دے ڈینہ کول منیندے ۴۔ اے گال چچکی تے ایندا
بہوں چچکال انجام۔

الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
إِلَى الشَّاعُوْتِ وَقَدْ أُصِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ⑤

۴۱۔ کیا تیکوں پتہ ۱ انہیں لوکیں دا جیرے اے دعویٰ کریندن
جو بے شک اسان ایمان گھن ائے ہں اوندے اتے جیڑھا تہو
لے تے جیڑھا تیں کیں پہلے بہا یا گئے اوچا ہندن جو اشیان
کئیں فیصلہ کراون تے انہیں کول مکم بڑا گئے جو اوندرا انکار کرن
تے شیطان چاہندے جو انہیں کول پرے درے دا گمراہ بنا
ڈیرے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ⑥

۴۲۔ تے جڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جو آڈاوندو جو لہائے اللہ
سیئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقین کول ڈوبیں
جو اوتیں کئیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۖ يَا لَيْلَىٰ إِنَّ أَرْدُنَا إِلَّا يَخْسَافًا
وَتُوفِيقًا ⑦

۴۳۔ تے اے کیوں تھیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ۱
انہیں دے اپٹے ہتیں دی کائی دی وچرناں پچھیں او منافق
تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اسان تے صرف
ارادہ کیسا ہا چچکے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ⑧

۴۴۔ اے لوکن جو کچھ انہیں دے دلیں وچ اللہ سیئیں خوب ہاندے
توں انہیں کئیں پوہا تھی وچ تے انہیں کول نصیحت کرتے انہیں
کول اینجی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ⑨

۴۵۔ تے اسان کوئی رسول نیں پچھیا سوائے ایندے جو اللہ سیئیں
دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی وچے تے بے شک جڈاں
انہیں اپنی جائیں تے ظلم کیا ہاتے تیڈو آون ہاتے اللہ کئیں
بخشش منگن ہاتے رسول دی انہیں واسطے بخشش منگن ہاتے
او اللہ سیئیں کول بہوں مہربان تے رحم کرٹ والا پادون ہا۔

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَخِشَوْكَ فِيمَا شَجَرٌ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيَسْلُمُوا أَسِيلًا ﴿۵﴾

۶۶۔ تے تیرے رب دی قسم او مومن نہ تھیں جے تیں او
تیکوں ہراول گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بٹاون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کیں دیں وچ جنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھن۔

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِن دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيثًا ﴿۶﴾

۶۷۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں مکم ڈیوں با جو
اپنے آپ کوں قتل کرو یا پٹے گھریں وچ نکل وچوتے سوائے
تھوڑے لوک دے کوئی انہیں وچو لے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھن با جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہانڈے لے انہیں
کیتے چبکا ہا تے پکی گال بائی۔

وَإِذَا لَا تَذُنُّهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۷﴾

۶۸۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ ڈیوں ہاپٹے دلہ
۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رسد وی ڈکھاؤں با۔

وَلَهَدَيْنَهُم صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿۸﴾

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کر لیں لے انہیں
وچ دل ولسن جنہیں تے اللہ سیں النامکین جویں نبی تے مہیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چبکے سبگتی بن۔

وَالضَّالِّينَ وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا ﴿۹﴾
ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿۱۰﴾

۷۱۔ لے اللہ سیں افضل تے او بہوں چاٹنی والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا شُبَّانًا
أَوْ انْفِرُوا جُنُودًا ﴿۱۱﴾

۷۲۔ اے ایمان والو اپنی حفاظت دے ساماند برو ایسے تیار رکھو
تے تھوڑے تھوڑے قس قس کے ٹرو یا سارے کٹے قس کے ٹرو

وَأَن مِّنْكُمْ لَمَن لَّيْظِلَنَ فَإِنِ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَعَهُمْ شَاهِدًا ﴿۱۲﴾

۷۳۔ تے بے شک تاساں وچو کچھ انجمن جیرھے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہا کوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آبدے جو
میںڈے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جویں انہیں نال حاضر نہ
ہا نی۔

وَلَمَن أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قِيلَ لَهُ لِمَ لَا تَقُولُ لَإِلَهِكَ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَّلِينِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۱۳﴾

۷۴۔ جے تہا کوں اللہ سیں کین فضل پہنچے تے او آبدے ہا نے
جے میں انہیں نال ہوواں ہا تے بہوں وڈی کامیابی لے ہاتے جویں
انہیں دے تے تہا بڑے وچ کوئی دوستی و التلق بائی کاوند۔

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ

۷۵۔ انہیں لوک کوں اللہ دے رستے وچ جگ کرنی چاہی دی
جیرھے دنیاوی زندگی کوں چھوڑے آخرت کوں مل گدی کمرن

يَغْلِبُ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

تے جیسا اللہ دے رہے وہی جنگ کرے تے ماریا ونچے یا
بڑا بڑھا تھی ونچے تے اسان اول کون ضرور وڈا بدلہ دیسیں۔

۷۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تہاں توہے لڑے اللہ دے رہے
وہی انہیں دی خاطر جیسے مردیں تے عورتیں وچ کمزورن تے ہاں
جیسے آبدن لے ساڈے رب ساکوں اس ظالم دست وچ کدھ
جیندے رہن والے ظالم۔ تے اپنے ولو ساڈا کوئی سنگتی بٹا
تے اپنے ولو ساڈا کوئی امدادی بٹا۔

۷۷۔ جیسے مومن لڑے اللہ دے رہے وہی جنگ کریندن تے
جیسے کافرن او شیطان دے رہے وہی جنگ کریندن اس واسطے
تہاں جگ کرو شیطان دے دوستیں ناں بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور۔

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں اکھیا گیا ہا جو
تہاں اپنے ہمیں کوں روکو تے نماز پڑھا کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جلال انہیں تے جگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچرہک ٹولہ
لوکس کیں الیوں بڑھ پئے گئے جیویں اللہ کیں بڑھ پئے یا اول کیں
دی زیادہ۔ تے انہیں اکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی تے کیوں نہ تیں ساکوں تعمیری
مہلت ڈتی توں اکھ بڑے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا تے
آخرت جنگی و اوندے واسطے جیسا تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہاڈے اتے پنڈ دی جگہ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیا
ولیں۔

۷۹۔ تہاں جھتاں ہر سو تہاکوں موت آپکڑ لیس بھانویں
تہاں مضبوط قلعیں وچ دی کیوں نہ ہو ورجے انہیں
کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آہن جو لے اللہ وٹوے تے جے
انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آہن جو لے تے تے وٹوے۔
توں اکھ سب شے اللہ کیں ہے۔ اس قوم کوں کیا تھی

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَزْوَاجَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝

الْمُتَرَدِّينَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ اشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا
تُظْلَمُونَ قَبِيلًا ۝

إِن مَّا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قُلْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝

گئے جو کمال سمجھنے دے کو بہووی نہیں دیندے۔

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے اور اللہ کیں ہے تے جیہی تکلیف پہنچے او تیلے اپنے ولو۔ اسان تیکوں لوکس واسطے رسول بنا کے پٹھے سے تے اللہ کافی گواہ۔

۸۱۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریس اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اسان تیکوں انہیں تے

نگران بنا کے نہیں پٹھیا

۸۲۔ او آدم بن ساطا کم تے اطاعت تے جڈاں او تیں کیں باہر نکدن ہک ٹولہ انہیں وچورات گذریندے او ندے خلاف جو توں آبدیں اللہ سیس کھداویندے جو اورات کوں تیلے خلاف سوچیندے۔ توں انہیں کیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کارساز۔

۸۳۔ کیا او لوک قرآن تے غور نہیں کریندے جے لے اللہ دے سوا کہیں پے کیں ہونداتے او او ندے وچ بہوں سارا اختلاف پاوے ہا۔

۸۴۔ تے جڈاں انہیں کیں امن یا خوف دی گال اندی او او کوں مشہور کر ڈیندن۔ جے او اوں گال کوں اپنے رسول یا اپنے حاکم دو گھن وچن ہاتے انہیں وچو سیانے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھن ہا۔ تے جے تہاڑے اتے اللہ دا فضل نہ ہووے ہاتے او ندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکس دے آساں شیطان دے پچھو ٹر پو و ہا۔

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جیگ کر تیکوں اپنے سوا کہیں دا ذمہ وار نہ بنایا ویسی۔ تے توں مومنین کوں ابھار (تیار کر) تھی سگدے جو اللہ سیس کافریں دی جیگ کوں روک ڈلوے تے اللہ سیس دی جیگ سخت تے او دا عذاب دی بہوں سخت۔

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فُتًا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨١﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَبْطِنُونَ بِهِ وَلَوْ لَمْ يَنْزِلْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعَتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَارْحُضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٥﴾

۸۶۔ جیسا شخص چنگی سفارش کرے اور دے کیتے اور دے وچ
اور دے ۸۷۔ تے جیسا شخص بری سفارش کرے اور دے
واسطے وی اور دے ۸۸۔ تے اللہ سیس ہر شے دا نگران۔
۸۹۔ تے جہاں تہا کوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کیں چنگی
دعا ڈیوے یا او با دعا ڈیوے جے شک اللہ سیس ہر شے دا حساب
گھنن والا ہو۔

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں او تہا کوں
قیامت دے ڈیند تک ضرور جمع کریندا ویس تے ایندے
وچ کوئی شک نیں تے اللہ سیس کیں زیادہ سچی گال کون
آکھ سکدے۔

۸۹۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تہاں منافقین دے متعلق
ڈیوے تھی گئے تے اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے کیں
دی وجہ نال منہ بھرٹے سٹ گھتے۔ کیا تہاں چاہندے ہو
جو اللہ سیس جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے
گھن آؤ۔ تے جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے تے اوں دے واسطے
توں اصلو کوئی رستہ نہ پئیں۔

۹۰۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بن گئیں تہاں وی اوں کافر
برٹ و نچو تے کہو جیہں تھی دج تہاں انہیں وچ کہیں کوں سبگتی
نہ بناؤ جے تیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر
و نچن تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جیسا وی او
لمبھن۔ تے انہیں وچ کہیں کوں سبگتی تے ادا دی نہ بناؤ۔

۹۱۔ انہیں لوکس دے سوا جیہں انجی قوم وچ ہون جو
تہا ڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہا ڈو
انہیں دے سینے تہا ڈے نال تے اپنی قوم نال بھڑن کیں ہرے
ہوئے ہون۔ تے جے اللہ سیس چاہندے او انہیں کوں تہا ڈے
لے غالب کر ڈیوے ہاتے او تہا ڈے نال بھڑن ہا۔ تے

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ۝۸۶

وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوها
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝۸۷

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجَمِّعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفِتْنَةِ لَا
رَبِّ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝۸۸

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَمْ تَبْهَتُونَ أَنْ تَهْذُوا مِنْ أَصْلِ اللَّهِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝۸۹

وَدُّوا لَوْ تُكْفَرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خَلَفَ بِهَا جُورًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَخُدُوبُهُمْ وَأُغْلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدَتْهُمُ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۹۰

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يَقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْفُوا
إِلَيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝۹۱

جے اوتساں کنیں پوہے تھی وچن تے تہاڑے نال جنگ نہ
کرن تے تہاڑے نال صلح کرن چاہن تے دل اللہ سیس
انہیں دے خلاف تہاڑے واسطے جنگ داکوئی رستہ نہیں
چھوڑیا۔

۹۲۔ تے کچھ پے لوکس کوں وی تساں مسو جیرے چا بندن
جو تہاڑے نال تے اپنی قوم نال امن نال رہن۔ چڑاں وی او
فتے دو دلائے گیئیں انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرے سٹیا
گئے۔ تے جے اوتساں کنیں پوہے تے پریں تھی وچن۔ تے
صلح وی نہ کرن تے او اپنے جھیں کوں وی نہ روکن تے بھجیں
تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہا کوں
او ملن۔ اے او کوکن جو اسال تہاڑے واسطے انہیں دے
خلاف واضح دلیل دے دتی۔

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے
سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے
او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا
ڈیوے سوائے ایندے جو او۔ صدقے دے طور تے چھوڑ
ڈیون۔ تے جے او انجھی قوم دا ہووے جیری تہاڑی دشمن تے
او قتل مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرن
(کافی) تے جے او اول قوم وچ ہووے جو تہاڑے تے اوندے
درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارثیں کوں خون بہا
ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے
ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈوہینے مسلسل روزے
رکھے اے اندی طرفوں رحمت تے اللہ سیس بہوں باٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں ہاٹ بچھ کے قتل
کرے تے اندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہی تے

سَيِّدُونَ أَخِيْنَ يُرِيدُونَ اَنْ يَّامْنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُّدًّا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكُسُوْا فِيْهَا اِنْ لَّمْ
يَعْمَلُوْكُمْ وَيَلْقَوْا اِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوْا اَيْدِيَهُمْ
فَاْخَذُوْهُمْ وَاَقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوْهُمْ وَاُولٰٓئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۹۲﴾

۱۲
۹۶

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ اِلَى اَهْلِهِ اِلَّا اَنْ يَّصَدَّقُوا اِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَ اِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ فَلْيَبَوِّ
مُسَلَّمَةٌ اِلَى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۹۳﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خُلْدًا
فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

عَظِيمًا ﴿۹۵﴾

اوندرے لئے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندے واسطے وڈا عذاب تیار۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَاكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَالِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۵﴾

۹۵۔ اے ایمان والو! جہاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری بڑیکھ بھال کر گھنوتے جیرھا تھا کوں سلام کرنے اول کوں اے نہ اکھوتو توں مومن نوہیں تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہندے ؎ تے اللہ سیس کنیں بہوں غینتاں ہن۔ تے تساں پہلے دی ایویں ہاوسے۔ اللہ سیسں تھا بڑے اتے احسان کیتے تے تساں بڑیکھ بھالو۔ بے شک اللہ سیسں جو تساں کریندے ؎ چاہدے۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِنَةَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۶﴾

۹۶۔ مومنین وچ اوو میرے کہیں تکلیف دے بغیر بہرہ وچن تے جیرے اللہ سیسں دے رستے وچ جہاد کرن والیاں اپنے مالیں نال تے جائیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت دتی اللہ سیسں بہوں ڈالیں تے اپنے مال تے جائیں نال جہاد کرن والیں کوں۔ اللہ سیسں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیسں بہوں ڈالیں تے جہاد کرن والیں کوں وڈے اجر نال فضیلت دتی ؎

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۹۷﴾

۹۷۔ اے اللہ سیسں کیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔ تے اللہ سیسں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْيَتَامَىٰ تَلَائِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۹۸﴾

۹۸۔ بے شک او لوک جنہیں کوں فرشتے اتھجے حال وچ مارن جہاد اپنے جائیں تے ظلم کرن والے ہن او فرشتے انہیں کوں اکھن تساں کرمی مصیبت وچ ہاوسے او اکھسن جو اسان اپنے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوسے فرشتے اکھسن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ بائی تساں کتھائیں ہجرت کرو نجو ہاوسے او لوکن جنہیں دا ٹھکانہ جہنم تے او بہوں بری جا۔

۹۹۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جو انہیں تے تمہیں تے ہالیں وچ چھو کہیں میلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

إِلَّا الَّتِي تَضَعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿۹۹﴾

کوں کوئی بی راہ نظر دی جائی۔

۱۰۰۔ اے تمی سبکدے جو اللہ سب سے انہیں کوں معاف کر ڈیوے
اللہ سب سے بہوں معاف کرن والا تے بخشش والا ۱۰۰۔

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کر لیس او زمین وچ بہوں
ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے
جیرھا شخص اپنے گھر کنیں اللہ تے اونڈے رسول دو بہرت
کے کے نکلی تے اوں کوں دل موت آو نہجے اوندا اجر اللہ دے
ذمے تمی گیا۔ اللہ سب سے بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرتے تہا بڑے اتے
کوئی گناہ نیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں بڑو جو کافر
تہا کوں بکھر ڈالیں بے شک کافر تہا بڑے کھلے دشمن۔

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا
انہیں وچ ہک لولہ تہا بے نال کھڑا تہا تے ہتھاروی چئی
کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہا بڑے پھیر حفاظت
کیے اکھڑے تھی وچن تے دل آوے۔ بڈو جھالولہ جس
نماز نیں پڑھی تے تہا بڑے نال نماز پڑھے او دی اپنے ہتھار
تے حفاظت سامان چئی کھڑے رہوں تے اولوک جیرھے کافرن
او چاہندن جو تساں غافل تھی وچن۔ اپنے ہتھاریں نے
اپنے سامانیں کنیں تے او ابھن گھٹ تہا بڑے اتے حد
کر ڈیوں۔ جے تہا کوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو
تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں اپنے ہتھار رکھو
چا۔ تے اپنی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سب سے کافرن
کیے ذلیل کرن والا عذاب تیار کر چھوڑیے۔

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنوتے تساں اللہ سب سے
کوں کھڑے تھی کے بیہ کے تے پا سے دے بھرنا بد کرو۔
تے جڈاں تہا کوں تسلی تھی وچن تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو

فَاُولٰٓئِكَ عَنِ اللّٰهِ اَنْ يَّعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا
عَفُوًّا ۝۱۰۰

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرْعًى
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُولِهِ نَمَّ يَذِرْكُمُ الْهَوَىٰ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ
عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا رَحِيْمًا ۝۱۰۱

وَإِذَا عَزَمْتَ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّ الْكُفْرَانَ كَانُوا كَدًّا مُّبِينًا ۝۱۰۲
وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بِاسْلِحِهِمْ فَاِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّارِكُمْ وَلَتَآتِ طَآئِفَةٌ اُخْرَىٰ لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُوا عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِكُمْ
فَيَبْيَلُونَكُمْ فَمِثْلَهُ وَاصِدَةٌ وَّلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ فَرِحْتُمْ اَنْ تَضَعُوا
اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذَابًا مُّبِينًا ۝۱۰۳

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللّٰهَ قِيَمًا وَقُوَّةً اَوْ عَلٰى
جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۝۱۰۴
الصَّلَاةُ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتَابًا مَّقْهُورًا ۝۱۰۵

بے شک نماز مومنین دے اتے وقت تے پڑھن فرض کیتی گئی۔

۱۰۵۔ لتسا دشمن قوم کول بھن دج ڈھلے نہ تھیو نہ تہاکول تکلیف تھندی ۽ تے انہیں کول دی تکلیف تھندی ۽ جیویں تہاکول تکلیف تھندی ۽ تے لتسا الشکین او امید رکھدے ۽ جیویں او نیں رکھندے۔ بے شک اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانا ۽۔

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ۽ تاں جوتوں لوکس وچ فیصلہ کریں جو اللہ نیکوں ڈکھائے۔ تے توں خیانت کرن والیں دلوں جیڑا کرن والا نہ بن۔

۱۰۷۔ تے الشکین بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رم کرن والا ۽۔

۱۰۸۔ توں انہیں لوکس دی طرفوں نہ بھڑ جیرے پٹے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سیس پسند نیں کریندا جیڑا بہوں خیانت کرن والا تے بہوں گنہگار بے۔

۱۰۹۔ او لوکس کیں تے لکدن تے اللہ سیس کیں نیں لک سکدے۔ اللہ سیس انہیں دے نال ہوندے جیرے دیلے اورات کول مشورے کرن وچ گزیریندن جینکوں اللہ سیس پسند نیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سیس انہیں کول دہیٹن والا ۽۔

۱۱۰۔ سنا لتسا او سہ ہوتے جیرے انہیں دی طرفوں دنیا دی زندگی وچ جیڑا کریندے ۽ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سیس نال کول جیڑا کرے یا انہیں دی کون حفاظت کرن والا ہوسی۔

۱۱۱۔ تے جیڑا شغص برائی کریندے یا اپنے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سیس کیں معافی منگ گھندے او اللہ سیس

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنْتُمْ يَا قَوْمِ لَكُمُومٌ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا ذَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا أَتِيمًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُونَ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ عِيمًا ﴿١٠٩﴾

هَآئِنْتُمْ هَآؤَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَظْلَمْ نَفْسًا ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا ذَحِيمًا ﴿١١١﴾

کوں بہوں بخشش والا تے مہربان پیسی۔

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کرنی دے اوندی سزا اونکوں آپ کوں بلسی تے اللہ سیئں بہوں جائز واللا تے بہوں سیانا ۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے دل اوندی الزام کہیں بے قصور تے لاڈلوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لاگدھے۔

۱۱۴۔ تے جے اللہ دافعل تے اوندی رحمت تیبے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرن ڈالکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپنے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہیں کر سگدے تے نہ تیبدا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سیئں تیبے اتے کتاب تے حکمت لہائی تے تیکوں سکھائے سی جوتوں نہ جائدا ہانویں تے تیبے اتے اللہ سیئں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

۱۱۵۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرن وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نیئیں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلح ڈلوے یا چنگے کم دی یا لوکس وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا وی اللہ دی رضا کیستے کر لسی اسان اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈلیسوں۔

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر قیون دے بعد رسول نال جھپڑا کر لسی تے مومنین دے سوا پے رستے تے ٹرسی اسان اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈلیسوں جتنے او پھر سی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سٹیسوں تے اے بہوں گندا ٹکاڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سیئں شرک کوں نیئیں بخشدا تے ایندے سوا جیندے چاہی پے گناہ بخش ڈلیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کرنی دے او ڈاڈا گمراہ۔

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سب میندن (خدا بنیندن)

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱۲﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَهَا يَรُّهَا فَإِنَّهُ كَانَ مِنَ الْخَائِبِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَانْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوهُمْ إِلَّا مَنَاصِدَ قَلِيلٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ ضُلَّاجٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۱۷﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۱۹﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿۱۲۰﴾

تے او محض مردود شیطان کوں سیدن۔

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی تے اوں آکھئے میں تیلے بندیں وچر ہک حصہ ضرور پکڑ لیاں۔

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کر لیاں تے انہیں کوں امیداں ڈولیاں تے انہیں کوں حکم ڈلیاں او جانوئیں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈلیاں تے اللہ دی خلقت کوں بدل ڈلین۔ تے جیڑھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگتی پٹندے او بہوں گھاٹے وچ۔

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے بُہندے تے امیداں بدھونجے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سرا کوئی وعدہ نہیں کریں۔
۱۲۲۔ اے لوک جنہیں داکٹر دوزخ تے لوں کنیں بھیج نہیں سگدے۔

۱۲۳۔ تے جیڑھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اسان انہیں کوں ضرور استغیہ باغیں وچ داخل کر لیں جنہیں وچ نہراں وندین او انہیں وچ ہمیشہ رہن۔ اللہ دا وعدہ سچا ہے۔ اللہ کنیں زیادہ سچی بول کیندی تھی سگدی ہے۔

۱۲۴۔ نہ تہا دی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیں جیڑھا برائی کر لیں او نہ بدلہ ڈتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پئسن تے امدادی۔

۱۲۵۔ جیڑھا نیک اعمال کر لیں او جوان ہرے یا تربیت تے ہون مومن او بہشت وچ داخل تھیں تے انہیں تے پنڈ دی بگڑ دے جیڑھا دی علم نہ کیا ویسی۔

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کیندا جس چنگا کم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کرتے تے ابراہیم جیڑھا ہک خدا کوں میندا او دے دین دے پچھ چلن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدھا۔

لَعْنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيْبًا مِّمَّا كَفَرُوا ۖ

وَلَا صَلَٰهُمْ وَلَا مَعِيَّتَهُمْ وَلَا مَرْثَهُمْ فَلْيَكْفُرْ ۖ اِذَا نَالَ الْاِنْعَامُ وَلَا مَرْثَهُمْ فَلْيَغَيِّرُنْ خَلْقَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا قَدْ دُوِّنَ لِلّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِيْنًا ۝

يَعِدُّهُمْ وَيُؤَيِّنُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا عُثُوْرًا ۝

اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَخِيْصًا ۝

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ۚ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ۝

لَيْسَ بِاَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا اَمَانِيْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوْٓءًا يَّجْزِ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا ۚ وَلَا نَصِيْرًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ۝

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاشْتَبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِیْفًا وَّاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ حَبِيْرًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝۱۸

۱۸

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِنُكُمْ فِيْهِنَّ وَ
مَا يَنْظُرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي نِسَاءِ النَّبِيِّ لَا
تُؤْتُوهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ اَنْ يَّقُوْهُمْ لِوَلِيَّتِهِ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ۝۱۹

۱۹

۱۲۷۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ داء۔ اللہ سیس ہر
چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

۱۲۸۔ ترحیتیں دے بارے وچ لوک تیں کئیں پچھن توں آکھ
اللہ سیس انہیں دے بارے وچ تہا کوں اجازت دے
چکے تے کتاب وچ تہا کوں پڑھ کے سنایا گئے انہیں ہم ترحیتیں
دے بارے وچ جنہیں کوں تساں توہے جیزے انہیں دے مقرر تھے ہوئے
حق تے تساں چاہندے ہر انہیں نال نکاح کرو تے پالیس
دو چوبیس مہینے کمزورن (لے وی کم ہا) جو تساں میتیں نال انصاف
کرو۔ جو تساں چوگانی کر لیسو بے شک اللہ سیس اوں کوں
بڑا دھا جانڈے۔

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پئے کئیں بدسلوکی دا ڈر ہووے
تے بے پرواہی داتے انہیں بڑیاہیں نے کوئی گناہ نیں جو او
صلح کر گھمن تے صلح چہنگی ہ۔ دیس وچ شومائی پیدا کر ڈنی
گئی ہ جے تساں کم کرو تے اللہ کئیں بڑو بے شک اللہ جو
تساں کریندے ہ اوں کئیں با خبر۔

۱۳۰۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف توہے
کر سگدے تساں جتنی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دو اصلو نہ
جھک دجو تے ہی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑا ہو جے تساں آپت
وچ صلح کر گھمتے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہرں
بخشن والا تے مہربان۔

۱۳۱۔ جے او بڑیوں انجوانج تھی دجن تے اللہ سیس ہر کہیں
کوں فراخی بڑے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سیس بہوں وسعت
ڈیوٹن والا ہ۔ بہوں سیانا ہ۔

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ داء۔ تہا بڑے
کئیں پہلے جنہیں کوں کتاب بڑی گئی ہائی تے تہا کوں دی تاکید
مکمل ہونا ہ جو اللہ کئیں بڑو۔ نئے جے انکار کر لیسو تے بے شک جو

وَلَا اِمْرَاۃٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يَّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَّ اُخْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ وَاِنْ نَّحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝۲۰

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوْا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَبْسُلُوْا كُلُّ اَنْثٰى لِّنَفْسِهَا فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَاِنْ
تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝۲۱

وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ
وَاسِعًا جٰكِمًا ۝۲۲

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِيْنَ اٰتٰنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِذَا لَمْ اَنْتَقُوْا اللّٰهَ
وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣١﴾

کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ سیس داہ۔ تے اللہ سیس
بے نیاز تے تعریف کیا گئے۔

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ
وَكَيْلًا ﴿٣٢﴾

۱۳۳۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ داہ تے اللہ سیس
کافی کارساز۔

اِنْ يَنْشَأْ يَدْهَبِكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتَ بِالْاٰخِرِيْنَ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿٣٣﴾

۱۳۴۔ تے او چاہے تے تہا کوں و بچا بڑوے تے نہیں کوں
گمن آدے تے اللہ سیس ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَبِيْعًا بَصِيْرًا ﴿٣٤﴾

۱۳۵۔ جیرھا شخص دنیا دا بدل چاہندے تے اللہ دے کو بہر
دنیا دا ثواب دی ہے تے آخرت دا وی ہ۔ اللہ سیس بہوں
سٹن والاہ تے بیکم والاہ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شٰهَدَآءُ
لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوْ اِلْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ ؕ اِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَلِلّٰهِ اَوَّلٰى بِهَمَّا قَدْ فَلَا تَتَّبِعُوْا
الْهَوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا ؕ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٣٥﴾

۱۳۶۔ اے ایمان والو! تم انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیسے
گواہ بنو جو بھانویں او گواہی تہا بڑے اپنے یا ما پیر یا سکیں
دے خلاف ہوے۔ جے او امیر ہوے یا غریب۔ اللہ سیس
انہیں بڑوٹاں دا زیادہ غیر خواہ۔ تے تہاں کہیں خواہش دی
پیروی نہ کرو جو تہاں انصاف کرو۔ جے تہاں لکسو یا کنڈ
کر لیسو تے بے شک اللہ سیس جو تہاں کریندے باخبر۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِهِ وَاِلِكْتِٰبِ الَّذِيْ
نَزَلَ عَلٰى رُسُوْلِهِ وَاِلِكْتِٰبِ الَّذِيْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكِتٰبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَايَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ
صَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿٣٦﴾

۱۳۷۔ اے مومنو! تم انصاف گمن آدو اللہ تے اللہ دے
رسول تے اول کتاب تے جیرمی او اپنے رسول تے
بھائی ہ۔ تے اول کتاب تے جیرمی اس کہیں پہلے بھائی گئی
ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ دے فرشتیں دا تے
اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے بڑینہ دا
تے او پرے درجے دی گمراہی و بچ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰزَدُوْا لِقٰفِرٍ
لَّهُمْ يَكُنْ اللّٰهُ لِيَعْفِيْكُمْ وَلَا يَهْدِيْهُمْ سَبِيْلًا ﴿٣٧﴾

۱۳۸۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گمن آئے تے
ول انکار کرڈتے ول ایمان گمن آئے تے ول انکار کرڈتا
تے ول انکار و بچ و دھ گئے اللہ انہیں کوں اعلو معاف نہ کر لیس
تے نہ انہیں کوں سدھا رستہ بھکلیسی۔

يَتَّبِعِ الْمُنٰفِقِيْنَ يٰۤاِنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٣٨﴾

۱۳۹۔ توں منافقین کوں لے جرسٹا بڑے جو بے شک

انہیں کہتے ہیں کہ لڑیوں والا عذاب۔

۱۴۰۔ حیرے کو کافریں کوں سبکتی پٹیندن مومنین کوں
چھوڑ کے کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت
ساری اللہ دے ہتھ ورج۔

۱۴۱۔ کتاب ورج تہاڑے اتے اے حکم ہلٹے سی بوتساں
جڈاں سٹور اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال
مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیئں او پی
گال شروع کرڈیوں۔ نہ تے تساں وی ادیں تھی ویسور بے شک
اللہ سیئں منافقین تے کافریں کوں دوزخ ورج کٹھا کر لسی۔

۱۴۲۔ حیرے تہاڑی تباہی دا انتظار پئے کریندن جے تہا کوں
اللہ دلو فتح ملے تے او آہن کیا اساں تہاڑے نال نہ ہا سے
تے جے کافریں دے حصے دج فتح آوے تے آہن اساں
تہاڑے اتے غالب نہ آگئے ہا سے تے تہا کوں اساں
مومنین کنیں بھائے اللہ سیئں قیامت دے ڈینہہ تہاڑے
دریاں فیصلہ کر لسی تے اللہ سیئں کافریں کوں مومنین تے
اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سیئں کوں دھوکا ڈیوں چاہندن
تے انہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے
تھیندن نماز کہتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں
کوں بھکھیندن تے اللہ سیئں کوں تھوڑا یاد کریندن۔

۱۴۴۔ او ڈیپ ڈیپ ورج رہندن نہ انہیں دو نہ انہیں دو
تے جیکوں اللہ سیئں ہلاک کرے توں اونڈے بچن دا کوئی
رستہ نہ پئیس۔

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سبکتی نہ بناؤ مومنین
کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپنے غلام کھلی کھلی
دلیل ڈیندے۔

الَّذِينَ يَتَخَذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ إِلَى
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿۱۴۱﴾

الَّذِينَ يَكْرَهُونَ يَكْفُرُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَتَنَكَّهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۲﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۴۳﴾

مَذْهَبَيْنِ بَيْنَ ذَلِكَ إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ نَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۱۴۵﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٥٧﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَبُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٥٩﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَرِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا سِرًّا مِّنْ ظُلُمٍ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٦٠﴾

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٦٢﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم دی شہود وچ برسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پئیس۔

۱۴۷۔ سولے اونڈے جبرھا تو بہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سیس نال چہر یا رہ و پئے تے اپنے دین کوں اللہ کیے غالص کر گھنے لے لوک مومنین وچ شامل ہن تے اللہ سیس مومنین کوں منور و بڑا اجر دیسی۔

۱۴۸۔ جے تساں شکر کرو تے ایمان گمن آؤ تے اللہ تہا کوں عذاب بڑے کے کیا کر لسی تے اللہ سیس بہوں قدر کرٹ والا تے بہوں چاٹنی والا۔

۱۴۹۔ اللہ سیس ہری ہال دے ظاہر کرٹ کوں پسند نہیں کیندا۔ باجیندے اتے ظلم کیا گیا ہووے۔ تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے چاٹنی والا۔

۱۵۰۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سیس بہوں معاف کرٹ والا تے بہوں قدرت والا۔

۱۵۱۔ بے شک جبرھے لوک اللہ تے اونڈے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکمیاں کرن تے او آبدن جو اساں کچھ کوں میندے ہیں تے کچھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

۱۵۲۔ ایسے لوک پکے کافرن تے اساں کافریں کیسے ذلیل کرٹ والا عذاب تیار کیا ہوئے۔

۱۵۳۔ تے جبرھے اللہ تے اونڈے رسولیں کوں مینندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نہیں کریندے ایسے لوکن جڑا نہیں کوں انہیں دا بدلہ ضرور دیسی تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے مہربان۔

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَقَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

۱۵۴۔ تیس کہیں پچھدیں اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کہیں کتاب لہا اے وی کچھ نہیں موسیٰ کہیں تے اس کہیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ دکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجر کہیں انہیں کوں ہلاک کرن وائے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گاہے کوں (معبود) بنا گدھا ایندے بعد جو انہیں کہیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اسان انہیں کوں معاف کر ڈتا تے اسان موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈتا۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥٦﴾

۱۵۵۔ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھنیں دیتے طور پہاڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں اس دروازے وچ آکھن میندے ہوئیں پہہ و نچرتے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کہیں نہ ودھو چھن چھن دے معاملے وچ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھن گدھا ہا۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ كُذِّبَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٧﴾

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑن دی وجر نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرک تے نیں کوں ناحق قتل کرک تے لے آکھن دی وجر نال جو ساڈے دیں تے پردن۔ سچی گال لے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجر کہیں انہیں تے مہر لاڈنی تے اوہن ایمان نہ اینسن۔

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجر کہیں تے انہیں داحضرت مریم تے وڈا بہتان لاوڑ دی وجر کہیں تے

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿٥٩﴾

۱۵۸۔ انہیں دا لے آکھن جو بے شک اسان مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر ڈتے تے نہ انہیں اول کوں قتل کیتے تے نہ جاس نے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے ایویں متی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کون کوئی علم نہیں۔ ما اور وہم دے بچھوڑ دے ہیں
انہیں اور کون قتل یقیناً نہیں کیا۔

۱۵۹۔ سچ اسے ہے جو اللہ سب سے اونکوں اپنے حضور
بہوں عزت بڑی تے اللہ سب سے بہوں غالب نے
بہوں سیانا۔

۱۶۰۔ تے اہل کتاب و جو کوئی نہیں جو اپنی موت کنیں پہلے
اس واقعے کو نہ میندا ہووے تے قیامت دے ڈینہ
او انہیں دے خلاف گواہ ہوی۔

۱۶۱۔ انہیں لوکیں دے ظلم دی و جہ کنیں جبر سے بہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں دی حرام کر ڈتے جبریاں انہیں
تے غلام ہن۔ تے اندری و جہ انہیں دا بہوں ساریں کون اللہ
دی راہ کنیں روک دے دی ہا۔

۱۶۲۔ تے انہیں اسود گھن دی جلاں انہیں کون اس کنیں روک دیا گیا ہا
تے انہیں دا ناحق لوکیں دا مال کھاوے دی و جہ کنیں لے سزا
ملی تے اساں انہیں و جو کافر کنیتے ڈکھ ڈیوے والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۶۳۔ تے جبر سے لوک انہیں و جو علم و چ پکن تے مومن
جبر سے ایمان ایندن اوندھتے جبرھا تیدو لہایا گئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گئے تے سناں کون ٹھاکے پڑھدن تے
زکاۃ ڈیوے والین تے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان
گھن آوے والین۔ انہیں لوکیں کون اساں ضرور و ڈا بدلہ
ڈیسیں۔

۱۶۴۔ بے شک اساں تیدو و جی کیتی جیمیں اساں نوح
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نہیں نیسں دو اساں و جی
کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے
یعقوب دو تے اوندھی اولاد دو تے عیسیٰ تے الیہ تے

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۹﴾

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَأَنَّ الْقِيَمَةَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿۱۶۰﴾

فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا عَلَيْهِمْ ظَلَمْتِ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿۱۶۱﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَخْلَصَهُمْ أَصْوَالُ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۶۲﴾

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۳﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ وَعِيسَى وَآدَمَ
وَنُوحًا وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآدَمَ

مَرْبُورًا ۝

یونس تے ہارون تے سلیمان دوتے اساں داؤد کوں زبور
ڈیٹی مائی۔

۱۶۵۔ تے کجھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں دُوس
چکے ہن تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیرے اتے
نہیں کیتا تے اللہ سیس موسیٰ نال چچی طراں گھا ہن
کیتن۔

۱۶۶۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کجھ ڈراون
والے ہن تاں ہر رسول دے آون دے بعد لوکس دا اللہ تے
کوئی اعتراف نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں
سیاناء۔

۱۶۷۔ تے اللہ سیس گواہی ڈیندے ہوا دھوکاں اللہ سیس پٹے
علم نال ہائے جو تیرے اتے ہایا گئے تے فرشتے دی
گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریمہر۔

۱۶۸۔ بے شک جہنم لوکس انکار کیتے تے اللہ دے رستے
کنیں روکیندن او بہوں دُبی گمراہی وچ پئے گئیں۔

۱۶۹۔ بے شک جیرے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں
کو نہ بخشے تے نہ انہیں کوں پیا رستہ ڈھکیسی۔

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے لے اوندے وچ دیر
تئیں پئے رہن لے اللہ دے کیتے سوکھا۔

۱۷۱۔ لے لوکو لے رسول تہا ڈے کو بہو تہا ڈے رب کنیں حق
نال آگئے تہاں ایمان گھن آوے تہا ڈے واسطے چنگا
تے جے تہاں انکار کر لے سوتے بے شک جو آسانیں تے زین
وچ او اللہ دے تے اللہ سیس بہوں جائز والائے بہوں
سیاناء۔

۱۷۲۔ لے اہل کتاب تہاں اپنے دین وچ مدکنیں نہ ودمو
تے اللہ دے خلاف کوئی محال نہ کیتا کرو سوائے سچ دے۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يَشْهَدُ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ
فَأَمْنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَفٍّ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنَّهُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ و رسول ہاتے اوندی بشارت
با حضرت مریم دوتے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تساں اللہ
تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے تساں ترے
خدا نہ آکھورک و بچو تہاڑے واسطے پیگانی ؎ صرف اللہ
کلبا معبود او پاک این گال کنیں جو کوئی اوند پتر ہووے
آسمان تے زمین و جج جو کجھ ہے او ہیں داع تے اللہ سیس
کافی کار ساز۔

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَعَلْنَا

۱۰۳۔ حضرت مسیح این گال دا برا نہ منی جو او اللہ دا بندہ
سبب تہ تے نہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت
دا برا منی تے وڈائی کرے انہیں ساریں کوں اپنے آپ
دو کٹھا کر لیس۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

۱۰۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آؤن تے چنگے کم کرن
تے اللہ سیس انہیں کوں پورا بدلہ ڈلیسی تے اپنے فضل باللہ
ڈلیسی تے جیرھے لوک بُرا منیں تے وڈائی کر لیں تے او
انہیں کوں بہوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈلیسی تے اوسوائے
اللہ دے اپنے ڈیکتے نہ سگتی پئیں تے نہ کوئی امدادی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٢٤﴾

۱۰۵۔ اے لوکو تہاڑے کوہو تہاڑے رب کنیں کھلی کھلی
دلیل آچکی تے اسان تہاڑو ہک روشن نور ہمائے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

۱۰۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آؤن تے او کوں
مضبوطی نال پکڑیے تے او انہیں کوں اپنی رحمت تے
وڈے فضل و رح و داخل کر لیس تے انہیں کوں آپ دو
آؤن والا سدھارستہ ڈکھلیسی۔

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

۱۰۷۔ او تیں کنیں پچھن توں آکھ ڈے جو اللہ سیس کلالہ
دے متعلق حکم سنیدے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی
اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیٹ ہووے تے اوں کوں
اوندے ترے دا ادھ بلسی تے جے اوں بھیٹ دا بال

وَنِسَاءٌ فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَقِّ الْأُنثَىٰ ۚ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
 نہ ہر دے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث
 ہو سی۔ تے جے او ڈو بھینس ہون تے انہیں ڈوناہیں
 کوں اوندے ترکے دا ڈو ترہائی ملیسی۔ تے جے بھین بھرا
 ہوون جو ان تے تربیتیں تے جو ان کوں ڈو تربیتیں
 دے دے صے دے برابر ملیسی۔ اللہ سئیں اے تہا ڈے کیتے
 بیان کیتے ناں جو لتاں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سئیں ہر چیز کوں
 جانیں والا ہو۔

سورة مائدہ مدنی ۷۲ سے بسم اللہ مال ایندیاں ۱۲۱ آیات تے ۱۶ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگئے
ڈیون واللاتے ول ول رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ اے ایمان والو اپنے وعیدیں کوں پورا کرو۔ تہاڈے
واسطے حلال کیتن ڈیجکری قسم دے جانور سولے اوندے
جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سٹائے گبن۔ شکار تہاڈے
کیتے حلال نیں جڈاں لساں احرام وچ ہوو بے شک
اللہ سیس فیصلہ کریندے جو چاہندے۔
- ۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حقی نہ کرو نہ
عزت والے مینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانویں دی
جیکوں قربانی کیتے بار پوائے گبن نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دواؤں والہن جیرھے اپنے رب و افضل چاہند
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہا کوں کہیں قوم دی
دشمنی اس گال تے نہ ابھارے جو انہیں تہا کوں مسجد حرام
کنیں روکے۔ جو لساں زیادتی کردتے لساں نیکی تے
تقوی دے کیں وچ بک ڈوبھے نال بھڑاؤ تے گناہ تے
زیادتی وچ نہ بھڑاؤ تکیں ڈرو بے شک اللہ سیس سخت
سزا ڈیون والا ۷۔
- ۴۔ تہاڈے اتے حرام کیٹا گئے مردار تے رت تے جہاے
داماس تے جیندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا
نال گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے مارا گیا ہووے۔
پتھر یا دٹے نال مارا گیا ہووے۔ اچی جاکنیں ڈھ
کے مویا ہووے سبک لگن نال مویا ہووے یا دندے
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَهَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرِ
الْحَرَامِ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيَةَ الْكُنُوتِ
الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقُورٍ أَنْ
صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③
- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْبَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَخُمْ إِلْخَنِيْرُ
مَا أَهْلٌ لَعَبَرُ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْزُوَّةُ وَالْمَرْوِيَّةُ
وَالنَّطِيقَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَلَّيْتُمْ وَمَا ذَنْبُ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِأَلْزَامٍ ذَلِكُمْ فَسْيٌ
الْيَوْمَ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ

جینکوں کھا دہروے سوائے اوندرے جینکوں تساں کوہ
گھنوتے جیرھا جانور بیتیں تے کٹھا گیا ہروے تے تیریں
نال اپنا ہمد کڈھوے سارے کم نافرمانی سبھ اچ کا فر
لوک نا امید تھی گئیں تہاڑے دین کوں نقصان پچاؤٹ
کنیں تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو۔ اچ میں
تہاڑے کیے تہاڑا دین مکمل کر ڈرتے تے اپنی نعمت تہاڑے
اتے پوری کر ڈتی تے تہاڑے کیے دین اسلام کوں پسند
کیے۔ تے جیرھا کھجور وچ مجبور تھی ونجے تے اوگناہ دوھکٹ
والا نہ ہروے تے بے شک اللہ سیئیں بہوں بخشش والا
تے بہوں مہربان۔

۵۔ اوتیں کنیں پھیدن ہوا انہیں کیے کیا حلال کیائے توں
اکھڑے جو تہاڑے کیے ساریاں پاک شہیں حلالن تے
جیرے جانوریں کوں تساں شکار کرن سکھائے اوندرے جو جو اللہ سیئیں
تہا کوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڑے کیے روکن
تساں اوندرے اتے اللہ دانال گھنوتے اللہ کنیں ڈرو بے
شک اللہ سیئیں بہوں جلد حساب گھنٹ والا۔

۶۔ اچ تہاڑے کیے ساریاں پاک چیزاں حلال کیائیں گئیں
تے انہیں لوکیں دا کھانا جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تہاڑے
واسطے حلال تے تہاڑا کھانا انہیں واسطے حلال تے مومن
تریمتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن تریمتیں
جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تہاڑے کنیں پہلے حلالن جڈاں تساں
انہیں کوں انہیں بے حق مہر ڈیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری
کر کے تے نہ باری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان بے لہ
تے اوندا اعلیٰ پہنچ گیا تے او آخرت وچ گھٹا پاوٹ
والیں وچو۔

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیو و تے

وَاحْشَوْنَ الْيَوْمَ أَلَمْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
آمَنْتُمْ عَلَيْكُمْ نَعْتِي وَرَضِيتُمْ لَكُمْ الْإِسْلَامَ
دِينًا مِمَّنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُجَانِفٍ
لِّدِينِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُكُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّقُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فُكُلًا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَجَنِّدِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ ۝

ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

۱

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْمَخَاطِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾

تساں دھووا اپنے منہ تے ہتھ اراک تک تے مسح کرو
اپنے سریں داتے پیر دھووا گئیں تک۔ تے جے تساں
جمنی ہووے تساں دھاں گھنوتے جے تساں بیمار ہوو یا
سفر تے ہوو یا کوئی تہاڑے وچ جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا
تساں ترمیمیں نال سٹے ہووے تے تہا کوں پانی نہ ملے تے تساں
پاک مٹی نال تیمم کر گھنوتے اپنے منہ تے اپنے ہتھیں داوندے
نال مسح کرو۔ اللہ سیں تہاڑے کیتے تنگی نیں چاہندا
اوے چاہندے جو تہا کوں پاک کرے تے تہاڑے لے
اپنی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّيْذِي وَتَقَوُا اللَّهَ إِنَّا اللَّهُ
عَلَيْكُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

۸۔ اللہ دے احسان کوں جو تہاڑے لے تے ہے یاد کرو تے
اوں وعدے کوں یاد کرو جو تہا کوں تساں کیں گدھا ہاتے
جڈاں تساں اکھیا ہا کر اساں سیٹے تے شینے۔ تے اللہ کیں
ڈرووے شک اللہ سیں سینے دیاں گالہیں بہوں چاڑے۔
۹۔ اے ایمان والو! تساں اللہ دی خاطر گواہ بن کے النفاق
نال کھڑے تھی و نہجو تے نہ ابھارے تہا کوں کہیں قوم دی دشمنی
ایں گال تے جو تساں النفاق نہ کرو۔ النفاق کرو لے تقویٰ
دے زیادہ کو بہو۔ تے اللہ کیں ڈرووے شک اللہ سیں
باجر جو تساں کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ مُهَيَّيْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اذْكُرُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

۱۰۔ اللہ سیں انہیں نال جیرے ایمان گمن آئن تے عمل صالح
کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔
۱۱۔ تے جیرے لو کیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں
کوڑا کیتے نیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ﴿٩﴾

۱۲۔ اے ایمان والو! اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جو جیرے
تہاڑے لے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیا جو او اپنے ہتھ
رہلے کیتے تہاڑو دھارے تے اساں انہیں دے ہتھ
تساں کیں روک گدھے تے تساں اللہ کیں ڈرووے تے مومنین

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَسْطَرَّوْا إِلَيْكُمْ آيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۳۔ جڈاں اللہ سیئیں بنی اسرائیل کیں پکا وعدہ گدھا لے اسان انہیں وچو بارہاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سیئیں آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے نال ہاں بے تہا نماز پڑھا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سیئیں کوں اپنے مال دا چنگا حصہ کدھ کے ڈیو تے میں ضرور تہاں کیں تہا بڑیاں برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہا کوں بہشت درج دا مل کر لیاں جیندے تلے (وچ) نہراں و ہندیاں پین تے جیں ایندے بعد کفر کیتا تہا بڑے وچو تے اوسدھے راہ کیں بھل جکے۔

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑن دی وچو کیں اسان انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جاکیں بدل ڈیندن تے جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی او نہاںک حصہ بھلا بڑے تے میں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ پتہ لگدا رہے ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں انہیں کوں معاف کرتے کھ نہ آکھ بے شک اللہ سیئیں نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

۱۵۔ انہیں وچو اولک جیرھے اے آہن جو اسان عیسائی ہیں اسان انہیں کیں دی پکا وعدہ گدھا مل او وی بھل گئیں اوں نصیحت دا کجھ جیرمی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے اسان انہیں وچو دشمنی تے بغض قیامت دے بڑینہ تک پا بڑتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سیئیں انہیں کوں جلدی جڑس ڈیسی۔

۱۶۔ اے اہل کتاب تہا بڑو سا بڑا رسول آپکے۔ تہا بڑے

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُفْرِغَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا أَذْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَسُوءَ حَقًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

مِمَّا كُنْتُمْ تَخْفَوْنَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ⑮

سامنے بہوں ساریاں اوگا لیں بیان کریدے جیرھیاں
تساں کتاب دے دجو گیندے دے تے بہوں سارے قصور
معاف کریدے تے ہن تہا ڈو التذکین نور تے روشن
کتاب آپکی ۶۔

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑯

۱۔ اوندے نال التذکین جیرھے اوندی رناتے ٹرون
سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کوں
کدھاندے اندھاریں کنیں سو جھلے دو اپنے حکم نال تے
انہیں کوں سدھا رستے ڈکھیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآقَاهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَيَّعَا
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑰

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی
التذکرا اصلو کافرین تے توں اکھڑے جو کیوں التذکرا
مقابلہ وچ کہیں گال دی طاقت جے او پاسے تے مسیح
ابن مریم تے اوندی ماتے جو کھ زمین وچ سب کوں ہلاک
کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کھ او نہیں
ڈوناہیں دے درمیان سب تے التذدی حکومت جو
چاہندے او پیدا کریدے تے التذکرا ہر شے تے
قادر۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا زُيِّنَ لِلَّذِينَ آمَنُوا ⑱

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہن جو اسان التذکرا پترہیں
تے اوندے پیارے ہیں توں اکھڑے اے گال تے او
تہا کوں تہا ڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے
سچ لے بے جو تساں دی اوں بشر ہوے جیویں اول پے پیدا
کیتن جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے عینکوں چاہندے
عذاب ڈیندے تے التذدی بادشاہت آسمانیں تے زمین
تے جو کھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولے
۲۰۔ لے اہل کتاب تہا ڈو ساڈا رسول آپکے او تہا ڈے
کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گاہیں بیان کریدے
تاں جو تساں لے اکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیون والا تے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فُتُورٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

۴ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾
محروم رہیں تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

۲۸۔ انہیں کوں بڑس آدم دے بڑو پتریں داسچا واقعہ جڈاں
ڈوناہیں قربانی کیتے تے ڈوناہیں وچوہک دی قربانی قبول
تھی گئی تے بڑو جھے دی قبول نہ تھی اوں اکھیا میں منور
تیکوں قتل کرڈیساں بڑو جھے اکھیا جو بے شک اللہ سیس
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

۲۹۔ جے تیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرن کیتے تے میں
اپنا ہتھ تیردو نہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں
اپنے رب کنیں بڑوداں میرھا سارے جہانیں دارب۔

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی وچیں دوزخیں وچوہ تے ظالمیں دا
ایجو بدلہ ہو۔

۳۱۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھل دے قتل کرن تے اوں
کوں قتل کرڈتس تے گھاپا پاوٹ والیں وچوہ تھی گیا۔

۳۲۔ تے اللہ سیس ہک کاں پھٹیا اوزمین کوں اکریندا
پیا ہاتاں جو اونکوں بڑکھالے جو اوکیوں اپنے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں اکھیا ہائے افسوس میں اسے دی
نیش کر سگیا جو اس کاں آلی کار تھی نہ جہاں ہاتے اپنے بھرا
دی لاش لکاڈیواں ہاتے اوشر مسار تھی گیا۔

۳۳۔ اس واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرمن کرڈیا ہا جو
جبرھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جبرھا قاتل نہ ہوے
یا زمین وچ گھیر نہ گھتیا ہو برس اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیں اوں کوں جیندا
رکھے اوں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھے۔ ساڈے
رسول انہیں دو کھلے کھلے نشان گمن کے آئن تے دل بے شک

وَأَنذَرْتَهُمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِمُطِيعٍ لِّدِي
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ مَنَعُوا بِإِثْمِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونُ مِنَ
أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٨﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُورِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُورِيَنِي أَعْبَزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ الْتَّائِبِينَ ﴿٣٩﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَا تَكُنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَئِنْ لَّمْ نُفَوِّنْ ﴿٤٠﴾

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں و حد سے رہ
گئیں۔

۳۴۔ بے شک جیسے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ
کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھیج کریندن انہیں
دی سزا ہے جو او قتل کیتے و نجن یا پھانسی نال مارے
و نجن یا انہیں دے ہتھ تے بیر خلافت و زری دی و جو نال
کپ ڈتے و نجن یا زمین وچ کڈھ ڈتے و نجن اے انہیں
دی رسوائی ایں دنیا و وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے
وڈا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیسے توہ کرن ایں کنیں پہلے جو
تساں انہیں کوں و مٹی گھنوں تساں جان گھنوں جو بے شک اللہ
سیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو! اللہ کنیں ڈرو تے اللہ دے کو بہو
تھیوڈ دی راہ گبولو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو
تساں کامیاب تھیو۔

۳۷۔ بے شک جیسے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ
اوتے ایندے برابر بیا دی انہیں کنیں ہو دے ہاتے
اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں پچوٹ کیتے بدلے وچ
ڈیون ہاتے انہیں کنیں قبول نہ کیتا و نجے ہاتے انہیں کیتے
ڈکھ ڈیوڈ والا عذاب۔

۳۸۔ او بھاکیں نکلن چاہن تے او بھاکیں نکل نہ سگھن
تے انہیں واسطے کھر و پچوٹ والا عذاب۔

۳۹۔ تے جو مرد تے جو رتیمت ڈونا میں دے ہتھ کپ
ڈیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ اللہ سیں کنیں۔ تے
اللہ سیں بہوں غالب تے بہوں سیانہ۔

۴۰۔ تے جیسا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلَهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَكَانُوا
عَنْ اللَّهِ عَفْوَ وَتَرَجَّيْمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّوَارِكِ مَا هُمْ بَٰخِرُونَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کرلیسی بے شک
اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

۴۱۔ کیا توں نیں جاندا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت
آسمانیں تے زمین تے جیکوں چاہندے عذاب دیندے
تے جیکوں چاہندے بخش دیندے تے اللہ سیس ہر شے
تے قادر۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ ۝

۴۲۔ اے رسول تیکوں موحنا نہ کرن انہیں لوکیں دیاں
گاہیں جیرے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچ جو
آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں اپنے منال تے انہیں
دے دیں نیں منیا تے یہودیں وچو کچھ لوک ایجھے ہن

سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَبْلُغَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

جیرے کوٹریاں گاہیں بہوں سُنن تے اوہی قوم کوں شاد نکیتے
سُنن جیرے تیں کیں نیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں
اصلی جاتو بدل دیندے تے آہدن جے تہا کوں اے حکم
ڈٹا ونچے تے منورے جے اے حکم نہ ملے تے پجرتے جیکوں
اللہ آندا ونچاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے
کیستے کچھ نو میں کر سگدا۔ اے اولو کن جو اللہ سیس انہیں
دے دیں کوں پاک کرن دا ارادہ دی نیں کیست۔ انہیں واسطے
ایں دنیا وچ دی رسوائی تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں
وڈا عذاب۔

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ اعْزِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْزِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْقَاسِطِينَ ۝

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سُنن تے بہوں کھندن حرام
تے جے او جیڑو آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا
توں انہیں کیں نہ پھیر گمن تے جے توں نہ پھیر گھنیں تے
او اصل وچ وی تیکوں نقصان نیں پچا سگدے تے جے توں
فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کرے
شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ

۴۴۔ تے او تیں کیں کیوں فیصلہ کرولیں جڈاں انہیں کیں

اللَّهُ ثُمَّ يُولَوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ اللَّهَ
لَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

تورات موجود تھے اور اُنہیں وحی اللہ کا حکم موجود تھے اور
انہیں بعد ازاں کئی کئی کریندن تھے اور لوگ مومن نہیں۔
۳۵۔ بے شک اسان ہمانیٰ تورات اور اُنہیں وحی ہدایت
تے نور۔ اور اُنہیں نال اور انبیاء جیسے ساڈے فرمانبردارن
فیصلہ کریندن۔ یہودی دین والے اللہ والے تے علما دی فیصلہ
کریندن ات گاہوں جواہیں دے دے کتاب دی حفاظت
ہائی تے اور اُنہیں دے اتے نگران ہن توں لوکس کیں نہ ڈر
تے میں کیں ڈر تے اسان میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنوں
تے جیرا اہل تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرا وحی تعلیم اللہ سٹیں
ہمانیٰ تے اہلکے کافرن۔

۳۶۔ تے اسان انہیں تے تورات وحی افرن کیا جواہیں
دے بدلے جان تھاکھ دے بدلے اکھ، بک دے بدلے بک
کیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے
زخمیں داہنا و ہر تھلا بدلہ گھنوں۔ تے جیرا جہاد کر ڈیوے
تے اے اور اُنہیں گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے
جیرا فیصلہ نہ کر لیں اوں تعلیم دے نال جیرا اسان ہمانیٰ
تے ایٹے لوک ظالمین۔

۳۷۔ تے اسان انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم
کوں پھٹے جیرا تصدیق کریندے تورات دی جیرا اور اُنہیں
اگو ہائی تے اسان اوں کوں انجیل ڈتی اور اُنہیں وحی ہدایت
تے نور ہاتے اور اپنے کیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق
کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے اور اللہ کیں ڈرٹن والیں کیے
نصیحت ہائی۔

۳۸۔ انجیل والے اور اُنہیں مطابق فیصلہ کرن جیرا وحی تعلیم
اللہ اور اُنہیں وحی ہمانیٰ تے جیرا فیصلہ نہ کر لیں اور اُنہیں
مطابق جو اللہ سٹیں ہمانیٰ تے ایٹے لوک دہے باغی ہن۔

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

وَيَحْكُمُ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٩﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَاءٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ فَاسْتَفُوا الْخَيْرِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥﴾

۴۹۔ تے اسان تیدو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی، جیڑی اپنے کس پہلی کتاب دی تصدیق کریندی، تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سیس لہائی، تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کراوے حق کوں جھوٹ کے جیر حاتیڈو آئے۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچو اسان بنائے جھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹمک بچن واسطے) اتے جے اللہ چاہندا تے تہا کوں ہک لولہ بنا ڈیندا تے اللہ سیس اوندے بارے وچ تہا کوں ازمیندے جو اوں تہا کوں بڑے تے تے تان نیکیں وچ بک بڑو جے کیں اگو دعوہ اللہ سیس دولتان ساریں ولے تے او تہا کوں بڑسیسی جیندے وچ تان اختلاف کریندے ہادے۔

وَإِنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحِدَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سیس تیدو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پھجور نہ لگ تے انہیں کیں بچ لے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کیں پریں ہاڈیوں جو اللہ تیدو لہائے تے جے او پھروجن تے توں چاٹ گمن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کھ گن ہیں دی وچ کیں سزا ڈیوٹن چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان۔

أَفَحْكُمُ الْبَاطِلَ لِيُغْوُوا وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن۔ یقین رکھن والی قوم کیسے اللہ کیں چگا فیصلہ ہیا کون کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَإِنَّ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

۵۲۔ اے ایمان والو! تان یہودی تے عیسائی کوں اپنا امدادی نہ بناؤ انہیں وچ کج کج دے امدادی ہن تے جیر حاتیڈو کوں تہاڈے وچو امدادی نیسی ہو نائیں وچو تھی ویسی۔ تے بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نہیں جو کہیں۔

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جہنم دے دیں وچ بیماری
ڈہریں او درک درک کے انہیں دو دین تے آہن اسل
ڈر دے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مہیت نہ آپرے۔

تے تمی بگدے جو اللہ سیئں تہاڈے کتے فتح گھن آوے
یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالیں
تے جیڑیاں او اپنے دیں وچ کیندن شرمسار تھی وچن۔

۵۴۔ تے مومن آہن کیا لے او بے کوکن جیرے اللہ سیئں
دیاں پکیاں قساں کھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نال ہن
انہیں دے عمل و نیج گئے تے ادگھا پاوٹی وائیں وچو تمی گئے

۵۵۔ اے ایمان والو جیرھالتاں وچو اپنے دین کنیں پھر وچے
تے اللہ سیئں جلدی ہک قوم گھن اوسی جیندے نال اللہ محبت
کر لیسے تے او اللہ سیئں نال محبت کریں او مومنین تے

مہربان ہوسن تے کافرین دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے
رستے وچ جہاد کریں تے کہیں ملامت کرن والے دی ملاکین نہ ڈہرسن
اے اللہ و افضل جینکوں چا ہندے ڈہندے تے اللہ ہوں
وسعت ڈیوٹن والا تے جائن والا۔

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے او ندا رسول تے او مومن
جیرے نماز گھما کے پڑھدن تے زکا ڈہندن تے رکوع
کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

۵۷۔ تے جیرے اللہ تے او ندے رسول تے مومنین کوں
اپنا یار بنیدن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب
تھیوٹن والی۔

۵۸۔ اے ایمان والو نہ بناؤ انہیں لوکیں کوں جہنم تہاڈے
دین کوں مذاق تے کھیل سچے انہیں لوکیں وچو جہنم کوں کتب
ڈٹی گئی ہائی تساں کنیں پہلے تے کافرین کوں سبکتی تے

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ خَشِئْنَا أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَكَرَّ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ وَأَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْهِرُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي
أَنْفُسِهِمْ نَذِيرٌ ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ أَنْهُمْ لَكُمْ مَحْجُوظُونَ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا
خَيْرِينَ ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنْ حَزَبَ
اللَّهُ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوءًا وَلَعِبًا مِمَّنْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أَوْلِيَائًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنُتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

الذکین بڑوبجے تاں مومن ہوئے۔

۵۹۔ تے جڈاں تاں نماز دوسبندے ءو او ایکنوں مذاق تے کھیل بٹا گھندن لے ایں واسطے جو اے او قوم جیڑی عقل نہیں کریدی۔

۶۰۔ توں اکھ بڑے لے اہل کتاب کیا تاں ساڈے نال ایں واسطے کوٹیندے ءو جو اساں اللہ تے ایمان گمن آئے ہیں تے اونہے اتے جو ساڈے اتے ہایا گئے تے جو اساں کنیں پہلے ہایا گیا باجے شک تہا بڑے وچر بہوں سارے نافرمان۔
۶۱۔ توں اکھ کیا میں تہا کوں انہیں لوکیں واصل بڑاں جنہیں وابدلہ اللہ دے نزدیک ایں کنیں وی بڑا ءو۔ انہیں تے اللہ سیس لنت کیتی تے اپنا غضب ہمائے تے انہیں وچر کچھ کوں بٹا بٹے سی بھولوں تے جمائے تے انہیں شیطان دی پوجا کیتی ءو۔ انہیں لوکیں دا ٹھکانہ بہوں بڑا ءو تے اوسدے راہ کنیں تھوڑک گئین۔

۶۲۔ تے جڈاں او تاں کنیں اندن آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں تے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ سیس بہوں جائدے جو او گئیندن۔

۶۳۔ تے توں انہیں وچر بہوں ساریں کوں بڑہیں جو اودرک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوٹ دو بہوں بڑا ءو جو او کریندن۔

۶۴۔ کیوں نہیں جگیندے انہیں کوں اللہ والے تے علماء گناہ دیاں گا ہیں کرن تے حرام کھاوٹ کنیں بہوں بڑا ءو جو او کریندن۔

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ ہدے بین۔ انہیں دے اپٹے ہتھ ہدے بڑے گئین تے انہیں تے لنت کیتی گئی جو او انہیں اکھئے۔ اوندی وچر نال خدا دے تے بڑہیں

وَاِذَا قَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلَاةِ اَتَذْكُرُوْهَا هٰذَا وَ لَعِبَاءٌ
ذٰلِكَ يٰۤاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۵۹﴾

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَتَّقُوْنَ مَنَّا اِلَّا اَنۡ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنۡزِلَ
اِلَيْنَا وَمَا اُنۡزِلَ مِنۡ قَبْلُ وَاَنۡ اَلۡتَزِمۡكُمْ فَيُفۡقُوۡنَ ﴿۶۰﴾

قُلْ هَلْ اُنۡتُمۡ بِشَیۡءٍ مِّنۡ ذٰلِكَ مُتَوَبِّعٌ عِنۡدَ
اللّٰهِ مَنۡ تَعۡنَى اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَیْہِ وَجَعَلَ مِنْہُمُ
الۡفِرۡدَۃَ وَالۡغَنَازِیۡرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوۡتَ اُولٰٓئِکَ شَرٌّ مَّکَانًا وَ
اَضَلُّ عَنۡ سَوَآءِ السَّبۡیِلِ ﴿۶۱﴾

وَاِذَا جَاؤُکُمۡ قَالُوۡا اٰمَنَّا وَقَدۡ دَخَلُوۡا بِالۡکُفۡرِ وَہُمۡ قَدۡ خَرَجُوۡا
بِہٖ ۙ وَاللّٰہُ اَعۡلَمُ بِمَا کَانُوۡا یَکۡتُمُوۡنَ ﴿۶۲﴾

وَتَرٰی کَثِیۡرًا مِّنۡہُمۡ یَسَارِعُوۡنَ فِی الۡاَثِمِ وَالۡعُدُوۡاِیۡ وَ
اَکۡلِہِمُ الشَّحۡطَ لِیۡسَ مَا کَانُوۡا یَعۡسَلُوۡنَ ﴿۶۳﴾

لَا یَنۡہٰہُمُ الرَّسُوۡلُۙوۡنَ وَالۡاَحۡبَارُ عَنۡ قَوۡلِہِمُ اِلَّا اَنۡہُمۡ
وَ اَکۡلِہِمُ الشَّحۡطَ لِیۡسَ مَا کَانُوۡا یَصۡتَعُوۡنَ ﴿۶۴﴾

وَقَالَتِ الْیَہُوۡدُ یَدُ اللّٰہِ مَغۡلُوۡلَةٌ عَلَیۡہِمۡ اَیۡدِیہِمۡ
وَلُعِنُوۡا بِمَا قَالُوۡا بَلۡ یَدُہٗ مَبۡسُوۡطٰتٌ یُّنۡفِقُ کَیۡفَ یَشَآءُ
وَلَیۡزِیۡدُنَ کَثِیۡرًا مِّنۡہُمۡ مَا اُنۡزِلَ اِلَیۡکَ مِنْ

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
يَلْجَأَ بَاطِلًا إِلَى اللَّهِ وَلَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝

بہت کھلے ہن تے او فرج کریندے جیویں چاہندے تے
انہیں دجو بہوں ساریں کوں ضرور ودھسی لے تعلیم جو تیبے
رب کنیں تیبو لبائی گئی » مندری تے کفر وچ تے اسان
انہیں وچ قیامت دے بڑہ تیں دشمنی تے بغض پیدا
کر ڈتے۔ جڈاں وی انہیں جنگ کیتے بھا بھڑکائی اللہ سیس
اوں کوں دساڈتے تے درکن زمین وچ گھیر گھٹن کیتے
تے اللہ سیس گھیریں کوں پسندیں کریندا۔

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ
سَيِّئِينَ ۝ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

۶۶۔ تے جے اہل کتاب ایمان گن آدن ہاتے اللہ کنیں
بڈرن ہاتے اسان انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹاڈیوں ہا
تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔
۶۷۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہاتے جرم تہم
انہیں دو لبائی گئی » انہیں دے رب دلو تے او اٹھے تو دی
کھاوون ہاتے پیریں تلوی انہیں دجو بک ٹولہ اہلا کم
کرن والا تے انہیں دجو بہوں سارے ہن بہوں بُراء
جو او کریندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكُلُوا مِنْ ثَوْبِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ۝

۶۸۔ لے رسول توں پچاڈے جو تیبے رب کنیں تیبو
لبایا گئے تے جے تیں لے نہ کیتا تے تیں او نہ اسبہا نیں
پچایا تے اللہ سیس تیکوں پچیس لوکیں کنیں تے بے شک
اللہ سیس کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نیں ڈکھیندا۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ توں اکھ لے اہل کتاب تیں کہیں گال تے نوٹھے
جے تیں تیں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈو
تہاڈے رب و لو لبایا گئے تے ضرور ودھسی او تعلیم
جیرے تہاڈے رب کنیں تہاڈو لبائی گئی » مندری
تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُفْعِلُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

۷۰۔ بے شک جیرے ایمان دارن تے جیرے بہوی تے
صابی تے عیسائی ہن انہیں دجو جیرا اللہ تے آخرت

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصُّبُورَ وَاللَّصَّافِ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

دے ڈینہہ نے ایمان گمن آدمے تے نیک عمل کرے تے
اوندے اتے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ اوموٹھے تھیں۔
۴۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے
اساں انہیں دو رسول پٹھے بن جڈاں دی انہیں دو رسول
آئے اولیٰ علم گمن کے جرمی انہیں دے دل پسند نہ کرینے
بن تے کچھ کول تے انہیں جھٹلا ڈوتا تے کچھ کول او قتل
کرن چاہندے بن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ
فَرَيْنَا كَذِبًا ۖ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٥١﴾

۴۲۔ تے انہیں دا خیال اے باجو کوئی فتنہ پیدا نہ تھسی
تے اوندے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سیں انہیں
تے رحمت کیتی انہیں وچو بہوں سارے ول اندھے تے
بوڑے تھی گئے تے اللہ سیں ہواو کریندن ڈہدا
پئے۔

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

۴۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے اکھیا ہا اے بنی
اسرائیل اساں اللہ دی عبادت کرو جی رہا میڈاوی رب
تے تہا ڈاوی رب۔ بے شک جی رہا اللہ دا شریک نیسی
تے اللہ سیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈتی تے اوند
ٹھکانہ دوزخ تے ٹالیں دا کوئی امدادی نیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ عَرَفِي
وَرَبِّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَزَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَا لَهُ مِنَ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّارِ ﴿٥٣﴾

۴۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
اللہ ترن وچو بکب سٹو کوئی معبود نیں سوائے بک
معبود دے نے جے او اے اکھن کینن نہ رُکے تے
انیجے کافرین کول ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیون والا۔
۴۵۔ کیا او اللہ دنیں جھکدے تے اول کینن بخشش
نیں منگدے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثُلُثٍ وَمِمَّنْ
شَرَّ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهَ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهِوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

۴۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے بک رسول تے اول

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقُهُ ۚ كَانَ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
أَنْظُرَ كَيْفَ يُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرَا فَيُؤْكَلُونَ ﴿٥﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگین نے اوندی ما پسی ہائی
او ڈوہیں کھانا کھندے ہن توں ڈیکھ اسان کیوں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں ول ڈیکھ
جوا نہیں دے خیال کیوں بدلیج ویندن۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

۷۔ توں اکھ کیا تسان اللہ سیس کوں چھوڑ کے اوندی
عبادت کریندے؟ جیر حانہ تہاکوں ڈکھ پچا بگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سیس بہوں سُنُّ والا تے
جائٹ والا ۷۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٨﴾

۸۔ توں اکھ لے اہل کتاب اپنے دین دے بارے مچ
ناحق حدکین نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھ نہ
چلو جیر صی تسان کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
ساریں کوں انہیں گمراہ کیا ہاتے او سدھے راہ کنیں تھوڑک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٩﴾

۹۔ بنی اسرائیل وچو جنہیں کفر کیتے انہیں تے لعنت کیتی
گئی ۷ داؤد تے عیسیٰ ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے
جوا نافرمانی کریندے تے حدکین ودھدے ہن۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے ہک ڈوہجے کوں برائی کنیں جیر صی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ الذِّينَ كَفَرُوا هُمْ بِئْسَ
مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَخِطَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں انہیں وچو بہوں ساریں کوں ڈہریں جو او کافریں
کوں اپنا امدادی بُنیدن بہوں بُراء جو انہیں اپنی مرضی
نال اگو پھٹے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے

تے او عذاب وچ پئے رہن۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ ذَا الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مِمَّا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ تے جے او اللہ تے اوندے نبی تے جو اوندو ہلایا گئے
ایمان گمن آدن ہاتے نہ بُنادن با انہیں کوں سبکتی
رتے چپکا ہا تے بے شک انہیں وچو بہوں سارے
نافرمانن۔

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُونَ
وَرَهْبَانًا وَلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ توں مومنین دی دشمنی وچ یہودیوں کوں تے انہیں کوں
جیرھے مشرکین سخت پیسیں تے توں پیسیں مومنین دے زیادہ
کولو محبت کرن وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اسان
عیسائی ہن اسے این واسطے جو انہیں وچ علماء (پاوری)
تے اللہ ولے ہن تے بے شک او دہرائی نیں کریندے۔

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا قَالَتْ بَنَاتُنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جڈاں اکلما سٹدن او جیرھا رسول دو لبایا گئے
جے تلا انہیں حق سٹھانے توں ڈہریں انہیں دی اکھیں دچو
ہنجھو دیہہ پنڈن تے او آہدن لے ساٹے
رب اسان ایمان گھن آئے ہن تساکوں گواہیں وچ
لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اسان اللہ تے ایمان نہ گھن
آؤں تے جو ساٹو حق آئے تے ساٹوی خواہش جو ساٹا
رب ساکوں داخل کرے نیک لوکس وچ۔

قَالُوا لَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایں گال دے وچ بہشت دیسی جنیں
دے وچ نہراں و ہندیاں پیرن او او ندے وچ ہمیشہ
رہن تے ایہو نیک لوکس دا بدلہ دے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیتے تے ساٹوی آیات کوں جھٹلائے
تیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا حَبِطَتْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ اے ایمان والو تساکوں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سیس
تہا بڑے کیتے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں
نہ ددھو بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پسند
نیں کریندا۔

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تساکوں کھاؤ جو تہاکوں اللہ سیس بڑے حلال
تے پاک شہیں تے اللہ کنیں بڑو جیندے اتے تساکوں
ایمان گھن آئے۔

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِالْعُوفَىٰ أَنْبَاكُمْ وَلَكُمْ يُؤْخَذُ

۹۰۔ تہا بڑی فضول قسمیں تے تہاکوں اللہ سیس نیں

إِنَّمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيمَانَ فَلَقَاءَنَّهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مِسْكِينٍ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارُهُ
إِنَّمَا يَنْكُرُ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۰﴾

پکڑینا تے او تہا کوں جیریاں تساں پکیاں قساں کھندے ؎
انہیں تے جنہیں دا کفارہ ؎ ڈاھ میسکین کوں او کھاٹا کھواڑ
جیرھا تساں اپنے گھروالیں کوں کھوسندے ؎
یا انہیں دے کپڑے یا کبک غلام کوں آزاد کرو تے جیکوں
عطافت ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسمیں
دا کفارہ ؎ جیریاں تساں کھندے ؎ تے اپنی قسمیں دی
حفاظت کرو الیں اللہ سیئیں اپنے محکم تہاڈے کیے
کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْآفَاقُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جواتے بت
تے تیریں نال کراکڑ من پلٹ تے شیطانی کم ایں کینیں پنجر
تاں جو تساں کامیاب تھی و پنجر۔

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۱۲﴾
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿۱۳﴾

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جڑے نال
دشمنی تے بغض پاوٹ چاہندے تے تہا کوں اللہ دے ذکر
تے ناز کینیں ہٹاوٹ چاہندے تے کیا تساں رک ولیر۔
۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (ادھرے) رسول دی
فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گویے
تے جان گھن جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف
کھول کے پچھا ڈیوٹ ؎

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
تُحْمَ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْحَسِينَاتِ ﴿۱۴﴾

۹۴۔ مومنین تے نیک عمل کرن والیں تے کوئی گناہ نیلی
جو او کھاوٹ جڈاں او اللہ کینیں ڈرن تے ایمان گھن آون
تے نیک عمل کرن تے دل تقویٰ وچ و دمن تے ایمان
وچ دی دل تقویٰ وچ و دمن تے احسان کرن تے اللہ
احسان کرن والیں کوں پسند کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُؤْثِقَ اللَّهُ لَكُمْ بِسْمِ اللَّهِ مِنَ الْقَبْرِ
تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سیئیں تہا کوں ازبسی اوں تھوڑے
شکار نال جے تک تہاڈے ہتھ تے نیزے تچ سگسن تاں
جو اللہ سیئیں ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کینیں

ڈورے۔ تے جیرھا ایندے بدمعاشیں و دھسی تے اوندے واسطے ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۹۶۔ سے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جیڑاں تساں احرام وچ بہو تے جیرھا اونکوں مرلیسی جان بکھ کے تے اوندل بدلہ اوہر جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریے ڈور انصاف کرن والے تہا ڈرے وچو ایند فیصلہ کرلین تے اوں کوں قربانی کیے کہیے تک پچا وٹاں ضروری یا میکینیا دکھائیا ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپنے برے کم دی سزا پاوے۔ جو گزر گئے او اللہ سیس معاف کر ڈتے تے جیوں والا کیتا تے اللہ سیس اوں کوں سزا ڈیسی تے اللہ سیس غالب تے سزا ڈیون والا۔

۹۷۔ تہا ڈرے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندل کھاوٹ تہا ڈرے تے نہیں مسافری دے فائدے کیے جئے۔ تہا ڈرے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں احرام وچ بہو تے اللہ کیں ڈور و جند و تساں کھٹے کر کے بنیتے ولسو

۹۸۔ اللہ سیس عزت والے گھر کبے کوں لوکیں دی ترقی کیے ذریعہ بنائے تے عزت والے جینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں لے ایں واسطے تاں جو تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس جائدے جو آسمان وچ تے جرزین وچ تے بے شک اللہ سیس ہر شے کوں بہوں جائدے۔

۹۹۔ تے تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس سمعت سزا ڈیون والا تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ سارے رسول دے ذمہ صرت پچا وٹ تے اللہ سیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَعَزَّاءٌ مِّمَّا قَتَلَ مِنَ
التَّعَمُّرِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَفَّةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفًا وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۶

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹۷

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيُبَىٰ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِيُعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۹۸

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ۝۹۹

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۰﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَا الْمَجْبُكُ كَثْرَةً
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ
شَوْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ
تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَافِرِينَ ﴿۱۳﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذُوبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ
صَلَ إِذَا اتَّهَدْتُمْ بِاللَّهِ مَوْجِعَكُمْ جَنِينًا

جائڈے جو تساں ظاہر کریندے ءے تے جو تساں ٹکیندے ءے۔
۱۰۔ کون اکھ ڈے جو خبیث تے پاک کھو جہیں نیں ہرندے
بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی دی بگے۔ تے اے
عقل والو! کس ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی و نجو۔

۱۰۲۔ اے ایمان والو! بھانگا پس نہ پچھو جو تہا ڈے اتے
ظاہر کر ڈتیاں و نجن تے تہا کوں بریاں بگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جڈاں قرآن لہندا بیا ہر دے تے او
تہا ڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں و لیس اللہ سیس آہیں انہیں
کوں ظاہر نیں کیاتے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں
سمجھ نال کم جھنٹ والا

۱۰۳۔ تساں کیں پہلے دی بک قوم نے انہیں گاہیں دا پچھا ہا
تے دل انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

۱۰۴۔ تے اللہ سیس شیں بٹایا پھو ڈا ہاں چٹن والی ڈاچی دے
کن کپن دی رم اتے نہ سائبہ (بیخ بال چٹن والی ڈاچی) تے نہ وسیلہ (بکری
کوں لیل لیل جاڑے جاو ن تے انہیں کوں کہیں بک کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑ ڈیوں جیندی نسل
وچو ڈا ہاں تھی و نجن) (اے رساں غلط ہن اتے بے شک
جیرے کافرن او اللہ دے خلاف کوڑ پدھیندن تے انہیں
وچو بہوں سارے عقل نیں کریندے۔

۱۰۵۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے آؤ او ندو جو اللہ نے
بہائے تے آؤ او ندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی ءے
جیندے اتے اسال اپنے پیو ڈا ڈے کوں پاتے
بھانویں انہیں دے پیو ڈا ڈے کھ دی نہ جائڈے ہون
تے نہ سدے رستے تے ہون۔

۱۰۶۔ اے ایمان والو! تہا ڈی جائیں دا تہا ڈے اتے حق جیرما
گمراہ تھی گئے او تہا کوں نقصان میںں پچا بگدا بے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

سدمے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دے دوائے ول او

تہا کوں جو تساں کریندے ہاوے ڈیسی

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہا بڑے وچ کوئی مرٹ لگے

تے وصیت دے وقت تہا بڑی گواہی دا طریقہ لے ہوسی

جو تہا بڑے وچ بڑو انصاف کرن ولے ہون یا بڑو بے غیریں

وچ ہون تے جے تساں سفرو چ ہوو تے تہا کوں موت

دی مصیبت آونجے تے انہیں بڑوناہیں کوں نماز دے بعد

روک گھنوتے او اللہ دی قسم کھاون جے تہا کوں شک

پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نہیں گدھا

بھانویں او کو لہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی

کوں نہ ٹکسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچ رہتی ولسوں۔

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ لگ ونجے جو انہیں اپنے فمے

گنا، گمن گدھے تے ول پے بڑو انہیں دی جا

تے کھڑے تھیون انہیں وچ جہیں دے خلاف پہلے

بڑو نے گواہی بڑتی ہائی او بڑوہیں اللہ دی قسم

کھاون جو ساڈی گواہی انہیں بڑو دی گواہی کنیں زیادہ سچی

تے اساں زیادتی نہیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچ رہتی

ولسوں۔

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او

گواہی واسقے دے مطابق بڑوہیں یا او بڑن جو انہیں دی

قسم دے بعد بی قسم اوں کوں رد کرن واسطے پیش کر بڑتی

ولیں۔ تے اللہ کنیں بڑرو تے سٹو تے اللہ سٹیں نافران

قوم کوں سدھاراہ نہیں بڑکھلیندا۔

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سٹیں ساریں رسولیں کوں کھٹا کر لیتی تے

آکھسی تہا کوں کیا جواب بڑتا گیا ہا تے او آکھسن سا کوں

پتہ نہیں بے شک توں غیب کوں دہوں جائیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُو عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ

أَخْرَجَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَكُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ تُحْسِنُونَهَا مِنْ بَعْدِ

الْوَلَاةِ يُقْسِمُ بِاللَّهِ إِنْ اذْتَبْتُمْ لَا نُشْرِكْ بِهِ

ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنْ مِنْ شُهَادَةِ اللَّهِ

إِنَّا إِذَا لَسْنَا الْأَشْيَاءِ ﴿۵﴾

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحْقَقَ اثْنًا فَأَخْرَجَ يَقُولُ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيَقْسِمُ

بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا

إِنَّا إِذَا لَسْنَا الظَّالِمِينَ ﴿۶﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيَاتِنَا بِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۷﴾

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أُجْنَبْتُمْ قَالُوا

لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۸﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مَرْيَمَ أَزْوَاجِي عَلَيْكَ
وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تَحْكُمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ خَلَقُوكَ مِنَ الطِّينِ
كَهْنَةً الظَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنَّا فِيهَا فَتَكُونُ كَلْبًا بِإِذْنِي
وَتُنَبِّئُ الْأَكْلَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ نُخْرِجُ الْمُوتَى
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جب ایل اللہ نے اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم توں یاد کر ساڈی
المنعت جبر صی اسان تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما
تے جب ایل روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکس نال
گاہیں کریندا ہانویں پینگے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلوی
جوانی وچ جب ایل میں تیکوں کتاب تے سٹپ تے سکھائی گائی
تورات تے انجیل ہی تے جب ایل توں مٹی نال پکھی آلی کار
میڈے حکم نال بنیندا ہانویں تے توں اندرے بچ پھوکا مریندا
ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بن ویندا ہانویں توں جانندو
اندھے تے کوڑھی کول میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں
تے میڈے حکم نال مردے کلبھیندا ہانویں تے جب ایل میں
بنی اسرائیل کول تیں کنیں پریں رکھے جب ایل توں انہیں
کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں دپو جبر صی لوکس
الکار کیتا ہانویں اکھیا اے تے موف کھلا کھلا جادو۔

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرُسُلِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جب ایل میں حواریں دو وحی کیتی جو تسان ایمان گھن
اؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں اکھیا اسان
من گدھے تے توں گواہ رہ جو اسان بے شک مسلمان ہیں۔

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ لِيَعْقُوبَ ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُ
اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ جب ایل حواریں اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیڈا رب اے
طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاے
اوں اکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تسان مومن ہتے۔

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَنْظِرَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ انہیں اکھیا اسان چاہندے ہیں جو اسان اوندے دپو
کھاؤں تے ساڈے دل تسلی پکڑن تے اسان جان گھنوں
جو بے شک تیں سچ اکھئے اسان اوندے لے گواہ بنی وچوں۔

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا
لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَبِيرُ الزُّقَيْنِ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے اکھیا اے اللہ اے ساڈے رب
ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے
پچھلیں واسطے عید تمی ونچے تے تیڈے ولو نشان ہوئے
تے ساکوں رزق ڈے تے توں بہترین رزق ڈیوون والا ہووین۔

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَّلَهَا عَلَيْكَ فَمَن يَكْفُرْ
بَعْدَ مَنكُم فَأَنَّىٰ أَعَذِّبُهُ عَلَيَّا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٧﴾

۱۱۷

۱۱۷۔ اللہ سیس اکھیا بے شک میں او تہا بڑے اتے بسندیاں
تے ایندے بعد جے کہیں تہا بڑے وچ کفر کیا تے میں
اوں کوں عذاب ڈلیاں۔ ایجھا عذاب جیر ما دنیا وچ میں
کہیں کوں نہ ڈتا ہوسی۔

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٨﴾

۱۱۸

۱۱۸۔ تے جڈاں اللہ سیس اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا
تیں لوکس کوں اکھیا با جرمیکوں تے میڈی ما کوں
ہو خدا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں اکھیا توں پاک میں میکوں
کیا حق با جو میں او اکھاں با جیندا میکوں کوئی حق نہا جے
میں اکھیا ہوسی تے توں اوں کوں چاڈیں جو میڈے دل
وچ توں اونکوں چاڈیں تے جو تہا بڑے دل وچ۔ میں

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٩﴾

۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف او کھنے جو تیں میکوں حکم ڈتا ہا
جو اللہ دی عبادت کرو جیر ما میڈا دی رب تے تہا ڈاوی
رب اوتیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے میں انہیں
وچ بانیں جڈاں تیں میکوں وفات بڑے ڈتی تے توں
ہی انہیں تے نگران ہائیں تے توں ہر چیز تے نگرانیں۔

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدَاكَ ؕ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٠﴾

۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈلیوں تے بے شک اوتہا بڑے
بندہ تے جے توں انہیں کوں بخش ڈلیوں تے بے شک
توں غالب تے ہوں سیاناں۔

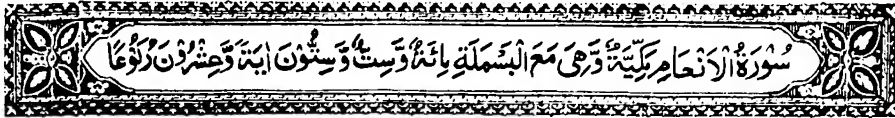
قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢١﴾

۱۲۰۔ اللہ سنیں اکھیا اے جہاڑا سپیں کوں انہیں دا
سچ فائدہ ڈلیں انہیں واسطے بہشت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہیں۔ اللہ انہیں تے
راضی تھی گئے نے او اللہ تے راضی تھی گئیں۔ اے جہوں
وڈی کامیابی۔

يَلَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٢﴾

۱۲۲

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کچھ انہیں دے وچ انہیں دی
بادشاہی اللہ کیے ہے تے او ہر شے تے قادر۔

سورة النام مکی ؑ تے بسم اللہ ناں ایندیاں ۱۶۶ آیتاں تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کریناں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے
 بیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ۛ۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

۲۔ ساریاں صفات اللہ سیئیں واسطے ہن جیں آسمانیں
تے زمین کوں بٹائے تے اندھارے تے سو جھلا
بٹائیں ایندے باوجود کافر لوک اپنے رب دے شریک بنیدن

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَهُ وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُونَ ﴿٢٧﴾

۳۔ او ہو جیں تہا کوں نہ مٹی نہیں پیدا کیتے تے وقت مقرر کیتس تے ایں مقرر وقت دا علم ہونکوں ۷ دل دی تہاں شک کرنہ ۷۔

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٥٧﴾

۴۔ اوہو اللہ جبرِ حاسانیں تے زمینیں وچ او تہاڈے
رازیں کوں وی جاڈندے تے تہاڈے ظاہر کوں وی تے
او جاڈندے جو نتاں کمندے؟

وَمَا تَأْنِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

۵۔ تے جڑبال دی انہیں دے رب دے نشانیں وچو کوئی
نشان اندے تے او اوں کیں منہ پھر گھندن۔

فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ نَسُوفٌ يَأْتِيهِمْ
 أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے جڈاں او انہیں
دو آنگے۔ تے جلدی او نہیں کوں او خمر مل ولسن
جہنہں تے او کھلدن۔

الْمَبْرُورَ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْمٍ مَكَتُهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ فُكْرٌ وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ۝

۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو انہیں کہیں پہلے اسان کتے زبانہ دے
لو کہیں کوں ہلاک کیے اسان انہیں کوں زمین وچ او طاقت
ڈٹی ہانی جیہی تہاکوں نیں ڈٹی تے اسان انہیں تے بدلیں
کینیں ڈال دھا مینہ و سٹے تے انہیں واسطے نہراں بنائیں
جیہی صاں انہیں دے ماتحت چلیدیاں ہن دل اسان انہیں دے
گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈیتا تے اوں دے بعد

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

۸۔ تے جے اسان تیڈے اتے کانڈیں تے کمی ہوئی کتاب لہندے تے او اونکوں ہتھ نال وٹن دی ہی تے دل وی کافر ایہو اکھن لے تے کھلا کھلا فریب ۹۔ تے او اکہن ایندے اتے کیوں نہیں لہایا گیا فرشتہ تے جے اسان فرشتہ لہاؤں پاتے اس کال دا فیصلہ تھی ونجے با تے انہیں کول دل مہلت نہ ڈتی ونجے با۔

۱۰۔ تے جے اسان اونکوں فرشتہ بٹاؤں با تے اول کول دی آدمی دیکھ وچ پھوں با تے جیر صی گھل ہن انہیں تے مشتبہ تھی پی ۱۱۔ تے جے اسان مشتبہ رکھوں با۔

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیسا گئے۔ تے یکھیں اول عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کول گھیر (ولبیٹ) گدھے۔

۱۲۔ توں اکھ جزمین وچ ٹرو پھرو ول بیکھو جو جھلاوٹن والیں دا انجام کیا تھئے۔

۱۳۔ توں اکھ کینڈا جو آسمانیں تے زمین وچ (ول) توں آپ اکھ جو اللہ دا۔ اول اپنے اتے رحمت فرمں کر ڈتی ۱۴۔ بے شک او تہا کول ضرور قیامت دے ڈینہہ کھٹا کر لسی جیندے وچ کوئی شک نہیں جیر صے لوکس اپنے آپ کول گھٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ ائیں۔

۱۴۔ تے جیر کھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ۱۵۔ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۱۵۔ توں اکھ کیا میں اللہ دے سوا پیا سبکتی بٹاؤں جیر صا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرن والا۔ تے او کھویندے تے کھوایا نہیں دیندا۔ توں اکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا۔ فرمانبردار بٹاں تے توں مشرکیں دجو اصلو

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فَرَقًا لَّاسْتَغْنَوْهُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُتِحَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ۝

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلِ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِنِّ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا تَخَذُوا لِنَفْسِكُمْ آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يَغْنَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

نہ بنیں۔

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہ دے عذاب کیں
بڈراں جے میں نافرمانی کراں۔

۱۷۔ جس کیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈا گیا تے
بے شک اوں دے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی۔

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پہچاوے تے اوں کوں
ہٹا وٹ والا کوئی نیں سولے ہوندے تے جے اوں کوں
بھلائی پہچاوے تے او ہر چیز تے قادر۔

۱۹۔ او اپنے بندیں تے غالب تے او بہوں سیانا
تے باخبر۔

۲۰۔ توں آکھ جو سب کیں زیادہ سچی گواہی ڈیوٹ والی
کیرمی ستیء ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڑے
درمیان گواہ تے میڈو لے قرآن وحی کیسا گئے تاں جو
میں تہا کوں تے جینکوں اے پیچھے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تاں اے گواہی ڈیندے جو جو خدا نال بے معبود
دی ہن توں آکھ میں گواہی نہیں ڈیندا توں آکھ بے شک
او ہی ہک معبود تے میں بیزاراں اوں کیں جینکوں تاں
شریک بنیدے جو۔

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اسال کتاب پڑتیء او اوں کوں ایویں
سنجھین جیویں او اپنے پتریں کوں سنجھین تے جنہیں
لوکیں اپنے نفس کوں گھٹا بڑے تے او ایمان نیں
اینہ دے۔

۲۲۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جبر صا اللہ تے کوڑ ہدھیندے
یا اوں دے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نیں تھیندے

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۶

مَنْ يُضَرْفُ عَنْهُ يَوْمِيذٌ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَيْنُ ۝۱۷

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضَرْفٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَسْأَلْكَ بِغَيْرِ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَبِيرُ ۝۱۹

قُلْ أَمَّا شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝۲۰

الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَمْ يَكُونُوا ۝۲۱

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝۲۲

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَاءُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کول کھٹا کر لسیوں ول
آکھسوں انہیں کول جیرے شرک کریندے ہن تہا بڑے
شریک کتھان جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ يَتَذَكَّرْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللّٰهُ رَبُّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ یکھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھن
الہ دی قسم جیرہا ساڈا رب جو اساں مشرک کہائے ناں
ہاں

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیوں اپنئے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھل
ولین جیرہا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَانْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ إِلَّا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُخَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ انہیں وچر کجھ او ہن جیرے تیبڑی گال کول سندن
تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتن جو اے
سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کئیں وچ بوڑجے او
سارے نشان وی ڈیکھ گھن ماں وی اوندے اتے ایمان
نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیبڑ واندن تیبڑے ناں
جیرہا کریندن۔ تے جیرے کافرن او بدن جو اے تے
پہلے لوکیں دیاں کہانیاں۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْنَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے او نہیں کول اوں کئیں رکیندن تے آپ وی
رکدن تے او صرف اپنئے آپ کول ہلاک کریندن
تے او سمجھدے نیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّو
لَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ مے سامنے کھڑے
کیسے ولین آکھن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنئے رب
دی آیات نہ جھٹلاؤں ہاتے مومنین وچو بن وئجوں ہا۔

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّوْا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو (الہ سبیس) ظاہر کرڈتے جو ایں کئیں
پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کول ولا پٹیا و نچے
تے ول دی او ایں کر لیں جھٹوا انہیں کول روکیا گئے
تے بے شک او کوڑ مریندے پئیں۔

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیا وی زندگی ہ۔

يَمْعُونَ ۝

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقُّوهُمَا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالُوكَ الْيَسَّ هَٰذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَّ وَرَبِّنَا قَالْ دُقُّوهُمَا الْعَذَابُ بِنَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ۝

۳۱

ساکوں اٹھایا نہ ولیس۔

۳۱۔ تے جے توں بڑیکیں جڈاں او اپنے رب دے سامنے
کھڑے کیے ولین او آکھسی کیا لے ڈینہہ سچ نہ ہا او
آکھسن بالکل لے سچ ساڈے رب تے او آکھسی
اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کول جھٹلائے او گھٹے وچن
تے جڈاں انہیں تے او وقت اجھٹ گھٹت آولسی تے او
آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اسان ایں وقت دے بارے
وچ کوتاہی کیتی تے او اپنی کٹڈیں تے اپنے بارچھی ددے
ہوسن۔ سٹو جیر حا بار اوچی و دین او بہوں برا۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا بِحَسْرَتِنَا عَلَىٰ مَا كُذَّبْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَخِيلُونَ أَوْذَاهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا
يَزِيدُونَ ۝

۳۳۔ دنیادی زندگی تے صرٹ کھیل تے تماشا۔
تے جیرے اللہ کنیں بڑدن آفرت دا گھرا انہیں واسطے
چمکاؤ کیا تساں عقل نو مے کریندے۔

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لُغَبٌ وَكُفُوفٌ وَلِلْآخِرَةِ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۳۴۔ اسان چاندے ہیں او جیریاں گاہیں کریندن توں
مونجا تھیندیں او تیکوں نئیں جھیلندے ظالم لوک تے
اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَكْذِبُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِلَايَةِ اللَّهِ يَجْعَلُونَ ۝

۳۵۔ بے شک تیں کنیں پہلے دی رسول جھٹلائے گیئیں
تے جڈاں انہیں کول جھٹلایا گئے تے بڑکھ بڑگئے انہیں
صبر کیے ول انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گاہیں
کوئی بدل نئیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آپکین۔

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّل لِّكَلِمَتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَايَ الْمُرْسَلِينَ ۝

۳۶۔ تے جے تیکوں انہیں دامنہ پھر گھنن تکلیف ڈیندے
تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان
وچ پوٹری گول سگیں تے انہیں دولشان گھن آویں
(تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کول سدے راہ
تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقف وچو اصولہ حق

وَإِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَكًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

۳۷۔ بے شک او ہے لوک قبول کریندن جیرے سندن

۳۷

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۳۸﴾

تے مڑیں کول اللہ سیس اٹھسی تے دل او اوندو لائے
ولین۔

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے او آہن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں
کوئی نشان نیں بھایا گیا توں اکھ بے شک اللہ قادر
ہو او نشان بھاوے تے انہیں وچو بہوں سارے نیں
جانندے۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيٍّ يَنْجَحِيهِ
إِلَّا آمَمَّ آمَتًا لَكُمْ مَا قَوَّضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا
اپنے کھبیں نال اڈر دے تے او تہاڑے آلی کار جماعتاں
ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نیں کیتی پھیں
او اپنے رب دوکھے کیتے ولین۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمِ
مَنْ يَنْتَهِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ تے میں ساڈی آیات کول جھٹلائے او بوٹن تے
گوگن اندھاریں وچن جیکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے
تے جیکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں
چلا ڈیندے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ توں اکھ ڈسو تے سہی جے تہاڑو اللہ دا عذاب
آونجے یا قیامت آونجے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کول
سڈیو جے تساں پچھے ہوئے (تے ڈسو)

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ تساں اوہں کول سڈیو تے او مصیبت کول دور کریسی
جیندے کیتے تساں سڈیو دے پئے ہاوے جے او چاہی
تے تساں بھل ولسو جیرھا شرک کریندے پئے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَضْحَكُونَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ تیں کیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول پھیں
تے ول اساں انہیں کول پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں
نال تاں جو او عاجزی کرن۔

قُلْ لَا إِدَاءَ لَهُمْ بِآسَاءِ تَصَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۵﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تمہیا جو جڑاں انہیں تے ساڈا عذاب
آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دل سخت
تھی گئیں تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

کر کے دکھائے۔

۴۵۔ جڈاں او محل گئیں جو انہیں کوں نصیحت کی گئی بانی
تے آساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈتے
تے جڈاں او اوندے نال جو انہیں کوں بڑا گیا با اسان
انہیں کوں ابھن گت پکڑ گدھاتے دل او نا امید مگئے

۴۶۔ تے جیڑی قوم نے علم کیتا با اوندیاں پاڑاں پٹ
ڈتیاں گئیاں تے ساریاں صفات اللہ دیاں ہن جیڑھا
سارے جہانیں دیاں لٹھار۔

۴۷۔ توں آکھ تاساں دوسو جے اللہ تہاڑے کنیں تے اکھیں
کوں ضائع کر ڈیوے تے تہاڑے دیس تے مہر لاڈیوے
اللہ دے سوا کیرھا معبود جیڑھا لے تہاڑو والا نیسی توں
ڈیکھ اسان کیوں آیات دیاں پھر کے بیان کریندے ہن
اوول دی منہ پیر گھندن۔

۴۸۔ توں آکھ دوسو جے تہاڑے اتے آوے اللہ دا
عذاب ابھن گھٹ یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا پیا کہیں
کوں ہلاک نہ کیا ویسی۔

۴۹۔ تے اسان رسولیں کوں دین دی خوشخبری ڈیوٹ والا
تے ڈراوٹ والا بنا کے پٹھیندے ہن تے جیڑھا من
کھنے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی خوف نیس تے
نہ او مونجھے تھیں۔

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں
دی نافرمانی دی دجہ نال عذاب پہنچسی۔

۵۱۔ توں آکھ میں نیں آبداروں کیں اللہ دے خزانے ہن
تے نہ میں غیب جانداں تے میں نیں آبداروں کوں جیڑھا فرشتہ
ہاں میں تے صوف اوندی پیر دی کرینداں جو میڈو وی کیتی دیندی
توں آکھ کیا اندھاتے سوجا کھا بکوجیں تھی بگدن کیا تاساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَحَمَّ
عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿۴۷﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَشْكُرَ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْزِئُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَإِنَّ
تَتَفَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾

سوچیں گے تو۔

۵۲۔ تے توں ایندے نال بڑا انہیں لوکیں کوں جبرے جردن
جو انہیں کوں خدا دو کھاکیا ویسی انہیں دا کوئی دی بنگتی تے
سفارشی نہ ہوسی تاں جواو اللہ کنیں بڑن۔

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ بڑے جبرے جبرے شام
اپنے رب کوں سبیدن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیرے
ذمے انہیں دے حساب دہو کجھ وی نیں تے نہ تیرے حساب
دہو کجھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا بڑتا
تے توں ظالمیں دھو تھی ویسیں۔

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے نبیوں کوں بعض نال آزماے
جواے اکھن ایجھے ہن ساڈے دھو اللہ سٹیں جنہیں تے
احسان کیتے کیا اللہ سٹیں شکر کرن والیں کوں خوب نیں جاندا۔
۵۵۔ تے جیڈاں تیرو اولوک اندن جبرے ساڈی آیات
کوں میندن تے توں انہیں کوں کھ تباڑے اتے سلامتی۔
تباڑے رب نے اپنے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی، بے
شک جنہیں تباڑے دھو غفلت دی دھو نال بڑانی کیتی ول
اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک
او بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں
تے تاں جو مجرمیں دارا خدا تھی ونجے۔

۵۷۔ توں اکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی
عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سبیدے۔ توں
اکھ میں تباڑی خواہشات دی پیروی نیں کرینا تاں میں گمراہ
تھی ویساں تے ہدایت پاؤں والیں دھو نہ رہساں۔

۵۸۔ توں اکھ میں اپنے رب و لو دلیل تے ہاں تے تساں
اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے، او میں کنیں نیں۔

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ تَتَطَرَّدُهُمْ فَتَكُونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيِنَا فَقُلْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لِأَنَّهُ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غُفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾
قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعْ أَهْوَاءَ كُمْ ۖ قَدْ صَلَّيْتُ إِذَا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي ۖ وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِندِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ

وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿٥٩﴾

حکم صرف اللہ واپس جلد سے اوتھ کر بیان کریندے تے او فیصلہ کرن والیں وچو سب کینیں چنگا ۶۔

قُلْ لَّوْ أَنَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَفَضِي الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

۵۹۔ توں اکھ جے او میں کینیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے تے فیصلہ تھی وچے ہا تہاڑے تے میڈے درمیان تے اللہ سب کس کول بہوں چاڑے۔

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کینیاں ہوں کینیں ہن۔ انہیں کول صرف اوہر چاڑے تے او چاڑے جو خوشگی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوکول چاڑے تے زمین تے اندھاریں وچ کوئی داڑنیں تے نہ کوئی سہی تے نہ کسی چیز جو اندی کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہونے۔

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَاسَ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

۶۱۔ اوہر جیہ صارات کول تہاڑی روح قبض کریندے تے ڈیہہ کول جو کریندے تے او دی چاڑے۔ دل ڈیہہ کول تہا کول اٹھیندے تہاں جو مقررہ مدت پوری تھی وچے۔ ایہ سجدہ تساں اوہں دوو لٹے پھیں او تہا کول ڈیسی جو تساں کریندے ہاڑے۔

وَهُوَ الْغَايُ قَوَىٰ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ خَتِّ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٣﴾

۶۲۔ تے او اپنے بندیں تے غالب تے تہاڑو نگران پھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڑے وچو کہیں تے موت اندی ۶۳۔ تے ساڈے رسول اوکول مریندن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نہیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ ﴿٦٤﴾

۶۳۔ پھیں انہیں کول اللہ جو میرا انہیں داسپا آقا ۶۴۔ ولایا دیسی۔ سٹو فیصلہ ہوندا ۶۵۔ تے او حساب گھنن والیں وچو جلدی کرن والا ۶۔

قُلْ مَنْ يُنَبِّئُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٥﴾

۶۴۔ توں اکھ تہا کول کون نجات ڈیندے خشکی تے سمندر تے اندھاریں کینیں تساں اوکول عاجزی تال تے نک کے سڈیندے ۶۵۔ آہدے ۶۶۔ جے او ساکول ایں مصیبت کینیں پکا گھنن تے اسان ضرور شکر کرن والیں وچو تھی ویسوں۔

قُلِ اللَّهُ يُجَنِّبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كُفٍّ ثُمَّ أُنْتُمْ تُنْشِرُونَ ﴿۶۵﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَنْجِلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ إِنَّظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿۶۶﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَنْتَ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ ۖ

يُوحِيهِ ﴿۶۷﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَعْتَدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۶۸﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۹﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ وَلَهُمْ أَغْزَنُهُمُ الْبُحْيَةُ الذَّنْيَا وَذِكْرُهَا أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِيمٍ وَعَلَاَبُ الْيَمْرِ ۖ بَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۷۰﴾

۶۵۔ توں اکھ جو اللہ تہا کوں انہیں کنیں نجات دیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول دی شرک کریندے ۶۶۔

۶۶۔ توں اکھ او قادر جو تہا دے اتے عذاب پھٹے تہا دے اتو دی تے تہا دے پیریں دے تلو وی یا تہا کوں ٹولیں وچ دند کے ہک دوجے دے خلاف کر دلوے تے تہا دے بعض کوں بعض بنہیں نال تکلیف پہچا دے توں دیکھ کیوں اسل پھیر پھیر کے آیات بیان کریندے میں تال جو اس سمجھن۔

۶۷۔ تے تیری قوم نے انیکوں جھٹلانے تے بے ادبیا توں اکھ میں تہا دے ذمہ دار نہیں۔

۶۸۔ ہر فردی مد ہوندی ۶۹۔ تے تساں جلدی جان گھنسو۔ ۶۹۔ تے جیڈاں توں انہیں کوں دیکھیں جیرے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گمن جے تیں اوہی گاہیں وچ نہ لگ وچن تے جے تیکوں شیطان جھلا دلوے تے یاد کرن دے بعد نال قوم نال نہ بہہ۔

۷۰۔ جیرے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچ کچھ وی نہیں اے نصیحت تال جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ دے جنہیں اپنے دین کوں کھیلدے تے تماشا بنائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سٹ گھتے تو نصیحت کر اے نہ تھوے جو کوئی جان پٹے کھیں دی وچ نال ہلاک تھی وچے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سبکتی تے سفارشی کوئے نیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ دیون تے انہیں کنیں نہ گہرھا لیس۔ ایسے لوکن جیرے اپنے کھیں دی وچ نال ہلاک کیتے گئیں انہیں دے بیون کیتے

متا پائی ہوئی تھے بڑھ بڑیوں والا عذاب اس واسطے جو او
کفر کر رہے تھے۔

۷۲۔ توں اکھ کیا اسان اللہ دے سوا اوکوں سبوں جیہا
ساکوں نہ فائدہ پہا سبکدے تے نہ نقصان تے اسان سدھے
راہ کنوں جیہا ساکوں اللہ بڑھلے اپنے کھڑیں تے
پھر وچوں اوں جیوں کیں کوں شیطان سدھے راہ
کنیں ہٹا دیوے تے اوزین وچ حیران تے پریشان
ہوے۔ اوندے سبگتی اوکوں سدھے راہ و سبکدے
پئے ہون۔ توں اکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت
تے ساکوں حکم بڑا گئے جو اسان سارے جہانیں دے
پالہاردی فرمانرواری کروں۔

۷۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو اوہو
جیند و قساں کھٹے کیتے ویسو۔

۷۴۔ اوہو جیں آسانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے
تے جڈاں او اکھسی تھی وچ تے او تھی ویسی۔ اوندی ہال
بچتے ہوندی بادشاہت ہری جڈاں بگل دجایا ویسی او
غیب تے حاضر کوں چاٹن والا تے او بہوں سیانا
تے بانجہ۔

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپنے پیرو آزر کوں اکھیا کیا
توں تیں کوں معبود بٹینیں بے شک میں تیکوں تے
تیدی قوم کوں کھلی گمراہی وچ بڑھلا پیاں۔

۷۶۔ تے ایوں حضرت ابراہیم کوں اسان بڑھیندے ہا سے
آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو اویقین کرن
والیں وچودی تھی ونجے۔

۷۷۔ تے جیسے رات اوندے تے پردہ سٹ بڑتے اوں
تار بڑھے اکھئے سی اے میڈا رب (جی بگدے) جیسے ویلے اد لہ

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ
وَتُرْذَلُوْا عَلٰی اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطٰنُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَّهٗ اَصْحٰبُ
يَدْعُوْنَہٗ اِلَى الْهٰدِیْ اَتَيْنٰہٗ قُلْ اِنْ هٰدٰی اللّٰہُ
ہُوَ الْهٰدِیْ وَاْمَرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۷۲﴾

وَاَنْ اَتَمُّوْا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَہُوَ الَّذِیْ لَیْسَ
تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۳﴾

وہُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ
یَقُوْلُ کُنْ فَیَکُوْنُ ۚ قَوْلُہٗ الْحَقُّ وَلَہٗ الْمُلْكُ یَوْمَ
یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ عِلْمُ الْغٰیْبِ وَالشَّہَادَۃُ وَہُوَ
الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿۷۴﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰہِیْمُ لِاَبِیْہٖ اَدْرِ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اِلٰہَۃً
اِنِّیْ اَرٰکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۷۵﴾

وَ کَذٰلِکَ نُرِیْ اِبْرٰہِیْمَ مَلٰکُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ لَیْکُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِیْنَ ﴿۷۶﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْہِ الْاَیْنُ رَا کَوْکَبًا قَالَ ہٰذَا سَرِیْقٌ
فَلَمَّا اَفْلَحَ قَالَ لَا اُجِبُ الْاَفْلٰحِیْنَ ﴿۷۷﴾

گئے اور اکٹھے میں ہر دو چٹھ آئیں کوں پسندیش کریندا۔
 ۷۸۔ تے جیلھے اوں چکدے چند رکوں بڑے آکھیں اے
 میڈا رب تے جیلھے اولہ گئے آکھیں جے میڈا رب میوں
 سدھارا نہ دکھالے ہاتے ضرور میں گمراہ قوم وچو تھی وچو ہا
 ۷۹۔ تے جیلھے چکدے سمجھ کوں بڑے آکھیں اے میڈا
 رب اے وڈا تے جیلھے اولہ گئے آکھیں اے میڈی
 قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بنیدے ء اوں
 کنیں بے زراں۔

۸۰۔ بے شک میں ہر بڑے توں کنیں پجدے ہوئیں اپنی
 توجہ اوندو بھیر دیتی ء میں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں
 مشرکین وچو ہتھیں۔

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں اکھیا کیا
 تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ء
 تے اوں میوں سدھارا نہ دکھالے تے میں انہیں کنیں
 نیں ڈروا جیرھے تساں خریک بنیدے ء ہا جے میڈا
 رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ء
 کیا تساں نصیحت نوہے حاصل کریندے۔

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کہیں بڑے گداں جینکوں تساں اللہ شریک
 بنیدے تے تساں نوہے بڑے جو تساں اللہ نال شریک پئے
 کریندے ء تے اللہ سیئں تہا بڑے اتے ایندے واسطے
 کوئی دلیل دی نیں ہائی۔ کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچو امن دا
 زیادہ حق دار جے تساں چاٹدے ء۔

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے اپنے ایمان کوں ظلم نال
 نبھیں ملایا اناہیں لوکیں واسطے امن تے ایجے لوک سدھے
 راہ تے ہن۔

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل بائی جیرھی اسال ابراہیم کوں دیتی

فَلَمَّا سَأَا النَّصْرَ بَارِئًا قَالِ هَذَا سَرِيٌّ فَلَمَّا أَفْلَحَ
 قَالِ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي سَرِيٌّ لَا كُوتَنَ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ۝

فَلَمَّا رَا الشَّمْسُ بَارِئَةً قَالِ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبِيرُ
 فَلَمَّا أَفْلَحَ قَالِ يَقُومُ اِنِّي بَرِيٌّ مِمَّا تَشْرِكُونَ ۝

اِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝

وَحَاجَّةُ قَوْمُهُ قَالِ اَتَحَاجُّونِي فِي اللّٰهِ وَقَدْ
 هَدٰىنِ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ اِلَّا اَنْ يَنْشَآءَ
 رَبِّيْ شَيْئًا وَسِعَ سَرِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝

وَكَيْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ
 اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا
 فَاتِّبِ الْعَرَبِيْقِيْنَ اَحَقُّ بِالْاٰمَنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْا اِيْمَانَهُمْ بِكُلُوْمٍ اٰوَّلٰكٍ
 لَهُمُ الْاٰمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝

وَ تِلْكَ حُجَّتُنَا اَتَيْنٰهَا اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ نَرْفَعُ

وَرَجِبَ مَنْ نَسَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اسان جیندے چاہندے
ہیں درجے اپنے کریندے ہیں۔ بے شک عیڈارب سیانا
تے بہوں چاٹنی والا۔

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾

۸۵۔ تے اسان اونکوں اسحاق تے یعقوب ڈراتے ساریں
کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیوی پہلے اسان ہدایت
ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوہن داؤد تے سلیمان تے یوب
تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اسان ایویں مکی
کرن ڈلیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَذَكَرْنَا وَيْحَىٰ وَيَعْقُوبَ وَإِسْحَاقَ كُلًّا مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿۳۷﴾

۸۶۔ تے ذکر کیا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے
نیک لوکیں وچوہن۔

وَأِسْمٰعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدًى وَكَوْنًا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے الیاس تے یونس تے لوط تے ساریں
کوں اسان جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی۔

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾

۸۸۔ تے انہیں دے پیو بڑاویں وچوہن تے اولاد وچوہن
انہیں دے بھراویں وچوہن تے انہیں ساریں کوں اسان چوٹی
گدھاتے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہاے۔

ذٰلِكَ هُدًى اللّٰهُ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادُهُ
وَلَا أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپنے بندیں وچوہن
جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریں
تے جرمے او عمل کر لیں او سارے وچوہن ولسین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكَفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿۴۱﴾

۹۰۔ ایسے ہن جینکوں اسان کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی
تے جے او ایندا انکار کریں تے اسان انہیں کوں ایجھی
قوم دے حوالے کر ڈتے جرمی او انکار نشیں کریندی۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهٖ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾

۹۱۔ ایسے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی تے تو انہیں دی
ہدایت تے طر تے توں اکھ میں ایندے واسطے تساہیں
اجر نشیں مگدا اے تے جہان دے لوکیں واسطے ہک نصیبت

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللّٰهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنَ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

۹۲۔ انہیں جہوں جی ہا اللہ دی قدر نشیں کیتی جڈاں انہیں اکھٹے
جو اللہ سبیں اپنے کس بندے تے کجھ وی نہیں لبایا۔ توں

بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرِاطِينَ
تُبَدُّوْنَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾

آکھ جی رمی کتاب موسیٰ گھن آیا با او کیں بھائی بانی جی رمی
نور بانی تے لوکیں واسطے ہدایت بانی تے تہاں اونکوں انج
انج کاغذ کریندے، کچھ ظاہر کریندے، تے بیہوں سارا حصہ
لکیندے، تے تہاں کوں ادکھ سکھایا گئے جو تہاں نہ
چاٹدے ہاوسے تے نہ تہاں بڑے پیوڑا بڑے تول آکھ
الندسیں ولا انہیں کوں چھوڑا بڑے۔ او اپنی بے ہودگی
وچ کھیندے رہوں۔

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبْرَكًا مُّصَدِّقًا لِّ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ اُمَّ الْفُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهِ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ
يُقٰوِفُوْنَ ﴿٩٢﴾

۹۲۔ تے اسے کتاب اسان اونکوں بھائی اسے بابرکت
تے جو پہلے کتاب موجود اندی تصدیق کرینی، تے تہاں
جو تول وستی دی ما مکہ اکوں تے اوندے چودھار کوں
بڑاویں تے جی رمے آخرت تے ایمان گھن انڈن اونکوں
وی منیندن تے اپنی نمازیں دی بھگانی کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُنْزِلَ
اِلٰى وَلَمْ يُوحِ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاَنْزِلُ مِثْلَ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ عَمْرَتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْا اَيْدِيْهِمْ اَخْرِجُوْا اَنْفُسَكُمْ اَيُّوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلٰى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيٰتِهِ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾

۹۳۔ اول کیں زیادہ ظالم کوں جی رمھا اللہ سیں تے کوڑبھیندے
یا او آبدے جو میڈو وی کیتی گئی، تے اوندو وی کیتی نہ
گئی، پڑے تے جی آکھے جیہو جیہاں اللہ سیں بھٹے اوہو جیہاں
میں وی بھا سگیاں تے جے تول بڑیکیں جی رمے ویلھے ظالم
موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے بہتہ ودھائی
کھڑے ہوسن اپنیاں جاناں کڈھو اچ تہاں کوں ذلت والا
عذاب بڑا ویسی جو تہاں اللہ دے خلافت ناحق گاہیں کریندے
ہاوسے تے تہاں اوندی آیات کیں تکبر کریندے ہاوسے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فِرَاقًاۙ كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنٰكُمْ وِرَآءَ ظُهُورِكُمْۙ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ
شُفَعَاۙءَ كُمْۙ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكَآءَۙ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ عَنْكُمْ فَالْتَمْتُمْ تَرْغُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

۹۴۔ تے تہاں ساڈو کھلے آئے، جیویں اسان تہاں کوں پہلی دفعہ
پیدا کیا ہاتے تہاں کڈھ کچھ چھوڑا آئے، جو اسان تہاں کوں
بطور احسان بڑا ہا۔ اسان تہاں بڑے نال او سفارشی وی کاٹے
بڑھدے۔ پئے جیندے متعلق تہاں دعوئی کریندے ہاوسے
جو او تہاں بڑے معاملے وچ اللہ دے شریکین۔ تہاں بڑے آپت
دے رشتے کھینچ گئیں تے تہاں بڑے سارے دعوے گل گئیں

إِنَّ اللَّهَ قَالُوا الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَ اللَّهُ قَالُوا
تُؤَفِّكُونَ ﴿٩٦﴾

۹۶۔ بے شک اللہ میس دائیں تے بگیں کوں پاٹن والا
جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندے تے کڈھن والا
مردے کنیں جیندے لے تہاڑا اللہ تساں کیتے پھیرے
دیندے۔

قَالُوا الْإِصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

۹۷۔ فجر کوں ظاہر کرن والا تے رات کوں آرام کیتے بنائیں
تے سمجھ تے چند حساب کیتے بنائیں لے اوندہ اندازہ
جیرا غالب تے بہوں چاٹن والا۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لَتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ اوہو جس تہاڑے واسطے تارے بنائیں تاں جو تساں
خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اسان
علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر دتے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ قُسُوفًا
وَمُسْتَوْدِعًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اوہو جس تہاڑوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہر ہک کیتے
دیر تک رہن دی جا تے عارضی رہن دی جا دی (بٹائی اسے)

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قُوتٌ وَنَابِتٌ
وَجَنَّتِ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمَانُ مُمِصَّتِيهَا
وغير متشابه انظر إلى ثمره إذا أثمر وينعه
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

اسان سمجھن والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر دتے۔
۱۰۰۔ اوہو جس آسمان کنیں پانی لہائے تے پھپھیں اسان
اوندے نال ہر شے دے بوٹے پیدا کیتے تے اسان اوں
کنیں ساول کڈھی تے ہک پے دے اتے دائیں کڈھیندے
ہیں۔ تے کھجی دے گوشے کنیں لہیے ہوئے پھل کڈھیندے
ہیں تے انگور تے زیتون تے نار دے باغ جیرے
رلدے ملدن تے نیں رلدے ملدے۔ تساں ڈیکھو
اوندے پھل جڑاں اوہل چاڑے پکے۔ بے شک ایندے
وچ نشانن ایمان آنی والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ تے انہیں اللہ جتن کوں شریک بنائے۔ حالت لے
ہے جواں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں اللہ سیں کیتے
پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھڑ گدھن۔ او پاک تے جواں
بیان کریندن اوں کنیں بہوں اُچا۔

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَدٌ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرن والا

لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

اوندا پتر کیوں تھی سبگدے تے اوندی زال دی کوئی نہیں تے اوں ہر شے کول پیدا کیتے تے او ہر شے کول بہوں جانڈے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۳﴾

۱۰۳۔ اے اللہ جبرہا تھا ہا رب اونڈے سوائے کوئی مبدوء نہیں ہر شے دا پیدا کرن والا ۖ اوندی عبادت کرو تے او ہر شے تے مگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ۖ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۴﴾

۱۰۴۔ نظر اوں تیں نیں پہنچ سبگدیاں تے اونڈیں تیں پہنچ سبگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

كَذَٰلِكَ كَفَرْنَا بِأَنزَارِ رَبِّكُم مِّنْ أَمْسَرٍ ۖ فَلَنَفْسَةٍ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ﴿۱۵﴾

۱۰۵۔ تے تہاڈے رب دلو تہاڈو دلیلاں آچکین تے جبرہا ڈیکھ گئے اوندا اپنا فائدہ ۖ تے جبرہا نہ ڈیکھے اوہیں کول نقصان تے میں تہاڈے اتے مگران نہیں۔

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنَبَيِّنَآ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کول پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سٹائے تے اساں جانٹا والی قوم کیتے اے کول

إِتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَاعْرِضْ عَنِ الْشُرَٰكِينَ ﴿۱۷﴾

۱۰۷۔ کول اوندی پیروی کر جبری وحی تیب و تیب دے رب کنیں انڈی ۖ اونڈے سوا کوئی مبدوء نیں تے مشرکین کنیں منہ پھیر گمن کے بیان کر ڈتے

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۖ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۸﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن باتے اساں تیکوں انہیں تے مگران نیں بنایا تے نہ توں انہیں داکار ساز ہویں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ يَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ كَذَٰلِكَ زَيْنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۰۹۔ تے تاں انہیں کول گالیں نہ کہو جنہیں کول او اللہ دے سوا سبڈیند نہال او تہاڈے اللہ کول دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کلامین تے ایویں اساں ہر ٹوے کول انہیں دا عمل سوٹھا کر کے دکھاٹے ول او اپٹے رب دو ولسن تے او انہیں کول ڈسیسی جو او کریندے ہن۔

وَأَنسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَمَّا جَاءَهُمْ آيَةٌ ۖ لِيُؤْمِنُوا بِهَا ۚ كُلُّ إِنْسَانٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاسِعٌ رَّحْمَةً ۖ

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قصاں کھنڈن جو انہیں نہ جے کوئی نشان آوے اوں دے من گھسن توں آکھ نشان تے مرز اللہ

أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

کنیں ہن تے جو تہاکوں ڈسیس بے شک او نشان بڈال
آویسی او ایمان نہ گھن آوین۔

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِآيَةِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَدْرُهمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۲﴾

۱۱۱۔ تے اسا انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈلیسوں ات
گاہوں جو انہیں پہلی دفعہ نیں منیا تے انہیں کوں انہیں دی
منز نیں دج گردان چھوڑ ڈلیسوں۔

وَلَوْ أَننَا نَزَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْفَىٰ
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكنْ أَكْثَرُهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۳﴾

۱۱۲۔ تے جے اسا انہیں دو فرشتے لبندے تے مڑے
انہیں نال گاہیں کریندے تے اسا ہر شے کوں کٹھا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل دی ایمان نہ گھن
آون ہا جے تیئں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں دچو بہوں
سارے لوک جاہلن۔

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ نَذَرُهُمْ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اسا انسانیں تے جنیں دچو منز زوریں کوں
نییں دوا دشمن بنائے انہیں دے کچھ لوک نہیں کوں دو کھا
ڈیوں کیتے انہیں دے دلیں دچو گندے خیال سیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے او لے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے۔

وَلَيَنْصَحَنَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لَيَرْصُوهُ وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۵﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گاہیں دو گھن
جیرے قیامت تے ایمان نیں ایندے تے او انہیں گاہیں
کوں چمکا جائیں تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھن۔

أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَنِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مَزْلُومٌ مِّنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَمَا تُكُونُونَ مِنَ السَّاعِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لہاں او او تہا
جیں تہا ڈوکھی کتاب لہاں تے جنہیں کوں اساں کتاب
ڈی « او جائدن جو او جیڈے رب دلو سچائی نال لہاں گئی
تے توں نہ جی پھیرا کرن دلیں دچو۔

وَتَتَّبِعْ كَلِمَتَ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۶۔ تے تیڈے رب دی ہاں سہائی تے انصاف نال پوری
حق گئی کوئی تبدی گاہیں کوں بدلن والا نیں تے او بہوں سنن
والا تے بہوں جانن والا۔

وَأَن تَطِغَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین دچ رہن والیں دچو اکثریت دی ہاں

سَبِيلَ اللَّهِ إِنْ يَشَاءْ يُخْرِضُوهُمْ إِنْ يَشَاءْ يُخْرِضُوهُمْ ۝۱۵

من گھنٹیں تے او تیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈالیں او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال گاہیں کریندن۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝۱۶

۱۱۸۔ بے شک تیرا رب زیادہ جانڈے او نکوں جبرِ مہاوندی راہ کنیں گمراہ تھی و نہجے تے او ہدایت پاوٹ والیں کوں دی بہوں جانڈے۔

فَكُلُوا مِنَّمَا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهٖ إِنَّكُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۝۱۷

۱۱۹۔ تے او نکوں کھاؤ جیندے اتے اللہ داناں گدھا گئے جے تساں اوندی آیات کوں میندے اُمتاں۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهٖ وَ قَدْ فَضَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ عَلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُفْسِدُونَ بِمَا هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝۱۸

۱۲۰۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تساں او نکوں دکھاؤ جیندے اتے اللہ داناں گدھا گئے تے اللہ سیں او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہا ڈے اتے حرام کیے سوائے ہندے جو تساں اوندو مجبور تھی و نہجرتے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپنی خواہشیں دے مطابق لوکس کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیرا رب بہوں جانڈے جبرے حد کنیں و دھن والہن۔

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَرْضِ وَبَاطِنَہَا إِنَّ الَّذِينَ يُكَيِّدُونَ أَلْفُمْ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۝۱۹

۱۲۱۔ تے تساں بھو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے اندرے اندر دے کنیں۔ بے شک جبرے گناہ کنندن انہیں کوں بدلہ ڈتا ویسی انہیں دی کائی دا۔

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهُ عَلَيْهٖ وَإِنَّهٗ لَفِسْقٌ وَلَئِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أُولِيہِمْ لِيُجَادُوا لَكُمْ وَلَئِنْ أَعْطَيْنَاهُمْ أَكْثَرَ لَشَرِّكُمْ ۝۲۰

۱۲۲۔ تے تساں دکھاؤ جیندے اتے اللہ داناں نہ گدھا نہجے تے اسے بے شک نافرمانی تے بے شک شیطان اپنی سنگت دے دلیں وچ ایسجے خیال پیندے جو تہا ڈے نال بھڑن تے جے تساں انہیں دی فریب داری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی ولیرو۔

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّارِ كَذَلِكَ نُنْزِلُ الْكُفْرِينَ مَا كَانُوا

۱۲۳۔ کیا جبرے ماردہ ہوئے تے اساں او نکوں جیندا کروں تے اساں اوں دے واسطے ابھی روشنی بٹاؤں جیندے نال او لوکس وچ ٹرے پھرے او اوں تھی بگدرے جبرے

يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

اندھاریں وچ ہوئے تے انہیں کینیں نکالنے والا نہ ہوئے
ایویں اساں سوئیں کر کے بھٹاں کافرین کول اوکم جیرے
اوکریندن۔

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بناٹے ہر وستی وچ وڈے وڈے
مجریں کول تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو
وی تدبیراں کریندن اپنے خلاف کریندن پراد سمجھدے
نئیں۔

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندرے آہن اساں
اصلوئے منیدے جے تیں ساکوں او جو جہاں نہ پوتا دینے جو اللہ
دے رسولیں کول ڈتا گئے۔ اللہ سیئیں بہوں جانڈے جو
اپنی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کول ذلت
تے وڈا عذاب ملیسی اللہ و لو کیوں جو او نہیں دے خلاف
تدبیراں کریندن۔

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ڈیوے
او اونداسین اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ
کرنی دا ارادہ کرے اونداسین تنگ کر ڈیندے ایویں
بگدے جیویں او آسمان دو چڑھا پئے۔ ایویں اللہ سیئیں
عذاب نازل کریندے انہیں تے جیرے منیدے نئیں۔

۱۲۷۔ اے تیرے رب واسدھا راہ تے اساں آیات
نصیحت پکڑن والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر دتن
۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کیں سلامتی دا گھر تے او
انہیں واسطے ایں وجہ کیں جو او کریندن۔

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کول کٹھا کر لیں (تے آکھیں)
اے جی دی جماعت تساں انسانیں وچ بہوں ساریں کول
اپنے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچ انہیں دے سبکتی
آکھیں اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں نہیں کیں

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آكِلًا مِّنْهُمْ لِيَمْلِكُوا
فِيهَا ۖ وَكَانُوا يَنْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۶﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿۶﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنشِرَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۶﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَخْشَرُ الْجَنَّ قَدْ
اسْتَكْبَرُوا مِنَّا ۖ وَالْإِنشِرَ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ
الْإِنشِرَ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَكَلْغَنَّا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا ۖ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

فائدہ پاتے تے اسان اپنی اول میعاد کوں پہنچ گئے ہیں جیرمی میں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سب کوں اکھسی بھا تہا بڑا ٹھکانڈو اور ایندے وچ رہن سوائے ایندے جو اللہ چاہے بے شک تیبڑا رب بہوں سیانا تے بہوں چائٹ والا۔

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۵﴾

۱۴۔ تے ایویں اسان کھد ظالمیں کوں نہیں داسگیتی بٹا بڑیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو اوکریندن۔

يَعْتَمِرُ الْجَنَّةِ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَخَرُّنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿۱۶﴾

۱۵۔ اے جنتی تے انسانیں دی جماعت! کیا تہاڈو تساں وچ رسول نیں آئے جیرمے تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ کے شیندے ہن تے تہا کوں ایں بڑیہ دی ملاقات کنیں بڑیندے ہن او اکھسن اسان اپنے خلاف گواہی بڑیندے ہیں۔ تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ بیٹھے تے انہیں پٹے خلاف گواہی بڑتی بے شک او کافر ہن۔

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ أَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ اے ایں واسطے باجو تیبڑا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک کرن والا نیں جے او اندے رہن والے غافل ہون۔

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق او اندے درجے ہن تے تیبڑا رب غافل نیں جو اوکریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ تے تیبڑا رب کہیں دا مآج نیں اور رحمت والا جے او چاہوے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈے بعد جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بنا ڈیوے جیویں تہا کوں بوجھ قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتس۔

إِنْ مَا تُوْعِدُونَ لَا يَأْتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ بے شک جیندا تہا کوں وعدہ بڑتا دیندے او ضرور تھیسے تے تساں عاجز نو ہے کرہ گدے۔

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ توں اکھ لے میڈی قوم تساں اپنے طریق دے مطابق کم کرو میں دی کریندا چیاں تے جلدی تہا کوں پتہ بگ ویسی جو ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیں۔

۱۳۷۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچ جبرے اللہ سیئیں پیدا کیتن اوں دا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں اکھئے جو لے اللہ دا ء اپنے خیال وچ تے لے شریکیں دا ء۔ تے جبرھا انہیں دلے شریکیں دا حصہ ء او اللہ سیئیں دو نیں پہنچدا تے جبرھا اللہ سیئیں دا حصہ ء او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں برا ء جبرھا او فیصلہ کریندن۔

۱۳۸۔ تے یوں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے ۱ تے انہیں دے دین کوں مشکوک کرن کیتے تے ہلاک کرن کیتے انہیں دی اولاد قتل سونھا کر کے ڈھکائے۔ تے جے اللہ چاہندا او لے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ دے۔

۱۳۹۔ تے انہیں اکھئے جو لے جانور تے لے رڑھ کھونج نیں سبکی۔ ایسوں کوئی نیں کھا سگدا سوائے ایندے جو جیکوں اسان چاہوں لے انہیں دا خیال۔ تے کھ جانورن جنہیں دی کند تے سواری حرام تے کھ جانورن جنہیں تے او اللہ داناں نیں گھندے اوں دے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈیسی۔

۱۴۰۔ تے او آہن جو انہیں ڈنگریں دے ڈوہ وچ جو بے او ساڈے جو انہیں کیتے ہے تے ساڈی زائیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہوئے تے کچھیں سارے حصہ دارن۔ جلدی انہیں کوں انہیں جابھیں دی سزا ڈیسی بے شک او سیان تے بہوں چاٹن والا ء۔

۱۴۱۔ او لوک جنہیں اپنے ہالیں کوں بہ وقوفی نال بغیر علم تے قتل کیتے گھٹے چن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سیئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں او کوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ؕ كَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ مَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۷﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۸﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجَابٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يَتَّبِعُونَهم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيِّئُ مَا يَصْنَعُونَ وَصَفَّمُ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴۰﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۴۱﴾

گمیں تے اودایت پاوٹن والیں وچو نہیں۔

۱۴۲۔ اوہو جئیں ککڑی دے سہارے تے بغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیس تے کھیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرے رلدے مدن تے کھ نہیں رلدے مدے۔ تسال انہیں دے پھل کھاؤ جیرے ویلے او پھل تے کپائی دے ڈینہہ انہیں واقع ادا کرو تے فغول غرچی نہ کرو بے شک او فغول غرچی کرن والیں کوں پسند نہیں کریںدا۔

۱۴۳۔ تے ڈیگیں وچو کھ لڈیوٹن واسطے ہن تے کھ چھوٹے ہن۔ جو اللہ سیس تہا بوزرق ڈتے اوندے وچو کھاؤ تے شیطان دے قدیس دی پیروی نہ کرو بے شک او تہا بڑا کھلا کھلا دشمن۔

۱۴۴۔ اٹھ جڑن دنیس وچو بڑو بکریں وچو بڑو توں اکھ کیا اللہ سیس نریں کوں حرام کیسے یا ماریں کوں یا جینکوں ماریں اپنے رہیں وچ پاتا ہوئے۔ میوں ڈسو اپنے علم نال جے تسال سچے۔

۱۴۵۔ تے اٹھیں وچو بڑو تے گویں وچو بڑو۔ توں اکھ اوں نہ حرام کین یا ماریاں یا جو ماریں اپنے رحم وچ پاتا ہوئے کیا تسال حاضر بادے جڈال اللہ سیس تہا کوں ایں گھل دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرا اللہ سیس تے کوڑ بہدیندے ساں جو اولوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیوے۔ بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۴۶۔ توں اکھ بڑے جو میڈو دمی کیتی گئی اوندے وچ اوں شخص تے جیرا کھاوٹن چاہے کوئی چیز حرام نہیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مردہ ہووے یا وہندی رت ہوئی

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ بِغَيْرِ مَعْرُوسٍ ۚ وَالتَّخْلُ وَالزَّرْعُ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَنانُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۚ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۴۲﴾

وَمِنَ الْإِنْعَامِ حُمُولُهُ ۚ وَفَرَسًا مَّا رَزَقَكُمْهُ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۴۳﴾

ثَلَاثِيَّةَ إِذَا رَاجَ مِنَ الضَّالِّينَ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَامًا أَمْرُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيَيْنِ يُتَوَنَّى بِهِ لِمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴۴﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ أَلَمْ يَكُنْ حَرَامًا أَمْرُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي هَذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۵﴾

قُلْ لَا أُحِلُّ فِي مَا أَوْحَىٰ إِلَىٰ مُحَمَّدًا عَلَىٰ طَائِفٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا ۚ أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ

اللَّهُ يَوْمَئِذٍ فَتَنُ الْمُؤْمِنِينَ وَتُفَكِّكُ بِهِ الصُّلُوفَ وَالْجُنُودَ وَمَنْ يَكْفُفْ يَكْفُفْ لِحَرْبِهِ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْجُنَاحِ فَلْيَنْهَ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْبِرْرِ فَلْيُفِعْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْإِسْقَاطِ فَلْيَقِمْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْحَقِّ فَلْيَقِمْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْجَمْعِ فَلْيَجْمَعْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْفَتْحِ فَلْيَفْتَحْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْمَعْرِفَةِ فَلْيَعْرِفْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْحَقِّ فَلْيَقِمْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْجَمْعِ فَلْيَجْمَعْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْفَتْحِ فَلْيَفْتَحْ ۚ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِالْمَعْرِفَةِ فَلْيَعْرِفْ ۚ

جنامے داماس ہوئے۔ اے بے شک پلٹتے یا نافرمانی کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے داناں گدھا ونچے اور حرام تے حیرھا مجبور تھی ونچے اوندی خواہش نہ ہوئے تے اور حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیرا رب بہوں بختل والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزَمًا عَلَيْهِمْ شَحْمُهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَنُومِ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۚ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ۝

۱۴۷۔ تے انہیں تے جبرے یہودی تھین اسان انہیں تے ہر سنجہ آلی شے حرام کہتی تے گویں تے بکریں وچو اسان انہیں تے انہیں بڈوانیں دی میجھ حرام کر ڈتی ہائی۔ سوائے اوندے جبرے انہیں دی کند کون یا آندریں کون بگی ہوئے یا جبرے بڈریں نال زلی ہوئی ہوئے۔ اے سزا انہیں کون انہیں دی نافرمانی دی وچ نال ڈتی تے بے شک اسان سچے ہیں۔

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرْدُ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں اکھ تہا ڈا رب وسیع رحمت والا۔ تے نیں بٹایا ویندا اوندا عذاب مجرم قوم کنیں۔

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ خُذُوا بِأَسْنَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۚ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۚ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝

۱۴۹۔ تے مزدور مشرک اکھسن جے اللہ چاہندا تے اسان شرک نہ کروں ہاتے نہ سا بڑے بیو بڈا بڑے تے کوئی چیز حرام نہ کروں ہا۔ ایویں جھٹلائے جبرے انہیں کنیں پہلے ہن او تیں سا بڈا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں اکھ جے تہا کون کوئی علم ہے تے تساں او کنوں سا بڑے واسطے کدھو۔ تساں تے معنی گمان دے بچھوڑ دے پئے تے معنی تساں اکل نال کم گھندے پئے۔

قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ كَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

۱۵۰۔ توں اکھ بڑے ہوا شرک کر ڈ والی دلیل اللہ سیں کس ہے ، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کدھو

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَتَمُّ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۚ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ ۚ وَلَا

۱۵۱۔ توں اکھ اپنے گواہ گھن آؤ جبرے گواہی دیون جبرے شک اللہ سیں انیکوں حرام کہتے۔ تے جے او گواہی

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْجِعُهُمْ إِلَىٰ نَارِ ۖ

۱۵۲

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں
لوکس دی خواہش دے پچھو نہ ٹر جنہیں ساڈیاں آیتاں
جھٹلاؤں او آخرت تے ایمان نہیں ایندے تے
اپنے رب دا شریک بنیدن ۔

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہا کوں بڑھ کے سٹاواں جو تہاڈے

رب تہاڈے اتے حرام کیتے جو تہاں او دے نال
کہیں کوں شریک نہ بناؤ تے پیرو ما نال احسان کرو تے
نیکھ مے بڑکنیں اپنی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اسان
تہا کوں دی تے انہیں کوں دی رزق ڈیندے ہن تے
تہاں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوون
یا لکیاں ہویاں۔ تے تہاں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیڑی
اللہ سیٹھ حرام کیتی ۶ سوائے جانڑ طریقے دے۔ اسے تہا کوں
وصیت کیتی تہاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۵۳۔ تے تیم دے مال دے کوہونہ ونجو سوائے پیجے
طریقے دے جے میں او اپنی جوانی کوں پہنچ ونچے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اسان کہیں جان
کوں او ندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نے ڈیندے تے
جڈاں تہاں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہوئے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔
او ایں گال دی تہا کوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو
تہاں نصیحت حاصل کرو۔

۱۵۴۔ اسے میڈا رستہ ۶ جیڑ حاسد ما ۶ تہاں ہوندی
ہیڑوی کرو تے پنہیں رستیں تے نال ٹرو ناں تاں او
تہا کوں او دے رستے کنیں اسنے اسنے گھن ولین ۔
او تہا کوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تہاں متقی ہو
۱۵۵۔ تے ول اسان موسیٰ کوں کتاب ڈیتی جیڑ نیکی کیتی ۶

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِذُّكُمْ وَأَقْبَاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا
النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَافُوا الْوَعْدَ الْكَيْلَ وَالْيَمِينَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَكَوْكَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَيَعْهَدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۖ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلْقَاؤُا
رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

۱۹

اوندے اتے نعمت کول پورا کرن کیتے تے ہر چیز دی
تفصیل دیتی تے ہدایت تے رحمت بنایا تاں جو او اپنے
رب دی ملاقات تے ایمان گمن آون۔

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٢٠﴾

۱۵۶۔ تے اساں ایس کتاب کول ہمائے اے برکت والی
تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈرو تاں جو تہا ڈے
اتے رحم کیا ونجے۔

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن
قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢١﴾

۱۵۷۔ تساں اے نہ اکھو جو اساں کنیں پہلے کتاب صرف ڈو
ٹولیں تے لہائی گئی تے اساں اوندے پڑھن کنیں غافل
ہاں۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَ
رَحْمَةٌ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّقَ
عَنْهَا سِبْطِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَن آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿٢٢﴾

۱۵۸۔ یا تساں اے اکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے
اتے لہندی۔ بے شک اساں انہیں کنیں زیادہ ہدایت
پہنچدے تہا ڈے کو لہر تہا ڈے رب کنیں کھلی دلیل
آج پکی او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وڈا ظالم اوں کنیں
جیرا اللہ دی آیات کول جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکیا
رہوے۔ اساں ضرور سزا ڈیسوں انہیں کول جیرے ساڈی
آیات کنیں رکے رہندن بُرا عذاب ات گاہول جو او
رکے رہ گین۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ السَّلَاطَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا
إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿٢٣﴾

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پے کریندن جو
انہیں دو فرشتے آون یا تیرا رب آدے یا تیرے رب
دیاں کجائیاں آون۔ جیرے ڈینہہ تیرے رب دیاں کجھ
نشانیان آوسن اوں ڈینہہ کہیں جان کول اوند ایمان نفع نہ
ڈیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہو سی تے نہ اپنے ایمان نال
کوئی چنگائی کیتی ہو سی توں اکھ تساں انتظار کرو بے شک
اساں وی انتظار کریندے پئے ہیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا مِنهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَّمْ يَكُنْ فِي
شَيْءٍ مِّنْ أَمْرِهِمْ إِلَى اللَّهِ تَعْرِيَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرے اپنے دین کول ٹوٹے ٹوٹے کریندن
تے ٹوٹے بن گین تیرا انہیں نال کوئی تعلق نیں۔ انہیں

يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾

دامعاہ صرف اللہ کنیں ہے پچھیں او انہیں کوڑ سسیسی ہو
کھ او کریند سے ہن۔

۱۶۱۔ حیرھا ہک نیکی کر لسی اوں کوں او ہوجیہاں ڈواہ ملسن
تے حیرھا برائی کر لسی اوں کوں او ہوتلا سزا ملی تے او
ظلم نہ کیتے ولین۔

۱۶۲۔ توں اکھ بے شک میکوں میڈے رب سدے راہ دو
ہدیت ڈتی ۶ ایہنجادین جیندے وچ کوئی ڈنگ نیں او
ابراہیم واسچاندھب تے او مشرک نہ ہا۔

۱۶۳۔ توں اکھ بے شک میڈی نمازتے میڈی قربانیاں
تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے حیرھا
سب جہانیں دا پالنبہار۔

۱۶۴۔ اوں کوئی مشرک نیں تے میندا میکوں حکم ڈتا گئے تے
میں پہلا مسلمان ہاں۔

۱۶۵۔ توں اکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیار رب گولاں
تے اوہر شے واربت۔ تے حیرھا جو کر لسی اوندی اوں کوں
سزا ملی۔ تے کوئی بار چاؤن والی پے وا بار نہ جیسی تے دل
تساں اپنے رب دوولنے ول او تہا کوں اوگا لہیں ڈسیسی
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ۶۔

۱۶۶۔ تے اوہوہ جیں تہا کوں پہلیں دا جانشین بنائے سی
تے تہا ڈے بعض دا نہیں تے درج اچا کیتے سی تاں جو او
تہا کوں اوں دے وچ آزاوے اوں جو کھ تہا کوں ڈتے۔
بے شک تہا ڈا رب جلدی مذاب ڈیوٹن والا تے
بے شک ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍ هَذَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿١٦﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبَيْنَا
قَبِيلًا قِيلَ لَهُ إِبْرَاهِيمُ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾
قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ إِنْ رَبُّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

سورة اعراف مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیات تے ۲۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جبرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں رحم کرن والا ؎۔

التَّصٰٓٔ ②

۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ چاٹن والا تے سچا ہاں۔

كُتُبًا اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنْذِرَ بِهِ ذٰلِكَ الَّذِي يُؤْمِنُ ③

۳۔ اے کتاب جبرمی تیدو لہائی گئی ؎ تے تیلے سے
وچ ایندی وجر کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں
اینرے نال پڑاویں تے مومیں واسطے نصیحت۔

اتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ
اَوْيَاةً قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تساں اونڈی پیروی کرو جو تہاڈو لہایا گئے تہاڈے رب دلو
اینرے علاوہ کہیں بے سبکتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا
جبرمی تساں نصیحت پکڑیندے ؎۔

وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَّهُمْ اٰتَاةٌ جَاءَتْهُمْ بَاسًا بَیِّنًا اَوْهُمْ
قَالُوْنَ ⑤

۵۔ تے کئی سایاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیا ہاتے
انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پارہیں کوں
تے پئے ہن۔

فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ اِذْ جَاءَهُمْ بَاسًا اِلَّا اَنْ قَالُوْا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ تے جڈال ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایما
پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاں۔

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الرُّسُلَیْنَ ⑦

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن
تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔

فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ عِلْمَهُمْ وَمَا كُنَّا غٰیِبِيْنَ ⑧

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈس
ڈسیوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاں۔

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ اِنْفِیْءٌ مَّنْ ثَقَلَتْ مَوَازِیْنُهُ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ⑨

۹۔ اوں ڈینیہ علمیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن
اوبے لوک کامیاب نہیں۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِیْنُهُ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوْا بِآیٰتِنَا یَظْلُمُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیندے وزن ہرے ہوسن اوبے لوک جنہیں
اپنے نفسیں کوں گھانا ڈتے ایں واسطے جو اسابڑی آیات

تے ظلم کر رہے ہیں۔

۱۱۔ تے اساں تہا کوں زمین ورج بہوں طاقت ڈتی تے اوندے
ورج تہا بڑے کیتے روزی دے سامان بنائے تے تہاں شکر
نوسے کر رہے۔

۱۲۔ تے اساں تہا کوں پیدا کیتے تے دل شکلاں ڈتی تے
دل اساں فرشتیاں کوں اکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں
سایں سجدہ کیا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرن والیں
وچر نہ تھیا۔

۱۳۔ اللہ اکھیا جریکوں کیری بال روکے جوتوں سجدہ نہ
کریں جیلاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں اکھیا میں این کنیں
چنگا بال تیں میکوں بھانیں پیدا کیتے تے ایکیوں مٹی کنیں
پیدا کیتی

۱۴۔ اوں اکھیا توں اتھو نکل ورج تیکوں کیا حق با جو توں
اتھاں وڈائی کریں با توں نکل ورج بے شک توں ذلیل
تھیرن والیں وچو ایں۔

۱۵۔ اوں اکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہ تئیں مہلت ڈیے
۱۶۔ اوں اکھیا بے شک توں مہلت پاوٹ والیں وچو ایں۔
۱۷۔ اوں اکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک بن میں ضرور
تیبے سدھے رستے تے انہیں کیتے پہساں۔

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگودھی تے پچھو دی اوساں
تے اوں دے سچے پاسو دی تے کھبے پاسو دی۔ تے انہیں
وچر بہوں سایں کوں توں نکر گزار نہ پئیں۔

۱۹۔ اوں اکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھندا ہیا
نکل ورج جبرھا تیبے پچھو رسی انہیں وچرتے میں
ضرور دوزخ تہاں سایں نال بھر لیاں۔

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیبی زال جنت ورج بہرتے

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ
خَلْقِكَ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ
اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ ﴿١٤﴾

قَالَ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٥﴾
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٦﴾

قَالَ فَبِمَا اَغْوٰىتَنِيْ لَاقَعَدَنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ فَنٌ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَلَّذِيْنَ
شَكَرْنَا ﴿١٨﴾

قَالَ اَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا لَّمَنْ يَتَّبِعْكَ
مِنْهُمْ لَا مَلٰٓئِكَةً جِهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٩﴾

وَيَا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

يُثْمِنُ وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾
فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

تساں ڈوہیں جھٹو چاہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں ون دے
کوہونہ وچلبے ناں تاں تساں تھی ولسو ظالمیں وچو۔
۲۱۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ وسوسہ پاتے تاں
جواو ظاہر کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے
بدن وچو لکایا گئے تے آکھیس اللہ سیں تہاکوں ایں
ون کنیں صوف ایں واسطے روکے جو تساں فرشتے نہ بن
وچو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

وَقَاَسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِرٍ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے انہیں دے اگو قساں کھا کے آکھئے بے شک میں
تہاڈا غیر خواہ باں۔

فَدَلَّهُمَا بِعُرْوَةٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرِّي
الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دوکھا ڈے کے اپنے قلم کین با
ڈتے تے جڈاں انہیں ڈوناہیں اوں ون کوں چکھے انہیں ڈوناہیں
نے انہیں دے ننگی ظاہر تھی گئیں تے اوڈیہیں اپنے اتے
بہشت دے پتر چھا لٹن لگ پین۔ تے اوہیں دے رب
انہیں ڈوناہیں کوں سب مار سیئے کیا میں تہاکوں ایں درخت
کنیں ہلکا نہ ماتے تہاکوں آکھیا نہ با جو بے شک شیطان
تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپنے
جانیں تے ظلم کیتے تے جے تیں ساکوں بخش نہ ڈتا ساڈے
اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھانا پاؤں والیں وچو تھی

ولیسوں

قَالَ اهْبِطَا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ اوں آکھا تھو نکل وچو تہاڈے وچو کچھ نہیں دے دشمن
ہن تے تہاڈے واسطے زمین وچ عارضی رہن دی جا
تے کچھ وقت کیتے فائدہ۔

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اوں آکھیا تساں ہونڈے وچ زندہ رہسو تے ہونڈے
وچ مرسو تے اوتھاؤ کڈیے ولسو۔

يَبْقَىٰ آدَمُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لُبَاسًا قَوِيًّا سَوَاتِكُمْ

۲۷۔ اے آدم دے پتر اساں تہاڈے اتے ایچھے کپڑے

وَرِيَّائِهِمْ وَلِبَاسِ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
أَيِّ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

لبائے جبر سے تہاڑے منج گنبدن تے سوٹھپ کیتے وی
ہے تے تقویٰ والباس اے چنگا ۷ اے اللہ دی آیات
وچو ۷ تاں جو تہاں نصیحت پکڑو۔

يُنَبِّئُ آدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرُدُّهُمُ ۖ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

۲۸۔ اے آدم دے پتر و تہاں نہ آزماوے شیطان جیویں
تہاڑے پیرو تہاں کوں جنت دجو کدھایا ہس اوں انہیں
ڈوناہیں کنیں لباس کھس گدھا ۷ تاں جو او انہیں کوں
انہیں دا منجج بکھالے۔ بے شک او تے اوند قبیلہ تہاں کوں
اتھو ڈہرا کھڑے جھو تہاں نوٹے ڈیکھ بگدے۔ بے شک
اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بٹائے جبر سے ایمان
نہیں ایندے۔

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

۲۹۔ تے جہاں او کوئی برائی کریندن تے آبدن اساں اپنے
پیرو ڈاڑے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سیس ایندسا کوں
حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سیس بے حیائی دا حکم
نہیں ڈیندا کیا تہاں اللہ دے اتے او گال کریندے ۷ جبر سی
تہاں چاڈے نوٹے۔

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِصُّوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے اے جو
برسیت دے کوں لبو اپنی توجہ درست کر گدھی کرو تے
او کوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سبزو۔
جیویں اوں تہاں کوں شروع کیتے اوں تہاں ہوں حالت دوولسو۔

قَرِيبًا هَٰذِهِ وَفَرِيقًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

۳۱۔ کب ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے کب ٹولے کوں گمراہی
جبر گئی ۷ انہیں اللہ کوں چھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بٹا
گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئی۔

يُنَبِّئُ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَشَرُّوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٣﴾

۳۲۔ اے آدم دے پتر و تہاں برسیت دے کوں لبو اپنا سوٹھپ
اختیار کیا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے
شک او فضول خرچی کرٹ والیں کوں پسند نہل کریندا۔

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِمُ وَالطَّيِّبَاتِ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبورتی کوں کٹائیں تہاڑے اتے

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ تُفَصَّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿۷﴾

حرام کیسے جبرمیں پٹے بندیں کیسے پیدا کیسے تے اوندے پاکیزہ
رزق کوں۔ جو لے شہیں اس دنیاوی زندگی وچ مونیں
کیسے ہن تے قیامت دے بُہینہ خاص کر انہیں کیسے ہوسن
ایویں اس آیات کھول کے جانئ والی قوم کیسے بیان
کریندے ہیں

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾

۳۴۔ تول آکھ بے شک میڈے رب حرام کیسے
ظاہر تے مکی ہوئی بے حیائی کوں تے گناہ کوں تے مندری
کوں جبرمیں ناسخ جوئے تے اس گال کوں جو تساں اللہ نال
شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نیں لہائی تے لے
جو تساں اللہ دے خلاف او گال کرو جبرمیں تساں جانڈے
نوسے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۹﴾
يَذَرْنِي أَدَمًا إِذَا يَأْتِيكُمُ رَّسُولٌ فَيَذَرُكُمْ يَخْشَوْنَ عَلَيْكُمْ
أَيَّتِي أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ أَتَيْتُمْ
هُمْ يَخْشَوْنَ ﴿۱۰﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر تے جڈال اوں وقت
آویندے تے نہ پچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگوتھیندن۔
۳۶۔ لے آدم لے پتر وچے تہا بڑو تہا بڑے وچ رسول توں
تے تہا کوں میڈی آیات پڑھ کے سٹاون تے جبرھا خدا
کینیں بڑے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی بڑنیں
تے نہ او مونجھے تھینسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱﴾
مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوهُمْ قَالُوا أَإِنَّا لَمُتْنَا
تَدْعُونَنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ هُدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۲﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلا یا تے وڈائی کیتی
ایسے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ پھول دیر تیں رہسن
۳۸۔ اوں کیں وڈوا ظالم کوں جبرھا اللہ تے کوڑ پدے یا
اوندی آیات کوں جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کوں مقررہ
سزا و حصہ ملدا رہی تے جڈال انہیں دو ساڈے فرشتے
مارٹ کیسے اندن تے او آہن اوکھائیں جنہیں کوں تساں اللہ
دے سوا سٹیندے با دے او آکھسن او اسل کینیں گم
تھی گئیں تے او اپنے خلاف آپ گواہی بڈھسن بے شک
او کا فرہن۔

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُنَّا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِضْنَاهُمْ لِرَبِّنَا هَؤُلَاءِ آصَلُونَا فَاتَّبَعَهُمْ عَذَابًا زَئِيفًا مِّنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلٍّ ذَلِيلٌ ضِعَفٌ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ او اگھسی تہاں وی انہیں لوئیں وچ داخل تھی وچو جیرھے بھا وچ ہن تے جیرھے تہاں کنیں پہلے جنیں تے انسانیں وچو گڈر گئیں جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیں اپنی بھین تے لعنت کر لیں تے جڈاں او سارے بھا وچ پکڑیج ولسین چھیکڑی امت پہلی امت کون اگھسی اے ساڈے رب ایسے ہن جنہیں ساکوں گمراہ کیا ہا توں انہیں کون دوزخ وچ ڈوڑا عذاب دے اللہ اگھسی ہر ہک واسطے ڈوڑا عذاب تے تہاں جائدے تھسے۔

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرِهِمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے پہلی امت چھیکڑی امت کون اگھسی تہاں کون ساڈے اتے کوئی فضیلت نہ ہائی تہاں وی عذاب چکھو جہر تہاں کندے ہا وے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ بے شک جنہیں لوکس ساڈی آیات کون جھٹلا تے وڈاں کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولے ولسین تے نہ احضت وچ داخل تھیں جے تیں ہک اٹھ سوئی دے محک وچو لنگھ وچے اسال الیوس جبریں کون سزا دیندے ہیں۔

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوَّيِمٍ عَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ تے الیوس اسال ظالمیں کون بدلہ دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ جیرھے لوک ایمان آئن تے نیک کم کرن اسال کہیں بان کون اونڈی طاقت کئیں زیادہ تکلیف لے تے دیندے ایہہ جنتی ہن اونڈے وچ ہمیشہ رہن۔

وَنُزِعْنَا مَا فِي صُُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ يَّجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ ۚ الْأَنهَارُ وَاقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۚ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُوَفِّقُهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

۴۴۔ تے اسال انہیں دے سینے وچو سب بغض کڈھ دلیوں تے انہیں دے قبضے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن تے او اکھسن جہ ساریاں تحریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں اے رستہ دکھلے جے اللہ ساکوں سدھا رستہ نہ دکھلیندا تے اسال ایس سدھے رستے نہ آؤں ہا۔ ساڈے رب

دے رسول سچ گمن کے آئے ہن تے انہیں کول اکھ
 ڈوتا گیا ہا جے او بہشت جیند اتہا کول تہا بڑے عیس دی وجہ
 نال وارث کیٹا گئے۔

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کول آواز بولیں جو ساڈے رب جو
 ساڈے نال وعدہ کیٹا ہا اسان اوکوں سچا پاکدے تے
 کیا تہا بڑے رب تہا بڑے نال جو وعدہ کیٹا ہا اوکوں تہاں
 سچا پاکدے۔ او آکھن ہا انہیں وچو ہک سبڈ والا سبڈیسی جو
 نالیں تے اللہ دی لعنت۔

۴۶۔ جیرے اللہ دے رستے کئیں رکیدن تے اوں رستے
 وچ ڈنگ گولیندن تے او آخرت والکار کریندن۔

۴۷۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف
 تے کچھ لوک ہوسن جیرے ساریں کول انہیں دی علامتیں دی
 وجہ نال سنبانڈے ہوسن تے بہشتی لوکیں کول آواز بولیں جو
 تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے او ندے وچ داخل نہ تھے
 ہوسن تے اوندی امید رکھیں۔

۴۸۔ تے جہاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو بھیری ویسی
 تے او آکھن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچو نہ بنا
 ۴۹۔ اعراف والے لوک سبڈیسی کچھ دوزخی لوکیں کول جنہیں
 کول انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنبانڈے ہوسن تے
 اکھسن تہا بڑی زیادہ تعداد تہا کول کوئی فائدہ ڈرتے تے نہ
 تہا بڑی وڈائی۔

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تہاں قہار کھندے
 ہاوسے جو انہیں کول اللہ دی رحمت نہ پہنچسی۔ تہاں
 بہشت وچ داخل متی وچو تہا کول نہ ڈرتے نہ تہاں
 موخے تھیسو۔

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کول سبڈیسی جو ساڈے کچھ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ كَذَّبْنَا
 مَا وَعدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَأَنزِلْهُم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
 حَقًّا قَالُوا لَعَنَ مَا أَقْدَمَ مُؤْمِنًا لَّهُم مِّنْهُم مَّن لَّعَنَ اللَّهُ
 عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَمَّا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
 لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَفْعَىٰ عَنْكُمْ جُعِلَ جُذُوعًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُمْ لُحُوفٌ
 وَأَنفٌ ﴿٤٩﴾

أَهْلَ الْأَيْمَنِ الَّذِينَ آقَسْتُمْ لَا يُبَالِيهِمُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْضُوا عَلَيْنَا

مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهُمْ
عَلَى الْكُفْرَانِ ۝

پانی دیا یا جو تہا کوں اللہ دے او دے دے وچ ساکوں وی کچھ
ڈیو۔ او آکھن بے شک اللہ سیں اسے ڈیوہیں چیزاں
کافر سیں تے حرام کیتن۔

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝

۵۲۔ جنہیں اپنے دین کو کھیل و تماشہ بنایا ہو یا تے
دنیاوی زندگی انہیں کوں دکھا دے تاں اسان انہیں کوں اچ
بھل و لیوں جیویں او ایں دینہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے
ات گا لہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

۵۳۔ تے اسان انہیں دو ایجھی کتاب گھن آئے ہن جو کھول پڑے
علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنین واسطے
ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَنَا
رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاعٍ فَنَسْفَعُ
لَنَا أَوْ نُؤَدِّ نَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ
خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ۝

۵۴۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلے دا انتظار پئے
کریندن جہاں ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھن
جبرے بھل گئے ہوسن۔ ایں کنیں پہلے ساڈے لب دے
بول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارش ہے جبرہ ساڈی
سفارش کرے یا اسان دنیا دے وچ دلا بھلے و بھل تاں جو اسان
جبرے (جبرے) کم پہلے اسان کریندے ہاسے انہیں دی جلتے
نیک کم کوں انہیں اپنے آپ کوں گھٹے وچ پاتے جبرہ او کوڑ
بدھندے بن اودی انہیں کنیں دل گئے

إِنَّ دَرَجَتَكُمْ لَإِلَهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى الْاَيَّامَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَبِيبَاتُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومُ مُسْتَخَرَاتُ
بِأَمْرِ اِلَٰهِهِ الْخَلْقِ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ۝

۵۵۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ او ہے جس آسمانیں تے
زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے دل او عرش تے تکرار
تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال دینہ کوں لکا ڈیندے
رات جلدی اونکوں پکڑن چاہندی تے سمجھ تے چندر
کوں تے تاریں کوں اوں اپنے حکم نال متابع کر لیتے سنو
پیدا کرٹن تے حکم ڈیوٹن ہوندا کم۔ بہوں برکت والا
اللہ سیں جبرہ سارے جہانیں دا پالہنا رہے۔

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

۵۶۔ اپنے رب کوں سبزو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۷﴾

وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَعْنًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

اوپے شک حد کنیں و دھن و الیں کوں پسند نہیں کریں۔
۵۷۔ اتے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھڑاؤں
کوں سڈو و جڑرتے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرن
والیں دے نال۔

۵۸۔ اوہو جو جبرھا گھلیندے ہوا میں کوں اپنی رحمت کنیں
پہلے خوشخبری بڈیوں واسطے۔ اے میں نال بھریئے ہوئے
جھڑ کوں چا اندی دے اتے اونکوں اسال گھن ویندے میں
بر ملک دو تے اوندے اتے پانی ویندے میں تے اوندے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے میں ایویں اسال مردیں
کوں کڈھیندے میں تاں جو تسال نصیحت پکڑو۔

۵۹۔ تے جیہ زمین اپنے رب دے حکم نال اوندے پوٹے
نکلن جو تے جبرمی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی
ایویں اسال اوں قوم تے جبرمی شکر کریندی اپنی آیات و تابھر
کے بیان کریندے میں۔

۶۰۔ بے شک اسال نوح کوں اوندی قوم دوپٹھے تے اوں
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہاڈا
کوئی معبود نہیں۔ میں تہاڈے اتے وچے بڈینہ دے
عذاب کنیں ڈراؤں۔

۶۱۔ اوندی قوم دے سردا میں آکھیا بے شک اسال تیکوں
کھل گھرا ہی وچ وچدے میں۔

۶۲۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نہیں میں تے صرت رسول ہاں اوں رب دا جبرھا ساے
جہا میں دا پناہ ہار۔

۶۳۔ میں تہا کوں اپنے رب دا پیغام پکینداں تے تہا جی
خیر خواہی کرینداں تے میں چاؤں اللہ سیں ولو جو تسال
نومے چاؤندے۔

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَىٰ يَدَيَّ رَحْمَتِهِ
خَافَ إِذَا أَقْلَتَ سَحَابًا ثِقَالًا سَفَنَهُ لِبَدًا يَدَّتْ فَانزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۶۰﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا يَكْدًا كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿۶۱﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمٍ أُخْبِدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۶۲﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي صَلٍّ خَبِيرٍ ﴿۶۳﴾

قَالَ يَوْمَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِي رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۵﴾

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٣﴾

۶۴۔ کیا تہا کوں میرانی تھیندی جو تہا بڑو آئی تہا بڑے رب
 ولو ایمنجی نصیحت تہا بڑے وچو بک آدمی تے تاں جو تہا کوں
 بو شیار کرے تے تاں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو
 تہا بڑے اتے رحم کیا ونجے۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْجِبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ انہیں اونکوں جھٹلا دیتا اسل اول کون نجات دیتی تے انہیں کون دی میرے اوندے نال بن پٹری وچ تے جنہیں ساڈی آیات کون جھٹلایا با اسل انہیں کون عزی کر دیتا بے شک اوندے لوک ہن۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے عار دو انہیں دے بھرا بود کوں (پٹھیا) اول
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوندے سوا
کوئی مہبود نہیں کیاں تساں ڈر دے نوہے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٤﴾

۶۷۔ اوندی قوم دے وچو سرداړیں آکھیا جنہیں کھرکیتا باساں
تیکوں بے وقوفی وچ بُدبے میں تے بے شک اساں
تیکوں کوٹریں وچو یقین کریندے ہیں۔

قَالَ يَقُومُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

۶۸۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں
تے رسول ہاں اوں رب دا جیرا سارے جہاںیں دا پالناں۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

۶۹۔ میں تہا کوں اپنے رب دایں نام پچینداں تے میں
تہا بڑے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایمان دلاں۔

أَوْعَبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُ مَنْ رَبَّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
بَعْدِ نُوْحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْفَةً فَأَذْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

۷۰۔ کیا تسال حیران تعیندے ۷۱۔ جو تہا ڈو نصیحت آئی ۷۲۔
تہا ڈے رب دلو تہا ڈے وچو ہک آدمی تے تاں جو تہا کوں
ہو شیار کرے تے یاد کرو جو تہا کوں اوں نوح دی قوم دے
بعد اوندہ جانشین بنائے تے تہا ڈے جسم کوں مضبوط
بنائے تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تسال
کامیاب تھیو۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتَّبِعْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ

۱۔ انہیں اکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سنیّا گھن کے) جو اس ہک اللہ دی عبادت کروں تے او چھوڑ ڈلوں جیندی ساڈے

الضّٰدِّ قَيْنَ ۝

پیوڑا بڑے عبادت کریدے ہن گھن آجیرے عذاب
دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أُجَادِرُ لَوْ نَتَىٰ فِي أَسْأَلٍ سَتَيْتُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّاتِظِينَ ۝

۷۲۔ اول آکھیا تہا بڑے رب ولو تہا بڑے اتے عذاب
تے غضب لہہ چکے کیا تہاں میڈے نال انہیں
ناوین واسطے بھر دے، جیرے تہاں تے تہا بڑے
پیوڑا بڑے رکھیں تے اللہ سیں انہیں نال کوئی دلیل نیں
لہائی تہاں بھالا رکھو بے شک میں وی تہا بڑے نال
بھالا رکھینداں۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَاوُدَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝

۷۳۔ تے اساں اوں کوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی
رحمت نال نجات دیتی تے نہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا
تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پیٹ
ڈتن۔

وَإِلَىٰ مُوٰدَ أَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰعٰمُرُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنَ إِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنَ رَبِّكُمْ
هٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَذَرُوهَا تٰكُلُ فِي الْأَرْضِ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوهَا يَمُوتُ فَأَخَذَكُمْ عَذَابُ الْآلَمِ ۝

۷۴۔ تے نمود دو انہیں بے بھائی صالح کوں بٹھے اول
آکھے اے میڈی قوم تہاں اپنے رب دی عبادت کرو
اوندے سوا تہا بڑا کوئی معبود نیں۔ تہا بڑو تہا بڑے
رب ولو کھلی دلیل آگئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاڑی اے
تہا بڑے واسطے نشان ایکنوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی
زمین وچ کھاوے تے ایکنوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ
تاں تہا کوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآلَاءَ الّٰهَ وَلَا تَعْشَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

۷۵۔ تے تہاں یاد کرو جڈاں تہا کوں عادمے بعد جانشین
بٹھائے تے زمین وچ تہا کوں جا ڈتی اس تہاں اوندے
میدانیں وچ قلعے بنیدے، تے پہاڑیں کوں کٹ
کے گھر بنیدے، تہاں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے
زمین وچ جان بچھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِيَكْذِبْنَ
اسْتَضْعِفُوا لِمَن آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صٰلِحًا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان
گھن آڈن دالیں دیو کمزوریں کوں آکھیا

مُرْسَلٌ قَرْنَ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۷۰﴾

کیا تمساں چاند سے ء جو بے شک
صلح اپنے رب ولو پھٹیا گئے انہیں آکھیا بے شک
اساں جو کچھ اوندو پھٹیا گئے اونکوں منید سے ہیں۔
۷۰۔ تے انہیں لوکیں جس وڈائی کی تھی تھاجے شک اساں
اوندو الکر کریدے ہیں جیندے اتے تمساں ایساں
گھن آئے۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تے انہیں ڈاچی دیاں چھاں کپ ڈیتاں تے انہیں
اپنے رب جے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھے اے
صلح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے
توں رسولیں وچو ہنیں۔

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْلِجُ
اٰنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے انہیں کول پکڑ گدھے سموئیں اب او اپنے
گھریں وچ گوڑیں دے بھر ڈٹے پئے ہن۔
۸۰۔ صلح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کول اپنے رب دا پیغام بچا ڈتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کیتی تے تمساں خیر خواہی کرن والیں کول پسند
نوسے کریدے۔

فَاَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿۷۳﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّوْنَ التَّصْحِيْحَ ﴿۷۴﴾

۸۱۔ تے لوط جڈاں اپنی قوم کول آکھیا کیا تمساں
اینجی بے حیائی کریدے جو جیڑی تمساں کنیں پہلے ساری
قومیں وچو کہیں وی اے برائی نہ کیتی بائی۔
۸۲۔ بے شک تمساں تریختیں چھوڑ کے جو انیں دو شہوت
واسلے اندے ء اصل وچ تمساں حد کنیں ودھن والی
قوم ہوتے۔

وَلَوْطَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْغَالِبِيْنَ ﴿۷۵﴾

اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ سَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِحُونَ ﴿۷۶﴾

۸۳۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے
جو انہیں کول اپنی دوستی کنیں کڈرے ڈیو بے شک اے
لوک ہن جیرھے بہوں پاک بڈن۔

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوْهُمْ
مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۷۷﴾

۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کول نجات

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَايِبِيْنَ ﴿۷۸﴾

بڑی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہی والیں دچہ مائی۔

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ وسایا توں بڑیکھ
مجر میں دا انجام کیجھا۔

۸۶۔ تے مدین دو اوندرے بھرا شعیب کوں پٹھیا اول آکھیا

اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے

اوندرے سوا کوئی معبود نیں۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو مکمل

دیل آچکی تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے

لوکس دیاں شبیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین دچ

اوندی اصلاح دے بعد گبیر نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے

چنگا جے تساں مومن ہوتے۔

۸۷۔ تے تساں ہر رستے دچ ایس واسطے نہ بہو جو حیرے اللہ

تے ایمان آئن انہیں کوں اللہ دے رستے کینں بڑا دوسنے رکھو

تے ایس رستے دچ بڑنگ دل گولو تے تساں یلو کرو جڈیاں

تساں تھوڑے باوے اوں تہا کوں ودھائے تے تساں بڑیکھو

فساد کرن والیں دا انجام کیجھا۔

۸۸۔ تے جے تہاڈے دچو ہک ٹولہ اوندرے اتے ایمان

گھن آوے جیندے نال میں پٹھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان

نہ گھن آوے پھیں صبر کرو جے تیں اللہ سیس ساڈے درمیان

فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَاللّٰی مَدَّیْنَ اَحَاهُمْ شُعْبًا قَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۥ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ وَلَا تَجْهَرُوا النَّاسَ اَشْيَاكُمْ

وَلَا تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنًا ﴿٨٦﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهِ وَتَبْغَوْهَا عِوَجًا

وَاذْكُرُوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَرَكُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٧﴾

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِيۓ اُرْسِلْتُ

بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰی يَحْكُمَ اللّٰهُ

بَيْنَنَاۤ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتَكُونُنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ۝۸۹

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچوڑائی کیتی آکھیا
اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جبرہ تہڑے اتے
ایمان گھن آئن اپنے ملک وچوڑو کڈھ ڈلیسوں یا تاساں
ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں
اساں ناپسند وی کریندے ہوں۔

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد
اذ نجينا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها
الا ان يشاء الله ربنا وسيع ربنا كل شئ عينا
على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا
بالحق وانت خير الفتحين ۝۹۰

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے
بعد جو اللہ سیس ساکوں نجات ڈتی ء تے مطلب اساں
اللہ سیس تے کوڑ پدھے ساڈے اختیار نیں جو اساں
اوندو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے
جبرہا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شے تے وسیع
اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ لے ساڈے رب
توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ
کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرن والا این۔
۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کتا با آکھیا
اے لوکو جے تاساں شعیب دے کچھو ٹرسو تے بے شک
تساں گھاٹا پاوٹن والیں وچو تھی ویسو۔

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّخَذْتُمْ
شُعَيْبًا اِنْسَكُمْ اِذَا لَخِيسِرُونَ ۝۹۱

۹۲۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھا تے او اپنے گھیں
وچ گوڑیں دے بھر ڈھ پئے۔

فَاَخَذَ لَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعِينَ ۝۹۲

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے ایویں تھی گئے جیویں او
کڈیاں اتھال رہے وی نہن تے جنہیں شعیب کوں
جھٹلائے او بے گھاٹا پاوٹن والے بن۔

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۹۳

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کوں اپنے رب دا سینہا پکاڑتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کرڈتی ء تے میں کا فر قوم تے کیوں افسوس کر سگداں

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَدِّي
وَلَصَحَّتْ لَكُمْ كَلِمَتِي اِنَّ عَلَى قَوْمٍ لَّخَبِيرًا ۝۹۴

۹۵۔ تے اساں کہیں دی دوستی دو رسول نیں چھپاتے
جیندے بعد اساں اوندے رہن والیں کوں نکمہ تے ڈکھ

وَمَا ارسلنا في قَوْمِكَ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا اخذنا اهلها
بالناساء والضراء لعلهم يضرعون ۝۹۵

نال نہ پکڑ یا ہوئے تاں جو او عاجزی کرن۔

۹۶۔ بچیں اسان بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال ہے
تیں او ترقی کر گئے تے اکھن جگے جو ساڈے پیر ڈاڈے
کوں دی لے ڈکھ سکھ آئے ہن ول اسان انہیں کوں امون
گھت پکڑ گدھے تے او سمجھندے نہ ہن۔

۹۷۔ تے جے وسی آلے ایمان گھن آون ہاتے خدا کیں
ڈرن ہاتے اسان انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت
دے دروازے کھول ڈیوں ہا۔ انہیں تے جھٹلائے ول
اسان انہیں کوں انہیں دی کائی دی وجہ نال پکڑ گدھے۔
۹۸۔ کیا او وسی والے امن و چ آگئیں جو انہیں تے
ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

۹۹۔ کیا وسی آلے امن و چ آگئیں جو انہیں تے ساڈا
عذاب آوے ڈو پارہیں کوں تے او کھید دے پئے ہوون۔
۱۰۰۔ کیا اللہ دی تدبیر کیں محفوظ تھی گئیں تے اللہ دی
تدبیر کیں محفوظ کوئی نیں سمجھندا سوائے گھٹا پاوٹ والی
قوم دے۔

۱۰۱۔ کیا اہل لوکیں دے بد جنہیں کوں اسان زمین دا وارث
بنائے انہیں کوں لے عقل نیں آئی جو جے اسان چاہوں ہا
تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب
ڈیوں ہاتے اسان انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سبکدے
ہیں تے او کجھ نہ سن سگن۔

۱۰۲۔ لے دستیاب ہن اسان انہیں دیاں خبراں تیکوں
سُنیے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو
آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نیں منیا ات
گاہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا ہا ایویں اللہ نیں کافر لوکیں
دے دلیں تے مہر لا ڈیندے۔

ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۚ إِنَّهُم بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ
يُلْحِظُونَ ﴿٩٨﴾

أَوَآمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا فَهُمْ
يُلْحِظُونَ ﴿٩٩﴾
أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَعْلَمِ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا
أَن لَّوْنَأَنَّا أَصْبَنَهُم بِذُنُوبِهِمْ وَلَنُنَجِّيَنَّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠١﴾

ثَلَاثَ الْقُرَىٰ نَقِصَّ عَلَيْكَ مِنْ أَتْبَاعِهَا ۚ وَكَفَدَ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّمَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ يَطِغُّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ اسال انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے داپکا
نئیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا
تروڑن والا پاتے۔

۱۰۴۔ ایندے بعد اسال موسیٰ کول اپنے نشانیں نال
فرعون تے اوندے سرداریں دوپھٹیا تے انہیں نشانیں
تے ظلم کیتا توں دیکھ فادیں دا انجما کیا تھیندے۔
۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں نے
پالنہار خدا رسول ہاں۔

۱۰۶۔ میڈے اتے فرمن جویں اللہ تے سوائے سچے
کچھ نہ آکھاں میں تہاڈو آیاں تہاڈے رب ولوکھلی دلیل
گھن کے ہن توں بنی اسرائیل کول میڈے نال پھٹ بڑے۔
۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھاں
جے توں سچا ہویں۔

۱۰۸۔ اوں اپنا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلے ہک کھلا کھلا
اخر دھا بن گیا۔

۱۰۹۔ تے اوں اپنا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلے دیکھن
والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک اے
بہوں جاٹن والا جادوگر۔

۱۱۱۔ اے چاہندے جو جہاں تہاڈی زمین وچو کڈھ
ڈیوے ہن تہاڈا کیا مشورہ۔

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکوں تے ایندے بھراکوں مہلت
ڈے تے شہریں وچ پھٹ جیرے جادوگر کٹے کرن۔

۱۱۳۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آونجن۔

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دد آگئے تے انہیں آکھیا جے
اسال غالب آونجوں تے ساکوں امر ملیس۔

وَمَا وَجَدْنَا إِلَّا كَثْرَهُمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاقِقِينَ ۝

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِيَّايَ رَسُولُ مَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنِئْتُكُمْ
بَيِّنَةً مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝

فَأَلْفَ عَصَاةٍ فَإِذَا هِيَ تُعْبَأُ مُبِينٌ ۝

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ۝

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَذَا تَأْمُرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ۝

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ۝

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

قَالُوا يُمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ

الْمُلْقِينَ ﴿١١٧﴾

قَالَ الْقَوَاجِ فَلَمَّا الْقَوَا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِخِزْيَانِ عَظِيمٍ ﴿١١٥﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

تَلَقَّفْ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٩﴾

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِجْدِينَ ^{صَلَّى} (١٣١)

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٧﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٣٧﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اُذِنَ لَكُمْۚ اِنْ

هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا

أَهْلُهَا ج فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٢﴾

لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصْلِبَنَّكُمْ

اَجْمَعِينَ ﴿١٢﴾

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٠﴾

وَمَا تَقْضُوا مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءُنَا

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفِنَا مُسْلِمِينَ ٤

۱۱۵۔ اول آکھیا جی ہاں تے تہاں میٹے تھی ویسے۔

۱۱۶۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ توں پہلے سٹیس یا اسان پہلے

سٹنٹ والے تھیووں۔

۱۱۷۔ موسیٰ اکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے

اکھیں تے جادو کر ڈیتا تے انہیں کون بڑا جاتا تے انہیں

بہوں وڈا جادو دکھالیا۔

۱۱۸۔ تے اساں وحی کیتی موسیٰ دو جوتوں اپنا سوٹاسٹ

اے ہوں ویلھے اوں کوں نگل ولسی جیرھا انہیں کوڑ بہدھے

۱۱۹۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم اوکر نیدرے پئے ہن او مٹ

گیا۔

۱۲۔ او سارے دُصو بیج پئے تے ذلیل تھی گئے۔

۱۲۔ تے جادوگر سجدے وچ بڑھ پئے۔

۲۱۔ اتے انہیں آکھیا اساں ساریں جہانیں دے رب تے ایمان

اینڈریس ہیں۔

۱۲۲۔ جیرہا موسیٰ تے ہارون وارب۔

۱۲۴۔ فرعون اکھیا تھاں ادنکوں من گدھے این کنیں پہلے جو

میں تہاکوں اجازت ڈیوالاں بے شک اے تہاڈی تدبیر جیڑھی

تساں شہر وچ بٹائی وے تاں جو تساں اتھاں رہن والیں کوں

کبڈھ ڈلیو بس تہاکوں جلدی پتہ بگ ولسی۔

۱۲۵۔ میں تہاڑے ہتھ تے پیراں خلاف ورزی دی وجہ

نال کپ بڑیاں تے تہاکوں ساریں کوں دل پھاسی

تے چڑھا ڈلیاں

۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اسال اپنے رب دوولن

والے ہیں۔

۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات گاہوں کوڑیندا پئیں جو

اساں من گدھے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اساں

کنیں آگئیں اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر
سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ
تے اوندی قوم کوں چھڑیندا پئیں تاں جو او زمین وچ فساد
کرن تے تیکوں تے تیبڑے خدا کوں چھوڑ دیوں اوں
آکھیا اسال مزور انہیں دے پریں کوں قتل کر لیسوں تے تربیتیں
کوں جیندا رکھیسوں تے اسال انہیں تے غالب پئیں۔

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر
کرو بے شک زمین اللہ دی ہے ادا پٹے بندیں وچو جیکوں
چاہندے اوند وارث بنا دیندے تے چنگاں انجام
متقیں دا ۷۔

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیبڑے آوٹ کنیں پہلے دی ساکوں دکھ
بڑے گئے تے تیبڑے آوٹ دے بعد وی اول آکھیا
اے تمی سبکدے جو تہا ڈا رب تہا ڈے دشمن کوں ہلاک کر
ڈیوے تے تہا کوں زمین وچ جالشین بنا ڈیوے تے ڈیکھے
جو تساں کیویں عمل کریندے ۱۰۔

۱۳۱۔ تے اسال آل فرعون کوں پکڑیا قوط نال تے پھیل دی
کمی نال تاں جو اد نصیحت پکڑن۔

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آبدن اے
ساڈا حق ہاتے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آبدن اے
موسیٰ تے اوندے نال تیں دی نحوست۔ سٹو انہیں دی
نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچو بہوں سارے ہاندے
نئیں۔

۱۳۳۔ تے او آبدن جے توں ساڈو کوئی نشان گمن آویں
تاں جو توں ساکوں دکھا ڈیویں تے اسال تیکوں نہ منیسوں۔
۱۳۴۔ اسال انہیں تے طوفان تے کٹری تے جواں تے ڈیڈر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذَ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ
سَنُقْتِلُ آبَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿۱۲۸﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۹﴾

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ نَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا
جِئْنَا قَالَ عَلَيْهِ رَبُّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَذَابُكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۰﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَيْنِ وَنَقَصَ مِنَ
الشَّعْرِ لَعْنَهُمْ يَذْكَرُونَ ﴿۱۳۱﴾

فَإِذَا جَاءَ نَصْرُ الْحَسَنِ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ
سَيْئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا
طَرَاهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتُشْحَرَتَا بِهِمَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَاءَ إِنِّي تَفَفَّضْتُهُ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لَنُوسِي اذْعُ لَنَادَرْنَاكَ
بِنَاعِهِدْ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْكَبُونَ ﴿۳۷﴾

فَانْتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۳۸﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿۳۹﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَتَكَفَّوْنَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۖ قَالُوا يُوسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۴۰﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَالِبُونَ ۖ وَإِطْلُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

تے خون دا عذاب پھیلایے انجرا نچ لٹان بن انہیں وڈائی
کیتی تے مجرم قوم بن۔

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لٹھا انہیں آکھیا اے موسیٰ
توں سب ساڈے کیتے اپنے رب کوں جواوں تیبڑے نال
وعدہ کیتے جے توں اساں کینیں عذاب ہٹا ڈیویں تے
اساں تیبڑے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرور تیبڑے
نال بنی اسرائیل کوں پھٹ ڈیویں۔

۱۳۶۔ جڈاں اساں انہیں کینیں عذاب اوں مدت میں جیکوں
او پھینچنے والے بن ہٹا ڈتا انہیں وعدہ ترور ڈتا۔

۱۳۷۔ اساں انہیں کینیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر
وچ غرق کر ڈتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں محفلہا
تے انہیں کینیں غفلت کیتی ہائی۔

۱۳۸۔ تے اساں اوں قوم کوں وارث بنا ڈتا جیرھی کمزور
سمجھی ویندی ہائی زمین دے پورا دھیں دادی تے
پچا دھیں دا وی جیکوں اساں برکت ڈتی ہائی تے بنی
اسرائیل دے حق وچ تیبڑے رب دی چنگی گال پوری
تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں مبرکیت تے اساں تباہ کر ڈتے
جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بٹیدی ہائی تے جو
اچیاں ماٹیاں بنیدے بن۔

۱۳۹۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے
تے او ہک انجھی قوم دے کو لہر آکے جیرھی اٹے بیٹیں
دے اکو عبادت کیتے بیٹھی ہائی انہیں آکھیا اے موسیٰ
ساڈے کیتے توں دی ایویں معبود بنا جیویں انہیں دے بن
اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہتے۔

۱۴۰۔ بے شک اے جیرھا کجھ کریندے بین تباہ تھیوٹ
والا دے جو اے عمل کریندے بین مٹ و نچن والا دے۔

قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اَبْنِيَكُمْ الْهَآءُ وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ اول اکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڑے کیسے کوئی بیا
معبود پسند کرال اوں سارے جہانیں تے تہا کوں فضیلت
ڈتی ۷۔

وَاِذْ اَنْجَيْنَاكَ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ یَسُوْ مُؤْمِنًا مِّنْهُ
الْعَذَابِ یَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَکُمْ وَیَسْتَجِبُوْنَ نِسَاءَکُمْ
وَفِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جڈاں اساں تہا کوں فرعون دی قوم کئیں نجات ڈتی او
تہا کوں بہوں گندہ عذاب پچیندے ہن تے ایندے وچ
تہاڑے واسطے تہاڑے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوَعَدْنَا مُوْسٰی ثَلٰثِیْنَ لَیْلَةً وَّاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِ
قَتْمٍ مِّیْقَاتٍ رَّبِّہٖ اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰی
لَاخِیْرَ ہٰذِیْنَ اَخْلَفْنِیْ فِیْ قَوْمِیْ وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیا ہاتے
بی ڈاہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیا یوں اوندے
رب دا چالی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے ہر
ہارون کوں اکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ ہا نشین
کر تے اصلاح کر تے فساد کرن والیں دی راہ تے
نڈریں۔

وَلَمَّا جَاءَ مُوْسٰی لِبِیْقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّہٗ قَالَ رَبِّ
اَرِنِیْ اَنْظُرْ اِلَیْكَ قَالَ لَنْ تَرٰنِیْ وَلٰكِنِ اَنْظُرْ
اِلَی الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَفْرَّ مَكَانَہٗ فَسَوْفَ تَرٰنِیْ فَلَمَّا
جَعَلْ رَبُّہٗ لِلْجَبَلِ جَعْلَہٗ دُكًا وَخَرَّ مُوْسٰی صَوْعًا
فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ مُبْعَثْکَ بُنْتُ اِلَیْكَ وَاَنَا اَوَّلُ
الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آگیا تے
اوندے رب اوندے نال گاہیں کیتیاں اوں اکھیا لے
میڈے رب میکوں اپنا وجود دکھا میں تیکوں ڈیکھاں
اوں اکھیا توں میکوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں اس
پہاڑو ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں
ڈیکھ گھنیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ
ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بے ہوش
تھی کے ڈھ پئے۔ جڈاں اوں کوں ہوش آئے تے اکھیں
لے خدا توں پاک ہویں میں تیبو جھکداں تے میں پہلا
مومن ہاں۔

قَالَ یٰمُوْسٰی اِنِّیْ اصْطَفٰیْکَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلَتِیْ
وَبِکَلٰمِیْ ۚ فَخُذْ مَا اٰتٰیْکَ وَکُن مِّنَ الشَّاکِرِیْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ اول آکھئے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے
اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چن گدھے ہن توں پکڑ جو میں
تیکوں ڈیواں تے توں شکر گزار تھی ورج۔

وَكَتَبْنَا لَہٗ فِی الْاَوْجَاحِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِیْلًا

۱۳۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شے لکھ کے ڈتی

جبر صی نصیحت بائی تے ہر شے دی تفصیل بائی توں ایس کول
طاقت نال پکڑ تے اپنی قوم کول حکم ڈے جو او وی
اینکوں چنگی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہا کول نافرمانیں دا گھر
ڈکھلیساں۔

۱۴۷۔ میں انہیں کول اپنے نشانیں کنین پریں رکھیاں
جبر صے زین و ج ناحق و ڈیائی کریندن تے جے او ہر نشان
ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رسہ
وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرنن تے جے او گر اہی
دا راہ ڈیکھ گھنن اوں دے اتے ٹر پوسن۔ اے ایں واسطے
جو بے شک انہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے او
انہیں کنیں غافل ہن۔

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے قیامت
دی ملاقات کول انہیں دے اعمال و نیج گئے تے جو او
کریندے ہن انہیں کول اوں بدلہ بلی۔

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوں دے بعد اپنے جگہیں کنیں
ہک گابا بٹایا تے اوں انہیجا جسم یا جیندے وچر ہاں ہاں
دی بے مقصد آواز نکلدی بائی کیا انہیں اے نیں سوچا
جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کول سدھا
رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اوں کول معبود بنا گدھے
تے او ظلم کرن والے ہن۔

۱۵۰۔ تے جدان او شرمندہ تھی گئیں تے انہیں ڈٹھے جو
او گمراہ تھی گئیں انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے
اتے رحم نہ کیا تے ساکوں معاف نہ کیا تے اسان ضرور
گھانا پاوٹن والیں وچر تھی لیسوں۔

۱۵۱۔ تے جدان موسیٰ اپنی قوم دو دویا کاوڑ تے افسوس نال
اوں آکھیا تساں بہوں گندی جالشیں کیتی، میڈے بعد

لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابٌ بِقُوَّةٍ وَأَمْرٌ قَوْلِكَ يَأْخُذُ بِأَحْسِنَتِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۴۷﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً لَا يُؤْمِنُوهَا وَإِنْ
يُرَدُّ سَبِيلَ الْرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورَاءٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلَبُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۵۰﴾

وَلَمَّا سَفِطَ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَنْ لِمَ يَرْحَمَنَا رَبَّنَا وَیَعْفُو لَنَا كُنَّا مِنْ
الْخَاسِرِينَ ﴿۱۵۱﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بَشَرًا خَلَقْتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْلِمْتُمْ أَمْرًا لَكُمْ

وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أُمَرَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشِمْتَ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلَنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

کیا تاسا اپنے رب سے حکم و وحی جلدی کہتی تے اوں
تختیاں رکھ دیتیاں تے اپنے بھرا دے سر کون پکڑ گدھس
تے آپ دو گھیل پس اوں آکھئے اے میڈی مادے پتر
بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھ تے قریب باجو میکوں
قتل کر ڈیون ہا توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا
تے میکوں ظالم قوم وچو نہ بنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کر تے
۱۵۳۔ میڈے بھرا کون دی تے ساکوں اپنی رحمت و وحی داخل کر
تے توں ساسے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہوں۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الصُّوْلَةَ سَبِيلًا لَّهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نُجَذِّبُ الْغَافِقِينَ ۝

۱۵۳۔ بے شک جنہیں بنائے گاہے کوں خدا انہیں تے
ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت
دنیا دی زندگی و وحی تے ایویں اساں کوڑ بدھن والیں
کوں سزا دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَفَوْرٌ سَرِيعٌ ۝

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں ایندے
بعد توبہ کیتی تے ایمان گمن آئے بے شک تیرا رب ایندے
بعد بہوں بخشن والا تے دل ول رحم کرن والا۔

وَلَقَدْ سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأُلُوحَ وَ فِي
لُحْنِهِمَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِأَنَّهُمْ يَرْهَبُونَ ۝

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاوڑ مٹی تھی اوں تختیاں
ولاچا تے اوں دے وحی ہدایت تے رحمت دی لکھائی
ہائی انہیں لوکیں کیتے جبر سے اپنے رب کنیں ڈردن۔

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيشًا إِنَّا قُلْنَا
أَخَذْنَا هَهُمُ الرِّجْفَةَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ
قَبْلُ وَإِنَّا لَأَهْلُكُنَا بِمَا فَعَلْنَا السَّفْهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسُكَ نَضِلُّ بِهَا مِنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيِّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چن گدھا
ساڈے وعدے آلی جا کیتے تے جلال انہیں کوں بھویش
امب پکڑ گدھے اوں آکھئے اے میڈے رب جے توں
چاہیں ہا تے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا
تے میکوں دی کیا توں ساکوں تباہ کر دینیں انہیں کمیں
دی وجہ نال جبر سے وچو پاگیں کیتن اے صرف
تیرا ہی آواز اے ایندے نال توں جنیکوں چاہندیں گمراہ

کریندیں تے جینکوں چاہندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سبکتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رم
کرتے توں بہوں چنگا بخش والا ہوں۔

۱۵۷۔ اتے توں ساڈے کیتے لکھ چکائی ایں دنیا وچ دی تے
آخرت وچ دی بے شک اسان تیلو آکھئے ہیں۔ اوں
آکھئے میڈا عذاب اوںکوں پنہی جینکوں میں چاہاں تے
میڈی رحمت ہر شے تے وسیع تے میں ضرور چکائی اکھساں ہیں
لوکین کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرے ساڈی آیات تے ایمان گھن انن۔

۱۵۸۔ جیرے ساڈے ایں رسول دی پیردی کریندن جیرہانی
تے امیء جنید آکر لکھیا ہویا موجود انہیں کین تورات وچ تے
انجیل وچ ادا انہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
بگیندے نئے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں
کیتے گندیل شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سرتو بارہنیدے
تے انہیں دے گل دے گلکانیں دی بٹیندے جیرے اوندے
تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتے تے طاقت پکائی
تے اوں نور دی پیردی کیتی جیرھا اوندے نال تھے ایجے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۵۹۔ توں آکھ لے لوک بے شک میں اللہ رسال ہاں
تساں ساریں دو اوندی جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نیں اوہو جنید کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرہانی ء تے امیء جیرھا اللہ تے اوندے
گاہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیردی کردتاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچوہک ٹولہ ایجھا جیرھا حق نال

وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ
اِنَّا هُنَا اِلَيْكَ قَالِ عَذَابِيْ اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَاءُ
وَ رَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاَلْتُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ الَّذِيْنَ هُمْ بِآيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ الَّذِيْ اٰتٰى الَّذِيْ يَحْدُوْهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَ هُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْاِنْجِيْلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْعُرُوْفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ النُّكْرِ وَيُجِلُّ لَمْ الْغَيْبِ
وَ يُخَوِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبْرَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ اَصْرَهُمْ
وَ الْاَعْلَالَ اِنِّيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهِ وَ
عَزَّوْهُ وَ تَبِعُوْا النُّوْرَ الَّذِيْ اُنْزِلَ مَعَهُ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِيْنَكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ
لَهُ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِىْ وَ
يُمِيْتُ فَاٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ الَّذِيْ اٰتٰى الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ كَلِمٰتِهِ وَ اتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنٍ اٰمَةٌ يُّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَ يَبْعِدُوْنَ ۝

ہدایت پینا پئے تے اونڈے نال العنات وی کریندن۔

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کول بارہاں قبیلیں وچ ونڈ کے
قوال بناؤن تے اساں موسیٰ دووی کیتی جڈاں اونڈی قوم
اول کینیں پائی منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پھرتے مار
اونڈے وچ بارہاں پتھے نکل پین تے ہر کیں اپنے اپنے
پیروں دی جا سجان گدی تے اساں انہیں تے جھڑی جھال
کیتی تے اساں انہیں تے کھیاں تے بیڑے ہمائے
تساں کھاؤ او پاک شہیں جیریاں اساں تہاکوں پوتن۔ اساں
انہیں تے ظلم نیں کیتا او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا گیا جو تساں ایں دستی وچ
رہو تے کھاؤ اونڈے وچ جھوٹاں چاہو تے اکھو ساڈا بار
ہولا کرتے ایں دردازے وچ فروز داری کریندے ہوئیں
پہہ وچو اساں بخش لیسوں تہاڈے گناہ تے نیکی کرن
والیں کول اساں زیادہ دیسوں۔

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچو ظالمیں اول لفظ کول بدل ڈتا
جیریاں انہیں کول اکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آسان
کینیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

۱۶۴۔ تے انہیں کینیں کچھ اول دستی دے متعلق جیر جی سمندر
دی کندھی تے مانی جڈاں او چھن چھن دے حکم وچ زیادتی
کریندے ہن جیڑے ڈینہہ انہیں دد پھلیاں ہر سٹ کے ٹوے دے
ٹوے اندیاں ہن جڈاں او چھن چھن نہ میندے ہن اوں ڈینہہ اندیاں
ہن ایویں اساں انہیں کول از میندے ہائے۔ ات گاہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچو ہک ٹوے اکھیا جو تساں اول
قوم کول کیوں نصیحت کریندے، جیکوں او ہلاک کرن والا
یا انہیں کول سخت عذاب ڈیوٹ والا۔ انہیں اکھیا تہاڈے
رب دے کولہر عذر پیش کرن واسطے تے تاں جو او اللہ

وَقَطَعْنَهُمْ اَشْخَۃَ عَشْرَةِ اَسْبَاطٍ اُمْمًا وَاَوْحَيْنَا
اِلٰى مُوسٰى اِذَا اسْتَسْقٰى قَوْمَهُ اَنْ اَضْرِبْ بِصَاحِکَ
الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عِیْنًا قَدْ
عَلِمَ کُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرِیْہُمْ وَظَلَلْنَا عَلَیْہِمْ الْعَنَامَ
وَآتَرْنَا عَلَیْہِمْ الْمَنَ وَالسَّلٰوٰی کُلُّوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰہُمْ وَمَا ظَلَمُوْا وَلٰکِنْ کَانُوْا اَنْفُسَہُمْ
یَظْلِمُوْنَ ۝

وَازْقِلْ لَہُمْ اَسْکُنًا ہٰذِہِ الْقَرْیَۃَ وَکُلُوْا مِنْہَا
حِیْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوْا حِطَّہٗ وَاَدْخُلُوا الْبَابَ مُجْتَدًا
نَغْفِرْ لَکُمْ خَطِیْئَتِکُمْ سَرَّیْدَ الْمُحْسِنِیْنَ ۝

فَبَدَّلَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْہُمْ قَوْلًا الَّذِیْ قِیْلَ
لَہُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْہِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا کَانُوْا
یَظْلِمُوْنَ ۝

وَسَاَلْہُمْ عَنِ الْقَرْیَۃِ الَّتِیْ کَانَتْ حَاصِرَۃَ الْبَحْرِ
اِذْ یَعْدُوْنَ فِی السَّبْتِ اِذْ تَاْتِیْہُمْ حِیْثَ اَنۡہُمْ یَوْمٌ
سَبِیْہُمْ شُرَکَآءُ وَّیَوْمَ لَا یَسْتَعِیْنُوْنَ لَا تَاْتِیْہُمْ کُنٰلِکَ
نَبِیُّوْہُمْ بِمَا کَانُوْا یَفْسُقُوْنَ ۝

وَازْ قَالَتْ اَفَہٗ مِنْہُمْ لِمَ یُعْظُوْنَ قَوْمًا اِلٰہُ
مُہِلَکُہُمْ اَوْ مَعَدَّیْہُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا قَالُوْا
مَعَدَّرَۃً اِلٰی رَبِّکُمْ وَّلَعَلَّہُمْ یَتَّقُوْنَ ۝

کنیں ڈرن۔

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئیں جیرھی کال، نصیحت کیتی گئی بانئ
تے اسان انہیں کول جیرھے برائی کنیں رکیندے بن
نجات بڑتی تے انہیں کول جیرھے ظلم کریندے بن
بڑکھ ڈیون والے عذاب نال کپڑا گدھے ات بگاہوں جو او
نافرمان بن۔

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کول جیرھی بگاہیں کنیں روکيا گیا با
اوندے وچ زیادتی کیتی اسان انہیں کول آکھیا جو تساں
ذلیل بھولوں بن و نجو۔

۱۶۸۔ تے جڈاں تیرے رب اعلان کیتا با جو انہیں دے
اتے قیامت دے ڈیندے اتیجھے لوک پھٹسی جیرھے انہیں
کول گندہ عذاب پچھیں بے شک تیرا رب بہوں جلدی
عذاب ڈیون والے تے بے شک او بخشش دالانے دل
دل رحم کرن والے۔

۱۶۹۔ تے اسان انہیں کول زمین وچ ٹولیں وچ دند بڑتا
کچھ انہیں وچ نیک بن تے کچھ انہیں دے علاوہ بن تے
اسان انہیں کول برے تے وچکے حالات نال ازمیندے
پس۔ تاں جو او غلطی کنیں رک و نجن۔

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کچھ اتیجھے جانئین تمہیں جیرھے
کتاب دے وارث تمہیں جیرھے دنیا دے مال کول حاصل
کرین تے او آہن جو ساکول بخش بڑتا ویسی تے جے
اہیں کنیں ایجو جتناں مال بیا آونجے اودی گمن گھنن
کیا انہیں کیں کتاب دے وچ لے پکا وعدہ نہ گدھا گیا با
جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کچھ نہ آکھن تے جو
ایندے وچ با او نکول پڑھن تے آخرت دا گھر انہیں
لوکس واسطے چنگا جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اتَّخَذْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنْ
الشَّرِّ وَاخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیِّنٍ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۶﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ
غَیْمٍ ﴿۱۶۷﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۶۸﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الضَّالُّونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۱۶۹﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ وَثَلَاثَةٌ يَأْخُذُوا الْأَوَّلَ وَخَدَّ عَلَيْهِمْ يَتَأَتَى
الْكِتَابَ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۚ وَالْأَوَّلُ خَيْرٌ لِّكَذِبِينَ يَتَّبِعُونَ آفَالَ
تَعْقِلُونَ ﴿۱۷۰﴾

عقل نوہے کریندے۔

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی پکڑ دیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھن بے شک اسال اصلاح کرن والیں دا اجر نئے دینجندے۔

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُضِلِّينَ ۝

۱۷۲۔ تے جڈاں پہلو کوں انہیں دے اتے چلتے سے ایویں ماجیویں خیمہ ہوئے تے انہیں خیال کیے ادا نہیں تے ڈھاندے جو اسال تہا کوں بڑے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے دج اونکوں یاد رکھو تاں جو متقی ہوں۔

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَآفَّةً ظُلَّةً وَظَنُّوا أَنَّهُ وَافِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

۱۷۳۔ تے جڈاں تیبے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں دجو انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں خلاف گواہ بٹا لسی کیا میں تہا ڈار بٹہیں انہیں آکھئے بالکل اسال گولسی ڈیندے میں جو تسان قیامت دے ڈیندے آکھو بے شک اسال اس کنیں غافل ہا سے۔

وَلَا تَحْزَنْ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَاسْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ إِنَّكَ بِرَبِّكَ قَالُوا بَلَاءٌ شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۝

۱۷۴۔ یا تسان آکھو جو ساڈے بیو بڑا بے اس کنیں پہلے شرک کیے تے اسال اوندے بعد اوندی اولاد ہا سے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کیں دی دجو نال ہلاک کریندیں

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْأَبُطُحُونَ ۝

۱۷۵۔ تے ایویں اسال آیات کھول کے بیان کریندے میں تاں جو او دل آدن۔

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اوں آدمی دا حال پڑھ کے سٹا جیکوں اسال اپٹیاں آیات بڑیاں ادا نہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو بگ پئے تے او گھراہیں دجو تھی گئے۔

وَأَنزِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

۱۷۷۔ جے اسال چاہندے تے ایندے نال اسال ایندی شان اچی کرڈیوں ہا تے او زمین دو جگ گئے تے اپنی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَئِنَّكَ أَخْلَدْتَ إِلَى الْأَرْضِ وَاسْتَبَعْتَهُ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۸۰﴾

اوں کتے جہیں ۷ جیندے اتے مارٹ کیتے کئی شے
چاویں تے او غور کردے تے جھوڑ ڈیویں او غور کردے ایٹا
حالت اوں قوم دی ۷ جیں ساڈی آیات کول جھٹلائے
توں لے گا لہیں بیان کرتاں جو او سوچن۔

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَانفُسُهُمْ كَانُوا
يَظْلُمُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۷۸۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات
کول جھٹلائے تے اپنے اتے او ظلم کریندے بن۔

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىَّ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا وَلِيَّكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۱۸۲﴾

۱۷۹۔ جینکوں اللہ سیس ہدایت ڈیوے اوہے ہدایت پاوٹ
والہن تے جیکوں گمراہ کرے ایٹے گھانا پاوٹ والہن۔

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّجَسِ ۚ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَكَ
بَلًا ۖ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۰۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جیں کول جنم
کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تے انہیں نال او سمجھدے
نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈہدے نئیں تے انہیں
دے کن ہن انہیں نال او سڈے نئیں لے لوک ڈنگیں آلی کارن
بھو انہیں کنیں دی بد ایٹے لوک غافل ہن۔

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُزَوِّنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۱۔ تے اللہ سیس کیتے بن جھنگے نال انہیں نال اونکوں
سڈو تے انہیں کول جھوڑ ڈیو جیرے او ندے نایں دے
متعلق غلط گالیں کریندن جو او کریندن انہیں کول ایندی
سزا ڈتی ویسی۔

وَمِنَ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ
بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۲۔ تے جبرھی مخلوق اساں بٹائی ۷ او ندے وچو کہ
ٹولہ اینجاء جبرہا حق نال سدھارستہ ڈکھیندے تے
حق دے نال انصاف کریندے۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۳۔ تے جبرھے لوک ساڈی آیات کول جھٹلیندن
اساں ہولے ہولے انہیں کول اینجی جاتے گدھی
دیندے ہیں جیکوں او چاٹندے نئیں۔

وَأَعْلَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدَی مَتِينٌ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۴۔ تے میں انہیں کول مہلت ڈینداں بے شک میڈی
تدبیر بہوں مضبوط۔

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جُنَّةٍ ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں داسا حق دیوار نیش

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۹﴾

اوستے محض کھلا کھلا ہوشیار کرن والا۔

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَّاَنْ يَّكُوْنَ قَدْ اَقْرَبَ اَجَلُهُمْ فَاَيَّ حَدِيْثٍ بَعْدَ هٰذَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۰﴾

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نہیں ڈھرنے تے اوں کوں جو اللہ سیس بٹائی ۷ تے اے حق سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کوں ہوا گبیا ہوئے ایندے بعد او کیرھی گال کوں منین۔

مَنْ يُضِلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۴۱﴾

۱۸۷۔ جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے اوں کوئی ہدایت ڈیوٹ والا نہیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری درج گردان چھوڑ ڈیندے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسِلُهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُجِیْلُهَا رُوْحِيْهَا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَّسْأَلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۲﴾

۱۸۸۔ او تیں کینیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈن اوسی توں اکھ اوںدا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے اوہو اوںکوں اپنے وقت تے ظاہر کرلیں تے او آسمانیں تے زمین تے بھاری ہوئی او تہا ڈو اجن گھت اوسی او تیں کینیں پچھدن جیویں توں اوںدے پچھو لگا ہوئیں توں اکھ اوںدا علم صرف اللہ کینیں ہے تے بہوں سارے لوک جاڈے نہیں۔

قُلْ لَا اَنَالُكَ بِتَفْصِيْلِ نَفْعٍ وَلَا ضَرٍّ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَاَوْكُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا تَسْكَوْتُ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا وَّمَا مَسْنٰى السُّوْرِۃِ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّيُشِيرُ الْقَوْمُ يَوْمُنُوْنَ ﴿۴۳﴾

۱۸۹۔ توں اکھ میں اپنے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سوئے ایندے جو اللہ جاہے تے جے میں غیب جاڈا ہواں ما تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈا میں تکلیف نہ پہنچے ہا جے شک میں صرف ہک ہوشیار کرن والا تے خوشخبری ڈیوٹ والا ہاں اوں قوم کوں جیرھی ایمان ایندی ۷۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا ذَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا اَثْقَلَتْ دَعَا اللّٰهُ رَبَّهٖمَا لِيَنْ اُنۡتُنَا صَاحِبٰۤيَا لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿۴۴﴾

۱۹۰۔ اوہو جنس تہاکوں ہک جان کینیں پیدا کیتے تے ہوں کینیں ہک جوڑا بٹائیں تاں جو اوں کینیں آرام پاوے تے جڈاں اوں لگا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے اوںدے نال پھردی رہندی ۷ تے جڈاں باری حق وندی ۷ اوڈوہیں اپنے رب کوں سبڈیندن جے تیں ساکوں نیک

پال ڈاتا تے اساں تیبڑے شکر گزار بندے تھی ولسیوں۔
۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں ڈوفاں کول نیک پال ڈے ڈاتا
تے اوڈویں اونڈے اوں پال دے معاملے وچ شریک
بٹاؤن بگ پیے تے اللہ سیس انہیں دے شرک
کنیں بہوں اچا۔

۱۹۲۔ کیا او شرک بنیدن اوں کول جیر ما کجھ پیدائیں کر
سگداتے آپ پیداکیتے ویندن۔
۱۹۳۔ انہیں مدد دی انہیں کول طاقت کا نہیں تے نہ او
اپنی مدد دی طاقت رکھیندن۔

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کول ہدایت دو سٹیوں او جیبڑے
پکچو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کول سبڈو یا چپ بہو تہاڈے
کیتے ہکا گال۔

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرے تساں معبود ٹینڈے
او تہاڈے جہیں بندن تساں انہیں کول سبڈو او تہا کول
جواب ڈیون جے تساں سچے ہماں۔

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر بن جنہیں نال او ٹرون کیا انہیں
دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں
ہن جنہیں نال او ڈہندن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال
او ٹندن۔ توں اکھ تساں اپٹے شریکیں کول سبڈو تے میج
غلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلو تھی نہ ڈیو۔

۱۹۷۔ بے شک میڈا سبکتی او ہوا اللہ جن کتاب لہائی دے تے
اونیک لوکیں کول سبکتی بنیدے۔

۱۹۸۔ تے جنہیں کول تساں اونڈے سوا سببندے دے
تہاڈی مدد دی طاقت نہیں رکھیندے تے نہ اپنی مدد کر
سگدن۔

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کول ہدایت دو سبڈو او نہ

فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَلَى اللَّهِ عَيْنَا بُشْرَا كُونَ ﴿۹۱﴾

أَيُّشِرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۹۲﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۳﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَبْعَثُكُمْ سِوَا عَلَيْنَا
أَدْعُونَا لَهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَادِقُونَ ﴿۹۴﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ
كَادُوعُهُمْ فَلَيْسَ يَجِيبُوا لَكُمْ إِذْ أَنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۵﴾

اللَّهُمَّ ارْجُلُ يَنْشُونَ بِهَاءَ أَمْ لَهُمْ آيِدٍ يَبْطِشُونَ بِهَاءَ
أَمْ لَهُمْ آعِينٌ يُّبْعِثُونَ بِهَاءَ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَاءَ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُفُّوا كَيْدُوهِنَّ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿۹۶﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿۹۷﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۸﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۳۱﴾

سُفْسَس تے توں انہیں کوں دیکھسیں او تیبڑو دُہرے پین تے سچ اے ہے جو او دُہرے نیس۔

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۲﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم دُہرے تے جاہلس کین منہ پھیر گھن۔

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کینیں تکلیف پہنچے تے توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُٹن والائے چائٹن والا۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۳۴﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرے متقی من جڈاں انہیں کوں کوئی خیال شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی دیندن تے انہیں دیاں اکھیں کھل دیندن۔

وَأَخْوَاهُمْ بُعِدُوا لَهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْبَسُوا ثِيَابًا

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گرمی دو گھلیندن تے ایندے وچ اصدو گھٹی نیس کریندے۔

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلُوبَنَا تَتَّبِعْ مَا يَوْحَىٰ إِلَىٰ مَنْ رَزَيْنَا هَذَا بَصَافٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَٰذِهِ وَرَحْمَةُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۵﴾

۲۰۴۔ تے جے تیبڑو کوئی نشان نہ آدے تے آہن تیں اونکوں چھک کیوں نیس گدھا۔ توں اکھیں صرف اوندی پیروی کرینداں جیرے میڈو وحی تھیندی ۷ میڈے رب ولو اے تہا دُہرے رب ولو دلیلاں من تے مومن قوم کیے ہدایت تے رحمت۔

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۶﴾

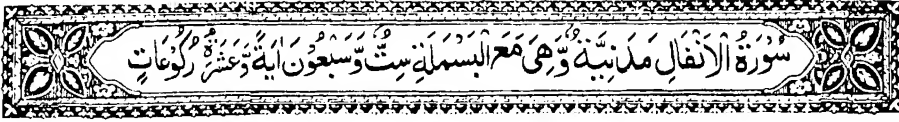
۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا وچے تے اونکوں سُنو تے چپ ریا کرو تاں جو تہا دُہرے اتے رحم تھیوے۔

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَبْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳۷﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنے رب کوں یاد کراپنے دل وچ عاجزی نال وی تے مک کے وی تے مٹی آواز نال وی فجر تے شام تے توں غافلن وچو نہ تھی۔

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۳۸﴾

۲۰۷۔ بے شک جیرے تیبڑے رب دے نال من او اوندی عبادت کینیں وڈائی نیس کریندے تے اوندی تسبیح کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سورة انفال مدنیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال مال حیر جان منجئے
ڈیوٹ والا تے ول دل ڈیوٹ والا۔
- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②
- ۲۔ بے رسول کو تیں کہیں مال غنیمت دے متعلق پچھن توں اگھ مال
غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ نیں ڈرو
تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو جے تساں مومن ہو۔
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③
- ۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جن میں اللہ ذکر کیا دینے
انہیں سے دل ڈر ویندن تے جڑاں انہیں تے اوندی
آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان و دھندن تے او
اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④
- ۴۔ جو بھروسہ کریندن اوندے وچو۔
- أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤
- ۵۔ ایسے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اپنے درجے
ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والارزق۔
- كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑥
- ۶۔ جیویں اللہ سیس تیکوں کڈھیا یا تیبڈے گھر کنیں
سجائی نال تے مومنین دچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا ہا۔
- يُمَادُّونَكَ فِي الْحَيِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦
- ۷۔ حق دے ظاہر تھیوٹوں دے بعد او تیبڈے نال بحث کریندن
ایویں لگدے جو او موت دو ہلکیندے پین تے او ڈوبدے
کھڑن۔
- وَإِذْ يَبْعُدُ اللَّهُ أَهْلَ الْاٰفَاقَتَيْنِ اَنَّهُمَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ اَنَّ يَخْطُبَ الْخَبْرَ بِكَلِمَةٍ وَيَقْطَعُ وَاِوَ الْكُفْرَيْنِ ⑧
- ۸۔ تے جڑاں اللہ سیس تہاڑے نال ڈو وچو ہک ٹولے
دا وعدہ کیسا باجو ا تہاڑے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا دے
جو تہا کون او طے حیر حال غیر ہمتیا یریں دے ہے تے اللہ

چاہندا ہا جو اوصیٰ کوں اپنے ٹنکیں نال ثابت کرے
تے کافریں دیاں پاٹراں پٹ ڈلیوے۔

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیوے بھانویں
مجرم اینکوں ناپس نہ کرن۔

۱۰۔ جہاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڑے
کیتے قبول کیتی (تے اکھیں ابے شک میں استغھے ہزاراں
فرشتیں نال تہاڑی مدد کرن والا ہاں جیرھے ہک پے
دے بعد اندن۔

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سیسں تہاڑے کیتے محض خوش خبری
بٹایا تے تاں جو تہاڑے دل تسلی پکڑن تے مدد محض
اللہ سیسں کنیں اندی ۛ بے شک اللہ سیسں غالب تے
سیا نا ۛ۔

۱۲۔ جہاں تہاڑوں گل آندی پی ہائی اوندے دلوامن تے
آرام دی خاطر تے جھڑکنیں پائی بہانسی تاں جو پاک کرے
اوندے نال تے پیریں کردنجے تساں کنیں شیطان دا گند
تے تہاڑے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڑے پیر
اوندے نال جہائی رکھے۔

۱۳۔ جہاں تہاڑے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں
تہاڑے نال آں تساں مومنین دے پیر جہائی رکھو۔ میں
کافریں دے دلیں وچ رعب سیساں تے تساں انہیں
دے گردنیں تے حملہ کرتے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول
نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کرے بے شک اللہ سیسں سخت سزا ڈیوون والا ۛ۔

۱۵۔ اے تہاڑے کیتے ہے تساں اینکوں چکھوتے بیشک
کافریں کیتے بھاوا عذاب۔

يُحْيِي الْحَيَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ①

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ إِنَّكُمْ مُدْكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ②

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ③

إِذْ يُخَيِّكُمُ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيَطْفَئَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ④

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتَيَّبُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرِّعَابَ فَاصْرَبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

ذَٰلِكُمْ مَذْذُوقُهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ⑦

۱۶۔ اے ایمان والو جہاں تمہاری کافرئیں کوں لشکر دی صورت
وچ ملو تے انہیں کہیں کنڈ نہ پھرو۔

۱۷۔ تے جیرھا اول ڈینہہ اپنی کنڈ پھریسی سوائے اوندے
جو جنگ کیتے جاہد لیندا پیا ہرے یا مومنین دے بے لشکر
دو دہنچے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوند اٹھکاڈ
دورخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاڈ ۶۔

۱۸۔ تمہاں انہیں کوں قتل نہیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سیس
قتل کیتے تے تیں پھرنئیں ماریا جہاں تیں پھرماریے
تے اصل اللہ سیس ماریے مومنین دے تے اللہ سیس ایندے
نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن
والا تے جائن والا ۷۔

۱۹۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سیس کافرئیں
دی تدبیر کوں کمزور کرن والا ۸۔

۲۰۔ جے تمہاں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ۹
تے جے تمہاں باز آؤ جو اے تہاڈے واسطے چکا ۱۰
تے جے تمہاں ولا کر لہو تے اسان سزا ڈلیو تے تہاڈا
جھٹ تہا کوں اصلو کچھ دی فائدہ نہ ڈلیس۔ بحالوئیں او
بہوں وی ہرے تے بے شک اللہ سیس مومنین دے
نال۔

۲۱۔ اے مومنو! اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری
کرو تے اوں کہیں منہ نہ پھرو تے تمہاں سُنڈے کھڑے ۱۱
۲۲۔ تے انہیں آل کار نہ تھیو و جنہیں آکھئے اسان سُنے
تے او سُنڈے نیس۔

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک اولو کہ ڈنگریں کہیں دی بڑن
بوڑے تے گوئگے بن تے عقل نہیں کریدے۔

۲۴۔ تے جے اللہ سیس انہیں وچ کوئی چوگبائی ڈیکھے با

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ⑧

وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْخِذْهُمُ اللَّهُ إِلَى الْأَمْتَحِرَةِ الْقِتَالِ أَوْ
مُخِيزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑨

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ
رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلَئِنْ لَّمْ يَكُنِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بِلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑩

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ⑪

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَنُحُو
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ قِصَابُكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ⑫ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ⑬

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلُّوا
عَنَّهُ وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ⑭

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑮

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُورُ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَقُولُونَ ⑯

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَآسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ ﴿۱۰﴾

تے انہیں کول (قرآن) سٹاوے ہاتے جے انہیں کول
سٹاوے ہاتے ول وی او انکار کرن ہاتے منہ پھر گھنن ہا
۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سٹو جڈاں
او تہا کول جیندا کرن کیے سڈے تے جاں گھنوبے شک
اللہ سیس آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے
تے بے شک او اوندو کھٹے کیے ولین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرَّةِ وَالْمَرَّةِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۶۔ تے لساں فتنہ کنیں کچو جیرا صرف خاص کر ظالمیں
کول نہ پنہیسی تے جاں گھنوبے شک اللہ سیس ڈاڈھا
عذاب ڈیون والا۔

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۲﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں لساں تھوڑے ہاوے تے زین
وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے لساں ڈر دے ہاوے
جو لوک تہا کول جھٹی نہ مار گھنن اوں تہا کول پناہ ڈتی تے
اپنی مدد نال تہا ڈی تائید کیتی تے تہا کول رزق ڈتے
سی پاک چیزیں دا تاں جو لساں شکر کرو۔

وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
نُحَافُونَ أَنَّ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَادْكُرُوا مَا آتَاكُمْ
بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال
خیانت نہ کرو تے نہ اپنے امانتس وچ خیانت کرو
لساں چاندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا وَاللَّهُ وَالرَّسُولُ وَنَحْنُ
أَمْنٌكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

۲۹۔ تے جاں گھنوبے شک تہا ڈے اموال تے تہا ڈے
بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سیس کنیں
بہوں وڈا اجر۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾

۳۰۔ اے مومنو جے لساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہا ڈے
کیے سچ تے کوڑ کول نکھیڑ ڈیسی تے لساں کنیں تہا ڈیڈ
برائیاں دور کر ڈیسی تے تہا کول بخش ڈیسی بے شک
اللہ سیس وڈے فضل والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۶﴾

۳۱۔ تے جڈاں کافر تیڈے خلاف تدبیرال کریندے پئے ہن
تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُخْرِجُوكَ أَوْ يُقَاتِلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُونَ اللَّهُ هُوَ اللَّهُ خَيْرٌ

النَّكِرِينَ ۝

کلبھ ڈیون۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تدبیر کریندا پیا ہاتے اللہ سیس بہوں چنگا تدبیر کرن والا ۳۲۔ تے جڑاں انہیں تے سالوی آیات پڑھیاں دیندن تے آہن اسان سن گدھے جے اسان چاہوں ہاتے ایجو جیہاں کلام اسان دی اکھ سبگدے ہاے اے صرف پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَبَعْنَا لَؤُنَنَاؤُا
لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِن هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

۳۳۔ تے جڑاں انہیں اکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیلے ولوء تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا ساکوں دکھ ڈیون والا عذاب ڈے۔

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِن عِنْدِكَ
فَاْمْطُرْ عَلَيْنَا مِجَازَآءَ مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ
الْبَاسِ ۝

۳۴۔ تے اللہ سیس انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوے ہاے تیں توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیس انہیں کوں عذاب ڈیون والا جے او بخشش منگدے پئے ہون۔ ۳۵۔ اے کیویں تھی سبگدے جو اللہ سیس انہیں کوں عذاب نہ ڈیوے ایس حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن او دے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نہیں چاٹدے۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تائیں تے سیس دے کھ نہیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہاوے۔

وَمَا لَهُمْ آلَآءُ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِن أَوْلِيَآؤُهُ
إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۷۔ بے شک کافر اپنے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولین دل اے انہیں کیتے حسرت دی وجہ بن ولین دل اے ہر بیج ولین تے جہنم انکار کیتے او جہنم دو کھٹے کیتے ولین۔

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَافَآءُ تَصَدِيقَةٍ
فَلَوْ قَوَّوْا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکیر ڈیوے تے کھ گندیں کوں بنیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کوں

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسَمَةً
ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ۝

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ دھاتک بنا ڈیوے دل اوں دھاتک کوں دوزخ وچ

سٹ ڈیوے۔ ایسے لوک گھانا پاوٹن والین۔

قُلْ لِلدِّينِ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

۳۹۔ توں آکھ کافریں کوں جے او باز آونجن تے انہیں

سَلَفًا وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنْتُ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

دے اوگناہ معاف کرڈتے ولین جیرے انہیں پہلے

کیتن تے جے او دلا شرارت کرین تے پچیں پھلیں دی

سنت گذر چکی ۱۱۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أُنتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٢﴾

رہوے تے دین سارا اللہ دا حق دجے تے جے او باز آونجن

تے بے شک اللہ سیس جو او کریندن اونکوں ڈہدا

کھڑے۔

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ

۴۱۔ تے جے او دلا شرارت کرن تے چاٹ گھنوبے شک

وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿١٣﴾

اللہ سیس تہا ڈا مولا ۱۲۔ کیجھا چنگا مولیٰ ۱۳۔ تے کیجھا چنگا

امدادی ۱۴۔

وَاعْلَمُوا أَنَّا غَنِمْنَا مِنْ شَيْءٍ قَاتٍ لِلَّهِ خُمُسَهُ

۴۲۔ تے تساں چاٹ گھنوبے شک تہا کوں جو کچھ

وَاللَّسُّوْلِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ

غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا

وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا

تے کوہر دے سکس دا تے میتیں دا تے مسکین دا تے

عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفَوْزِ فَإِنَّ يَوْمَ الْفَتْحِ الْجَمْعُ لِلَّهِ

مسافریں دا پنجواں حصہ ۱۵۔ جے تساں اللہ تے ایمان ایندے

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤﴾

تے جو اسان لہائے اپنے بندے تے اوں ڈیہندہ جڈاں

سچ تے کوڑ دا نکیر ۱۶۔ تھے جیرے ڈیہندہ ڈوہیں لشکر آئے

سامنے تھین تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

لَا أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّينِ وَهُمْ بِالْعُدُوِّ

۴۳۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہاوے تے او

الْقَوْمِ وَالْأَكْبَرُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ

پرلی کندھی تے ہن تے قافلہ تہا ڈے تلویں پاسے ہا جے تساں

لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ

انہیں نال وعدہ دی کریندے تے تساں میعاد وچ

أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّجَلِّهِ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْتَتِهِ

اختلاف کریندے اصل لے سہے جو اللہ اوں گال کوں

وَيَخْرُجُ مِنْ حَتَّى عَنْ بَيْتَتِهِ إِنَّ اللَّهَ

پورا کرڈتے جرمی گال دا او فیصلہ کر چکیا ہائے تساں جو جیہا

لَسَنِيْعٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٥﴾

دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن والا تے جانن

والاء۔

۴۳۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں کوں خواب وچ تہاکوں
تھوڑا کر کے ڈکھائے جے او تہاکوں بہوں کر کے ڈکھیندا
تے تہاں بیلے پئے و نچو ہاتے ایں معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سیس تہاکوں پچائے تے او بے شک
بہوں جانن والاء ولس دی گاہیں کوں۔

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہاڈی نظریں
وچ تھوڑا کر کے ڈکھیندا پیا ہا تے تہاکوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اول
فیصلہ کیا ہا تے سارے معاملے اللہ سیس دو ولانے
ولیں۔

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تہاں کہیں لشکر دے سامنے
تھیوو تے اپنے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تہاں کامیاب تھیوو۔

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے و لیسو تے تہاڈا
رعب ختم تھی ولسی تے صبر کرو بے شک اللہ سیس
صبر کرن والیں دے نال۔

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپنے گھریں
چوکلن کیڑے تے لوکیں کوں ڈکھاوٹ کیتے تے اللہ
دے رستے کنیں رکنین تے اللہ سیس جو او کریندن
او تباہ کرن والاء۔

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوٹھے کر کے
ڈکھائے تے آکھیں رج کوئی دی لوکیں وچو تہاڈے اتے

اِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاقِعَ قَلِيلًا وَلَوْ اَسْرَاكُمْ
كَثِيرًا لَّفَتَسَلَّمْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۴۳﴾

وَ اِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذَا التَّفَاقُتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَاتِلُكُمْ فِي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
وَ اِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿۴۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِذَا قُيِّضَتْ فِتْنَةٌ فَأَنْجِبُوا وَادْعُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۴۶﴾

وَ اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَ لَا تَنَازَعُوا فَعَشَلُوا امْتَنَعُوا
بَيْنَكُمْ وَ اصْبِرُوا اِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۴۷﴾

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ يَنْظُرُونَ وَ
رِجَاءُ النَّاسِ وَ يُصْذَوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ اللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ جَبِيطٌ ﴿۴۸﴾

وَ اِذْ يَنْهَى لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَ قَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَ اِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ

الْفِتْنِ لَكَّصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝

ۛ

غالب نہیں تھی بگڑتے میں تہاڑا امدادی آں تے جڈاں
ڈوہیں لشکر آمنے سامنے تھیں او اپٹیں کھیں تے پھریا
گئے تے آکھیں بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں
بے شک میں او ڈہلا پیاں جو تساں نوے ڈہرے پئے
میں اللہ کنیں ڈرداں تے اللہ سیئ سخت عذاب ڈیوٹ
والا ۛ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هُوَآءٌ وَيُنْهَمُّوْنَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۰۔ جبڑاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ
بیماری آکھے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرہ کر
ڈرتے۔ تے حیرھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک
اللہ سیئ غالب تے بہوں سیانہ ۛ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْتَلَكُفُ يَهْرِكُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۵۱۔ تے جے توں ڈیکھ گھنیں جبڑاں فرشتے کافریں
دی جان کلبھیندن او انہیں دے منہ تے کٹڈیں تے ٹاں
مریندن تے آبدن تساں چکمو ساڑٹ والا عذاب ۛ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڑے جتیں کیتے تے
بے شک اللہ سیئ اپنے بندیں تے اصلو ظلم نہیں
کرنیہ ۛ

كَذَٰبٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکس دے
عذاب آلی کار انہیں دی اللہ دی آیات دا انکار کیتا با
تے اللہ سیئ انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی
وجہ نال بے شک اللہ سیئ طاقتور تے ڈاڈھی سزا
ڈیوٹ والا ۛ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يَغْيِرُوا مَا بِيَدِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سیئ کیں نعمت
کوں تبدیل نہیں کرنیہ حیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی
ہوے جے تیں او اپنے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک
اللہ سیئ بہوں سٹٹ والا تے چاٹٹ والا ۛ

كَذَٰبٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

۵۵۔ آل فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکس آلی کار انہیں اپنے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَدْعُواكُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ كُلُّ غَيْرٍ مِّن دُونِ اللَّهِ يُدْعَىٰ ۖ فَاتَّبِعُوا اللَّهَ فَإِنَّهُ يَخْتَارُ ۚ

رب دی آیات کوں جملایا باتے اساں انہیں کوں
انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا باتے کہل
فرعون کوں اسل عرق کیتا باتے لے سارے ظالم ہن۔
۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر ڈیگرہیں کنیں
وی بدترن تے او ایمان نیں ایندے۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ
تروڑنیدن ہر پھیرے تے او ڈر دے نیں۔
۵۸۔ پچھیں توں جڈاں جنگ و جج انہیں کوں قابو کر گئیں
تے حیر حالشکر انہیں کنیں پچھوہ اوں کوں دی درکا بڑے
تاں جو انصیت پکڑن۔

الَّذِينَ عَاهَدُوا مِّنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۚ

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَنُفِذْ بِهِمْ مِّنْ خَلْقِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ۚ

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا ڈر
بڑے تے توں دی اوں وعدہ تروڑ بڑے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نیں کریندا۔
۶۰۔ تے کافر لے خیال نہ کرن جو او اگو و دھ و لیں
بے شک او برائیں سبگے۔

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيفَةً فَأَنِذِ اللَّهُمَّ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْغَافِلِينَ ۚ

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۚ

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سبگے ء اپنی طاقت جمع کرو
سرمدیں تے چھاوٹیاں بٹاکے تے انہیں نال تساں اللہ
تے اپٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرے انہیں دے
علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جائدے نوہے ڈریندے ء اللہ
انہیں کوں جائدے تے اللہ دے رستے و جج تساں جو
کچھ وی خرچ کریندے ء اوں لپور بدلہ تہا کوں بٹا ویسی
تے تہا بڑے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَأَعِذُوا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۚ

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار
تھی اللہ تے جھروسر رکھ بے شک او بہوں سٹن
والا تے جائنٹ والا۔

وَأَن جَاهِدُوا لِلدِّينِ فَجَاهِدُوا لَهَا وَكُفِّرْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوٹ دا ارادہ کرن تے بیشک

وَأَن يُزِيلَ ۚ وَأَن يَجْعَلَ لَكُمُ الْوَسِيلَ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الَّذِي آتَاكَ بِضُرٍّ وَعَبَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

اللہ سب سے تھوڑے کیسے درمیان اور ہر عین اپنی مدد نال
تے مومنین نال تیکوں مضبوط کیا ۔

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائی جسے توں او سب
کچھ جو زمین وچ خرچ کریں با ول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہا تے بے شک اللہ سب
انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے
بہوں سیانہ ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۝

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیری پیروی کرن والے
مومن تیرے کیسے کافی بن ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُوا عَلَى مَا تَنَذَّرْتُمْ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ قَلِيلٌ يُغْلِبُوا أَلَمْ تَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

۶۶۔ اے نبی توں مومنین کوں دلا ولا جنگ کیسے آ رہا
جسے تہاڑے وچ ۲۰ صبر کرن والے ہوں تے او
ڈو سوتے غالب آدین تے جسے تہاڑے وچ سو
ہوں تے او غالب آدین ہزار کافریں تیں اس واسطے جو
اولو سمجھدے نیں ۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ عَزَمَ عَلَيْكُمْ أَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ
يَكُنْ مِنْكُمْ قَوْمٌ صَابِرَةٌ يُغْلِبُوا الَّذِينَ
أَلْفَ يُغْلِبُوا أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ عَزَمَ عَلَيْكُمْ أَنْ يَكُونَ
مِنْكُمْ قَوْمٌ صَابِرَةٌ يُغْلِبُوا الَّذِينَ كَفَرُوا ۝

۶۷۔ ہن اللہ سب اس بوجھ وچ کمی کر ڈتی تے اوکوں
پتہ جو تہاڑے وچ کمزوری ہن جسے تہاڑے
وچ سو صبر کرن والے ہوسن تے ڈو سوتے غالب
آوسن ۔ تے جسے تہاڑے وچ ہزار ہوسن تے او ڈو
ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سب
صبر کرن دلیں دے نال ۔

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْجَرَ فِي
الْأَرْضِ نَزِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُؤْتِي الْأَخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۸۔ نبی دی اسے شان نیں جو اوندے قیدی بنن جسے
تیں او زمین وچ خون نہ دواوے تساں دنیا دال
چاہندے تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیانہ ۔

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكْتُمْ فِيهَا أَهْدَتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

۶۹۔ جسے اللہ دال فیصلہ گذر نہ چکیا ہوسے ہا تے جو تساں
قدیہ گدھے اوندا تہا کوں وڈا عذاب پکڑے ہا ۔

فَكُلُوا مِنَّا غَنِيَتُمْ حَلَائِظَنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۰﴾

۴۰۔ ہن تساں کھاؤ جیرما تہا کول مال غنیت ملے حلال تے
پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں
بخشن والا تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۱﴾

۴۱۔ اے نبی جیرے تہاڑے ہتھیں وچ قیدی ہن
انہیں کول آکھ جے اللہ سئیں تہاڑے دلس وچ بھلائی
بڑھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہا کول
ڈلسی تے تہا کول بخش ڈلسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشن
والا تے بہوں مہربان۔

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَاؤُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۲﴾

۴۲۔ تے جے او تہاڑے نال وعدہ ترورٹن دا ارادہ کرن
تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے
اوں انہیں کول تہاڑے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں
بہوں جانٹ والا تے سیانا۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدَا بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنَ وَلَا يَتَرَهُمْ مِنْ شَيْءٍ خِ
يُهَاجَرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۵۳﴾

۴۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی تے اپنے
اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے
تے جنہیں پناہ دتی تے امداد کیتی اے لوک ہک ڈو جھے
دے سبکتی ان تے جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں
ہجرت نیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی
تعلق نیں جے تیں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین
دے ملے وچ تیں کنیں مدد ممکن تے امداد تیڈا
فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینے نال

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿۵۴﴾

تیڈا معاہدہ تے اللہ جو تساں کریندے ڈھلا کھڑے
۴۴۔ تے کافر بعض بعض دے سبکتی ان جے تساں
ایویں نہ کریں تے زمین وچ فتنہ تے بہوں وڈا گھیر
پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

۴۵۔ تے جیرے مومنین تے انہیں ہجرت کیتی تے
اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے جنہیں پناہ دتی تے

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۷۰﴾
 امداد کیتی ایسے لوگ سچے مومن انہیں کیتے بخشش تے
 عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَحَدَّوْا مَعَكُمْ
 فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۷۱﴾
 ۷۱۔ تے جبرے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں
 ہجرت کیتی تے جہاد کیا تہا بڑے نال رل کے او تہا بڑے
 پیچ و چوہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے
 قریبی بن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں برتسے
 کول بہول جائدے۔

سورة توبہ مدنی ۱۲۹ آیتیں تے ۱۶ رکوعیں۔

- ۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولوبریت دا اعلان انہیں مشرکین
کئیں جنہیں نال شرط پدھی گئی بائی۔
۲۔ ہن تساں چارہینے زمین وچ ٹرو پھرتے جاں گھنوں
جو تساں اللہ سیس کوں ہر نوڑے سبکدے تے اللہ سیس
کافریں کوں ذیل کرن والا۔
۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکس وچ حج اکبر دے
ڈینہ اے اعلان جو بے شک اللہ سیس مشرکین کیں بے زار
تے اوندرا رسول مکہ تے توبہ کر گھنرتے تہا بڑے کتے چکاء
تے بے تساں پھرو پھرتے جاں گھنوبے شک تساں اللہ سیس
کوں نوڑے ہرا سبکدے تے کافریں کوں ڈکھ آلے عذاب
دی خوشخبری ڈے بڑے۔
۴۔ سوائے انہیں لوکس مے مشرکین وچ جنہیں نال تساں
وعدہ کیا ہاتے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ دی نیس
تروڑیا تے تہا بڑے خلاف کہیں دی امدادیں کیتی تے
تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک
اللہ سیس قتیق کوں پسند کریندے۔
۵۔ تے جڈاں عزت والے جینے گذر وچن پھیں تساں مشرکین
کوں قتل کرو چھتاں انہیں کوں لمبوتے انہیں کوں پکڑو تے
انہیں کوں قید کرو تے انہیں واسطے ہر پکھن والی جاتے
بہرتے جے او تو بہر گھنن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ پڑھن
تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیس
بہوں بخش والا تے بہوں رحم کرن والا۔
- بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ۝
فَسِينَخَا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُغْزِي الْكَافِرِينَ ۝
وَإِذْ قَالَ لِلَّهِ رَسُولٌ إِلَى النَّاسِ يُذَمِّرُ الْحَيَّ
الْأَكْبَرُ إِنَّ اللَّهَ بَرِّئُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبَخَّرْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ مَنَعْتُمْ
شَيْئًا لَّمْ يَظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَهْلًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ
عَاهِدُهُمْ إِلَىٰ مَكَّةَ بِهَظْمٍ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝
فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتْلُوا الْمُشْرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوا قُرْءَانَهُمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ ذَرِيمٌ ۝

وَلَا يَزَالُ مِنَ الشُّرَكَاءِ اسْتِجَارَكَ فَأَجْرُكَ هَٰذَا يَتَّبِعُ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ①

۶

۶۔ تے جے مشرکس وچو کوئی تیں کیں آم شام شکے تے
بڑے بڑے تاکہ او اللہ دیاں گالیں سُن گئے دل
اونکوں اوندی امن دی جاتیں پچا بڑے لے ایس واسطے
ہے جو بے شک لے انجی قوم جیڑھی پاڈی نیں ۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلشُّرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ ظَنَّمُوا عَهْدَ النَّسِيجَةِ الْحَرَامَةِ فَتَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ②

۷۔ تے مشرکس نال اللہ تے اوندے رسول دا کیوں معاہدہ
تھی سبگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال لساں مسبد
حرام دے کوہر معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہا بڑے واسطے
قائم رہن تے لساں دی انہیں واسطے قائم رہو بے شک
اللہ سٹیں متقیں کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ③

۸۔ کیوں تھی سبگدے او تہا بڑے اتے غالب آؤن
تے او تہا بڑے نال نہ کیں معاہدے دی تے نہ کیں
رشتہ داری پرواہ کریندن او تہا کوں اپنے من نال محوش
کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں
وچو بہوں سارے نافرمان ۔

اسْتَرَدُّوا إِلَيْكَ اللَّهُ شَيْئًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ④

۹۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویجے بڑے
تے اوندے رستے کیں لوکس کوں روکے بے شک او
جو عمل کریندن بہوں بُرا ۔

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑤

۱۰۔ اے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا
محاذ نیں کریندے ایجے لوک حد کیں ودھن والہن ۔
۱۱۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون
تے او دینی بھراہن ۔ تے اسان علم دالی قوم کیتے اپنی آیات
کھول کھول کے بیان کریندے ہن ۔

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَنَّ لَكُمْ
فِي الدِّينِ وَنَفَقِصِلِ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑥

۱۲۔ تے جے او قساں تروڑ ڈیون اپنے عہدے بعد
تے تہا بڑے دین وچ طے مارن تے لساں وڈے
کافرین نال جگہ کر بے شک انہیں دیاں قساں کوئی نیں
تساں جو اوباز آؤن ۔

وَإِنْ تَكُونُوا إِيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْتَهُ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑦

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَرَبُوا بِاِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوْكُمْ أَقَلَّ مَرَّةٍ أَخْشَوْهُمْ فَاللَّهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ کیا تمساں اوں قوم نال نورے لڑدے جنہیں اپیاں قساں
ترورین تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھن داتے
پہلی دفعہ شروع دی اوناہیں کیتے کیا تمساں انہیں کنیں
بُڑ دے عجبے شک اللہ سیئں زیادہ حق رکھیندے جو
اوں کنیں بڑو جے تمساں مومن ہورے۔

فَاتْلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتُخْزِيهِمْ وَيُفْزِعُهُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَسْفِ صُدُورُ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سیئں انہیں کوں تہا بڑے
ہمتیں نال غلاب ڈیسی تے انہیں کوں ذلیل کرلیسی تے
انہیں دے خلافت تہا بڑی مدد کرلیسی تے مومنین دے
ہاں ٹھہرلیسی۔

وَيَذْهَبُ غَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے انہیں دے دلس دی کاوڑ دور کرلیسی تے اللہ
جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سیئں
بہوں جانن والے تے سیانا۔

أَمْرَحِبْنُكُمْ أَنْ تُنَازِلُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ يَهْدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْشَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ کیا تمساں خیال کریندے جو تہا کوں چھوڑ ڈتا ویسی
تے اجڑن تیں اوں تہا بڑے وچو جہاد کرٹن والیں کوں تے
انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنین دے
سوا کہیں کوں گھانا سنگتی نیں بٹایا ظاہر نیں کیتا تے اللہ سیئں
باخبر جو تمساں کریندے۔

مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ تُعْبَرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفَرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ مشرکین دا لے کم نیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجدیں
اپنے خلافت کفر دی گواہی ڈیو تے دے بعد ایجے لوکن جنہیں
دے اعمال و بیج گبن تے او دوزخ وچ بہوں دیر
تیں رہن۔

إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آئے تے نماز پڑھے
تے زکوٰۃ ڈیوے تے سولے اللہ دے کہیں کنیں نیں
بُڑدا۔ لے تھی بگدے جو لے لوک ہدایت پاوٹن والیں
وچو تھی دہجن۔

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ

۱۹۔ کیا تم اس جا میں کون پانی پلاؤں تے مسجد کوں آباد
کرن کون ایس سمجھ گدھے جیوں اللہ تے ایمان گھن
آؤں تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرن، اللہ دے نزدیک
اے بکو جہیں کم نیں تے اللہ سیں ظالم قوم کوں سدھارستہ
نیں بلکہ لیندا

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٦﴾

۲۰۔ جیرے ایمان گھن آنن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے
رستے وچ اپنے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں
والہ کئیں بہوں وڈا درجہ تے ایہے لوک کامیاب
تھیندن والہن۔

يُثَبِّرُ لَهُمُ دَرْجَتُهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٧﴾

۲۱۔ انہیں وارب انہیں کوں اپنے ولورحمت دی خوشخبری
ڈنیدے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ
انہیں کیسے بیش دیال نعمتوں ہن۔

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہن بے شک اللہ کئیں بہوں
وڈا اجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپنے پیرو بڑے تے بھرنویں کوں سبکتی
نہ بناؤ جے او کفر نال ایمان کئیں زیادہ محبت کرن تے
جیرہا تہا بڑے وچو انہیں کوں سبکتی بٹھیں تے ایہے
لوک ظالم ہن۔

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠﴾

۹

۲۴۔ توں آکھ جے تہا بڑے پیرو بڑے تے تہا بڑے پتر
تے تہا بڑے بھرتے تہا بڑیاں زالیں تے تہا بڑے سکے
تے مال جیرے تساں کماؤن تے تجارت جنیدے نقصان
دا تہا کوں ڈرتے مکان جیرے تہا کوں چنگیں لگدن
اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد
کئیں زیادہ پیارے لگدن تے بچپیں تساں انتظار کرو جے
تیں اللہ سیں اپنا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سیں نافرمان
قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۚ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
إِذْ اجْتَمَعَتْكُمْ كُرُوسُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ
مُدْبِرِينَ ۝

۲۵۔ تے اللہ سیس تہا بڑی بہوں جہیں تے امداد کیتی ۛ تے
جنگ حنین دے بڑیہ دی جڈاں تہا بڑی زیادہ تعدد تہا کوں
عز و کرڈتا تے اوں تہا کوں کوئی فائدہ نہ پہچایا ہاتے
زمین کھلی ہوئی دے باوجود تہا بڑے اتے تنگ تھی
گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈیتے پھپھوں دلیوبے۔

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝

۲۶۔ ول اللہ سیس اپٹے رسول تے تے مومنین تے
تسلی لبائی تے انجیے لشکر لبائے جنہیں کوں تساں
ڈکھیہ نہ سبکے ہا دے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی
تے کافریں دی ایٹا جزا ۛ۔

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۲۷۔ تے ول اللہ سیس رھت کر لیس ایندے بعد جیندے
اتے چاہی تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں
مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بَحْسٌ فَلَا يَفْرُقُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلین تے او مسجد
حرام دے کو لہو نہ آون این سال دے بعد جے تہا کوں
غربت دا بڑر ہووے تے جلدی اللہ سیس تہا کوں اپٹے
فضل نال امیر بنا ڈیسی جے او چاہی بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانہ ۛ۔

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ هُمْ يُعْطَوْنَ الْحِجَابَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ ضَاغُوتُونَ ۝

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جو جیسے اللہ تے آخرت دے
بڑیہ تے ایمان نیں ایندے تے جو اللہ تے اوندے
رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نیں کریندے تے جنہیں لوکیں
کوں کتاب ڈتی گئی ۛ انہیں لوکیں دچو پچے دین کوں اختیار
نیں کریندے جے تیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال
تے او ماتحت تھی دجن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِنِّي يَوْمَئِذٍ
كَافٍ

۳۰۔ تے یہود اکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں اکھیا
مسح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپٹے منہ دیاں گالیں ان
او اپنے کیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

کرنیں اور سچائی کہیں کیوں پریں دیندے ہیں۔

۳۱۔ انہیں اپنے اہل بیتوں سے رہائیں کول اللہ دے سوا رب بنائے گئے تھے مسیح ابن مریم کول وی تے انہیں کول سوائے یک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ پڑتا گیا با اوندے سوا کوئی معبود نہیں او پاک جو او شرک کریندن۔

۳۲۔ او چا بندن جو اللہ دے نور کول مسما دیون اپنے منہ نال تے اللہ اندے سوا ہر گال دا انکار کریندے ہو او اپنے نور کول پورا کرے بھائیوں کافر ناپسند کرن۔

۳۳۔ او ہو جسے اپنے رسول کول ہدایت تے سپے دین نال پھٹے تال جو اونکوں پے سارے دینیں تے غالب کر دیوے بھائیوں مشرک ناپسند کرن۔

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے اہل بیتوں رہبان لوکس دا مال ناجائز طریقے نال کھنڈن تے اللہ دے رستے کیں کھنڈن تے جیسے سونا چاندی کھٹا کریندن تے اول کول خرچ نہیں کریندے اللہ دے رستے وچ تول انہیں کول کھڑے دیوے دی غرضی دیوے۔

۳۵۔ جہاں اوندے تے دوزخ دی بھڑکانی ویسے تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے دانگ لائے ہیں اکیلا ویسے جو تساں اپنے واسطے کھٹا کیتا تال او اندازا چکھو جو تال کھٹا کریندے ناوے

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک جیسے دی گٹھری بارھاں جیسے ہن اللہ دے علم وچ جہاں دا اول آسمانیں نے زمین کول پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے جیسے ہن اے قائم رہن والا دین تال انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرکس نال جنگ نہ کرو سارے

إِن تَعْبُدُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَدْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمُودًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَنُورٍ حَقِّ يُظَاهِرُهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُوا أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفقونها فِي سَبِيلِ اللَّهِ نَبِّشْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَغْلِبُوا فِيهِم أَنفُسُكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَفَّارٌ بَلِيدٌ ﴿٣٦﴾

جیویں او تہا بڑے نال سارے جنگ کر سندن تے جان
گھنوبے شک اللہ سیس متیقں دے نال۔

۳۷۔ مہنیں کوں اگو بچھو کرٹ صرف کافریں دے زمانے
دی زیادتی ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال
کر سندن تے دو جھے سال حرام تاں جو اوں گنہری کوں پورا
کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کہیے تہاں جو اوں کوں حلال
کرن جو اللہ حرام کہیے۔ انہیں کوں انہیں دے بڑے اعمال
سرٹھے کر کے بکھائے گبن۔ تے اللہ سیس کافروں
ہدایت نیں بڈینا۔

۳۸۔ اے مومنو! تہا کوں کیا ہے جڈاں تہا کوں آکھیا
ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو لتاں زمین ددھک
ویندے وچ۔ کیا لتاں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی
زندگی تے خوش تھی گئے۔ دنیاوی زندگی دافائدہ تے آخرت
دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا۔

۳۹۔ جے لتاں نہ نکلسو تے اللہ سیس تہا کوں بکھ بڈیوں
والا عذاب بڈیسی تے تہا بڈی جا تے بی قوم کوں بدل
بڈیسی تے لتاں اونکوں کوئی نقصان نہ پہنچا سگسو تے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۴۰۔ جے لتاں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سیس اوندی
مدد اوں ویلے وی کہتی بائی جڈاں اوڈو وچوہک ہا
اوڈو میں غار وچ ہن تے اوں اپنے ساتھی کوں آکھیا ہا
توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ سا بڑے نال تے اللہ سیس
اونکوں تسلی بڈی تے اوندی مدد کہتی اینجے لشکر نال جینکوں
لتاں بڈیکھ نہ سگدے ہا دے تے اوں کافریں دی
گال کوں جھکا کہیے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی تے
اللہ بہوں غالب تے سیانا۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ^۱
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ
عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ لَهُمْ سَوَاءٌ أَعْمَلُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتُمْ قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ارْجِعُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۳۸﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيًا أَتَيْنَ إِذْ هُمْ فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَخْرُجْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے مومنو! جاد کیسے کل کھڑے تھیو مسلمان نال نہ چاڈیا پا گھوتے اللہ دے

رستے وچ اپنے مال تے اپنی جانیں نال جہاد کرو
اے تہاڈے کیتے چنگا بے تساں چاڈے عورتاں۔

۴۲۔ جے کوہو فائدہ ملے یا سفر صیوٹا ہوئے
باتے او تیبے پھوڑ پڑن با اصل انہیں کوں سفر
پیریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قساں کھوسن جو بے
ساکوں طاقت ہوئے باتے اسان تہاڈے نال نکلوں با
او اپنے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ چاڈے
جو بے شک او کوڑن۔

۴۳۔ اللہ سیس تیکوں معاف کر ڈتے تے تیکوں عزت
ڈتی تیں کیوں انہیں کوں پھوڑ رہن دی اجازت ڈتی
بانی جے تیں تیکوں لے پتہ نہ لگا با جو سچا کون تے
کوڑیں دادی تیکوں پتہ بگ و نچے با۔

۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نیں منگدے جیرے اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان ایندن جو او جہاد کرن
اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاڈے
منتقیں کوں۔

۴۵۔ تیں کنیں اولوک اجازت گھندن جیرے اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نیں ایندے تے انہیں
دے دیں وچ شک تے او ایں شک وچ اڈے
اڈے ٹروں۔

۴۶۔ جے انہیں دانکلن دا ارادہ ہوئے باتے او اوندے
کیتے تیاری کرن با اصل اللہ سیس انہیں دانکلن ناپسند
کیتے انہیں کوں بلھا ڈتے سہ تے آکھیا گئے جو تساں بہن
والیں نال بہہ و نچو۔

۴۷۔ جے تہاڈے نال نکلن باتے سوائے ڈکھ دے

۱
اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۴۱﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۴۲﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَعَلَّ الْكَذِبِينَ ﴿۴۳﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿۴۴﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا يَنْزُدُونَ ﴿۴۵﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ
اللَّهُ انْخِصَاعَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿۴۶﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُفْعُوا

خَلَقَكُمْ يَبْعُوثُكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرُهُونَ ﴿۵۱﴾

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّي اَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُوَ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۴﴾

قُلْ هَلْ تَرْتَبِصُونَ بِنَا إِلَّا لِأَحَدٍ الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِنَا أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿۵۵﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِفْكَارُكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۶﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

بیا کہیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہاتے تہا بڑے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہا بڑے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہا بڑے وچ تہا بڑیاں گالہیں سٹ کے انہیں تک پچاؤن
والے ہن پٹے تے اللہ سببیں بہوں جانڈے ظالمیں کوں۔
۴۸۔ ایں لئیں پہلے وی انہیں فتنہ دی حواہش لیتی بائی تے
حالات پتر اڑتے بائیں جے تیں سچ آگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے اونا پسند کریندے ہن۔

۴۹۔ تے انہیں وچ کچھ آبدن ساکوں اجازت بڑے
تے ساکوں آزمانہ سٹواو فتنے وچ بڑھے پچن تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرن والے۔

۵۰۔ جے تہا کوں چکائی ملے تے انہیں کوں بڑی بگدی
تے جے تہا کوں مصیبت پئے ونجے تے آبدن اسان اپنا
معاملہ ایں کنیں پہلے چکا کھڑے ہا سے تے پھر لہن تے
او بہوں خوش ہوسن۔

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کچھ نہ بلسی سوائے اوندے جو
اللہ سببیں سا بڑے کیسے لکھے او سا بڑا مولیٰ تے اللہ تے
مومنین کوں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۵۲۔ توں آکھ تہاں سا بڑے کیسے ڈونکیں وچ کب دا بھالا
جھلی کھڑے تے اسان انتظار کریندے پئے ہن جو
تہا کوں اللہ کنیں یا سا بڑے ہمتیں نال عذاب ملے تہاں
انتظار کرو اسان تہا بڑے نال انتظار کریندے پئے ہن۔

۵۳۔ توں آکھ تہاں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیج
کے اصلو تہاں کنیں قبول نہ کیا ویسی بے شک تہاں
نافران قوم ہوسے۔

۵۴۔ کیس رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرن قبول نہ
کیا مہچے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

كُفَّارًا وَلَا يَنْفَعُونَ إِلَّا وَهُمْ كُفْرًا ۝۵۶

واللکار کیتے تے نمازدو بالکل سست تھی کے اندن
تے خرچ نہیں کریندے سوائے ایندے جو اونا پسند
کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۵۷

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران
نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوٹ
چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں
کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَأَمْوَالُهُمْ
لَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝۵۸
لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَخْرَجًا أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلُوا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ۝۵۹

۵۶۔ تے اول اللہ دیاں تسمیں چندن جو اوتھا بے نالین او
تھا بے نالین اصل او ڈرٹ والی بزدل قوم۔
۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا مکٹ کیتے جا یا داخل
تھیوٹ کیتے جا مل دے تے او منہ پھیر کے درک کے
اڑا ہیں ولسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْتَمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَجْحَدُونَ ۝۶۰

۵۸۔ تے انہیں وچو کچھ تیبے اتے صدقین دے باے
وچ الزم لیندن جے انہیں کوں صدقین وچو کچھ مل دے
تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچو کچھ ملے تے
ہوں ویسے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝۶۱

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی وچن باجو انہیں کوں اللہ تے
اوندے رسول ڈتا با تے او آکمن ہا اللہ ساکوں کافی
اللہ تے اوندے رسول ساکوں اپنے فضل نال ڈیسی بیشک
اساں اللہ دو جھٹ والے ہیں۔

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ فَلَوْ بِهِمْ فِي الرِّقَابِ وَالْغُرَبِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۶۲

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں
تے کم کرن والیں تے دلس کوں ملاوٹ کیتے تے قیدیں
کیتے تے عین ہٹا ڈیوٹے اوندے کیتے تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرن والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن
لے اللہ دے لو فرض تے اللہ بہوں جا ٹٹن والا تے
سیانا۔

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ
قُلْ اُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ①

۹۱۔ تے انہیں دجو کھ نبی کوں بکھ بڈیندن تے او آہدن
او "کن" توں آکھ اوکن تہا بڈی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے
مومنین دے و عدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت
تہا بڈے دجو مومنین کیتے تے حیرے بکھ بڈیندن اللہ
دے رسول کوں انہیں کیتے بکھ والا عذاب۔

يَخْلُقُونَ بِاللّٰهِ لَكُم لِيَرْضَوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ
اَنْ يُرْضَوْهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ②

۹۲۔ او تہا بڈے ابو اللہ دیاں قساں کھندن جو تہا کوں خوش
کرن تے اللہ تے او را رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں
کوں خوش کیا دچے جے او مومنین۔

اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّهُ مَنْ يُخَادِرُ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَآَنَ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ذٰلِكَ اَلْحِزْبُ الْعَظِيْمُ ③

۹۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جبرے شک جیرھا اللہ تے
اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے
واسطے دوزخ دی بھاؤ اوندے وچ بہوں دیر رہسی
اے بہوں وڈی ذلت۔

يَعَذِّرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةُ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلْ اسْتَهْزِئُوْا اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحَدَّرُوْنَ ④

۹۴۔ منافق بڈردن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت
نہ لبہ آدے ہیرمی انہیں کوں بڈیوے جو انہیں دے دلیں
وچ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سٹیں
ظاہر کرڈ والا جیں کنیں تساں بڈر دے۔

وَلٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ اِذَا لِلّٰهِ وَاٰيٰتِهِ وَرَسُوْلُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ ⑤

۹۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے او ضرور کہسن
اساں تے صرف کھلے تے بٹاں مریندے پئے ہاے
توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول
نال تساں مشکریاں کریندے۔

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ اِنْ تَعْفُ عَنْ
طَاغِيَّتِكُمْ فَكَبْرًا مِّنْكُمْ طَاغِيَّةً اِنَّهُمْ كَانُوا اَجْمَرِيْنَ ⑥

۹۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپنے ایمان دے بعد کفر
کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہا بڈے دجو ممان کر
بڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب بڈیوں۔ بے شک او
لوک جرمی ہن۔

اَلْمُنَافِقُوْنَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَّاهُوْنُ ⑦

۹۷۔ منافق جران تے منافق تریستیں بعض بعض دجو ہن او
حکم بڈیندن برائی دا تے ریندن نیکی کنیں تے اپنے اہتیں

بِالنَّكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
لَسُوا اللَّهَ فَنِيِّهِمْ إِنَّ النُّفِقِينَ هُمْ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٤﴾
وَعَدَ اللَّهُ النُّفِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٥٥﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَالْكَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَنْعَوْا بِخَلَائِقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَائِقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَائِقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِينَ خَاضُوا
أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٥٦﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَتَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْوُاقِلَةَ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

کوں فرج کرکے کہیں رکیندن اور اللہ کوں بھل گئیں اللہ انہیں
کوں بھل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان۔
۶۸۔ اللہ سیس منافق جو انہیں تے منافق تربیتیں نال تے
کافرین نال دوزخ دی بھاد دا وعدہ کیتے اوندے وچ
پہوں دیر تک رہن لے انہیں کوں کافی تے اللہ
انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے مقیم عذاب۔

۶۹۔ انہیں آلی کار جبرے تساں کہیں پہلے ہن او تساں
کہیں طاقت وچ ڈاڑھے ہن تے مال تے اولاد وچ
زیادہ ہن انہیں اپٹے حصے دا فائدہ چلتے تے تساں اپٹے
حصے دا فائدہ چاتے جیویں تساں کہیں پہلے لوکس اپٹے
حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے بودگی کیتی تے
جیویں انہیں کیتی بائی ایسے ہن جنہیں دے عمل وچ
گئیں۔ اس دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے ایسے
لوک گھانا پاوٹ والے ہن۔

۷۰۔ کیا انہیں کہیں پہلے لوکس دیاں خبراں نیں آیاں نوح
دی قوم دی تے عاد تے شموذ تے ابراہیم تے مدین وال
قوم دیاں تے ایتریں بوٹیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں
کہیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ
انہیں تے ظلم کرکے والا نہ با اصل او اپٹے آپ تے ظلم
کریندے ہن۔

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے
سبقتی ہن نیکی دا حکم ڈیندن تے بُرائی کہیں رکیندن
تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اولکے
رسول دی اطاعت کریندن ایسے ہن جنہیں تے اللہ
رحمت کر لسی بے شک اللہ سیس بہوں غالب تے سیانا
۷۲۔ اللہ نے مومن جو انہیں تے تربیتیں نال باغیں دا وعدہ

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ ظِلِّبَةً فِي
جَنَّتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵﴾

کیسے جہنمیں وچ نہراں و بندیاں پیاں ہوسن او ہمیشہ انہیں
وچ رہسن تے اول جنت وچ انہیں کیسے پاک رہن
دیاں جہیں بن تے اللہ دی رضا مندی بہوں وڈا انعام
لے بہوں وڈی کامیابی۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَيْسُ الْمَصِيرِ ﴿۶﴾

۴۳۔ اے بنی توں کافر تے منافقین نال جہاد کرتے
انہیں تے سختی کرتے انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بُرا ٹھکانہ۔

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا
نَقَبُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ غَيْرَ لَتَهْمَنَّ أَنْ يَقُولُوا يُعِدُّ اللَّهُ
عَذَابًا لِّبَشَرٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ دَرِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۷﴾

۴۴۔ او اللہ دیاں قساں چنیدن جو انہیں کچھ نہیں
آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گاہیں کیتن تے اپٹے اسلام
دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نہیں جو
انہیں کون نہیں ملیا تے او صرف ات گاہوں کا وٹین
جو اللہ سیس مومنین کون تے اوندے سول کون اپٹے فضل
نال امیر بنا ڈتے جے او توبہ کر گھن لے انہیں کیسے چیکا
تے جے او پھر وچن تے اللہ انہیں کون ڈکھ ڈیوٹ آلا
عذاب ڈیسی ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی
تے انہیں کیسے زمین وچ کوئی سبکتی تے امدادی
کوئی نہیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُلُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸﴾

۴۵۔ تے انہیں وچو کچھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با
جے او ساکوں اپٹے فضل نال ڈے ڈیوے تے اسان
ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچو تھی و لیسوں
۴۶۔ جیڑاں اللہ انہیں کون اپٹے فضل نال ڈے ڈتے
انہیں شرمائی کیتی تے اللہ دے حکم کون نامیندے ہوئیں
منہ پھیر گئے۔

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ جٰلُوْا بِهٖ وَتَوٰوْا
وَلَمْ يُعْرِضُوْا ﴿۹﴾

۴۷۔ اول منافقت جاری کر ڈتی انہیں نے دلیں وچ
ملاقات دے لہینہ تیں ات گاہوں جو انہیں اللہ نال
کیسے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوڑوی

فَاَعْبٰهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلْقَوْنَہٗ یَمَّا اَخْلَفُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَیَمَّا کَانُوْا یُکَذِّبُوْنَ ﴿۱۰﴾

مریندرے بن۔

۷۸۔ کیا اونٹیں چاند سے بے شک اللہ سیٹھ چاند سے انہیں دے سکے ہوتے تھے ظاہر مشورے چاند سے تے بے شک اللہ سیٹھ غیب کوں بہوں چاٹن والا۔

۷۹۔ جیرے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ڈیون والے مومنین تے تے انہیں تے دی جیرے مزدوری کر کے کندن او انہیں تے کھلن اللہ انہیں کوں ایں کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر) جے توں انہیں کیتے ستر دھو دی بخشش منگیں اللہ انہیں کوں معاف نہ کر لیسے اے ایں واسطے جے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سیٹھ نابھان قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھو رہن والے اپنے جہیں تے بہن وچ خوش بن تے او ناپند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپنے مالیں تے اپنی جانیں نال جہاد کرن تے آہن ایں سخت گرمی وچ نہ نکھو توں اکھ دوسرخ دی بھا ایں کینیں زیادہ سخت گرم ہوسی جے او سمجھن۔

۸۲۔ او کھن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی کھائی دا بدلہ۔

۸۳۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچ ہک ٹولے دو والا آنے تے او تیں کینیں جنگ تے نکٹ دی اجازت منگن توں آکھ تساں میڈے نال اصلونہ نکھو تے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلونہ جنگ کرو بے شک تساں پہلی

الْمَرِّ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ يَسَخِّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَخْرُجُوا وَأَيُّمُوا إِلَهُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُوا لِيُخْرُجَ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝

دفعہ پچھو بہن تے خوش تھی گئے باوے ہن پچھو رہن
والیں نال بہر و نجر۔

۸۴۔ تے انہیں دہر کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا
مرو نچے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعائے منگ بے شک
انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اینجی
حالت وچ موئن جو اونا فرمان ہن۔

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن
اللہ صرف انہیں کول انہیں نال اس دنیا وچ عذاب ڈلوٹا
چاہندے تے انہیں دیاں جاناں اس حالت وچ
نکلن جو اوکا فرہوسن۔

۸۶۔ تے جڈاں کوئی مسورت لہائی ویندی ؎ جو اللہ تے
ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو
تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگن پئے ویندن تے
آہن ساکول چھوڑ بڑے اسان پچھو بہن والیں نال یں۔
۸۷۔ او غوش تھی گئیں جو او تھی گئیں پچھو رہن والیں نال
تے اللہ انہیں دے دیں تے مہر لاڈلی ؎ تے او
سمجھدے نیں۔

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آؤن والے
جہاد کریندن اپنے اموال تے اپنی جانیں نال ایٹھے
ہن جنہیں کیتے بھلا یا ئن تے ایٹھے لوک کامیاب تھیون
والین۔

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ؎ انہیں کیتے جنت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پئین اوندے وچ اہمیشہ رہن تے
اسے بہوں وڈی کامیابی ؎۔

۹۰۔ تے آئن (تیں کنیں) غدر کرٹن والے جانگلی لوک
جوتوں انہیں کول اجازت بڑے ڈیویں۔ تے جنہیں

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَا
هُمْ فَيَقُولُونَ ۝

وَلَا تُحِبُّكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ۝

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الظُّلُمِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْرِ اللَّهِ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقِلُّونَ ۝

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كُنُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ سُبُوحِ اللَّهِ

كَفَرُوا وَمِنْهُمْ عَدَاؤُكَ إِلَيْنَا ①

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو بہہ گئیں
انہیں وچو جبرے کافرن انہیں کوں جلدی جکھ والا عذاب
ملیسی۔

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْفَقُوا
لَهُمْ رَسُولُهُمْ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج
نئیں جنہیں کنیں خرچ کرن کیستے کجھ نئیں جہاں او اللہ
تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چکے کم کرن
والیں دے غلاف کوئی رستہ لازم کائے نئیں تے اللہ بہوں
بخشن والا تے رحمت کرن والا۔

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ③

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جبرے تیں کنیں
اندن جو توں انہیں کیستے سواری دا انتظام کرتے توں
آبدیں میں کنیں کجھ نئیں جیندے تے میں تہا کوں سوار
کراں۔ او پچھو میں ولدن تے علم نال انہیں دی اکھیں وچو
مونجھ نال ہنجموں دہندے پئے ہوندن جو انہیں کنیں
خرچ کرن کیستے کوئی شے کائے نئیں۔

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جبرے تیں کنیں اجازت
منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھیں جو پچھو رہن والیں
نال تھی وچن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر
ڈتی تے او جانڈے نئیں۔

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْزِلُكُمْ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

۹۴۔ جیڑاں تساں جنگ کئیں انہیں دو ولسو او بہانے بیٹیں تہاڑے سامنے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بناؤ اسان تہاڑے بہانیں کوں اصلو نے منیدے۔ اللہ سیس ساکوں تہاڑیاں خبراں ڈے جڑن۔ اللہ تے او ندر رسول تہاڑے کیں کوں ڈبدے رہن دل تساں غیب تے حاضر کوں جاٹن والے خدا دو ولائے ولسو۔ دل او تہا کوں ڈسیس جو تساں کریدے ہاوے۔

سَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۱﴾

۹۵۔ جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڑے سامنے اللہ دیاں قساں کھوسن تاں جو تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گنبدن تے انہیں داٹھکاٹہ دوزخ۔ لے بدلہ ہو کچھ او کریدے بن۔

يُخْلِفُونَ لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾

۹۶۔ او تہاڑے سامنے قساں کھندن تاں جو تساں انہیں نال راحی تھی و نچرتے جے تساں انہیں نال راحی تھی و نچرتے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راحی نہیں تھیندا۔

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۳﴾

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہن والے کفرتے منافقت وچ بہوں و درمن تے اس لائق بن جو او انہیں حدیں کوں نہ جاٹن سگن جیریاں اللہ سیس پٹے رسول تے لہانن تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا تے بہوں سیاناء۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَكْرِضُ بِكُلِّ الْوَاسِيَةِ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

۹۸۔ تے وستیں دے رہن والیں وچو کچھ انجھن جیرے خدا دی راہ وچ خرچ کرن کوں چٹی سمجھن تے تہاڑے واسطے آسمانی گردش دا انتقا کریندن جبری گردش انہیں تے اوسی تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں جاٹن والاء۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَّى الرَّسُولَ
إِلَّا أَنهَا قُرْبَةً لَهُمْ سُبْحًا خَلَّاهُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

۹۹۔ تے دستیں دے رہن والیں وچو کجھ اللہ تے آفرت
دے ڈیندے تے ایمان ایندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ
کرین اوکوں اللہ دے کوہو تھیون تے رسول دی
دعائیں دا ذریعہ سمجھن سٹوبے شک اے انہیں دا خدا
دے کوہو تھیون دا ذریعہ ۹۔ او انہیں کوں ضرور اپنی
رحمت وچ داخل کر لئی۔ بے شک اللہ سیں بہوں بخشش
والا تے ول دل رحم کرن والا ۹۔

وَالسَّيِّقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

۱۰۔ مہاجرین تے انصار وچ نیکیں وچ اگودھن والے
تے او جنہیں پوری چنگانی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ
انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے
اول انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے
تے نہال و بندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہن اے
وڈی کامیابی ۱۰۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبِفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مُّؤْتَيْنَ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١١﴾

۱۱۔ تے جنگلیں وچ تہاڑے اڈو اڈو رہن والے کجھ
منافق بن تے مدینے دے رہن والے وی کجھ انھن
جیرے پکے منافق بن توں انہیں کوں نیں جاندا اساں
انہیں کوں جاندا سے ہیں۔ اساں انہیں کوں ڈو دفعہ عذاب
ڈالیوں پچھیں او بک بہوں وڈے عذاب دو ولانے
ولیں۔

وَأَخْرُوجُهُمْ خُطُوعًا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرُسَيْنَا عَنْهُ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ کجھ بے بن جنہیں اپنے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں
نیک کمیں کوں کجھ بے برے کمیں نال رلا ڈتے۔ اے مٹی
سبکدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سیں
بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا ۱۲۔

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَبِغٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٣﴾

۱۳۔ توں گمن انہیں دے مالیں وچو صدقہاں جو توں
انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں
اونرے نال تے انہیں واسطے دعا کریدارہ بے شک تیری

دعا انہیں واسطے سکون و اذلیہ۔۔۔ تے اللہ بہوں سٹٹ
والا تے چاٹٹ والا۔۔۔

۱۰۴۔ کیا انہیں کول پتہ نہیں بے شک اللہ سٹٹس ہی
جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریدے تے مدد تے
گھندے تے بے شک اللہ سٹٹس بہوں توبہ قبول کرن
والا تے ول ول رحم کرن والا۔۔۔

۱۰۵۔ تے توں اکھڑے لساں کم کرو تے اللہ افسر رسول
تے مومن تہاڑے عملیں کول بڑھے رہن تے لساں
مزور غیب تے حاضر کول چاٹٹ والے خدا دوولائے ویسوا
تے او تہاکول تہاڑے کیں دی حقیقت ڈس ڈلیسی۔

۱۰۶۔ تے کجھ بے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑیے
گہن بھانویں او انہیں کول عذاب ڈایوے یا توبہ قبول
کرے تے اللہ سٹٹس بہوں چاٹٹ والا تے بہوں سیانا۔۔۔

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بُنائی نقصان پچاؤن کیتے
تے کفر کیتے تے مومنین وچ تفرقہ پاؤن کیتے تے اللہ
تے اوندے رسول نال بھڑن والیں کیتے کھن دی جا
بُنائی ایں کنیں پہلے۔ تے او ضرور قتل چمیں ساڈا
ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سٹٹس گواہی ڈیندے جو بیشک
اے کوڑن۔

۱۰۸۔ توں ایندے وچ کڈاں نہ کھڑا تھیں ہجیر میست
دی بنیاد پہلے ڈینہہ کنیں تقویٰ تے رکھی گئی او زیادہ حق رکھندی
ہو توں اوندے وچ کھڑا تھیں۔ اوندے وچ ایجنھے
لوکن جیرے پاک تھیون کول پسند کریدن تے اللہ دی
پاکیں کول پسند کریدے۔

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھندے
تے اوندی رضامندی تے او چنگا جیرھا شخص اپنی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۵﴾

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۶﴾

وَأَخْرَجَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا يَعْذِبُهُمْ ذُنُوبُهُمْ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۷﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرًّا وَكُفْرًا وَتَفَرُّقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا وَالَّذِينَ هَارَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَكَانُوا لِقَائِهِ إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا أَنْ نَهْجَهُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۰۸﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّسَجْدَ أَتَيْسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَوْ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَحَفَّظُوا
وَاللَّهُ يَحِبُّ الْمُحْفَظِينَ ﴿۱۰۹﴾

أَمَنْ أَشَسُّ بَيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَشَسُّ بَيَانَهُ عَلَى شَقَا جُؤْفَا هَا

فَأَنهَارِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۹﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُوتُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱﴾

التَّائِبُونَ الْعَمِدُونَ الْحَدِّثُونَ الشَّائِحُونَ الرُّكُونَ
السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۱۳﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا آيَاةُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

عمارت دے ایسے دی بنیاد ڈھاوٹن والی کندھی تے
رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھا وچ جڑیہ
پُندے اللہ ظالم قوم کول سدھارا نہئیں جُکھلیندا
۱۰۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں بنائیں او انہیں دے دلیں
وچ پڑیاں رہیں سوائے ایندے جو انہیں دے دل
ٹوٹے ٹوٹے تھی دجن تے اللہ سیسں بہوں چاٹن
والا تے بہوں سیٹانا ۹۔

۱۱۔ بے شک اللہ سیسں مومنین کنیں انہیں دیاں
جائماں تے مال مل گھن گدھیں جو انہیں کول بہشت ملی
او اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن اد دشمن کول مریندن
یا آپ مرتج و بندن اسے وعدہ اوندے خدا تعالیٰ تے لازم ہے
جیندا دکر انجیل تے قرآن وچ دی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپنے
وعدے کول کون پورا کریندے تساں ایں سودے تے
خوش تھی دجو جبرجالتاں کیتے تے اے بہوں وڈی
کامیابی ۱۰۔

۱۲۔ توبہ کرن والے عبادت کرن والے اللہ دی تعریف
کرن والے۔ اللہ دے رستے وچ سفر کرن والے۔
رکوع تے سجدہ کرن والے چبگی گاہیں دا حکم دیون
والے تے بری گاہیں کنیں بگن والے تے اللہ دے
حدیں دی حفاظت کرن والے ایتھے مومنین کول
خوش خبری جڑے جڑے۔

۱۳۔ نبی تے مومن اے نہیں کر بگدے جو مشرکین کیتے
بخشش منگن بھانویں او قریبی سکے بمودن ایندے بعد
جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی بن۔

۱۴۔ ابراہیم دا اپنے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں
اوندے نال وعدہ کیتا ہا (پراکتیس) تے جڈاں اوندے نئے نئے ظاہر

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

تمی لگے جو او اللہ دادرشمن تے او اپنے وعدے کنیں دستبردار
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند لم۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَرُّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نہیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت
ڈیوٹ دے بعد گمراہ کرے جسے تیس انہیں کوں اوگا لہیں
نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈرون بے شک اللہ سب
برگال کوں بہوں جانٹ والا ۹۔

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۵﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی
او جیندا دی کریندے تے مریندا دی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہا ڈا کوئی بگتی تے نہ کوئی امدادی ۹۔

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ قَرْنَيْنِ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۳۶﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سب نبی تے مہاجرین تے انصار تے
فضل کیتے جنہیں او کئے ویلے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچو بک ٹوے دے دل وچ شک پئے
گیا یا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ۹۔

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۷﴾

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اول ویلے انہیں تے زمین کھلے ہوؤن
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپٹیاں جاناں
وی بار بن گیا ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ لو کوئی پناہ
دی جا نہیں سوائے ہوندے وت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ۹۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۳۸﴾
مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَخْلُقُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَعْزُبُوا عَنْهُمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال مل وچو۔
۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہن والیں کوں
نہ ٹھہندی بائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ
ونجن یا تے اپنی جائیں دی فکر کرن با اوں کوں چھوڑ کے۔
اے اس واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی ترمیم نہ تھکاوٹ تے

الْكَفَّارَ وَلَا يَأْتُونَ مِنْ عَدُوِّ نَبِيٍّ إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۶﴾

نہ کبھی اللہ دی راہ وچ ملدی دے تے نہ او کوئی قدم ٹردن
زمین تے جبرہا کافریں کوں کاوڑ لو اوسے تے نہ دشمنیں
تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ
نیکی داکم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سیس نیکی کرن
والیں دے اجر کوں ونجیندائیں۔

وَلَا يَنْفَعُونَ نَفَقَهُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ لِحَابِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن
تے نہ او کہیں وادی کوں پار کریندن انہیں کیسے نیکی لکھی
ویندی تاں جو اللہ سیس انہیں کوں جواو کریندن بہترین
بدلہ دے دیوے۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ مومنین واسطے اے ممکن نہیں جو او سارے نکل پڑدن
کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوہک ٹولہ نکل پڑوے تاں جو او
دین کوں چنگی طراں سکھن باسے اپنی قوم کوں انہیں دو
ولن مے بعد پڑاون تاں جو او ڈرن یا۔

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَرِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْبَاقِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیرھے تہا بڑے
پاسیں نانن تے او تہا بڑے وچ سختی تے طاقت محسوس
کرن تے جاں گھن جو بے شک اللہ سیس متقیں
دے نال۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَاكَةً
هَذِهِ إِنَّمَا هِيَ قَائِمَةٌ آمَنُوا قَدْ أَرَادَتْهُمْ آيَاتُنَا
وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے جڈاں کوئی سورت لبندی انہیں وچوہک آہن
جواں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیرھے مومن
او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی تے او نحو شش
تھیندن۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے جیندے دلیں وچ بیماری دے اے سورت انہیں
دے گندے گندہ پڑھا ڈیندی تے او ایں حالت وچ
مرسن جو او کافر ہوسن۔

أُولَٰئِكَ يَرْوُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

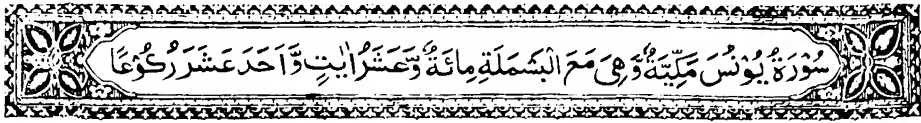
۲۱۔ کیا او بڑے نہیں جو او ہر سال کب دفر یا بڑو دفر
ازمائے ویندن ول وی او توبہ نہیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کرنین۔

۱۲۷۔ تے جڈال کوئی سورت لبندیء ادہک بڑو جھے دو
 بڑہن کیا تہاکوں کوئی بڑہاپے ول ٹر بوندن اللہ انہیں
 دے دیں کوں پھیر بڑے کیوں بولے لوک سمجھندے نیں
 ۱۲۸۔ بے شک تہا بڑے وچو ہی تہا بڑو ہک رسول
 آئے تہا بڑی تکلیف اونکوں بڑکھ پچھندیء
 تہا بڑے اتے چنگانی دا بکھاء تے مومنین نال محبت
 کرٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔
 ۱۲۹۔ تے جے او پھروجن تے توں آکھ جوتی بیٹے اللہ کافی۔
 او ندرے سوا کوئی معبود نیں۔ میں ہوندے تے بھروسہ
 کرینداں تے او دڑے عرش دارب۔

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۲۷﴾
 لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
 عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾

سورة یونس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیات تے ۱۱ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① اللہ دے نال نال شروع کرینداں میرا جان بنگے ڈیون

والا تے ول ول رحم کرٹ والا ء

۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں اے مکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔

۳۔ کیا اے لوکس کیسے میرا بچی دی گال جو اساں انہیں دجو

بک آدمی تے وحی کیتی ء جو توں لوکس کون بڑا تے مومنین

کون خوشخبری بڑے جو انہیں دے کیسے انہیں دے رب کنیں

بک کابل دجو سہتے کافرں آکھئے جو اے بے شک

کھلا کھلا جادوگر۔

۴۔ بے شک تہا بڑا رب اللہ جن آسمانیں تے زمین کون

جھی وقتیں وچ پیدا کیسے ول او عرش تے نکلائی نال بہر گئے

او بر گال وا انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر

کوئی سفارشی نیں۔ اے اللہ تہا بڑا رب ایندی عبادت کرو

کیا تہا نصیحت حاصل نہ لیسو۔

۵۔ اونو وٹساں ساریں ولٹے اللہ دا وعدہ سچا ء بے شک

او مخلوق کون پیدا کریندے تے ول اونکوں ولیندے

تاں جو مومنین تے نیک کم کرٹ والیں کون انصاف نال

بدلہ دیرے تے جنہیں انکار کیسے انہیں کیسے گرم ابلدا پائی ء

تے بڑکھ والا عذاب ات بگاہوں جو انہیں کفر کیسے۔

۶۔ اوہو ء جیں سمجھ کون روشنی ڈیون والا بٹا لئس تے

چندر کون نور تے اندازے دے مطابق اوندریاں

منزلاں بٹا لئس تاں جو تہاں سالیں دی گزتری تے

حساب کون جان گھنو۔ اے سمجھ کھ اللہ سٹیں حق نال

الَّذِي تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ

اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ

صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُوْنَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ

مُبِينٌ ③

اِنَّ رَبَّكُمْ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي

سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمُوْرَ مَا

مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ

فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا اِنَّهٗ يَبْدُوْا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيُخْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ

حَيْنٍمْ وَعَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاً وَالْقَمَرَ نُوْرًا وَ

قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ النَّيِّنِ وَالْحِسَابُ مَا

خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

يَعْلَمُوْنَ ⑥

پیدا کیستے۔ اور علم والی قوم کیستے آیات کھول کے بیان کریندے۔
۷۔ بے شک رات ڈینہہ دے اگو بکھو آؤں وچ تے
جو کجھ اللہ سیس آسانیں تے زمینیں وچ پیدا کیستے اوندے
وچ اوں قوم کیستے جبرمی متقی نشانن۔

۸۔ بے شک جبرمے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے
تے او دنیا دی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے
مطمن تھئے پین تے جبرمے ساڈی آیات کنیں غافلن۔
۹۔ انہیں داٹھکاڑ بھاء ات بگاہوں جو او کمندے ہن
۱۔ بے شک نیک کرن داے مومن لوکیں کوں انہیں
دارب انہیں دی ایمان دی وجہ نال بدلیت ڈیسی تے
نفیس دالی بہشت وچ انہیں دے نلے نہراں و ہندیاں
پیماں ہوسن۔

۱۱۔ اوندے وچ انہیں واسطہ اے ہوسی جو لے اللہ
توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں داٹھہ سلامتی دا
ہوسی تے چیکڑی سب لے ہوسی جو ساریاں تعریفاں
اللہ سیس کیستے ہن جبرمے سارے جہانیں دارب۔

۱۲۔ تے جے اللہ سیس لوکیں کیستے برائی دی ایویں جلدی
کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت
پوری تھی گئی ہڑے با۔ تے جبرمے ساڈی ملاقات دی
امید نہیں رکھیندے اساں انہیں کوں جھوڑ ڈتے جو اپنی
منہ زوری وچ گردان تھے رہن۔

۱۳۔ تے جڈال انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں
پاسے دے بھرتے بھیٹیں تے کھڑیں ساکوں۔ سبندے
جیلے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او
ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپنے ڈکھ دے
ویسے سبداوی نہ ہس ایویں مدکنیں و دمن والیں

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غِفْلُونَ ⑪

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑫
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ⑬

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑭

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجَابًا لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفُضِّعَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَبُذِّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑮

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَائِمَاءَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا
إِلَى ضُرِّ مَتَّهِ كَذَلِكَ نُبْذِرُ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑯

کوں جو اوکریندن سوھٹا کر کے ڈکھالیا گئے۔

۱۴۔ تے تہاڑے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے جہاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گمن کے آئے ہن اوہیں منیا نہیں تے اساں جرم قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین ورج جانئیں بٹلے تاں جو اساں ڈیکھوں تہاں کیویں کم کریں دے ۱۶۔ تے جہاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن تے جیرے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گمن آیا نیکیوں وٹاڑے توں انہیں کوں اکھڑے جو میں اپٹے ولو نیکیوں نہیں بدل سگدا۔ میں تے حص اوندی بیرونی کریں دی جبرمی میڈو وھی کیتی ویندی ۷ جے میں ایٹے رب دی نافرمانی کراں میں وڈے ڈینہدے عذاب کنیں پڑواں۔

۱۷۔ توں اکھڑے اللہ سیٹس چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سٹیندا تے نہ میں تہاکوں ایندے متعلق ڈساں تاں میں تہاڑے دھیان میں کنیں پہلے ہک عمر گزار چکیاں کیا تہاں عقل کنیں کم نوے گھنڈے۔

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے اوں کنیں وڈا عالم کوں بے شک مجرم کامیاب نہیں تھیندے۔

۱۹۔ تے اول اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریں دی جیرے نہ انہیں کوں نقصان پہنچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن اللہ دے کوہر اے ساڈے سفارشی بن توں اکھ کیا تہاں اللہ کوں اوگال ڈسیندے ۷ جبرمی آسمانیں

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۱۴

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۱۵

وَإِذَا نُنَاطِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّمَا يَنْتِظِرُ غَيْرَ هَذَا أَوْ يَدَّبْطَلَ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوَيَّسَّرُ إِلَيَّ إِنِّْي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۶

قُلْ تَوَسَّاءُ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۷ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۷

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۱۸

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّقُوا اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ شُجْعَنُهُ وَيَعْلَمُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۹

تے زمین و جی اونیں چاڑا۔ اوپاک تے جو او شرک
کریندن اوں کنیں اچی شان آلا

۲۰۔ تے سارے لوک ہک امت ہن دت انہیں
اختلاف کیتے تے تھیں بے رب ولو ہک بال نہ تھی چکی
ہوئے ہاتے دل اوندا فیصلہ تھی و نچے با جیندے و ج
او اختلاف کریندے پین۔

۲۱۔ تے او آہن جو اوندے اتے اوندے رب ولو
کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں آکھ بے شک
غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرو میں ہی تہا بڑے مال
انتظار کرن والیں دھو ہاں۔

۲۲۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد
جیرمی انہیں کوں پہنچدی رحمت دامزہ چکھیندے ہیں
تے او ہوں ویلھے ساڈی آیات و ج تدبیراں کرن
پے ویندن توں آکھ جو اللہ سیئں جلدی تدبیر کرن والا
بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں
تدبیر کریندے

۲۳۔ او ہوو جیرھا تہا کوں خشکی تے سمندر و ج چلیندے
جڈاں تساں بیڑی و ج ہوندے تے چنگی ہوا دے
نال او انہیں کوں چاکے ٹردی پئی ہوندی تے او اوندے
اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے دل اوندے اتے ڈاڑھی
انہاری گھلدی تے انہیں تے ہر پاسوں ہاں اندک نے اونیال کریندن
جو او ہٹی تباہ تھیندن او اللہ سیئں کوں اطاعت ہوندے
کیتے خاص کریندے ہوئیں سبب بندن۔ جے
تیں سا کوں ایں کنیں بچا گدھاتے اساں ضرور شکر گزار
بندے تھی ولسوں۔

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِقَتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ عَذَابٍ مَشْتَبِهٍ
إِذَا لَهُمْ مَكْرُوفٌ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكْرُونَ ﴿۲۲﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهُمْ بِرِيحٍ ظَلِيمَةٍ وَفِرَّحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَيَّعْتُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ قَتْلَ الْيَبُوتِ
الَّذِينَ: ثُمَّ إِنَّمَا مَرَجِعُكُمْ فَتُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْيَبُوتِ الدُّنْيَا كَمَا: أُنزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ادَّيْنَتْ وَكُنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَنَّهُمْ أَمَرْنَا نِيلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَكُنْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۷﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ الْبِلِّ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُ هُمْ مَا كُنتُمْ إِنَّا نَاكَتُوبُونَ ﴿۴۰﴾

تے او ہوں ویلے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔
لے لوکو تہا بڑی منہ زوری تہا بڑے اتے پوسی۔ دنیاوی
زندگی دا فائدہ دل تہاں ساڈو ول اوسول
اساں تہا کول بڑیسول جو کج تہاں کریندے باوے۔

۲۵۔ ایس دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا
اساں جھڑکینس ولسے۔ زمین دا پور تے رطیں اوندے
نال رل ویندن جیندے وچ لوک تے بڑی کھندن تے
جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوکھ پالھندی تے سونڑھیں تھی دینی
اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے
قالبے ساڈا حکم اوندو رات کول یا بڑی نہ کول اوندے اس
ایویں ایٹیاں نشاں کھول کے بیان کریندے ہن جیرھے
سچیندن۔

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سببیدے تے
جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت بڑیندے۔
۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلے تے
ودھار دی ہے تے انہیں دینے تے زکوا ہوسی تے
ذلت لے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندی بدلہ اوہو جیہاں
تے انہیں کول ذلت پہنچسی تے التذکین انہیں کول
کوئی بچاؤ والا نیس۔ ایویں ہوسی جیہاں دے منہ تے
رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ پڑتے گئے ہون
لے لوک دونی ہن ایندے وچ ہوں دیریں رہسن

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کول کھٹا کر لیسوں
تے ول اکھسوں انہیں وچو جیرھے مشرک کریندے
ہن تہاں تے تہا بڑے مشرک کھڑے رہو تے اساں
انہیں کول انجوانج کر ڈلیسوں تے انہیں دے مشرک

آکھن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے۔

۳۰۔ اللہ سیئں تہا بڑے تے ساڈے درمیان کافی گواہ

اساں تہا بڑی عبادت کیں غافل باوے۔

۳۱۔ اتھاں ہر جان جو اوں رادھا ہوسی اوندامزہ

پکھسی تے او اللہ سیئں دو ولائے ولین جیرھا انہیں

دا سچا مالک تے جواو کوڑ ہدھیندے ہن او انہیں کوں بھل ویسی

۳۲۔ توں اکھ آسمان تے زمین کیں تہا کوں روزی کون

بُیندے تے کیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ۔

تے کون مردے کیں جیندے کون کڈھیندے تے

جیندے کیں مردے کون کڈھیندے تے ساری گاہیں

دا انتظا کون کریندے او آکھن اللہ سیئں توں اکھ

کیا تساں تقویٰ اختیار نوہے کریندے۔

۳۳۔ لے تہا بڑا اللہ جیرھا تہا بڑا رب تے حق کوں چھوڑ

کے گمراہی دے سوا تہا کوں کیا ملسی تساں کبڈے پھیرے

ویندے۔

۳۴۔ ایویں تہا بڑے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی

انہیں تے پوری حق گئی بے شک او ایمان نہ انہیں۔

۳۵۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ایجھا ہے جیرھا

پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کرے بگے توں اکھ

اللہ سیئں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی

پیدا کرے بگے تے تساں کنتے پھیرے ویندے۔

۳۶۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ہے جیرھا

سچائی دا راہ بڈکھالے توں اکھ اللہ سیئں سچائی دا راہ

بڈکھلیندے۔ کیا جیرھا حق دا راہ بڈکھلیندے او زیادہ حق

رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی و نچے یا او جیرھا

سدا راہ نیں بڈکھلیندا بستھو ہونکوں سدا

فَلَمَّا بَلَغَ بِاللهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ

عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

هَذَا لَكَ تَبْلُؤُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللهِ

مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَا كَانُوا يَقْتَرُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ

السَّعْيَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

فَذَلِكُمْ اللهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا

الضَّلَالُ ﴿٣٣﴾ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ﴿٣٤﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا

أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ

يُعِيدُهُ قُلْ اللهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى

تُؤْفَكُونَ ﴿٣٦﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ

اللهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي

إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا

يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ

تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

راہ دکھایا ونچے تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجا فیصلہ کریندے؟
۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض ظن دی پیردی کریندن
بے شک دم حق دے مقابلے وچ کچھ دی فائدہ نہیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانن والا جو او
کریندن۔

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کوہوں کوڑ نال نہ
بنایا وچ سبکہا باتے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
اس کہیں پہلے ہاتے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے
اینرے وچ کوئی شک نہیں جو اے کتاب تمام جہانیں
دے رب و تو ہے۔

۳۹۔ کیا او بہن جوائیں انیوں کوڑ نال بنا گدھے توں اکھ
تہاں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آؤتے جے تہاں پچھے؟
تے تہاں اللہ دے سرا جندی تہا کوں طاقت ہڑوے اوکوں
کوں وی (مدد کیتے) سبکھنوں

۴۰۔ سچ اے ہے جو انہیں انجی چیز کوں کوڑ سبجے جیندا
انہیں کوں پورا علم دی نیں تے نہ ہن تک انہیں تیں ایندی
کوئی حقیقت کھلی؟ ایویں انہیں کہیں پہلے لوکس دی جھٹلایا ہا
تے توں بڑیکھ ظالمیں دا انجام کیوں تھندے۔

۴۱۔ انہیں دچو کچھ ایندے تے ایمان کھن آوسن تے کچھ نہ
منین تے تیرا رب گیر گھٹن والیں کوں بڑا دھیا جانڈے۔
۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں اکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہا بڑا عمل تہا بڑے نال۔ جو میں
عمل کرینداں تہاں انہیں کہیں بری عمتے جو تہاں
کریندے؟ اوں کہیں میں بری آن۔

۴۳۔ تے انہیں وچ کچھ انجمن جیرے تیری ہال سنن
کیتے کن لائی رکھن کیا توں بوڑے کوں سنا سبگدیں

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
عَنِ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾
وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَكَلَّمْتُ عَمَلَكُمْ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ وَمِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَعِبُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَنْجِي الضُّمَرُ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

بھانویں اور عقل کنیں کم نہ گھنڈے ہوئیں۔

۴۴۔ تے انہیں وچ کچھ جیڈو مکی رہ ویند تے کیا توں
ایہجیں اندھیں کوں راہ دکھا سگدیں بھانویں او بڑہدے
نہ ہوئیں۔

۴۵۔ بے شک السدسٹس لوکیں تے کچھ وی ظلم نہیں کریندا
اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

۴۶۔ تے میرے ڈینہہ انہیں کوں انجھی حالت وچ کھٹھا
کر لسی جیویں او ڈینہہ دامن ہک لفظ رہ گئیں انہک بڑدجھے
کوں سہائسن۔ او لوک گھٹے مچن جنہیں السد دی ملاقات
کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نہیں پاتی۔

۴۷۔ تے یا اسال تیکوں اوندا کچھ دکھا ڈیویں جو اسال
وعدہ کیے انہیں نال یا وفات بڑے ڈیویں۔ انہیں ولٹا
ساڈو ول السدسٹس خوب گواہ جو کچھ او کریندن۔

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جیڈا انہیں دا رسول
اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا
ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نہیں کیتا ویندا۔

۴۹۔ تے آبدن لے وعدہ کڈاں پورا مٹی سی جے
تساں پچھے ء۔

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان
دا اختیار نہیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے ہر قوم
دی ہک مدت جیڈا انہیں دی مدت اندی نہ او ہک
لفظ پچھو تے مٹی کے بچ سگدن تے نہ اگوتھی کے۔

۵۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے او عذاب رات کوں یا
ڈینہہ کوں تہاڈو آونجے مجرم اوں کنیں کیویں بچ سگدن۔

۵۲۔ کیا جیڈاں او عذاب آو لسی ول تساں من گھنسو۔ ہٹ
(منیندے ء) تے تساں پہلے جلدی مگدے باوے۔

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَىٰ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿۴۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۵﴾

وَيَوْمَ يُنْشَأُ لَهُمْ كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۶﴾

وَأَمَّا نُورُكَ فَهَضَّ الَّذِي نَعَدُهُمْ
أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۷﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۱﴾

أَتَمَرًا إِذَا مَا دَقَّ أَمْنُكُمْ بِهِ النَّاسُ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ وَلَئِیْسَ كُودٌ اَكْهَیْ وِیْسِ دِیْرَتِیْسِ رِیْنِ اَلَا عَذَابٌ
تُحْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھن کیا عذاب برحق توں اکھ ہا
میدے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں
برانوے سبگدے۔

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ
جو کجھ سے اونکوں بل ویندا تے او بھرنکا بڑے کے
جان چھڑا گھنڈے تے جڈاں او عذاب کوں بڑیکھسن
تے شرمندگی کوں کیسن تے انہیں دے درمیان
انصاف نال فیصلہ کر ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیا
ویسی۔

۵۶۔ سَنُوبِیْ شَکْ جَوِ اَسْمَیْنِ تے زَیْنِ وِیچِ اَو اللہ
داۛ تے بے شک اللہ دا وعدہ سچاۛ تے اصل چہوں
سارے لوک جانڈے نیں۔

۵۷۔ اَو بوجہ بندے تے اَو بوجہ بندے تے بوند
تساں ولانے ولید۔

۵۸۔ اے لوگو! تہاڈو تہاڈے رب کنیں نصیحت
آگئیۛ تے سینے دی بیماریاں کیتے شفاء تے ہدایت تے
مومنین کیتے رحمت۔

۵۹۔ توں اکھ اے اللہ دے فضل تے اونڈی رحمت
نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگاۛ
جو او جمع کریندے پین۔

۶۰۔ توں اکھ تساں بڑسو جو اللہ سیس لہائے تہاڈے
واسطے رزق تے تساں اونڈے وچ کجھ حرام تے حلال
کر گدے توں اکھ کیا اللہ سیس تہا کوں اجازت ڈتیۛ
تَفْتَرُوْنَ ۝

یا تساں اللہ تے کوڑ پرہمی کھڑے ہو۔

۶۱۔ جیرے لوک اللہ تے کوڑ پرہمندن انہیں دایامت
وے ڈینہ وے متعلق کیا خیال بے شک اللہ لوکس
چ تے فضل کرن والا تے انہیں وچو اکثر لوک شکر نیں
کریں دے۔

۶۲۔ تساں کہیں حالت وچ نوہے ہوندے تے تساں
قرآن وچ کوئی حصہ نوہے پڑھدے تے تساں کوئی کم
نوہے کریں دے تساں تہا کوں پوری طراں ڈھدے
پئے ہوندے ہیں جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے
تیدے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی
شے نیں کی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ
ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ لے ہے جو اکلے کتاب
وچ ہن۔

۶۳۔ سٹوبے شک اللہ وے دوستیں تے نہ کوئی ڈور
تے نہ او مونجھے تھیندن۔

۶۴۔ جیرے ایمان ایندن تے تقویٰ اختیار کریں دے۔
۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری تے
آخرت وچ وی تے اللہ وے گاہیں وچ کوئی تبدیلی نیں
لے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھا نہ کرے۔ بے شک
عزت ساری اللہ دی ہے تے غلبہ وی او بہوں سٹو
والا تے جاٹن والا ہے۔

۶۷۔ سٹو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔
تے جیرے اللہ وے سوا ہے شریک بیٹھن او انہیں وی
پیر وی نیں کریں دے او صرف اپنے وٹم دی پیر وی کریں دے
تے او اٹکلیں نال کم کریں دے۔

وَمَا لَهُمْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا
تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يُخْزَوْنَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ
إِكْلَامُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَسْتَعِجِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنَّ
يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ اہو جو جس تہاڑے واسطے رات بٹائی، تاں جو
تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بٹالسی بے شک ایندے
وچ اوں قوم کیسے جبرمی سٹری، نشان۔

۶۹۔ انہیں اکھئے جو اللہ سیس پتر پٹا گدھے اوپاک او
بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسائیں وچ تے جو
زمین وچ ایندی تساں کئیں کوئی دلیل کا، نیں۔ کیا تساں
اللہ سیس دے متعلق اوگال آبدے، جیندا تہا کوں علم
نیں۔

۷۰۔ توں اکھ بے شک جبرمے اللہ تے کوڑہ میندن
او کامیاب نیں تھیندے۔

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ، ول انہیں ساڈو وٹے
ول اساں انہیں کوں بڑا دھابا عذاب چکھیسوں ات گاہوں
جو او کفر کریندن۔

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سنا جڑاں اوں اپنی قوم کوں
اکھیا جو لے میڈی قوم جے میڈا مرتبہ تے اللہ دی
آیات نال میڈا نصیحت کرن تہا کوں چنگا نیں لگدا تے
میڈا اللہ تے بھروسہ، تساں آپ تے اپٹے شکیں تے
سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رکھن پچھیں تہاڑے لے تہاڑی
کوئی گال کی نہ رہ وچے ول میڈے خلاف فیصلہ کر
ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۷۳۔ جے تساں پھر وچڑیں تساں کئیں کوئی اجر نیں
مگدا میڈا بدلہ اللہ کئیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے
جو میں پورا فرمانبردار بن وچاں۔

۷۴۔ انہیں اوں کوں جھٹلائے تے اساں اوں کوں تے اوندے
نال آئیں کوں ہیڑی وچ بچا گدھے تے اساں انہیں
کوں جانشین بٹائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ آيَاتٍ لِّتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْعَوْنَ ۝۶۸

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ
الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ بِهَذَا
اتَّقُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۶۹

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ۝۷۰
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُ بِهِمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۷۱

وَأَنذَرْتَهُمْ نَبَأَ نَوْحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يُقْرَبُ إِنْ
كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غِنًى ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝۷۲

إِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْنِي مِنْ آجُرٍ إِنْ آجُرِي إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝۷۳

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَاعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

النَّذِيرِينَ ۝

جھٹلائے اسان انہیں کون غرق کر ڈرتے توں ڈیکھ جو
انہیں دا کیا انجام جنہیں کون ڈرایا گیا ہا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ نَطْعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝

۷۵۔ ول اسان اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پھینٹیں
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرے اس کیں
پہلے جھٹلا چکے ہن او انہیں نیش منیا۔ ایویں اسان حد کیں
دو حد والیں دے دلیں تے مہر لا ڈیندے ہیں۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝

۷۶۔ بجھیں اسان انہیں مے بعد موسیٰ تے ہارون کوں
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹے اپٹے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی
۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوح آگے انہیں آکھے
استے بے شک کھلا کھلا جادوے۔

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ۝

۷۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق مے متعلق اے آبدے ء
جڈاں او تہا ڈو آگے کیا اے جادوے تے جادوگر کامیاب
نیش تھیندے۔

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ۝

۷۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولہو ایں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جیندے اتے اسان اپٹے
بیرو ہٹا ڈے کوں پاتے تے مک وچ تہاکوں وڈائی
مل ونچے اسان تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

قَالُوا اجْعَلْنَا مِثْلَهُمَا فَمَجَّاهُمْ رَبُّنَا وَجَعَلْنَا بَعْضُنَا
بَعْضًا سُلَاطِمًا لِّبَعْضٍ وَجَعَلْنَا أَمْوَالَهُمْ
قُلُوبًا يَّتَمَرَّضُونَ عَنْهَا وَيَكْبَرُونَ ۝

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم دالے جادوگر
کوں گھن آؤ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَدْعُونِي لِئَلَّا أُخْرِجَهُمْ مِنْ دِينِي
وَأَعْبُدُوا إِلَٰهًا غَيْرَ إِلَٰهِي ۚ كَذِبٌ ۝

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئیں انہیں کوں موسیٰ آکھے جو تساں
سٹنے اوسٹو۔

فَلَمَّا جَاءَ الْحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ۝

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے ء
تے پیش کیتے اے سارا دو کھا ء بے شک اللہ سٹیں
ایکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سٹیں فساد کرن والیں
دے کم کوں کامیاب نیش کریندا۔

فَلَمَّا أَلْقَا قَالَ مُّوسَىٰ إِنِّي أَخِشْتُكُمْ ۚ بِلَا سِحْرٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ۝

وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ بِكَلِمَةٍ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾

۸۳۔ تے اللہ سیس ہی کوں اپنئے بگاہیں دے نال سچا

ثابت کریندے بھالوں مجرم ناپسند کرن۔

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جو ان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا یا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مہیت وچ نہ پاڈیوں تے بے شک فرعون نین وچ وڈا بنیا پیاما تے بے شک او حد کنیں ددھن والیں وچو با۔

۸۵۔ تے موسیٰ اکھئے اے میڈی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان ایندے ءے تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوسے۔

۸۶۔ انہیں اکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش واسبب نہ بنا۔

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپنی رحمت نال بچا۔

۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھراکوں وحی کیتی جو تساں معروچ اپنی قوم واسطے رہن دیاں کچھ جہیں خاص کر گھنوتے اپنئے گھریں کوں آٹے سامنے بناؤ تے نماز طہارے پڑھوتے مومنین کوں خوش خبری دے دے۔

۸۹۔ تے موسیٰ اکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سوٹھپ (دنیا دا) بڑے تے دنیاوی زندگی وچ مال بڑے تے لے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیبڑے رستے کنیں بٹاون لے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر دے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیس جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

فَمَا أَمَّنَ يُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّفْرِينَ ﴿٨٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ يَمُونًا وَاجْعَلُوا يَمِينَكُمْ قِبْلَةً ۖ وَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئَهُ زِينَةً ۖ وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا عَنْ سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَجِبَا وَلَا تَمْنُنَ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

وَجُورَنَا بِكَ يَا إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا كَافًّا إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَوَقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ وَكَذَّبْتُمْ قَبْلَ وَكُنْتُمْ مِنَ الْفَاسِقِينَ ﴿۹۲﴾

فَالْيَوْمَ نُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ مَبَآئِدَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ النَّبَاتِ كُلِّهَا فَمَا اخْتَلَفُوا خَلْقًا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۴﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۵﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۹۶﴾

۹۰۔ اللہ سیس فرمائے تہا بڑی بڑو ناپس دی دعا قبول
کر گدھی گئی تے تے لساں بڑو پس پیر جہانی رہو تے انہیں
دے راہ دی بیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نہیں رکھیندے
۹۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے
سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم
نال انہیں دا پیچھا کیستے تے جڈاں او غرق تھیوٹ گبے
تے اوں آکھئے میں میندا جو بے شک کوئی معبود نہیں
اوندے سوا جیندے تے بنی اسرائیل ایمان گمن آئن تے
میں فرمانبرداریں وچو ہاں۔

۹۲۔ ہن میندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی تے توں گیڑ
گھٹن والیں وچو ہاویں۔

۹۳۔ اچ اساں تیبے بدن کوں نجات دیندے ہیں
تاں جو توں نشان ہویں انہیں واسطے جیرھے تیبے
بعد آون تے بے شک پہوں سارے لوک ساڈی آیات
کنیں غافلن۔

۹۴۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سچائی والی جا بڑی
تے اساں انہیں کوں پاک چیزاں بڑن علم آون
دے بعد انہیں اختلاف کیستے بیشک
تیبے رب انہیں مے درمیان قیامت مے دینہ فیصلہ کر
ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہویں ایندی وجہ کنیں جو
اساں تیبہ لہائے تے توں کچھ انہیں لوکیں کنیں جیرھے
تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیبہ و تیبہ
رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرٹ والیں وچو نہ بن۔

۹۶۔ تے انہیں لوکیں وچو نہ اصلو بٹ جنہیں اللہ دے نشانیں
کوں بھٹلائے ناں تاں گھاٹا پاوٹ والیں وچو تھی ویسیں۔

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیبڑے رب ولو عذاب دی خبر آگئی » او ایمان نہ انیس۔

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں بر قسم دے نشان آونجن ول دی او نہ منیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھنن۔

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھی جیرھی ایمان گھن آوے با سوائے یونس دی قوم دے جیڈاں او ایمان گھن آئیں اسان انہیں کنیں ذلیل کرن والا عذاب بناڈتے تے انہیں کون ہک وقت تیں فائدہ ڈتے۔

۱۰۰۔ تے جے تیبڑا رب چاہندا جیرھے زمین وچ بن سائے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکیں کون مجبور کر لیس جو او ایمان گھن آون۔

۱۰۱۔ کبیں شخص کون اختیار نہیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیرھے عقل نہیں کریندے۔

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھ جو آسائیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نیں ڈیندے اوں قوم کون جیرھے ایمان نہ آنے۔

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے بین انہیں لوکیں دے جہائیں آلی کار جیرھے انہیں کنیں پہلے گذر گئیں توں آکھ تسان انتظار کرو میں دی تہاڈے نال انتظار کرکڑ والیں وچو ہاں۔

۱۰۴۔ پچیس اسان اپٹے رسولیں کول تے مومنین کول پچا گھنسون ایویں ساڈے اتے مومنین کول پچا وٹا فرض۔

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تسان میڈے دین تے تعلق شک وچ ہن تے میں انہیں دی عبادت نیں کریندا جینی تسان اللہ دے سوا عبادت کریندے تے اصل میں

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۷﴾

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۸﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَسَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ فَخَذَّيْنَاهُ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَنَجَّيْنَاهُمْ إِلَىٰ جَنَّةٍ ﴿۹۹﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكذِّرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۰﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۱﴾

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُنْفَخِ الْآيَاتِ وَالنُّذُرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۲﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۵

عبادت کریند ان اللہ دی حیرھا تہا کوں مریدے تے میوں
حکم بڑا گئے جو میں مومنین وچو بنیں۔

وَأَنۡ أَوۡفَیۡ وَجۡهَکَ لِلدِّینِ حَنِیۡفًا وَلَا تَتَّخِذَ مِنۡ
الشِّرۡکِیۡنَ ۝۶

۱۰۶۔ تے توں اپنی توجہ کوں دین دو کر ایوں جو توں ہر ڈنگ
ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکین وچو نہ بنی۔

وَلَا تَدۡعُ مِنۡ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا یَنۡفَعُکَ وَلَا یَضُرُّکَ
فَإِنۡ فَعَلتَ فَإِنَّکَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِیۡنَ ۝۷

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کوں نہ سبڈ حیرھے تیکوں
نہ نفع بوندن نہ نقصان تے جے توں اے کر لیس بیشک
توں ظالمن وچو بنی و لیس۔

وَإِنۡ یَتَسَنَّکَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا کَآفَیۡ لَہٗ إِلَّا ہُوَ ۚ وَ
إِنۡ یُرِیدَکَ بِخَیۡرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِہٖ یُصِیۡبُ بِہٖ مَنۡ
یَشَآءُ ۖ مِّنۡ عِبَادِہٖ ۚ وَہُوَ الغَفُورُ الرَّحِیۡمُ ۝۸

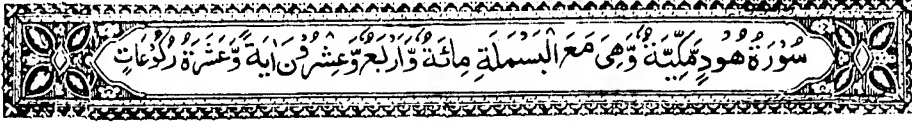
۱۰۸۔ تے جے اللہ سیس تیکوں کوئی تکلیف پچا دے
اوندے سوا کوئی بیا ہٹا نہیں سگدا جے تیڈے کیتے
کوئی چنگائی چا ہے تے اوندے فضل کوں کوئی روکٹ والا
نہیں۔ اپٹے بندیں وچو جندے اتے چا بندے اپنا فضل
کریدے تے او بہوں بخشش والا تے ول رحم کرن والا۔

قُلۡ یٰۤاَیُّہَا النَّاسُ قَدْ جَاءَکُمُ الْحَقُّ مِنۡ رَبِّکُمۡ فَہِیۡ
اِہۡتَدِیۡ ۚ فَاِنۡنَا یُہۡتَدِیۡ لِنَفۡسِہٖ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنۡنَا
بِیۡضَلٍّ عَلَیۡہَا ۚ وَمَا اَنَا عَلَیۡکُمۡ بِوَکِیۡلٍ ۝۹

۱۰۹۔ توں اکھ اے لوکو تہا ڈو تہا ڈے رب ولو حق آگئے
تے حیرھا ہدایت پیسی او اپنی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے حیرھا گمراہ قیسی اوندان نقصان ہو نکوں قیسی
تے میں تہا ڈا ذمہ وار نہیں۔

وَاتَّبِعۡ مَا یُوحِیۡ اِلَیۡکَ ۚ وَاصۡبِرۡ حَتّٰی یُحۡکَمَ اللّٰهُ ۚ وَہُوَ
خَیۡرُ الْحَاکِمِیۡنَ ۝۱۰

۱۱۰۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی تے توں مبر
کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

سورۃ ہود مکی ء تے بم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرما بن منگے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اَلَّذِينَ كُتِبَ لَهُمُ اٰیَةُ ثُمَّ فَضِلَتْ مِنْ لَدُنْ
 حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②
 ۲۔ میں اللہ ڈیکھن والا ہاں۔ اسے کتاب جیندی آیات
 مضبوط کیتیاں گئیں تے ول سیٹے تے بہوں باخبر خدا
 ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گئیں۔
- ۳۔ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّیْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِیْرٌ وَّبَشِیْرٌ ③
 ۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڑے
 واسطے خدا ولو ڈراون والا تے خوشخبری ڈیون والا ہاں۔
- ۴۔ وَ اِنْ اَسْتَفْعٰهُمُ وَاَرْبٰکُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا اِلَیْهِ یُبْتَغِیْکُمْ
 مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّى وَ یُوْتِیْ کُلَّ ذٰی فَضْلٍ
 فَضْلَهُ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ
 یَوْمٍ کَبِیْرٍ ④
 ۴۔ تے تساں اپنے رب کہیں بخشش منگوتے ول اوندو جھکو
 او تہا کوں ہر مقررہ وقت میں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل
 والے کوں اپنا فضل ڈیسی جے تساں پھر ولیو تے بے شک
 میں تہا کوں ہک وڈے ڈینہ دے عذاب کہیں ڈرینداں۔
- ۵۔ اِلَی اللّٰهِ مَرْجِعُکُمْ وَ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ⑤
 ۵۔ اللہ دو تساں ولے تے او ہر شے تے قادر۔
- ۶۔ اَلَا اِنَّهُمْ یَشْنَوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِیَسْتَخْفُوْا مِنْهُ اِلَّا
 حَیْنَ یَسْتَغْشَوْنَ نِیَابَهُمْ یَعْلَمُ مَا یُیْرَوْنَ وَ مَا
 یُعْلِنُوْنَ اِنَّهٗ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥
 ۶۔ سٹو بے شک او اپنے سینے مرڑیندن تاں جو او اول
 کہیں کئے رہوں۔ سٹو جڈاں او اپنے کپڑے پیندن تے
 جو او کیندن تے جو او ظاہر کریندن او چاندے بیشک
 او سینے دی گاہیں کوں جانن والا ء۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ④

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نہیں جیندا رزق اللہ دے دے نہ ہرے تے او چاندے اوں جانور دی عارضی رہن دی جا تے مستقل رہن دی جا کون دی۔ اے سب کچھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لَنَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَعْبُودُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑤

۸۔ اوہوہ جس آسمانیں تے زمین کون چھی وقتیں وچ پیدا کیے تے اوں عرش پانی تے ہے تاں جو تہاڑا امتحان گھنے جو تہاڑے دے کون چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تاسا مرن دے بعد اٹھالے ویسوتے کافر ضرور آکھن جو اے تے کھلا کھلا جادو (دکھا)

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِصُهُ الْيَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑥

۹۔ تے جے اسال انہیں کنیں عذاب گھٹری دی مدت میں کچھ کر ڈیوں تے او ضرور آکھن کیرھی شے اوں کون رکنیدی پئی سٹو جڈاں انہیں تے او عذاب اوس انہیں کنیں بٹا یا ویسی تے جیرے عذاب تے او کھلے ہن اوہو انہیں کون ولید گھنسی۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ رَدَدْنَاهَا إِنَّهُ لَيَكُوفُ ⑦

۱۰۔ تے جے اسال انسان کون اپٹے ولور رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او نا امید تے نا شکر تھیویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَشَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ⑧

۱۱۔ تے جے اسال اوں کون بڑکھ پھچن دے بعد نعمت چکھاؤں تے او ضرور آکھن میڈیاں میڈیاں ٹل گئیں تے بے شک او بہوں اکر پکڑی والا تے فخر کرٹ والا۔

إِنَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑨

۱۲۔ سوانے انہیں دے جیرے صبر کرن تے جینگے کم کرن ایسے ہن جنہیں واسطے دوا اجر تے بخشش۔

فَلَحَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَصَافِيٌّ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ⑩

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپنی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیڈا سینہ تنگ تھیویندے کافریں دے اے آکھن تے جوادندے اے خزانہ کیوں نہیں لٹھا یا اوں دے نال فرشتہ کیوں نہیں آیا توں تے محض ڈراؤن

والا میں تے اللہ ہر شے دا کار ساز۔

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھر گدھی ۷ توں آکھ جے تسان
سچے ۷ تے ایجو جہاں بڑا سورتاں گھڑ ڈکھاو تے
اللہ دے سوا جیندی تہا کوں طاقت سب گھنو۔

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ ڈیون (تیڈی گال نہ منن) تے
توں چاٹ گھن جو تیدو بہایا گئے او اللہ دے علم نال تے
اللہ دے سوا پیا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے کیا تسان
فرمانبردار مہسو۔

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چاہی
اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیوس
تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔
۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے
ایندے وچ جو بٹائے انہیں او ونجج ویسی تے جو او کیندے
پین او تباہ تھی ویسی۔

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپنے رب کیں روشن دلیل تے قائم
تے جیندے تیکھو خداو لوک گواہ اوتی تے اوں کیں پہلے
موسیٰ دی کتاب امام تے رحمت بانی آپکی ۷ اے اوں کوں
میندن تے جیرھا انہیں ٹولیں دچو نہ نیسی اوندے وعدے
دی جا بھاء۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو
بے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک
ایمان نہیں ایندے۔

۱۹۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
اے لوک اپنے رب دے سامنے پیش کیتے دسین تے
گواہ اکسن اے لوکن جنہیں اپنے رب تے کوڑ بدھن
سٹو فالیں تے اللہ دی لعنت۔

۲۰۔ تے ظالم اوہن جیرھے اللہ دی راہ کیں روکیندن تے

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑥

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيْنَهَا نُوفِ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُنْجُونَ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ بَيْنِهِ كُتُبٌ مُّوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
الْأَغْوَابِ فَاَلْتَأْرَ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي
مِيزَانِهِ قِيْلَةٌ إِنَّهُ الْخُفَىٰ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ⑨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ⑩

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶﴾

اوندے وچ بھگ پیدا کرن چا بندن تے اے آخرت دے وی منکرن۔

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا يَبْصُرُونَ ﴿۷﴾

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہر انیں سبکدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دا سبکتی نیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا ویس نہ او سنن دی طاقت رکھیندن تے نہ او بیکھ سگدن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِمُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿۸﴾

۲۲۔ ایسے لوکن جنہیں اپنے آپ کوں گھٹے وچ سٹے تے جیرھا او کوڑ گھڑندے ہن او وی دیکھ گئے۔

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿۹﴾

۲۳۔ بے شک اے گال بکی جو او آخرت وچ گھٹاپا وٹن والن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰﴾

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنے رب دو بھک گئیں ایسے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَصْحَنِ وَالْأَصْمَرِ وَالْبَصِيرِ وَالسُّبْحِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۵۔ دو لوک دی مثال اندھے تے بوڑے سو بھاکے تے سنن والے کیا انہیں ڈوناہیں دی حالت کو جہیں تھی سبکیء کیا تاساں ول وی نیں سمجھندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾

۲۶۔ تے اسان نوح کوں اوندی قوم دو بھٹے تے اول آکھے بے شک میں تہا ڈو کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿۱۳﴾

۲۷۔ جو تاساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے ڈکھ والے ڈینہ دے عذاب کنیں ڈرواں۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيدُ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرِيدُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الْوَايِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿۱۴﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافرین وچو وڈے لوکین آکھے اسان تیکوں اپنے جیہاں بندہ ڈہرے میں تے میں تیری پیڑی بیزی کیتی او عالم نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوکین اسان تہا ڈے وچ اپنے اتے کوئی فضیلت نلے ڈہرے تے اسان تہا کوں کوڑا سمجھندے میں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّىْ وَارْتَبِىْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِىْ
فَتُعَيِّنَ عَلَيْكُمْ ۚ اَنْزِلُ مَكُوْهًا وَاَنْتُمْ لَهَا
كٰرِهُوْنَ ۝۳۹

۲۹۔ اوں اکھیاے میڈی قوم تساں بھلا بڑسو جے میں
اپنے رب کنیں کمل دلیل تے ہواں تے اوں میگوں اپنے ولو
رحمت وی بڑتی جیر صی تہا بڑے اتے ظاہر کاء نیں تھی
پئی (بڑسی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں
ریت منوا گھنسون بھانویں تساں ناپسند کرد۔

وَيَقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ اَنْ اَجْزٰى اِلَّا
عَلٰى اللّٰهِ وَمَا اَنَا بِظَارِرٍ اِلَیْهِمْ اَمْوَالُهُمْ مُّكَلَّفُوْا
رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّىْ اَرْسَلْتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝۴۰
وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُمْ اَنَّا
نَكْذِبُوْنَ ۝۴۱

۴۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدسچو کوئی
مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منوں والیں
کوں میں دھکے ڈیوں والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں
ملٹی والیں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھداں۔
۴۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیوں تے اللہ لو
ملن آئی سزاتوں پچاؤں کیجیے میڈی کون مدد کرے کیسا
تساں دل دی سمجھندے نو ہے۔

وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِىْ خَزَاۤىْنٌ اِلّٰهُ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ ۚ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ
تَزْدَرٰى اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۚ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِىْ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّىْ اِذَا لَمَسَ الظّٰلِمِیْنَ ۝۴۲

۴۲۔ تے میں تہاکوں اے نیں آہا جو میں کنیں اللہ دے
خزانے ہن تے میں غیب وی نیں جاندیاں تے میں اے
آہاں جو میں فرشتاں تے نہ میں آہاں انہیں لوکیں دے
متعلق جیرے تہا بڑی اکھیں وچ ذلیلن جو اللہ سنیں انہیں
کوں چھکائی اصلو نہ ڈیسی اللہ جاندے جو انہیں دے دیں
وچ بے شک میں ظالمیں وچو تھی ویساں جے میں تہا بڑی
گال مناں

قَالُوا يٰنُوحُ قَدْ جَدَلْنَاكَ كَثْرَتٍ وَّجَدَلْنَاكَ اٰیٰتِنَا
بِمَا تَدْعُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝۴۳

۴۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں ساڈے نال بحث کر
چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب
گھن آجیں کنیں ساکوں ڈیریں۔

قَالَ اِنَّمَا يٰتِيْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شِآءَ وَمَا اَنْتُمْ
بِعٰجِزِیْنَ ۝۴۴

۴۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہی تے او تہا بڑے اتے
اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک لوئے سگدے

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِیْحٰى اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يَرِیْدُ اَنْ يُغْوِیَكُمْ هُوَ سَرَبٰكُمُ

۴۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں نہ فائدہ نہ ڈیسی جے میں
تہا بڑی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن چاہے

وَالْيَهُ تَرْجَعُونَ ﴿۵﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَدَيْنَاهُ لَنْ اِنْفَدَيْنَاهُ فَعَلَهُ الْخَالِي

وَاَنَا بَرِيٌّ مِّنْهُمْ وَهُمْ يُكَذِّبُونَ ﴿۶﴾

۵

وَاُدْعَىٰ اِلَىٰ نُوْحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا

مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷﴾

وَاصْبِرْ اِلَافْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا وَلَا تَخَاطَبُنِي فِي

الَّذِيْنَ طَلَّوْا اَنَّهُمْ مَّغْرُوْنَ ﴿۸﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ تَدْرِىٰ مَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ

سَعِيرًا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ

كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۹﴾

تَسُوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَ

يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۱۰﴾

كَلَّا اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَاَزَّ السُّوْرُ

قُلْنَا اٰخِذْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ

اِثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا

قَلِيْلٌ ﴿۱۱﴾

وَقَالَ اَرْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبَهَا وَفَرَسَهَا

اِنْ رَزَقْنِيْ لَغَوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾

وَهِيَ تَخْرِيْ بِهَمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَدْرِىٰ

نُوْحٌ اِنَّكَ وَكَانَ فِي مَغْرَلٍ يُبْنَى اَرْكَبْ مَعَنَا

تے ۱ و تہا ڈارب تسال اونو ول ولسو۔

۳۶۔ کیا او کہیں اے اوں آپ گھڑی، توں اکھجے میں

آپ گھڑی، تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں

تہا ڈے جرم میں کتیں بری آن۔

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی، جو بے شک تیلہی قوم وچ

جیرے ایمان گھن آن انہیں نے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ

انیسی تے توں جو او کریندے بین اوندے اتے افسوس نہ کر۔

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے ساڈی تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی

بٹاتے ٹالیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک

او غرق کیتے ولین۔

۳۹۔ تے او بیڑی بنیدا با تے جہاں اوندی قوم را کوئی وڈا

آدمی اتھاؤ لگھے با اوندے اتے کھن با اوں اکھیا جے اچ

تسال ساڈے نال کھلے دے بے شک اسال دی تہا ڈے

ایکھلسوں جیو میں تسال کھلے دے دے۔

۴۰۔ تے جلدی تہا کوں پتہ لگ ولسی جو کیندو ذیل کرٹ والا

عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمی عذاب ہندے۔

۴۱۔ تے جہاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوسی زور نال

اسال اکھسوں ایندے وچ ہر شے دے ڈوڈو جوڑے

سوار کر تے اپنے گھروالیں کوں وی تے منق و الیں کوں سوئے

اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی

چکے۔ اوندے منق والے بہوں تھوڑے ہن۔

۴۲۔ تے اوں اکھے اوندے وچ سوار تھی و بخوالہ دے نال

نال اوڑسی تے اللہ دے نال نال کھڑی بے شک میڈا

رب بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گدھی ویندی بانی پہاڑیں آئی کار

اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنے پتر کوں

۱۰

لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۰﴾

سُبیئے اول دلیہ او اول کنیں انج تھی گئے اے میڈے
پترتوں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافرین
وچوں نہ بنی۔

قَالَ سَأُوْتِيْ اِلَى جَبَلٍ يَّغْصِيْنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ اِلَّوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں بُئیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں
او میکوں پانی کنیں پچا گھنسی۔ اوں آکھئے اِنج اللہ اے
عذاب کنیں کوئی نیں پچا سگدا سوائے اوندے جندے
اتے او رحم کرے تے ہوں ویلے بڈوناہیں دے درمیان
ہک پھولی اکبئی تے او پڈن والیں وچر تھی گیا۔

وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِيْ مَاءَكِ وَيَسَّاءِ اَفْلَحِيْ
وَاغِيْضِ الْمَاءَ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ
وَقِيلَ لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپنے پانی کوں نگل
ونج تے اے آسمان توں دی کھڑ ونج تے پانی مسک گئے آکھیا گیا ظالم
قوم واسطے تباہی مقدر۔

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِي مِنْ اَهْلِيْ
وَ اِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۶۔ تے نوح اپنے رب کوں سُبیئے اے میڈے رب
بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچر تے بے شک تیرا
وعدہ سچا تے توں ساریں فیصلہ کرن والیں وچر چکا فیصلہ
کرن والیں۔

قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِىْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنِّىْ
اَعْظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیرے گھر والیں وچر اصلو
نیں اوندے کم چنگے نیں۔ توں میں کنیں ایجا سوال نہ کر جندا
تیکوں علم نیں۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں اے نہ تھیوے جو
توں جاہلیں وچر تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِىْ بِهٖ
عِلْمٌ وَّاَلَّا تَغْفِرْ لِىْ وَ تَرْحَمْنِىْ اَكُنْ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیرے ام شام وچ
اندل جو میں تیں کنیں او سوال کراں جندا میکوں علم نیں تے
جے میں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اے رحم نہ کیتا تے میں
گھاٹا پاؤں والیں وچر تھی ویساں۔

قِيلَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَ بَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَ
عَلٰى اُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ وَاُمَمٌ سَبَّحُوْهُمْ بِحَمْدِىْ
مِمَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاُخْرٰى وَ مِمَّا خَلَتْ
مِّنْ اٰمَمٍ مِّنْ اٰمَمٍ ﴿۳۶﴾

۳۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولو سلامتی نال تے انہیں
برکتیں نال جبریاں تیرے تے انہیں امتیں تے تھیں جبریاں
تیرے نال سفر کرتے کجہ جالعتاں اوہن جنہیں کوں

ضرور اسان فائدہ کچھ سول تے پچھیں انہیں کول ساڈے
ولو بکھروالا عذاب پہنچسی۔

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑھیاں اسان تیکول وحی
کیتن ایں کنیں پہلے نہ تول تے نہ تیڈی قوم ایکول
چاندی بان توں صبر کر بے شک چوگا انجام النکسین ڈرٹ
والیں دا۔

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝

۵۱۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کول پھٹے سے اول
آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کروادنے
سوا کوئی تہاڈا مبود نہیں۔ تساں تے صرف کوڈ گھڑٹ
والے۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ ابْعِدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایند کوئی اجڑیں منگدا میڈا اجر
محض اللہ دے دے ہے جیں میکل پیدا کیتے کیا تساں
عقل کنیں کم نو مے گھندے۔

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپٹے رب کنیں بخشش منگوتے
ہوندو رجوع کرو او تہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا
میند و سبسی تے تہا کول طاقت دے بعد بی دودھ طاقت
ڈیسی تے مجرم حق کے خدا کنیں مز نہ پھیرو۔

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّيَّءَ عَنْكُمْ مِذَابًا وَيَزِيدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۝

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود تول ساڈے کوہو روشن
دلیل نو جیں گھن آیا تے اسان تیڈے آکھن تے اپٹے
خدا ئیں کول نے جھوڑ بگدے تے تیکول اسان لے
میندے۔

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الْهِنَاءِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝

۵۵۔ اسان تیڈے متعلق اے آکھ بگدے میں جو
ساڈا کوئی مبود بُرے ارادے نال تیڈے پچھو بگ گئے
اول آکھئے میں اللہ کول گواہ ٹیند تے تساں وی گواہی ڈیو
تے میں تہاڈے شرک کنیں بُری آں۔

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ
أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدْ وَأَنْتَ بِرَبِّي مِمَّا تَشْرِكُونَ ۝

۵۶۔ ایندے علاوہ تساں سارے کھٹے رل کے میڈے

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُنِي جَبِيحًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۝

خلان منصوبہ بناؤ تے ول میگوں مہلت نہ ڈیو۔

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھروسہ کرینداں جبرہا میڈا
تے تہا ڈارب۔ کوئی جانور نہیں جیندے متھے کول اللہ تے
پکڑیا ہو یا نہ ہوے۔ بے شک میڈارب سدھے
راہ تے کھڑے۔

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنوتے بے شک میں تہا کوئی
پکچا ڈتے جیندے نال میگوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا
رب تہا ڈے سوا بی قوم کول جانشین بنا ڈیسی تے تساں
اول کول کھدی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈارب
ہر شے دی بہوں حفاظت کرٹ والا۔

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
ہود کول تے اونکوں جبرے ایمان گھن آئن اپنی رمت نال
پچا گدھے تے اساں انہیں کول سخت عذاب کینیں پچا
گدھے۔

۶۰۔ اے عاد بن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار
کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم
تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پکچو لعنت تے قیامت
دے ڈینہ دی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار
کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

۶۲۔ تے غمزدو انہیں دے بھرا مال کول پھٹے سے اول
آکھے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا
تہا ڈا کوئی معبود نہیں تہا کول زمین وچ پیدا کیتے تے تہا کول
اوندے وچ آباد کیتیں ایں واسطے تساں اول کینیں بخشش
مگھوتے ہوندر ورجع کرو بے شک میڈارب کوہوے تے
دعائیں قبول کرٹ والا۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَتِلْكَ عَادٌ جَعَلُوا بَنَاتٍ رَبِّهِنَّ وَعَصَوْا رُسُلَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ أَلَّا
إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدَ لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ ۝

وَالَّذِي تَوَدَّ آخَاَهُمْ طِحًا قَالَ يَقَوْمِ اغْبُدُوا لِلَّهِ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
تَبْلُ هَذَا أَتَنهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

قَالَ يَوْمَ أَرَىٰ لَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنسِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَتَصَدَّقُنِي مِنَ اللَّهِ
عَصِيَّتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلُ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
قَرِيبٍ ۝

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طَارِقًا وَالدِّينِ أَمْتَوَامَةً
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

وَإِذَا الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُنُودًا ۝

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا أَن سُودًا كَفَرًا دَرَبَهُمْ
إِلَّا بَعْدًا لِّسُودٍ ۝

۶۳۔ انہیں آکھئے اے صالح! میں کیں پہلے ساکوں تیرے
اتے بہوں امیدال بن کیا توں ساکوں بنی بگیندیں جو
اسال عبادت کروں جیڑ می ساڑے پیوڑاڑے عبادت
کریندے بن۔ تے بے شک اسال جیندوتوں ساکوں
سڈیند پیں پریشان کر ڈیوں والے شک وچ ہیں۔
۶۴۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم! تساں ڈسوجے میں اپنے
رب کیں کھل دلیل تے بجواں تے اوں اپنے رب ولوئیکوں
رحمت ڈتی ہے جسے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ کے مقابلے
تے میڈی کون امداد کر لیس۔ تساں تے میوں سوائے
تباہی رے ہی کہیں شے وچ نہ ودھیسو۔

۶۵۔ اے میڈی قوم! اے اللہ دی ڈاچی و تہاڑے واسطے
نشان دی تے تساں ایوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ
کھا دے پیوے ایوں کوئی ڈکھڑ ڈیو نہ تساں تہا کوں
جلدی آوٹ والا عذاب پکڑ گھسی۔

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھئے
تساں اپنے گھریں وچ ترے ڈینہہ دافانہ چا گھنوالے
وعدہ کوڑا نہ تھیس۔

۶۷۔ تے جہاں ساڑے عذاب دا حکم آگئے تے اسال
صالح تے اوندے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بچا
گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کیں دی۔ بے شک تیرا
رب بہوں طاقت والا تے غالب۔

۶۸۔ تے فالیں کوں چکواوٹ والے عذاب پکڑ گدھے تے
اوا اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

۶۹۔ جیویں او ایں مک وچ کڈیاں او بن کا ناں سٹو
بے شک تمود نے اپنے رب دا انکار کیستے سٹو تمود
قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّمَا
قَالَ سَلَامٌ مِّمَّا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

۴۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئیں
انہیں آکھئے تیبڑے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے
تہاڈے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی
اوجھیا ہو یا گایا چاکے گھن آئے۔

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّهُمْ وَأَوَّحَىٰ
مِنْهُمْ خَبْرَهُ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ
قَوْمٍ لُّوطٍ ۝

۴۱۔ جہاں انہیں دے جتھ ہڈھنسی جو اوں تئیں تئیں پہنچے
پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپر اسمجس تے انہیں کیں ڈر
محسوس کیتس۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اسان لوط دی قوم دو
بیٹھے گئے ہیں۔

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَتَبَسَّرْنَهَا بِأَنَّهُنَّ لَا
مِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ يُعْقَبُونَ ۝

۴۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی بانی او وڈی پریشان تھی تے
اسان اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی
خبر ڈتی۔

قَالَتْ يَوَاسِقَىٰ آلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنْ هَذَا نَسِئٌ عَجِيبٌ ۝

۴۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں ہال جیساں میں
تے پڑھی ہاں تے میڈا پئے وئی پڑھا بے شک لے
عجیب گال۔

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ
اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَنِيدٌ مُّجِينٌ ۝

۴۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی ہیں
تہاڈے اتے لے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں
ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا ہو۔
۴۵۔ تے جہاں ابراہیم کنیں ڈر بہ گئے تے عفرجی وی مل
گئی تے او لوط دی قوم کیتے ساڈے نال بھاڑن پئے گئے۔
۴۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے بہر دتے
جھکن والا۔

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ
بُجَادِلْنَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ ۝
إِنْ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ۝

۴۷۔ لے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک وچ بیشک
تیبڑے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے
نہ ملن والا عذاب آکے رہس۔

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَاتَّبِعْ أَمْرَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

۴۸۔ تے جہاں ساڈے بیٹھے ہوئے لوط کنیں آئیں
اونکوں بڑا گئے تے دل وچ تنگی محسوس تھی انہیں دی

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَ إِلَيْهِمْ وَصَاتَ بِهِمُ
ذُرْعَاوُ قَالَ هَذَا يَوْمُ عَصِيبٍ ۝

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ای کنیں پہلے
وی اووڑے گندے کم کریندے ہن اول آکھئے اے
میڈی قوم اے میڈیاں چھوڑیں ہن اے تہاڑے کیے
پاکن تساں التکئیں ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ
میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڑے وچ کوئی سمجھار آدمی
کاہ نہیں۔

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ء جو تیڈی چھوڑیں تے ساڈا
کوئی حق نہیں تے بے شک توں جانڈیں جو اساں
چاہندے ہیں۔

۸۱۔ اول آکھئے جے میکوں تہاڑے مقابلے تے طاقت
ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دوپناہ گھنناں
۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب
دے پٹھے ہوئے فرشتے ہیں اوتیں کنیں اصلو میں آ
سبگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں
کوں نال گھن کے ٹروچ تے تہاڑے وچ کوئی اڑے
اڑے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں
اوہو عذاب آوٹ والا ء جیرھا انہیں کوں اوسے بے شک
انہیں دا وعدہ فخر دا ء کیا فخر کوہو نہیں۔

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
اوندے اتلے حصے کوں تلوں حصہ کرڈتے تے اساں
انہیں تے پھروا ولاولا مینہ و سائے جیرھے سکی مٹی
دے بیٹے ہوئے ہن۔

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان لگے ہوئے ہن تے
جے اے عذاب ظاہر کنیں پرے نہیں۔

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شیب کوں پٹھے

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ زَانٍ ۝

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أُوَدِّعُ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوَا
إِلَيْكَ فَأَنْزِلْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
يَنْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ۚ فَنضُودِ ۝

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ۝

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا إِلِيمَا
وَالْيَزَانَ إِنِّي أَرْسَلْتُ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝

وَيَقُولُ أَفَأُولَ الْبِرِّ وَالْيَزَانَ بِالْقَسْطِ وَلَا
تُبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝
قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقُولُ ادْعِيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
مَا أَنْهَكُم عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

وَيَقُولُ لَا يَحْزِمُكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مَثَلُ
مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ وَإِن رَّبِّي رَحِيمٌ

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑا اوپر
ہی رب تے کجائی تے تہا بڑا گھٹ نہ کرو میں بے شک
تہا کوں جنگی حالت وچ بڑا پیاں تے بے شک میں
تہا بڑے اتے ہلاک کرن والے عذاب کنیں بڑاں۔

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کجائی تے تہا بڑا نصاف مال پوری
کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شبیں گھٹ نہ ڈلو تے زمین
وچ گھیر گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۸۷۔ جے تہاں مومن ہوئے تے اللہ دباقی چھوڑا ہوا
مال تہا بڑے کیتے چنگا تے میں تہا بڑے اتے نگران نہیں
۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعب کیا میڈی نماز تیکوں حکم
ڈیندی جو اسان اوچھوڑیوں جینی ساڈے
پیوڑا بڑے عبادت کریندے ہن تے اپنے مالیں دے
معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند
تے سمجھار ہوئیں۔

۸۹۔ آکھیں اے میڈی قوم تہاں بڑے میں اپنے رب کنیں
کھلی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں چنگا رزق دی جڑے
تے میں نہیں چاہندا جبرمی گال کنیں میں تہا کوں رکنال
تہا بڑے خلاف آپ کرن پئے ونجاں میں تے صرف
اصلاح چاہندا جتن میکوں طاقت تے میڈی کامیابی
اللہ دے ہتھ وچ ہوندے اتے میڈا ہر وسر تے
ہوندو میں ول ول جھکداں۔

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہا کوں ایں چیز
تے نہ ہمارے جو تہا کوں وی او عذاب آوے میرھا
نوح دی قوم کوں ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں
آیا ہا تے لوط دی قوم تہاں کنیں پریں کاہ نہیں۔

۹۱۔ تے اپنے رب کنیں بخشش منگول ہوندو رجوع کرو

وَدُّودٌ ۝

بے شک میڈارب ول ول رحم کرن والا تے بہوں
پیار کرن والا۔

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا قَمْنَا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَّحْنَاكَ
مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝

۹۲۔ انہیں اکھٹے لے شعیب جیسیاں گاہیں توں آہیں
ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نیں اندیاں تے اساں تیکوں
اپنے وچ کمزور سمجھندے یں تے جے تیرا قبیلہ نہ ہووے
ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال مادوں ہا تے توں ساڈے
کنیں ڈاڑھا نوں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَرَاٰكُمْ ظَهْرِيًّا اِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيرٌ ۝

۹۳۔ اوں اکھٹے لے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ
تہاڑی نگاہ وچ اللہ توں ڈاڑھا و اوں کوں تساں اپنی
کنڈ پھوسٹیا جوے بے شک میڈارب جو تساں کریندے
چنگی طرح جانڈے۔

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰٓى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَمِلٌۭ سُوْٓفَ
تَعْمَلُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّٰخِزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَاَزْتَقِبُوا اِلٰىّٖ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝

۹۴۔ تے لے میڈی قوم تساں اپنی جاتے کم کردتے یں وی
کم کرینداں تساں جلدی ڈیکھسو جو کیندے اتے ذیل کرن
والا عذاب اندرے تے کون جیرھا کوڑا تے تساں انتظار
کرو میں وی تہاڑے نال انتظار کرینداں۔

وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا بَنَيْنَا شُعَيْبًا وَالدِّينِ اٰمُوْا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الدِّينِ ظَلَمُوا الضَّيْعَةَ فَاَقْبُوا
فِيْ وِيَادِهِمْ جُنْحَيْنٌ ۝

۹۵۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب
کوں تے اوں دے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بھاگدے
تے ظالمیں کو چکواوٹن والے عذاب پکڑدے تے او اپنے
گھریں وچ گودیں مے بھر ڈٹھے پئے ہن۔

كَانَ لَمْ يَخْنُ فِيْهَا اِلَّا بَعْدَ اِلْدَيْنِ كَمَا بَعْدَتْ
تَوْدٌ ۝

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے یں نہ ہن سٹو مدین واسطے
وی ایویں لعنت جیویں تھو دو واسطے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰٓى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں تے کھلی دلیل
نال پٹیا ہا۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلٰٓئِهٖ فَاتَّبَعُوْا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۝

۹۸۔ فرعون تے اوں دے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے
حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْدَّهْمُ النَّارُ وَنٰسٍ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنی قوم دے اگرا گورسی تے

الرُّدُّ النُّورُودُ ۱۱

انہیں کول بھا وچ وچ سٹیس تے اولہن دی جا تے
لہن والے سب برے ہن۔

۱۰۰۔ ایں دینا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت لگی پئی تے
قیامت دے ڈینہر دی تے اے جیہا انعام انہیں کول ہوا ویسی
اوہوں برا۔

۱۰۱۔ اے وستیں دیاں خیراں بن جیہیاں تیلے ساسٹے
بیان کرنی دے پئے ہیں انہیں وچو کچھ کھڑین تھیاں تے کچھ
برباد تھی گئیں۔

۱۰۲۔ تے اسان انہیں تے ظلم نہیں کیتا تے انہیں اپنے
اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیلے رب دا حکم آگئے
دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں
کول فراوی فائدہ نہیں پہچایا تے جتو انہیں کول تباہی
وچ ہی ودھائے نیں۔

۱۰۳۔ تے تیلے رب دی پکڑاویں ہوندی «جڈاں او
ظالم وستیں کول پکڑیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ
ڈیوٹن والی تے سخت ہوندی»۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ نشان اوندے واسطے جیہا
آخرت دے عذاب کیں ڈر دے لے ڈینہر جیندے
کیتے لوک کھٹ کیتے ولین تے اے ڈینہر جینکوں سب
لوک ڈیکھسن۔

۱۰۵۔ تے اسان ایکنوں محض ہک مقررہ مدت تیں پچھو
تے سیندے پئے ہیں۔

۱۰۶۔ تے جڈاں اوسی تے کوئی شتم نہا اوندی اجازت
دے بغیر ایسی۔ تے انہیں وچو کچھ بد بخت ہوسن تے
کچھ خوش نصیب۔

۱۰۷۔ تے جیہے بد بخت ہوسن اتے دوزخ وچ ولین

وَأْتُوا فِي هَذِهِ لَعَنَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ بَسَّ الزُّفْدُ
الْمُرُودُ ۱۱

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ۱۱

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ إِلَهُتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتَنَبَّيْ ۱۱

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنْ أَخَذَ إِلَيمُ شَدِيدٌ ۱۱

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَآلَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۱۱

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ۱۱

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقَى
وَسَعِيدٌ ۱۱

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَبِئْسَ التَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ

شَهِيقٌ ۱۰

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے دڈے دڈے
ساہ تے کہیں ویلھے ٹیکڑیاں ہوسن۔

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تیں زمین تے آسمان
موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیدڑا
رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

۱۰۹۔ تے جیرھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ
رہسن جے تیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے تے اے اوندی دین لے ختم نہ کیتی ویسی۔
۱۱۰۔ تے جیرھے کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے
متعلق شک وچ نہ پو اے او ویں عبادت کریندن جیویں
ایں کتیں پہلے انہیں دے پیو ڈاڈے کریندے ہن تے
اسان انہیں کوں پورا حصہ ڈلیسوں تے گھٹ نہ کریں۔

۱۱۱۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ
اختلاف کیتا گیا تے جے تیدڑے رب ولو او گال زگدر چکی
ہوے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا و پنجے ہا
تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈلیوں والے شک
وچ ہن۔

۱۱۲۔ تے بے شک تیدڑا رب انہیں کوں انہیں دے علیس
والپورا پورا بدلہ ڈلیسی تے بے شک او جو کچھ کریندن
(خدا) باخبر۔

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو
تے او وی جنہیں تیدڑے نال توہ کیتی ۶ تے حد کیں نہ ودھو
بے شک جو تساں کریندے ۶ او اونکوں ڈبدا کھڑے۔

۱۱۴۔ تے ظالمین دو نہ جھکوناں تاں تہاکوں وی ہما بلسی
تے تہا ڈے کیتے اللہ دلو کوئی سگتی نہ ہوسی دل تہا ڈوی
مد نہ کیتی ویسی۔

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰

وَأَمَّا الَّذِينَ سُودُوا فِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۱۱

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ
نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ۱۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مُضِلِّينَ ۱۳

وَإِنْ كُنَّا لَنَافِقِينَهُمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۴

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۵

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۶

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ أَيْلٍ إِنَّ
الْحَسَنَاتِ يَذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكِ ذِكْرٌ
لِلَّذِينَ كَرِهُوا ۝

۱۱۵۔ تے قول بڑی دے ڈونا میں حصے وچ نماز مٹھا
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کول ہٹاؤئین تے نصیحت حاصل کرٹ والیں
کیتے نصیحت ۔

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۝

۱۱۶۔ قول صبر کر بے شک اللہ سیں چنگائی تے نیکی
کرٹ والیں دا اجر و نجات نئیں

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَبْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝

۱۱۷۔ جیر صیاں و ستیاں کسں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیائے ہون با جیر حصے زمین وچ فساد کیں بلکن با
سوائے تھوڑیں دے جنہیں کول اسان انہیں وچ بچا گدھا
تے ظالمیں انہیں لوکس دی پیروی کیتی تے دنیاوی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم دی ہن ۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُفْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُضِلُّونَ ۝

۱۱۸۔ تیبے رب دی لے شان نیں جو کسں وستی کول
ہلاک کرے تے اوندے رہٹ والے اصلاح کرن والے
ہون ۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکس کول بکامت بنا دیوے
تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ لیں ۔

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَ
تَنَزَّلَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝

۱۲۰۔ سوائے اوندے جیندے تے تیبڈا رب رحمت دکرے
تے ات گالہوں انہیں کول پیدا کیتے سی تے تیبڈے رب
دی گال پوری تھیں جو میں جنیں تے لوکس نال دوزخ
بھر دیساں ۔

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

۱۲۱۔ تے اسان سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیبڈے
بیان کریندے ہں ۔ ایندے ذریعہ تیبڈے دل کول مضبوط
کریندے ہں ۔ تے ایندے بارے وچ تیبڈو حق آگئے تے
اے نصیحت تے مومنین کول (ذمہ داریاں) یاد کروٹ والی ۔

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا أَعْمَلُونَ ۝

۱۲۲۔ تے توں اکھ انہیں کول جیرے مومن نیں لساں اپٹے
جہیں تے عمل کرو اسان دی عمل کریندے پئے ہں ۔

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَقِظُونَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تساں انتظار کرو بے شک اساں انتظار کریندے پئے

ہیں۔

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا ﴿۱۲۴﴾

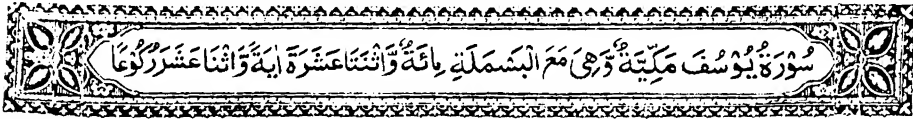
۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے ہکتے

فَاعْبُدُوهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِعَافٍ لِّعَتَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ سارے معاملے بھوندو ولہن توں اوندی عبادت

کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تساں کریندے؟ تیرا

رب اول کنیں عافل نہیں۔

سورة یوسف مکیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے نال نال جیرا بن مینگے جیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں - اے کھلی کتاب دیاں آیاتن ہن۔
- ۳۔ اسان بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تہاں عقل کنیں کم گھنوں۔
- ۴۔ اسان تیرے اتے بڑا بھلا چنگا قصہ بیان کریں دے ہیں۔ تے لے قرآن تیرے واسان وحی کیتی تے توں ایں نیس پہلے غافل ہاویں۔
- ۵۔ تے جبرائیل یوسف اپنٹے پیو کول آکھئے ابا سیں بے شک میں یارھاں تارے تے سمجھ تے چند رکوعں بڑھے او میکوں سجدہ کریں دے پین۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپنا خواب اپنٹے بھراویں کون نہ بڑسیں ناں تاں او تیرے خلاف تدبیر مکر سیں بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔
- ۷۔ تے ایویں تیرا رب تیکوں چٹسی تے تیکوں بگاڑ دی حقیقت سکھسیں تے تیرے اتے اپنی نعمت پوری کر لسی تے آل یعقوب جیویں اوں پورا کیتی بائی تیرے پیو بڑا بڑے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیرا رب بہوں جانٹ والا تے بہوں سیانا۔
- ۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھراویں دے واقعے وچ پھپھٹ والے کیتے کئی نشانن۔
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ③
- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آتِيَهُمْ فِي سَجْدٍ ④
- قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ زُيَاكَ عَلَيَّ اخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ⑤
- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ أِبْرَاهِيمَ وَاسْتَحَقَّ أَنَّ رَبَّكَ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ⑥
- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلنَّاسِ بَلِيغِينَ ⑦

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑩

۹۔ جب ابا انہیں اکھئے (سوچئے) جو یوسف تے او نڈا بھرا
ساڈے پیو کوں اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے
اساں نکلی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو مکلی مکلی
غلطی وچ۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

إِنْتَلُوا يُونُسَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبْيَضٌ وَتَذْكُرُونَا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ⑪

۱۰۔ یوسف کوں قتل کر ڈیو یا او کوں کہیں بے مک وچ
سٹ آؤ پھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیسے خالی
تھی ویسی تے اندرے بعد تساں نیک لوک بٹ و ہا ہے۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ⑫

۱۱۔ انہیں وچوہک اکھن والے اکھئے تساں یوسف کوں
قتل نہ کرو تے او کوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو کوئی
قافلہ اول کوں چا گھنسی جے تساں کچھ کرنا ہی ہے تاں

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصْحُونَ ⑬

۱۲۔ انہیں اکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں
یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو میں
کریندا تے بے شک اساں او نڈے خیر خواہ ہیں۔

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْنَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ⑭

۱۳۔ سجا میں او کوں ساڈے نال پٹھ کھوسی پیس تے
کھینڈسی تے اساں او نڈی حفاظت کر لیں۔

قَالَ إِنِّي يَخْفِئُ لِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ⑮

۱۴۔ اوں اکھیا میکوں فکر جو تساں او کوں نال گھن و نچو تے
میں ڈروں جو ایکوں نہر کھا ونچے تے تساں او کنیں غافل ہوں
(تہا کوں پتہ نہ ہوے)

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَخَيْرُونَ ⑯

۱۵۔ انہیں اکھئے جو اساں نکلی جماعت ہیں جے ول دی
ایکوں نہر کھا ونچے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُعْلَنُوهُ فِي غَيْبَتِ الْبُيُوتِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑰

۱۶۔ تے جب اباں اوں کوں گھن گبین تے فیصلہ کیسے نیں جو
ایکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں او کوں
وحی کیتی جو توں انہیں کوں انہیں دے ایں کم دے متعلق
ضرور ڈیس تے حالی اونیں جانڈے۔

وَجَاءَ أَبُوهُمُ عَشَاءً يُبْكُونَ ⑱
قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

۱۷۔ تے ارات کوں رونیں ہوئیں اسپٹے پیو دو آئیں۔
۱۸۔ تے اکھئے میں اے ابا بے شک اساں ہک ڈو جھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّمْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝

دے اگور در کدے رہ گئے ہیں تے یوسف کول اسال اپنے
سامان دے کولہو چھوڑ گئے ہاں تے اونکوں نہر کھا گئے
تے توں ساڈی گال کول نہ منیس بھانویں اسال سپے
وی ہوں۔

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ۝

۱۹۔ تے او اوندے چلے کول کوڑی رت لاکے گھن
آئیں اوں آکھے تہاڑے دیں ایں کم کول سوحن کر کے
ڈکھائے اچھا ہٹی صبر کریناں چنگا صبر تے جو تساں
جسیندے پئے، اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی دج
سبکی۔

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدَّى دُلُوءَهُ قَالَ يُبَشِّرُ هَذَا عِلْمُكُمْ
وَأَسْرُوءُ بِضَاعَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ۝
وَشَرُوءُ بَشَرٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ۝

۲۰۔ تے ایک قافلہ آگئے تے انہیں پانی واسطے اپنا آدمی بیٹھے
اول اپنا ڈول بیٹھے اول آکھے خوشخبری، اے جھوہرتے انہیں
اونکوں پونجی سمجھ کے لکھا گدھے تے جو کچھ ادریندے پئے
ہن اللہ اونکوں جائدا۔
۲۱۔ تے (یوسف دے برائیوں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے
درہیں دے بدلے دتھ چھوڑیئے۔ تے انہیں کول ایں
قیمت دی وی پرواہ کاء ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ قِصْرٍ لَا أَرْجِي
مَثْوَاهُ عِنْدِي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ يَضُرَّنِي وَلَكِنْ كَذَلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ
الْقَاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۲۲۔ تے اوں آکھے جیں اوں کول مصر وچ مل گدھے اپنی زال
کول جو ایندے رہن دی جا چنگی بنا اے تھی سبکدے جو
ساکوں فائدہ ڈویسے یا اسال اینکوں اپنا پتر بنا گھنوں تے
ایویں اسال یوسف کول ملک وچ عزت بڑی تے تاں جو اسال
اونکوں گلابیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنے کم کول
پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک
جائداں نیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝
وَرَاوَدَتْهُ الْفِتْيَةُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ

۲۳۔ تے جیلاں اور جوان تھا تے اسال اونکوں حکم تے
علم بڑے تے نیکیں کول اسال ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔
۲۴۔ تے اور قیمت جیندے گھر وچ لوبندا با اول اوندی

نَفْسِهِ وَعَلَّقَهُ الْأَنْبَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۶﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگالے سی تے دروازے بند کر ڈتنسی تے اکھئے سی میڈو آ اول آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب جس میکوں ٹکٹ دی چنگی جا بُتی بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَا رَبُّهَا رَبُّهَا كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۳۷﴾

۳۵۔ اوں تربیت لپکا ارادہ کر گدھا تے یوسف (بچپن ولا لپکا ارادہ کر گدھا جے او اپنے رب دا کھلا نشان دے دیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھے تاں جو اسل اوں کین برائی تے بے حیائی پریں کر ڈلیوں بے شک او ساڈے چٹے ہوئے بندیں وچ رہا۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْزَىٰ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

۳۶۔ او ڈوویں دروازے دو دیکن تے اوں تربیت اوندی قبض قیض پچھو پا ڈی تے انہیں ڈوناہیں دروازے دے کو لہو تربیت دے مالک کوں ڈٹھے نیں تربیت آکھئے جیرھا تیبڑی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزایا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

قَالَ هِيَ رَأَوْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ بَيْنَ أَهْلِيهَا إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۳۹﴾

۳۷۔ اوں آکھئے ایس میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگالے۔ تے اوں تربیت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پے تے اے سچی تے او کوڑا۔

وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۴۰﴾

۳۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پے تے اے تربیت کوڑی تے او سچا۔

فَلَمَّا رَأَىٰ قَبِيضَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيِّدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۴۱﴾

۳۹۔ جیلھے اوندرے چولے کوں ڈٹھے نیں جو او پچھو پاڑیا پے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاک تے تہاڈی چالاک بہوں وڈی۔

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۴۲﴾

۴۰۔ یوسف توں ایس کین درگزر کر تے اے تربیت توں اپنی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرن والی ہویں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے شہر دی ترمیتیں اکھئے عزیز دی زال اپنے پانھے کون اوندی مرضی دے خلاف ٹھگیا لے اوںکوں اوندے نال بڑا ڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اوںکوں کھلی کھلی گمراہی وچ ڈہرے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چپ چپائیاں گا بس سٹین تے انہیں کوں سڈوا پٹھیں تے انہیں واسطے جنگی بہن دی جاپائیں تے انہیں وچو ہر ہک کوں بک چھری ڈتی اس تے اکھیں انہیں دے سامنے نکل تے جیلے انہیں اوںکوں بڑھے اوںکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں اکھئے اے اللہ کیں بڑیے گناہ ہنسی کیتا اے بشر نیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ

قَالَتْ فُلْكَ لَكَ الَّذِي لَمْ يُنَخِّنْ فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُصْجَبَنَّ وَيَكُونَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں اکھئے اے او آدمی جیندے معاملے وچ تسان میکوں ملامت کریندیاں باو سبے شک میں ایکلون ایندی مرضی دے خلاف ٹھگیا لے تے اے بچ گئے تے جے اس اوں نہ کیتا جیرھا میں ایکلون حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ویسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ویسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَلَا تَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میکوں قید اوں کیں زیادہ چنگی جیندو اے میکوں سڈیندی تے جے تیں انہیں دی تدبیر کوں میں کیں نہ بٹایا تے میں انہیں دو جھک ویساں تے میں جاہل وچو تھی ویساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کوں سن گدھی تے اونہیں دے مکر کوں اوں کیں بٹا گدھا او بہوں سٹن والا تے چاٹن والا۔

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيُجِزْنَ حَتَّىٰ جِئْنَاهُ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَّنُ قَالَ

۳۶۔ ول انہیں تے نشان ڈکھیں دے بعد ظاہر تھی گیا جو ایکلون ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھیں

انہیں دچرہک آکھئے بے شک میں خواب وچ بڑے جو میں
انگور پڑنیا پیاں تے بڑو جھے آکھئے میں خواب بڑے
جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھندے
پین ساکوں ایندی تعبیر بڑس۔ بے شک اساں تیکوں
نیک سمجھندے ہیں۔

۳۸۔ اوں آکھیا تہا بڑو روٹی اوں کنیں پہلے تہا کوں انہیں
دی تعبیر بڑس بڑیاں۔ اے ایں واسطے جو میڈے رب
میکوں علم بڑتے بے شک میں اوں قوم وادین چھوڑ
بڑتے جیرے اللہ تے ایمان نیں ایندے تے آخرت
دے مکن۔

۳۹۔ تے میں اپٹے بیرو بڑا بے ابراہیم تے اسحاق تے
یعقوب دے مذہب دی بیرو دی کرینداں ساڈا اے حق
میں جو اساں اللہ دا شریک بناؤں اے ساڈے تے
لوک تے اللہ دا فضل تے اکثر لوک شکر نیں کریندے۔
۴۰۔ اے میڈے جیل دے بڑوین سبگتو کیا انجو انج
رب چچگن یا کورب جیرا کامل غالب۔

۴۱۔ اوں دے سوا تساں صرف انہیں نایں دی عبادت کریندے
جیرے تساں خود تے تہا بڑے بیرو بڑاؤں رکھین تے
اللہ سیں ایندے واسطے کوئی دلیل نیں لہائی بے شک
فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم بڑتے جو صرف ہوندی
عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک چاندے
نیں۔

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سبگتو تہا بڑے دچرہک
اپٹے مالک کوں شراب پلیسی تے بڑو جھا پھاسی بڑا ویسی
تے پکھی اوں دے سردار ماس کھوسن جیرھی گال میں کیں
تساں بڑوین پکھیرے ہاوسے اوں دا فیصلہ حق گئے۔

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُكَ بِتَأْوِيلِهِ
قَوْلُكَ مِنَ الْحَقِينِ ۝

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبْأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَاذِبُونَ ۝

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ۝

يَصَاحِبِيَ النَّجِيِّ ءَازِبَابُ مُنْتَفِعٍ قَوْلَ خَيْرٍ أَمْرٍ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَيَّئَاتٍ مِمَّا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا أَنْتُمْ أَكْثَرُ الظَّالِمِينَ ۝

الَّذِينَ الْفَتِيرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝
يَصَاحِبِيَ النَّجِيِّ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
قَوْلِي الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ۝

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ وَكَرَّهَتْهُ فَكَثَرَ فِي النَّجْوَى بَضْعَ سِنِينَ ۝

۴۳۔ تے اول کوں آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال ہا جو چھٹ ویسی اپنے ملک دے کوہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوں دے ملک دا ذکر بھلا دتا تے او کجھ بے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعُ بَقَرَاتٍ سَوَاءٍ يَأْكُلْنَ سَنَعُ عِجَافٍ وَسَنَعُ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرٍ يَلْبَسُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب بڑھے ہوست موٹیاں گویں ہن کوں ست کانہلیاں گویں انہیں کوں کھندیاں پین تے ست ساوے سٹے بن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر سو جے تساں خواہیں دی تعبیر کریں دے ۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خوابن تے بے کار خواہیں دی تعبیر اساں نے جانڈے۔

قَالُوا أَضْعَافُ أَضْعَافٍ وَلَا نَعْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمَيْنِ ۝

۴۶۔ اونہیں بڑوٹیاں وچ جرحا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اوں یاد کیے تے آکھیں میں تہا کوں ایں خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں پٹھو۔

وَقَالَ الَّذِي بَيَّأَ مِنْهُمَا وَإِذْ كَرَّ بَعْدَ أَمْرِ أَنَا أَنْتُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝

۴۷۔ یوسف یار میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کوں ست کانہلیاں گویں کھندیاں پین تے ست سٹے ساوے بن تے بے سکن حق سبکدے جو میں لوکیں دو دہنجاں تاں جو انہیں کوں تعبیر دا پتہ لگے۔

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْتَنِي فِي سَنَعٍ بَقَرَاتٍ سَوَاءٍ يَأْكُلْنَ سَنَعُ عِجَافٍ وَسَنَعُ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرٍ يَلْبَسُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

۴۸۔ اول آکھئے تساں ست سال ساندھوٹا رندہ سوتے جو کہ اونکوں سیس وچ رہن بڑو اوں دے سوا جو تساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعُ سِنِينَ دَابَّاهُمْ حَصَدْتُمْ فَذُرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

۴۹۔ ول ایندے بہت سال کال پوسی جیرے اونکوں کھاو لین جو تساں بچھو سوائے اوں دے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہوسی۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مِمَّا قَدْ مَتَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَحْصَنُونَ ۝

۵۰۔ ول ایندے بعد سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سنی ویسی تے لوک ہک بے کوں تھنے ڈسین۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قُطِعَ أَيْدِيَهُنَّ إِنِّي
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝

۵۱۔ تے اوں بادشاہ اکھیا اونکوں میڈو گمن آؤ تے
جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھے قول اپنے ملک دو
ول و نج تے پیچھ انہیں ترمیتیں دا کیا حال جنہیں پٹے
بھٹھ کپٹے بن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں
ڈاڈھا جانڈے۔

قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْنَكَ يُوسُفَ عَنْ
نَفْسِهِ قُلْ خَشِيَ اللَّهُ مَا عُلِّنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّحْصَ
الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الضَّالِّينَ ۝

۵۲۔ اوں آکھے تہاڈا اصل مقصد کیا با جڈاں تساں
یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگایا باوے۔ انہیں
آکھے اوالہ کنیں ڈریا با اساں اوندے وچ کوئی برائی
کاء نیں ڈیٹھی۔ عزیز دی زال آکھے ہُن حق ظاہر تھی
گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگالٹی
دی کوشش کیتی بائی تے او بے شک سمیں وچوے
۵۳۔ اے ایں واسطے تاں براونکوں پتہ لگ وچے جو
میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نیں کیتی تے بے شک
الہ سئیں خیانت کرن والیں دی تدبیر کوں کامیاب
نیں کریندا۔

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَائِبِينَ ۝

وَمَا اِبْرَأِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۝
إِلَّا مَا رَجِمْتُ أَنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۵۴۔ تے میں اپنے آپ کوں بری نیں سمجھیندا بیشک
نفس برائی دا حکم ڈیوٹ والا سوائے اوندے جیندے
اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں
بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝

۵۵۔ تے اوں آکھے اونکوں میڈو گمن آؤ اونکوں میں
پٹے کیتے جن گمنال تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گاہیں
کیتن تے اوں آکھے بے شک توں اچ کنیں ساڈے
کوہر و عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہوتی۔

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي
حَفِظْتُ عَلَىٰ نَفْسِي ۝

۵۶۔ اوں آکھے توں میکوں حکم دے خزانے دا افسر بنا
ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرن والا تے بہوں
علم والا ہاں۔

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوا اٰمِنًا
حَيْثُ يَشَآءُ نَصِيبُ رَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ
اَجْرَ الْحٰسِنِيْنَ ۝

۵۷۔ تے الیوس اسان یوسف کوں ملک وچ عزت ڈٹی
جیڑھی جا تے اوچاہے ہا رہوے ہا جیکوں اسان چاہندے
ہیں اپنی رحمت کنیں حمد ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر
اسان ضائع نلے کرنیوے۔

وَلَا جَزَا الْاٰخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝

۵۸۔ تے آخرت دا بدلہ مومنین کیسے تے متقیں کیسے
چھکے۔

وَجَآءَ اٰخُوْهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفُوْهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ۝

۵۹۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے اوہ دے سامنے
تھے اوں انہیں کوں سہناں گدھاتے اوں کوں نہیں سہناں
سکے۔

وَلَمَّا جَفَوْهُمْ بَجَعُوْا مِنْهُمْ اَلَّذِيْنَ يٰٓأَخُ لَكَمْ
مِنْ اٰيٰتِنَا اَلَا تَوَدُّ اَنۢى اَوۡفٰى الْكَيْلُ وَاَنَا خَيْرُ
الْمُنۢزِلِيْنَ ۝

۶۰۔ تے جیلے انہیں داسان تیار کیسے اوں آکھے
توں تہا بڑے پیرو لو مترایا جیڑھا بھرا اوں کوں میڈو گھن
اواہے کیا تساں ڈہرے نوہے جو میں تول پورا ڈینداں تے
مہانی چنگی ڈینداں۔

فَاَنۢى لَمۡ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنۡدِيْ وَلَا
تَقْرُبُوْنِ ۝

۶۱۔ جے تساں اوں کوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے
کو لبو تہا بڑے کیسے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے
کو لبو نہ اواہے۔

قَالُوْا سَرَّوۡدُ عَنْهٖ اٰبَاؤُا وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ۝

۶۲۔ انہیں آکھے اسان اوہ دے پیو کوں اوہ دے متعلق
ورغلیسوں تے اسان بے شک لے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفَتٰیہِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِیْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اُنۢقَلَبُوْا اِلٰی اٰهْلِہِمْ لَعَلَّهُمْ
یَرۡجِعُوْنَ ۝

۶۳۔ اوں اپنے ہا نہیں کوں آکھے جو انہیں دی پونجی انہیں
دے پوریں وچ رکھ ڈیو تھی سبگدے جڈاں اے گھر دو
ونجن ہیں احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلٰی اٰیۡہِہِمْ قَالُوْا یٰٓاَبَا نَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَحٰنًا نَّکْتُلُ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝

۶۴۔ تے جڈاں او اپنے پیرو دو ولین آکھے نیں ابا جی ساکوں
دائیں کنیں جنگ ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا
کوں پھٹتاں جو اسان دائیں گھن آؤں بے شک اسان
ایندی پوری حفاظت کرلیسوں۔

قَالَ هَلۡ اٰمَنۡتُمْ عَلَیْہِ اِلَّا کَمَا اٰمَنۡتُمْ

۶۵۔ اوں آکھے کیا میں ایگوں تہا بڑے سپرد کر کے اوہو

عَلَاخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ لَهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۵۷﴾

نیت پر پاواں جیرھا ایں کئیں پہلے ایندے بھرا ذاتیجہ نکھتا با
تے اللہ چیکا حفاظت کرن والا تے اوہو ساریں کئیں
زیادہ رحم کرن والا۔

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَانَا مَا نَبِئُكَ
هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيرُ أَهْلِنَا
وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ
كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿۵۸﴾

۶۶۔ تے جیڈاں انہیں اپٹے سامان کول کھولے انہیں
بڑھے جو انہیں دی پونجی انہیں کول ولاڈتی گئی ء
انہیں اکھئے اے ابا اسان ہاکیا منگدے ہیں اے
ساڈی پونجی ء جیرمی ساکول ولاڈتی گئی ء تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسوں تے اپٹے بھرا دی حفاظت
دی کر لیسوں تے اٹھ دا بک بارومی زیادہ گھن اوسوں
تے اے وزن ساڈے کیتے نعت

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ
اللَّهِ لِنَأْتِيَنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يَخَاطِبَكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿۵۹﴾

۶۷۔ اوں اکھئے میں اونکول تہاڈے نال اصلو نہ
پٹھیاں جے تیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکول میڈو ولا گھن
اوسو سولے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ
پھس و نچرتے جیڈاں انہیں اونکول پیکا قول بڑے ڈتے
اوں اکھئے جو اسان آہرے ہیں اللہ سیں ایندے اتے
نگران۔

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۶۰﴾

۶۸۔ تے اوں اکھئے پترو تساں بک دروازے کئیں نہ
بولو ہے انجوانج دروازیں کئیں بولو ہے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ ولو کجہ نہیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ء
اوندے اتے میڈا بھروسہ ء تے بھروسہ کرن والیں
کول اوندے اتے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدُوْلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾

۶۹۔ جیلھے اوسوٹس جیویں انہیں دے پیو انہیں کول
حکم ڈتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ ولو کہیں کم نہ آ
سگدی بانی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اسان

اونکوں سکھایا ہاتے اکثر لوگ چاند سے نہیں۔
 ۷۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گبین اول اپنے بھرا کوں
 اپنے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیدا بھرا ہاں
 جو او کریندے رہ گبین توں مونجھانہ تھی۔
 ۷۱۔ جڈاں انہیں داسان تیار کر کے واپس پھٹن لگے منگر پٹے
 بھرا دے بورے وچ رکھ ڈتس دل اعلان کرن
 والے اعلان کیتے اے قافلے والو تساں تے پور ہوئے۔
 ۷۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے کچھ نیں
 تہاڈا کیا رل گئے۔
 ۷۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رل گئے تے
 جیرھا گول اوسی اونکوں اٹھ دا بارلمی تے میں ایندا
 ذمہ دار آں۔
 ۷۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہا کوں پتہ جو اسان
 ایں مک وچ لے آئے جو اسان گیڑ گھتوں تے نہ
 اسان چورہیں۔
 ۷۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی
 کیا سزا۔
 ۷۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ او بھے اوہو
 ہوندی سزا پاوے اسان ظالمیں کوں ایویں سزا
 ڈیندے ہیں۔
 ۷۷۔ اپنے بھرا دے پوریں کنیں پہلے انہیں دے پوریں
 دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنے بھرا دے
 بورے وچ کدھیں۔ ایویں اسان یوسف واسطے تدبیر
 کیتی۔ او اپنے بھرا کوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ
 سگدا با سولے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہتے
 ہیں اسان درجے پچے کریندے ہیں تے ہر جانڈ والے

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑤

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعِزْرُ لَكُمْ نَوْنٌ ⑥
 قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ⑦

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ⑧

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمْ لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا لَسْرِقِينَ ⑨

قَالُوا مَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ⑩

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ⑪

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ دَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ دَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَةً مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ⑫

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

۷۸۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی تے ایں کینیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کول ول وچ لکائے تے انہیں تے اے گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا تاساں بد بخت ہوئے جو تاساں آبدے اللہ بہوں جائدے۔

۷۹۔ انہیں آکھئے لے عزیز بے شک ایندا بیو بہوں پڑھا ایندی جاتے ساڈے وچو کہیں پے کول پکڑ گھن بے شک اسان تیکوں احسان کرن والا سمجھیندے ہیں۔

۸۰۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اسان کہیں پے کول پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کینیں ساڈا سامان ملے نہ تاساں اسان خالیں وچو تھی ویسوں۔

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئیں تے آپت وچ گاہیں کیے انج تھی گئیں۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہا کول پتہ نیں جو بے شک تہا بے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا با تے ایں کینیں پہلے تاساں یوسف دے محلے وچ وی زیادتی کر چکے عمر میں ایں زمین کول چھوڑ لیاں اصلو نہ جے تیں میڈا چو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سیس میڈے کیے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چبگا فیصلہ کرن والا۔

۸۲۔ اپنے پیو دو ول وچو تے اوکوں آکھو اے اباسیٹیں بے شک تہا بے پتہ چوری کیتی جو اسان جائدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اسان کی گال دی حفاظت نہ کر بگدے ہا۔

۸۳۔ اوں وستی کینیں کچھ گھن جیندے وچ اسان ہاے

قَالُوا إِن يَتَذَكَّرْ لَكَ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالُوا أَنْتُمْ شَرُّ مَثَاقٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ④

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ⑤

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ الْإِمْنُ وَجَدْنَا مَا نَعْنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا لَطَلَمُونَ ⑥

فَلَمَّا اسْتَمْتَعُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَدْتُمْ فِي يَوْسُفَ فَلَنْ تَرَوْهُ أَبَدًا حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَوْ يَنْكُرَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْخَاكِينَ ⑦

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ⑧

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا

فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿۳۹﴾

تے اور قافلے کنیں وی کچھ جیندے نال اساں آئے
ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ يَتَلَبَّثُ فِي سَبْعِينَ
إِنَّمَا هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۴۰﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تباہی دے دلیں لے کم تہا کوں
سوٹھا کر کے ڈکھائے تے میں چبگی طراں صبر کرینداں
تمی بگدے جو اللہ سیس انہیں ساریں کوں میڈو ولا
گمن آوے بے شک او بہوں جاٹن والا تے سیاٹا
۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیں رہا
افسوس میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کرینداں
تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں بہجوں آگین تے
او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْفَةَ عَلَى يُوسُفَ وَابْتِصَتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۴۱﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکو یوسف کوں یاد
کریندا رہ ویس جے تیں توں بیمار نہ تھی ونہیں یا مر
ونہیں۔

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُنَا اِنَّكَ لَكُرِّيُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿۴۲﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں
کرینداں تے میں اللہ ولواد جاٹاں جو تساں نوہے
جاٹدے۔

قَالَ اِنَّمَا اَسْكُوْا بَيْنِيْ وَحُزْنِيْ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾

۸۸۔ پترو ونجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں بھرو
تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک
اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا
تَاْيَسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَاْيَسُ مِنْ رَّوْحِ
اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوندو آئن انہیں آکھئے اے عزیز سا کوں
تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تنگی آگئی تے
اساں تھوڑی جہیں پونجی گمن آئے ہیں ساڈے دانے
پورے بڑے تے صدقے دے طور تے کچھ زیادہ وی
بڑے بے شک اللہ صدقہ کرن والیں کوں وڈا بھر دیندے
۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہا کوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے
اوندے بھرا نال سلوک کیا ہا تے تساں جاہل ہا۔

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسْنَا وَاهْلَنَّا الْفُسْرَ وَجُنَّا بِبِضَاعِنَا
مُرْجَبَةً فَأَوْفِنَا الْكَیْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿۴۵﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ
اَسْتَمْتُمْ جَهْلُوْنَ ﴿۴۶﴾

قَالُوا إِنَّكَ لَمِنَ الْيُوسُفَ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَشَقِّ وَيُصَيِّرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿۱۲﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۳﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَذَا فَأَلْقَوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ إِنِّي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأَتَوَفَّىٰ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۴﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَجْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَفْتِنُونِ ﴿۱۵﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ﴿۱۶﴾

فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿۱۸﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿۱۹﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَاهُ وَقَالَ

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت چ توں ہی یوسف ہوں اوں
آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا تے اللہ سیس ساڈے
اتے احسان کیتے بے شک جبر حال قوی کریندے تے مبر
کریندے بے شک اللہ سیس نکیں دا اجر و نچیندائیں۔

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سیس تیکوں ساڈے اتے
فضیلت دیتی تے اساں خطا کار ہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کاہ نہیں اللہ
تہا کوں بخشے تے او رحم کرن والیں وچو بہوں رحم کرن والا۔

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن وچو تے میڈے پیو دے
اگو رکھ ڈیو اے اوں کوں ساریں گاہیں دا پرہ گک
ولیں تے تساں اپنے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹر پئے انہیں نے پیو آکھئے اچ بیشک
میکوں یوسف دی خوشبو اندی پیو ہے جے تساں میکوں
گاہنا نہ آکھوتاں۔

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنی پرانی غلطی وچ
پیں تھیا۔

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیوٹ والا آگئے تے چولا اندے
ساٹے رکھیں اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں
آکھئے میں تہا کوں ابدانمی جو بے شک میں اللہ کنیں او
چاڈاں جو تساں توبہ جاندے۔

۹۸۔ انہیں آکھئے اباسیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں
دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ کار ہیں۔

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنے رب کنیں تہاڈے واسطے
بخشش ضرور منگاں بے شک او بہوں بخشش والا تے
ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولہو آئن تے اوں اپنے

ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِیْنَ ۝

پیو ما کوں اپنے نال جا بڑی تے آکھیں لتاں التہ دی
مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی و تجو۔

۱۰۱۔ تے اوں اپنے پیو ما کوں اپنے تخت تے پہلا بڑتے
تے او سارے سجدے وچ ذبح پین۔ اوں آکھئے
ابائیں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے
رب نیں اوں کوں پورا کر بڑتے تے میڈے اتے فضل کیس
جداں اوں میکوں جیل کنیں کڈیئے تے تہا کوں جنگل کنیں
گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرنویں
وچ وگاڑ پیدا کر بڑا با بے شک میڈا رب جیندے
کیتے چا بندے مہربان تے بے شک او بہوں جا بڑی
والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی بڑی تے میکوں
خواب دی تعبیر سکھائی۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا
کرن والے خدا توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سبقتی
ہویں تو میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے نیکیں وچ
میکوں رلاویں۔

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑیاں اسال تیلو و جی
کیئن تے توں انہیں نال کاہ ناں بادیں جیلھے دشمن
سارے کھٹے تھی گئیں تے تیلوے خلافت تدرال بنائے
نیں۔

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا دی چا بہوں ایمان نہ
انہیں۔

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجروی نوہیں مگدا اے تے
سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان
انہیں دے کو بہو گزردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَرَفَعَ اَبُو یٰہِیَ عَلَی الْعَرْشِ وَخَرَّوْا لَہٗ سٰجِدًا ۝
قَالَ یٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاْوِیْلُ رُّءُیَا ی مِنْ قَبْلِ ۚ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّیْ حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ لِیْ اِذْ اَخْرَجَنِیْ مِنْ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِکُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ تَنْفَعُ
الشَّیْطٰنُ بَيْنِیْ وَبَيْنَ اِخْوَتِیْ اِنَّ رَبِّیْ لَطِیْفٌ لِّمَا
یَشَآءُ ۚ اِنَّہٗ ہُوَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۝

رَبِّ قَدْ اٰتٰیْتَنِیْ مِنَ الْمٰلِکِ وَ عَلَّمْتَنِیْ مِنْ تَاْوِیْلِ
الْاَحَادِیْثِ ۚ فَاَطَرْتُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّتَ وَاِنِّیْ فِی
الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفِّیْہٖ مُّسْلِمًا ۚ وَ الْحَقُّ بِالصّٰلِحِیْنَ ۝

ذٰلِکَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغٰیْبِ نُوْحِیْہٗ لِّلْبَیْکَ ۚ وَمَا کُنْتُ
لَدَیْہِمْ اِذْ اَجْعَلُوْا اَمْرَہُمْ وَہُمْ یَسْتَكْرِوْنَ ۝

وَمَا اَکْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِیْنَ ۝

وَمَا سَآءَ لَہُمْ عَلَیْہِ مِنْ اٰجُرٍ اِنْ ہُوَ اِلَّا ذِکْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝

وَ کَاٰیْنَ مِنْ اٰیٰتِہٖ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یُذَرُّوْنَ عَلَیْہَا
وَہُمْ عَنْہَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۶۔ انہیں وچر اکثر لوگ اللہ تے ایمان نیں اتندے سولے اتندے جو او نال نال شرک دی کریندن۔

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا امن گھت او گھڑی آدپجے تے انہیں کوں پتہ دی نہ گے۔

۱۰۹۔ توں آکھ لے میڈاروہ میں اللہ دو سڈینوں میں تے تیڈی پیروی کرن والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک تے میں مشرکیں وچو نیں۔

۱۱۰۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی دستیں دے رہن والیں وچو مرد رسول پھین جیندو اساں دی کریندے ہا سے کیا لے زبن وچ نیں لڑدے پھرے تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھے تے آخرت دا گھر چکاہ انہیں لوکیں کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن۔

۱۱۱۔ کیا تیاں عقل نال کم نوے گھندے۔ تے جڈاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساڈے اگو کوڑ ماریا گئے تے اوں دلیہ انہیں دوساڈی دلائی جیکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجریں کنیں ساڈا عذاب اصلو نیں بٹایا ویندا۔

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت۔ لے گال ایجھی نیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل لے اوندی تصدیق کریندی جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گمن آوٹ والیں کیتے۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۶﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰۸﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۹﴾

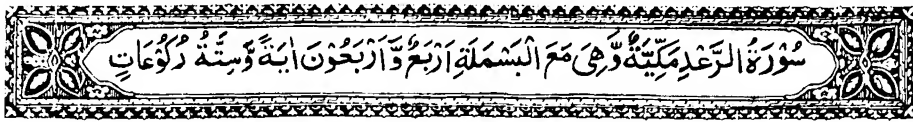
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ

أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۰﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُصِرْنَا فَخَرْنَا مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۱﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ؕ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۲﴾

سورۃ رعد مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات ہن تے جی رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ مے نال تال جیر صابن منگلے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- الْبَارِئِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②
- ۲۔ میں اللہ جاپٹٹ والا تے ڈیکھٹ والا باں لے کامل
کتاب دیاں آیات ہن۔ تے جبرائیل و میکائیل رب کیں
لہایا گئے او سچا تے اکثر لوک میندے نیں۔
- اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③
- ۳۔ اللہ او ذات میں آسمانیں کول بغیر تمبیں دے اچا
کیس جویں تساں اول کول ڈبہرے پئے ؎ ول اول ورتن
تے بہہ گئے تے سمجھ تے چندر کول خدمت وچ لائے
تے ہر شے مقررہ مدت تیں چلدی پئی ؎ ہر کرم دا انتظام
کرنیدے اپنی آیات کول کھول کے بیان کرنیدے تال جو
تساں اپنے رب کول ملٹ والیقین کرو۔
- وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُجُومًا اثْنَتَيْنِ يُفْصِلُ الْبَلَدَ النَّهَارَ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ④
- ۴۔ تے او ہو ؎ میں زمین کول وچائے تے اونڈے وچ
پہاڑ تے دریا بنائے تے برقم مے پھل اونڈے وچ
ڈو ڈو جوڑے بنائے تے ڈینہہ کول رات نال لکا
گندے تے بے شک ایندے وچ جیر مے سوچیندن
کئی نشان۔
- وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مَّتَّجِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَيْتُونٌ وَنَخِيلٌ مُّسَوَّانٌ وَغَيْرُ مُنَوَّانٍ يُفْصِلُ بَيْنَهُنَّ الْأَنْهَارِ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤
- ۵۔ تے زمین وچ نال نال رلے ہوئے کئی وڈن
تے باغن انگوریں دے تے رطیں ہن تے کھیاں
ہن ہک پاڑ وچ تھہرا نکلدے تے کجھ واکھونڈ نکلدے
تے انہیں کول بکوپائی پلایا ویندے تے اسان کجھ کول
بہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہیں بے شک
اینڈے وچ عقل والی قوم کیسے نشانیاں ہن۔

وَاِنْ تَجِبْ فَجَبِّ تَوَلُّهُمْ اِذَا كُنَّا رَبَّاءَ اِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ وَاُولَٰئِكَ
الَّذِيْنَ لَمْ يَخْلُقْهُمْ اَوْلٰٓئِكَ اَخْلَبَ النَّارُ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۝۱

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَقْتَ
مِنْ قَبْلِهِمُ النَّاسَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۲

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝۳

اِنَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَاِنَّ شَيْءًا عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝۴

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ السَّمْعُ ۝۵

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِالْاَيْلِ وَسَارِبٌ بِالْهَمَارِ ۝۶

لَهُ مَعْجِبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُعَيِّرُوْا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا ارَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ اِلٍ ۝۷

۶۔ تے جے توں حیران تمہیں تے انہیں دی گال ہے
وی حیرانگی آئی کیا اسان جہڑاں مٹی تھی ویسوں والا اسان
نویں سروں پیدا تھیسوں اے او کوئن جنہیں اپنے رب
وا انکار کیتے تے اے او کوئن جنہیں دے کچیں وچ ہٹے
ہن تے ایسے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہند
۷۔ تے او جیگانہ کنیں پہلے تیدے واسطے برائی دی
جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت اے عذاب آپکین
تے بے شک تید ارب لوکیں دے ظلم دے باوجود انہیں
کون بخشش والا تے بے شک تید ارب بہوں سخت
سزا ڈیون والا۔

۸۔ تے جیرے کافرین اے آبدن ایندے اتے ایندے
رب کنیں کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں تے صرف
ڈراون والا اس تے بر قوم کیتے ہدایت ڈیون والا آئے۔
۹۔ اللہ جانڈے ہرادی شے کون جیرھا حمل تے رجم
جیرھا پال سٹ گھسندن تے اونکوں وی جانڈے جو او
ودھیندن تے ہر شے اوندے کو لہو مزدورت دے
مطابق۔

۱۰۔ غیب تے حاضر کون جانٹ والا وڈے مرتبے والا
تے وڈی شان والا۔

۱۱۔ جیرھا تہا بے وچو گال کیندے تے جیرھا ظاہر کیندے
تے جیرھا رات کون مک ویندے تے ٹہنہ کون ٹردے
او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابر۔

۱۲۔ اوندے واسطے اگودھی تے کچھو وی فرشتے ہن
جیرے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک
اللہ سیس اوں قوم دی حالت نیں بدلیندا جیرھی اپنی حالت
آپ نیں بدلیندی جیرے ویلے اللہ سیس کہیں قوم دی

مذہبِ دافیلہ کر گھنڈے اونکوں بٹاؤں والا کوئی نہیں تے
اونڈے سوا اوندہ کوئی امدادی وی نہیں بٹ سگدا۔

۱۳۔ اوہوہ جیرھا تہاکوں بجلی بڑ دی تے طع دی خاطر
بُکھیندے تے باری بھر چیندے۔

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پائیزگی بیان کرینی ۶
تے فرشتے وی اوندے بڑ کرئیں تے دُعاؤں والیاں بچید
پھیندے تے دل جیندے اتے چاہندے سُنیدے
او اللہ دے بارے وچ بھیڑا کریندن تے اللہ سُنیں سخت
عذاب بڑیوں والا ۶۔

۱۵۔ نہ تُلٹن والا سب سوندا ۶ تے جبرے اوندے سوا
بہنیں کول سُبَیْدَن او انہیں دا کوئی جواب نہیں بڑیندے
الویں بن جیویں بک آدمی اپنے بڑویں جتھ پانی دو ودھاوے
تاں جبر پانی اوندے منہ تیں آونجے تے او اوندے تیں
پہنچد انیئیں تے کافریں دی چکیں پانگن بے کار ویسی۔
۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کھ آسمان تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں دے کچاویں
دی جُز شام سجدہ کریندن۔

۱۷۔ توں آکھ آسمان تے زمین دارب کون توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تساں اونکوں چھوڑکے بے سنگتی بٹائی
کھڑے ۶ جبرے اپنے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
دے ماکہ نیئیں۔ توں آکھ کیا اندھاتے سو جا کھ بکوجہیں
تمی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تمی سگدن
یا کیا انہیں اللہ دے ایتھے شریک بٹائن جنہیں اوندے
آلی کار کجہ مخلوق بٹائی ۶ تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ۶ توں آکھ اللہ برشتے کول پیدا کرن والا ۶ تے او
بک تے غالب۔

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ۝

وَلِيُتَبَّحَ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفٍّ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلّٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاَصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ
اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ اَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَحْتَمَلَ الْفَيْلُ رَبَدًا رَايِبًا وَمَتَاعٌ يُوقَدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ
كُدِّ لَكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ
فَيَكْهُبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَكُونُ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی بہائے تے وادیاں اپنی گنجائش
دے مطابق ویسہ پیندن تے جھل اتے آئی ہوئی جھگ
کوں چاگھندی ۷ تے جیرمی شے بھاوج تپا کے اوزیوریا
گھروا سامان بنیدن اوندے وچ دی اوہو جہیں جھگ۔
ایویں اللہ سیس بیج دے کوڑ دے فرق کوں بیان
کرنیدے۔ تے جیرمی جھگ اومائع قحی ویندی ۷
تے جیرمی شے لوکیں کوں نفع ڈیندی ۷ اوزیریں
وچ رہندی ۷ ایویں اللہ سیس مثالیں بیان کرنیدے۔

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَمْ يَخْبِتُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْإِمَامُ ۝

۱۹۔ جنہیں اپنے رب واکھن سنئے انہیں واسطے
کامیابی ۷ تے جنہیں آکھن نیں منیا جے انہیں کیتے او
سمجھ کچھ ہوئے باجیر حازمین وچ تے اہوتلا بیاوی
تے او بھونگا ڈے کے جان پھراون تے انہیں کیتے
برا حساب تے انہیں داتھکاڑ دوزخ تے او بہوں
بری جا۔

أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّ أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْلَمُ إِنَّمَا يَنْتَدِرُكُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

۲۰۔ کیا جیہا جانڈے جو تیبڈے رب کنیں لہایا گئے
تیبڈو او بیج اوں آدمی آلی کار قحی سگدے جیرھا اندھا
ہوئے عقل رکھن والے ہی نصیحت پکڑیندن

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَقْضُونَ الْوَعْدَ
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

۲۱۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے
اوندے پکے وعدے کوں تر ٹریندے نیں۔
۲۲۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سیس
قائم رکھن واکھم ڈتے تے اپنے رب کنیں ڈردن
تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يُذَرُّونَ فِي الْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ۝

۲۳۔ او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن
تے نماز مٹھا کے پڑھدن جو مال اسان انہیں کوں ڈتے
اوندے دجو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی
کوں نیکی نال پرین کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنَّتٍ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْكَلِيلُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٦﴾

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٧﴾

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٨﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٢٩﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أَرَادَ ﴿٣٠﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٣١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلُوبُهُمْ
وَحُسْنٌ مَا يُبِ ٢٠

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحُسْنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۲۶۔ ہمیشہ دے باغن اونہیں وچ اوداخل تھیں
تے انہیں دے بیوڑاڑے تے انہیں دیاں زلیں تے
انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے
فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچ داخل تھیں۔

۲۷۔ تے او اکمن تہاڑے اتے تہاڑے صبر دی وجہ
کنیں سلامتی ہوئے تہاڑے کیتے ایں گھرا انجا بہوں چنگا،

۲۸۔ تے جیرے اللہ دے وعدے کوں پکا کر دے بعد
ترڑیدن تے جیرے رشیت دے ملاوٹ دا اللہ سنیں حکم
ڈتے انہیں کوں ترڑیدن تے زمین وچ گھیر لھتیدن۔
اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گدا گھر۔

۲۹۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق و دھیندے تے
تنگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش۔ تے
دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کھدی تیں سوائے
تھوڑے فائدے۔

۳۰۔ تے کافر آبدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں
کوئی نشان نہیں بھائیگا توں اکھ بے شک اللہ سنیں
جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے بھیرھا اوندو بھکدے
اونکوں اپنا سدھا روڈ کھلیندے۔

۳۱۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے
ذکرناں تسلی پئیدن۔ سٹو اللہ دے ذکرناں دل تسلی
پکڑیندن۔

۳۰۔ جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری
تے بہوں چنگا انجام۔

۳۱۔ ایویں اسان نیکیوں ایں امت وچ پیٹھے جیں کنیں پہلے
کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے سناویں
جو اسان عیب و دی کیتی تے او رحمن خدا انکار کریندن۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا

توں اکھ او میڈا رب صرف او ہوی معبود اوندے
اتے میں بھروسہ کرینداں تے اوہیں دو ولے۔

۳۲۔ تے جے قرآن میں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ
مٹائے وچن یا زمین ٹوٹے کیتی وچے ہا یا اوندے
نال مردیں کوں الوایا وچے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے
اللہ دے ہتھ وچ۔ کیا مونیں کوں پتہ نیں جو اللہ چاہندا
تے سارے لوکس کوں ہدایت دے دیندا تے کافرین تے
انہیں دے اعمال ہی وجہ نال مصیبت اندی رہ دیسی یا انہیں
دے گھر دے کوہو لہندی رہی اویں جو اللہ دا وعدہ آویسی

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ أَوْ كُتِبَ بِهِ الْبُكُورُ بَلْ يَلَهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَفَلَمْ يَأْنِسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِئْسَ
صَنُوعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُ قَرْيَةً مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّى
يَأْتُوا وَعَدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝۳۳

۳۳

بے شک اللہ وعدے دی خلاف درزی نہیں کریندا۔
۳۳۔ تیں کہیں پہلے رسولیں نال وی ٹٹھاکیتا گیا ہا تے
میں کافرین کوں مہلت دتی دل میں انہیں کوں پکڑ گدھا
میڈی سزا کیجی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِ مِن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُمُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝۳۴

۳۴۔ کیا او ذات جبرمی ہر یک تے نگران جو او کریندے
تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئے توں اکھ انہیں
دے نال دسو یا تسال ایجی گال او نکوں دسوسو جبرمی
زمین وچ ہوئے تے خدا دا جاندا ہوئے یا صرف مندیاں
گالیں بن۔ اصل کافرین دیاں چالاکیاں انہیں کوں سونپیاں
حرکے دیکھایاں گئیں تے راہ کہیں انہیں کوں ہٹا دتا
جگے تے جیکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ دیکھاؤں والا
کوئی نہیں۔

أَفَنُورُوا عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَتُوهُمُ أَمْرٌ يُنتَوْنَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ يُظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ ذَرِينِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرَهُمْ وَصَدَّوْا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۵

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے
آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کہیں انہیں کوں
بچاؤں والا کوئی نہیں۔

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَشَدُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن دَاقٍ ۝۳۶

۳۶۔ جنت دی مثال جینا متقیں نال وعدہ کیتا گئے
انہیں دے وچ نہراں و بہنیں انہیں دا پھل ہمیشہ ہوی

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا لَيْسَ فِيهَا زَيْفٌ

وَعُفْبَى الْكُفْرَيْنِ النَّارُ ۝

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرن والیں دا انجام
تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُبْكَرُ بَعْضُهُمْ قُلًا إِنْ شَاءَ امْرُؤُتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ۝

۳۷۔ تے جنیکوں اساں کتاب ڈوٹی ء او خوش بن جو
کچھ تیڈو لبایا گئے تے مختلف ٹولیں وچو کچھ اینجھن
جیرے اوندرے کچھ جے دا انکار کریندن توں اکھ
میکیوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت
کراں تے اوندرے نال کہیں کوں شریک نہ بناواں ہوندو
میں تہاکوں سبیداراں تے ہوندو میں رجوع کرینداں۔

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرِيفًا ۖ وَلَئِنْ أَتَيْتَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَدَّيْ
وَلَا وَاكِ ۝

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم لبائے تے جے توں
انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو
علم آچکے تے پچھیں تیڈے کیے اللہ دے مقابلے کیے
نہ کوئی سبگتی ہوسی تے نہ کوئی پچاواں والا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ۝

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پٹھیں تے
اساں انہیں کوں زالیں تے ہال دی ڈتن تے اے
کہیں رسول واسطے نہ باجو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان
گمن آوے با ہر مدت کمسی پئے۔

يَنْحُوا لِلَّهِ مَا يَشَاءُ ۖ وَيُبَيِّنُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُرُ الْكِتَابِ ۝

۴۰۔ جنیکوں اللہ چاہندے مثا بڑیدے تے جنیکوں
چاہندے قائم رکھندے اوندرے کولہو ہر حکم وی اصل
موجود۔

وَأِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ
فَأَمَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

۴۱۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیے کچھ تے تیکوں
ڈکھا ڈلیسوں یا تیکوں وفات ڈے ڈلیسوں تیڈا کم
پچاواں تے حساب ساڈے دے ہے۔

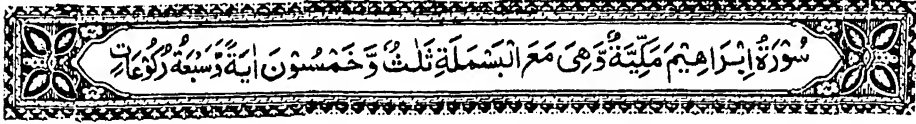
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ فِي الْأَرْضِ نَفْصَهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۴۲۔ کیا انہیں نہیں ڈکھا جو اساں زمین کوں اوندرے پاسیں
کنیں گھٹیدے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے
اوندرے فیصلے کوں کوئی تبدیل نہیں کر سگدا تے او
جلدی حساب گھنٹن والا۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَنَاحٌ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿۱۳﴾

۴۳۔ انہیں کہیں پہلے لوگوں کی تدبیراں کیتیں تے اصل
ساریاں تدبیراں اللہ کی ہر شخص جو او کریندے اللہ
اونکوں جانڈے تے کافریں کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا
انجام کیندے کیتے چنگا۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿۱۴﴾
۴۴۔ کافر آبدن جو توں رسول توہیں توں انہیں کوں
آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے
او وی گواہ جیندے کوہو ایں کتاب دا علم۔

سورۃ ابراہیم مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

الَّذِي كُنْتُ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ②

اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ③
الَّذِيْنَ يَسْتَحْبِبُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا
اُوْلٰئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ④

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمٍ لِّيُبَيِّنَ
لَهُمْ فَيُضِلَّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَّشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑤

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَذَكَرَهُمْ بِآيٰتِ اللّٰهِ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةٌ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شَكُوْرٍ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجَاكُمْ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ
وَيَذْبَحُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ

۱۔ میں اللہ سے نال نال شروع کرینداں جبرہا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ ڈیوٹ کھال لے کتاب اساں اے کوں تیدو
بہائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھاریں کنیں کدھ کے
سو جھلس دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال غالب
تے تعلق والے خدا دے راہ دو۔

۳۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسائیں وچ ہوندا تے کافریں
کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر۔

۴۔ جبرہے لوگ دنیاوی زندگی کوں آخرت دے مقابلے
وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے
اوندے وچ ڈنگ دل گولیندن لے وک وڈی تے پریں
دی گمراہی وچ ہن۔

۵۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وچ
کر کے بھیجے تے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ
جھیکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جھیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے او غالب تے سیاندا۔

تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشان ڈے کے پٹیاں باجرتوں قوم کوں
اندھاریں کنیں سوجھے دو گھن آتے انہیں کوں اللہ دے ڈینہ یاد ڈوا
بے شک مہرتے شکر کرن والیں کیتے نشان۔

۷۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم کوں آکھئے اللہ دی نعمتیں کوں
یاد کرو جبرہاں تہا ڈے تے سن جڈاں اوں تہا کوں فرعون دھکے
کنیں نجات ڈیوائی او تہا کوں گندا عذاب ڈیندے تہا ڈے

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

پتریں کوں کو بند نہن تے تہا ڈی ترمیتیں کوں جیندا رکھیند نہن

وَإِذَا تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٥

تے ایندے وچ تہاڈے رب کنیں بہوں وڈا امتحان با
۸۔ تے جڈاں تہاڈے رب اعلان کیتا ہجے تساں شکر
کر لیسو تے میں تہا کوں زیادہ ڈیساں تے جے تساں ناشکری
کر لیسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ نَاغَمَ الرَّجُلِ بَاطِلٌ ۖ لَا تَمْلِكُ لَهُ شَيْئًا ۖ وَهُوَ فِي الْآفَاقِ
جَبِينٌ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ لَنَعَىٰ حَبِيدُ ۙ ﴿٩﴾

۹۔ تے موسیٰ اکھیا لتاں تے جو کجھ زمین وچ سارے
انکار کر ڈیوتے بے شک اللہ سیئیں بے نیاز تے بہوں
تعریف والا ۷۔

الْمَ يَا تَكُفُّوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ
وَتَمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٥﴾

۱۰۔ کیا تہا بڑو تساں کینیں پہلے انہیں دیاں خبراں نیں
آیاں یعنی نوح تے عادتے نمود تے جبرھے انہیں نے
بعد ہن انہیں کوں سوائے اللہ دے کوئی تئیں جاندا انہیں
دو سا بڑے رسول کھلے نشان گھن کے آئن انہیں اوندا
الکار کر بڑتے تے انہیں اکھئے بے شک جبرھی تعلیم
تہا کوں بڑے کے چٹیا گئے اساں اوں کوں نے میندے
تے تساں جیندو سا کوں سببیندو اوندے معاملے وچ
بے چین کر ڈیوٹ والے شک وچ ہیں۔

قَالَتْ رَسُولُهُمْ إِلَى اللَّهِ شَكُّ فَأَطَاعَ السَّعُودُ وَالْأَنْهَارُ
يَدْعُوَكُمْ لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى آخِلٍ
مُسْكَمٍ قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ
تَصَدَّقَنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَنْتُمْ بَشَرٌ
مِثْلُنَا ۝

۱۱۔ انہیں دے رسولیں آکھئے کیا اللہ مے بارے وچ شک کریندے؟ حیران زمین تے آسمان کوں پیدا کرٹ والا، ادبہا کوں سبڈینے تاں جو تہاڈے گناہ بخشے تے ہک مقررہ مدت میں تہا کوں مہلت ڈیندے انہیں آکھئے لساں ساڈے جہیں بندے ہوئے لساں اسے چاہندے؟ جو سا کوں اوں کیں روکو جیندی ساڈے پیو ٹڈاڈے عبادت کرندے ہن لساں ساڈو روشن نشان گھن آؤ۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يُنْزِلُ عَلَيْنَا مَنَاسِكَاتٍ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَأَنْتُمْ لَا تَأْتِيهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا رِأْضُ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کوں آکھئے بے خشک اسال
تہا بڑے تہیں بندے میں اصل اللہ اپنے بندیں وچ
جندے اتے چاندے احسان کریندے تے ساڈی اے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶﴾

طاقت نہیں جو اس اللہ سے حکم دے بغیر تھا ڈو کوئی
نشان گھن آؤں سے مومنین کوں اللہ سے بھروسہ کرنا
چاہی دا۔

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْنُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اس اللہ سے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالیں تے جو تاساں ساکوں
ڈکھ ڈیسو اسان اوندے اتے ضرور مہر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرٹ والیں کوں اللہ سے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الْقَافِلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۴۔ تے کافرین اکھئے اپنے رسولیں کوں اسان تہاکوں
ضرور اپنے ملک کنیں کڈھ چھڑاویں یا تاساں ساڈے
مذہب دوول اوسو انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیئی
جو اسان ظالمیں کوں ضرور ہلاک کرلیں

وَلَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿۱۹﴾

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اسان تہاکوں زمین وچ ضرور
کرلیں اے اوندے واسطے بے جبرھے ڈرن میڈے
مقام کنیں تے میڈی ڈراوٹ والیں پیٹگوٹیں کنیں۔

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۲۰﴾

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر مہر زور سپانی دا دشمن
نا کام تھی گئے۔

مِنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُنَفِّثُ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿۲۱﴾

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پانی پلایا ویسی۔

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿۲۲﴾

۱۸۔ اد اوتکوں گھٹ گھٹ کر کے پیسی اد اوتکوں کل نہ سگی
تے ہر پاسو انہیں نہیں موت اوسی تے مری ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الْزَيْحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿۲۳﴾

۱۹۔ اپنے رب دا جیس انکار کیئے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں تکسی اندھاری دے ڈینہہ آسے
جہاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و بچے تے جو کھ
انہیں کمایا ہو سی انہیں کنیں کھ نہ بچسی اے بہوں پریں
دی تہاڑی تباہی۔

۲۰۔ کیا توں نہیں جاندا بے شک اللہ سیس آسمان تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہا ڈی جاتے نویں مخلوق گمن آوے۔
۲۱۔ اللہ سیس کیتے اے گال او کمی نیں۔

۲۲۔ او سارے اللہ دے سامنے اوسن تے کمزور لوک وڈائی کرٹن والیں کوں اکھن جو اسان تہا ڈے پچھو
ٹروسے ہاسے کیا ہن تساں سا کوں اللہ دے عذاب کنیں کچھ پریں کر سگدے؟ او اکھن جے اللہ سا کوں بدایت ڈیندا تے اسان تہا کوں وی بدایت ڈیندے
ہن سا ڈے واسطے ہکا گال جو اسان بے صبری کروں یا صبر کروں سا ڈے کیتے پچھن دی کوئی جا
نیں۔

۲۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان اکھس بیشک
اللہ سیس جو تہا ڈے نال وعدہ کیا ہا اوں سچا کر ڈتے
تے میں تہا ڈے نال وعدہ کیا ہا میں پورا نیں کیتا میں
تہا ڈے اتے غالب تے کا؟ نہ ہم میں تہا کوں سبڑے
تساں میڈی گال کوں من گدے تساں میکوں ملام
نہ کرو اپنے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہا ڈی فریاد سن
سگداں تے نہ تساں میڈی فریاد سن سگدے بے شک
میں ایندا انکار کرینداں جو این کنیں پہلے تساں میکوں اللہ دا شریک
بنایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

۲۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے اینجھے باغیں
ورج داخل کیتے ولین جیندے ورج نہراں و بندین تے
او اوندے ورج اپنے رب دے حکم نال ہمیشہ رہن
انہیں دی دعا ہوسی تہا ڈے اتے سلامتی ہوے۔

۲۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں جو اللہ سیس پاک کھے دی مثال

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝

وَبَرُّوا لِلَّهِ جَنِينًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا لَنَا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْغَنُونَ
عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا
لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا
أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِصٍ ۝

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَانِ اللَّهُ
وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَنِ
إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْزِمُونِي
وَلَوْ مَوَّأ أَنفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي ۚ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحْيَتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ۝

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً

كَيْفَتَهُ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٥٠﴾

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ إِذْ ذُرِيَّتُهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثِّلَتْ
مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٥٢﴾

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٥٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلُوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٥٤﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٥٥﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدْدًا لِّئَلْضَلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٥٦﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَمْضُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا يَخْلَى ﴿٥٧﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٥٨﴾

کیوں پاک درخت نال بڑی اور اندیاں پاڑاں پکیاں بن
تے اور ندی لاٹریاں آسمان وچ بن۔

۲۶۔ اے رب دے حکم نال ہر ویلے اور تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سیس لوکیں کیسے مثالیں بیان کریندے تاں جو
اونصیت حاصل کرن۔

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے ون دئی حیرت مازین
وچ پیچ گیا ہوئے تے اوندے کیسے کھڑن دی جاگاہ نیں
۲۸۔ مومنین کوں اللہ سیس قائم رہن والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ وی تے آخرت وچ دی مضبوط رکھیں تے
اللہ سیس ظالمین کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوبھو کریندے۔

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپنی قوم کوں ہلاکت دے گھر
وچ بہا ڈتے۔

۳۰۔ دوزخ اور دے وچ پہن تے بہوں بڑی جا
۳۱۔ تے نہی اللہ دے شریک بنا گدمن تاں جو لوکیں کوں اوندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عار منی فائدہ چا گھنوں
بے شک تاں بہادو و نچے۔

۳۲۔ توں مومنین کوں آکھ ڈے اور نماز کوں ٹھہاکے
پڑھن تے جو اسان انہاں کوں ڈتے اوندے وچ چلکے تے ظاہر افرق
کرن اول ڈیندے آون کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار
ہوس تے نہ سنگت ہوسی۔

۳۳۔ اللہ اور ذات جین آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیسے
تے آسمان رجھ کر کنیں پانی لباس تے اوندے نال
تہا بڑے رزق کیسے میوے کڑھیںسی تے تہا بڑے واسطے
بیٹری کوں خدمت وچ لائیں تاں جو اوں دے حکم

نال سمندر وچ ٹرسے (پلے) تے دریا تہاڈی خدمت وچ لائسی۔

۳۳۔ تے سمجھ تے چندر لیکا تہاڈی خدمت وچ لگے ہرئ تے رات بڑہندی۔ تہاڈی خدمت وچ جگہ ہرئ

جو تساں اوں کنیں مگلے تہا کوں بڈلے جسے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنہ روزے گنہ بگدے بے شک انسان وڈا علم کرن والا تے منکر۔

۳۴۔ تے جڈاں ابراہیم آکھئے لے میڈے رب ایں خبر کوں امن والا بنا تے میگوں تے میڈے پیریں کوں بیت دی عبادت کنیں پدیں رکھ۔

۳۵۔ لے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں گمراہ کرڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچہ تے جیں میڈی نافرمانی کیتی بے شک توں بہوں بخشش والا تے مہربان ایں۔

۳۸۔ لے ساڈے رب بے شک میں اپنی اولاد کوں انجی وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نیں تھیندی تہیڈے عزت والے گھرے کوں لہو لے ساڈے رب تہاں جو اونماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کوں انہیں دو پھیرے تے انہیں کوں میویں دا رزق بڈے تہاں جو او شکر کریندے رہ وچن۔

۳۹۔ لے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے جوکھ ظاہر کریندے ہیں توں چاندیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے ز آسمان وچ کوئی چیز لکی نیں رہندی۔

۴۰۔ سب صفات اللہ دیاں بن جیں میگوں پڑھیے وچ اسماعیل تے اسحاق بڈن بے شک میڈا رب دعائیں کوں بہوں سُنٹ والا۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَأَشْكُرْ مِن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ مَن يَتَّبِعُنِي فَإِنَّهُ مَبِئْسَ عَصَاوِيٍّ فَإِنَّكَ عَفُودٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَىٰهِمْ وَادْخُلْهُمْ مِنَ الشَّامِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٤٠﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دَلِيلٌ ﴿٤١﴾

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَارِبًا
وَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝۱

۴۱۔ اے میڈے رب توں میگوں تے میڈی اولاد کوں
نمازی بٹا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دُعا
قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ
الْحِسَابُ ۝۲

۴۲۔ اے ساڈے رب جبرے ڈیہر حساب تھیون لگے
میگوں تے میڈے پیرو ماگوں تے مومنین کوں بخش
دے۔

وَلَا تَحْشَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَنَّا يَعْلَمُ الظُّلُمٰتِۙ مَا نَعْمٰ
يُخْرِجُهُمۡ يَوْمَ تَشْخُصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ۝۳

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کین اللہ سیں کوں
اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ڈیہر تیں مہلت ڈیندا
پئے جڈیاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسن۔

مُهَظِّعِينَ مُّقْنِنِيْ رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِذَ لَهُمْ هَوَاهُ ۝۴

۴۴۔ سرچا کے درکدے دوسے ہوسن انہیں دی نظر
انہیں دوز ولسی تے انہیں دے دل غالی ہوسن۔

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ
دُعَوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ اُدْكُمۡ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمۡ مِّنْ ذَوَالٍ ۝۵

۴۵۔ تو انہیں کوں اوں ڈیہر کین ڈرا جڈیاں انہیں تے
عذاب اوس تے ظالم آکھن اے ساڈے رب سا کوں
نزدیکی مدت تیں مہلت ڈے اساں تہیڈے سب کوں
منیسوں تے رسولیں دی پیروی کرے کوں کیا تساں ایں
کین پہلے کئی قساں نہ کھا دیاں ہن جو تہا ڈے اتے
زوال نہ اوسی۔

وَسَكَنتُمْ فِي مَسٰكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ۝۶

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے پیو جنہیں
اپنے آپ تے ظلم کیتے تے تہا ڈے کیتے اللہ سیں کھول
کے بیان کر ڈتے جو اساں کیوں انہیں نال سلوک کیتا
اساں ساریاں گالہیں تہا ڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتے

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝۷

۴۷۔ انہیں اپنیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں
اللہ کین ہن بھانویں انہیں دی تدبیر انجی ہوئے جو اوں
تدبیر نال پہاڑ مل وئجن۔

فَلَا تَحْشَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفًا وَعِدَهُ رُسُلُهُۥ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝۸

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے بھوئیں
وعدیں دا خلاف کرن والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سیں

بہوں غالب تے بدلہ گھنٹ والاء۔

یَوْمَ يُنَادِلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ جڑاں زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان بٹائے ولین تے سارے کب غالب اللہ دے اگو کھڑے ہوسن۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے مجرمیں کول ڈیکھیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ جکڑیا ہویا۔

سَرَّابِهِمْ مِنْ قِطْرَانٍ وَتَنُفُّهُمْ نَفَسًا تَارًا ﴿۴۱﴾

۴۱۔ انہیں دے چولے لک دے بٹے ہوئے ہوسن تے بھا انہیں دے مونیں کول لکندی پئی ہوسی۔

لَيُخْزِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَاكِبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تاں جو اللہ سیئیں ہرجان کول اوندی کھائی دا بدلہ ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنٹ والاء۔

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَلِيَذْكُرُوا الْأَلْبَابَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اے کوئیں کیتے سنبھا تے تاں جو ایندے نال انہیں کول ڈرایا ونجے تے او جان گھنٹ جواد ک مسعود تے سیانے نصیحت حاصل کرن۔

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةٌ آيَةٌ وَبِسْمَلَةِ رُكُوعَاتٍ

سورۃ حجر کی ۷۷ آیتیں بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیتیں تے ۶ رکوع این۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ڈیون والا تے مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ ڈیو کھڑاں لے کتاب کامل دیاں آیتاں بن
الْوَيْلُ لَكَ أَيُّهَا الْكَافِرُ قَدْ قُرِئَ فِيهِ ②
تے کھل کے بیان کرن وائے قرآن دیاں۔
- ۳۔ کہیں ویلے کافر چاہندن اودی مسلمان ہون با۔
رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③
- ۴۔ انہیں کون چھوڑے کھاون پیون تے وقتی فائدہ
ذَرَهُمْ يَكُونُوا وَيَسْتَعْمِلُوا إِلَهُهُمْ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
چاون تے ناجائز امیدال انہیں کون غافل کرڈیون او
يَكُونُونَ ④
جلدی جاٹ گھنسن۔
- ۵۔ اسان کہیں دسی کون ہلاک نیں کیتا سولے ایندے
وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا وَلَهُمَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤
جواندا فیصلہ معلوم با۔
- ۶۔ کوئی قوم اپنی ہلاکت دی مدت کنیں درک بگدی تے
مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥
نہ پچھو رہ بگدی۔
- ۷۔ تے انہیں آکھے اے او شخص جیندے اتے نصیحت
وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجُنُّونٌ ⑦
لبائی گئی ۷۷ بے شک تون دیوانہ این۔
- ۸۔ جے تون سچا ہوں تے تون ساڈو فرشتے کیوں نوہیں
لَوْ مَا تَأْنِيْنَا بِالسَّلَاطَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧
گمن آیا۔
- ۹۔ اسان فرشتیں کون حق نال ہی لبیدے ہیں تے
مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
اول ویلے انہیں کون مہلت نیں ملدی۔
إِذَا مُنْظَرِينَ ⑨
- ۱۰۔ بے شک اسان این قرآن کون لبائے تے بیشک
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ⑩
اسان ایندی حفاظت کرلیوں۔
- ۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اسان پہلی جماعتیں وچ رسول
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑪
پٹھین۔

- ۱۲۔ حیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے اے اندر نہال مذاق
تے ٹھٹھا کریندے ہن۔
- ۱۳۔ ایویں اسال این عادت کوں مجرمیں دے دل بیچ ٹرنیدے ہیں
- ۱۴۔ او اییکوں نہ منینس پہلیں وی سنت وی گذر چکی»
- ۱۵۔ سبے اسال آسان مے دروازے انہیں تے کھول
ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے وچن۔
- ۱۶۔ تے ول وی اکسن جو ساڈی اکیں تے پٹی پدھ
ڈتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر ڈتا گئے۔
- ۱۷۔ تے اسال آسان وچ برجیاں بٹان تے ڈیکھن والیں
کیتے سونھا بٹائے۔
- ۱۸۔ تے اسال حفاظت کیتی برادرل شیطان کنیں جیکوں
دھکے ڈتے گئیں۔
- ۱۹۔ سوائے اوندے حیرھا چوری گال سن گئے تے ہک
روشن تارا اوندا پیچھا کریندے۔
- ۲۰۔ تے زمین کوں اسال وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ
بٹائے تے اسال ایندے وچ ہر شے مناسب پیدا
کیتی»
- ۲۱۔ تے ایندے وچ اسال تہاڈے کیتے روزی بٹائی تے
انہیں کیتے وی جنہیں کوں لتاں روزی نوھے ڈیندے۔
- ۲۲۔ تے ساڈے کوہو ہر شے دے خزانے ہن تے
اسال اونکوں معلوم اندازے نال ہیندے ہیں۔
- ۲۳۔ تے اسال ہواڑاں چاؤن والیاں ہواڑیں پٹھیں تے
ول جھرنیں مینہ وساٹے تے ول تہا کوٹا پلاٹے تے لتاں
آپ اونکوں کٹھا نہ کر سبگدے ہاوسے۔
- ۲۴۔ تے بے شک اسال جیندے کریندے تے مریندے
ہیں تے اسال ہی وارث ہیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾
- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦﴾
- لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧﴾
- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعُجُونَ ﴿٨﴾
- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿٩﴾
- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠﴾
- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١١﴾
- إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ فَزَاهَاكَ فِيهِنَّ ﴿١٢﴾
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا
- فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٣﴾
- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ وَمَنْ نَسْتُمْ لَهُ
- بِرَزْقِنَا ﴿١٤﴾
- وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ
- إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥﴾
- وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ قَانُتِلَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
- فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿١٦﴾
- وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿١٧﴾

۲۵۔ تے اسال تہا بڑے وچو اگو نکل دچن والیں کوں دی جانڈے ہیں
تے پچھو رہن والیں کوں دی جانڈے ہیں۔

۲۶۔ تے بے شک جیڈا رب انہیں ساریں کوں کھٹا کر لسی
بے شک او بہوں سیانا تے بہوں جانٹ والا ۶۔

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں اینجی ٹھیکری کنیں
پیدا کیتے جی رمی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تھی بھا کنیں
پیدا کیتے۔

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں اکھئے جو میں اینجھا
آدمی اینجی ٹھیکری کنیں پیدا کرٹ والا ہاں جی رمی شکل
بدل کے کالا گارا تھی دیندی ۶۔

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے
کیتے سمدے وچ ڈھر پورا ہے۔

۳۱۔ ساریں فرشتیں سمدہ کیتے۔

۳۲۔ سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سمدہ کرٹ
والیں وچو تھیوے۔

۳۳۔ اللہ سیٹ اکھئے لے ابلیس تیکوں کیا تھے جو توں
سمدہ نہیں کیتا۔

۳۴۔ اوں اکھئے میں اینجھانیں جو اینجھے آدمی کوں سمدہ
کران جیکوں تیں ٹھیکری تے مٹریئے ہونے کالے بارے
کنیں پیدا کیتے۔

۳۵۔ اللہ سیٹ اکھئے توں اتھوں نکل دچ بے شک توں
اڈھو کڈھیا میں۔

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تیں تیڈے
اتے لعنت۔

۳۷۔ اوں اکھئے لے میڈے رب توں میکوں قیامت

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُتَأَخِّرِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَشْرُهُمْ إِنَّهُ هَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبٍّ
مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ
سُجَّدًا ۝

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ لَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَآ سَجْدًا لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

دے ڈیہندہ تیں مہلت بڑے۔

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈی ویندی ۱۰۔

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے
تے ہن میں زمین وچ گمراہی سوہنی کرکے ڈکھلیساں تے
انہیں ساریں کوں گمراہ کرلیساں۔

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیرے تیبڑے خاص ہوسن۔

۴۲۔ اللہ سیئیں آکھئے میڈو آون داسد عارستہ ایہو۔

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں قابو نہ کر سگسیں
سوائے انہیں دے جیرے گمراہ تھی کے تیبڑے پچھو ٹرن۔

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاو

۴۵۔ اوندرے ست دروازے ہن تے انہیں دپو ہر دروازے
واحدہ وڈیا ہوئے۔

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشیں وچ رہسن۔

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ
داخل تھی وںجو۔

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اسال کڈو
ڈیسیوں تے او آٹے ساٹے بھرا ہن کے تختیں تے (بیٹھے)
ہوسن۔

۴۹۔ نہ انہیں کوں اوندرے وچ تمکیرا تھیس تے نہ او
اتھو کڈیے ولین۔

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈسے بے شک میں
بہوں بخشش والا تے مہربان ہاں۔

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

۵۳۔ جڈاں او اوندر آئیں انہیں آکھئے سلامتی

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَوَيْتُنِي لَأَذُنَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُخَوِّتَهُمْ أَجْبَعِينَ ۝

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝

وَلَئِنْ جَاهَنَّمَ لَكُونُوا لَهُمْ أَجْبَعِينَ ۝

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فَنُفِثَ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أُعِينِنَا ۝

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَىٰ وَلَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَىٰ ۝

يَتَنَبَّهُونَ عَلَىٰ آيَاتِ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ ۝

وَأَنَّ عَذَابَ هَٰؤُلَاءِ الْأَلِيمِ ۝

وَيَتَنَبَّهُونَ عَنْ صَيْفٍ يُزِيلُهُمْ ۝

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

وَجَلُونَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۴﴾

قَالَ ابْشِرْ نِسْوَتِي عَلَىٰ أَن مَّسِيَ إِلَيْكَ فَإِنَّهُمْ نَبْتُونَ ﴿۵۵﴾

قَالُوا بِشْرُوكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ ﴿۵۶﴾

قَالَ وَمَن يَقْطَعُ مِّنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۷﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۸﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۹﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمُ اجْعَلِينَ ﴿۶۰﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدْ رَزَّاقْنَاهَا لِمَنِ الْغَابِرِينَ ﴿۶۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۲﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَدُونَ ﴿۶۳﴾

قَالُوا بَلْ جُنَّتْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۶۴﴾

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۵﴾

فَأَنذِرْ أَهْلَكَ بِقِطْعٍ مِّنَ النَّارِ وَاتَّبِعْ أَذْيَاكُمُ وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَأْمُضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۶﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

۵۳۔ انہیں آکھئے ڈرناں بے شک اساں تیکوں علم

والے پتردی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجے وقت وچ خوشخبری

ڈیندے؟ جو میں پڑھا تھی گیاں تساں کیوں میکوں خوشخبری

ڈیندے؟

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے

ہیں توں نا امید نہ تھی۔

۵۷۔ اوں آکھئے پئے رب دی رحمت کنیں نا امید تھیندے

سوائے گمراہیں دے۔

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہا ڈاکم کیا ہے۔

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹے گئے ہیں

۶۰۔ سوائے لوط دے گھرواں دے بے شک اساں

انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ جو بے شک

او پچھو رہیں والیں وچوہ۔

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئن

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں او پرے بندے؟

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہا ڈو او خبر

گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کرینداں۔

۶۵۔ اساں تہا ڈو پچی خبر گمن کے آئے ہیں تے اساں بیشک

سچے ہیں۔

۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھرواں نال نکل

دنچ تے توں انہیں دے پچھو ٹر تہا ڈے وچو کونی پچھو

ڈیکے تے ٹر دے دنچو جینے تہا کوں حکم۔

۶۷۔ تے اساں اوں کوں لے گال ڈس ڈتی بے شک

مُضِیجِينَ ﴿۱۵﴾

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۶﴾

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِیْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿۱۷﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْا ﴿۱۸﴾

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعُلَمِیْنَ ﴿۱۹﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِیَ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِیْنَ ﴿۲۰﴾

لَعَنَکَ إِنَّهُمْ لَفِی سَكْرَتِهِمْ یَعْبَهُونَ ﴿۲۱﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ مُشْرِقِیْنَ ﴿۲۲﴾

فَجَعَلْنَا عَلَیْهَا سَآوِلَهَا وَافْطَرْنَا عَلَیْهِمْ حِجَارَةً

بَیْنَ سَبْعِیْنِ ﴿۲۳﴾

إِنَّ فِی ذَٰلِكَ لَآیَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۴﴾

وَأَنَّهَا لَیْسَ بِسَبِيلٍ مُّقِیْمٍ ﴿۲۵﴾

إِنَّ فِی ذَٰلِكَ لَآیَةً لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۶﴾

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَیْکَةِ لَظَّالِمِیْنَ ﴿۲۷﴾

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ وَلَا تَنْهَاهَا لِیَأْمُرَ مُبِیْنٌ ﴿۲۸﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۲۹﴾

وَآتَاهُمُ الْبَیِّنَاتُ فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ ﴿۳۰﴾

وَكَانُوا یَنْجُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ الَّتِیْ هُمْ أَهْلِهَا ﴿۳۱﴾

انہیں لوگس دا پاڑاں فخرناں پوچھ دیں۔

۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجے آئیں۔

۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہمان بن تساں میکوں ذلیل نہ کرو۔

۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔

۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن کنیں ہلکیا نہ ما۔

۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجہ کرتے (جبرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنے نشے وچ گراں۔

۷۴۔ ڈیہندہ چڑھن نال انہیں کوں چکواوٹن والے عذاب پکڑ گدھے۔

۷۵۔ اساں اوں دستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا تے اساں انہیں تے چھوڑے پھوڑے پتھریں دامینہ وساڈتا۔

۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان۔

۷۷۔ تے بے شک او دستی ہک پکے راہ تے ہے۔

۷۸۔ بے شک مومنین واسطے ایندے وچ ہک نشان۔

۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔

۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈتی تے او ڈوہیں دستیوں کھلے راہ تے ہن۔

۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں نشانیں کنیں منہ بھیر گدھے۔

۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر بنیدے ہن۔

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے فجر ویلے چکواوٹن والے عذاب انہیں کول
دی پکڑ گدے۔

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جیرھا کچھ اوکندے ہن اول انہیں کول کوئی
فائدہ نہیں ڈتا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَبِيلَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اسان آسمانیں تے زمین کول تے جیرھا اوندرے
وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوٹن
والی تے انہیں کول چنگے طریقے نال معاف کر۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ بے شک تیرا رب بہوں پیدا کرٹن والا تے بہوں
چاٹٹن والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے بے شک اسان تیکوں ست دلاولا پڑھیم
والیاں آیات تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے۔

لَا تَدْعُ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ انہیں وچو کئی لوکس کول جبرے جوڑے ہن اسان
عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں
پاڑکے نہ دیکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنین
واسطے اپنے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوٹن
والا ہاں۔

كَمَا أُنزَلْنَا عَلَى الْمُقَسِّمِينَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ جیویں اسان تقسیم کرن والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ جنہیں قرآن کول کوڑی گاہیں دا پلندہ چاٹنایا ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَسَأَلْتَهُمْ أَجْعِلَنَّ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تیرے رب دی قسم اسان انہیں ساریں کول
پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جو کچھ اے کرندے ہن۔

فَأَصْدَعْ بِأَتُومُرُوْا عَرِضَ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ جو تیکوں حکم ہوتا گئے توں کھول کے ڈس تے

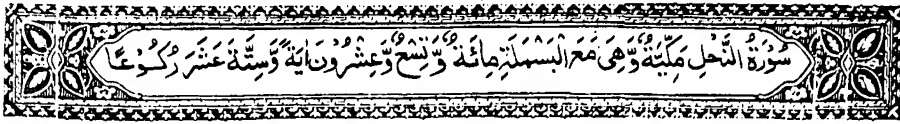
مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ بے شک اسان تیکوں ٹھٹھا کرٹن والیں دے

شرکنیں پچھسوں۔

- الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾
- ۹۷۔ جو میرے اللہ کے نال پے معبود بٹھین اے جلدی
جان گھنسن۔
- وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۸﴾
- ۹۸۔ تے بے شک اسان چاندے ہیں جو او آبدن
اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔
- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿۹۹﴾
- ۹۹۔ توں اپٹے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے
فرمانبردار بن۔
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۱۰۰﴾
- ۱۰۰۔ تے توں اپٹے رب دی او تیں عبارت کریندا
رہ جے تیں تیکوں موت آونجے۔

سورۃ نحل مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرا بن بنگئے
بُیُوْنُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی مَہِیَانِ۔
- ۲۔ اللہ دا حکم آ ویسی تساں اوکوں جلدی نہ منگواتے حیرا
او شریک بیئیدن او کیں او بہوں اچا ۷۔
- ۳۔ او فرشتیں کوں اپنے حکم نال وحی دے کے اپنے
بندیں تیں لبندے جیندے اتے چاہندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہا بڑا معبوداں تے
میں کیں بڑو۔
- ۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا ۷ انہیں کیں جنہیں کوں او شریک بیئیدن۔
- ۵۔ انسان کوں نطفے کیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھیرے کار تھی دیندے۔
- ۶۔ تے بڑبگیں کوں پیدا کیتے تہا بڑے کیتے انہیں
وحی گرمی دا سامان تے بے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے ۷۔
- ۷۔ تے تہا بڑے کیتے اوندے وحی سونچ وی بے
جیلھے تساں لات کوں چرا کے ولیندے ۷ تے جیلھے
فخر نال چراوٹ واسطے پھڑیندے ۷۔
- ۸۔ تے تہا بڑے بار چاکے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک نوبے پہنچ بگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنے آپ کوں تکلیف دے تہا بڑا
رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۷۔
- اٰتٰی اَمْرُ اللّٰہِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ سُبْحٰنَہٗ وَ
تَعَالٰی عَمَّا یُشْرٰکُوْنَ ②
- یُنَزِّلُ الْمَلَائِکَۃَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِہٖ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ
مِنْ عِبَادَہٗ اَنْ اَنْزِلُوْا اِنَّہٗ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوْنِ ③
- خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالٰی عَمَّا
یُشْرٰکُوْنَ ④
- خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَہٍ ۚ فَاَکَاہُوْا خَصِیْمٌ مُّبِیْنٌ ⑤
- وَالْاَنْعَامَ خَلَقَہَا لَکُمْ فِیْہَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ ۚ وَمِنْہَا
تَأْكُلُوْنَ ⑥
- وَلَکُمْ فِیْہَا جَآلٌ جِیْنٌ مُّزْمُوْنٌ وَجِیْنٌ لَّمْ یُزْمَوْا ⑦
- وَتَحْمِلُ اَنْفُسُکُمْ اِلٰی بَلَدٍ لَّمْ تَکُوْنُوْا بِلِغَیْہِ اِلَّا بِیَقِیْنٍ
اَلَا نَفْسٌ اِنْ رَکَّبَکُمْ لَہٗ وُفْءٌ رَّحِیْمٌ ⑧

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خیرتے گدا تہا بڑی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کتنسی تے او پیدا کر لیس جیرھیاں تہاں نوہے چاندے۔

وَعَلَى اللَّهِ فَضْلُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاذِبٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے سدھے راہ بڑ کھالٹ دی اللہ دے ذتے ہے تے انہیں وچو کھ بڑنگے رستے دی ہن جے اللہ اپنی مرضی کریندا تے ساریں کول ہدایت بڑے بڑیندا۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ او او ہوء جس جھڑکئیں مینہ و سائے اوندے وچ تہا بڑے واسطے پیون واپانی ٹموتے ایندے نل وٹ تھیندن جیندے وچ تہاں چریندے ء۔

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ اوندے نال تہا بڑے واسطے رطیں زیتون تے کھیاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمُ مَسْحُورٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ اتے اوں تہا بڑے واسطے رات ڈینہر کول خدمت وچ لائے تے سمجھ تے چندر کول دی تارے دی اوندے حکم نال خدمت وچ بگے پین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے اوں تہا بڑے کیتے کئی رنگیں دی شہیں زین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرن والی قوم کیتے نشان۔

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لِنَأْكُلَ مِنْهُ وَنَسْتَفْرِجُوا مِنْهُ حَلِيَةً تَلْبَسُونَ مِنْهَا وَتَرَى الْفُلَ يَمُوجُ فِيهِ وَنَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے او ہوء جس سمندر کول خدمت تے لا بڑے تہاں جو تہاں اول کئیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اول کئیں تہاں کڈھو زیور جیرھے تہاں پیندے ء تے توں بیڑی بڑیں اوپانی کول چریندے ویندی تے تہاں جو تہاں اوندے فضل کول بگوتے تہاں شکر کرو۔

وَالْقَلْبُ فِي الْأَرْضِ رَواسِي أَنْ تُبِيدَ بِكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ بنائے تہاں جو تہاں چکر بچ نہ وچو تے دریا تے رستے بنائے تہاں جو تہاں راہ بگول

سگبوی

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں نال وی اورستے کول ڈبرن۔

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اویں قمی بگدے جیرھا پیدائیں کریندے کیا تساں سمجیندے نوے۔

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کول بگڑتے تساں نوے بگڑ گن بگدے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے تے تے ظاہر کریندے او چاندے۔

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سببیدن او کجھ وی پیدا نہیں کر بگدے تے آپ پیدا تھے ہوئے ہن۔

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نہیں تے انہیں کول اے وی پتر نہیں جو کپڑیں ول اٹھالے ولین۔

۲۳۔ تہاڈا خدا کب تے جیرے آخرت کول نہیں میندے انہیں دے دل حق کنیں اٹھاؤن تے او وڈائی کریندے ہن

۲۴۔ اے گال پکی جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر کریندن اللہ چاندے بے شک اللہ سٹیں وڈائی کرن

والیں کول چچکا نہیں چاندے۔

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیاویندے جو تہاڈے رب کیا خٹے ہائی او آہن اے پہلے لوکیں دے قے ہن۔

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپٹے باردی پورے چسین تے جنہیں کول بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار وی چسین۔ سٹو جیرھا او بار چنیدے ہن او بہوں براے

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی تہیراں کتیاں ہن تے اللہ دے انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

وَعَلَيْتُمْ وَبِالْجَحِيمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۷﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

وَرَأَى تَعَدُّ وَنِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوها إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُلْهِنُونَ ﴿۲۰﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۱﴾

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۲۲﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۳﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُغْلِبُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۴﴾

وَإِذْ أَقْبَلَ لَهُمْ مَا دَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْأَلُوا الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ مِنْ أَوْدَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا سَاءَ مَا يَزِيدُونَ ﴿۲۶﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالَى اللَّهُ بُنْيَانُهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ وہ بین تے انہیں کول عذاب اتھو آئے جھتوں او
جانڈے دی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہ اللہ سیس انہیں کول ذیل کر لیس
تے اکھس او میٹے شریک کھان جنہیں دی وجر نال
تساں دشمن کریندے بادے تے جیکوں علم ڈا آگئے او
آکھسن بے شک اچ کافریں تے زلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اول ویلے کڈھیندن
جیلھے او اپنی جانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او
آکھ کے صلح کرن دی کوشش کر لیں جو اساں تے کوئی برائی
دا کم نہیں کیا۔ با بے شک اللہ جو تساں کریندے بادے
بہوں جانڈے۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مِنْكُمْ
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پیرہ وجر او ندرے
وچ دیر تک رہو تے وڈائی کرن والیں دا لکنا بہوں بڑا
۳۱۔ تے متقیں کول اکھیا ویسی تہا بڑے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چبگا (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی تے آخرت دا گھر دی انہیں
کیتے چبگا تے متقیں واسطے گھر بہوں چبگا۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او پس جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پیال ہوسن جو او پسند کر لیں انہیں کول ملسی
ایویں اللہ سیس متقیں کول بدلہ ڈیندے۔

جَنَّتْ عَذْرَىٰ ذَا تَدْخُلُوهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جنہیں کول فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آمہن
تہا بڑے اتے سلامتی جو تساں کریندے ہاوسے اوندی
وچر کیں جنت وچ داخل تھی وجر۔

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَاشِحِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تیبڑے رب دا فیصلہ آونگے ایویں انہیں دی کیہا جبرے انہیں
کیں پہلے بن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہیں کیا او اپنے

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ مِنْكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۵﴾

آپ تے آپ ظلم کریندن۔

۳۵۔ انہیں دے عیس دی سزا انہیں کوں آپڑیئے تے جیندے اتے اوکھدے بن اوں عذاب انہیں کوں ولہیٹ گدے۔

۳۶۔ تے مشرکس آکھے جے اللہ چاہندا تے اسان اوندے سوا لے پے کس دی عبادت نہ کروں ہاتے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا ایویں انہیں لوکس دی کیتا با جیرے انہیں کتیں پہلے بن رولس واکم تے معن کھول کے پچا ڈیون۔

۳۷۔ تے اسان ہر قوم وچ رسول پٹھیں جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کتیں بچو تے انہیں وچو کچھ بن جنہیں کوں اللہ ہدایت دتی کچھ ایجے بن جنہیں تے تباہی واجب تمس گئی۔ تے تساں سارے ملک وچ بھرو تے ڈیکھو جو جھٹلاوٹن والیں دا انجام کیویں تھیندے۔

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سیئں اوںکوں ہدایت نیش ڈیندا جیرے بنہیں کوں گراہ کرن تے انہیں دا کوئی امدادی نیش۔

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دن جو جیر صامرو لیسے او ولا جیندا نہ تھیسے تے اکثر لوک چاڈے نہیں جو لے اللہ داپکا وعدہ۔

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ بگ ونچے جو بے شک او کوڑن۔

۴۱۔ اسان جیرے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلے اسان صوف لے آبدے ہیں تمہی و نچ تے او تھی دیندے

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی اللہ دے رستے وچ اسان اوں کوں دنیا وچ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا اخْرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبِئْسَ مَا الْإِنسَانُ فَانظُرْ أَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ لُصِيٍّ ﴿٣٨﴾

وَأَنصُرُوا اللَّهَ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنْتَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَآجُرَ الْآخِرَةِ الْكَبِيرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

ضرور چنگی جا ڈلیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا رہے او
بھانن با۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٨﴾

۳۳۔ جنہیں صبر کیے تے اپنے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

۳۴۔ اسان تیں کئیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے

پھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے

تساں نوہے چاندے تے تساں یاد رکھن والیں کئیں کچھ گھنوں۔

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ بِالْبَيِّنَاتِ

۳۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم دے کے پٹیاں با۔ تے

تیبو اسان کامل ذکر بھائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے

ڈسیں جو انہیں دو بھایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

۳۶۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن

وچ ہن جو اللہ سیئیں انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے

یا انہیں تے عذاب اتھو آدے جھٹھو او چاندے وی نہ ہون۔

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

۳۷۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑے تے او اللہ سیئیں کوں

ہرانیں بگدے۔

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

۳۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے

بے شک سیڈا رب بہوں مہربان تے ول دل رحم کرن

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَاهْجُرُوا بَعْضُهُمْ

والاء۔

أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٢﴾

۳۹۔ کیا انہیں نیں ڈٹھا جو شے اللہ سیئیں پیدا کیے او ندا

پچھا وال کھبے پاسوں وی تے سچے پاسوں وی ذلیل تھی کے

اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھر دارہ ویندے۔

أُولَٰئِكَ يَرْوَا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَحُوا ظُلُمًا

۴۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی جو آسمانیں وچ تے

جو زمین وچ جانور تے فرشتے ہن تے او وڈانی نیں کریندے

۴۱۔ اپنے رب کئیں جیرھا انہیں دے اتے ہے اوں کئیں

ڈرون تے جیرمی گال دا حکم ڈتا ویندے اوں کریندن۔

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ﴿٤٣﴾

۴۲۔ اللہ سیئیں آکھئے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہا ڈا معبود

بک تے تساں میں کئیں ڈورو۔

وَلِلَّهِ يُسْجِدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

دَابَّةٍ وَالنَّاسِ كُلُّهُمْ لَا يَسْكَرُونَ ﴿٤٤﴾

يَعْمَلُونَ رَبَّهُمْ تَتَنَفَّسُ فَوْقَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ ﴿٤٥﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهُ

وَاحِدٌ فَإِنَّمَا تَزَاهِبُونَ ﴿٤٦﴾

۴

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الْيِّنٰنُ وَاصْبًا
اَفَعِدَّ اللّٰهُ تَتَّقُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جو آسمانیں و برج تے زمینیں و برج او اللہ واءے تے
فرمانبرداری او نہا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بے کس
ڈر دے ۵۳

وَمَا يَكُم مِّنْ نَّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ تُمْرَا اِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجُرُّوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ جیڑھی نعمت تہا کوں ملی ۵ او اللہ کنیں بے تے جڈاں
تہا کوں کوئی تکلیف پہنچدی ۵ تہاں ہونڈ و فریاد کریندے ۵
۵۵۔ دل جڈاں او تکلیف تہاں کنیں دور کر ڈیندے تہاں
وچو کب ٹولہ ہوں ویلے اپٹے رب و اشتریک بٹاؤن پنے
ویندے۔

تُمْرَا اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ يَرِيْهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ تہاں جو او انکار کرن جو اسان انہیں کو ڈرتے تہاں
فائدہ چا گھنوں جلدی تہا کوں پتہ بگ و لیس۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ فَمَتَّعُوْا قَسُوْا فَعَلُوْنَ ۝۵۶

۵۶۔ تے جو اسان انہیں کوں ڈرتے او نہ دے وچو کب حصہ
انہیں (معبودیں) کیستے بٹا گھندن جنہیں کوں او جائے نہیں
اللہ دی قسم جیڑھا کوڑ تہاں گھڑیندے ۵ تہاں کنیں مزور
پکھا و لیس۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَمْلِكُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
ثَالِثًا لَّتَسْلُقَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ او اللہ کیستے دھیریں بٹیندن او پاک تے انہیں کیستے
او بے جیڑھا و چا بندن۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَہٗ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُوْنَ ۝۵۸

۵۸۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھو ہر دے پیدا تھیون
دی خبرے او نہ منہ کالا تھی ویندے تے او کا وچتی پیا
ہونڈے۔

وَ اِذَا بَشِّرَا أَحَدَهُم بِالْاُنْثٰى كُلٌّ وَجْهٌ مَّسْوُوْدٌ
وَهُوَ كَاطِيْمٌ ۝۵۹

۵۹۔ جیڑھی خبر او نکوں ڈتی گئی ۵ او نہی برائی کنیں او
لوکیں کنیں کلدے کیا او نکوں ذلت دے نال رکھ گئے یا
مٹی وچ پور ڈیوے۔ سٹو بہوں گندہ ۵ جو او فیصلہ کریندن

يَتَوٰا۟ى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبۡہٗ اٰمِيْنُ كُنَّ
عَلٰى هٰؤُلَاءِ اَمۡ يَدۡسُہٗ فِی السَّرٰٓئِیۡ اِلَّا سَآءَ مَا
يَحْكُمُوْنَ ۝۶۰

۶۰۔ جیڑھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے انہیں دی
حالت بہوں ہڑی ۵ تے اللہ دی شان بہوں اچی ۵ تے
او بہوں غالب تے بہوں سیانا ۵۔

لَّذٰیۡنِ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوۡءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰی ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ۝۶۱

۶۱۔ جے لوکیں کوں اللہ انہیں دے ظلم دی وچ کنیں پکڑ

وَلَوِ یَوٰٓا۟جِدُ اللّٰهُ النَّاسَ ظٰلِمِیۡہِمۡ مَّا تَرَكَ عَلَیْہَا

مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿۳۰﴾

گئے ہاتے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے با اصل او انہیں کوں مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لمحہ پچھورہ کے بچ بگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ ۚ إِنَّ لَهُمُ الْخُسْفَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْطَرُونَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے اللہ سئیں واسطے او شے بیٹین جیرمی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زبانوں کوڑ مریندن بیشک جو انہیں واسطے چنگائی ہے۔ بے شک انہیں کیسے دوزخ دی مجاء تے بے شک او اوندے وچ چھوڑ ڈتے ولین۔

ثُمَّ أَنَا إِلَهُكَ أَنزَلْنَا إِلَىٰ آمِرٍ مِنْ قَبْلِكَ فَوَيْلٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَبُئِيَ وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْفَارُ يُنْزَلُونَ فِيهَا ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اللہ دی قسم تیں کہیں پہلے اسان قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کوں سوٹھے کر کے ڈکھالین اچ او انہیں داماکب تے انہیں کیسے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اسان تیبہ و کتاب اس واسطے لبائی جو توں انہیں کوں او گالیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آئن والیں کیسے۔

وَاللّٰهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَايَاهُ ۖ عَلَىٰ الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اللہ سئیں جھڑکین میندے واسطے تے اوندے نال بر زمین کوں آباد کیتے بے شک ایندے وچ سٹن والی قوم کیسے نشان۔

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَ دَمٍ ۖ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا وَ لَشْرِبَةً ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈبگریں وچ سبق اسان تہا کوں انہیں دے ڈڑھیں وچو خالص کھیر پھوسی تے رت دے وچو کڈھ کے پلیندے ہی جیرھا پیوٹن والیں واسطے نگیندے ویندا۔

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَ الْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَوًا وَ رِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے کھی تے انگوریں دے پھلں نال تساں شراب بنیدے ہے چنگا رزق بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیسے نشان۔

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

۳۷۔ تے تیبہ دے رب ماکھی دی مکھی کوں وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

پہاڑیں وچ گھر بناتے وئیں وچ دی تے جیرھیاں
او جہیں بنیندن۔

ثُمَّ كُلٍّ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْتَكِرُونَ ﴿٢٠﴾

۴۰۔ تے دل ہر قسم دا بھل کھا پھیں توں اپنے رب دے
بُئیے ہوئے سوکھے راہیں تے رُ۔ انہیں دے بُڑھیں
وچو بک بیون دی شے نکلدی ۴۱ جیندے رنگ مختلف
ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفا بے شک ایندے
وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ وَيَرْزُقُكُمْ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
أَزْوَاجًا لَّا يَعْزِلُ بَيْنَهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

۴۱۔ تے اللہ سیس تہا کوں پیدا کریندے تے دل تہا کوں
مریس تے تہا بڑے وچو کچھ اینجی جیرے عمرے ذلیل
ہصے تیں پچا بڑے دیندن تاں جو او علم دے باوجود کچھ
نہ جان سگن۔ بے شک اللہ بہوں جانن والا تے بہوں
قادر۔

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٢﴾

۴۲۔ تے اللہ سیس تہا بڑے وچو کچھ کوں نہیں تے رزق
وچ و دھائے تے جہیں کوں و دھ رزق طے اپٹے رزق
کوں یا نہیں دوئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے
ہصے دار بن و جن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لَّعَلَّكُمْ
تَكُونُوا رَٰزِقًا لِّأَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَدَةٍ وَرَرَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنَبِغَتْ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

۴۳۔ تے اللہ سیس تہا بڑے کیتے تہا بڑے وچو تہا لیاں
زالیں بٹائن تے تہا بڑی زالیں کیں پتر تے پوترے پیدا
کیتسی تے اوں تہا کوں پاک شہیں دارزق بڑے کیا او کوڑ
کوں میندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٤﴾

۴۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرے
آسمانیں تے زمین وچو کچھ دی بڑیون دا اختیار نیئیں
رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیں۔

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

۴۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بٹاؤ بے شک اللہ
جانڈے جو تساں لوہے جانڈے۔

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

۴۶۔ اللہ سیس بک یا نہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۚ هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾

جیرھا کہیں گال دی دی ملات نہیں رکھیندا تے جینکوں
اللہ سیس اپنوں لوچنگا رزق ڈتا ہوئے تے اوندے وچوںکے
دی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوئے کیا لے ڈویں بکوں
جہیں تھی سبکدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں
سارے لوک جاڈے نیں۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ثَلَاثِينَ أَحَدُهَا إِنَّا كَرِهْنَا لَأَيُّكُمْ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيَّاتٍ
يَبْخِرُ ۚ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾

۷۷۔ اللہ سیس ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں
وچوںکے گولنگا جیرھا کہیں نئے دی ملات نہیں رکھیندا
تے مالک تے بار جنتی منہ کریندے چنگائی نال نیں ولدا
کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدے رستے
تے ہے بکوں جہیں تھی سبکدن۔

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمِرَ النَّاسُ
إِلَّا بِالْبَصَرِ ۚ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے
قیامت دا معاملہ اکھ دے بھپکڈ آلی کار یا ایس کنیں وی
زیادہ کولہو بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۵۴﴾

۷۹۔ تے اللہ سیس تہاکوں تہاڈیں میریں بے ڈویں وچوں
کڈھے تہاں کچھ دی نہ جاڈے ماوے تے تہاڈے کیتے
کن اکھیں تے دل پٹانسی تہاں بوتہاں شکر کرو۔

أَلَمْ يَرْوِا إِلَى الْخَالِيٍّ مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُنْصِفُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نیں ڈتھا جیرھے آسمان دی نفا
وچ ہن تے خدمت کریندے ہین۔ انہیں کوں اللہ دے
سوا بیا کوئی نیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَادِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا ۚ
أَتَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۵۶﴾

۸۱۔ تے اللہ سیس تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہن کیتے
بُنائے تے ڈبگریں دے چیں نال دی گھر پٹانسی سفر دے
ڈیہیں وچ دی تے گھریں وچ دی او تہاڈے کیتے ہوئے
پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے وایں نال
سامان بیئدے تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوںکے پھاویں کیاں

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ
لَكُمْ سَرَابِیلَ تَقِیْمُ الْحَرَّ وَسَرَابِیلَ تَقِیْمُ
بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ یَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَیْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسَلِّمُونَ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَیْكَ الْبَلُغُ الْمُبِیْنُ ۝

یَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ یَنكُرُونَهَا وَآكُفِّرُهُمُ
الْكُفْرُونَ ۝

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِیدًا اتَّخَذُوا ذُرً
لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ یُسْتَعْتَبُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِیْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا یَخَفُفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ یُنْظَرُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِیْنَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاءَهُمْ قَالُوا ذَرْنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِیْنَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ
فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ یَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
یَفْعَلُونَ ۝

الَّذِیْنَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِیلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا قَوْقُ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا یَفْسِدُونَ ۝

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِیدًا عَلَیْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِیدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَكْنَا عَلَیْكَ الْكِتَابَ
بِیْنَانًا نَجْلِ شَیْءٍ وَهَدَى وَرَحْمَةً لِّلْمُسْلِمِیْنَ ۝

تے پہاڑیں وچ تہاڑے کیتے کن دیاں جہیں بٹان تے
تہاڑے کیتے چمے بٹانسی جیندے نال لتاں گرمی
کنیں بچدے ءتے کچھ چمے جیرے تہاڑے جنگ
دے ویلے بچیدن۔ ایویں او تہاڑے تے اپنی
نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو لتاں فرمانبردار بنو۔

۸۳۔ تے جے او پھر وچن تے تیڈے اتے کھلا پچا
ڈیون فرض۔

۸۴۔ اللہ دی نعمت کول او سمجھن تے ول انکار کیندن
تے اکثر کول کافرن۔

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں
ول کافر کول اہارت نہ ہوسی تے نہ غدر قبول کیتا ویسی
۸۶۔ تے جڈاں ظالم غلب ڈیکھسن انہیں کنیں او مٹھا
نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کول دھکی ڈتی ویسی۔

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپنے مشرکیں کول ڈیکھسن تے
او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے مشرک
جہیں کول اساں تیڈے سوا سبندے ہاں اے او گال
انہیں دے من تے دلا لیسن تے آکھسن لتاں کوڑے ء

۸۸۔ تے اوں ڈنہیہ او اللہ دے سامنے اپنی فرمانبرداری
ظاہر کر لیسن تے جیرھا کچھ او گھویندے ہن انہیں کنیں
گم تھی ویسی۔

۸۹۔ جہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکنین اساں
انہیں کول ایس عذاب کنیں ودھ بیا عذاب ڈیسوں جو اوزین
وچ گیر گھیتدے ہن۔

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلافت اناہیں
وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں تے اساں تیکوں دی انہیں دے
اتے گواہ ٹیسوں تے اساں لے کتاب تیڈے اتے

ہمائی و جبرمی ہر شے کو بیان کریندی و تے ہدایت تے
رہمت تے مسلمانن کیتے خوشخبری و۔

۹۱۔ بے شک اللہ سیئس الفات تے احسان دا حکم دیندے
تے قریبی سکیں کوں ڈلوں دا تے بے حیائی تے گندیں
گااہیں تے بغاوت کنیں کریندے او تہا کوں نصیحت
کریندے تاں جو تہاں سمجھو۔

۹۲۔ تے جہاں تہاں اللہ نال وعدہ کیتے اوں کوں پورا کرو
تے اپنے قسین کوں پکا کرٹے دے بعد تروڑو کیوں جو
تہاں اللہ کوں اپنے قسم نال منامن بنا گدھا با بے شک
اللہ سیئس جو تہاں کریندے و جاؤندے۔

۹۳۔ تہاں اول تربیت کالی کار دے تھیوو جیں اپنا ستر کترن
تے پکا کرٹے دے بعد ٹوٹے ٹوٹے کرڈتا ہا۔ تہاں اپنے قسین
کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بنیدے و تہاں جو ہک قوم دوجی
قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونچے۔ اللہ تہاڈی ایندے نال
صرف ازمالش کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈینہ
اللہ سیئس تہا کوں صاف صاف دس ڈیسی جو تہاں اختلاف
کریندے پئے و۔

۹۴۔ جے اللہ چاہندے تہاں ساریں کوں ہک امت بنا
ڈیوے با تے اصل جبرھا چاہندے اوں کوں اللہ گمراہ
کریندے تے جبرھا چاہندے اوں کوں سدھا رستہ دکھلیندے
تے جو کچھ تہاں کریندے و اونے بارے وچ تہاں کنیں ضرور دیکھا دیسی

۹۵۔ تے تہاں اپنے قسین کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ
نہ بناؤ و تہاں پیر جوٹ دے بعد تک پلوسی تے تہاں بُرا
نتیجہ جیسو ات گااہوں جو تہاں لوکیں کوں اللہ دے رستے
کنیں روکے تے تہاڈے کیتے وڈا عذاب۔

۹۶۔ تے تہاں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَفْضَتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يُلْوِيكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَنْهَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ فَتَوَلَّىٰ قَدَمٌ
بَعْدَ نَبْوَتِهَا وَتَذَرُوا السُّوَّةَ بِمَا صَدَّكُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

وہی جو اللہ کنیں ہے اور تہاڈے واسطے چنگا ہے
تساں چاڈے ۶۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

۹۷۔ جو تساں کنیں ہے او مک ولسی تے جو اللہ کنیں ہے
او باقی رہی والا تہے جیرے صبر کریندں اساں انہیں کوں
انہیں دے عیس دا ضرور چنگا بدلہ ڈلیسوں۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّكَ حَيَاتًا طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

۹۸۔ تے جیرھا جو ان تے تربیت جو وی چنگا کم کر لیس
تے ہوئے مومن اساں او نکوں پاک زندگی ڈلیسوں تے
اساں انہیں کوں انہیں دے عیس دے مطابق بہترین بدلہ
ڈلیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿۱۳﴾

۹۹۔ تے جیڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود
کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنین تے اپنے رب دے بھروسہ کر
والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نہیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿۱۵﴾

۱۰۱۔ اوندا غلبہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیرے اندر
نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کنیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنْزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

۱۰۲۔ تے جیڈاں اساں کہیں نشان وی جاتے بیا نشان گھن
اندرے ہیں تے اللہ ہوں چاڈے جو کچھ او لہیندے او
آہن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک چاڈے نیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۰۳۔ توں اکھ ڈے تیبڈے رب کنیں روح القدس
او نکوں سپائی نال ہانے تاں جو مومنین دے تم جہا ڈیوے
تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ۶۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّإِنِّ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ مِنْ هَذَا لِسَانٍ
عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿۱۸﴾

۱۰۴۔ تے اساں چاڈے ہیں جو او آہن جو اینکوں بیا
آدی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان
تے عجی ۶ تے اے زبان تے کھل عربی ۶۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرے لوک اللہ دی آیات کوں نیں
میندے اللہ انہیں کوں ہدایت نیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

۱۰۶۔ صرف کوڑاوبے گھڑیندن جیرے اللہ دی آیات

تے ایمان نہیں ایندے تے اوپکے کوڑن۔

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منن دے بعد اوندکار کرن سولے

انہیں دے جنہیں تے جبر کیا گیا ہوئے تے انہیں دے دل

مطئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول

ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں عے کیتے وڈا

عذاب۔

۱۰۸۔ اے ایں واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں

آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک

اللہ کا فرقم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۱۰۹۔ ایجے لوکن جنہیں دے دیں تے کن تے اکھیں تے اللہ

مہر لاڈنی ء تے ایجے لوک غافلن۔

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھانا پاوڻ والن

۱۱۱۔ بچیں بے بیشک انہیں لوکیں کیتے جیرے ڈکھ پاوڻ

دے بعد جبر کر گئیں تے جبار کیتے نیں تے مہر کیتے نیں

تیدا رب بہوں بخش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنی جان دے متعلق بھیڑا کریندا اوسی

تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے

انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۱۳۔ اللہ سنیں کہہ وستی دی مثال بیان کریندے جبر صی

امن وچ تے اطمینان وچ بائ تے اوکوں کھلا رزق

ملا با ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے

اللہ سٹیں اوکوں بکھ تے ڈر دا پاس پورا ڈتا تے گاہوں

جو او عمل کریندے بن۔

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا کہ رسول آئے انہیں

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَ

قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِإِلَافِائِهِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَلَيْسَ لَهُ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِيَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَنِعِهِمْ وَ

أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِ مَا لَعَنُوا

رَجِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَى

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَعَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

بِأَنْعَمَ اللَّهُ فَأَزَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۳۶﴾

اونکوں جھٹلا ڈتے ول عذاب انہیں کول پکڑ گدے کیوں
جو اونکوں ظالم ہن۔

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لَإِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾

۱۱۵۔ جو تہاکوں اللہ حلال تے پاک مال ڈتے اوندے دچو
تساں کھاڑتے جے تساں اوندی عبادت کریندے؟ تے
اوندی نعمت دا شکر کرو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ
وَمَا أَهْلَ لَيْعُنِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۸﴾

۱۱۶۔ اول تہا ڈرے اتے مردار تے رت تے جتامے داماس
تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے
کٹھا دچے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی دچے تے اپنی خواہش
نہیں تے حدکنیں نہ ددے تے اللہ سبب ہوں بخشش والا
تے مہربان۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۳۹﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہا ڈیاں زبانوں کوڑ مریندن انہیں ناں اے
تاں اکھو جو اے حلال تے اے حرام تاں جو تساں اللہ تے
کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او
کامیاب نیں تھیندے۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَنَنَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظِلُّونَ ﴿۴۱﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ تے انہیں کیتے دردناک عذاب
۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیا باجواں کینیں پہلے
اساں تیکوں ڈسے اساں انہیں تے علم نیں کیتا تے صل
او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۲﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی سوچ برائی کرن تے ولا تو بہ کرن تے
اصلاح کرن بے شک تہا ڈرے رب ایندے بعد ہوں بخشش والا
تے ول ول رحم کرن والا۔

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۴۳﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہائے اللہ دا پورا فرمانبردار ہا
تے خدا کوں ہک منہ والا ہا تے مشرکیں دچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِأَنْعِمِهِ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۴﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرن والا ہا تے اونکوں اوندے
رب چوٹی گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمُنَ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چمکائی ڈتی تے آخرت

الضالِّينَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا جُعِلَ الْبَيِّنَاتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنْ
رَبُّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنَّوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٩﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَلِّ مَا عَوَّيْتُمْ بِهِ
وَلَكِنْ صَبْرُكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿٢٠﴾
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿٢٢﴾

وچراونیک لوکیں وچہا۔

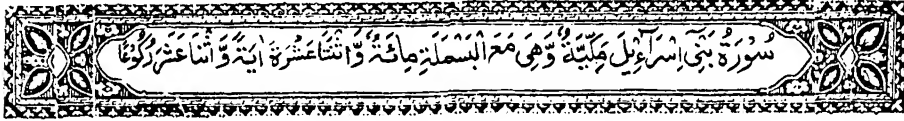
۱۶۔ ول اسان تیلو ووحی کین جو توں کہ خداے منن
والے ابراہیم دے مذہب دی پیروی کر جیرا مشرکیں وچونہا۔

۱۷۔ چن چن دی سزا انہیں کیتے بائی جن اوندے وچ
اختلاف کیتے تے بے شک تیلو رب قیامت دے ٹیہند
فیصلہ کر لسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۱۸۔ توں اپنٹے رب دی راہ دو سٹپ تے چنگی نصیحت
نال سڈتے ساریں کنیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیلو رب انہیں کوں جانڈے جیرے اوندے
رستے کنیں گمراہ تھی گئیں تے انہیں کوں دی جیرے ہدایت
پا گئیں

۱۹۔ تے بے سزا ڈیوتے اتنی سزا ڈیو جتنی انہیں تہا کوں تکلیف
ڈتی تے بے سزا مبر کر لیسو اے مبر کرن دالیں کیتے چنگا
۲۰۔ توں مبر کرتے تیلو مبر مھن اللہ دے کیتے جتے انہیں
تے غم نہ کرتے جیریاں او تدبیراں کرین توں انہیں دی وجہ
کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

۲۱۔ بے شک اللہ سب سے متقیں دے نال تے انہیں نال جیرے
نیکی کریندن۔

سورة بنی اسرائیل مکی ۱۲۲ آیتاں تے ۱۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
سُبْحَنَ الَّذِي ۱ سُبْحَنَ الَّذِي ۲
مٹگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ پاک او ذات جیرھی اپنے بندے کوں راتو
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّعْنَا حَوْلَهُ
رات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے
لِنُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأُتِيَ هُوَ السَّيِّعُ الْبَصِيرُ ۱
- چودھارو اساں برکت ڈتی عتاں جو اساں
او نکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک اوہوں
سُنُّنَ وَالَا تے ہوں ڈیکھن والا۔
- ۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوکوں
وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي
بنی اسرائیل کیسے ہدایت بنایا تے تہاں میڈے
إِسْرَائِيلَ لَا تَخْذُ مِنْ دُونِي ذِكْرًا ۱
- سوا کہیں کوں کار ساز نہ بناو۔
- ۴۔ نسل بائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار
ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
کیتا ہا بے شک اوہوں شکر گزار بندہ ہا۔
عَبْدًا شَكُورًا ۱
- ۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں
وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
لے گال ڈس ڈتی ہائی جو تہاں زمین وچ ڈو
فِي الْأَرْضِ مَرَاتِينَ وَلَتَتَلَوَّنَّ عَلْوًا كَثِيرًا ۱
- دفعہ فساد کریسو تے وڈی مہ زوری تے وڈی
کریسو۔
- ۶۔ تے جہاں پہلا وعدہ آئے اساں تہا ڈو
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا
انہجے بندے کھڑے کیتن جیرھے سخت جنگ کرن
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
والے ہن۔ او تہا ڈے گھریں دے اندر وہہ
مَفْعُولًا ۱
- گبن تے لے وعدہ پورا تھیون والا ہا۔
- ۷۔ ول اساں تہا کوں مٹائیں دے اُتے حملے
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
دی طاقت ڈتی تے اساں مایں نال تے پتیریں
وَبَيْنَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۱

نال تہا ڈی امداد کیتی تے اساں تہا کوں تعداد
وِج ودھا ڈتے۔

۸۔ تہاں کر سونکی تے او تہا ڈے اپٹے فائدے کیتے
ہے تے جے تہاں بُرائی کر سوتے تہا کوں نقصان
تھیسے۔ تے جڈاں ڈو جھے وعدے دا وقت
آئے تاں جو او تہا ڈے وڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِج پہرہ وُجھن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے وی ادغاب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

۹۔ اے تھی سگدرے جو تہا ڈا رب تہا ڈے اُتے
رحم کرے تے جے تہاں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہا کوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافرین کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھندے جیرھا
سب کنیں سدھا ے تے مومنین کوں جیرھ نیک
کل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں
واسطے وڈا اجر۔

۱۱۔ تے بے شک جیرھ لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیون والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۲۔ تے انسان شرکوں وی اویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِج
بہوں تکھا ے۔

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بنائیں تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ ے نشان کوں ڈکھائیں والا بنائے تاں

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَذَرُوا فِي
التَّيْرِ ۝

عَنْ رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عَلَيْنَا جِئْنَاكُمْ
بِجَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيدًا ۝

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَفْوَءٌ وَيُنَبِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْسُكُونَ الصَّلَاةَ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ۝

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝

وَيَذَعُ الْإِنْسَانَ بِالشُّرُودِ عَاثٍ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَاجِلًا ۝

وَجَعَلْنَا النُّجُومَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مُّحْكَمَاتٍ لَا تَنفِكُ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ
رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيَنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ

سَيُفَضِّلُهُ تَفْصِيلاً ۱۳

جو تساں اپنے رب سے فضل کوں گولو تے
تاں جو تہا کوں سائیں تے حساب دی گنتری دا
پتہ بگ۔ بگے تے برشتے کوں چنگی طراں کھول کے
بیان کر دتے۔

وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزَمْنُهُ طَرَفُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَشْهُورًا ۱۴

۱۳۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندی
اعمال نامہ چمباڑ دتے سے تے اساں قیامت
دے ڈینہہ اوندے عملیں دی ہک کتاب کھول
کے رکھ ڈیسوں۔

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كُلُّ نَفْسٍ لَّيْلُومٌ عَلَيْكَ حَيِّبًا ۱۵

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ آج توں آپ
اپنے حساب کیتے کافی ہوویں۔

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا لَنَا مَعَدَّيْنَيْنِ كُنتُمْ تَبْعَثُ رَسُولًا ۱۶

۱۶۔ جیرا ہدایت پیندے اوندی فائدہ محض ہونکوں
تھیسے تے جیرا گمراہ تھیندے اوندی نقصان
دی محض ہونکوں تھیسے۔ تے کوئی بار چا وٹ
والی کہیں پے دا بار نہیں چنیدی تے اساں
اصلو کہیں کوں عذاب نئے ڈیندے جے تیں
اساں رسول نہ پٹھوں۔

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُشْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْبِيرًا ۱۷

۱۷۔ تے جہاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرن
دا ارادہ کریںدے ہیں اساں اوندے امیر لوکیں کوں
حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے درج نافرمانی
کریںدن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی
ویندی ؎ تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر
ڈیندے ہیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۸

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلاں ہلاک کر
ڈتن تے تیرا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں
چاٹن تے ڈیکھن وچ کافی ؎۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرا مونا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاندے میں اونکوں اوندے دج جو چاندے میں جلدی بڑے
بڑیدے ہیں تے پھیں اوند اگاہ دوزخ بنا بڑیدے ہیں اوند
دج ذیل نفی کے تے دھکیج کے ہسی ۔

ثَرِيدٌ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ①

۲۰۔ تے جیہا آخرت کوں چاندے تے اوندے
مطابق کوشش کریدے تے اومومن لے لوک
بن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویدی ۷۔
۲۱۔ ساین دی مدد کرنیہے ہیں اسان انہیں دی دی انہیں دی
وی نیڈے رب دی بخشش تے تیڈے رب وی
بخشش کوں کوڑھا کا ۷ نہیں۔

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ فَشْكُورًا ②

۲۲۔ توں بڑیکھ اسان کناہیں کوں پنہیں تے کیوں
فضیلت جتی ۷۔ تے آخرت دی زندگی دجیں وچ
وڈی ۷ تے فضیلت وچ وی وڈی ۷۔

كُلًّا نُّبَدِّلُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ③

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں
ذیل تھی کے کلبا بیٹھا رہ ولسیں ۔

أَنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلَّآخِرَةِ الْكِبَرُ
دَرَجَاتٍ ۚ وَ الْكِبَرُ تَفْصِيلًا ④

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ ۷ جو صرف تسان
ہوندی عبادت کرو تے ماپیو ناں چنگا ساوک
کرو جے انہیں وجو کہیں بک کوں یا ڈوناہیں کوں
تہاڈے سامنے بڑھیا آ دنجے توں انہیں کوں
اوٹھی نہ کرنہ انہیں کوں دڑ کے ڈے تے انہیں
نال نرمی نال گال کر ۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ⑤

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَيَالِ الَّذِينَ
إِخْسَانًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ⑥

۲۵۔ تے رحمت ۷ے نال انہیں ڈوناہیں کیتے
جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے
میڈے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں
میکوں چھوٹی عمر وچ پالے ۔

وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ ۚ وَقُلْ
رَبِّ اَرْحَمُهُمَا كَمَا رَّبَّيْنِي صَغِيرًا ⑦

۲۶۔ تہاڈا رب چاندے جو تہاڈے دیں وچ جے
تساں نیک ہو سو تے بے شک او دل دل تے

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنَّكُمْ تُوقِنُونَ صَلَاحِيْنَ
فَاتَّهَ كَانَ لِلَّهِ آيَاتٍ غَفُورًا ⑧

بہوں جھکٹن والیں کوں بہوں بخشش والا ۷۔

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں راق حق ڈے تے مسکین کوں تے مسافر کوں دی تے فضول خرچی نہ کر۔

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرن والے شیطانیں دے بھرائن تے شیطان اپنے رب دا بہوں ناشکر ۷۔

۲۹۔ تے جے توں اپنے رب دی رحمت وی امید کرنی دے ہوئ انہیں کنیں منہ پھرنیدیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

۳۰۔ تے اپنے ہتھ کوں اپنی گپی نال نہ پدھ (تے شوم نہ بن) تے اپنے ہتھ کوں نہ سرو کھول ڈے (فضول خرچ نہ بن) ناں تاں ملام تھی کے تے شک کے بہہ ویسیں۔

۳۱۔ بے شک تہڈا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا ڈیندے تے گھٹا ڈیندے بے شک او اپنے بندیں کنیں باخبر تے بہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۲۔ تے اپنی اولاد کوں مکھ دے ڈر کنیں قتل نہ کر انہیں کوں دی تے تہاکوں وی اسان رزق ڈیندے ہن۔ بے شک انہیں راق قتل بہوں وڈی غلطی ۷۔

۳۳۔ تے زنا دے کولہ نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا رام۔

۳۴۔ تے جیڑھی جان اللہ حرام کیتی ۷ اوںکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جیڑھا ظلم نال قتل تھیوے تے اسان اوندے وارث کوں اختیار دیتے

وَأْتِ ذَاقَافِي حَقَّهُ وَالْإِسْكِينَ وَابْنِ السَّيْبِلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۝

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمْ ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَبْسُورًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبِيَ إِمْلَاقِي نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا لَكُمُ إِن قَتَلْتُمُ كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ۝

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْنِ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلْيَبْزُفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝

(بدے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک
اوندی مدد کیتی ویسی۔

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ وچو سوائے
چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا
تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا بچھا ویسی۔
۳۶۔ تے جیلے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے
جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے
ڈیو اے سب کنیں چنگا ۷ تے ایندا انجام وی
پہوں چنگا ۷۔

۳۷۔ تے جرمی گال دا تیکوں پتر نہیں اوندی پچھو
نہ پو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں
دے متعلق پچھیا ویسی۔

۳۸۔ تے زمین تے اکثریج کے نہ ٹر بے شک
توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوہیں پہنچ
سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے
مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

۳۹۔ تے ہر شے دی بُرائی تیدے رب دے
نزدیک ناپسندیدہ ۷۔

۴۰۔ اے اوند اک حصہ ۷ جو وحی تیدے رب تیدو کیتی ۷
حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا
معبود نہ بنا۔ نہ تے توں روزخ وچ ملام تے
ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

۴۱۔ کیا تہا بے رب تہا کوں پتہریں کیتے چن
گدے تے فرشتیں کوں (اٹھیاں) چھوہریں بنا
گدھنی بے شک تہاں خطرناک گال آبدے پئے
۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولادلا

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الشَّقِيَّةِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

وَلَا تَنْفُقْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّفْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

وَلَا تَنْتَشِرْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝

أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ

إِلَّا نُفُورًا ۝

برگال بیان کیتی ۷ تاں جو او نصیحت حاصل کرن
تے انہیں کوں اے قرآن نفرت ورج ودھیندا
پئے ۔

قُلْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا ابْتِغَوْا إِلَى
ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝

۴۲۔ توں آکھ جے اوندے نال پے خدا ہوندے
جیویں او آبدن تے او انہیں خدا نہیں دی مدد
نال ضرور رستہ گبول گھنن ۷۔

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝

۴۳۔ او پاک اوندی اچی شان تے جو او آبدن
اوں کنیں سہوں وڈا ۷۔

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ قَرْنُ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

۴۵۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے
وج او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شے محض
اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ۷
تے اصل تہا کوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں نندی
بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے سہوں بخشش
والا ۷

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّشُورًا ۝

۴۶۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھیں اسان
تیبڈے تے آخرت دے منکریں ورج بک
لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں۔

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ
عَلَّ آدَابُ لَهُمْ نُفُورًا ۝

۴۷۔ تے اسان انہیں دے دلیں تے پردے
سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے
انہیں دے کنیں ورج پوڑ سٹ ڈیندے ہیں
تے جیلھے توں قرآن ورج اپٹے رب کوں جیڑھا
بک یاد کریندیں او اپنی کندھ پیر کے نفرت
نال ٹر پیندن ۔

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَشْتَعُونَ يَا إِذْ يَتَمَتَّعُونَ بِالْبَلَاءِ
وَإِذْهُمْ جُوعٌ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَشْهُورًا ۝

۴۸۔ تے جڈاں او تیبڈی گال کوں شدے پئے
ہونندن تے جتھ واسطے او شدن اسان او جائدے
ہیں۔ تے جیلھے او تک کے مشورے کریندن تے

جیرمہ ویلے ظالم ہک بے کون آبدن جو تساں ہک
ایہجے بندے دی پیروی کریندے ء جنیدے
اتے جادو تھیا ہویا ء اے گال دی چاٹدے
ہیں۔

۴۹۔ ڈیکھ انہیں تیدے متعلق کینجھاں گا نہیں بٹائن
جیندے نال او گمراہ تھی گئیں انہیں کون کوئی راہ
بعدا نہیں۔

۵۰۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں بڈیاں
تے چورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں نوٹیں
مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں۔

۵۱۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجھو تساں پتھریا لوہا۔
۵۲۔ یا ایں کنیں دی جیرمہ تہاڈے دیں وچ
سخت مخلوق اول وی اٹھائے ویسوں تے او آکھسن
ساکوں بڈو جھی دفعہ کون جیندا کریسی۔ توں آکھ
جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا با تے او تیدو
ڈیکھ کے سرہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیں
توں آکھ اے بہوں جلدی وی تھی سگدے۔

۵۳۔ جڈاں تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد
نال جواب بڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دنیا
وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

۵۴۔ تے توں میڈے بندیں کوں آکھ گال اوبا
کرن جیرمہ چنگی بھوے۔ بے شک شیطان
انسان دا کھلا کھلا دشمن۔

۵۵۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں چاٹدے جے او
چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے
تے عذاب بڈیسو تے اساں تیکوں انہیں تے

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْعَوْنَ
سَيِّئًا ۝

وَقَالُوا إِذْ أَكْنَا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ أَتَانَا لَسَبْعُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ۝

قُلْ لَكُمْ أَجَارَةٌ أَوْ حَدِيدًا ۝
أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِصُونَ إِلَيْكَ رُدُّهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى
هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ
لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝

وَقُلْ لِيُبَارِئَ يَقُولُوا الَّذِي أَحْسنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ۝

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمُكُمْ أَوْ أَنْ يَشَاءَ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

ذمہ دار نہیں بنایا۔

۵۶۔ تے تیدڑا رب چاٹدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نیئیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور دتی ۷۔

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڑا اے خیال جو او اوںدے علاوہ خداہیں تے انہیں کوں سبڈو تے او تہاں کنیں نہ بڑکھ دور کر سگدن تے نہ بدلن دا انہیں کوں اختیار۔

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سبڈین او دی اپنے رب دو وخبن دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو تے او اوںدی رحمت دی امید رکھیندن تے اوںدے عذاب کنیں بڑون بے شک تیدڑے رب دا عذاب بڑا کلام ۷۔

۵۹۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجی وستی نہیں جنیکوں ہلاک نہ کروں یا بڑا دھا سخت عذاب نہ بڑیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ۷۔

۶۰۔ ساکوں نشان پٹھن وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے لوکس وی انیکوں جھٹلایا با تے اساں ثمود کوں بڑاچی دا روشن نشان دتا با تے انہیں اوںدے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض بڑاواں کیتے پھیندے ہیں۔

۶۱۔ تے جبراں اساں تیکوں آکھیا با بے شک

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّاسِ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ۝

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

الَّذِي آتَىٰ آدَمَ الْوَيْلَ إِلَّا فَتَنَهُ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَكُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَعَوْهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

تیبڑے رب نوکس کوں ہلاک کرٹ دا فیصلہ کر
کدے تے جبرمی خواب اساں تیکوں بڑکھائی بائی
تے ملعون درخت جبرحا قرآن وچ ہے انہیں کوں
اساں نوکس کیتے امتحان دا ذریعہ بنایا ہایتے اساں
انہیں کوں بڑریندے رہے ہیں ساڈے بڑراوٹ
انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا ڈتا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ لِي نِسًا ۝

۶۲۔ تے جیڑاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم
دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ
کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں
اونکو سجدہ کراں جینکوں میں چکڑکنیں پیدا کیتے۔
۶۳۔ بڑس تے سہی کیا اے ایہو جینکوں میں
میبڑے اُتے عزت ڈتی ۶۔ جے توں میکوں قیامت
دے ڈینہہ میں بڑویں دسی تے سوائے تھوڑیں
دے میں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر
گھنساں۔

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخْلُقَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۶۴۔ اوں آکھئے توں وچ جبرحا انہیں وچو تیبڑے
پچھو گڑسی بے شک تہاڈا بدلہ دوزخ تے او
پورا پورا بدلہ ۶۔

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنْ يَهْتَمَّ جَزَاؤُكُمْ
جَزَاءً مَّقْضُورًا ۝

۶۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیبڑا وس لگے
توں دوکھا بڑے کے سبڑ تے ایٹے سوار تے پیدل
لوکس کوں میٹر گھن وچ تے انہیں کوں مالیں تے
اولادیں وچ حصہ دار بناتے انہیں نال کوڑے
وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے
ہن کوڑے۔

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَضَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَاكِهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝

۶۶۔ بے شک میبڑے بندیں تے توں بڑاڑھا نو صیں
تھی سگدا تیبڑا رب کافی کار ساز۔

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّنُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَلِیَوكُم مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّكَ كَانَتْ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

۶۷۔ تہاڑا رب او ہے جیہا تہاڑے واسطے سمندر
وچ بیڑیں کوں چلندے تاں جو تہاں او ندا فضل
گولو بے شک او تہاڑے اتے ول ول رحم کرن
والا ۷۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا بَلَغْتُمْ إِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہاں کوئی دکھ پہنچے خدا
دے سواتساں کیوں سڈیسو تے جڈاں او تہاں کوں
بچا کے زمین تے گھن اندے تہاں منہ پھیر گندے ہ
تے انسان بہوں ناشکرا ۷۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَن يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

۶۹۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگیتو جو او
تہاں کوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڑے
اتے نکلے نکلے پتھر وسا دے ول تہاں کوں کوئی کارساز
نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَن يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّقَكُم بِمَا كُفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝

۷۰۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگئے جو
تہاں کوں دوجی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڑے
اتے تھکھی اندھاری گھولے تے تہاں کوں تہاڑے انکار
دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاں کوں ایں عذاب
کنیں بچن کیتے ساڑے خلاف کوئی امدادی نہ ملے۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

۷۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کوں بہوں
عزت ڈٹی ۷۱۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے
سواری بنائی ۷۲۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کوں
رزق ڈرتے تے جیہی مخلوق اساں بنائی ۷۳۔ اساں
انہیں کوں اوندے اتے فضیلت ڈٹی ۷۳۔

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أَذْيَبَ كِتَابُهُ
بِإِمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَعْرِفُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَيُتْلَىٰ ۝

۷۲۔ تے جیہے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں
دے امام ناں سڈیسوں تے جنہیں کوں سچے تہ وچ
اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپٹے اعمال نامے کو پڑھسن
تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝

۷۳۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ءِ او آخرت وچ وی اندھا رہیسی تے سبھی راہ کنیں بہوں پریں تھی ویسی ۔

وَأَن كَادُوا يَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِتُفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرُكَ ۖ وَإِذَا لَا تَعْلَمُ وَكَ خَلِيلًا ۝

۷۴۔ انہیں دے دے وچ مہوے ہاتے او تیکوں اوندی وجہ نال جیرھی اساں تیبڈو وحی کیتی ءِ بہوں تکلیف بڑیوں ہاتاں جو توں ایندے علاوہ بیا کلام گھڑ کے پیش کر بڑیوں تے ول او تیکوں سنگتی بٹا گھنن ہا ۔

وَلَوْلَا أَن تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝

۷۵۔ تے جے اساں تیبڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہاتے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گاہیں وچ آؤ گھیں ہا ۔

إِذَا الْأَفْئَالُ ضَعُفَ الْحَيَوةُ وَضَعُفَ الْمَمَاتِ تُعْزَلَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا ۔

وَأَن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڑھن دے مختلف منصوبے بٹیدے رہ ویندن تاں جو تیکوں بڑا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیبڈے بعد بہوں گھٹ دقت رہسن ۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

۷۸۔ اے سلوک اویں ہوسی جیویں میں کنیں پہلے رسولیں مے نال ہاتے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی نہ پسیں ۔

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُولِ النَّهْسِ إِلَىٰ عَسَىٰ النَّبِيلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سچھ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاٹھے اندھا رے تیئیں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھن آ لے تیں فرشتے لہندن ۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ نَحْمَدُكَ أَنْ يَبْعَثَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیبڈی دودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْنُودًا ۝

عبادتِ ایندے نال تیبڑا رب تیکوں تعریف والے مرتبے تے پچا بڑیسی ۔

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۝

۸۱۔ توں اکھ اے میڈے رب توں میاںوں سچے طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال کڈھ تے میڈے کیتے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا۔
۸۲۔ تے توں اکھ حق آگئے تے کوڑ بھج گئے بے شک کوڑ بھجن والا ۷

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوًّا ۝

۸۳۔ تے اساں قرآن لہندے پٹے میں جنیدے وچ شفا تے مومنین کیتے رحمت تے ظالمیں کوں محض گھائے وچ ودھندے ۔

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يُزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ۝

۸۴۔ تے جیرے ولھے اساں انسان تے انعام کرنیڈے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسواں تھی بندے تے جڈاں اونکوں ڈکھ پہنچے اونا امید تھی بندے
۸۵۔ توں اکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم کرنیڈے تے تہاڈا رب پہوں چاندے جو کون سدے رستے تے ہے ۔

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسٰنِ اَغْوٰى وَ اَنَّا بِمَا يَفْعَلُ مِنْهُ الشَّرُّ كٰنَ يُّوْسٰى ۝

۸۶۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق پچیدن توں اکھ روح میڈے رب دے حکم نال تے تہا کوں محض تھوڑا جیساں علم ڈتا گئے ۔

قُلْ كُلُّ يَفْعَلْ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ۝

۸۷۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ۷ او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں کارساز نہ لبھسی ۔

وَيَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ ۙ وَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝

۸۸۔ سوائے تیبڑے رب دی رحمت دے بے شک اوندا فضل تیبڑے اُتے پہوں وڈا ۷۔

وَلٰٓئِنْ سَأَلْتَا نَدَّهَبَنَّ اِلٰٓذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝

۸۹۔ توں اکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیساں کلام گھن آوے کیتے کٹھے زل وخن ول دی او ایں

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ اِنَّ حَصْلَهٗ كَانَ عَلَيْكَ كَثِيْرًا ۝

قُلْ لِّیْنَ اِخْتَصَّتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰى اَنْ یَّآُوْا بِیْسُلْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَأْتُوْنَ بِشِیْءٍ وَّلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظہیراً ۵۱

قرآن جیساں کلام نہیں آں سبکدے بھانویں او
ہک بڑو جھے دے املا دی کیوں نہ بن و بھن۔
۹۰۔ تے اساں این قرآن و وح لوکیں کیتے ہر گال
کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ء ول وی اکثر لوکیں
کفر دے نال انکار کر ڈتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا لُفُؤًا ۝۵۱

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں
جے تیں توں ساڈے کیتے زمین و چو چشمہ نہ کڈھیں۔
۹۲۔ یا تیبڑا کوئی کجھویرس یا انگورس دا باغ ہوے
تے اوندے وچ نہراں وہا بڑے۔

وَقَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُتُوا ۝۵۲
أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْمٍ دَعِيْبٍ فَتَفْجُرَ
الْأَنْهَارَ خِلَافَهَا تَفْجِيرًا ۝۵۳

۹۳۔ یا جیویں تیبڑا خیال توں ساڈے اُتے آسمان
دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے
سامنے گھن آ۔

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لِسَاءٍ أَوْ تَأْتِيَ
بِاللَّهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ۝۵۴

۹۴۔ یا تیبڑا سونے دا گھر ہوے یا توں آسمان تے
چڑھ و بھیں۔ اساں تیبڑے آسمان تے چڑھن کوں
وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں
جسکیں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میڈا رب پاک
میں محض یک بشر رسول ہاں۔

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرِّهِ أَوْ تُرَفَّىٰ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُّؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ نُزِلَ عَلَيْنَا كِتَابٌ نَّقْرَؤُهُ
قُلْ سُبْحٰنَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ۝۵۵

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آمیزی ء او سے
آکھ کے اوںکوں نہیں منیندے جو کیا اللہ سکیں بشر
کوں رسول بنا کے پھٹیس۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُولًا ۝۵۶

۹۶۔ توں آکھ جے زمین و وح فرشتے آرام نال
ودے ہوں ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان
کنیں فرشتہ رسول پھوں ہا۔

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ مَكًّا رَّسُولًا ۝۵۷

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہا بڑے درمیان اللہ
کا کافی گواہ بے شک او اپنے بندیں کوں جانن والا
تے ڈیکھن والا ء۔

قُلْ كَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۵۸

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَاءٌ بَكْمًا وَمَا وَهُمْ بِهِمْ لَبِئْسَ مَا وَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٨﴾

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوہو ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پکسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نہیں ے مطابق اندھے تے گونگے تے بوڑے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا لکنا ڈوزخ تے جڈاں ٹھہری تنسی اونکوں ولا بھر کا ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِنَا وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا اِنَّا لَنَبْعُوْهُنَّ خُلُقًا جَدِيْدًا ﴿٩٩﴾

۹۹۔ لے انہیں دا بدلہ ات بگاہوں جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں اکھٹے جڈاں اساں بڈیاں بڈی کے چورا چورا تھی ویسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھیسوں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰۤى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيْهِۦ فَاَبٰى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ کیا او ڈہدے نہیں بے شک اللہ شیں جس آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے اس گال تے قادر جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وح کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیار مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے۔

قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَحِبُّوْنَ خَزَاۤىِٔنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذَا لَمْ تَكُنْمْ خَشِيَّةً لِاِنْفَاقِيْ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَشُوْرًا ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں خرچ تھی وچن دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى نَسْعَ اٰتِيٍّ بَيِّنٰتٍ فَتَلَّٰ بِهِنَّۤ اٰیٰتِ رَبِّهٖۤ اِذَا لَمْ يَكُنْ مِنْ خَشِيَّةٍۭ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّیْۤ اِلَیْكَ بِمُؤَدَّۃٍ مِّنْ حٰثِرٍ ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے بن توں پچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھے بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھیدا جو تیبے اے تے جادو تھی گئے۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلُ هٰۤؤُلَآءِ اِلَّا رُبَّ سَمُوْتٍ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ جو آسمانیں تے

وَالْأَرْضِ بَصَائِرٌ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مُنْبَرًا ۝

زمین دے رب انہیں کون نشان بنا کے لہائے
تے اے فرعون بے شک میں سمجھتا ہوں توں ناکام
تھیس۔

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرِضْهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَبِينًا ۝

۱۰۴۔ اول ارادہ کیسا جو انہیں کون ملک کنیں باہر
کدھ چھوڑے تے ول اسان اونکوں تے اوندے
نال آیس ساریں کون غرق کر ڈتا۔

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ
لَفِيضًا ۝

۱۰۵۔ تے اسان ایندے بعد بنی اسرائیل کون آکھیا
تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈوجھے
وعدے دا وقت اوسی تے اسان تہاکوں ولا
کٹھا کر کے گھن ادسوں۔

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلْتُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۱۰۶۔ تے اسان قرآن کون حق نال لہائے تے
حق نال او لیتے تے اسان تیکوں خوش خبری دیون
والا تے ڈراؤن والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝

۱۰۷۔ تے اسان ایں قرآن کون سورتیں وچ
ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکس دے سامنے
آرام نال پڑھ کے سناویں تے اسان اینکوں
تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْآذَانِ
سُجَّدًا ۝

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منویانہ منسوبے شک
ایں کنیں پہلے جنہیں کون علم ڈتا گئے۔ جیسے ویلے
انہیں کون قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او
متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہونیں ڈھ پوندن۔

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک تے بے شک
ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہی۔

وَيَخِرُّونَ لِلْآذَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرے ڈھاندن تے روندن
تے اے انہیں کون جھک فوائی وچ ددھندے۔

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّحْمٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

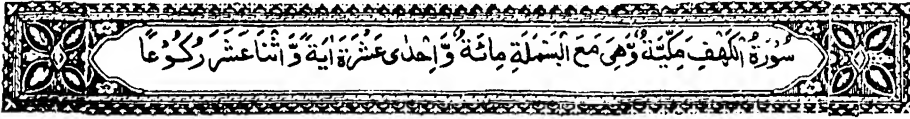
۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سبڈو یا رحمن سبڈو

أُخْسِنَ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافَتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

جیرھا ناں گھن کے سبزو اوندے چنگے ناں ہن
تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ
وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

۱۱۲۔ تے اکھ سب مغناں اللہ دیا من جیئیں نہ پتر
بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوند کوئی سنگتی بندے تے
ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

سورۃ کہف مکی ۱۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ سبھ صفات اللہ دیاں بن جیسیں اپنے بندے
تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ
نہی رکھیا۔
- ۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھائے
والی بنا کے لہائیں تاں جو اول اللہ دے سخت
عذاب کنیں ڈراوے تے مومنین کون جیرہ نیک
عمل کرنیوالا انہیں کون خوش خبری ڈیوے بلشک
انہیں کہتے چنگا بدلہ۔
- ۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہیں۔
- ۵۔ تے انہیں لوکیں کون ڈراوے جیرہ آبدن
جو اللہ سئیں پتر بٹا گدے۔
- ۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کون تے نہ انہیں نے
بیرو ڈاڑیں کون کچھ دی ہے علم تے اے پہوں وڈی
گال جیرہی انہیں دے مومنین وچونکل دی پی
اے غص کوڑ پئے مریندن۔
- ۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کون نہ منن تے ہی سببے
توں انہیں دے علم وچ افسوں دی وچکنیں اپنے آپ کون
ہلاک کر ڈیسیں؟
- ۸۔ بے شک اساں جو کہ زمین تے ہے اوندے
سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کون
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ يَمُوجًا ②
- فَيَمَّا يَتَذَكَّرُ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُدَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا ③
- مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④
وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤
- مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِبْرَاهِيمَ كِبَرٌ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ⑥
- فَلَعَلَّكَ بَاطِلٌ خَفِيَ عَنْكَ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُؤْمِنُوا
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦
- إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ⑤

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوا
مِنَ الْاِيْتِنَا حِجَابًا ⑥

اِذْ اَدَّى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ⑦

فَضَرَبْنَا عَلَى اُذُنَيْهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑧

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَنَّى الْجَزْبِيْنَ اَخْضَى لَنَا
لَيْسُوا اَمَدًا ⑨

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑩

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اِلٰهًا
لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ⑪

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ الْاِلٰهَةِ لَوْلَا
يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ سُلٰطٰنٌ بَيِّنٌ فَنَنْ اَظْلَمُ مِنْ
اَفْتَرَى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ⑫

از ماؤں جو انہیں وچو کون چنگا کم کریندے۔

۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے
اونکوں مٹا کے بر بریان کر ڈلیسوں۔

۱۰۔ کیا توں بھنڈیں بے شک کہف (غار) تے
رقیم واسے ساڈے عجیب نشانیں وچو بن۔

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے
انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنئے
دلو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں
ہدایت داسامان پیدا کر۔

۱۲۔ اساں کجھ تری دے سال انہیں دے گئیں کوں
بند رکھئے (باہر دیاں گاہیں نہ سندے بن)

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھانے تاں جو اساں ظاہر
کروں جو ڈوناہیں ٹویں وچو اپنئے رہن دی مدت
کوں کیں زیادہ محفوظ رکھئے۔

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال ڈیسیں
ہیں او کجھ جوان ہن تے اپنئے رب تے
ایمان ایندے بن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ
ودھایا ہا۔

۱۵۔ تے انہیں دے دیں کوں مضبوط کیٹا۔ اوں
دیلمے جیلے او وطن کنیں نکلیں کیٹے اٹھین تے انہیں
آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب
اینڈے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنیسوں ناں تاں اساں
سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں اینڈے سوا کہے معبود
بنا گدھن اینڈے کیٹے او کوئی روشن دلیل کیوں
نہیں گھن آندے۔ جیرا اللہ تے کوڑ گھڑے

اور کہیں زیادہ ظالم کون۔

۱۷۔ تے جہاں تساں انہیں کہیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریدے ہن انہیں کہیں انج سچے ء۔ تساں ہن غار وچ پناہ گھنو تہا بڑا رب اپنی رحمت دی راہ تہا بڑے واسطے کھول ڈیسی تے تہا بڑے واسطے ایس معاملے وچ آسانی پیدا کر لیس۔

۱۸۔ تے توں سمجھ کوں بڑبیں جیرے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سچے پاسے کہیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلھے لہندے تے انہیں دے کجے پاسو ہواں لنگھدے تے او ایس غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ء۔ جیکوں اللہ ہدایت دے گھیرے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریدے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگبتی تے نہ ہدایت ڈیوٹی والالہ بصی۔

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگلا ہویا خیال کریندیں تے اصل او مستے پین۔ تے اساں انہیں کوں سچے تے کجے پاسے تے پھریسوں تے انہیں داکتا انہیں دے نال درساں تے اپنیاں چنگھاں درگھیری رسی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ورتے تے توں انہیں کہیں کنڈیا بچ ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے اوہک بڑو جے کہیں پچھن بگن انہیں وچو بک بندے آکھے تساں چو کھی دیر رہ گئے ء۔ انہیں آکھے ڈنہہ یا اوندا بک حصہ انہیں آکھے جتی دیر تساں رہ

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا
إِلَى الْكَهْفِ بِنُحْنِهِمْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخَيِّ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّيْءَ إِذَا أَطْلَعَتْ شَرُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَإِذَا عَوَّتْ تَقْرُضُهُمْ ذَاتِ
الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ۝

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ مُوقُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشِّمَالِ وَكُلُّهُمْ بَاسِطٌ
ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمْتُ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝

وَكَذَلِكَ نَعْتَبُهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْنَا قَالَ لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بَيْرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى

وَالنَّاسُ فِي الْكَهْفِ إِذْ دَخَلُوا فِيهِ يَوْمَ إِشْرَافِهِمْ عَلَى آبَائِهِمْ مِنْ أَجْلِ آلِهِمْ وَتَوَلَّوْا وَنَحْنُ نَعْتَبُهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْنَا قَالَ لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِرِيقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى

كُلَّامًا فَلْيَايَتِكُمْ بِرُؤْيِ مَنَّهُ وَلَيْتَ لَكَفَ ۖ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝۱۵

گئے عہد تہا بڑا رب چاندے تسان شہر دو اپنا
ہک بندہ اے پیسے بڑے کے پٹھو اوڑیکھے کیندا
کھانا چنگاے او تہا بڑ و گھن آوے تے اے کم
نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہا بڑا کہیں کون
پتہ نہ لگن ڈیوے۔

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝۱۶

۲۱۔ بے شک جے او تہا بڑے آتے بڑا ڈھ تھی
گئے تے تہا کون پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا
تہا کون زور تال اپنے مذہب وچ دلا گھن اوس تے دل
تسان کڈا ہیں وی کامیاب نہ تھیسو۔

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَأَيْتُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝۱۷

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آوے وچ کوئی شک
نہیں تے جیلے او اپنے کم دے متعلق آپت وچ گاہیں کرن بگ پئے
انہیں اکھے کوئی مکان بناؤ انہیں وارب انہیں کون چگی طراں
باڈندا۔ گاہیں وچ جیرھے بڑا ڈھ تھی گئے انہیں
اکھیا اسان اس جاتے ضرور مسجد بنیدے ہں۔

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْضَهُم كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِأَلْفَيْبٍ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَأَيْتُمْ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ إِنَّهُمْ فَلَ تَمَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَ لَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ۝۱۸

۲۳۔ او اکھن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں
داکتا با تے اکھن او چنچ ہن تے چھواں انہیں
داکتا با اے ساریاں اکلن پچو دیاں گاہیں ہن
تے کہیں ویلھے آبدن ادست ہن تے اٹھواں انہیں
داکتا با توں اکھ میڈا رب انہیں دی گھڑی کون
چنگی طراں چاندے تے انہیں کون تھوڑے لوک
چاندن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا
کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق نہیں کنیں نہ
پچھ۔

۱۵

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصول نہ آکھ جوئے
کم میں سبھائیں کریساں۔

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا ۝۱۹

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَذِكْرُكَ إِذَا نَبِيتَ وَقُلْ عَنْهُ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا ارْتِدًا ۝

۲۵۔ سوائے اس کے جو اللہ چاہے تے جیلے توں بھل
وہجیس تے اپنے رب کوں یاد دیتا کر تے توں آکھ
اے تھی سگدرے جو میڈا رب میکوں کامیاب کر یسی
تے او راہ بڑ کھیس جیرا ہدایت دے زیادہ کوں بھوہ۔
۲۶۔ او غار وچ ترے سوسال تک رہ گئیں۔ تے توں
بے ودھائے نیں۔

وَلِكُنَّا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا ۝

۲۷۔ توں آکھ اللہ جامد سے جتی مدت اورہ گئیں آسمانیں
تے زمین دا غیب ہوندے کیسے پیے اوپوں بڑیکھن والا
تے بہوں سنن والا ۷ اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی
نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک
نہیں کریندا۔

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۚ لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ أَنْ يَبْصُرَهُ وَأَنْ يُسْمِعَ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ ذَلِيلٍ ۚ وَلَا يَشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیڑی تیلے
اُتے وحی تھی ۷ اونکوں پڑھ اوندی گاہیں کوں کوئی
بدلن والا کار نہیں تے تیکوں اوندے سوا ہی کوئی پناہ
دی جانہ ملسی۔

وَالَّذِي مَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں کوں نال رکھ جیرے
اپنے رب کوں فجر شام سبڈیدن تے اوندی رضامندی
چاہدن تے انہیں کنیں اکھیں ہا کے اگو نہ نکل وہجیں
کیا توں دنیاوی زندگی دا سوکھ چاہن دیں۔ تے توں
اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اسل اپنے ذکر کنیں غافل
کرتے او اپنی خواہشیں دی پیروی کریدے تے اوندی
معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

۳۰۔ توں آکھ حق تیلے رب کنیں بے جیرا چاہے
ایمان گھن آوے تے جیرا چاہے انکار کرے بے شک
اساں عالمیں کیتے بھائیاری کیتی ۷ جیڑی چوکندی انہیں
کوں ولہٹی کھڑی ۷ تے جے او پانی منگسن تے

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۚ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِنْ يَسْتَعِينُوا يَأْتُوا بِآبَاءٍ كَأَنَّهُمْ يَشْرَوْنَ الْجُوهَ بِثَنَسِ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ

۲

مُرتَفَقًا ۵

انہیں کوں انجھا پائی ڈتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے
آلی کار ہو سی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی
اے گندی پیوٹی دی خٹے بے تے بُرا لکائے ۶۔
۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرن وایس دے
چنگے کیس دے بدلے کوں اسان وچنیدے نئے۔
۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغن انہیں وچ نہراں
ونہدیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگن انہیں کوں
پوائے ویسن تے باریک تے ٹھکے ریشم دے سارے
پکڑے اوپسن تے (تختیں تے) پلنگیں تے دیہاتیں
دی میک لاکے پیٹے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ۷ تے
ڈاڈھا چنگا لکائے ۷۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسَنَتِ الْمُرْتَفَقَاتُ ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَوْجَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

۲۳۔ توں انہیں دے ساٹھے ڈو آدمیں دی مثال
بیان کر انہیں وچوہک کوں اسان انگوریں دے ڈو
باغ ڈتے تے انہیں ڈوناہیں دے چودھارو اسان
لکھیاں لائن تے ڈوناہیں دے درمیان رڑھ پیدا
کیتی ۷۔

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اِتْنَا أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا
وَتَجَرْنَا فِيهَا بُرْءًا ۝

۳۴۔ انہیں ڈوناہیں باغیں اپنا پھل ڈتے تے انہیں
وچوہک دی گھٹ نہیں تھیا تے اسان انہیں دے وچ
ہک نہر و بائی بانی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَادِرُهُ
إِنَّا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَآعَزُ نَفَرًا ۝

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنے ساتھی کوں
گالہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کیں زیادہ تے
جھتے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أَلْظَنَ أَنْ يَنْبَغَ لِهَذِهِ أَبَدًا ۝

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنے باغ وچ اپنی جان تے ظلم
کریندے ہوئیں پیٹے اوں آکھے جو میں نیں سمجھیندا
جو اسے کڈا میں تباہ تھیسے۔

وَمَا أَلْظَنَ السَّاعَةَ قَالِمَةً لَا وَلَيْنَ زُودَتْ إِلَى

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّي لَا جِدَدَ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

اپنے رب دو دلایا ونچے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا لکاڑ مل ویسی۔

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ
رَجُلًا ۝

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال گاہیں کریندا پیا اکھتے
کیا تیں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیسی تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں دل تیکوں پورا آدمی بنائیں

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب تے
میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّ اَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَدَلًا ۝

۴۰۔ جیلے توں باغ وچ بیٹھا ہا نوں تیں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیں جو اللہ چاہی۔ ساریاں
طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ بھنیدیں۔

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں
تیبڑے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیبڑے باغ
تے آسمان کنیں بھادا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے سبھ تھی ونچے۔

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا عُورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

۴۲۔ یا اوند پانی سک ونچے پچھیں توں اونکوں لہو
وی نہ سگیں۔

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقُولُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۳۔ تے اوندے پل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاراں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے اوہو ملن پئے گئے)
تے آکھتے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بناواں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَتَخَمَّرُونَكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کاء نہیں تے نہ اوند بدلہ ملیسی۔

هَٰذَا لَكَ الْآيَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

۴۵۔ ایسے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ۽ او بدلہ
ڈیوٹ وچ وی سب کنیں چنگا ۽ تے جھیکڑی انجام

وچ وی چنگا ۷۔

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی وی کھول
کے بیان کرا اوں پانی آلی کار جنکیوں اساں
جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رل
گئے تے اوبھوں بٹ گئے ہوا اونکوں اڈریندی
ودی ۷ تے اللہ سیئیں ہر شے تے طاقت رکھنیدے
۴۷۔ مال تے پتر دنیاوی زندگی دا سوٹھپ تیرے
رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ
نال باقی رہی اے نیک اعمال چنگن۔

۴۸۔ تے جڈاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں
زمین کوں ڈیکھیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے
آئے سامنے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کھا
کر لیسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیوں۔
۴۹۔ قطاریں وچ تیرے رب دے سامنے پیش
کیتے ویسں (او آکھیں) تساں ساڈے کولہو اوں
آئے ۷ جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے
تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے
دی گھڑی کڈا ہی مقرر نہ کر لیسوں۔

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے)
رکھ ڈتی ویسی تے توں جرمیں کوں ڈیکھیں اوڈرے
پے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھن ہائے
افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوٹی
اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گن کے رکھ ڈنسی
تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ ڈتا ویسی
تے تیرے رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا۔

۵۱۔ تے جیلے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

وَاصْرِبْ لَهُم مَّثَلُ الْجَبْرِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

الْأَمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَلَىٰ
الضَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

وَيَوْمَ نُسَبِّحُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ
فَلَمْ نَعَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

وَعُرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَنَّ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوْلَيْتَنَّا مَا لَ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُعَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْضَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِنَّمَا كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
اَتَّخَذَ وَنَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُنْسِلُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

دی فرمانبرداری کرواتے ہیں فرمانبرداری کیتی
سوائے ایسے دے او جنہیں وچو ہا۔ اوں اپنے
رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تہاں اونکوں تے
اوندی اولاد کوں میٹرے سوا سنگتی بنیدے تے
او تہاڑے دشمن۔ خالمیں دا بدلہ پہوں بُرا ۵۱

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ
أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتَ مُتَّخَذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش
دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپنی پیدائش
دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرٹ وایں کوں اپنا امدادی
بنا سگدا ہا۔

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَذَعَبُوا
وَلَمْ يَنْتَجِبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ مَوْبِقًا ۝

۵۳۔ تے جڈاں اکھسی جنہیں کوں تہاں میٹرے شریک
بنیدے ہاوے سبڈ او انہیں کوں سبڈیسن تے او
انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اسان انہیں دے
درمیان روک بنا ڈیسوں۔

وَرَأَى الْجَحِيمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ
لَمْ يَجِدُوهَا مَعْصَرًا ۝

۵۴۔ تے جہرم بھا کوں ڈیکھسن تے اے بھیسن جو
او ایندے وچ پڑوں واسے پن تے اوں کنیں
پچھو تے ہٹن دی جانہ پس۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

۵۵۔ اسان ایس قرآن وچ ہر مثال کوں کیتے مختلف
طریقے نال بیان کیتی تے انسان پہوں ساریں گالیں
وچ سب کنیں ودھ بحث کرن والا ۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا رَحْمَةً إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ جُبُلًا ۝

۵۶۔ تے لوکں کوں کیں کئے جو جرمی بدایت انہیں کنیں
آئی اوںکوں من گھنن تے اپنے رب کنیں بخشش منگن
سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوکں دی حالت
آونچے تے یا وں انہیں دے ساٹھے عذاب آونچے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

۵۷۔ اسان رسولیں کوں خوش خبری ڈیون والا تے
جڑا وں والا بنا کے پٹھے کافر کوڑ کیتے ایس واسطے
جھگڑا کریندن تاں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیون

تے میٹھی آیات تے بُرا دے کون مذاق وانشانہ
بنائے نیس۔

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا عالم کون مٹی سبگدے جینکوں
اپنے رب دے نشان یاد ڈوائے گئیں اوں منہ پھیر
گدے تے جو انہیں مل کیتے ہن اوںکوں بھل گئیں بے شک
انہیں دے دیں تے پر دے پاؤن اوںکوں سمجھیں
سبگدے تے انہیں دے کنیں وچ پورے سٹے سے جے
توں انہیں کوں ہدایت دو سٹینڈیں او کڈاپیں وی
ہدایت نہ پئیں۔

۵۹۔ تے تیرا رب ہون بخش والا تے ہیوں رحمت
کرن والا۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نل
انہیں کوں تباہ کرن چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی
عذاب ڈیوے ہا انہیں واسطے بک معیاد مقرر انہیں
کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ ملے۔
۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اسان ظلم
دی وجہ نال ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا
وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیاں ٹردا
رہ دیساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملن دی
جائے تے چچ نہ وچاں یا مدیں تک ٹردا رہ وچاں۔
۶۲۔ تے جڈاں او ڈو میں سمندر دے ملن دی جا
تے پہنچن او اپنی بھی بھل گئیں تے او سمندر وچ
درک کے پہنچ گئی۔

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئیں او اپنے جوان
کوں آکھے فیر دکھانا ساکوں ڈے بے شک اسان
ایں سفر وچ ہیوں تھک گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَئِىَ مَا قَدْ مَتَّ يَدُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُكْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ۝

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُدَاخِلُهُمْ بِمَا
كُتِبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْدِيلًا ۝

وَالَّذِي أَنْزَلْنَا مِنْكُم مَّنًى ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَنْ يَكْفُرْ لَهُمْ مَوْعِدًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَيْبِلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهِ إِتَيْنَا غَدَاةً لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

قَالَ ارْءَيْتَ اِذْ اَوْيَيْنَا اِلَى الصُّخْرَةِ فَكَانِيَ نَسِيْتُ
الْحُوتَ وَمَا اَنْذَرْنِيهِ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَكَ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝۱۶

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہء جیلے اساں چٹان تے
آرام کیتے اوں ویلے میں پھس بھل گیاں ہم تے اے
اچھی میکوں ماسوائے شیطاں دے کہیں بے نہیں بھلوائی جو میں اذکوں
یاد کراں ہاتے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال
راہ بنا گئی۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلٰى اَنۡاٰرِہِمَا
تَصَصًّا ۝۱۷

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں گولیتدے
ہاے پچھیں او اپنے پیریں دے نشان تے پچھو میں
ولین۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنۡ عِبَادِنَا اٰتٰیۡنَہٗ رَحْمَةً مِّنۡ
عِنۡدِنَا وَعَلَّمْنٰہُ مِمَّا لَدُنَّا عَلَمًا ۝۱۸

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کون سا بڑا اکب اینہما بندہ
پلے جنیکوں اساں اپنے کولہو رحمت جُتی تے اپنی
جناب توں خاص علم دیتا نا۔

قَالَ لَہٗ مُوسٰی هَلْ اَتَّبَعُکَ عَلٰی اَنْ تُعَلِّمَیۡنِ
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ۝۱۹

۶۷۔ تے موسیٰ اوں کوں آکھئے کیا میں تیرے
پچھو جلاں این شرطیں جو میکوں توں اوسکھاویں
جو تیکوں ہدایت دیاں گاہیں سکھایاں گئیں۔

قَالَ اِنَّکَ لَنْ تَسْتَطِیْعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۲۰

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میرے نال اصلو
صبر فوصیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰی مَا لَمْ تُحِطۡ بِہٖ خُبْرًا ۝۲۱

۶۹۔ تے توں کیوں اوں گال میں صبر کر سگدیں
جنید تیکوں علم وی کاہ نہیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيۡ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِیۡ لَکَ
اَمْرًا ۝۲۲

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرٹ والا پیسیں۔
جے اللہ چاہے میں تیرے کہیں حکم دی نافرمانی
نہ کر لیاں۔

قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِیۡ فَلَا تَتَّخِذْنِیۡ عَنْ شَیْءٍ حَاجًّا اٰخِرًا
لَّکَ مِنْہٗ وَذُکْرًا ۝۲۳

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میرے نال ٹر دیں تے توں
میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے میں
میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

فَاَنْطَلَقَا فَرَقَا اِذَا رَکِبَا فِی السَّفِیۡنَةِ خَرَقَهَا قَالَ
اَخْرِقْہَا لِتَغْرِقَ اَہْلَہَا لَقَدْ جِئْتَ شَیۡئًا اِمْرًا ۝۲۴

۷۲۔ اوڑوہیں ٹر پئیں تے اوڑوہیں پیٹری
وچ سوار تھی گئیں۔ تے اوں اذکوں سوراخ

کڑھے چا اوں آکھئے تیں ایکوں سوراخ ایں
واسطے کڑھے جو ایندے سارے سوار غرق تھیں وچیں
تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا۔

۷۴۔ اوں آکھئے ہن میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں
ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرپیں تے انہیں ڈوناہیں کوں
ہک چھوہر مل گئے اوں اوں کوں قتل کر ڈتے اوں
آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون
دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا
بجیب کم کیتے۔

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تیں کنیں کہیں گال
دا چھاں تے توں میکوں اپنے نال نہ رکھیں میڈے
خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرپیں تے اوڈوہیں ہک
وستی کنیں آٹن تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں
دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ
ڈٹھی جیر می ڈہن تے ہائی اوں کوں بٹاؤں چا۔
اوں آکھئے جے لچاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا
ہا نوں۔

۷۹۔ اوں آکھئے ہن میڈے تے تیرڈے
انجوانج تھیون دا ویلھا آگئے جیر می گال تے توں
مہر نوہیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
اَمْرِي عُسْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقْتُلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً يَعْلَمُ نَفْسُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُمَّ ۝

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ اِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَا فَلَا تَصْغُرْنِيْ فَاَنْطَلَقَا
تَحْتَ اِذَا لَقِيَا اَهْلًا قَرْيَةٍ اِنْطَلَمَا اَهْلُهَا
فَابْوَ اَنْ يُصَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُرِيدُ
اَنْ يَنْقَضَ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ اَجْرًا ۝

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ سَاِنتُكَ بِتَاوِيلٍ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ڈرساں۔

۸۰۔ بیٹری کچھ مسکینیں دی ہائی جبرے دریا
وچ کم کریندے ہن ایندے کچھو کچھ عالم بادشاہ
ہا جیر حاہر بیٹری کول زودنال کس گھندے ات
گالہوں میں ایٹکوں عیب والا کر ڈتے۔

۸۱۔ تے جیہ جھوٹا اندرے پیو نا مومن ہن ساکوں
ڈر ہا جو اے انہیں ڈوناہیں تے شیطانگی تے
کفر وال الزام نہ ڈیوے۔

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں داریب انہیں
ڈوناہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے
رحم والا جھوہر ڈیوے۔

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈو یتیم جھوہریں دی
ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈوناہیں دا خزانہ
ہا۔ انہیں داپو نیک ہا تیلے رب ارادہ کیتے
جو اوں کٹرے نیکر تھی وچن تے اپنا خزانہ کڈھ
گھنن اے تیلے رب دی خاص رحمت ہائی۔
اے کم میں اسٹے ولوئیں کیتا اے ہے ایں
گال دی حقیقت جھندے اتے توں مبرنوصیں
کر سگیا۔

۸۴۔ اوئیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھن
توں اکھ جو میں تہا ڈے ساٹے اوندے متعلق
ضرور ذکر کریساں۔

۸۵۔ اساں بے شک اوںکوں زمین وچ حکومت
ڈتی ہائی تے اساں اوںکوں ہر شے داراہ ڈسیا ہا
۸۶۔ تہا وراہ تے ٹرپے۔

۸۷۔ تے جیلے او سمجھ لسن دی جاتے آئے

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَسْأَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ تِلْكَ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّجَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۝

وَأَمَّا الْإِخْدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ بَيْنَهُمَا كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَةِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
مِنْهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآيَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ۝
فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

عَيْنٍ حَيِّئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۚ قُلْنَا
يَلٰٓئِلَ الْاَقْرَبٰتِ اِنَّمَا اَنْ تَعْدَبَ وَرَآءًا اَنْ
تُعَذِّبَ فِيْهِمْ حُسْنًا ۝

اور سمجھ کوں رب آئے چشمے وچ لہندا ڈٹھے
اوندے نال کجھ کوک وی ٹٹھنسی اساں آکھتے
اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا
ڈے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک
کنیں کم گمن۔

قَالَ اِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّكْرًا ۝

۸۸۔ اول آکھے جیرھا ظلم کر لسی اساں اوں
کوں ضرور سزا ڈیسوں تے دل او اپنے رب
دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی
۸۹۔ تے جیرھا منیسی تے چنگے کم کر لسی
اوندے کیسے چنگا بدلہ ۶۶ اساں وی انہیں
کوں ضرور اپنے حکم نال سوکھی گال اکھسوں۔
۹۰۔ ول اوہک راہ تے ٹر پئے۔

وَاِنَّمَا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءٌ اِلٰنٰسٰی
وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِناۤ اٰسْرًا ۝

۹۱۔ تے ول او سمجھ دے نکلن آلی جاتے
پہنچے اوں ڈٹھے جو او سمجھ اینجی قوم تے نکلتا
پیا ہا جنیدے درمیان تے سمجھ دے درمیان
اساں کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝
خَلَّ اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُوْنِهَا سَبِيْلًا ۝

۹۲۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات
کوں چنگی طراں چاٹدے ہیں۔
۹۳۔ ول اوہک راہ تے ٹر پئے۔

كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحْطٰنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝

۹۴۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے
انہیں ڈونا میں پہاڑیں دے اور ہو کجھ اینجے کوک
ڈٹھن جیرے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ
سگدے ہن۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝
خَلَّ اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّادِنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ۝

۹۵۔ انہیں اکھتے اے ذوالقرنین بے شک یا جوج
تے ما جوج زمین وچ گیٹر گھتیندے پین۔ کیا
اساں تیڈے کیسے ٹیکس ایں شرطیں مقرر کرون جو

قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا النَّاقِرَتَيْنِ اِنْ يَّا جُوجَ وَمَا جُوجَ مُفِيْدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰۤى اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا ۝

توں ساڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈے ۔

۹۶۔ اوں آکھئے میڈے رب جیرمی میکوں
ایں معاملے وچ طاقت ڈتی ۷ اوزیادہ چنگی ۷
میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں
تھاڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈینداں ۔

۹۷۔ تساں میکوں لوہے دے مکرے ڈیو اوں ڈو
پھاڑیں دے درمیان ہندہ پدہ کے بوجھیاں کوڑتے
اوں آکھئے بجا پاو تے جیرے ویلے اوں کوں
بجا بٹا ڈتس تے آکھیس میں کنیں تاناگن آؤ میں
اینڈے اتے سٹاں ۔

۹۸۔ انہیں کوں اونڈے اتے چڑھن دی طاقت کاہ
نہ ہائی تے نہ او اونڈے وچ سندھ مار سگدے ہن ۔
۹۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب دا خاص احسان تے
جڈاں میڈے رب دا وعدہ اوسی او ایکن لڑے لڑے
کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ۷ ۔

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او
بک ڈو جے تیں جوش نال حملہ کرین دھوتو دچایا
ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں ۔

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافرین دے
سامنے گھن اوسوں ۔

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے
وچ ہن تے اوسن دی نہ سگدے ہن ۔

۱۰۳۔ کیا کافر خیال کرینداں جو او میکوں چھوڑ کے میڈے
بندیں کوں امدادی بجا گھنسن تے بے شک اساں

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الضَّعِيفِينَ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ۝

مَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَفْعًا ۝

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَعَاءًا ۝

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِ أَوْلِيَائِهِ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

نُزُلًا ۝

دوزخ کافر میں کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتے
ہوئی ۶۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تھا کوں اسل بڑسوں جیسے عیسیٰ
دے طاف نال ہوں گھاٹے وچ بہن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝

۱۰۵۔ جنہیں دیاں ساریاں کوششاں میں زندگی وچ
وہنجیدیاں پین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم
کریندے پین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْرًا ۝

۱۰۶۔ اے لوکن جنہیں اپنے رب دی نشانیں دا
تے اوندے ملن دا انکار کیتے تے انہیں دے
عمل وچنجی گئین قیامت دے ڈینہہ اسل انہیں
کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسیوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَآتَّخَذُوا الْبَنِيَّ
وَرُسُلِي هُزُوًا ۝

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ۶۔
انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال ٹھکیراں
کیتین۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْإِزْدِجَارِ مِن نُّزُلًا ۝

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنہیں چنگے کم کیتین
انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔
۱۰۹۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ
تھیون چاہسن۔

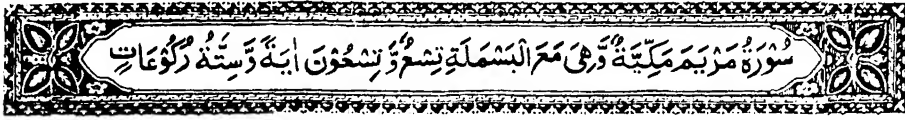
خُلْدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گاہیں
دے لکھن کیتے مس بٹ وچ تے میڈے رب
دی گاہیں ختم تھیون کنیں پہلے سمندر مک
ولیسن بھانویں اوہو تلامس بی گھن آؤں

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَفَلْتَ رَبِّي لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِثًّا
يُسْبِلُهُ مَدَدًا ۝

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی
ہاں میڈو وحی تھیندی ۶ جو تہا ڈاکو خدا ۶ جیہا
اپنے رب دے ملن دی امید رکھیندا جوے او
چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کیں کوں خراب نہ کرے۔

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ إِلَهُكُمْ إِلَهًا
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يُرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

سورۃ مریم مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیات تے ۶ رکوع

- ۱۔ شروع کرنیواں اللہ دے ناں نال جبرحائین منگئے
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ
 بکھاوٹ والا ایں۔
- ۳۔ تیبڑے رب دی اوں رحمت دا ذکر جیہا اوں
 اپنے بندے زکریا تے کیتی۔
- ۴۔ جڈاں اوں اپنے رب کوں ہولے ہولے سڈیئے۔
- ۵۔ تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں بڈیاں
 کمزور تھی گئیں تے بڈھیے نال میڈا سر چٹا تھی
 گئے تے اے میڈے رب میں کڈا ہوں وی تیں
 کنیں دعا منگئی نال ناکام نہیں تھیا۔
- ۶۔ تے بے شک میں اپنے سکیں کنیں اپنے بچھو
 ڈرواں تے میڈی زال سندھ تے توں میکوں اپنے
 ولوہک وارث بڑے۔
- ۷۔ جبرحائین تے آل یعقوب دا وارث تھیوے
 تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بٹا
- ۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی
 خوش خبری ڈیندے ہیں اوندا ناں یحیی ء ایں کنیں
 پہلے اساں کہیں کوں لے ناں نیں بٹا۔
- ۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں ہال کیوس
 تھی سگدے تے میڈی زال سندھ تے میں وی
 بڈھیے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- كَهٰیضًا ②
- ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③
- اِذْ نَادٰی رَبُّهُ نِدَآءً خَفِیًّا ④
- قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الْاَوَّلُ ⑤
- شَیْبًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَاۤیِكَ رَبِّ شَقِیًّا ⑥
- وَ اِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ ⑦
- عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِیًّا ⑧
- یَرْثِیْ وَیَرِّثُ مِنْ اِلٰی یَعْقُوبُ ۙ وَاجْعَلْهُ رَبِّ ⑨
- رَضِیًّا ⑩
- یَرْكَرِیَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِنْسٰهُ یَحْیٰی ۙ لَمْ یَكُنْ ⑪
- لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَبِیًّا ⑫
- قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِّیْ عِلْمٌ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ عَاقِرًا ⑬
- وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِیًّا ⑭

۱۰۔ اوں آکھئے جگاں ایویں بے تیدڑا رب آبدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے ایں کنیں پہلے
میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شے نہ ہانویں
۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سٹیں آکھئے حکم اے بے جو توں لوکیں نال
ساندھوڑا ندرے راتاں نال لاویں۔

۱۲۔ ول زکریا عراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے
تے انہیں کوں بولے بولے آکھیس جو تساں فخر
شام اللہ سٹیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

۱۳۔ اے بھلی توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں
اوں کوں چھوٹی عمروج اپنا حکم ڈتا ہا
۱۴۔ اے ساڈے دلو مہربانی ہائی تے پاک کرن کیتے
ہاتے او وڈا متقی ہا۔

۱۵۔ تے اپٹے پیو ماناں نیک سلوک کرن والا ہاتے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

۱۶۔ تے جڈاں او چائے اوندرے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے دلا چنیدا کر کے اٹھایا ویسی
ول وی اوندرے اُتے سلامتی ہوسی۔

۱۷۔ ایں کتاب وچ مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنے
ٹبر کنیں پوادھو تے گئی ہائی پئی۔

۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اونڈر
اپنا فرشتہ پٹھیا تے او اوندرے ساٹے ٹکڑے جو ان
دی شکل وچ ظاہر تھیا۔

۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کچھ خدا کنیں ڈر دیں۔

۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیدڑے رب دا پٹھیا

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

يُخَيِّحُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَ
صَبِيًّا ۝

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكَلْبِ مَرْيَمَ إِذْ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا

- زَكِيًّا ۝
قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَنْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا خَفِيًّا ۝
فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكَ سِرًّا ۝
وَهَوِّنِي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكِ رَبُّنَا
جَنِيًّا ۝
فَكُلِي وَاشْرَبِي وَكَذَرِي عَيْنًا قَامًا تَذَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
أَيُّومًا إِنِّيئًا ۝
فَأَنَّتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يُمَزِّيمٌ لَقَدْ جِئْتَ
شَيْئًا فَرِيًّا ۝
يَا تَحْتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ۝
فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
- ہو یا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی نمبر) ڈیواں
۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیوں تھیں تے میکوں
کہیں آدمی تھ نہیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔
۲۲۔ اوں آکھئے کال ایویں ہے تیبڑا رب آہدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے تاں جو اساں اونکوں
لوکس کیتے نشان بٹاؤں تے اپنے ولورجت بٹاؤں
تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔
۲۳۔ اوں اونکوں ڈڑھ وق چا کے پہوں پریں
بک جاتے گھن گئی۔
۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں گھن تے اونکوں کچی دے
منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے این کنیں پہلے میں
مروخاں ہا تے میڈا ناں بٹا ڈتا ونجے ہا۔
۲۵۔ اوں روضتہ ادبوں تلویں پاسے کنیں سڈاریے توں موخی
نہ تھی تیبڑے رب تیبڑے تلے چشمہ وہا بڑتے۔
۲۶۔ تے توں کبھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او
تیبڑے تے تازہ پنڈ سٹیں۔
۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانی پی تے
ایٹی اکھیں کوں ٹھڈا کرتے جے توں کہیں بندے
کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمن
خدا دی خاطر روزے دی منوتی منی ہوئی ہا آج
میں کہیں آدمی ناں اصلوہ لیساں۔
۲۸۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں
آکھئے اے مریم تیں پہوں گندا کم کیتے۔
۲۹۔ اے ہارون دی سہیل تیبڑا پیو گندا آدمی نہ
ہا تے تیبڑی ما بدکار ہائی۔
۳۰۔ اوں ہاں دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

- ۳۱۔ ایں دے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں بیگھے وچ با۔
 ۳۱۔ ایں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میوں اللہ
 کتاب بڑتی ء تے میوں نبی بنائیں۔
- ۳۲۔ تے میوں برکت آلا بنائیں جتھاں دی میں ہوساں
 تے ایں میوں نماز تے زکوٰۃ دا کم بڑتے سی جے
 تیں میں جنیدال۔
- ۳۳۔ تے اپنی مائیں نیکی دا حکم بڑتے سی تے میوں
 ظالم بدبخت نسی بنایا۔
- ۳۴۔ تے جیرھے بڑینہ میں جایاں ایں بڑینہ میوں
 اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے دل جنیدا
 تھیں ایں ویلے وی میوں بڑے اتے سلامتی ہوسی۔
- ۳۵۔ اے جے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے وچ
 او اختلاف کریندن۔
- ۳۶۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر بڑے
 او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض
 اے آپرے تھی وچ تے اوتھی ویندی ء۔
- ۳۷۔ تے بے شک اللہ سئیں میوں دی رب تے
 تہا بڑا دی رب تہاں ہندی عبادت کرو ایھو سدا
 راہ۔
- ۳۸۔ انہیں وچ کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکس
 کیتے تباہی ء جیئیں وڈے بڑینہ دی حاضری دا انکار
 کیتے۔
- ۳۹۔ ہوں سنسن تے نکھیاں نظراں ہوسن جڈاں
 او ساڈو آوسن اصل آج دے بڑینہ ظالم ہوں کھل
 گمراہی وچ ہن۔
- ۴۰۔ تے توں انہیں کوں نا امید دی دے بڑینہ کنیں
- الْمُهْدِ صَيًّا ۝
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اُنْذِي الْكُتُبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝
 وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اِذَا مَا كُنْتُ وَاَوْصَرَنِي بِالْصَّلٰوةِ
 وَ الزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝
 وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَاَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
 وَالسَّلَامُ عَلٰى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمِ
 اُبْعَثُ حَيًّا ۝
 ذٰلِكَ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيْهِ يُمْتَرُوْنَ ۝
 مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ اِذَا قَضٰى
 اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝
 وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ ۝
 فَاتَّخَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝
 اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَكَ لٰكِنَ الظَّالِمُوْنَ
 الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝
 وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ يَخِ
 ۱۹

فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۱﴾

ڈرا جڈاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہن او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندرے۔

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿۳۲﴾

۴۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جبرے
اوندرے اتے ربدن تے سارے ساڈو دلائے ولسن۔

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ الْإِبْرَاهِيمَ إِذْهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿۳۳﴾

۴۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او
بہوں سچا نبی ہا۔

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَنْفَعُ وَلَا يُضِرُّ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۴﴾

۴۳۔ جڈاں اوں اپنے پیوکوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیں توں اوندی کیوں عبادت کرنیدیں جبرے

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۵﴾

۴۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جبرے
تیکوں نہیں ملتا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿۳۶﴾

۴۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت کر بے شک
شیطان رحمن خدا دا نافرمان۔

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُسَكَّ عَذَابُ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ دَلِيلًا ﴿۳۷﴾

۴۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں ڈرداں جو تیکوں
رحمن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ تَوَلَّيْتُكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَنْ لَمْ
تَنْتَهَ لِأَدْجَمَتَكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿۳۸﴾

۴۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے مہودیں
کنیں نفرت کرنیدیں جے توں باز نہ آ یوں تے تیکوں

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي
خَفِيًّا ﴿۳۹﴾

۴۸۔ اوں آکھئے میڈے اے اتے سلامتی ہوے میں تیڈے
کیتے اپنے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک

وَأَعِزِّ لَكَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي ۖ عَنِّي إِلَّا أَكُونُ بِدَعَاؤِ رَبِّي سَافِيًّا ﴿۴۰﴾

۴۹۔ میں تنہا کوں تے جنبیں کوں تساں اللہ دے
سوا سب دے ساریں کوں چھوڑ ڈلیساں تے

اپنے رب کوں سڈیساں میکوں یقین جو میں اپنے
رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیاں۔

۵۰۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں
اللہ دے سوا معبود بنیدے ہن انج تھی گئے اساں
اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے سے تے اساں
ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنی رحمت کیتی تے اساں
انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑیے۔
۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر
کمر بے شک او ساڈا چٹیا ہویا تے رسول تے
نبی ہا۔

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سچے پاسو سڈیا
ہا تے اونکوں اپنے راز دیاں گاہیں ڈسیندے
ہوئیں کوں لہو کیتا۔

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنی رحمت نال اوندے بھرا بارون
کوں نبی بنا ڈتا۔

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک
او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

۵۶۔ تے اپنے گھر دایں کوں نماز تے ذکوۃ دا حکم
ڈیندا رہندا ہا تے او اپنے رب دے نزدیک بہوں
چنگا ہا۔

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک
او سچا نبی ہا۔

۵۸۔ تے اساں اونکوں بہوں اچے مرتبے تک
مچھایا ہا۔

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سیس نیس وچو

فَلَمَّا اخْتَارَهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلَيَّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ
نَجِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

ذُرِّيَّةَ آدَمَ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خُذُوا بِحَبْلٍ وَإِيتُوا ۝۵۰
فَخَلَفَ مِنْ بَدْوِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهْوَةَ فَسَوْفَ يُلْقَوْنَ عُقَابًا ۝۵۱

انعام کیتن لمے آدم دی اولادن تے انہیں وچو جنہیں
کوں نوحؑ نال اساں پٹیری وچ چاتا نے ابراہیم تے
اسماعیل دی اولاد وچو جنہیں تے انہیں وچو جنہیں کوں
اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چٹن مجھے۔ جہاں
انہیں تے رحمن دیاں آیتاں پڑھیاں دیندن تے
او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھر پوندن۔
۵۰۔ انہیں دے بعد کب نسل آئی جنہیں نمازاں ضائع
کر ڈٹن تے خواہشیں دی پیروی کیتی تے او ضرور
گمراہ تھی ویسں۔

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُلْقَوْنَ فِيهَا شَيْئًا ۝۵۲
جَنَّتِ عَذْرَاءُ ابْنِيَ وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۝۵۳
لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَبَؤًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا
بُكَرَةٌ وَعَشِيًّا ۝۵۴

۴۱۔ سوائے اوندے جیرا تو بہ کرے تے ایمان گھن آوے
تے چنگا گل کرے تے او لوک بہشت وچ داخل
تھیسں تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیا ویسی۔
۴۲۔ ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمن خدا نے اپنے
بندیں نال کیئے جیرا حالی لگی ہوئی بے شک اوندے
وعدہ پورا تھی کے رہیسی۔
۴۳۔ او اوندے وچ کوئی وابہات کال نہ سٹسٹ
سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں
فجر شام رزق ملیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَزَلُّوا إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكُمْ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نِئًا ۝۵۵
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُونَ لَهُ سُبْحَانَ ۝۵۶

۴۴۔ او بہشت جیندا اساں اپنے بندیں وچو
انہیں کوں وارث بیسیوں جیرے بہوں پرہیزگارن۔
۴۵۔ تے اساں عرض اپنے رب دے حکم نال ہندے
ہیں جو ساڈے ساڈے ہے تے جو ساڈے چھو
جو انہیں ڈونائیں دے ادم وچ سب اللہ دا
تے تہاڈا رب بھلن والا نیس۔
۴۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب تے جیرا
انہیں دے درمیان توں اوندی عبادت کرتے

یہاں اوندی عبادت کرنی رہ کیا توں اوندی صفات
آلا کہیں کوں چاندی۔

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مرویساں تے
دلا جیند کر کے اٹھایا ولیساں۔

۶۸۔ کیا انسان کوں اے سگاں یاد نہیں بے شک
اساں اونکوں این کنیں پہلے پیدا کیتا تے اوکھ
وی نہ یا۔

۶۹۔ تے تیلے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں
تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے ول ضرور انہیں
کوں دوزخ دے چودھار وکٹھا کر لیسوں تے او
گوڈیں دے بھر اوندے وقح ٹھاسن۔

۷۰۔ ول اساں ہر ٹولے دچو ضرور اینجھے لوکیں
کوں انج کر گھنسون جیرے رحمن خدا دے سخت
رشتن ہن۔

۷۱۔ تے ول اساں انہیں کوں بہوں چاندے ہن جو
انہیں وچو کون دوزخ وقح ڈھنڈے دے زیادہ قابل۔
۷۲۔ تے تہاڈے دچو ہر آدمی اوں دوزخ وقح
ڈھنڈے والا تے اے خدا داتھی کے رہن والا
پکا وعدہ ۷۳۔

۷۳۔ ول اساں متقیں کوں بچا گھنسون تے ظالمیں
کوں اوندے وقح گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ
ڈھیسوں۔

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھیاں کھلیاں
آیاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومنین کوں آہدن
کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال
چنگا ۷۵۔ تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ۷۶۔

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَوْفٍ أَخْرَجْتُهَا ۝

أَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

فَوَرَّكَ لَنَحْشُرَهُمْ وَالشَّيْطَانِ ثُمَّ لَنَنْخِفَهُنَّ ثُمَّ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا ۝

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْءٍ آيَةً لَهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيَا ۝

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا جِلْيَا ۝

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ۝

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثَا ۝

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ
نَدِيًّا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا
وَرِثَةً ۝۴۰

۷۵۔ تے انہیں کہیں پہلے اسوں ہوں سارے لوئیں
کوں تباہ کہتے جیسے سامان دے لحاظ نال وی چنگے
ہن تے بڑکھ دے لحاظ نال وی۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَتَاةً
عَبَّ إِذَا رَأَىٰ مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَإِنَّمَا النَّجَاةُ
فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضَعُفُ جُنْدًا ۝۴۱

۷۶۔ توں آکھ جیرا گمراہی و بیج خدا تے رحمن اونکوں
وتھی بڑیسی تے جیسے اور عذاب کوں بڑیکھسن جنیدا
اونہیں کوں وعدہ بڑتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں
ویسے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرھا مرتبے
دے لحاظ نال براء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغْيُ ظُلُمٌ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝۴۲

۷۷۔ تے اللہ ہدایت والے لوئیں کوں ہدایت و توح
ورھیسے تے باقی رہن والے چنگے کم تیبے رب
دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی
تے انجام دے لحاظ نال وی۔

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْضَعَنَّ مَالًا
وَدَلًّا ۝۴۳

۷۸۔ کیا توں اول شخص کوں بڑٹھے جیرا سا جوی
آیات دا انکار کریندے تے آبدے جو میکوں ضرور
ڈھیر مال تے اولاد بڑتی گئی ۷

أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۴۴

۷۹۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمن خدا
کین وعدہ گھن گدے۔

كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝۴۵

۸۰۔ اصلو نہیں جو او آبدے اسوں اونکوں ضرور
لکھ رکھیسوں تے اسوں اوندے عذاب کوں ودھا
بڑیسوں۔

وَنَزِّنُ لَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝۴۶

۸۱۔ تے جو او آبدے پئے اسوں اوندے وارث
بٹسوں تے او سا بڑو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝۴۷

۸۲۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن
تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَلَالًا ۝۴۸

۸۳۔ اصلو نہ تھیسوں او معبود انہیں دی عبادت
دا ضرور انکار کر بڑیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

سحقی ولسن -

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اسان بے شک شیطانیں
کوں کافرین دوپھٹے سے تے کافرین کوں
ابھارن تے چاون -

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اسان
انہیں دے بڑینہ گنریہ ہون
۸۶۔ جڈاں اسان متقیں کوں رحمن خدا دو کھٹے
کر کے گھن اوسوں -

۸۷۔ تے جبر میں کوں بھل کے دوزخ دو گھن
ولیسوں -

۸۸۔ اول ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی
سوائے اونے جس رحمن خدا کیں وعدہ گدما ہوسی -

۸۹۔ تے او آبدن خداے رحمن پڑ بنا گدے -

۹۰۔ تسان بہوں گندی گال کیتی -

۹۱۔ سحقی سبکدے جو آسمان ترٹ و بجن تے زمین
پھٹ و بچے تے پہاڑ بکے بکے ٹوٹے تھی کے ڈھ
پون -

۹۲۔ ات گاہوں جو انہیں رحمن دا پتر بنا گدے

۹۳۔ رحمن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بنا دے -

۹۴۔ ہا جو کج آسمانیں تے زمین و بچ اور رحمن خدا دو
بانھے بٹ کے اوسن -

۹۵۔ اول انہیں کوں ولہیٹ گدے تے گن گدے سی -

۹۶۔ تے اوسارے قیامت دے لہینہ اوندو کھتے کھتے

اوسن -

۹۷۔ بے شک اولوک جبرھے ایمان گھن اُن تے نیک کم کیتن
خداے رحمن انہیں کیتے محبت پیدا کر لیس -

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَذُّعُهُمْ
أَسْرًا ۝

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَنُؤَدِّيهِمْ

وَنُؤَفِّقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَتِهِمْ ۝

لَا يَتْلُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝

تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ

تَخْرُجُ الْجِبَالُ هَدًّا ۝

أَن دَعَا إِلَى الرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

وَمَا يَتَّبِعُ لِلرَّحْمَنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ

عَبْدًا ۝

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝

وَكُلُّهُمْ أَيْنِيَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ

وُجْدًا ۝

فَأَنبَأْتَهُمْ أَنَّهُ بِإِسَاءَتِكَ إِنْبِشْرٌ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِيرٌ
بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۝۹۸

۹۸۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ
سوکھا کرتے ہلے۔ تاں جو توں ایندے
ڈیویں تے بھگوا لوکس کوں ڈراویں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِشُّ مِنْهُمْ
مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ۝۹۹

۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قواں ہن جنہیں کوں
اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس
کرسکدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کرٹوا سٹدیں۔

سورت طہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیات تے اٹھ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- طہ ②
- مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③
- إِلَّا تَذْكُورَةً لِّمَن يَخْشَى ④
- تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ⑤
- الَّذِينَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥
- لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦
- وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالنُّفُولِ فَإِنَّهُ يَسْمَعُ الْبَرْزَخَ ⑧
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨
- وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩
- إِذْ رَأَاهُ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ⑪
- لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جُدُ عَلَى الشَّرَاسِ ⑫
- هَذَا ⑬
- فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَوْمَئِذٍ ⑭
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرینداں جیرا بن مٹکے
 ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اے پوری طاقتیں آئے نکھرے جوان۔
- ۳۔ اسان تیرے اتے قرآن ایس واسطے۔
 نہیں لایا جو توں ڈکھ وچ پویں۔
- ۴۔ اے محض ڈرٹن والیں کیتے نصیحت۔
- ۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ء جیوں زمین
 تے اچے آسمان کوں پیدا کیتس۔
- ۶۔ رحمن خدا ء جیرا عرش تے ٹکرائی نال بیٹے۔
- ۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے ہوا نہیں دے
 درمیان تے جیرا سنی ملی دے تلے بے ادسا
 کجھ ہوندا ء۔
- ۸۔ توں اچی الانویں تے بے شک او لکی گال
 کوں تے پھوں چھیں گال کوں جائدے۔
- ۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے
 پھوں چھگے ناں ان۔
- ۱۰۔ کیا تیرے موسیٰ دی گال پہنچی ء۔
- ۱۱۔ جڈاں اوں بھا ڈیٹھی تے اوں اپنے ٹہر
 کوں آکھئے تسان کھڑو بے شک میں بک بھا ڈیٹھی ء
- ۱۲۔ تھی سبکدے جو میں تہا ڈکوئی انکارا گمن آواں
 یا اوں بھانئیں میں سدھا راہ لہہ گھناں۔
- ۱۳۔ تے جڈاں اداوند کئے سب ائے سی اے موسیٰ۔

۱۳۔ بے شک میں تیرا رب ہاں توں مجتیاں
لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طوی و وح
ہویں۔

۱۴۔ میں تیکوں چٹن گدھے توں سُن جو تیرا دھی
کیتی دیندی ۶۔

۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود
نہیں میڈی عبادت کرتے میڈے ذکر کیتے
نماز ٹھہا کے پڑھ۔

۱۶۔ بے شک قیامت آوٹ والی ۶ تھی سبگدے
جو میں اونکوں ظاہر کمر ڈیواں تاں جو ہر جان کوں
اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

۱۷۔ جیرا قیامت کوں نہیں منیندا او اپنی خواہش
دی پیروی کریندے اونکوں قیامت تے ایمان کیں
روک نہ ڈیوے تے نوں ہلاک تھی دیکھیں۔

۱۸۔ تے اے موئے تیرے سچے ہتھ و وح
کیا ۶۔

۱۹۔ اوں آکھئے اے سوٹا ۶ میں ایندے نال ٹیک
لینداں تے اپٹے بکریں دی خاطر پتر چھیندینداں
تے ایندے علاوہ دی میڈے پے بہوں سارے فائدے ہن۔

۲۰۔ اوں آکھئے انیکوں سٹ۔

۲۱۔ اوں ٹیئے او ادہیں دیلے ناگ بٹ کے درکٹ
پے گئے۔

۲۲۔ اللہ سیس آکھئے انیکوں چاگھن تے ڈر نہ
اساں انیکوں ولا پہلی حالت تے گھن او سوں
۲۳۔ توں اپٹے ہتھ کوں کچھ و وح پا جیلے کڑھیں

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ۱۳

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ۱۴

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۱۵

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُخْزِيَ كُلُّ ثَقِفٍ
بِمَا تَشْعَى ۱۶

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هُوَ ۖ فَزُدْ ۱۷

وَمَا تِلْكَ بِمَعِينِكَ يُونُسَ ۱۸

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَ غَنِيِّ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى ۱۹

قَالَ أَلْقِهَا يُونُسَ ۲۰

فَالْقِهَا فَإِذَا هِيَ حَبِطَةٌ مُّتَعَفَّةٌ ۲۱

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ نَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۲۲

وَالْأُولَى ۲۳

- غَيْرُ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ۝
 اوکیں بیماری دے بغیر چٹا نکلی اے بیتان
 موسیٰ۔
- لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝
 ۲۴۔ تاں جو تیکوں اساں اچھے وچے نشان
 دکھاووں۔
- إِذْ هَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝
 ۲۵۔ توں فرعون دو وچ بے شک او منہ دور
 سقی گئے
- قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝
 ۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ
 کھول دے۔
- وَيَتْلَىٰ آمُرِي ۝
 ۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر دے۔
- وَاخْلَلْ عُنُقَهُۥ مِنَ لِسَانِي ۝
 ۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ دی کھول دے۔
- يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
 ۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔
- وَأَجْعَلْ فِي زُرِّيَآ مِنْ أَهْلِي ۝
 ۳۰۔ تے میڈے سکیں وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔
- هُرُونَ أَرْمَىٰ ۝
 ۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا۔
- اشْدُدْ يَآ أَرْزُقِي ۝
 ۳۲۔ اونڈے نال میڈی طاقت ودھا۔
- وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝
 ۳۳۔ تے اونکوں میڈے کم وچ شریک کر۔
- كَيْ نَسْجِدَكَ كَشِيرًا ۝
 ۳۴۔ تاں جو اساں تیبڈی بہوں ساری پاکیزگی بیان
 کردوں۔
- وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝
 ۳۵۔ تے تیکوں بہوں یاد کردوں۔
- إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝
 ۳۶۔ بے شک توں ساکوں بڑھائییں۔
- قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ۝
 ۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگے تیکوں ٹے
 بڑتا گئے۔
- وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۝
 ۳۸۔ اساں تیبڈے اتے بڑھی دفعہ احسان کر تے
 پئے ہیں۔
- إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُؤْمَىٰ ۝
 ۳۹۔ جہاں اساں تیبڈی ما کوں وحی کیتی ہائی جو وحی کر
 اوں ویلے ضروری ہا۔
- أَنِ اتَّخَذْتَهُ فِي التَّابُوتِ ۝
 ۴۰۔ جو توں انیکوں صندوق وچ رکھ ولا انیکوں

فَاقْبِذْ نَبِيَّہٗ فِی الْیَمِیْنِ ۖ فَلَیْلَہٗۤ اَیْمُرُ بِالْاَسْحٰجِ
بَاْخِذْہٗ عَدُوَّنِیْ وَ عَدُوْلَہٗ ۚ وَ
اَلْقِیْتُ عَلَیْكَ مَحَبَّۃً مِّمَّنِیْ ۚ وَ لَنُصَنِّعَ
عَلٰی عَیْنِیْ ۝

بِیِّنَہٗ

اِذْ تَنَسَّیْتُ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّکُمْ
عَلٰی مَنْ یَّکْفُلُہٗ ۖ فَرَجَعْتُکَ اِلٰی اُخْوَ
کَیْ تَقَرَّ عَیْنُہَا وَلَا تَحْزَنُ ۚ وَ تَتَلَّ
نَفْسًا فَنَجَّیْنٰکَ مِنَ الْغَیْرِ وَ قَتَلْنَا
مُنَوَّاتَہٗ ۚ فَلَمَّثْتُ سِیْنِیْ فِیْ اَہْلِ مَدِیْنَہٗ
نُمرَ حِثَّتْ عَلٰی قَدْرِ یُیُوْسٰی ۝

وَ اَضَلُّنَاکَ لِنَقِیْبِیْ ۝

اِذْ هَبْتَ اَنْتَ وَ اُخُوْکَ بِاٰیٰتِیْ وَلَا تَبِیِّنَا فِیْ ذٰکِرِیْ ۝

اِذْ هَبَّا اِلٰی فِرْعَوْنَ اِنَّہٗ کَلْبٌ ۝

فَقُوْلَا لَہٗ قَوْلًا لِّیْسَ اَلَعَلَّہٗ یَتَذٰکُرُ اَوْ یُنْشِیْ ۝

قَالَ رَبَّنَا اِنَّا خَافُ اَنْ یَّفْوَطَ عَلَیْنَا اَوْ اَنْ
یَّطْغٰی ۝

قَالَ لَا تَخَافَا اِنِّیْ مَعَکُمَا اَسْمِعْ وَاَذِیْ ۝

فَاٰیٰتِہٖۤ اَنَّا رَسُوْلًا رَّبِّکَ ۚ فَارْسِلْ مَعَنَا بَنٰی

دریا و بچ سٹ گھٹ دل دریا انیکوں کنہی تیں چا
سیسی انیکوں میڈا تے اوندرا دشمن پکڑ گھنسی تے
میں اپنے ولو تید بڑے دل و بچ محبت پا جڑتی تے
تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلے۔

۴۱۔ جڈاں تید بڑی بھین ٹردی دیندی ہائی تے
آہدی پٹی ہائی کیا میں تہا کوں اور تیریت جڑاں
جیرمی انیکوں پالے دل اساں تیکوں تید بڑی ما
دو ولا پٹھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڑھیاں
تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تیں بک جان
کوں قتل کر جڑتا ہا دل اساں تیکوں ایں غم کنیں
وی بچایا ہا تے تیکوں پہوں سارے امتہاں
نال آزمائے توں کنی سال مدین دے کوں وچ
رہ گئیں دل توں اے موسیٰ ایں قابل تھیں۔

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنے کیتے چن گھرے۔
۴۳۔ توں تے تید بڑا بھرا میڈے نشان گھن کے
کے ونجو تے یڈے ذکر وچ سستی نہ کرے۔
۴۴۔ تہاں ڈو ہیں فرمون دو ونجو بے شک او
منہ زور تھی گئے۔

۴۵۔ تہاں ڈو ہیں اوندے نال آرام نال گال
کراہے تھی سگدرے جو اونصیت پکڑے یا ڈرے
۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک
اساں جڑ دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی
کرے یا سستی کرے۔

۴۷۔ اوں آکھیا تہاں نہ ڈرو بے شک میں ڈرو ناہیں
نال ہاں میں سٹدا وی ہاں تے جڑدا وی ہاں۔

۴۸۔ تہاں ڈو ہیں اوندو ونجو تے آکھو جو بے شک اساں

إِسْرَائِيلَ ۖ وَلَا تُعَذِّبُهُمْ قَدْ جُنُكَ بِأَيِّهِ مِنْ
رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ۝

ہو میں تیلے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں
ساڈے نال پٹھتے انہیں کوں عذاب نہ دے۔

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَبَ
وَتَوَلَّى ۝

۴۹۔ بے شک ساڈوے دی کیتی گئی جو جیرھا جھٹلیس
تے منہ پھریس اوندے لے عذاب اوسی۔

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُؤْمِنُ ۝

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ہوتا ہیں دارب کوں۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب اوہے جیہں ہر شے پیدا
کیتی ۝ ول اوں کوں رستہ ڈکھالیں۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّنَا فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوند اعلیٰ میڈے رب
کنیں کتاب وح موجود نہ تھو کہدے میڈا رب تے
نہ جھلدے۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ ثَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝

۵۴۔ جیہں تہاڈے کیے زمین و چٹائی ۝ تے اوندے
وح تہاڈے کیے رستے کہ جنسی تے نھر کنیں پانی
بہانے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں
ہوئیں دے جوڑے کڈھینے۔

كُلُوا وَارْزَعُوا أُنْعِمْنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّهَىٰ ۝

۵۵۔ کھاؤ تے اپنئے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک
ایندے وح عقل والے لوکیں کیے ہوں نشان۔

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَىٰ ۝

۵۶۔ اس زمین وح پیدا کیتے ایندے وح اساں
ولا تہا کوں لیسوں تے ولا ڈو جی دفعہ ایندے دچو
تہا کوں کڈھیسوں۔

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝

۵۷۔ اساں فرمون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں
جھٹلائے تے انکار کیتے۔

قَالَ اجْمَعْنَا لِنُخْرِجَنَّهُ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

۵۸۔ آکھیں اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يُؤَسِّى ۝۵۰

جو توں ساکوں ساڑے ملک کنیں اچھے جادو نال
کڑھ جڑیوں ۔

فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِإِسْحَاقَ مِثْلَهُ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا ۖ لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوِّءَ ۝۵۱

۵۰ - سہن اساں وی ضرور تیردو جادو ایجو جیہاں
گھن اوسوں تے توں اچھے تے ساڑے درمیان وعدے دی جا
مقرر کرنہ اساں چھو تے ہمسوں تے نہ توں برابر
دی جا ہوے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزَّيْنَةِ ۖ وَأَن يُخْشَرَ النَّاسُ
ضَعْفَىٰ ۝۵۲

۵۱ - موسیٰ آکھئے تہاڑے وعدے دا ڈینہہ عید دا
تے کانے ڈینہہ دے کوں کوکین کوں کٹھا کیتا ونجے ۔
۵۲ - فرمون ٹر پئے تے اٹھیاں تدبیراں کھیاں
کر کے موسیٰ کنیں آگئے ۔

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۵۳

۵۳ - انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیو و اللہ تے کوڑ
نہ گھڑو ناں تاں تہا کوں عذاب پیہہ سٹھسی تے جیرھا
تے کوڑ ہدھسی او نا کام تعیندے ۔

قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَنِيلَكُم لَا تَقْرَءُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
يُفْسِدُكُمْ بِعَدَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ۝۵۴

۵۴ - او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑپین تے
لک کے منصوبے بناؤں پئے گئیں ۔

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝۵۵

۵۵ - انہیں آکھئے اے جڑو ہیں جادو گرن تے چاہن
جو تہا کوں اچھے جادو زور نال تہاڑے ملک کنیں
کڑھن تے تہاڑے جڑوے چنگے مذہب کوں تباہ
کر ڈیوں ۔

قَالُوا إِن هَٰذِهِن لَسَجْدٍ ۖ يُرِيدُنَ أَن يُخْرِجُكُمْ
مِنَ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَنَ ۚ وَيَذَّبَاطِرَ بَطَرِكُمْ ۖ لَمِثْلَ ۝۵۶

۵۶ - تہاں اٹھیاں تدبیریں سوچ گھنوں تہاں
کٹھے تھی کے او جیرھا آج جڑو تھی گیا او
کامیاب تھی ویسی ۔

فَاجْبِعُوا لَكُم كَيْدًا ثُمَّ امْتَصِفَا ۖ وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَغْلَا ۝۵۷

۵۷ - انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹھیریں یا اساں
پہلے سٹھ والے ہوں ۔

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تُلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَن تَكُونُ أَوَّلَ
مَنِ اتَّقَىٰ ۝۵۸

۵۸ - حضرت موسیٰ آکھئے تہاں سٹھو ہوں ویلے
انہیں دیاں ورھیاں تے سوڑے جادو دی وجہ کنیں

قَالَ بَلْ أَتَوْا ۖ فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ ۚ إِنَّهَا كُنُتَ ۝۵۹

ایوں بگدے بہن جیویں در کردے پین -

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل و جگر محسوس کیتے۔

۶۹۔ اسان آکھئے نہ ڈربے شک توں ڈاڑھا ہوں

۷۰۔ جیرا سوٹا تید بے سچے ہتھ و جح او سٹ

جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں

جادو دی تدبیر بنائی تے جادوگر جتو دی آوے

تے جیویں آوئے کامیاب نہیں تھیندا -

۷۱۔ جادوگر سجدے و جح ڈھ پئے تے آکھوئے

جرا ساں موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان

انیندے ہیں -

۷۲۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیوٹ کنیں پہلے

تساں من گدھے بے شک اے تہا ڈاڑھا وڈا

جیئں تہاکوں جادو سکھائے میں تہا ڈے ہتھ تے

پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کیسیاں

تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں

ڈیسیاں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جواساں وچو

کون ڈاڑھا تے باقی رہ و نجن والا عذاب

ڈے سبگدے -

۷۳۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئیں انہیں

دے مقابلے و جح اسان تیسکوں کجھ نئے سمجھدے

تے نہ اپنے پیدا کرٹ دالے دے مقابلے و جح توں

جیرا زور لیندیں لاگھن بے شک توں این دیناوی

زندگی کوں مکا سبگدیں -

۷۴۔ بے شک اسان اپنے رب تے ایمان گمن

آئے ہیں تاں جو اوساڈے گناہ بخشے تے اوں

گناہ کوں وی بخشے جیرا تیں ساکوں جادو کیتے

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ۝

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سَجْدٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى ۝

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ

وَمُوسَى ۝

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ

إِنَّهُ لَيَكِيدُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَازْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافِ

وَلَا وَصَلَبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ

إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَى ۝

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

أَكْذَى ظَنَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَقَفُّنَا

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَنفَى ۝

۱۱۱

مجبور کیے تے اللہ سنیں ہوں چنگاڑ تے باقی
رہن والا ۷۔

۷۵۔ بے شک جیرھا اپنے رب دو مجرم بن کے
اوسی بے شک اوندے کیے دوزخ اوندے
وج نہ مرسی نہ جیسی ۔

۷۶۔ تے جیرھا مومن بن کے اوسی تے نیک
عمل کر جیسی انہیں لوکیں واسطے اپنے درجے ہن ۔

۷۷۔ ہمیشہ رہن والے باغن جنیدے وج نہراں
وہندیاں ہوسن او اوندے وج ہمیشہ رہن لے
اوند ابدلہ جیرھا پاک رہسی ۔

۷۸۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہانی جو توں
اپنے بندس کوں را تورات گمن و نج تے سکے ہوئے
سمندر وچ انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑیجی
داڈر ہوئے تے نہ سمندر وچ (فرق) پٹن داڈر ہوئے
۷۹۔ فرعون اپنے لشکرناں انہیں دا بچا کیتے تے سمندراں
کوں چگی طراں لگا ڈتے۔

۸۰۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیا تے سدھا رستہ
نسی ڈسیا۔

۸۱۔ لے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن
کنیں بجایا ہاتے طور دے سجھ پاسے تہاڈے نال
وعدہ کیتا ہا۔ تے اساں تہاڈے اتے کھیاں تے
پھیرے لہائن

۸۲۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن
اینڈے وج زیادتی نہ کرو ناں تاں تہاڈے اتے
میڈی ناراضگی ہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی
لہندی ۷ او ڈھ پندے تے رُل دیندے۔

إِنَّكَ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝۵۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ۝۵۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ۝۵۷

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِبَنِيكَ فَاغْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَى ۝۵۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبُجُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ
مَا عَشِيَهُمْ ۝۵۹
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝۶۰

بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَ
وَعَدْنَاكَ حَاجِبَ الظُّلُمِ الْأَيْسَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْمَنَ وَالسَّلَوى ۝۶۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فَيَبْسُ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ
هُوِّنَ ۝۶۲

وَاتَّقِ لَفْظًا لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝۸۳

۸۳۔ تے بے شک میں پہوں بخشش والا ہاں
اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے مئے تے نیک
کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَى ۝۸۴

۸۴۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی
جلدی کڈے آگئیں۔

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتُعَذِّبَنِی ۝۸۵

۸۵۔ اوں آکھئے او میڈے پھو اوندے پن تے
میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے
رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝۸۶

۸۶۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیلے
بعد امتحان وچ پاڑتے تے بک سامری انہیں
گمراہ کیتے۔

فَرَجَّ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَ أَتٰلَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَجْعَلَ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ مِّنْ سَمَرِكُمْ فَآخَلَقْتُمْ مُّؤْعِدِي ۝۸۷

۸۷۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ
دل آئے تے آکھئے سی لے میڈی قوم کیا تھاڑے
رب تھاڑے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تھاڑے
وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں
چاہندے ہاوے جو تھاڑے اتے تھاڑے رب دا
غضب ہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف
ورزی کیتی ۶۔

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَنِيتْنَا أَذْذَارًا مِّنْ زَيْتَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ فُتِنَّا لَكَ الْفَى السَّامِرِيُّ ۝۸۸

۸۸۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف
ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو
قوم دے گاہنیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں
اوکوں سٹ گھتے ایویں سامری دی سٹ گھتے۔

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمُ وَإِلَهُ مُّوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ۝۸۹

۸۹۔ دل اوں انہیں کیتے بک گالیاں بنائے۔ جنیدے جسم وچ
پاکاں نکلیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تھاڑا تے
موسیٰ دا خدائے تے او بھل گئے۔

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۹۰۔ کیا او بڑہے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

صَرَآ وَلَا نَفْعًا ①

۴

جواب نہ ڈیندا ہاتے نہ انہیں کون نقصان پہنچا سگدا ہاتے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُودٌ مِنْ قَبْلُ يَقُولُ إِنَّنَا فُتِنُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبَعُونِي وَاطِيعُوا أَمْرِي ②

۹۱۔ ہارون انہیں کوں موسیٰ دے آؤں نکلیں پہلے اکھ ڈتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہا کوں امتحان وچ سنسٹا گئے بے شک تہا ڈارب رحمن تہاں میڈی پیروی کرو تے میڈا اکھن منو۔

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ③

۹۲۔ انہیں اکھن جو اسان او تیں ایندی عبادت کریں رہ ویسوں جے یں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يَهُودُومَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ④

۹۳۔ آؤں اکھن اے ہارون کیوں تیکوں ہلکيا ہا جیلے تیں انہیں کوں گمراہ ڈٹھے۔

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَنْعَمَتِ أَمْرِي ⑤

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ۵۔

قَالَ يَبْنَومَ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ⑥
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ⑦

۹۵۔ اوں اکھن میڈی نا دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈڑاؤم جو توں اے اکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نوہی رکھیا۔

قَالَ مِمَّا خَطَبُكَ يَسَآمِرِي ⑧

۹۶۔ موسیٰ اکھن جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّكَ لِي النَّاسُ ⑨

۹۷۔ اوں اکھن میں او شے ڈٹھی ۵ جبریں انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کچھ گاہیں من گدھیاں تے دل انہیں کوں سٹگھتیا تے میڈے دل ایں گال کوں چٹکا کر کے ڈکھالے ۵۔

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ⑩

۹۸۔ اوں اکھن توں وچ تے تیبے کیتے حکم لے ہے جو توں زندگی وچ اے اکھ دوا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاؤ تیبے واسطے ہک مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ مال سبکسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں انیکوں
ضرور سٹریسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ
گھتیسوں۔

۹۹۔ بے شک تہا ڈا خدا اللہ اوندے سوا یا کوئی معبود
نئیں او ہر شے کول جاڈے۔

۱۰۰۔ ایویں اساں تیبڑے اتے پہلے لوکس دیاں خبراں
بیان کریندے ہں تے اچھے ولو اساں تیکوں قرآن
ڈرتے۔

۱۰۱۔ جیرھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او
قیامت دے ڈینہ وڈا بار چسی۔

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہن تے قیامت
دے ڈینہ انہیں کیتے اے اہرہوں ڈکھ ڈیوٹ
والا ہوسی۔

۱۰۳۔ جڈاں دھو تو وچلا ویسی اساں اول ڈینہ
مجریں کول ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں
دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

۱۰۴۔ آپت وچ ہولے ہولے گاہیں کر لین لساں صرف
ڈاہ صدیاں رہ گئے۔

۱۰۵۔ اساں ڈاڈھا چاندے ہں جو او آبدن جلیے
انہیں وچو ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو
تماں تھوڑا وقت رہ گئے۔

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچھن توں
آکھ ڈے میڈا رب انہیں کول منڈھو پٹ کے
سٹ گھتیسوں۔

۱۰۷۔ تے انہیں کول بربریاں بنا کے چھوڑ ڈیسی۔

۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈنگ ڈیکھیں نہ اچائی۔

إِنشَاءً إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۝

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۝

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرِيقَةٌ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلْخُسْفَانِ فَلَا تُسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿٩﴾

۱۰۹۔ اوں ڈیہہ لوک سڈن والے دے پھوٹ
پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمن
خدا دے سامنے انہیں دیاں آوازاں پھکیاں تھی ویسن
تے سوائے کھس پھس دے کوئی آواز نہ سنیں۔

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَجَىٰ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠﴾

۱۱۰۔ اوں ڈیہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے
اوندے جیکوں رحمن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اوندی کمال
تے اور امنی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١﴾

۱۱۱۔ جو اوندے آگے اوںکوں چاندے تے جو اوندے
پچھڑ اوںکوں دی اوندے علم کوں او گھیر نہیں پاسگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا ﴿١٢﴾

۱۱۲۔ تے زندہ تے قائم رہوں والے خدا کیتے چہرے بھگتے
پتے ہوسن تے جیوں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّالِمَاتِ لَهُ مَوْمِئٌ لَا يُخْفُ
ظُلُمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١٣﴾

۱۱۳۔ تے جیرے نیک کم کریسن تے مومن ہوسن اوں
کہیں ظلم کنین ڈرسن تے نہ حق کھوین کنیں۔

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١٤﴾

۱۱۴۔ تے ایویں اسان قرآن کوں عربی وچ بہائے تے
اندرے وچ بر قسم دیاں ڈراون آیاں گالیں کھوں
کے بیان کر ڈتن تاں جو اومتقی بنن یا انہیں کوں خدا
دے ذکر دانواں طریقہ ڈسے۔

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْهَيْكَلِ الْهَيْئَةَ وَلَا تَعْبَلُ بِالْقُرْآنِ
مَنْ قَبْلَ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَجِبَةُ قَوْلٍ وَذِذْنِ
عِلْمًا ﴿١٥﴾

۱۱۵۔ بادشاہ تے سچا اللہ سنیں ہوں اچی شان والا
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن این کنیں پہلے جو قرآن دی
وحی تیبے اے پوری کر ڈتی ونچے ہا اے آہدارہ
اے میڈے رب میڈے علم کوں ودھا۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يُخْلِفْ
لَهُ عَهْدًا ﴿١٦﴾

۱۱۶۔ اسان آدم کنیں این کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا ہا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندانیکوں توڑن
دا ارادہ نہ ہا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ﴿١٧﴾

۱۱۷۔ تے اسان فرشتیں کوں آکھیا جو آدم کوں سجدہ
کرو ایلیں دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

۱۱۸۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیرا
تے تیرے زال دا دشمن تال ڈوناہیں کوں جنت وچو
نہ کڈھ ڈیوے ول توں معیبت وق پئے ونجیں۔

۱۱۹۔ بے شک تیرے واسطے اے ہے جو توں ایندے
وچ نا بلوکارہیں تے نہ نیلکا۔

۱۲۰۔ تے بے شک نہ ترساتے نہ دھپ وق ستریں۔

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وق اے وسواس پاڑتے
تے آکھیں اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہن
والا ون ڈساں تے ایجی بادشاہی جیسی کڈاہیں نہ سکے۔

۱۲۲۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدا انہیں دیاں
کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے
پتیریں نال او ڈوناہیں اٹھے آپ کوں ولہیٹی پئے
گین۔ تے آدم اٹھے رب دی نافرمانی کیتی تے سدے
رستے کنیں بٹ گیا۔

۱۲۳۔ ول اوندے رب اونکوں چن گدا تے اوندے
اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

۱۲۴۔ اوں آکھئے تال سارے اتھو نکل ونجو تہاڑے
وچو کچھ نہیں دے دشمنن جے تہاڑو میڈی ہدایت اوے
تے جیہا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے
اوگراہ تھیسے تے نہ او ہلاک تھیسے۔

۱۲۵۔ تے جیہا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھسی تے
بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے
ڈینہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

۱۲۶۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تیں میکوں
اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگداہم۔

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجُكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۝۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُؤُا ۝۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا
وَطِفَافًا يَبْصِفُونَ عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝۱۲۲

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝۱۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جُنُودًا لِّبَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَنَا
يَا بَيْنَكُمْ مَتَى هَدَى هَ قَمِنْ اتَّبَعَ هَذَا اے فَلَا
يُضِلُّ وَلَا يَشْفَى ۝۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنُحْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْلَى ۝۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝۱۲۶

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنْفَى ۝۱۸

۱۲۷۔ او آکسمی ایویں ہے تیبڑے کولوساڑیاں آیتاں
آیاں ہن تیں انہیں کول بھلا ڈتا آج اساں ایویں
تیکوں بھلندے ہیں۔

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝۱۹

۱۲۸۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا
حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات
تے ایمان نہیں ایندا تے آخرت دا عذاب ہوں
سخت تے باقی رہن والا ۱۹۔

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَنْشَوْنَ فِي صُلُوبِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّهَى ۝۲۰

۱۲۹۔ کیا انہیں کول ایندے نال ہدایت نہیں ملی
جو اساں انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کول
ہلاک کیتا اے انہیں دے گھوڑیں وچ ٹردے دن
بے شک ایندے وح عقل آلیں کیتے نشان۔

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامَ آجَلٍ
مُّسَمًّى ۝۲۱

۱۳۰۔ تے جے تیبڑے رب ولو ہک لال نہ تھی جوے
ہاتے اوندہ وقت مقرر نہ تھیا جوے ہاتے اے
عذاب انہیں کول چمڑیا رہ وچے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۚ وَمِنْ أَنَايِ الْبَلِّ فَسَبِّحْ
وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۲۲

۱۳۱۔ جیرھا کجھ اے آبدن توں اوندے تے صبر کرتے
اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سمجھ
نکلن کنیں پہلے پڑن کنیں دی پہلے تے رات دے
حصیں وچ پاکیزگی بیان کرتے ڈیندہ دے حصیں
وح وی تاں جو توں خوش رہیں۔

وَلَا تُدْرِكْ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَعَ تَابِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِيُفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝۲۳

۱۳۲۔ توں اپنے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور
جنہیں کول اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے
سوٹھپ کیتے انہیں وچو انہیں دیاں زالیں ہن تاں
جو اساں آزمائش کروں تے تیبڑے رب دا رزق
چنگا ۱۳۔ تے باقی رہن والا ۱۳۔

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۚ لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا ۚ نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝۲۴

۱۳۳۔ تے اپنے گھر والیں کول نماز دا حکم ڈے تے
خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نئے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انجام پر پگھاری
والا ۷۰ -

۱۳۴ - تے او آہن جواں پٹے رب کنیں ساڈو کوئی
نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں
آیا جیرا پہلی کتابیں وچ مایاں تھیں۔

۱۳۵ - تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے
آون کنیں پہلے عذاب نال ہلاک کر ڈیوں ہا تے دل
او آکھن ہا لے ساڈے رب تیں ساڈو رسول کیوں
نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں
کنیں پہلے جو اساں ذیل تے بے عزت تھیو دوں ہا۔

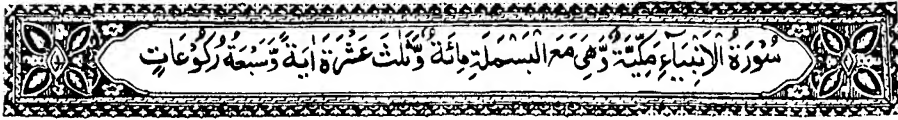
۱۳۶ - توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظا کریندا پئے ول
تساں وی انتظا کر دتھا کوں جلدی پتہ لگ دیسی جو
کون سرے رستے آلا تے کون ہدایت پاوون
والا ۷۰ -

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَى ۝

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَضَلَّ
الضُّلَّاتِ السَّوِيَّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

پے

سورة انبیاء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیات تے ست رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرحان منگئے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ لوکین کنیں حساب گھنٹ دا وقت کو لہو آگئے تے
او غفلت وچ منہ پھریندے دیندن۔
- ۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نوان ذکر انہیں دوئیں
اندا سوائے ایندے جو اوکوں او سندن تے کھلدن
تے مذاق کریندن۔
- ۴۔ انہیں دے دل غافلن تے محک تے مشورے کریندن
او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا لے تساں جیہاں آدمی
نہیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس دلیو تے
تساں ڈہرے پئے ۷۔
- ۵۔ حضور نے فرمائے جو میڈا رب جائدے انہیں گالیں کل
جبرحیاں زمین تے آساں وچ تھیندن۔ تے او بہوں
سٹن والا تے بہوں جائن والا ۷۔
- ۶۔ جھوٹے آکھئے نیں جو اے پیٹے سیدھے خواہ
اے آبلہ چا بٹاشی تے اے شاعر۔ اے ساڈو اوہیں
نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹے گین۔
- ۷۔ انہیں کنیں پہلے دی اسان دستیاں تباہ کیتن جنہیں
ایمان آندا ماتے کیا لے من گھسن۔
- ۸۔ اسان تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بنا کے
پٹھے سے اسان انہیں دوو می کریندے ہا سے جے
تساں نوہے جائدے تے انہیں کنیں کچھ گھنہ۔
- إِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ②
مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَنُونَ ③
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ قُلُوبُهُمْ مُّزَيَّنَاتٌ لِّمَا أَتَوْهُم بِتِلْكَ آيَاتِهِ ۚ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ④
قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤
بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ مُّذَمِّىٌّ ⑥
فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑦
مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ أَفْتُمْ يَفْضَحُونَ ⑧
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑨

- ۹۔ اسل انہیں دا ایجھا جسم نہ بٹایا با جو او کھاٹا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہیٹ والے بن۔
- ۱۰۔ اسل جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا با او پورا کر ڈتا تے اسل انہیں کول نجات ڈتی تے اجیکوں اسل چاہندے ہیں نجات ڈیندے ہیں تے حد کنیں دوڑن والیں کول اسل ہلاک کیتے سے۔
- ۱۱۔ اسل تہا ڈو کتاب لہائی جیندے وچ تہا ڈے کیتے نصیحت کیا تساں عقل نو بے کریندے۔
- ۱۲۔ کتیاں دستیاں بن جیریاں ظلم کریندیاں بن اسل انہیں کول اُچار کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد اسل بی قوم کول پیدا کیتے۔
- ۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڑے عذاب کول ڈٹے تے پچیس اوں کنیں درکنں گب بین۔
- ۱۴۔ (اسل آکھئے) درکو نہ تے اپنی آرام والی شیں دو تے اپنے گھرں دو ولوتاں جو تساں کنیں پکھا وچئے۔
- ۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اسل ظالم ہا سے۔
- ۱۶۔ او ایجا گال او تیں آہدے رہ گئیں جے تیں اسل انہیں کول کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی ساری رونق برباد متی گئی ہائی۔
- ۱۷۔ تے اسل آسمان زمین تے جو او نہیں دے ادھ وچ محض کھینڈن کیتے پیدائیں کیتا۔
- ۱۸۔ جے اسل اپنے آپ کول دندلاوٹن کیتے کئی شے بٹاؤں چاہوں ہاتے اسل اوںکوں اپنے نال بٹاؤں ہا۔ اسل کر سگدے ہا سے۔
- ۱۹۔ اسل سچ کول کوڑ تے سٹیدے ہیں تے او اندل بھیجا کڑھ سٹیدے او ڈہریں ڈہریں بچ ویندے تے
- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ①
- ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا السُّفَهَاءَ ②
- لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ③
- وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظُلُمُهُمْ وَأَنْشَاءُ بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ④
- فَلَمَّا أَحْسَنُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا بِرُضُونٍ ⑤
- لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ وَمَلِكُكُمْ لَكُمْ تَنْسَلُونَ ⑥
- قَالُوا يُونُسُ إِنَّكَ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ⑦
- فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَبِيدِينَ ⑧
- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَابَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ⑨
- لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَخَذُ لَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فاعِلِينَ ⑩
- بَلْ نَقْذِرُ الْبَاطِلَ عَلَى الْبَاطِلِ يُدْمِغُهُ فَأَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ وَمَا تَصِفُونَ ⑪

- تہاڑے اتے تہاڑی گاہیں دی وجہ کیں افسوس۔ ۱۰
- ۲۰۔ جو آسانیں تے زمین وچ سمجھ کجھ اوہیں داہتے جو اوندے کو لہوہن اوندی عبادت کئیں نہ تکبر کریندن تے نہ ٹھکرن۔
- ۲۱۔ رات ڈہیند اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نیں گھڑیدے۔
- ۲۲۔ یا انہیں زمین وچ معبود بنا گدمن تے کیا او پیدا کریندن۔
- ۲۳۔ جے زمین تے آسان وچ اللہ دے سوا پے معبود ہون ہا تے انہیں وچ گھڑپے دے جے ہا۔ اللہ سیں ہر جا عرض دارب او پاک جو او آہن۔
- ۲۴۔ جو او کریندے اوں کیں کچھن والا کوئی نیں تے انہیں کیں پکھا ویسی۔
- ۲۵۔ کیا اوندے سوا انہیں پے معبود بنا گدمن توں آکھ اپنی دلیل گمن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے دی جبرے میڈے نالہن تے میں کیں پہلے لوکیں کیتے دی بزرگی دا سبب انہیں وچ اکثر لوک سہائی کوں سہاندے نیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔
- ۲۶۔ آسان تیں کئیں پہلے جبرے رسول پٹھیں انہیں دو لے دھ کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔
- ۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدے او تے پاک تے سچ لے سہے جو او تے عزت والے بندن۔
- ۲۸۔ کہیں گال وچ اوں کئیں ودھدے نیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔
- ۲۹۔ او جانڈے جو انہیں دے اگو تے جو انہیں دے پچھو تے او محض ہوندی سفارش کریندن جیدے کیتے
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖۚ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ۝۲۰
- يُسَبِّحُوْنَ اَيْلًا وَ النَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ۝۲۱
- اَمْ اَتَّخَذُ الرَّهْمٰنُ الْاَرْضَ هُمْ يَنْشُرُوْنَ ۝۲۲
- لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۲۳
- لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُنْشَلُوْنَ ۝۲۴
- اَمْ اَتَّخَذُ دٰوۡمِیۡنَ دُوۡۤنَ الرَّهْمٰنِ قُلْ هَآؤُنَا بُرْهَآنُكُمۡ هٰذَا ذِکْرُ مَنْ مَّعٰی وَ ذِکْرُ مَنْ قَبْلُ بَلْ اَلٰكُمۡ هُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعٰوِضُوْنَ ۝۲۵
- وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوۡحِیۡ اِلَیْهِ اَنۡهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْنِیۡ ۝۲۶
- وَقَالُوۡا اَتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَہٗۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۝۲۷
- لَا یَسْبِقُوۡنَہٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِہٖۙ یَعْمَلُوْنَ ۝۲۸
- یَعْلَمُ مَا بَیۡنَ اَیۡدِیۡہِمۡ وَ مَا خَلْفَہُمۡ وَلَا یَشْفَعُوْنَ اِلَّا بِاِیۡمٰنٍ اَرۡتَضٰہُ وَهُمْ مِنْ خَشِیَّتِہٖۙ مُّشْفِقُوْنَ ۝۲۹

خدا را مہی ہوئے تے او ہوندے ڈر کنیں کبندے رہ
ویندن۔

۳۰۔ تے جیرا انہیں وجو آکھے جو میں خدا دے سوا مہبوداں
تے اساں اوکوں دوزخ وچ بیٹھوں تے خالیں کوں
اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۳۱۔ کیا کافر نیں ڈیندے جو بے شک آسمان تے زمین
جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں الجوانج کیستے
سے تے اساں پانی تال ہر شے کوں جیندا کیستے کیا او
نیں میندے۔

۳۲۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بٹائن تال ہوا و مہبوداں
امب وچ نہ بھس و نجن تے اساں زمین وچ پلہ پلہ
راہ بٹائن تال ہوا و راہ ڈیکھ سگن۔

۳۳۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بٹائے تے او انہیں
دے نشانیں کنیں منہ پھرندن۔

۳۴۔ او ہور میں رات تے ڈیندے سمجھتے چندر کوں
پیدا کیستے تے ہر شے اپنے گھر دے چوہار پھری پئی ہے۔
۳۵۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نیں بٹایا جیکوں
بہوں وڈی عمر ڈتی ہوئے کیا توں مرو نجیں تے او ہمیشہ
جیندے رہوں۔

۳۶۔ ہر کہیں موت و امڑا چکھتے تے اساں چنگائی نال دی
تے لگائی نال دی تہا کوں از میسوں تے آخرتساں ساڈو
ولے۔

۳۷۔ تے جیسے کافر تیکوں بڈن تیبے نال محض مذاق کریندن
کیا ایہو جیرا تہا بڈے مہبوداں دیاں برائیاں ڈسیندے
تے او آپ رحمن دے ذکر کوں نہ منٹ والن۔

۳۸۔ انسان وچ نکھائی رکھی گئی ہے میں تہا کوں ضرور اپنے

وَمَنْ يُقْلُ مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۳۰﴾

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۱﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳۲﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿۳۳﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۳۴﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿۳۵﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تُرْجَعُونَ ﴿۳۶﴾

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ فَإِنَّهُمْ لَأُولَئِكَ إِلَّا هُزُواً
أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الَّذِينَ
هُمْ كَفَرُونَ ﴿۳۷﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ فَأَوْفَىٰ بِرَبِّكَ إِلَهُكَ فَلَا

تَسْتَعِزُّوْنَ ۝

وَيَقُولُوْنَ فَاِنَّ هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۝

نشان بڑھیاں تاساں جلدی نہ منگو۔

۳۹۔ تے او آبدن جے تاساں پچھے ء تے لے وعدہ کڈلن پورا تھیس۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

۴۰۔ جے لے کافر جانڈے ہون با جو بٹل او اپنے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ بنا بگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ولسی۔

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب بٹاؤن دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں وقعی ملی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَ بِاللَّيْلِ سَجُودًا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گبٹن تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولہیٹ گدھے۔

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرِّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

۴۳۔ توں آکھ ڈے تہا کوں رات ڈینہہ رحمن خدا دی پکڑ کنیں کوں بچیندے۔ اصل او اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے پین۔

اَمْ لَهُمْ اِلٰهَةٌ تَسْتَعْتَمُ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ قِيَّاتُ صُحُورٍ ۝

۴۴۔ یا کیا انہیں دے ایجھے معبود ہن جیرے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپنی مدد دی دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی ہن سبکدے۔

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاٰبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا اَفَهُمُ الْغُلْبُونَ ۝

۴۵۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڑے کوں بہوں سارا سامان ڈتا ماسے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈبڈبے نیں جو اساں زمین کوں چودھار گھیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڑھے تھی ولسن۔

قُلْ اِنَّمَا اُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَتَمَعَ الضُّمُّ الدُّعَاءُ اِذَا مَا يَنْذَرُونَ ۝

۴۶۔ توں آکھیں تہا کوں محض وحی دے نال ڈریندا پیاں تے او بوڑھے سب نہ نیں سڈے جیلے انہیں کوں ڈر دینا دینے

وَلَيَنْ مَسْتَهْمُ نَفْحَةٍ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ يَقُولُْنَ يَوْلَيْنَا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ۝

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیبڑے رب دے عذاب دا جھڑکا بلے تے او ضرور آکھسن ہائے اسوس اساں بے شک

ظالم ہاے۔

۴۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ اساں انصاف دیاں ترکریاں رکھسوں تے کہیں تے فراوی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے راڑی دے داٹے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اوکوں گھن اوسوں تے اساں حساب گھنٹ وچ کافی ہیں۔

۴۹۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے ڈتن تے روشنی ڈتی تے تے پرویز گاریں کیتے نصیحت ڈتی سے۔

۵۰۔ (متقی اوسن) جیرھے اپنے رب کیں اول ویلے دی بڑون جڈیاں او دھر ہون تے قیامت کیں دی بڑ دے رویندن۔

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾ تے اے برکت والا ذکر میرھا اساں ہائے کیا لتاں ایندا انکار کریندے۔

۵۲۔ تے یں کیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سنبھ بڑتا ہاتے اساں اوکوں چچی طراں جاندے ہاے۔

۵۳۔ جڈیاں اول اپنے پیرو تے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا بن جنہیں دے اگوتساں بیٹھے رہندے۔

۵۴۔ انہیں آکھئے اساں اپنے پیو بڑا بڑے کوں انہیں دی عبادت کریندا بڑھے۔

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھئے لتاں تے تہا بڑے پیو بڑا بڑے کھلی گمراہی وچ بن۔

۵۶۔ انہیں آکھئے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال پٹ مریندا پئیں۔

۵۷۔ اول آکھئے سچ اے ہے جو تہا بڑا رب آسانیں تے زمین دارب میں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہا بڑے سامنے ایندا گواہ ہاں۔

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہا بڑے بتیں دے خلاف ضرور

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُودَلِ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿۵۰﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَحْسُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّكَاةِ مُشْفِقُونَ ﴿۵۲﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿۵۳﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّائِئَةُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿۵۴﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿۵۵﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۵۶﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿۵۷﴾

قَالَ بَلَىٰ رَبَّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۸﴾

وَنَالِلَهُ لَا كَيْدَ لَنَا أَصَاكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا

- مُذِیْرٍ ۝۵۹
فَجَعَلَهُمْ جُودًا ۖ اِلَّا كَثِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ
اَلْيَبْرُجُوْنَ ۝۶۰
قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاِلٰهِنَا اِنَّهٗ لَبِنَ الظَّالِمِيْنَ ۝۶۱
قَالُوْا سِعْنًا فَاَنْتَ بِذُرِّهِمْ يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيْمُ ۝۶۲
قَالُوْا فَاَنْتَ بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝۶۳
قَالُوْا اَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاِلٰهِنَا يٰ اِبْرٰهِيْمُ ۝۶۴
قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَتَلَوْنَهُمْ اِنْ
كَانُوْا يَنْظُرُوْنَ ۝۶۵
فَرَجَعُوْا اِلٰى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْا اِنَّهُمْ اِلٰهِيْهِمْ ۝۶۶
ثُمَّ نَبَّسُوْا عَلٰٓى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ
يَنْطِقُوْنَ ۝۶۷
قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۝۶۸
اَفِ تَكْفُرُوْنَ ۝۶۹
قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانصُرُوْا اِلٰهَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝۷۰
فَلَمَّا يَنْتَهِرُوْا بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ۝۷۱
ہک تدبیر کر لیاں جبر سے دلیے تہاں احمول و لیس۔
۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سولے و بے
ہمت دے تہاں جو او اونڈول آون۔
۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیں کیتے
بے شک اون ظالمیں و چور ہے۔
۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن
انہیں کوں گالیں کڈیندا سٹئے۔
۶۲۔ انہیں آکھئے اونکوں لوکیں دے ساٹے گھن آڑاں جو
او کوئی فیصلہ کرن۔
۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے
حشر تیں کیتے۔
۶۴۔ اوں آکھئے اے کہیں تے کیتے اے وڈا کھڑے انہیں کیں
پچھو جے او الا سبکدن۔
۶۵۔ ول او اپنے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک
تساں ہی ظالم ہوسے۔
۶۶۔ ول او بہوں شرمندہ تے لا جواب تھی گئیں تے راکھئے
نیں ا تیکوں پتہ جو اے الہندے نیں۔
۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں
دی عبادت کریندے جو جبر سے نہ نفع پچھندن تے نہ تہاکوں
نفعان پچھندن۔
۶۸۔ افسوس تہاڈے اتے اللہ دے سوا بنہیں دی عبادت
کیوں کریندے جو کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔
۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں سالو تے اپنے معبودیں دی مدد
کرو جے کچھ کرٹے وے تہاں۔
۷۰۔ اساں آکھیا اے بھاتوں ابراہیم تے ٹھڈی تھی وچ
تے اونکوں پچا گھن۔

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک و ارادہ کیے تے اساں انہیں کون ناکام کر ڈتے۔

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کون اوں جاتے پھلے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت دتی بانی۔

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یوذا یعقوب دے تے سے تے اساں ساریں کون نیک بنائے۔

۷۴۔ تے اساں انہیں کون امام بنائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت دیندے بن تے اساں انہیں دو چچی گاہیں دی تے نماز پڑھن دی تے زکاۃ دیون دی وحی کیتی تے اوساڈی بندگی کریندے بن۔

۷۵۔ تے لوط کون اساں اوں کون فیصلے دی طاقت تے علم دتا تے اساں اونکوں اوں وسیکنیں پھائے جرمی گندے کم کریدی بانی بے شک اوں جہوں گندی تے نافرمان قوم بانی۔

۷۶۔ اساں اونکوں اپنی رحمت وچ داخل کیتے بے شک اونیکیں وچوہا۔

۷۷۔ تے نوح کون یاد کرو میں ساکوں میں کنیں پہلے سبئیے تے اساں اوندی دعا سٹی تے اونکوں تے اوندے پھر کون بیہوں دہی تکلیف کنیں بچایا۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جنیں ساڈی نشانیں کون جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم بانی تے اساں انہیں ساریں کون غرق کر ڈتا۔

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کون دی جڈاں اور رھر دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے بن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کون تباہ کر گئے بن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ماہے۔

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوَلَّآ جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ ﴿٧٤﴾

وَلُوطًا إِنَّا جَعَلْنَاهُ حَلَكًا وَعَلَّمْنَا نَجَاتَهُ مِنَ الْقَرِيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِءٍ فَسِيقِينَ ﴿٧٥﴾

وَادْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ غَمْرُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

فَفَقَهُنَّهَا سُلَيْمٌ ۖ وَكَلَّا إِنَّا خُلْنَا وَعِلْمًا زَوْ
سَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْإِسْحَاقَ وَالْطَّيْرَ وَكَلَّا
فُعِلِينَ ۝

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا ہا
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے کچھ دی تے
اے اساں کر سگدرے ہا سے۔

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لَتَمْتَصِتَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڑے کیتے کپڑے بناوٹ سکھا
ڈتا ہا تاں جو او تہا کوں تکلیف کنیں پچھاوے کیا تاں
شکر کریندے ہا۔

وَلِيُليِّنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَلَّا بِكُلِّ شَيْ
عَلِيمِينَ ۝

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں رکھی ہوا لائی ہا سے
جیرمی اوندے حکم نال اوں زمین دو چل دی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سمجھ کچھ چاندے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُفُوضُونَ لَهُ وَيَعْلَمُونَ
عَمَّا دُونِ ذَلِكَ وَكَلَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

۸۳۔ تے کچھ بہوں باغی لوک اشیجھے دی بن جیرمے اوندے
کیتے بیٹیاں مریندے ہن۔ تے ایندے علاوہ پے کم دی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہا سے۔

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپنے رب کوں سڈیا جو بیشک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرن
والا ہویں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَيْنَهُ أَهْلُهُ
وَمَثَلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى
لِّلْعَبِيدِينَ ۝

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیرھا اوں کوں
ڈکھ ہا اوں کوں ہٹا ڈتا تے اوں کوں تے اوندے ڈپر کوں
تے اوں جو جنیں نہیں کوں اپنے ولو رحمت ڈتی تے عبادت
کرن والیں کیتے اے لضمیت۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْرِيَّاسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الضَّالِّينَ ۝

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے
سارے مبر کوں والے ہن۔

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنی رحمت وچ داخل کیتا بیشک
اونیک بن۔

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوں ریج کے ٹریگے تے

عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۖ فَاسْمِعْنَا لَكَ نَجْمَتَنَا لَهُ وَنَجِّنَهُ مِنَ الْعَمْرِ ۖ وَكَذَلِكَ
سَمِعْنَاكَ ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۹﴾

اونکوں یقین پا جو اسان اونکوں اصول تنگ نہ کریں تے
میںیں وچ ساکوں سبیلے تے اکھیں جو تیرے سوا کوئی
معبود نہیں توں پاک ہویں بے شک میں ظلم کرن والیں
وچو ہاں۔

فَاسْمِعْنَا لَكَ نَجْمَتَنَا لَهُ وَنَجِّنَهُ مِنَ الْعَمْرِ ۖ وَكَذَلِكَ
نُذِی الْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۰﴾
وَذَكِّرْنَا لِذُنُودَى رَبِّكَ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۹۱﴾

۸۹۔ اسان اوندی دعا کوں سٹیا تے مونجھ کنیں پچایا
تے یوں اسان مومنین کوں بچیندے ہیں۔
۹۰۔ ذکر کیا کوں دی جڈاں اوں اپنے رب کوں سبیلے
لے میںڈے رب توں میوں کلہا نہ چھوڑتے توں ساریں
کنیں چنگا وارث ہوں۔

فَاسْمِعْنَا لَكَ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاصْلَحْنَا لَهُ
زَوْجَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِءُونَ فِي الْخَبْرَاتِ وَ
يَدْعُونَ رَغْبًا وَرَهْبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خٰشِعِينَ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ تے اسان اوندی دعا کوں سٹیا تے اونکوں بچا ڈتے
سے تے اوندی زال کوں دی تندرست کر ڈتے
بے شک لے سارے لوک پیچھے گئیں وچ جلدی کریندے
ہن تے ساکوں پیارناں وی تے ڈرناں دی سبیلے
ہن تے ساڈے ابو عا جزی کریندے ہن۔

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعٰلَمِينَ ﴿۹۳﴾

۹۲۔ تے جس اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اسان
اوندے اتے اپنا کلام لبایا تے اسان اونکوں تے اوندے
پتر کوں دنیا کیے بک نشان بنائے۔

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿۹۴﴾

۹۳۔ بے شک اے تہاڈی امت بک امت تے ہیں
تہاڈا رب ہاں تہاں میںڈی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلٰهِنَا
لٰ يَسْعٰى ﴿۹۵﴾

۹۴۔ تے انہیں اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دند
گدھا لے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لَّسَعِيۡدٍ ۖ وَإِنَّا لَهُ كٰتِبُونَ ﴿۹۶﴾

۹۵۔ تے جیرھایک کم کرے تے مومن ہوئی اوندی
کوشش دی ناقدری نہ کیتی دسی تے بے شک اسان
عملیں کوں لکھیندے پئے ہیں۔

وَحَرَمٌ عَلٰى قَرِيۡبٍ ۖ اَهْلَكْنٰهَا اَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿۹۷﴾

۹۶۔ تے اسان جیرھی وستی کوں تباہ کیے حرام ہے او
اتھاں ولا دل آون۔

۹۷۔ تے جڈاں یا جوج تے ما جوج کھول ڈتے ولین تے
او ہر اچی تے جھکی جا تو پ کے پھیل ولین۔

۹۸۔ تے سجا وعدہ کو لہو آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی
دی وجر کنیں پٹیاں رہ ولین تے آکھن بائے افسوس
اساں تے این کنیں غافل با سے تے سچ لے ہے جو اسال
ظالم با سے۔

۹۹۔ تے اتھ دے سوا جیندی عبادت کریندے دے
سب دوزخ دا بل بن تے سارے ایندے وچ پھرو۔

۱۰۰۔ جے او معبود ہون با تے لے دوزخ وچ نہ پھرن ہا
لے سارے اوندے وچ پئے رہن۔

۱۰۱۔ تے اوندے وچ چکیاں مرلین تے او اوندے وچ
کئی گال نہ سنن۔

۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیے این کنیں پہلے اسال چبکے سلوک دا
وعدہ کر چکے ہیں او این دوزخ کنیں پریں رکھئے ولین۔

۱۰۳۔ او اوندی کوئی نہ سنن تے جویں انہیں مے دل کر لین
اوین ہمیشہ رہن۔

۱۰۴۔ وڈی تول وڈی پریشانی دی انہیں کول مونجہا کر لین
تے فرشتے انہیں کول بلن تے آکھن اے او ڈینہر جیندا

تھا بے نال وعدہ کیا گیا ہا

۱۰۵۔ جڈاں اسال آسمان کول الیوس ولہیوس جویں ہنیاں
کھاں کول ولہیٹ گھنن جویں اسال پہلے پیدا
کیے الیوس ولا پیدا کر لیسوں۔ لے ساڈا وعدہ ویشک
اسال کرن والے ہیں۔

۱۰۶۔ تے اسال زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے کھ ڈتے
جوبے شک این زمین مے اوہے وارث تھیں جیر مے
میدے نیک بندے ہون۔

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَابُجُجٌ وَمَأْجُجٌ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿۹۷﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذْ أَخَذَ شَاخِصَةً أَبْصَارَ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيِلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۹۸﴾

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿۹۹﴾

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهُمْ وَكُلٌّ فِيهَا
خُلْدُونَ ﴿۱۰۰﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبَعَدُونَ ﴿۱۰۲﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿۱۰۳﴾

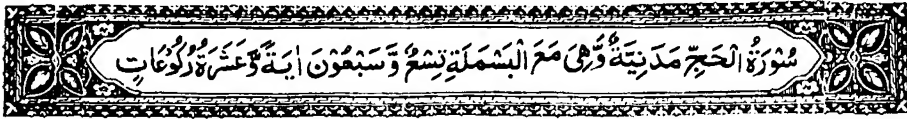
لَا يَحْرُثُهُمْ فَتْرَةُ الْكَافِرِ وَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۴﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ ثَعْنِدَةً وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۱۰۵﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۶﴾

نہ

- ۱۰۷۔ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عٰمِدِيْنَ ﴿۱۰۷﴾
وَمَاۤ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۸﴾
قُلْ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاِلٰهِ اَنْتَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۹﴾
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اَدْنٰكُمْ عَلٰۤى سَوَآءٍ وَّاِنْ اَدْرٰى
اَقْرَبُۢ بِيْ اَمْ يَبْعِدُۢ مَا تُوْعَدُوْنَ ﴿۱۱۰﴾
اِنَّكَ يٰعَلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۱۱﴾
وَاِنْ اَدْرٰى لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰی
حٰیٰتٍ ۚ ﴿۱۱۲﴾
قُلْ رَبِّ اٰخِمْ بِالْحَقِّ وَرَبَّنَا الرَّحْمٰنُ لَمِنَ الْفٰتِكٰٓئِ
عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ ۙ ﴿۱۱۳﴾
- ۱۰۷۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک سینہ ۛ
۱۰۸۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے بیٹھے۔
۱۰۹۔ توں آکھ جو میڈے اتے محض اے وحی تھیندی ۛ
جو تہاڑا خدا ہک کیا تاں اے گال منسو۔
۱۱۰۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جو میں تاں ساریں کوں
ہکا گال کر دیتی ۛ تے میگوں پتہ نہیں جو جیرہا تہاڑے نال
وعدہ کیا گئے او کو لہو ۛ یا بریں ہے۔
۱۱۱۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی جانڈے تے چرھی تاں
لکیندے ۛ او نکوں وی جانڈے۔
۱۱۲۔ تے میں نہیں جانڈا جو او تہاڑے کیتے آزمائش یا ہک
وقت میں فائدہ ۛ۔
۱۱۳۔ اوں آکھے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کرتے
سبڈا رب رحمان تے کافرو تہاڑی گالیں تے اوں کیں
ہی مدد منگی ویندی ۛ۔

سورت حج مدنی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات تے ۱۰ رکوع ان۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے دلوں
والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

۲۔ اے لوکو! پٹے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا خطر
بہوں وڈی شے ہے۔

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَ مَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

۳۔ جڈاں تساں ڈیکھو ہر کھیر پلاوڑی والی تریمت جیکوں
کھیر پلیدی پئی ہوسی او بھل ویسی تے ہر حمل والی تریمت
حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکین کولں و پھلدا ہویا ڈیکھیں
تے او وپھلے ہوئے کاء نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا
عذاب وڈا سخت۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

۴۔ تے لوکین وچو کجھا نیجھے ہن جیرے اللہ دے متعلق
بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو
ڑدن۔

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ⑤

۵۔ اوہدے متعلق فیصلہ ۷ جو بے شک جیرھا انہیں نال
سنگت لیسے تے بے شک او اوکوں گمراہ کر ڈیسی تے
اوکوں دوزخ دے عذاب دو گھن ویسی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَ غَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَبَيِّنَ لَكُمْ وَ نَقِزُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَقَّىٰ وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَ تَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً

۶۔ اے لوکو! جے تساں دل اٹھن وچ شک وچ ہوے
تے اساں بے شک تہاکوں پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا ہا
پھیں نطفے کنیں دل چوڑن والی شے کنیں تے پورے لوتھرے
کنیں تے ادھورے لوتھرے کنیں تاں جو اساں تہاڑے
اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحیں وچ کھ مدت تیں جے تیں
اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے دل اساں تہاکوں بال دی شکل
وچ کدھیندے ہیں دل تساں جوان تھیندے ۷ تے

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَبْتَنَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

تہاڑے وچ کچھ مرویدن تے کچھ پدھے پیچھ تھی ویدن
تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کچھ پتہ نیئں لگدا۔ تے توں
زمین کوں اچڑیا ہویا بڑھیں تے جیلاں اساں اوندے اُتے
پانی لہندے یں تے او جو سب وچ آویدی ہوتے دھن
پئے ویدی ہوتے ہر قسم دیاں سونھیاں رُمیں چھاوٹ
پئے ویدی ہ۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۷۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ سچا ہوتے بے شک
او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شے
تے قادر۔

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۸۔ تے بے شک قیامت آوٹ والی ہ اوندے وچ کوئی
شک نیئں تے بے شک اللہ سیئں انہیں کوں اٹھلیسی جیرے
قبریں وچ جن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

۹۔ تے کچھ لوک بن جیرے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث
کریندن تے (انہیں کئیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَأْنِي عَظْمِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ
الْحَرِيقِ ۝

۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کئیں
گمراہ کرے اوندے کیسے دنیا وچ دی ذلت تے قیامت
دے بُزینہ وی اساں اوکوں ساڑن والا عذاب پچیسوں۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

۱۱۔ اے ات گاہوں ہ جو تیلے سے بھتیں پہلے بیٹھے تے
بے شک اللہ سیئں بندیں تے ظلم کرٹ والا نیئں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ لَّا طَمَآنٌ بِهِ وَلَٰكِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ تَخَسَّرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝

۱۲۔ تے کچھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے
جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویدن تے سہے
انہیں کوں تکلیف پہنچے تے مذہبی سیدھ وچ پھر ویدن
تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھٹا ہوتے اے کھلا
گھٹا ہ۔

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَضُرُّهُ مَا لَّا
يَنْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

۱۳۔ او اللہ دے سوا اوکوں سبب بندے پیرھا اوں کوں
نہ نفع تے نہ نقصان پہنچا سگدے سبھ توں وڈی گمراہی ہ۔

يَدْعُوا لَكَنَ ضَرَّةً أَقْرَبُ مِنْ تَفَعُّلِهِ لَيْسَ
الْمَوْلَى وَلَا لَيْسَ الْعَشِيرُ ⑤

إِنَّ اللَّهَ يَدْعُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِحَبْتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ⑥

مَنْ كَانَ يَظُنْ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَ كَيْدَهُ مَا يَكْبُطُ ⑦

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ
مَنْ يُرِيدُ ⑧

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَ
النَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالنَّاسُ وَكَثِيرٌ مِمَّا لَا تُحِيطُ بِحَقِّهِ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑩

يَا أَيُّهَا

۱۳۔ او انکوں سب سے جیسا دیکھو اور دے فائدے کتنے
زیادہ کو لوہو بہوں گندہ آتے بہوں گندہ سنگتی ۵۔
۱۵۔ بے شک اللہ سب مومنین کو تے نیک کم کرٹ
والیں کو باغیں وچ داخل کرلیسی جنہیں وچ نہراں
وہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

۱۶۔ جیسا کہ تین رکھیندے جو اللہ سب اوندی دنیا تے
آخرت وچ ہرگز ورنہ کرلیسی تے او آسمان تیں کہ ورمی
گھن ونبجے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر
جیسا کہ او انکوں کا وڑ لویندی پئی ۵۔ او انکوں ہٹا سگدی ۵۔
۱۷۔ تے اسال ایوں ایکنوں کھلے کھلے نشان بنا کے لہٹے
تے بے شک اللہ سب جینکوں چاہندے سدھارا
ڈکھیندے۔

۱۸۔ بے شک جیسا ایمان گھن آئن تے۔ ہودی تے مابنی
تے عیسائی تے مجوسی بن گھن تے مشرک بے شک اللہ سب
انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہ فیصلہ کرلیسی بیشک
اللہ سب ہر شے تے مگران۔

۱۹۔ کیا توں ڈہرائیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمانیں
وچ تے سمجھ تے چندرتے تارے تے پہاڑ تے درخت
تے ڈنگرتے بہوں سارے لوک اللہ سب دی فرمانبرداری
کریندے پین تے بہوں سارے ایتھے بن جنہیں دے
کیتے عذاب دا فیصلہ تھی چکے تے جینکوں اللہ ذلیل
کرے او نہ کوئی عزت ڈیون والا نیں۔ بے شک اللہ
جو چاہندے کریندے۔

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹوٹن جیسا کہ اپنے رب دے معاملے
وچ بھڑے پین تے جیسا کہ کافر انہیں کیتے بھادے
کپڑے بنائے گھن تے انہیں دے سیریں تے بہوں تے

هَذِهِ خَصَصْنَا فِي دِينِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِمَّنْ تَارِدُ يَصُبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ⑪

پانی ٹسیا ویسی۔

۲۱۔ جیرھا انہیں دے ڈھیں وچ او دی تے چڑھ دی مکل ویسی۔

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

۲۲۔ تے انہیں کیتے بھوڑے ہوسن لوہے دے۔

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

۲۳۔ جڈیں وی او باہر نکلتی وا ارادہ کر لیں غم کنیں بچن کیتے ولا اوندے وچ ولائے ولین تے اکھسی لے ساٹن والا عذاب بھوگو۔

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۲۴۔ بے شک مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کر لسی جنہیں وچ نہراں و بندیاں پیال ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگن پلائے ولین تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِدٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

۲۵۔ تے چگیں گاہیں دو انہیں دی راہنائی کیتی ویسی تے تعریف لے راہ بکھائے ولین۔

وَهُدُوا إِلَى النَّبِيِّ ۖ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ۝

۲۶۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اسان سارے لوکیں کیتے بٹلے رکیندن جیہی برابر اتھاں رہن والیں کیتے تے جنگل دے رہن والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ بونگ پیدا کریندے اسان اوکوں بڑکھ والا عذاب ڈھیسوں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً يُنْعَكِفُ فِيهِ الْبَنَاءُ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ يُظْلَمِ تُدْقُهُ مِنْ عَذَابِ الْبَهِيمِ ۝

۲۷۔ تے جڈیاں اسان ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہن دا موقع بوتا باسے تے اکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک بنادیں تے میڈے گھر کوں طواف کرن والیں کیتے تے کھرکے عبادت کرن والیں تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک کر۔

وَلَاذِبُوا إِلَيْنَا لِإِذْنِهِمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرَكَ بِي شَيْئًا وَظَهَرَ بَيْنِي لِلظَّالِمِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالْوُكُوعِ السُّجُودِ ۝

۲۸۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سڈ لوک تیرہوڑ دے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر اوں راہ تو اون جیرھا بریں

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَيْنِي ۝

ہوسی تے کھڑے پئے ولین۔

۲۹۔ تاں جو او بیکین اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر بڑی نہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کول بنگر ڈھور بٹن۔ تاں انہیں داس کھاؤ تے جکھے تے فقیر کول وی کھاؤ۔

۳۰۔ دل او اپنے گند دھوون تے نذران پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

۳۱۔ گال لے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک لے اوندے کیتے چکا ۴ تے تہا بڑے کیتے بنگر حلال کیتے گئیں سوائے انہیں دے جیرھے تہا کول بڑے گئیں تے تاں بیتیں دی پلیتی کیں بچو تے کوٹریں گالہیں کیں وی بچو۔

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کول منوتے شرک کیں بچو تے جیرھا شرک کر لیسے تے او ایویں ہے جیویں آسمان کیں دھائے پئے تے پھی اونکول جھپ چیندن یا اونکول ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

۳۳۔ لے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے لے دلہی دا تقویٰ ۵۔

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہا بڑے کیتے فائدہ ۶ تے دل اوندے ولن دی جا او پرانا گھر۔

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اسان قربانی دا طریقہ مقرر کیتے ناں جو او اوندے اتے اللہ دا ناں گھن ات گالہوں جو اوں انہیں کول بنگر بٹن تے تہا بڑا بھو معبود تاں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کول خوشخبری بڑے ۳۶۔ جنہیں دے اگو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

لَيْسَ هَذَا وَمَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَاسِ الْفَقِيرِ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْتَانِ ۖ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٢﴾

حَقَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحَابٍ ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ ﴿٣٤﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٥﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّتَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَكَيْسِرَ الْمُخَيَّبِينَ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

عَلَى مَا آصَابَهُمْ وَالْمُقِيبِي الصَّلَاةِ وَمِنَ الرَّزَقِ
يُنْفِقُونَ ﴿۳۷﴾

کعب ویندن تے جیرھا بڑکھ آوے اوندے اتے صبر
کریندن تے نماز پٹھاکے پڑھدن تے جو اسال بڑتے
اوندے وچو خرچ کریندن۔

وَالْبُذْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَبِيرٌ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجَّيْنَا جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا النَّفَائِعَ وَالْمَعْتَدَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اٹھ وی اسال تہا بڑے کیتے اللہ
سے عزت والے نشان بٹائن تے انہیں وچ تہا بڑے کیتے
چھوٹائی تے انہیں کول قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے
اللہ داناں گھنوتے جڈاں او پاسیں دے بھر دے
یہوں تے انہیں داگوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں
کول تے فیریں کول دی کھاؤ تے ایویں اسال انہیں

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالَهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۹﴾

کول خدمت وچ لائے سے تاں جو لتاں شکر کرو
۳۸۔ انہیں قربانیں داماس تے خون اصلو اللہ تیں نیں
بچدا تے اللہ سیں کول تہا بڑا تقویٰ پہنچدے ایویں
اللہ سیں انہیں کول تہا بڑی خدمت وچ لائے تاں جو
لتاں سدھا راہ بڑ کھاؤ تے اللہ سیں دی وڈائی بیان
کرتے نیکی کرن والیں کول خوشخبری دے۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سیں مومنین واپچاؤ کریندا رہی
بے شک اللہ سیں کہیں دی خیانت کرن والے تے
منکر کول پسند نہیں کریندا۔

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جیرھے لوکیں نال جنگ کیتی دیندی تے انہیں
کول مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم
کیا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبُيُوعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ جیرھے گھریں کہیں ناحق کدھے گئیں محض ایں
واسطے جو انہیں آکھے جو ساڈا رب اللہ تے جے
اللہ سیں لوکیں کول ہک بے کہیں پریں نہ کریندا تے
گر جے تے یہودی دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں
جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیا دیندے تباہ کر

ڈتیاں وُجُن ہا تے جیرھا اونڈی مدد کر لسی اللہ سیس
ضرور اونڈی مدد کر لسی بے شک اللہ سیس طاقتور
تے غالب۔

۴۲۔ جے اساں انہیں کوں زمین وچ طاقت ڈیووں
تے لے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈلین تے نیکی دا کم
ڈلین تے برائی کیں کرکین تے ساریں کہیں دا انجام
الشدود۔

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم دی جھٹلایا ہا۔

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کوں
وی جھٹلایا گئے میں کافریں کوں وسمی ڈتی تے
دل میں انہیں کوں پکڑ گدھے تے میڈا پکڑن کینجا
۴۶۔ کشیاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں تباہ کر ڈتے
جو او ظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہٹ اپٹے چھتیں
تے ڈٹھیاں پین تے کھوہ اڑیے پین تے اچیاں
ماریاں تباہ وسمی گئیں۔

۴۷۔ کیا او زمین وچ نیس ٹریسے جو انہیں دے دل
سمجھن والے وسمی وُجُن بایا کن سٹن والے وسمی وُجُن تے
بے شک اکھیں اندھیاں نیس تھیندیاں تے اصل دل
اندھے تھیندن جیرھے سینیں دین۔

۴۸۔ او تیں کیں جلدی عذاب مگدن تے اللہ اپٹے
وعدے دی املو غلات درزی نیس کریند تے بیٹھ
کہ ڈینہہ جیرمعا تساں گنبدے عڑ تیڈے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر۔

۴۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کور اساں مہلت ڈتی

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۴۲﴾

وَإِنْ يَكْذِبُوا فَكَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿۴۳﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿۴۴﴾

وَاصْحَابَ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
تُجْرًا أَخَذَ لَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۴۵﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبَنُو مُعَذَّلَةٍ وَقَصْرِ
مُشِينٍ ﴿۴۶﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمُ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الضُّوْرِ ﴿۴۷﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿۴۸﴾

وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذَتْهَا ۖ وَالَّذِي الصَّيْرُ ۝

تے اولیٰ عالم ہن دل میں انہیں کون پکڑیئے تے ساریں
میڈرو وٹے۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَمَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

۵۰۔ توں آکھ لے لوکو میں معن تہا بڑو کھلا کھلا ڈراؤن والا
ہاں۔

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

۵۱۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں
کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝

۵۲۔ تے جیرے ساجے نشانیں دے بارے وچ ساکوں
ہراؤن دی کوکشتش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَبَّأَ إِلَهُ الشَّيْطَانُ فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۳۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں پھیا
سوائے ایندے جو جیرے ویلے اوں نبی کوئی خواہش کیتی
تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان
دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سٹیس بٹا ڈتے دل اللہ سٹیس اپنے
نشان مضبوط کریندے تے اللہ سٹیس بہوں چاٹن والا تے
بہوں سیانہ۔

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

۵۴۔ تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے
فتنہ بنا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری تے دل سخت
ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ آمَنُوا أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۵۵۔ تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او چاٹن
گھن جو بے شک او سچ تیرے رب ولوتے اوندے
اتے ایمان گھن آون تے دل انہیں دے دل اوندے آگوجھک
ونجن تے بے شک اللہ سٹیس منن والیں کوں سدھے راہ
دو ہدایت ڈیون والا۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٌ
عَقِيمٌ ۝

۵۶۔ تے کافر ہمیشہ اس شک وچ رہن جے تیں ابھن
گھت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شے ختم کر ڈیون دے
ڈینہر دا عذاب آونجے۔

أَلَمْ تَكُ يَوْمَ يَلِيكَ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا

۵۷۔ اوں ڈینہر بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعْلِيمِ ﴿۵۸﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کر لیں تے مومن نیک کم کرن والے
نعتیں والی بہشت وچ رسن۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوٹن والے کیتے
ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ
الزَّرَاقِينِ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے ماریے
گیٹن یا مر گئین اللہ سیس انہیں کوں بہوں چکا انعام
ڈیسی تے بے شک اللہ سیس ساریں کنیں چکا رزق ڈیوٹن

والاء

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يََّرْضَوْنَ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
بِحَلِيمٍ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور انجی جاتے داخل کر لیں جبر صی اولپند
کر لیں تے بے شک اللہ بہوں چاٹن والا تے مڈھا ۶۱۔

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ ثُمَّ يُؤْمَى
عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ غَفُورٌ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جبر ما اتنی سزا ڈیوے جتنی اوکوں
تکلیف ڈی گئی ۶۲۔ دل اونڈے خلاف بغاوت تھی و نہجے اللہ

ضرور اونڈی مدد کر لیں بے شک اللہ سیس بہوں مہات
کرن والا تے بخشش والا ۶۳۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۶۴﴾

۶۲۔ اے ات گما لہوں جو اللہ سیس رات کوں ڈینہہ وچ
تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سیس
سنن والا تے ڈیکھن والا ۶۳۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

۶۴۔ اے ات گما لہوں جو بے شک اللہ حق تے جھیکوں او
اللہ دے سوا سب دین او کو ٹرتے بے شک اللہ سیس
اچا تے وڈا ۶۵۔

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ کیا تیں نیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سیس بھوکئیں مہینہ
دیندے تے زمین سادی تھی ویندی ۶۶۔ بے شک اللہ سیس
بہوں مہربان تے واقعی با خبر ۶۷۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَخْضِبُ
الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ جو کجھ آسائیں تے زمین وچ سب اونڈا بے شک
اللہ سیس بے نیاز تے تولیف دے قابل۔

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ جو کجھ آسائیں تے زمین وچ سب اونڈا بے شک
اللہ سیس بے نیاز تے تولیف دے قابل۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفَلَكَ

۶۸۔ کیا توں ڈیکھائیں بے شک اللہ سیس تہاڈے کیتے کم وچ لا

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُنْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَوَدُّ
ذَخِيرٌ ۝

ٹہٹے جو کھڑن پرج بیڑیاں ہوندے مکمل سمندر وچ چلین
تے آسان کوں روکی کھڑے تال جو اوزمین تے زڈھ پڑے
سوائے اونڈے مکم دے بے شک اللہ سیں لوکیں نال بہوں
مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۷

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

۶۷۔ تے اوہو جس تہاکوں زندہ کیے ول تہاکوں مرلیں ول
تہاکوں زندہ کرلیں بے شک انسان ناشکرا ۷

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَاظِرُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ۝

۶۸۔ ہر قوم کیے اسماں قربانی دا طریقہ بٹائے او اپنے طریقے نال
قربانی کرین تے او تیرے نال ایں معاملے وچ نہ بھڑن
توں اپنے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے
ہوں۔

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

۶۹۔ تے جے او تیرے نال بحث کرن تے توں اکھ جوتساں
کریندے ۷ اللہ بہوں چاندے۔

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ۝

۷۰۔ اللہ سیں تہاڈے درمیان قیامت دے ڈینڈہ فیصلہ کرلیں
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ۷

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

۷۱۔ کیا توں چاندائیں جبے شک اللہ سیں چاندے جو آسان
تے زین وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بیشک
اے اللہ کیے سوکھا ۷

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَكَالظَّالِمِينَ مَنْ نَصِيرٌ ۝

۷۲۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے
کیے اللہ سیں دلیل نہیں لہاں تے انہیں کوں ایندا کوئی
علم تے ظالمیں اداوی کاہ نہیں۔

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ آيَتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ يَكْذِبُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يُنَادُونَ عَلَيْهِمْ آيَتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمُوتٌ فَمِنْ
ذِكْرٍ نَارٍ وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ
الْمُصِيفِينَ ۝

۷۳۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھل آیتاں پڑھیاں
ویندن تے کافریں دے منڈ ڈہیں او وٹج ویندن۔ اے
تھی سبکدے جیرے آیتاں سنندے پین انہیں تے او
حکم کر ڈیوں توں اکھ ڈے جو کیا میں تہاکوں ایں کیں
وی زیادہ بری خبر ڈیوں اے بھا ۷ جیندا اللہ سیں کافریں
نال وعدہ کیا ہونے تے اے بہوں برا لکاڈ ۷

۷۴۔ اے لوگو! بک بال بوسی ویندی ۷ اوکوں غور تال
سٹو بے شک تال میکوں التدرے سواسٹیندے ۷
اوسارے کٹے رل کے دی ہک مکھی اصوصپدانیں کر
سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شے کس گئے
اوں کنیں ولا نئیں مکن سگدے۔ منگن والا وی تے
جیں کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

۷۵۔ انہیں التدریں دی جیوس حق با قدر تیں کیتی
بے شک التدریں بہوں طاقت والا تے غالب۔

۷۶۔ التدرشتیں وچرو وی تے الناس وچر رسول چٹا
رہی۔ بے شک التدر بہوں سنن والا تے بہوں ڈیکھن
والا ۷

۷۷۔ جو انہیں دے ساٹے بے تے جو انہیں دے پچھو ۷ او
سبھ جانڈے تے سارے معاملے اوہیں دوولن۔

۷۸۔ اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنے رب دی
عبادت کرو تے چنگے کم کرو تل جو تال کامیاب تھیوو۔
۷۹۔ تے التدرے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں
تہا کوں چن گدے تے دین وچ تہا ڈے کیتے کوئی تنگی نسی
بٹائی۔ تہا ڈے پورا ایم دا مذہب اوں تہا ڈاناں مسلمان
رکھے ایں کنیں پہلے دی تے ہن دی تاں جو رسول تہا ڈوگوہ
ہرے تے تال باقی دنیا تے گواہ ہزو۔ تال نماز پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے التال چوڑے رہو او تہا ڈا مولا ۷ تے آما ۷
تے او بہوں چنگا آتے کینجا چنگا اداوی ۷

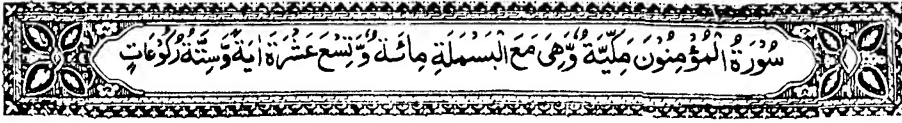
يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُِرْبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۝

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَفِيْرٌ عَزِيْزٌ ۝

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ۝

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُوْرُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ إِبْرَاهِيْمٌ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ هَ مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُوْنُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيْمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ۝

سورة مومنون مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیات تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ مومن کامیاب تھی گئیں۔
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②
- ۳۔ جیسے نمازیں و حج عاجزی کریندن۔
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ③
- ۴۔ تے جیسے بے ہودہ گاہیں کیں منہ پھر گھندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④
- ۵۔ تے جیسے زکوٰۃ ڈیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤
- ۶۔ تے جیسے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥
- ۷۔ سوائے اپنی زلیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سچے ہمت
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦
- ۸۔ تے جیرہا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او
فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧
- ۹۔ تے جیسے اپنی امانتیں تے اپنی وعیدیں دا خیال رکھیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑨
- ۱۰۔ تے جیسے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩
- ۱۱۔ لے او وارثن۔
أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪
- ۱۲۔ جیسے بہشت دے وارث تھیں تے اوندے وچ
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫
- ۱۳۔ تے اسان انسان کوں سنی مٹی دے ست کیں پیدا
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬
- ۱۴۔ ول اونکوں اسان لطف بٹائے تے ارام نال رہن آلی
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ⑭
- ۱۵۔ ول نطفے کوں چپڑن والا بٹائے تے ول او چپڑن
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعَظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأَتْهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

ول اوں پڑی تے ماس چڑھائے سے ول اوں کوں پی شکل
وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جبرمی ساریں
کینیں چگی بناوٹ والی ۱۵۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَكَيْتُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ ول تہا کوں قیامت دے ڈینہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكُمْ سَبْعَ طَرَائِفٍ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَفِيلِينَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے اساں تہا ڈے اتے ست راہ بناؤں تے اساں
مفلوک کینیں غافل نے رہندے۔

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنْتُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنَا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَدْ رُؤُونٌ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے اساں آسمان کینیں ہک اندازے نال پانی ہاٹے
ول اوں کوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اوں کوں
گھن وچوں تے وی قادر ہیں۔

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تَحْتِهَا وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَاكِهٌ كَثِيرٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ ول اوں دے نال اساں تہا ڈے واسطے باغ بناؤں
کھیں دے تے انگور دے انہیں وچ تہا ڈے کیتے بہوں
سارے میوے تے تساں انہیں وچ کھندے ۲۰۔

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ
وَصِنْجٍ ۖ وَلَا يَلِينُ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جبرما طور سینا کینیں نکلے جیندے
وچو تیل نکلے تے کھاوٹ والیں کیتے بوڑے۔

وَأَنَّ لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنَبِّحُوا بِطَوِيلِهَا
وَلَّكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا ڈے کیتے ڈنگریں وچ سبق اساں
تہا کوں انہیں دے ڈھدھیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں
وچو تہا ڈے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں
کھندے وی ہرے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے انہیں تے ٹرپیں تیں تہا کوں سوار کیتا دیندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتُوبُ إِلَيَّ
إِلَهُ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اونڈی قوم دو پٹھیا ہا سے تے
اول آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوں دے علاوہ
تہا ڈا بیا کوئی معبود کاہنیں کیا تساں تقویٰ اختیار نوے
کیندے۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يَرِيدُ أَنْ يَنْفَضِّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

۲۵۔ اونڈی قوم دے کافر سردار تے وڈیریں آکھئے اے تساں
آلی کار بندہ ۱۸۔ اے چاہندے جو تساں کینیں وڈاڑن وچے تے

تَشْرَبُونَ ﴿۳۵﴾

جیرمی شے تساں کھندے ۶ اوہو پیندے جو تساں
پیندے ۶۔

وَلَيْنَ اطْعَمْتُمْ بِشَرٍّ مِنْكُمْ اِنْكُمْ اِذَا
لَحِيسَتُكُمْ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنے جہیں بندے دی فرمانبرداری
کیتی تے بے شک تساں گھانا پاوٹن والیں وچو تھی ویسہ
۳۶۔ کیا اے تہا جے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں
مرویسو تے مٹی بن ویسوتے پڑیاں تے تساں دلا کڈھیں
ویسہ۔

اَيَعِدُّكُمْ اَنْتُمْ اِذَا امْتُمْ تُرَاكِبًا وَعِظَامًا
اَنْتُمْ مَخْرُجُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیرمی کہاں دا وعدہ کیا دیندے ایکوں عقل نیں میندی

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ۶ اساں مردے ہیں
تے اساں جیندے ہیں اساں دلا اٹھائے کا ۶ ناں ویسوں
۳۹۔ اے ہک آدمی ۶ جیرھا اللہ تے کوڑ گڑی کھڑے تے
اساں ایندی گاہیں کوں لے میندے۔

اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِبَعُوثِينَ ﴿۳۹﴾

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهٗ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ اوں آکھے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں
جھٹلائے۔

قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِي بِمَا كَذَبْتُ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اوں آکھے اے لوک کچھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی
ولیں۔

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِخُنَّ نِدْمِينَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی
تے اساں انہیں کوں لکھیں آلی کار بناڈتے تے ظالم قوم
کیتے لعنت۔

فَاَخَذَ نَهْمُ الصَّيْحَةِ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُشَاةً
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ دل انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔
۴۴۔ کوئی دی امت اپنے وقت کیں نہ اگر تھیدی ۶ تے نہ
پچھو رہے بگدی ۶۔

ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَرِينَ ﴿۴۵﴾
مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَتَاخَرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۵۔ دل اساں ساندھو لاند رسول پٹھے جڈاں کہیں امت
دو اوڈا رسول آئے انہیں اوکوں جھٹلائے اساں کچھ کوکوں
کچھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں
کوں قصے بناڈتے تے نہ منٹ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا اَلَمْ يَأْتِ اُمَّةً رَّسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثًا
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۴۷﴾

- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٦﴾
- ۴۶۔ ول اسان موسیٰ تے اوندے بھرا بارون کوں اپنے
نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پیھے۔
- إِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٢٧﴾
- ۴۷۔ فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے
لے اپنے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔
- فَقَالُوا إِنَّمَا هُمْ زُجُرٌ مِّنْ دُونِنَا وَمِثْلُنَا
عِبْدٌ وَّحَدٌّ ﴿٢٨﴾
- ۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اسان بڈو اپنے جیہیں بندیں کوں
من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی بانہی۔
- فَكَذَّبُوهُمْ فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٢٩﴾
- ۴۹۔ انہیں دُناہیں کوں جھٹلا جُتے تے تباہ جھوٹ والیں
وجوہ بن گئے۔
- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَىٰ
رُبْعٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٣١﴾
- ۵۰۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی متاں او ہدایت پاوے۔
۵۱۔ تے اسان ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بنا ئے
تے انہیں کوں ہک اچی جاتے پناہ ڈتی جیرھی سکون
آلی تے چشنے والی بائی۔
- يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
- ۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چنگے کم کرو
بے شک میں جواڈھا چاڈھاں جو تساں کریدے ہ؟
- وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٣٣﴾
- ۵۳۔ تے بے شک تہاڈی لے جماعت بکا جماعت تے
میں تہاڈا رب ہاں تساں میں کیں ڈرو۔
- فَنَقُطِعْ أَعْيُنَهُمْ بِمَا لَكِزِيمٍ ﴿٣٤﴾
- ۵۴۔ انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دنگدے
تے ہر گولہ اپنی اپنی جاتے خوش۔
- فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ جِيئَ
بِالْحَسَنَاتِ إِنَّمَا يُدْرِكُ لَئِمَّةً مِنَ الْإِلٰهِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ
سُورَةُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَّ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾
- ۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت میں غفلت وچ چھوڑ ڈے۔
۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اسان جیرھی انہیں دی مال تے
پتھر نال امداد کریندے پئے ہیں۔
- إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٣٨﴾
- ۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او
سمجھیندے نیں۔
- ۵۸۔ بے شک اولوگ جیرھے اپنے رب کیں کہند۔
۵۹۔ تے جیرھے اپنے رب دی آیات کوں منین۔
۶۰۔ تے جیرھے اپنے رب واکیں کوں شریک نیں بنیدے

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۱۱﴾

۶۱۔ تے جو انہیں کوں ملے او لوکس کوں بڈیندن تے انہیں دے دل ات بگاہوں بڈردن جو انہیں اپنے رب دوولٹے۔

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۱۲﴾

۶۲۔ ایسے لوک نیکیں وچ جلدی کرن والن تے اونکیں وچ بک بڈوہے کنیں و دصن والن۔

وَلَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالنَّحِيِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۳﴾

۶۳۔ تے اسان کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نلے بڈیندے تے ساڈے کنیں ہک کتاب جیرھی سچ الیدی» تے انہیں تے علم نہ کیا ولسی۔

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿۱۴﴾

۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کنیں غفلت وچن تے انہیں دے کم ایندے سواہے ہن جیرھے اوکریندن۔

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْزُونَ ﴿۱۵﴾

۶۵۔ چڈاں اسان انہیں دے امیریں کوں عذاب نال پکڑوں تے او ہوں ویلھے دھاڑ پٹاڑ شروع کرڈیندن۔

لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مَقَاتًا لَا تَنْصُرُونَ ﴿۱۶﴾

۶۶۔ آج نہ پٹو بے شک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد نہ ملی۔

قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُنذِرُكُمْ فَلَوْلَمَا كُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ﴿۱۷﴾

۶۷۔ میڈیاں آیتاں تہاکوں پڑھ کے ٹسایاں دیندیاں ہن تے ٹساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہاوے۔

مُتَكَبِّرِينَ ۖ بِهِ سِيرُوا فَتَجِدُون ﴿۱۸﴾

۶۸۔ تکبر کریندے ہاوے تے اوندے متعلق بے ہودہ بگاہیں کریندے ہاوے۔

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹﴾

۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نہیں کیا یا انہیں دوا (دھو) آئے جیرھا انہیں دے بیو بڈاڑے کوں نہ ملیا ہا۔

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۲۰﴾

۷۰۔ یا اپنے رسول کوں انہیں سچا نیٹیں ایں واسطے اندھا انکار کریندے پین۔

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآلُكُوفِهِمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿۲۱﴾

۷۱۔ کیا اوہدن جوے پاگل اصل اوتے انہیں دو سچ گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کوں چنگا نہیں جاڈے

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

۷۲۔ تے بے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھوٹا تے آسمان تے زمین وچ تے جو کچھ انہیں دے وچ تباہ تھی

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

ونجے ہا۔ اصل اساں انہیں دو نصیحت گھن کے آئے ہیں
او اپنی نصیحت کئیں من پھریندن۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْزَّكَّاتِ ۝

۷۳۔ کیا توں انہیں کئیں چٹی منگدیں تے تیرے رب دی
بُت چنگی ۖ تے اچنگا رزق ڈیوٹ والا ۖ۔

وَأَتَىكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّوْءِ
لَنَكُونُوا ۝

۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دوسٹینیں
۷۵۔ تے بے شک جیسے آخرت کوں نہیں منیدے
او سدھے رستے کئیں ہٹن والین۔

وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُ
إِلَىٰ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

۷۶۔ تے جے اساں انہیں تے رحم کروں تے جیرا انہیں
کوں دکھ پنچا پئے ہٹا دیوں تے او اپنی من زوری وچ
ودھ ولین۔

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَارُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَعُونَ ۝

۷۷۔ تے اساں انہیں کوں عذاب ناں پکڑیا (ول دی) اور
اپنے رب دے اگے جھکے تے نہ عاجزی کیتی۔

كَتَبَ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ۝

۷۸۔ تے جیلھے اساں انہیں تے بہوں سخت عذاب
دا درکھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موبکھے مئی
گئے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

۷۹۔ او ہوں جیں تہا بڑے کیتے کن اکھیں تے دل بناں۔
بہوں گھٹ جیرا تاساں شکر کریندے ۖ۔

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۸۰۔ او ہوں جیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے تے تاساں
ہوندو کھٹے کیتے ولیدو۔

وَهُوَ الَّذِي يُنْجِي وَيُبْئِثُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۸۱۔ او ہوں جیرا جیندا کریندے تے مریندے تے رات
تے ڈینہ دا اگے پچھو آوٹ ہوندے مکم ناں کیا تاساں عقل
نال کم نومے گھندے۔

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝

۸۲۔ اصل انہیں او باگال کیتی ۖ جیرا جی پہلے لوک کریندے
ہن۔

قَالُوا ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا مَّاءِ إِنَّا
لَنَبْعُوهُمْ ۝

۸۳۔ اہن کیا اساں جیلھے مرو لیدوں تے مٹی تے ہٹیاں
تھی ولیدوں ولا اٹھائے ولیدوں۔

۸۳۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیوڑاں نال پہلے دی کیا گیا اے پہلے لوکیں دیاں کہا نیئن۔

۸۵۔ توں آکھ ڈوسو زمین تے جو اندے وچ کیندے کیتے ہے جے تساں جائدے۔

۸۶۔ او آکھن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نو ہے پکڑیندے۔

۸۷۔ توں آکھ ڈوسو ست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون

۸۸۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نو ہے ڈردے۔

۸۹۔ توں آکھ ہر فتنے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے او دے خلافت پناہ کوئی نیں ڈیندا ہے تساں جائدے۔

۹۰۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتے جادو کیتے دیندے۔

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گنن کے آٹے ہیں تے او اندے انکار کرٹ والین۔

۹۲۔ اللہ سیئیں کوئی پتر نیں بنایا تے او دے نال بیا معبود دی کوئی نیں ناں تاں ہر معبود اپنی پیدا کیتی شے کون انج گنن و نیچے ہا تے کچھ نہیں معبودیں تے جڑھا نی کر ڈیون با اللہ پاک اوں کنیں جو اے آہن۔

۹۳۔ او غیب تے حاضر کون جائدے تے جیکوں او شریک بیٹن انہیں کنیں اپا۔

۹۴۔ توں آکھ اے میٹے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔

۹۵۔ اے میٹے رب توں میکوں عالم قوم وچوڑا دیویں

۹۶۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۝

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ۝

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ۝

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَإِنَّا عَلَى أَنْ نُثَبِّتَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِرُونَ ۝

- تیکوں بڑکھالوں چیرھا انہیں نال اسان وعدہ کیئے۔
- ۹۷۔ توں گندیں گاہیں کوں چبگائی نال پریں کر
اسان بہوں جانڈے میں جو او آبدن۔
- ۹۸۔ تے توں اکھ لے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں
کنیں تیڈی آم شام منگداں۔
- ۹۹۔ تے لے میڈے رب میں آم شام منگداں جو لے
میڈے سائے آون۔
- ۱۰۰۔ تے میرے ولیمے انہیں دجو کہیں ہک کوں موت اولی
تے او اکھسی میکوں ولا پٹھ۔
- ۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرمی جاہ کوں چوڑا یاں
لے امدون تھیں بے شک لے ہک گال لے جیرمی
او کریندا پٹے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت دے
ڈینہ تیں۔
- ۱۰۲۔ تے جہاں دھوتوں دجایا ولسی تے اول ڈینہ انہیں دج
کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ اوہک ڈوبھے دا حال پچھن۔
- ۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن او بے لوک کامیاب
تھی ولسن۔
- ۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او بے لوک بن جنہیں
اپنے آپ کوں گھاٹے دج پیٹے دوزخ دج بیٹھ رہن
- ۱۰۵۔ بھا انہیں دے من ساڑ ڈیسی تے او اوندے
دج کالے دھوں تھی ولسن۔
- ۱۰۶۔ کیا تہا ڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑیاں ویندیاں
بن تے تہاں اوندنا انکار کریندے ہاوسے۔
- ۱۰۷۔ انہیں اکھ لے ساڈے رب ساڈی بد بختی ساڈے
تے غالب آگئی ہائی تے اسان گمراہ قوم ہاوسے۔
- ۱۰۸۔ لے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اسان
- إِذْ قَعَّ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾
- وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾
- وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٩﴾
- خَلَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٠٠﴾
- لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٠١﴾
- فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٢﴾
- فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾
- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٤﴾
- تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٥﴾
- أَلَمْ يَكُنْ أَيْتِي تَسْتَلِي عَلَى كُمَفٍ كُنْتُمْ بِهَا
تُكَلِّبُونَ ﴿١٠٦﴾
- قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾
- رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا

ظَلُمُونَ ﴿۱۰﴾

قَالَ اخْسُؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ ﴿۱۱﴾

ولا اوں کړو ټے بے شک اساں عالم رهسوں۔

۱۰۔ او اکھسی پریں دوزخ وچ وچو میڈے نال گال نہ کرو۔

إِنَّهُ كَانَ قَرِيْنٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ بے شک میڈے بندیں وچو ہک ٹولہ آہل با اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کرتون بہوں چنگا رحم کرن والا ہیں ۱۲۔ تساں انہیں نل مذاقاًل کریندے ہاوسے لے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈتی ټے تساں انہیں نال کھلے ہاوسے۔

فَأَنخَذَ تُوْهُمُ سِجْرَتًا حَتَّىٰ أَنَسَوْكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک میں اچ انہیں کوں انہیں دے صبردا بدلہ ڈریاں بے شک اوہے کامیاب تھیون والین۔

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَاكِهُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او اکھسی تساں زمین وچ کتی سال رہ گئے ۱۵۔ او اکھن اساں ہک ڈیہنہ یاد ادا کجھ تھہ رہ گئے ہیں گٹن والیں کیں پچھ گھن۔

قُلْ لَّكُمْ لِيَشْفِي فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۵﴾

قَالُوا لَيْسَ يَكُنَّا يُومًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَتَنَّا الْعَاذِينَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او اکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ټے تساں چاندے ہوو۔

قُلْ إِن لَّيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَاكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا تساں لے خیال کریندے ہاوسے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیے ټے بے شک تساں میڈون دلائے طیر

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ سیں اچی شان والا ټے بادشاہ ټے حق اوندے سوا کوئی ہیا معبود نہیں اوعزت آسے عرش دار رب

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۹﴾

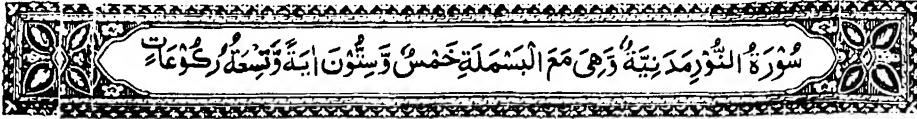
۱۹۔ تے جبرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود نہیں اوندی اوں کیں کوئی دلیل کا ټے نیں تے بیشک اونداحساب محض اوندے رب کیں ہے ټے بے شک کافر کامیاب نہیں تھیندے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ لَا يَتَمَنَّاهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے توں اکھ لے میڈے رب توں بخش ټے توں رحم کرتے توں بہوں چنگا رحم کرن والا ہوں۔

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۲۱﴾

سورة نور مدنی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال نال جیرھا بن مگلے ڈیوٹ
والاتے ول ول رحم کرن والا ۱
- ۲۔ لے سورت اساں انیکوں لہائے تے اساں فرض
کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے دوج کھلیاں
کھلیاں آیات لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۳۔ زنا کرن والی تربیت تے جو ان ڈوناہیں دوج ہرک
کوں سوکھو لے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت
دے ڈینہہ تے ایساں ایندے دے تے اللہ دے دین
دوج تساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی دے کرتے انہیں ڈوناہیں
دی سزا مومنین دی ہک جماعت ڈیکھے۔
- ۴۔ زنا کرن والا مرد بعض زنا کرن والی تربیت نال صحبت
کریندے یا شرک کرن والی نال تے زنا کرن والی
تربیت نال بعض زنا کرن والا مرد یا مشرک صحبت کریندن
تے مومنین تے لے گال حرام کہتی گئی ۲
- ۵۔ تے جیرے لوک پاک تربیتیں تے الزام لیندن تے
ول اوچار گواہ نیں ایندے تے انہیں کوں اسی
کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں دی قبول نہ
کرو تے ایسے لوک نافرمان۔
- ۶۔ سوائے ایندے جیرے لوک ایندے بعد توبہ
کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشش
والا تے مہربان۔
- ۷۔ تے جیرے لوک اپنی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۲
- الْزَانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً
جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا
شَآءُ قَوْمٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۳
- الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَخُزِمَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ۴
- وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةٍ
شَهَادَاتٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَلَاثِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۵
- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۶
- وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ

اپنے سوا گواہ کوئی نہیں ہوندے تے ول انہیں وچ ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او بے شک سپاہ۔
۸۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو بے شک اوندے اتے اللہ دی لعنت ہوئے جے او کوڑا ہوئے۔

۹۔ تے اول ترمیم دی سزا ختم کر ڈتی دیسی جے او چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او کوڑا ہوئے۔
۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے ہوئے جے او مرد سپاہ۔

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تہا بڑے اتے نہ ہندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرٹ والا تے سیانا ہوئے۔
۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچر ہک ٹولہ ہا تساں ایکوں اپنے کیتے برا نہ سمجھ اصل او تہا بڑے کیتے چنگائی ہوئے ہر شخص انہیں وچر جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا ملے تے انہیں وچر جاوڈا گناہ گار ہا اوندے کیتے وڈا عذاب۔

۱۳۔ اے گال سنٹ دے بعد تے مومن مردیں تے مومن ترمیمیں اپنے متعلق چنگا گمان کیوں نہیں کیا تے اے آہن جو اے وڈا کوڑا۔

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نہیں گمن کے آئے تے جیلھے او گواہ نہیں گمن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔
۱۵۔ تے جے تہا بڑے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہندی تے تہا کوں تہا بڑے ایں کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

۱۶۔ تے تساں ہک بڑے دی زبان نال کوڑ سکھن بگ پئے تے اپنے مونہیں نال او آکھن بگ پئے جیندا تہا کوں کوئی علم نہ ہا تے تساں ایکوں سوکھی گال سمجھدے ہادے

إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَا لِلَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑩
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ⑪

وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَا لِلَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ⑫
وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ⑬

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑭
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكَ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑮

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ⑯

لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ⑰
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَنَسَكْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑱

إِذْ تَقُولُ يَا لَيْسَ بِنَبِيِّكُمْ وَقُولُونَ يَا فَأُولَٰئِكَ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ⑲

تے اللہ سے نزدیک بہوں و بڑی گال بانی۔

۱۷۔ تے مڈیاں لے گال سٹی بانی تساں لے کیوں نہ
اکھیا با جو لے ساڈا کم نیں جو اساں اس گال کول ولا
اکھول لے خداتوں پاک ہیں لے بہوں و بڑی تہمت۔

۱۸۔ جے تساں مومن ہوئے تے اللہ تہاکوں نصیحت کریں
جو تساں ایجی گال ولا نہ اکھاہے۔

۱۹۔ او اللہ تہاڈے کیتے حکم بیان کریں تے اللہ بہوں
جائٹن والا تے بہوں سیانا۔

۲۰۔ بے شک جیرے لوک لے چاہندن جو مومنین وچ
برائی پھیل و نہجے انہیں کیتے اس دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی بڑکھ والا عذاب تے اللہ جاڈے تے تساں
نورے جاڈے۔

۲۱۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ داخل تے رحمت نہ ہندی
تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے ول ول رحم
کرن والا۔

۲۲۔ اے مومن شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جیرھا
شیطان دے پیریں تے ٹروے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ گاہیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ داخل تے رحمت تہاڈے اتے نہ ہوئے ہا تہاڈے
وچ کوئی کڈا ہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں
جینکوں چاہندے پاک کریں تے اللہ سئیں بہوں
سنٹن والا تے جائٹن والا۔

۲۳۔ تہاڈے وچ فہمیت والے تے کھلا رزق رکھن والے
قسم نہ کھاو جو او اچھے سکس کول تے مسکین کول تے مہاجرین
کول اللہ دے رستے وچ نہ ڈلسن اور معاف کرٹی تے
کچھ نہ اکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہاڈے گناہ

دَلَّوْا اِذْ سَبَّحْتُمُوهُ فَلْتُمْ مَا يَكُوْنُ لَنَا اَنْ تَكْلَمُ
بِهَذَا اِنَّ سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷﴾

يَعْظُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْذُوْا بِالْاِثْلَةِ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۸﴾

وَيُيَسِّرُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلَيْهِ حَكِيْمٌ ﴿۱۹﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۰﴾

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ رُوْدُفٍ
رَّحِيْمٌ ﴿۲۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَا وَالنَّكَرِ
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ
اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَزِيْزُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ سَبِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

وَلَا يَأْتَلِ اُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوْا
اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا اَلَا يُحِبُّوْنَ اَنْ يَّعْفِيَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۳﴾

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۲۴۔ بے شک جبرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن این دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے دہڑا عذاب۔

۲۵۔ جڈاں انہیں دیاں زبانیں تے ہتھ تے پیرا انہیں نے عملیں دے خلاف گواہی ڈالین۔

۲۶۔ اوں دُسنہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ دے لے او جانا گھسن جبرے شک اللہ سسلی ہی اصلوفاً بخیر۔

۲۷۔ گندیالں گاہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گاہیں کیتے ہن تے پاک گاہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گاہیں کیتے ہن لے بری کیتے ولین اوں کیں جو کچھ او کہن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والہن

۲۸۔ لے مومنو اپنے گھریں دے سوا نہیں گھریں وچ نہ پہرے جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو لے تہاڈے کیتے چھگی گال تان جو تسان نصیحت حاصل کرو۔

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی دی نہ لے تے انہیں وچ نہ پہرے جے تیں تہا کوں اجازت نہ ڈتی وچے تے جے تہا کوں اکھیا وچے ول وچو تے ول وچو لے تہاڈے کیتے زیادہ چھگی گال تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں جائدے۔

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تسان اینجے گھریں وچ پہرے جبرے دسون نہ ہون تے تہاڈا سامان ہرے۔ انہیں وچ تے اللہ جائدے جو تسان ظاہر کریندے تے لکندے۔

۳۱۔ توں مومنین کوں اکھ ڈے جو اپنی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن لے انہیں کیتے بہوں چٹکا بے شک اللہ سسلیں جائدے جو او کریندن۔

۳۲۔ تے مومن تربیتیں کوں اکھ جو اپٹیاں اکھیں جھکیاں

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيَاتُهُمْ وَآجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

يَوْمَ يَدْعِيهِمُ اللَّهُ وَيَقُولُ لَهُمْ وَيَقُولُونَ أَتَى اللَّهُ الْوَاقِعَ الْبَيْنَ ۝

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالْطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبْتَغَوْنَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَازْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسَبِّحُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكُمْ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

فَوُجَّهْنَ وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْحَكْنَ بَخْرَةً عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يَبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْوَلَدَ الَّذِي يَرَاهُ يَظْهَرُ ۖ وَلَا يَكُونُ
النِّسَاءُ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْوُفُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٠﴾

رکمن تے اپنی ٹھیکائیں دی حفاظت کرن تے اپنے سونپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اندرے جیڑھا ظاہر ہوئے تے
اپنی چادر اپنے سینے تے سٹی رکمن تے او اپنے سونپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پھوتے
یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتیں تے یا بھرانیں
تے یا بھرنجیں یا بھجیں تے یا تربیتیں تے یا بانہیں تیں
یا اینجے چھوڑیں تے جیڑھے بالغ تیں تھے یا اینجے پالیں
تے جنہیں کوں تربیتیں دے خاص تعلقات دا علم نہیں تے
اپنے پیریں کوں زور نال مار کے نہ لڑن تاں جو پتہ بگ
ونچے ظاہر تھی ونچے او سونپ جیکوں او لکیندیاں پین
تے لے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں
جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے تساں اپنی بیوہ تربیتیں تے اپنے نیک بندیں تے
بانہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں
اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیوٹ
والا تے جانٹے والا۔

وَلَيْسَتَغْنِيَ الْإِنْسَانُ لِبَعْضِ دُنْيَا حَاجَةٍ يُغْنِيهِمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَأُولَٰئِكَ
مِن مَّا لِيَ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيْلَكُمْ
عَلَى الْبِعَازِ ۚ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْضُنَا لَنَبْتَغِيَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے جیڑھے نکاح نیں کر سگدے ادپاک رہوں
جے تیں اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیوے تے
جیڑھے غلام تہا بڑے نال لکھ پڑھ کرن چاہن تے تساں آزاد
کرن کیتے لکھ پڑھ کر گھو جے انہیں وچ چکھائی ڈیکھو تے اللہ
دے اول مال وچو انہیں کوں ڈیو جیڑھا اول تہا کوں ڈرتے
جے بانہیاں نیک رہوں چاہوں تے انہیں کوں برائی تے
مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہو
تے جیڑھا انہیں کوں مجبور کر لسی تے بے شک اللہ سبیں انہیں
دی مجبوری دے بعد بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ

۳۵۔ تے اساں تہا ڈوکھلے نشان لہان تے تہا بڑے کیں

خَلَوْا مِنْ قَلِيلٍ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
 اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِهَا فِيهَا
 مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
 وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
 نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

پہلے لوگس دے مال وی دسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔
 ۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال ایویں
 ہے جیویں جالے وچ ڈیولا لالتھا ہوئے تے ڈیولیشیشے
 وچ ہوئے تے کشیشہ ایویں جیویں چکدا ہویا تارا ہوئے
 اوں کوں زیتون دے مبارک وٹ دے اتیل انال پایا گیا
 ہوئے نہ پودھی ء افسے نہ پچادی بھانویں اوں کوں بھان
 وی بگے تے اوتیل اوں کوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور
 دے اتے نور اللہ جینکوں چاہندے اپنے نور دودہایت
 دیندے تے اللہ سیس لوگس کیتے اے گا لہیں بیان کریدے
 تے اللہ ہر شے کوں بہوں چاندے۔

فِي بُيُوتٍ إِذْنُ اللَّهِ أَن تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
 يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ گھوس وچ ہن اللہ سیس جنہیں دے اچا کرٹ داتے لوندے
 ناں دا ذکر کرٹ دا حکم دے تے۔ اوندے وچ غمخشاں اوندی
 تسبیح کریندے رہ دیندن۔

رِجَالٌ لَا تُلْهِهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
 وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت نے وپار اللہ دے ذکر
 کیں غافل نیں کرینداتے نماز پڑھن کیں تے زکاۃ
 ڈیوٹ کیں دی اوں دینہ کیں دُردن جیندے وچ
 دل تے اکھیں اپترج ولسن

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

تاں جو اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے عملیں دا
 بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپنے فضل نال انہیں کوں
 ودعا وے تے اللہ جینکوں چاہے بغیر حساب دے رزق
 دیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
 الظَّنُّ مَاءً خَالٍ إِذَا هُمْ إِذَا جَادَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
 اللَّهَ عِنْدَهُ مَوْعِدَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

۳۹۔ کافرین دے اعمال ایویں ہن جیویں چکنی ریت دا
 میدان جینکوں ترسا پانی سمجھیندے تے جڈیاں اوندے
 نال اندے او کچھ وی نیں ہونداتے او اللہ کوں اپنے
 کوں لہوہیں تے اداوند پورا پورا حساب دے تے اللہ حساب
 جلدی گھنٹ والا۔

۴۱۔ یا الیہں ہن جیویں شہہ سمندر وچ اندھارے ول ہک
بہرتے پی لہر ہومے ول اوندے اتے جھڑ ہومے اندھاریں
تے ول اندھاریں بھرن تے جے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
ڈیکھ نہیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے
اوندے واسطے کوئی نور نہیں۔

۴۲۔ کیا توں نہیں ڈیڈا بے شک جو کجھ آسمانیں وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے کجھی قطار ہدی
کھڑن تے انہیں وچ ہر ہک کوں اوندی نمازتے تسبیح
دا پتہ ۷ تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چاڑھے۔
۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ۷ تے ہوندو
دلے۔

۴۴۔ کیا توں نہیں ڈیڈا جو اللہ جھڑکوں ہومے ہومے
ٹریندے تے ول کھٹا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں
تہاں لیندے ول توں ڈیڈیں انہیں ۷ وچو مینہ آدلی
پئے ویندے تے او جھڑ وچو بہوں ٹھیاں شہیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ تالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے
اویں تیں پچا ڈیندے تے جیں کیں چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر
ڈیوے۔

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہ کوں پھریندارہ ویندے بیشک
ایندے وچ عقل والیں کیسے سبق۔

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانی پانی کنیں پیدا کیسے انہیں وچو کجھ
ڈوڈھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچو کجھ ڈولتیں تے ٹردن
تے کجھ چارتے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

۴۷۔ تے اسان کھلے کھلے نشان لہاٹن تے اللہ میکوں

أَوَظَلُمْتُ فِي مَرْلَبِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ قُوَّةٍ مِّنْ قُوَّةِهِ
مَعَابًا ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكْدِرْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالظُّلُمُ صُفْتُ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَلَّى
اللَّهُ الْمُعِزُّ ﴿٤٣﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ مَعَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَآ
بَرْقُهُ يَذَّهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي
عَلَى بَطْنَيْهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَنْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۱﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۲﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۵۳﴾

وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿۵۴﴾

إِنَّ قُلُوبَهُمْ مُرْضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَخِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵۵﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۶﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۷﴾

وَأَنزَلْنَا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَاتِهِمْ لِنَبْلُوَهُمْ لَيُّوْنَ قُلُوبُهُمْ لَعَلَّ أَنْفُسُهُمْ تَطَاعَةُ مَعْرِفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۸﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى

چاہندے سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۴۸۔ تے آہن اسان اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اسان اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر دیندے تے لے لوک مومن نیں۔

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کول اللہ تے اوندے رسول دوسٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

۵۰۔ جے کوئی کمال انہیں دے حق دچ ہوئے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری یا او شک وچ ہن یا او بزدلن جو اللہ تے اوندے رسول انہیں تے ظلم کر لیس سچ لے ہے جو او خود ظالمن۔

۵۲۔ مومنین کول جیلاں اللہ تے اوندے رسول دو سٹریا دیندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب لے ہندے جو اسان سُنئے تے من کدھے تے ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں بزدلن تے اوندے تقویٰ اختیار کریندن ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دین جے توں انہیں کول حکم ٹویں تے او ضرور نکلن توں آکھ قساں نہ کھاؤ اصل کم جنگی اطاعت بے شک اللہ جو قساں کریندے عہہ جاندے۔

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر دچن تے اوندے اتے او با دزداری ہو جیرھی اوندے دے لائی گئی ہو تے تہا بڑے اتے اہم جیرھی

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ۝

تہا بڑے ذمے لائی گئی ہے۔ جے تساں اوندی اطاعت کر لیسو سدھے رستے تے آویسو تے رسولِ داکم معص کھول کے گھال پچا بڑیوں۔

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَا يُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَا يَجْعَلَ لِهِمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يُعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

۵۶۔ اللہ سائیں تہا بڑے دھومنیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو انہیں کول ضرور زمین وچ خلیفہ بیسی جیویں انہیں کینیں پہلے خلیفہ بنائیں تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کول میرھا انہیں کول چنگا گجے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کول امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میٹری عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کول شریک نہ بنادوں میرھا ایندے بعد انکار کر لیس او نافرمانی وچ ہے۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ بڑیو تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا ونجے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَا يَتْلُوا الْقُرْآنَ وَلَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ مَلَكَتْ

۵۸۔ توں املو خیال نہ کرو جو کافر زمین وچ ساکوں برا بڑیوں تے انہیں دال کاڈ بھاء تے بہوں برا لکاڈ ہے۔

أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہا بڑے بانھے بن تے جیرھے بالغ نیں تھے تہا بڑے دھو او ترے وقتیں وچ تساں کینیں بکچے کے آون غمردی نماز کینیں پہلے تے ڈوپا رہیں کول جیرھے ویلے تساں کپڑے لہندے تے عشا دی نماز دے بعد اے تہا بڑے ترے پردے دے وقتیں۔ ایندے بعد تہا بڑے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نیں تہا بڑے دھو کچھ نہیں دو اندرے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہا بڑے کیتے آیاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہن جانٹن والا تے سیانا ہے۔

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۶۰۔ تے جڈاں تہا بڑے بال بالغ تھی وچن تے او دی ایویں اجازت منگن جیویں ایں کینیں پہلے لوک اجازت منگدے بن اللہ تہا بڑے کیتے کھول کے بیٹیاں آیاں بیان کرندے تے اللہ

بہوں جانٹ والائے بہوں سیانا۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں تریختیں جبریاں شادی دے قابل نہیں
انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پکڑے اپنے حسن کوں
ظاہر نہ کریدے ہوئیں لہا رکھن جے او پچیاں رہ و بچن تے
انہیں کیے چنگا تے اللہ بہوں سنٹ والائے جانٹ والا
۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہا بڑے اپنے
تے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے گھریں وچو کھاؤ تے
اپنے پیورے گھریں یا مادے گھریں یا اپنے بھرانویں دے
گھریں تے اپنی بھینیں دے گھرو تے چا پے دے گھریں وچو
یا چا پیں دے گھریں وچو یا اپنے مایں دے گھریں وچو یا
یا مایں دے گھریں وچو یا جیندے کجیں دے تساں ملک
ہوے یا اپنے سنگتیں دے گھو کھاؤ تے تہا بڑے لے
کوئی گناہ نہیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجرا کھاؤ تے
جڈاں کہیں گھروچ پیہو اپنے گھرواں تے سلام کرداے
اللہ دلو با برکت تے چنگا تحفہ ایویں اللہ اپنی
آیات کھول کے تہا بڑے اتے بیان کریدے تاں جو
تساں عقل نال کم گھنوں۔

۶۳۔ مومن صرف اوہے بن جیرے اللہ تے اندھے
رسول تے ایمان انیندن نے جیرے ویلھے اندھے
نال کہیں قومی کم کیے بیٹھے ہون او نہیں ویندے جے
تیں کچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرے لوک تیں کینں پھپھن
اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن
تے جڈاں او تیں کینں کہیں اپنے کم کیے
اجازت منگن توں انہیں وچو جیکوں چاہیں اجازت بڑے
بڑے انہیں واسطے اللہ کینں بخشش منگ بے شک اللہ
بہوں بخشش والائے بہوں رحم کرن والا۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ قَفَاةً أَوْ أَصْدَافِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَوْشِعًا أَوْ أَشْنَاءً قَدْ أَفْخَلَكُمْ
بُيُوتًا فَاسْلُمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُبْرَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْأَلُوا
رَأْيَ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
فَأَذِنَ لِمَن يَشَاءُ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

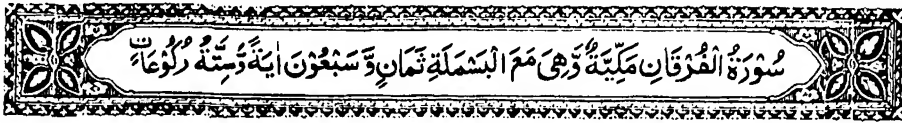
۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ رسول دے سبٹن کول ایویں نہ سمجھو جویں آپت
وچ ہک ڈو جھے کول سبٹندے ء اللہ چاٹدے جیرھا
تساں وچر چھوہ مار کے کھسک ویندے تے جیرھے
اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن اوڈرن جو انہیں
کول کوئی مصیبت نہ آونجے یا انہیں کول ڈکھ والا عذاب
نہ پہنچے۔

إِلَّا أَنْ يُلْهِمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَكْتَبُ لَهُمْ سَاءَ مَا عَمِلُوا اللَّهُ
يُكَلِّ شَيْءٌ عَلَيْهِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ سٹوبے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کچھ
ہے اللہ داء جیرھی حالت وچ تساں ہرے اللہ اوں
کول چاٹدے تے جڈال او اللہ دو والے ولین جو کچھ
اوکریندن اللہ انہیں کول ڈس ڈیسی تے اللہ ہر نئے
کول بہوں چاٹن والا ہے۔

سورت فرقان کی ۲۵ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ بشر و کریم اللہ دے نال مال جو بن منکے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②
- ۲۔ او ذات بابرکت جس اپن بندے میں قرآن نازل کیتے تاں جو اد لوکس کو ہوشیار کرے۔
- إِلَهِ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَذُ ③
- ۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہندی ۷ اوں پر کوئی نیں بنایا تے نہ ہندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے اونا انڈاز مقرر کیتے۔
- وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا سُورًا ④
- ۴۔ انہیں لوکس اونڈے سوا اینجے معبود بنائیں جیسے کج دی پیدا نیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گئیں تے نہ او اپن کیتے لعقان تے نہ نفع دے ماکن تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے ماکن۔
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَفْتَرَاهُ وَاعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤
- ۵۔ تے کافر آبدن اے تے محض بک کوڑ جیرھا اوں بنا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ۷ اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑ ماریٹے نیں۔
- وَقَالُوا أَأَسْلَمُوا بِالَّذِينَ الْأَوَّلِينَ أَلَا تَتَّبِعُهُمْ تَمْلى عَلَيْهِمْ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑥
- ۶۔ تے او آبدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں اول کھوا گدے تے رات ڈینہر اونڈے اتے پڑھیاں دین
- قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا ⑦
- ۷۔ توں آکھ ایں قرآن کوں اول ذات ٹھائے جیرھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جائدے بے شک اونخش والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشِئُ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ⑧
- ۸۔ تے انہیں آکھے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا کھدے تے بازاریں وچ ٹردے اینڈے اتے فرشتہ کیوں نیں بلایا گیا تے جیرھا اینڈے نال تھی کے ڈرا دے ہا۔

- ۹۔ یا اوندے اتے خزانہ ہایا ونجے یا یا ایں کنیں باغ ہوئے
جینے وچو کھاوے باتے ٹالیں اکھئے جو تاساں تے
ایجھے آدمی دے پچھو ٹردے ء جینکوں کھوایا دیندے۔
- ۱۰۔ توں بڑیکھ تیدے متعلق کینھیاں گا لہیں کریندن تے
او گمراہ تھی گئین تے ہن کوئی انہیں کوں راہ نیئں بعدا۔
- ۱۱۔ برکت والی ء او ذات جے او چاہے تے ایں کنیں زیادہ
پچکے باغ تیدے بنا بڑیوے جیندے وچ نہراں دہندیاں
ہون تے تیدے کیتے وڈیاں ماریلں بنا بڑیوے۔
- ۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے پین تے اساں
قیامت دے منکر کیتے جھوٹکوں والا عذاب تیار کیتا ہوئے
- ۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں بڑیکھسی پرسیں کنیں او
اندی کاڈوالی تے مصیبت والی آواز سٹسن۔
- ۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں بدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی
تے او اتھاں موت کوں سٹیلین۔
- ۱۵۔ آج تاساں ہک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں
سڈو۔
- ۱۶۔ توں اکھ کیا اے چکگا ء یا ہمیشہ رہن والی بہشت
جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں دا بدلہ تے لگاڈ
ہوسی۔
- ۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں جواو چاہسن ملی تے ہمیشہ رہن
تیدے رب دا وعدہ ضرور پورا تھسی۔
- ۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں نے مہجوریں کوں
میندی ء اندر دے سوا عبادت کریندے ہن کھٹا
کیتا ویسی ول اکھسی کیا تاساں میدے بندیں کوں گمراہ
کیتا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔
- ۱۹۔ او اکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ با جو اساں
- أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ①
- أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ②
- تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ③
- بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ④
- إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا
وَزَفِيرًا ⑤
- وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ⑥
- لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ⑦
- قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا ⑧
- لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْنُورًا ⑨
- وَيَوْمَ يُحْشَرُ هُمْ دَافِعِينَ وَمَنْ يَبْعُدْ عَنْ دُونِ اللَّهِ
فَقَوْلُ عَانَتُمُ صَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ لَهُمْ خُلُوفُ
السَّيْلِ ⑩
- قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

وَوَيْلٌ لِّمَنِ أُولِيَآءُ وَلٰكِنْ مَّعْتَهُمْ وَاٰبَاءُ هُمْ حَتّٰى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝۱۰

تبیڑے سواپے گلستی بٹاؤں ہاتے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو بڑا بیس کوں بہوں فائدہ بڑا ہا (امیر بٹایا ہا)
تے اوتی بڑی یاد بھل گئیں تے او تباہ تھیون والی قوم
تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۖ فَمَا تَسْتَطِيعُوْنَ صَرَفًا
وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يُّظْلِمِ مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيْرًا ۝۱۱

۲۰۔ جو تساں آہرے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا بڑتے
ہئ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے عرتے نہ دوددی طاقت کھیندے
تے جیرھا تہا بڑے دھچرہ ظالم اوں کوں اساں دہڑا عذاب
ڈلیسوں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا اَنَّهُمْ
يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَشْرُوْنَ فِي الْاَسْوَاقِ ۚ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۚ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ
رَبُّكَ بِصِيْرًا ۝۱۲

۲۱۔ تے تیں کیں پہلے اساں جتی رسول پھینیں او سارے
کھاٹا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اساں تساں دھچرہ کھ کھ کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں
مہر کریندے عرتے تہا بڑا رب بہوں ڈیکھن والا۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا ۖ لَوْلَا اُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۚ لَقَدْ اسْتَكْبَرُوْا
فِيْ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عَلٰى كِبٰرٍ ۝۱۳

۲۲۔ تے جیرے لوک ساڈے ملن دی امید نیں رکھندے
انہیں آکھے ساڈے اتے فرشتے کیوں نیں لہائے
گئے یا اساں اپنے رب کوں ڈہبے لیتے انہیں اپنے
دلیں وچ اپنے آپ کوں دہڑا سمجھتے تے اومنہ زوری
وچ بہوں اگہو دھدھ گئیں۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِيْنَ
وَيَقُوْلُوْنَ حِجْبًا مَّحْجُوْرًا ۝۱۴

۲۳۔ جیرے ڈہبہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈہبہ
جھریں کیتے کوئی چبکی خبر نہ ہوسی تے او آکھن اساں
کنیں پریں رد و نہجو۔

وَقَدْ مَنَّآ اِلٰى مَا عٰمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ ۖ فَجَعَلْنٰهُ هَبَاءً
مَّنْثُوْرًا ۝۱۵

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کرلیسوں تے
اونکوں الیوں کر ڈلیسوں جیویں ہوا وچ اڈرے ہونے
لگھڑے۔

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقْرَرًا وَّاَحْسَنُ
مَقِيْلًا ۝۱۶

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈہبہ لکائے دے لحاظ ناں وی
چھگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چھگی جیہیں وچ ہوسن۔

يَوْمَ تَشْقٰى السَّمَآءُ بِاَلْغَمَامِ ۖ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ

۲۶۔ تے جڈاں آساں پھٹ ویسی تے سرتے جھڑ ہوسن

تَزِيلًا ⑤

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ لِلزَّحِينِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ⑥

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَّتَنِي أَخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ⑦

يَوْمَئِذٍ لِّيَتَنِي لَمْ أَخَذْ فَلَانَا خَلِيلًا ⑧

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ⑨

وَقَالَ الرَّسُولُ يُرَبِّ إِنِّي قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ فَجُوزُوا ⑩

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّ
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ⑪

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ⑫

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا ⑬

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ
شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ⑭

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَنَصِيرًا ⑮

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَرَبْنَاهُمْ

تے فرشتے دل دل لہائے ولین۔

۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمن خدا دی ہوئی تے او
ڈینہہ کافریں کیے اوکھا ہوئی۔

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پیسی
تے اکھسی ہائے ہائے میں رسول مے نال ٹرپوداں ہا

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلا نے آدم کوں سبکتی زبناواں ہا

۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اونڈے
میں کنیں آوٹ دے بعد تے شیطان انسان کوں ککھا

بھوڑ ڈینڈے۔

۳۱۔ تے رسول اکھسے اے میڈے رب بے شک میڈی
قوم ایں قرآن کوں کنڈ بچھو سٹ گتے۔

۳۲۔ تے ایویں اسان ہرنی دا جمریں وچو دشمن بنائے
سے تے تیلدارب ہدایت ڈیوٹ تے مدد کرن دے لحاظ

نال کافی۔

۳۳۔ تے کافریں اکھسے قرآن ایں بنی تے بکودفہ کیوں
نئیں لہایا گیا۔ ایویں بے تاں جو اسان اینڈے نال

تیلڈے دل کوں مضبوط کروں تے اسان اینکوں بہوں
چنگا بنائے۔

۳۴۔ اوں تیکوں کوئی دی گال نئیں آہدے تے اسان
تیکوں اونڈے جواب دج پکی تے سچی گال ڈینڈے

ہیں تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈینڈے ہیں۔

۳۵۔ تے جیرے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دوکھے کیتے
ولین ایسے لوک جہنم دی جا بہوں بری ہے لے گمراہی آلا راہ۔

۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈی تے اونڈے نال
اسان اونڈے بھرا بارون کوں امدادی بنائے پھیلے۔

۳۷۔ تے اسان اکھیا ڈیویں اوں قوم دو وچو جہنم ساڈی

تَذْمِيرًا ۛ

وَقَوْمٌ نُّوجُّ لَنَا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۛ

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں املو تباہ کر ڈتے
۳۸۔ تے لوح دی قوم جیرے ویلے انہیں اپنے رسولیں
کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کر ڈتے تے لوکیں کیتے
نشان بنا ڈتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب
تیار کیا ہوئے۔

وَعَادًا وَنُوحًا وَآخِطَبَ الرَّيِّنَ وَقَوْمًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ۛ

۳۹۔ تے عادتے قوم دتے کھو آلے تے بی بہوں ساری
قومیں کوں جیریاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈتے۔
۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈتی ہے (تے
جیلے نہ سمجھ) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمثالَ ۖ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيًا ۛ

۴۱۔ تے بے شک اداسی وستی کیں لگھیں جیندے
اتے ڈکھ دامینہ و سایا گیا با کیا او ایکیوں ڈبہرے نیں
تے اصل او دلا اٹھن دی امید وی نیں رکھندے۔

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنها بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۛ

۴۲۔ تے جیلے او ٹیکوں ڈبہرے تے او ٹیکوں مھن کھل
تے مذاق دی با سمجھن کیا اچھو جیکوں اللہ سیس
رسول بنا کے پھیٹے۔

وَإِذَا رَأَوْكَ إِِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا ۖ أَهَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۛ

۴۳۔ جے ایندے دس وچ ہرے ہاتے ساکوں ساڈے
معبودیں کیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے
پکے نہ ہنوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ بگ ولسی جڑاں او
عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کیں پریں تھی
جگے۔

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْيَقِينِ لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْها
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ جِنَّةَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مِنْ أَضَلِّ
سَبِيلًا ۛ

۴۴۔ اے رسول! کیا تیکوں اوں شخص واپتہ ۛ جیں
اپنی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں انداوی مگران
بٹھیں۔

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ۛ

۴۵۔ کیا توں سمجھدیں جو انہیں دچو بہوں سارے
سڈن یا سمجھن او تے مھن ڈبھریں آلی کارن تے اصل
او انہیں کیں وی پچھلے پاندن۔

أَمْ تَحْسَبُ اَنْ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْلَمُونَ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۛ

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَنَّ الْفَلَّاحَ ۖ لَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٥٦﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَ بَاسًا وَالنَّوْمَ مَبَاسًا ۖ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٥٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٥٩﴾
لِنُخْرِجَ بِهِ بَلْدَةً قَدِيمًا ۖ وَنُفِثَ مِنَّا طَائِفًا مُّتَمِّيًا ۖ وَاتَّابَعْنَاهُ أَتَائِيًا ۖ كَثِيرًا ﴿٦٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ يَدًّا مَّعْرُوفًا ۖ قُلْ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كَفُورًا ﴿٦١﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَکُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٦٢﴾

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٦٣﴾

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٦٤﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

۴۶. کیا تم کو یہ نہیں جوڑ دیتے رب کیوں پہچانیں
کوں وڑا کیتے تے جے او چاہے ہاتے اونکوں کھڑا کر
ڈیوے ہا ول اسان سمجھ کوں اوندے اتے گواہ بنائے۔
۴۷. ول اسان اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے
پئے ہیں۔

۴۸. تے او ہورے میں تہا ڈے کیتے رات کوں لباس تے
ندر کوں آرام دا ذریعہ بنائے تے ڈسینہ کوں اٹھن دا
ذریعہ بنائے۔

۴۹. تے او ہورے میں اپنی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری
کیتے پھین تے اسان جھڑکنیں پاک پانی بہائے۔
۵۰. تال جو اسان اوندے نال بر ملک کوں وسوں کوں تے
اوندے نال بہوں سارے ڈبگریں تے انسانیں کوں
پانی پلیندے ہیں۔ حیرے اسان پیدا کیتے۔

۵۱. تے اسان پانی اکوں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تال
جو اونصوت پکھن تے بہوں سارے لوک کفر دے
سوا ساریں گالیں دا انکار کریندن۔

۵۲. جے اسان چاہوں ہاتے اسان ہر دوستی وچ ڈراون آلا
پھوں ہا۔

۵۳. توں کافریں دا اکھٹ نہ من تے ایں قرآن نال
انہیں دے خلاف وڑا جہاد کر

۵۴. تے او ہورے میں ڈوسندر چلائیں ہک بہوں مٹھا
تے ڈو جھا بہوں کوڑا تے لوٹا تے انہیں ڈوناہیں
دے ادھ وچ اول ہک روک ٹاڈتی تے او ہک ڈوبھے
نال رلدے نہیں۔

۵۵. تے او ہورے میں پانی کنیں انسان بنائے تے اونکوں

وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

کڑاہیں پیو بڑا تے کڑاہیں سوہا بٹائے تے تیرا رب ہر شے تے قادر ۵۶۔
تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کرندن جیر حانہ
انہیں کوں فائدہ پکیندے تے نہ انہیں کوں بڑکھ پکاسگدے
تے کافر لیکہ اپنے رب دے خلاف رہندے۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۵۷۔ تے اساں تیکوں محض خوشخبری بولیوں والا تے بڑاؤن
والا بٹا کے پھٹے۔

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

۵۸۔ توں اکھیں لتاں کئیں کوئی بدلہ نہیں منگدا سولے
اون بندے دے جیرھا اپنی مرضی نال اپنے رب دی راہ
دوڑ پورے۔

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ النَّعِيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۚ وَسَيَحْمِلُهُ غِيَاثُ رَبِّكَ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بُدْنُ نُوْبٍ عِبَادًا ۝

۵۹۔ تے توں اون ذات تے بھروسہ کر جیرھی زندہ ۶۰۔
تے کڑاہیں نہیں مرادے تے اوندی توکلین نال اوندی
پاکیزگی بیان کرتے او اپنے بندیں دے گناہیں توں بڑا بھا
واقت۔

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَنُ فَتَسَلُّ بِهِ
غِيَاثًا ۝

۶۰۔ او خلا میں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے دیکھار
چھی وقتیں دج پیدا کیتس تے ول او عرش تے جم گئے
بن منگے بڑیوں والا توں او کئیں کچھ جیرھا بہوں
جاڈے۔

وَرَادَ أَقْيَلُ لَهُمْ اسْمُهُمُ وَاللَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الْإِغْنَىٰ
أَسْجَدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

۶۱۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیندے جو رعلن کوں سجدہ
کرو او آبدن رعلن کیا خستے ہے کیا اساں او کوں سجدہ
کوں جیندا توں ساکوں حکم بڑیندیں تے لے جال انہیں
کوں نفرت دج ودھا بڑیندی۔

تَبَرَّكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفُجْرًا مُنِيرًا ۝

۶۲۔ برکت والی ۶۳۔ اوقات میں آسمان دج بُرج بٹائن
تے انہیں دج سمجھ تے رشتی بڑیوں والا چندر
بٹائے۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝

۶۳۔ تے ادھا ذات میں رات تے ڈینہہ کوں ہک پے دے
پکھو آون والا بٹائے لے او اندے واسطے ہے جیرھا

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

۶۴۔ تے رغن دے بندے اوہن میرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلے انہیں نال جابل الویندن تے او انہیں کوں آہدن خیر بُوی۔

۶۵۔ تے میرے اپنیاں راتاں اپنے رب کوں سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑکے گذریندن۔

۶۶۔ تے میرے آہن لے ساڈے رب اسان کیں دوزخ دا عذاب پریں بٹا بے شک اوندا عذاب چٹو تے تباہی ہو۔

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ۶۷ بھانویں عارضی رہن دی جا ہوسے یا مستقل۔

۶۸۔ تے میرے دیسے خرچ کریندن نہ او فغول فرجی کریندن تے نہ شرمائی کریندن تے او ڈوناہیں مگاہیں دے وچ وچ ٹردن۔

۶۹۔ تے میرے اللہ دے نال پاکوئی مہبود نیں سڈیندے تے او کہیں اینجے بندے کوں قتل نیں کریندے مہبود قتل اللہ حرام کیتا بُرے سوائے حق دے تے نہ اوزنا کریندن تے میرھا اینجاکم کرلیں او گناہ دا بدلہ نہیں۔

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندرے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندرے وچ بے عزت تھی کے رہی۔

۷۱۔ سوائے اوندرے میرھا توبہ کرے تے میرھا ایمان آنے تے چپکے کم کرے ایسے ہن ہر اللہ سیس انہیں دی برائیں کوں نیکی وچ بدل ڈلیں تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۷۲۔ تے میرھا توبہ کرے تے چپکے کم کرے تے بے شک

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّدَّ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

او اللہ سٹیں دو بہوں جھگڑ والا ۝

۴۳۔ تے جیرے کوڑی گواہی نیں بھیندے تے جیلے
اوبے فائدہ گاہیں کنیں لکھدن تے شرافت نال
لکھ دیندن (انہیں دج رلدے نیں)۔وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذُّوا عَلَيْهَا
حُتًّا وَعُنْيًا ۝۴۴۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد
ڈیوایاں وچن تے او اوندے اتے ہوڑے تے اندھے
آلی کار نیں ڈھنڈے۔وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
ذُرِّيَّتًا قَرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَّقِينَ إِمَامًا ۝۴۵۔ تے جیرے آہن جو لے ساڈے رب ساکوں
ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل
پچا تے ساکوں متقیں دا امام بٹا۔أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝۴۶۔ ایجے لوکن جنہیں کوں بدلے دج ماریاں ڈتیاں ولین کیوں
جو انہیں مبر کیے تے انہیں کوں بہشت دج تحفے تے
سلامتی دے سینیے ملسن۔

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

۴۷۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن لے ڈاڈھی چنگی
بارہ بھانویں عارضی ہوئے تے بھانویں مستقل۔قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝۴۸۔ توں اکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ
نیں جے تساں منگوند تے تساں جھٹلائے ہن او ندا
عذاب تہا کوں منور چڑیا رہی۔

۱۱۱

سورة شعراء مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیات تے ۱۱ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مینگے
 بُولُونُ وَاللّٰتِ وَاللّٰحِزَاتِ مُسْتَعِينٌ
 ۲۔ پاک سٹون والا تے بزرگ۔
- طَسْمًا ②
- ۳۔ لے آیتاں کھول کھول کے بیان کرن والی کتاب دیاں
 تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
- ہن۔
- ۴۔ اے تمی سبگدے جوتوں اپنے آپ کوں ہلک کر
 يُؤَيِّسُ اتِّغَابًا مِّنْهُ يَخْتَرِقُ ④
- ۵۔ جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک اینجھا
 اِنْ تَشَاءْ نُنَزِّلُ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 اَعْيُنُهُمْ لَهَا خَضِيعَةً ⑤
- ۶۔ تے جڈاں وی انہیں کنیں رحمن و لونواں ذکر اندرے
 وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحَدَّثًا ۖ اِلَّا
 كَانُوْا عَنْتُهُ مُعْرِضِيْنَ ⑥
- ۷۔ انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگو انہیں دے مذاق
 فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَلْتَنِيْهِمْ اَنْبِيَآءُ مَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑦
- ۸۔ کیا انہیں زمین کوں نیٹیں بٹھا جو اساں اوندے دج
 اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمَا اَنْبَتْنَاهَا مِنْ قَبْلُ زَوْجٍ
 كَرِيْمٍ ⑧
- ۹۔ بے شک ایندے دج وی نشان تے انہیں دجہ بہوں
 اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَلْاَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ⑨
- سارے میندے نیٹ۔
- ۱۰۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے دل دل رحم
 وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑩
- کرن والا۔
- ۱۱۔ تے جڈاں تیدا رب موسیٰ کوں سب مارے
 وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوسٰى اِنِّ اَنْتَ الْغَوٰىمُ الْظٰلِمِيْنَ ⑪
- ۱۲۔ فرعون دی قوم کیا او بڑ دے نیٹ۔
 قَوْمٌ يَّرْعَوْنَ اِلَّا يَنْتَفِعُوْنَ ⑫

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَلِّدُونِي ۝

۱۳۔ اوں آکھے میکوں ڈر لے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈلسین۔

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ۝

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چچی نہیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں پھٹ۔

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام دی ہے تے میں ڈروں جو او میکوں قتل کر ڈلسین۔

قَالَ كَلَّا فَادْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ۝

۱۶۔ اللہ آکھے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے و تھو بے شک اساں تہا ڈے نال تہا ڈی دعائیں کوں سٹدے رہسوں۔

فَأْتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

۱۷۔ تساں ڈوہیں فرعون کہیں و تھو تے آکھو جو اساں رب العالمین و لو رسول ہیں۔

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل پھٹ ڈے۔

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝

۱۹۔ فرعون آکھے کیا اساں تیکوں پالیا نہیں تے توں ہاں ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْبَنَىٰ فَلَمَّا دَانَتْ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

۲۰۔ تے تیں جیرھے کم کیتن کیتن تے توں ناشکری کرنیدیں۔

قَالَ فَعَلْتُمَا إِذَا وَآنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھے میں کیتن اوں و پلے جیلے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

۲۲۔ جیلے میں تساں کہیں ڈریاں تساں کہیں بھج گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ۶ تے میکوں رسولیں وچو بٹاسی۔

وَبَلَكَ نِعْمَةً تَنْمُو عَلَىٰ أَنْ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۲۳۔ تے جیرما احسان توں میکوں جٹوئیا ہیں اکیا تھی پیا (ات گاہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی ہیں؟

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

۲۴۔ تے فرعون آکھے رب العالمین کوں۔

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

۲۵۔ اوں آکھے او آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

- مُؤْمِنِينَ ۝
قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ۝
قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝
قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝
قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝
قَالَ لِمَنِ اتَّخَذَتْ آلِهَاتُ غَيْرِي لَا جَعَلَتْكَ مِنَ الْمَسْجُوبِينَ ۝
قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ۝
قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝
فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُجْبَانٌ مُّبِينٌ ۝
وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ۝
قَالَ لِلْمَلَاحِقَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝
يُرِيدُ أَنْ يَمْحُوكَ مِنْ أَرْضِكُمْ بِحُجْرَةٍ ۝
فَأَمْرُونَ ۝
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ۝
يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۝
فَجِيعَ السَّحَرَةُ لِبَيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝
- ۲۶۔ اوں آکھئے اپنے آسوپا سوالیں کوں کیا تساں سٹھے
نڑے پٹے۔
۲۷۔ موسیٰ آکھئے جو او تہا ڈالتے تہا ڈے پہلے پیر ڈاڑیں دا
دی رب۔
۲۸۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیرا رسول تہا ڈو پٹیا گئے
او پاگل۔
۲۹۔ موسیٰ آکھئے جو او پچا دھرتے پورا دھرتے جو انہیں دے
دج او اندارب جے تساں عقل کرو۔
۳۰۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا یا کوئی معبود بنایا تے
میں تیکوں ضرور ڈھک ڈلیاں۔
۳۱۔ موسیٰ آکھئے بھانویں میں تیرو کوئی کھلا کھلا معجزہ دی
گھن آواں۔
۳۲۔ اوں آکھئے گھن آجے توں سچا ہوں۔
۳۳۔ اپنا سوتا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور ناگ
بن گئے۔
۳۴۔ تے اپنا ہتھ پھیکس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھن
والیں کوں چٹا کھ نظر کئے۔
۳۵۔ اوں اپنے چودھارو ڈیریں کوں آکھئے بے شک
اے مکڑا جادوگر۔
۳۶۔ اے چاندے جو تہا کوں اپنے جادو دے زور نال تہا ڈے
ملک کنیں کڈھو ڈلوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے؟
۳۷۔ انہیں آکھئے ایکوں تے ایندے بھرا کوں دجی ڈے تے
شہریں دج کٹے کرٹ والے پٹھ۔
۳۸۔ اوتیرو ماہر جادوگر گھن آوں۔
۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کھٹے کتے گئیں۔

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کھٹے تھوہاے۔

۴۱۔ تاں جو اساں جادوگریں دے پکچوٹروں جے او
بڑا دے تھی گئے تے

۴۲۔ جیلے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں
بڑا دے تھی وںجوں تے ساکوں کیا الماں ملیں۔

۴۳۔ اوں آکھئے ہاتے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں دچو
بن ویسوں۔

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں ملے سلو۔

۴۵۔ انہیں اپنے رے تے سوئے سٹ بڑے تے انہیں
آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں بڑا دے ہیں۔

۴۶۔ ول موسیٰ اپنا سوٹا سیٹے تے اوہوں دیلھے انہیں دے
کوڑ کوں تلکوں پئے گئے۔

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان ایندے میں اوندے تے
جیرھا سارے جہانیں دارب۔

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے

اونکو من گدھے بے شک اے تہاڈا دہڑا جیں تہا کوں
جادو سکھالے تہا کوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے
بہتر تے پیر خلافت ورزی دی وجہ نال کپیاں تے تساں
ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

۵۱۔ انہیں آکھئے او جڑی بے شک اساں اپنے رب دوہنڈے

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے میں جو ساڈا رب ساڈے
گناہ بخش ڈیسی کیوں جو اساں پہلے منن والے ہیں۔

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
کوں راتوں رات گھن وںج بے شک تہاڈا بیچا کیا ویسی۔

وَقِيلَ لِلثَّالِثِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا الْفِرْعَوْنُ إِنْ لَنَا لِأَجْرٍ

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

فَالْقَوْمَا جِبَا لَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا لِيُذَوِّعَ فِرْعَوْنُ

إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

فَأَنفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

فَأَنفَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَ لَا فَطِنَ

أَعْيُنَكُمْ وَأَرْجَلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَتْكُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا صَبِيرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَزَلَّ

النُّومِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٥٣﴾

- ۵۳۔ فرعون شہریں وچ کھٹے کرن والے پٹھین۔
 ۵۵۔ بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔
 ۵۶۔ تے او ساکوں کا وڑ لویندے پکین۔
 ۵۷۔ تے اسان سارے احتیاط کریندے ہیں۔
 ۵۸۔ تے اسان انہیں کوں باغیں تے چشیں کنوں کڈھو
 چھوڑیئے۔
 ۵۹۔ تے خزانیں تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔
 ۶۰۔ تے اسان ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر
 بُرتے۔
 ۶۱۔ تے فجر دے ویلے انہیں دا انہیں پھپھیا کیا۔
 ۶۲۔ تے جیلے بڑویں ٹولے ہک بڑو بھجے دے سامنے
 تعین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اسان پکڑیندے
 ہیں۔
 ۶۳۔ اوں آکھئے املوناں میڈا رب میڈے نال تے میوں
 راہ ڈھکیس۔
 ۶۴۔ اسان موسیٰ کوں وحی کیتی ۶۵ جو توں اپنا سنا سندر
 تے مارتے سندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے بر ٹوٹا ہک
 وڈے طے آلی کار نظر کب پیا۔
 ۶۵۔ تے پچھیں کوں (فرعون و لشکر) دی اسان انہیں دے
 کوہو کر ڈتا۔
 ۶۶۔ تے موسیٰ تے اوں دے نال آلیں ساریں کوں اسان بچا
 گدھا۔
 ۶۷۔ تے بڑو جہیں کوں اسان غرق کر ڈتا۔
 ۶۸۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں دچو بہوں
 سارے نیں میندے۔
 ۶۹۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول دم کرن
 ۷۰۔
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خِلْدُونَ ۝
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝
 وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ ۝
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝
 فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۝
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْعَوْنَ كَالظُّلُمِ الْعَظِيمِ ۝
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَرَ الْآخِرِينَ ۝
 وَأَجْمَعْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ۝
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ع

وَجَعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاعْفُ لِإِيَّتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ۝

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

وَبُورَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغُوفِينَ ۝

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَا لَكُمْ تَعْبُدُونَ ۝

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصَرُونَ ۝

فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝

تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

إِذْ نُسَوِّدُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الدُّجْرَمُونَ ۝

فَمَا كُنَّا مِنْ شَافِعِينَ ۝

وَلَا صَدِّيقِينَ حَتِيمٍ ۝

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

۸۶۔ تے میوں نعیں آلی جنت دا وارث بنا۔

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اور گراہیں وچ رہا۔

۸۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ میوں ذیل ذکرید

۸۹۔ جڈل زماں فائدہ پچیس تے نہ پتر۔

۹۰۔ سرائے اوندے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن

کے اوسی۔

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کو لبر کر ڈتی ویسی۔

۹۲۔ تے دوزخ گراہیں کیتے ظاہر کر ڈتی ویسی۔

۹۳۔ تے انہیں کرن آکھیا ویسی اوکھاں ہن جیندی تہاں

عبادت کریندے باوے۔

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا اد تہا ڈی مدد کریندن یا بدلہ گھن

سبگن۔

۹۵۔ تے او تے سارے گراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے

سٹھے ولین۔

۹۶۔ تے ایویں ابلیس داسارا لشکر دی۔

۹۷۔ او اکھن تے او اوندے وچ بھڑسن۔

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھل کھل گراہی وچ

ہاے۔

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر بھیندے

ہاے۔

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمین گراہ کیتے۔

۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کاہ نہی۔

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی۔

۱۰۳۔ جے اساں دل وچ سبگدے تے اساں مومنین نال

رل وچوں ہا۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان تے اکثر میندے

نہیں۔

۱۰۵۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے ول ول رحم
کرن والا۔

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسوئیں دا انکار کیتے۔

۱۰۷۔ جیلے انہیں دے بھرا نوح انہیں کول آکھے جو کیا
تساں خدا کنیں ڈر دے نوّھے۔

۱۰۸۔ میں تہاڈو امانتدار رسولوں۔

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۱۰۔ میں تساں کہیں کوئی صلہ نہیں منگدا امید اُصلد تے محض
رب العالمین دے ذمے ہے۔

۱۱۱۔ تہاں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۱۲۔ انہیں آکھئے کیا اساں تیکوں منوں حالت اے ہے جو تیبڑے منن والے رذیل (مکی کین) ہن۔

۱۱۳۔ اوں آکھئے میکوں کیوں پتہ بگے جو انہیں دے عمل کیا ہن۔

۱۴۱۱ھ۔ انہیں واحساب میڈے رب تے ہے جے تساں سمجھو۔

۱۱۵۔ میں منہ والیں کوں دھکے نشیں ڈیندا۔

۱۱۶۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراونٹ والا ہاں۔

۱۱۔ انہیں آکھئے اے نوح جے توں باز نہ آئیوں تے
تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتسوں۔

۱۱۸۔ حضرت نوحؑ آکھئے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم میگوں بھٹلاڈتے۔

۱۱۹۔ تے قوں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر
 بڑے تے میگوں تے میڈے نال والیں کوں دشمن دے
 شرکنیں بجھا۔

۱۲۰۔ اسماں اونکوں تے اوندے نال والیں کوں بچائے

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٤﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١٩

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝

قَالُوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَ ﴿١١٣﴾

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

إِنْ حَاسِبُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٣٣﴾

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

إِنَّا أَنَا إِذَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾ ط

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهُ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَوِثِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّابُونَ ﴿١١٨﴾

فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الشَّحُونِ ١٣٠

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

۱۲۱۔ دل اسال بعد وچ باتیں کوں غرق کر ڈیا۔

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان باتے انہیں
وچو بہوں سارے نیں میندے۔

۱۲۳۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل ول رحم کرن
والا ۶۔

۱۲۴۔ عادر رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہوا انہیں کوں اکھٹے کیا تساں
ڈرے نوے۔

۱۲۶۔ بے شک میں تہا ڈو اماندار رسول ہاں

۱۲۷۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۲۸۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نیں منگدا میڈا صلہ
تے محض رب العالمین دے دتے ہے۔

۱۲۹۔ کیاں تساں ہر پے تے بے فائدہ کم کریندے ہونیں
ماڈیاں بنیندے ۷۔

۱۳۰۔ تے تساں مل بنیندے ۸۔ تاں جو تساں ہمیشہ رہو۔

۱۳۱۔ تے جیلھے تساں کہیں کوں پکڑیندے ۹۔ عالم بن کے
پکڑیندے ۷۔

۱۳۲۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۳۳۔ تساں اوں کنیں ڈرو جیں تہا ڈی اوندے نال مدد

کیتی ۱۰۔ جیرھی تساں چاندے ۷۔

۱۳۴۔ اوں تہا ڈی مدد کیتی ۱۱۔ جانوریں نال تے پتریں
نال۔

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشیں نال۔

۱۳۶۔ بے شک میں تہا ڈی تے وڈے ڈینہ دے عذاب
کنیں ڈرواں ۔

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ۱۲۱

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۲۲

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲۳

كَذَّبْتَ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ۱۲۴

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۵

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۲۶

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۲۷

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۲۸

أَتُوبُونَ كُلَّ رِجْعٍ ۖ أَيْةٌ لِّتَعْبَثُونَ ۱۲۹

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۱۳۰

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۱۳۱

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۳۲

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۱۳۳

أَمَدَّكُمْ بِالْعَامِ ۖ وَبَيْنَ ۱۳۴

وَجَنَّتِ وَعَبُودُ ۱۳۵

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۳۶

- قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَصْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿۱۳۷﴾
 إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۸﴾
 وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿۱۳۹﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۰﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۱﴾
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۲﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۳﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۴﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۴۵﴾
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۶﴾
 أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِأُمِينِينَ ﴿۱۴۷﴾
 فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۴۸﴾
 وَذُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضْبٌ ﴿۱۴۹﴾
 وَتَنْجُتُونَ مِنَ الْجِبَالِ الَّتِي هِيَ مِنْ قُرُونٍ ﴿۱۵۰﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۵۱﴾
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرَفِيِّ ﴿۱۵۲﴾
 الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۱۵۳﴾
- ۱۳۷۔ انہیں آکھئے ساڈے کیتے برابر جو توں وعظ کریں یا نہ کریں۔
 ۱۳۸۔ اے پہلے لوکس دے کمن۔
 ۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈتے دلیسوں۔
 ۱۴۰۔ انہیں اندھا انکار کیتا تے دل اساں انہیں کول ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشان تے انہیں وچ بہوں سارے نیں منیدے۔
 ۱۴۱۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول دل رحم کرن والا ہے۔
 ۱۴۲۔ ثمودی رسولس دا انکار کیتے۔
 ۱۴۳۔ جیلے انہیں دے بھرا صالح انہیں کول آکھئے کیا تاساں اللہ کنیں توڑے ڈر دے۔
 ۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو اماندار رسولان۔
 ۱۴۵۔ تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھٹ منو۔
 ۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تاساں کنیں کوئی صلہ نیں مگدا میڈا صلہ معن رب العالمین تے ہے۔
 ۱۴۷۔ کیا تہا کول اس دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔
 ۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشیں وچ
 ۱۴۹۔ انہیں رڑیں تے اینجیں کھیں وچ جنہیں دے گوشے پھل نال بڈیئے پین۔
 ۱۵۰۔ تے تاساں پہاڑیں کول کھٹ کے اکڑو ڈائی نال گھر بنیدے۔
 ۱۵۱۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھٹ منو۔
 ۱۵۲۔ تے حد کنیں دوسن والیں دا اکھٹ نہ منو۔
 ۱۵۳۔ حیرے زمین وچ گھیر گھتیندن تے اصلاح نیں کریں دے۔

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿۱۵۴﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ فَأَبِيتُ بِأَيِّهِ إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۵۵﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ ۖ لَهَا شَرِبٌ وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿۱۵۶﴾

وَلَا تَسْهَوْهَا ۖ إِنَّهَا خِزْيَانُ كَرِّ عَذَابٍ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿۱۵۷﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَذِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۸﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَن كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۵۹﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۰﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۱﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۶۲﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۳﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰتِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۶۴﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾

أَتَأْتُونَ الذَّكَرَ ۚ إِنْ أَلْمَنِتُمْ ﴿۱۶۶﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۚ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۷﴾

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿۱۶۸﴾

۱۵۴۔ انہیں آکھے تیل بڑے اتے جادو کیا گئے۔

۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا
ایں تے کوئی نشان گھن آ۔

۱۵۶۔ اوں آکھے اے ڈاچی ۖ ہک ڈینہ لے پانی پیسی تے
ہک ڈینہ تساں پانی پیس لے ڈینہ مقرر۔

۱۵۷۔ تساں ایکیوں کوئی بڑھ نہ ڈیو ناں تاں تہا کوں
وڑے ڈینہ دا عذاب پکڑیسی۔

۱۵۸۔ انہیں اونڈیاں چٹاں کپ سٹین تے دل او شرمندہ
تھی گئیں۔

۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیے بے شک ایندے وج
نشان تے انہیں دھڑبھوں سارے لوکس نیں منیا۔

۱۶۰۔ تے بے شک تیل بارب غالب تے دل دل رحم کرن
والا ۖ۔

۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

۱۶۲۔ جیلے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھے کیا تساں
مذاکین نوتے بڑ دے۔

۱۶۳۔ میں تہا لوط ایماندار نبی آں۔

۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نیں
منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے دتے ہے۔

۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وج نریں کوں اپنے کیتے
چھٹے۔

۱۶۷۔ تے تہا لوط رب بھرہیاں تہا لوط کیتے زالیں
پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے ۖ اصل تساں
مذاکین ددھن والی قوم ہتے۔

۱۶۸۔ انہیں آکھے جے توں باز نہ آویں اے لوط تیکوں

مک بدر کر ڈتا ویسی۔

۱۶۹۔ لوط آکھٹے بے شک میں تہاڑے کم کنیں نفرت
کرینداں۔

۱۷۰۔ اے میڈے رب میگوں تے میڈے گھر والیں
کوں انہیں دے عین کنیں بچا۔

۱۷۱۔ تے اساں اوکوں تے اوندے سارے گھر والیں
کوں بچا گدھا۔

۱۷۲۔ سوائے کب پچھو رہی والی پڑھی دے۔

۱۷۳۔ تے دل اساں نہیں کوں تباہ کر ڈتا۔

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڑھا میندے سائے جیرھا برشیا
کوٹن دے بعد نہ رکھ آیں تے وسن آلا پھوں بڑا۔

۱۷۵۔ اے شک ایندے وج وی ہک نشان ہا تے انہیں
وج پھوں سارے لوک نیں میندے۔

۱۷۶۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول رم کرن
والا۔

۱۷۷۔ جگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شیب آکھٹے کیا تاساں خدا
کتیں توڑے ڈر دے۔

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڑو ایماندار رسول ہاں۔

۱۸۰۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تاساں کیں کوٹن صلہ نیں منگدا
محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

۱۸۲۔ بھائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچوڑو۔

۱۸۳۔ تے سدھی ترکری تال تولیا کرو۔

۱۸۴۔ تے لوکں کوں انہیں دیاں خبیث گھٹ نہ ڈیو تے
زمین وچ گیڑ گھٹن کیتے نہ پھرو۔

قَالَ إِنِّي يَمْلِكُ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿١٦٩﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَمْلِكُونَ ﴿١٧٠﴾

فَنَجِّنُهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٢﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿١٧٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَئِنْ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْسِنَتِكُمْ ﴿١٨٢﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

- ۱۸۵۔ تے اوس اللہ کنیں ڈرو جس تہا کوں تے پہلی مخلوق
کوں پیدا کیے۔
- ۱۸۶۔ انہیں اکھٹے جو تیبڑے اتے جادو کیا گئے۔
- ۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں
تیکوں املو کوڑا سمہندے ہیں۔
- ۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں
کوئی ٹکڑا سٹ۔
- ۱۸۹۔ اول اکھٹے میڈارب تہا ڈے علیں کوں بڑا دھا
جاڈے۔
- ۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ
والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیے بے شک اے
وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔
- ۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچو بہوں
سارے لوک نیں منندے۔
- ۱۹۲۔ تے بے شک تیبڑا رب غالب تے رحیم۔
- ۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو بہایا گئے۔
- ۱۹۴۔ حضرت جبریل ایندے نال لیتے۔
- ۱۹۵۔ تیبڑے دل تے تال جوتوں ہر شیار کرن والیں وچو
تمی ونہیں۔
- ۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرن والی عربی زبان وچ۔
- ۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔
- ۱۹۸۔ کیا انہیں کیے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے
علامہ وی ایکوں سبھاڈن۔
- ۱۹۹۔ جے اساں ایکوں عجمیں وچو کہیں تے لبندے۔
- ۲۰۰۔ تے او انہیں دے ساڈے پڑھدا دل وی اے
نہ منن ہا۔
- وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸۵﴾
- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۸۶﴾
- وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَئِنْ الْكَذِبِينَ ﴿۱۸۷﴾
- فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸۸﴾
- قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۹﴾
- فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظَّلَاةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۹۰﴾
- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۹۱﴾
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۲﴾
- وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۳﴾
- نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۴﴾
- عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۵﴾
- بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿۱۹۶﴾
- وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۷﴾
- أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۹۸﴾
- وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۹۹﴾
- فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿۲۰۰﴾

- ۲۰۱۔ ایویں اسان مجریں دے دیں وج اے گال سٹی ہوئی ۶۔
 ۲۰۲۔ او ایکوں اوتیں نہ منیں جے تیں او بڑکھ بڑیوں آلا عذاب نہ ٹیکیں۔
 ۲۰۳۔ او عذاب انہیں تے اچھٹ گھٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہو سی۔
 ۲۰۴۔ تے او آکھن کیا ساکوں وتھی نیں مل سگدی۔
 ۲۰۵۔ کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔
 ۲۰۶۔ کیا تیکوں یقین نیں جے اسان انہیں کوں کئی سال فائدہ بچاؤں با
 ۲۰۷۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔
 ۲۰۸۔ تے جہ انہیں کوں بڑا گیا ہا او عذاب کوں نال نہ سگدا ہا۔
 ۲۰۹۔ اسان کہیں وسنی کوں ہلاک نئے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی بی نہ پھڑوں۔
 ۲۱۰۔ اے نصیحت اسان ظالم نئے۔
 ۲۱۱۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نیں لہایا۔
 ۲۱۲۔ نہ انہیں دا اے کم ہا تے انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔
 ۲۱۳۔ بے شک او اللہ دی گال اسٹن کنیں پریں رکھے گیہیں۔
 ۲۱۴۔ توں اللہ دے نال بے کہیں کوں معبود نہ سبہ نہ تاں توں انہیں وچوتھی ولییں جہیں کوں عذاب بڑا گئے۔
 ۲۱۵۔ تے توں اپنے قریبی سکیں کوں بڑا۔
 ۲۱۶۔ تے جیرھان کے تیلے پچھوڑے اوندے
- كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٠١﴾
 لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٢٠٢﴾
 فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾
 فَيَقُوْلُوْا هٰذَا نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿٢٠٤﴾
 اَفَمَعَدٰٓا۟نَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٢٠٥﴾
 اَفَرَأَيْتْ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿٢٠٦﴾
 ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوْا يُوعَدُوْنَ ﴿٢٠٧﴾
 مَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَسْتَعُوْنَ ﴿٢٠٨﴾
 وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٩﴾
 وَكَرِهْنٰ اَنْ نَّهْدِيْكَ اِلَيْهَا وَلَوْ اَنَّكَ لَمِنَ السّٰٰفِكِيْنَ ﴿٢١٠﴾
 وَمَا تَنْزَلَتْ بِهٖ الشّٰطِیْنُ ﴿٢١١﴾
 وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِیْعُوْنَ ﴿٢١٢﴾
 اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُوْلُوْنَ ﴿٢١٣﴾
 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرًا فَتَكُوْنَ مِنَ الْمَعْذُوْرِيْنَ ﴿٢١٤﴾
 وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٥﴾
 وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٦﴾

محبت دے ہتھ بھکے رکھ۔

۲۱۷۔ تے جسے اوتیڈا اکھن نہ منن تے توں اکھ جو میں
تہاڈے کیس کنیں باہرواں۔

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر

۲۱۹۔ جیرہا تیکوں ڈبدرے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھریں۔

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سُنن والا تے جانٹ والا۔

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈسلاں جو شیطان کیندے اتے لبندن۔

۲۲۳۔ او شیطان ہر کوڑے تے گناہ گار تے لبندن۔

۲۲۴۔ او اُپے کن لبندن تے انہیں دھو بہوں سارے
کوڑے ہرندن۔

۲۲۵۔ تے انہیں دے پھوٹرن والے گمراہ ہوندن۔

۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک لے ہر وادی وچ

بے مقصد پھر دے رو ویندن۔

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نہیں جو او آہن۔

۲۲۸۔ سوائے انہیں جیرھے ایمان گھن آون تے چنگ نہ

کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بند

اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جان گھسن جو او کیرھی

چادو ولسن۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِحْتُ مِمَّا تَعْسُونَ ﴿٢١٧﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

الَّذِي يَرْبِكَ جِبْنَ تَقَوْمٌ ﴿٢١٩﴾

وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢٢٠﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

هَلْ أُنْتِظَرُ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢٢﴾

تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

يُلْقُونَ السَّعَ وَكَثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

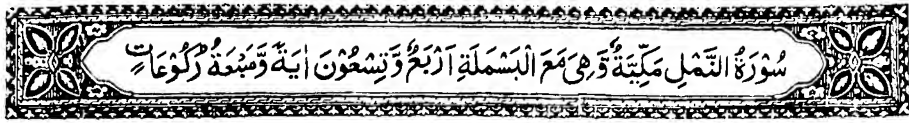
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَنصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

سورة نمل کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ سورۃ النمل ۹۴ آیات تے ۷۷ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں اللہ سے نال جیر صابن شگے ڈیوٹ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ پاک تے سنٹ والا تے قرآن مبد تے کھلی کتاب
ویاں آیتاں ہن۔
- ۳۔ مومنین واسطے ہدایت تے خوشخبری ۷۔
- ۴۔ جیر صے نماز جماعت نال پڑھن تے زکوٰۃ پڑھن
تے آخرت تے اولیقین رکھن۔
- ۵۔ بے شک جیر صے لوک آخرت تے ایمان نیں ایندے
انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کر کے دکھالیں
او گردان تھے ودن۔
- ۶۔ ایسے لوک جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت
وج او گھٹا پاوٹی والین۔
- ۷۔ تے بیشک تیکوں قرآن مبد اوں کیں ملد پئے جیر صا
سیاٹا تے چاٹن والا ۷۔
- ۸۔ جیلھے موسیٰ اپنے گھر آلیں کوں آکھے بے شک
میں بھا ڈٹیں ۷ میں تہاڈو اٹھو کیں جبرگن اوساں یا بلدا
الگارگن اوساں تاں جوتساں بھاسیکو۔
- ۹۔ جیلھے ادا بھاکیں آئے آواز ڈتی گئی جو جیر صا بھا
دہج تے جیر صا اوندے چودھا روہ اوکوں برکت ڈتی گئی ۷
تے اللہ رب العالمین پاک۔
- ۱۰۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاٹا اللہ
ہاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
هٰس تِلْكَ اٰیٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ②
هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِیْنَ ③
الَّذِیْنَ یَقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ④
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَیْنًا لَّهُمْ اَمَّا لَهُمْ
فَهُمْ یَعْمَهُوْنَ ⑤
اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوُّ الْعَذَابِ وَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ
هُمْ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥
وَ اِنَّكَ لَتَلَقَّ الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حٰكِمٍ عَلِیْمٍ ⑦
اِذْ قَالَ مُوسٰی لَاحِلَہٗ اِنِّیْ اَنْتُ نَادِیْ سَآئِیْكُمْ
فَیْنَمَا یَخْبَرُ اَوْ اَتِیْكُمْ بِشَہَآپٍ فَبِیْسَ لَعَلَّكُمْ
تَضْطَلُوْنَ ⑧
فَلَمَّا جَآءَا نُودِیْ اَنْ یُّوْزِكَ مَنْ فِی النَّارِ وَ
مَنْ حَوْلَہَا وَ سُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ⑨
یٰمُوسٰی اِنَّہٗ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ⑩

وَالَّتِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسَلُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں اپنا سٹا سٹ۔ جیلھے اوکوں ڈھس ہلا پئے جیویں اونانگ ہورے کنڈ دلا کے بیج پئے تے پکھرتے دلا نس ڈٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کو لبو رسول نیں ڈردے۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسًّا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُودٌ مَّرْجُومٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ سوائے اوندے جس نے ظلم کیا ہوئے تے دل بدی دے بعد نیکی کیتی ہوئے تے بے شک میں بہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا ہاں۔

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ فَنِي تَسْمِعُ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ وچ پا ادیگر بیماری دے چٹا نکلیں اے توں نشانیں دچرہ حیرے فرعون تے اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیون والے نشان آئے انہیں آکھے اے کھلا جادو۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے مندان وڈائی تے علم کینں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیدے ہن توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کیجیا تھیندے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخُنُودُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں ڈوناں آکھے ساریاں پچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جس ساکوں بہوں ساریں مومن بنیں تے وڈا رتبہ ڈتے۔

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مِنطِقُ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبَیِّنُ ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھے تے اوں آکھے اے کوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئیں تے ساکوں سمجھ کچھ ڈٹا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے ساڈے جین تے انسان تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بنا ڈتیاں گئیں۔

كُنْ إِذْ أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّملِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنْكُمْ لَكُمْ لَا يَخْطِئُكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

۱۹۔ اوتیں جو اودھ وادی میں آئے تھے انہیں نے نملہ اکھٹے
اے نملہ دی قوم! اپنے گھریں میں داخل ہو جاؤ سلیمان تم
اور اس لشکر تمہا کوں لگاؤ نہ ڈیوے تمہیں کوں پتہ
نہ لگے۔

فَتَبَسَّمْ صَاحِبًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے مجال سن کے کھل پئے تھے
اے اکھیس! اے میڈے رب! میں تو فہم ڈیوے جو میں
تیری امانت و شکر کراں جی میں تیں میڈے تے
میڈے پیوستے کیتی میں چنگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنی رحمت نال میگوں اپنے نیک بندیں
میں داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ ۚ
أَمْ كَانُ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لے دی تے اکھیس اے
کیا میگوں بدید نظر نہیں پیا اندا یا اوک لگے۔

لَعَلَّيْ بَنَةً عَدَا أَبَا سَيْدٍ أَوْ لَا أَدْخَلَنِي
بَيْتِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٥٣﴾

۲۲۔ میں اوں کوں سمجھتا ہوں یا کوہ ڈیساں
یا او میڈے کو لہو کوئی ثبوت کھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَا يُصَبِّحُ ﴿٥٤﴾

۲۳۔ کچھ دیر کھڑے تے اکھیس میگوں او پتہ لگے
جیندا تھا کوں پتہ کا نہیں میں سباقم کیں قیڈو ہک
پکی خبر کھن کے آیاں۔

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٥٥﴾

۲۴۔ تے میں کہہ کریمت ڈیوے جی میں انہیں تے
حکومت کریدی پیو تے اوں کوں ہر شے ڈی گئی
تے اندلہک وڈا تخت دی ہے۔

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَغْبَا لَهُمْ فَمَنْهُمْ عَنِ
الشَّيْطَانِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٥٦﴾

۲۵۔ میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا
سمجھ کوں سجود کریندا ڈیوے تے شیطان انہیں کوں
انہیں داکم سوٹھا کر کے ڈکھا لے تے انہیں کوں سدے
رستے کیں روک ڈتے تے او ہدایت نہیں پسندے۔

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٥٧﴾

۲۶۔ انہیں کوں مندر جو اللہ کوں سجود نہ کرن جیڑھا
زمین تے آسمان دی لکھی شے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں کیندے تے ظاہر کریندے ءو جانڈے۔

۲۷۔ اللہ دے سوا کوئی مبود نیئیں اور دہے عرش دا مالک۔

۱۹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

۲۸۔ اوں سلیمان اکھئے اساں ڈیکھسوں کیا تیں سچ ہوئے یا کوڑا ایں۔

قَالَ سَتَنظُرُونَ أَصَدَقْتُكُمْ مِنَ الْكَذِبِينَ ۝

۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و نچ تے انہیں کوں ہڈے ول پچھو تے تھی کھڑے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

إِذْ هَبْ بِكُفْيِ هَذَا فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝

۳۰۔ اوں مکر اکھئے اے سردار و میڈو ہک عزت والا خط آئے۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِىَ أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝

۳۱۔ تے او سلیمان ولوہ تے او ایں شروع تھیندے جو اللہ دے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن گئے ڈیوٹ والا تے ول دل رحم کرن والا۔

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۳۲۔ میڈے اگو و ڈائی نہ کرو تے فرمانبردار تھی کے میڈو آؤ۔

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَنُؤِنِّي مُسْلِمِينَ ۝

۳۳۔ اوں اکھئے اے سردار ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نیئیں کریندی جے تیں تساں حاضر ہوو۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِىَ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلْفَهُ تَشْهَدُونَ ۝

۳۴۔ انہیں اکھئے اساں طاقت ولے ہیں تے دہے لڑکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرئے توں ڈیکھو توں کیا مکم ڈیندیں۔

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأُولَا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝

۳۵۔ اوں اکھئے بے شک بادشاہ جیلے کسں مک وچ پہندن اونکوں تباد کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا أَرْضِيَّةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا آيَئِهَا أَهْلَهَا أَزْلَةً ۖ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

۳۶۔ تے میں انہیں دوہک تحفہ پٹھیندی آں تے ڈیوہی

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظُرُهُمْ بِمَا يَرْجِعُونَ ۝

الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۷﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَالٍ فَمَا أَضَيَّ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُرُ بَلْ أَنْتُمْ يَهْدِي بِتِلْكَ أَفْرَاقٍ ﴿۳۸﴾

ادْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ لَهُمْ بِجُنُودٍ لَّا رَيْبَ
لَهُمْ بِهَا وَلَخَرَجَهُمْ مِنْهَا إِذْ لَهُ وَهُمْ
صَغُرُونَ ﴿۳۹﴾

قَالَ يَأَيُّهَا الْمَلَكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ ﴿۴۱﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لَتَتَالَيَنِي بِهِ أَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۲﴾

قَالَ تَكَلُّوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۳﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

اں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن انرنہ
۳۷۔ جیلے تحفہ سلیمان دے سامنے آئے اوں آکھئے
کیا تساں مال نال میڈی امداد کرن چاہندے ء
تے جو اللہ میکوں دے تے اوں کنیں چنگا ء جیرھا تباہوں
دولتس تے اصل تساں اپٹے جھن تے اگریندے پئے ء
۳۸۔ تول انہیں دو دل ونج میں ضرور انہیں دو ایجھے
لشکر نال اوساں جیندا اومتا بل نہ کر سگسن تے میں
انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کبڑہ ڈلیاں تے او
عزت و سجا پہسن ۔

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردار و کیرھا تہا ڈے وچرو اوندے
تحت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں
کنیں فرماہو دار بن آوں۔

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں دھوکہ منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں
تیڈے اتھو اٹھن کنیں پہلے گھن اوساں تے
بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

۴۱۔ میں کنیں خدا دی کتاب دا علم با اوں آکھئے میں
اونکوں تیڈی اکھ جھپکن کنیں دی پہلے گھن اوساں
جیلے اونکوں اپٹے کولہو دھس تے آکھیس اے
میڈے رب دا فضل تاں جو او میکوں آزماوے جو کیا
میں شکر کرینداں یا کفر کرینداں تے جیرھا شکر کریندے
او اپٹے فائدے کتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکر
کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ء۔

۴۲۔ اوں آکھئے اوندے تحت کوں حقیر کر ڈیو اساں
ڈہرے ہں جو او ہدایت پیندی ء یا انہیں وچو تھندی ء
جیرے ہدایت نیں پیندے۔

۴۳۔ تے جیلے او اکبئی اونکوں اکھیا گیا کیا تیڈا تحت

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۳۹﴾

دی ایجاباً اوں آکھئے اے تے اوں داویں ہے
ساکوں ایں کیں پہلے علم ڈے ڈاگئے تے اساں
تیبے فرمانبردار بن گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۴۰﴾

۴۳۔ تے اونکوں بلکس جندی او اللہ دے سوا عبادت کریدی
ہائی بے شک او کا فر قوم وچ رہائی۔

قِيلَ لَهَا اِذْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَلَيْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ وَلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۱﴾

۴۵۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ بہر جیلے اونکوں
ڈھس اونکوں جھکا سمجیس تے ڈر لگی۔ سلیمان آکھئے
اے تے محل جندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے
گیئیں اوں آکھئے اے میڈے رب میں اپنی جان تے
ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان
آئندی آں۔

وَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ آخَاهُمْ صَاحِبًا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۶۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بھجئے
سے جو تہاں اللہ دی عبادت کرتے او انہوں ویلے
ڈو ٹولے تھی کے بھڑپئے گئیں۔

قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۳﴾

۴۷۔ صالح آکھئے اے میڈی قوم تہاں چنگائی کیں پہلے
لنگائی دی جلدی کیوں کریندے تہاں اللہ کیں
بخشن نو بے مگدے تاں جو تہاں بے اتے رحم کیا دہئے

قَالُوا أَطِيعُوا أَطِيعْنَا يَكَ وَبَيْنَ مَعَكَ
قَالَ طَاعُواكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۴﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیبے نال دیں
کوں منحوس سمجھیندے میں صالح آکھئے تہاں بڑی نحوست
اللہ دے کوں ہور تے سچ لے ہے جو تہاں او قوم
ہوئے جیڑھی آزمائی گئی۔

وَكَانَ فِي السَّيِّئَةِ نَسْعَةٌ رُطِبٌ يُفْسِدُ وَنَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۵﴾

۴۹۔ تے شہر وچ ٹوں آدمی ہن جیڑھے زمین وچ فساد
پہیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوا نَقَاسُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِرَبِّنَا مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۶﴾

۵۰۔ انہیں آکھئے تہاں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے
تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریں تے ول
اوندے وارش کوں اکھسوں اساں اوندے گھر والیں کوں ہلاک قیامتیں

بُٹھاتے اسل سچے ہیں۔

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اسل دی تدبیر

کیتی انہیں کول پتہ نہ ہا۔

۵۲۔ توں بھیکھ انہیں دی تدبیر واکیا نتیجہ نکلدے اسل
انہیں کول تے انہیں دی ساری قوم کول تباہ کر ڈتے۔

۵۳۔ اے بیکھر انہیں دے گھر انہیں دے علم دی وجہ
کنیں ڈٹے بین بینک علم والی قوم کیتے ایندے وجہ نشان۔

۵۴۔ تے اسل مومنین تے متیقن کول بچا گدھے۔

۵۵۔ تے لوط جیلے اپنی قوم کول اکھے کیا تساں برائیاں
کریندے ء تے تساں بڈہرے پئے ء۔

۵۶۔ کیا تساں تریمتیں کول چھوڑ کے جوانیں نال شہوت
پوری کریندے ء اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب مرق لے ہا جو انہیں اکھے لوط
دے خاندان کول ایسے سک وچو کڈھ پھوڑو بے شک
اے لوک بہوں پاک بُدن۔

۵۸۔ تے اسل اونکول تے اوندے گھر والیں کول سونے
اوندی زال دے بچا گدھے اول کول اسل بچھو رہن
والیں رچ گئیا ہا۔

۵۹۔ تے اسل انہیں تے (پتھرین دا) بڑا ڈھامیزہ وسائے تے
جنہیں کول ہوشیار کر ڈتا وچے انہیں تے وسن والا مینہ بہول گندہ ہوتے۔

۶۰۔ توں اکھ ڈے ساریاں سپیاں توفیقن اللہ دیاں ہن
تے انہیں بنیں تے سلامتی مجھے جنہیں کول اللہ چن
گدھے۔ کیا اللہ چنگا ء یا او جینکوں شریک بنیدن۔

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَ مَكْرُؤًا مَكَرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِي ذَلِكَ
لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾

وَ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۴﴾
وَ لُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوكُمُ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ
بُنُصُرُونَ ﴿۵۵﴾

اَيَسْئَلُكُمْ لَتَاْتُوكُمُ الرِّجَالُ شُهَوَّةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۵۶﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَخْرِجُوْا اِل
لُّوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿۵۷﴾

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ فَكَانَتْ مِّنَ الضَّالِّينَ ﴿۵۸﴾

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا سَاءًا مَّطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۹﴾

قُلِ الْاِحْسَانُ لِلّٰهِ وَ سَلَّمَ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰٓ
بَلَلَّهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۰﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْكَافِرِينَ ۖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیس پیدا کیتے تے تہا بڑے کیتے جھڑکیں مینہ وسائے تے اوندے نال اسان سرٹھے باغ پیدا کیتن تہاں تے انہیں دے وٹ دی نہ پیدا کر سگدے ہا دے کیا اللہ دے نال بے وی مہود ہن اصل لے قوم شریک بیئدی پئی ۱۱۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْكَافِرِينَ ۖ بَلْ الْكَافِرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ زمین کوں کیس رہن دی جا بٹائے تے اوندے وچ دریا و بانسی تے اوندے کیتے پہاڑ بٹائسی تے دوسندریں وچ روک بٹا ڈتی ہس کیا اللہ دے نال بے مہود وی ہن اصل انہیں وچو بہوں سارے چاڈے نیں۔

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَعْلَمُ خُلْفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ بے وس دی دعا کون سڈے جبرھے دلیے او دعا کریندے تے اوندے دکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہا کوں زمین دا وارث بٹا ڈیندے کیا اللہ دے نال بے مہود ہن بہوں تھوڑی ۱۳ جبرھی تہاں نصیحت پکڑیندے ۱۳۔

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُؤْتِي الرِّيحَ بُشْرًا يَنْفِثُ مِنْ رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْكَافِرِينَ ۖ بَلْ الْكَافِرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ کون تہا کوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ دکھیندے تے اپنی رحمت کیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پھیندے کیا اللہ دے نال بے مہود جبرھے او اللہ نال شریک بیئدن انہیں کیں بہوں چاڑے۔

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے کون جبرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولادلا اوں پیدا کریندے تے تہا کوں زمین تے آسمان کیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال بے مہود ہن توں اکھجے تہاں سچے ۱۵۔ اپنی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ توں اکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نیں چاڈتا تے انہیں کوں لے دی پتہ نیں جو انہیں کوں کڈٹی اٹھایا دیسی۔

۶۷۔ آخرت دے بارے وج اصل انہیں دا علم اصلو
ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وج شک
وج بن تے سرواں بارے وج اندمن۔

۶۸۔ تے کافر آہن کیا جڈاں اسان تے ساڈے پیو
بڈاڈے مٹی تھی ولسیوں ول دی اسان زمین کنیں جیندے
کر کے کڈھئے ولسیوں۔

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے
پیو بڈاڈیں نال لے وعدے کیتے گئے ہن اے تے پہلے
لوکس دے قصے ہن۔

۷۰۔ توں آکھ زمین وج ٹرو پھرتے بیکھو جو مجریں
دا کیا انجام تھے۔

۷۱۔ تے توں انہیں تے مونجھا نہ تھی تے نہ انہیں
دی تدبیریں تے جگلی وج پڈ۔

۷۲۔ تے او آہن جے تاساں پچے تے اے وعدہ
کڈاں پورا تھیسے۔

۷۳۔ توں آکھ تھی سبگدے جو جیرھے عذاب کوں
جلدی مگدے پئے، او انداکھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا
پیا ہوئے۔

۷۴۔ تے بے شک تیدا رب لوکس تے فضل کرن
والا تے انہیں وچو سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

۷۵۔ تے بے شک تیدا رب او کموں دی جانڈے
جو او اپنے سینیں وج لکیندے پن تے جینکوں
او ظاہر پئے کریندن۔

۷۶۔ آسمانیں تے زمین وچ کوئی لگی ہوئی خستے کاہ نہیں جیری
بیان کرن والی کتاب وج نہ ہوئے۔

۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامنے او

بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَيُّنَا
لَنُخْرَجُونَ ﴿٦٨﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۚ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

وَيَقُولُونَ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٢﴾

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ

الَّذِينَ هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۶۰﴾

گاہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے بے شک او مومنین کیسے ہدایت تے رحمت۔

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ بے شک تیرا رب او نہیں دے درمیان اپنے حکم نال سپا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جانن والا۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہوں۔

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُمْمَ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَوَّمُوا بِرَبِّينَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ بے شک توں مردیں کوں نوہیں سنا سگدا تے نہ بوڑیں کوں اُلا سنا سگدیں جیرے ویلھے او کھٹ پھیر کے وچن پئے۔

وَمَا آتَتْ بِهَدْيٍ الْعُنَىٰ عَن صَلَاتِهِمْ إِنْ تُسْمِعْ
إِلَّا مَن يَوْمَئِذٍ يُأْتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں ہدایت نوہیں بے سگدا توں تے محض انہیں کوں سنا سگدیں جیرے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیں تے اساں انہیں کیسے زمین وچرک کھڑا کڈھیسوں جیرھا انہیں کوں چک پیسی بے شک لوکیں کوں ساڈی آیات دالیتن کاہ نیں۔

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُورَعُونَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے جڈاں اساں ہک ٹولہ کھڑا کریسوں ہر اوں قوم وچر جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی تے اساں انہیں کوں قہاریں وچ کھڑا کر ڈھیسوں۔

يَحَىٰ إِذَا جَاءُو قَالَ أَلَمْ نَبْنِئْكُمْ بِآيَاتِنَا
وَلَمْ نُحِيطْ بِهَا عِلْمًا أَمْثَلًا ذَاكُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے جیلھے او سن اُصلا کھس کیا لتاں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہا کوں انہیں داپورا علم دی نہ ہا تے یا لتاں کیا کیا کریندے ہا دے۔

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ لَآ يَتُفُونَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وچر کنیں عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او اُلا نہ

سبکس۔

۸۷۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں ہو بے شک اسان رات کوں اس واسطے بٹائے جو اوندے دج آرام کرن تے ڈیہنہ کون ڈکھالٹ والا بے شک ایندے دج منٹ والی قوم کیتے نشان۔

۸۸۔ تے جیڑاں دھوڑوں وجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان دج او ڈر ویسی سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سیس دو فرمايو وار تھی کے اوسن۔

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کون ڈہیز تے خیال کریندیں جو ہکی جاتے کھڑن تے اصل لے جھڑا آلی کار مر دے رہ ویند لے اللہ سیس دی کار گیری جس ہر شے کون مضبوط بٹائے بے شک او تہا ڈے عملیں کنیں چنگی طراں بانجبر۔

۹۰۔ جیرھانکی کرلیسی او نکوں این کنیں چنگا بدلہ ملیسی تے اوں ڈیہنہ او ڈر کنیں امن دج ہوسن
۹۱۔ تے جیرھابرا کم کرلیسی تے انہیں کون منہ بھرٹے ہما دج شیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندہ تہا کون پورا بدلہ مل گئے۔

۹۲۔ میکوں تے محض لے حکم ڈٹا گئے جو میں این شہرے رب دی عبادت کراں جس اینکوں عزت ڈتی تے ہر شے اوندے کیتے ہے تے میکوں حکم ڈٹا گئے جو میں فرمايو واریں وچر تھیواں۔

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے ساداں تے جیرھاہدایت پیسی او محض اپٹے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھامگرہ تھیسے تے توں اکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوٹن والا ہاں۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا لِّمَنْ فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

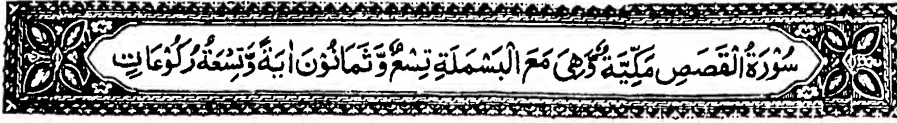
وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرُجُ مِنَ فِي السُّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاجِرِينَ ﴿۸۸﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ أَتَقَنَّ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۹﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَ يُؤْمِذُ الْأَمُونُونَ ﴿۹۰﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّمَا أَمُوتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي فِي حَرَمِهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُوتِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذَرِينَ ﴿۹۳﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾
 ۹۴۔ تے اکھ بڑے سب سچیاں تعریفاں اللہ دیاں سُن
 ۞ او تہا کوں ضرور اچھے نشان بڑھلیسی تے تہاں
 اونکوں سبھاں گھنسو تے تیڈا رب تہا بڑے کیں کنیں
 غافل نہیں۔

سورة قصص مکی ۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
مگئے بڑیوں والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ پاک سٹنٹ والا تے بزرگ۔
- ۳۔ اے کمل کتاب دیاں آیات ہن۔
- ۴۔ اساں تیدے اتے مومن قوم دے فائدے کیسے
موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہن۔
- ۵۔ بے شک فرعون اپنے ملک وچ منہ زور تھی گیا
تے اوندے رہن والیں کوں وکھرا وکھرا کر ڈتا ہس انہیں
وچھک لولے کوں او کمزور کرن چاہندا ہا انہیں دے
پتریں کوں ذبح کریندا ہا تے انہیں دی ترمیمیں کوں
جیندا رکھیندا ہا بے شک اوفنادیں وچو ہا۔
- ۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکس تے احسان کرن
چاہندے ہا سے تے اساں انہیں کوں سردار بناون
چاہندے ہا سے تے وارث بناون چاہندے ہا سے۔
- ۷۔ تے انہیں کوں ملک وچ طاقت بڑیوں تے فرعون
تے ہامان تے انہیں بڑیاہیں کوں انہیں کنیں او کجھ
بڑکھاون چاہندے ہا سے جیہیں کنیں او بڑ دے پئے ہن۔
- ۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں دھی کیسی بھرتوں اینکوں
کھیر پلا تے جیلھے توں ایندے کیسے ڈریں توں اینکوں دریا وچ
سٹ گھتیں تے توں نہ ڈریں تے نہ منجھی تھیریں بے شک اساں
ایکوں تیدر ولا آئیوسوں تے اساں اینکوں
رسول بھیسوں۔
- يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمُ ①
- طَسَمَ ②
- تِلْكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الْبَيِّنِ ③
- نَسَلُوا عَلَيْكَ مِنْ بَنِي مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِاَحَقِّ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ④
- اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلٰى فِى الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيْعًا
يَسْتَضْعِفُ طٰٓئِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اِبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَكْبِي
نِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤
- وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتَضْعَفُوْا فِى الْاَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ اٰيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيْنَ ⑥
- وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىْ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا يَحْتَدِرُوْنَ ⑦
- وَ اَوْحَيْنَا اِلٰى اَمْرِ مُوسٰى اَنْ اَرْضِعِيْهٖ فَاِذَا اخْبَتِ
عَلَيْهٖ فَالْقِيْهٖ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِ اِنَّا
رَآدُوْهُ اِلَيْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ⑩

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ ۖ عَنِّي أَنْ يَتَّفَعْنَا أَوْ تَنَجَّيْهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑪

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرُؤُسَىٰ مُرِيًّا ۖ إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَّطْنَا عَلَىٰ قَلْبِنَا لَيُكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَقَالَتِ لَأُخَوِّجَهُ قُتَيْبَةُ بَصَرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑬

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاصِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑭

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آلِهِ ۖ فَمَنْ تَقَرَّعَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنْ وَلَا تَعْلَمِ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑮

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ⑯

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ

۹۔ فرعون نے خاندان اوٹکوں چاگرہ سے تاں جو او انہیں
کیتے دشمن تے مونجھ داسبب بٹے بے شک فرعون تے
ہامان تے او انہیں ڈوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

۱۰۔ تے فرعون دی ہک تربیت آکھئے اے میڈے تے
تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ داسبب تھی سی توں ایکوں
قتل ذکر تھی سبگدے جو ساکوں اے فائدہ پچھاوے یا اسال
ایکوں پتر چا بناؤں تے او اصل گال نہ جانڈے ہن۔

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دل غالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اوٹکوں
ظاہر کر ڈیلوے ہانجے اسال اندرے دل کوں نکلا نہ کروں ہا
تاں جو او مومنین دچر تھی وچنے ہا۔

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینٹ کوں آکھئے اوڈے پچھو
ونج او اوٹکوں پریں کیں ڈوہی رہ گئی تے انہیں کوں
پتہ نہ لگا۔

۱۳۔ تے اسال اوڈے اتے ایں کیں پہلے کھیر پلاوٹ
والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں
انیجے گھروالے ڈساں جیرے ایکوں تہا بڑے کیتے
پال ڈیوں تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

۱۴۔ تے اسال اوٹکوں اوڈی مادو ولا پھٹھے تاں جو
اندیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیموں تے او مونجھی دی نہ
تھیوے تے اوں کوں پتہ بگ دچنے بے شک اللہ
وا وعدہ سچا ہا تے بہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

۱۵۔ تے جیلے او حزان تھیا تے گھرو تھی گیا اسال
اوٹکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اسال ایویں نیکی کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہن۔

۱۶۔ تے او شہر وچ اینجے ویلے داخل تھے جیرے ویلے
اوڈے رہن والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈو آدمیں کوں

وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَ عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ⑮

بھڑا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچو ہاتے ہک
اوندرے دشمن وچو ہاتے جیرھا اوندی برادری وچو ہا
اوں مدد طلب کیتی اچٹے دشمن دے مقابلے وچ تے
موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس
اے تے شیطان کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرٹ
والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑯

۱۷۔ اوں آکھے اے میڈے رب بے شک میں اپنی
جان تے ظلم کیتے تے توں میکوں بخش دے تے اللہ سیل
اونکوں بخش ڈتا ہیک اونکوں والا تے دل دل رحم کرٹ والا۔
۱۸۔ اوں آکھے اے میڈے رب تیلے انعام کرن دی
دجہ نال میں کڈاپس دی مجریم دا امدادی نہ بنساں۔
۱۹۔ تے مجرکوں او ڈرویں ڈرویں شہر وچ پیٹے تے
ڈٹھے سی جو او ہر بندہ جیں کل مدد ملگی ہائی ولادکوں
سڈینا پئے موسیٰ اونکوں آکھے بے شک توں کھلا کھلا
گمراہ ہوئیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ⑰

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُتَوَلِّينَ ⑱

۲۰۔ جیلے اوں ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا ڈناہیں
دا دشمن ہا اوں آکھے اے موسیٰ کیا توں میکوں دی اوں
قتل کرٹنا چاہندیں جیوں کل میں ہک آدمی ماریے ہیک
توں محض ملک وچ ظالم بٹن چاہندیں تے توں
نویں چاہندا جو اصلاح کرن والیں دچر تھیویں۔

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَلِقَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ⑲

۲۱۔ تے شہر وچ پرس کین ہک بندہ درکدا کئے تے
آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیلے متعلق
مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیوں توں نکل
دج بے شک میں تیلے خیر خواہیں دچر ہاں۔

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَنْتَصِي قَالَ يٰمُوسَىٰ
إِنَّ السَّكَانِيَاءَ يُبْكِرُونَ بِكَ لِيُقَتِلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّاصِحِينَ ⑳

۲۲۔ تے او اتھو ڈرو دا ہریا نکل گئے ائے ائے
ڈبدا دینا ہاتے آکھیس اے میڈے رب میکوں ظالم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ㉑

قوم کیں بچا۔

۲۳۔ تے جیسے او مدین شہر دو گئے تے اوں آکھے جو میڈا رب میوں سدھاراہ ڈکھیس۔

۲۴۔ تے جیسے او مدین دے کھو تے آئے تے کھ لوک ڈٹھنس جیرے پاٹی پلیندے پئے ہن تے ڈو تریتیں انہیں کیں پرں ڈٹھنس جیریاں ڈنجریں کوں بکھو تے بٹندیاں پیاں ہن اوں آکھے تہا لجا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھے جو اسل پاٹی لے پلا سگدیاں جے تیں آجری ٹرنہ وچن تے ساڈا پیو بہوں پڑھا۔

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پاٹی پلواڈتے دل پچھاویں تلے ونچ بیٹے اوں آکھے اے میڈے رب میں فیقر آں اوںدا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

۲۶۔ تے انہیں ڈوناہیں بھٹیں وچو ہک اوںدو ٹردی آئی تے شرمیدی پئی ہائی تے آکھیں میڈا پیو ٹیکوں سٹیندا پئے تاں جو اوںدا بدلہ ڈیوے جیرھاتیں ساکوں پاٹی پلواڈتے۔ جیسے او انہیں دے پور کیں آئے تے سارا حال ڈٹس تے آکھیں توں نہ ڈر توں ظالم قوم کیں بچ بگش۔

۲۷۔ انہیں وچو ہک آکھے اے ابا توں اینکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جیکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہوئے۔

۲۸۔ اوں آکھے میں چاہندا جو انہیں ڈو دیریں وچو ہک دایہڈے نال این شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے قیڈے دو ہوس تے میں تیدے اتے زیادہ بار نہیں ڈیون چاہندا جے اللہ چاہیا تے

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَىٰ سَرَاتٍ ۚ
يَهْدِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا وَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُحْصَةً مِنَ
النَّاسِ يَسْفُونَ ۚ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِم اَصْرَاتَيْنِ
تَذَوِّبُنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۚ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى
يَصُدَّ الرَّعَاءُ وَابُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَسَقَّ لهُمَا تَرْتُولَىٰ لِي الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّیْ لَمَّا
اَنْزَلْتَ اِلَیْ مِنْ خَیْرِ فَتَقَبَّلُوْهُ ﴿٢٥﴾

فَجَاءَتْهُ اِحْدَاهُمَا تَنْسِيْ عَلَیْ اَسْتِغْیَا ۚ قَالَتْ اِنَّ
اَبِیْ یَذْعُوْكَ لِیَجْزِیْكَ اَجْرَ مَا سَقَّیْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا
جَاءَهُ وَفَضَّ عَلَیْهِ الْفَضَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۚ تَجْعَلُنَّ
مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ ﴿٢٦﴾

قَالَتْ اِحْدَاهُمَا یَا بَتِ اسْتَاجِرْهُ ۚ اِنَّ خَیْرَ مِّنْ
اسْتَاجَرْتَ الْقَوْمِ الْاَیْمِیْنَ ﴿٢٧﴾

قَالَ اِنِّیْ اُرِیْدُ اَنْ اُنْکَحَ اِحْدٰی اِبْنَتَیْ هٰتِنِی
عَلٰی اَنْ تَاْجُرْنِیْ ثَمَنِیْ حَجَجٍ ۚ فَاِنْ اَنْتِ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِکَ ۚ وَمَا اُرِیْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَیْکَ ۚ یَهْدِنِیْ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الضَّالِّیْنَ ﴿٢٨﴾

توں میکوں نیکیں دھوپیں۔

۲۹۔ موسیٰ اکھٹے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی کال تھی گئی انہیں دھوپ جیڑی مدت وی میں پوری کر لیاں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جو کچھ اسان اکھٹے ایندے اتے اللہ کافی گوارہ۔

۳۰۔ تے جیلے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھروالیں کون گھن کے ٹرپے تے اوں طور دے بک پاسے بھاڑ ٹھیس تے اوں اپنے گھروالیں کون اکھٹے تسان کھڑو بے شک میں بھاڑ ٹھی » تھی سگدے جو میں تہاڑو کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگار اتاں جو تسان سیکو۔

۳۱۔ جیلے اوندو کئے تے اونکوں بابرکت جامے ہک بابرکت حصے کیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں ہر حارب العالین ۳۲۔ تے توں اپنا سوتا سٹ جیلے اونکوں ہلداڑ ٹھیس ناگ آلی کار کنڈ پھیر کے بھیج پئے تے دلا نسی ڈٹھائے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہیں۔

۳۳۔ اپنے ہتھ کون کچھ وچ پا او بغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلی تے ڈر کہیں اپنے بہیں کون آپ دو بلا لے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کہیں ڈرو دللائن بے شک اے لوک نافرمان۔

۳۴۔ اوں اکھٹے میں انہیں دھوپ ہک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر جو او میکوں قتل کر ڈلسن۔

۳۵۔ تے میڈا بھارون میں کہیں زیادہ چگلا الا سگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

قَالَ ذَلِكَ يَكْفِي وَيَبْنِيكَ إِنَّمَا الْآجَلِينَ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٥٩﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الظُّوْرِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلْ أَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٦٠﴾

فَلَمَّا آنَسَهَا نَزِدَىٰ مِنْ شَاطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَتُوسَلَّىٰ إِلَيَّ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

وَأَنْ إِنِّي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَؤُوسَةً أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٦٢﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْجُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمَأْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَكَرْنَاكَ بُهَاتِنِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٦٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٦٤﴾

وَإِنِّي هَارُونَ هَوَافْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٦٥﴾

پیٹھ او میڈی تصدیق کر لیں بے شک میں ڈر داں جو
او میکرں جھٹلا ڈلین۔

۳۶۔ اوں آکھئے اساں تیبے مہر اتال تیبی بائھ
مضبوط کر لیسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کوں غالب
کر لیسوں تے او تساں ڈوناہیں تیں نہ کچھ سبکسن تساں
ڈوہیں تے میرے تہا ڈا آکھن منین ساڈی آیات نال
غالب تھیسو۔

۳۷۔ جیلے موسیٰ ساڈیاں کھیاں کھیاں آیتاں گھن کے
انہیں دے کولہو آئے انہیں آکھئے اے تے مھن گھڑیا
ہویا دوکھاہ اساں اے کال اپٹے پیو ڈاڈیں کنیں نیں
سٹی۔

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈا رب اونکوں بہوں جانڈے
میرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا
انجام چکا تھیس بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔
۳۹۔ تے فرعون آکھئے جو اے سردارو میں اپٹے سوا
تہا بڑے کیتے کوئی مہبود نیں جانڈا اے ہاں تو سنی
مٹی تے میڈے کیتے بھا ہال (سکھاں بٹا) تے دل
میڈے کیتے برج بٹا تھی بگدے جو میں موسیٰ دے
خدا دا پتر کر گھناں تے بے شک میڈا خیال جو اے
کوڑا ہے۔

۴۰۔ تے اوں تے اوندے لشکر مک وچ ناحق وڈاں
کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈو مزلائے دین۔

۴۱۔ اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گدے
تے اونکوں سمندر وچ سٹ گئے تے توں ڈیکھ
نالاں دا کیا انجام تھیندے۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلْنَا لَكُمَا شِطْرًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّدِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَى مِن
عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّن
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهَامُنُ عَلَى الظِّلِّينِ فَاجْعَلْ
لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٣٩﴾

وَأَسْتَكْبَرَهُ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقِّ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُمُ الْإِنَّا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بنایا ہا تے او بھادو
سڈیندے ہن تے قیامت دے بجیہر انہیں دی مدد نہ کیتی
ولیں۔

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
فِي الْمَقْبُورِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء
تے قیامت دے جڑینہ او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَدَمًا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرن دے بعد
کتاب بڑی ء جبرھی لوکس کیتے معز تے ہدایت تے
رحمت بانی تاں جو اونصیت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِمُحَابِبِ الْعَرَبِ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے توں اوں ویلے بچا دھوکا ء ناں ہانویں
جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت بڑی ہائی تے نہ توں
گواہ ہانویں۔

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے
تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ
دی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈی آیات پڑھ کے
سنانویں ہاتے اصل اساں رسول پٹھن والے ہن۔

وَمَا كُنْتَ بِحَاجِبِ الظُّلُمِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُم بِمِنِّ شَيْءٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاوند ہانویں جیلے اساں
اونکوں سڈیے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت
ہائی تاں جو اوں قوم کوں جڈانویں جیندو تیں کئیں پہلے
کوئی جڈاؤن والا نیس آیا تاں جو اونصیت پکڑن۔

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ يَسْأَلُوا مَتَىٰ يَأْتِيهِمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾

بے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجر نال
انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن
اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نیس
پٹھیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہا تے
مومنین وچوڑن وچوڑن ہا۔

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

۳۸۔ تے جڈاں انہیں دے اساں کئیں حق اگھیا تے انہیں آکھے
جو ساکوں اوکھ کیوں نیس جڈاگیا جو موسیٰ کوں جڈاگیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سَحَرُونَ تَطَهَّرْنَا وَ قَالُوا إِنَّا بِكَ
كَافِرُونَ ﴿۵۸﴾

کیا انہیں اس کینس پہلے اوس قیلم دا انکار نہ کیا با جیرحی موسیٰ
تے لمھی ہائی انہیں آکھئے جڈو جادوگرن جیرھے ہک
ڈوبھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھئے بے شک اسان
ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ توں آکھ تسان انہیں جڈناہیں کینں زیادہ ہدایت والی
الہدولو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جسے تسان
سچے ہوتے۔

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يُضِلُّهُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ جسے او تیبڑی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں
جان گھن جو اومض اپنی خواہشات دی پیروی کریندن
تے اوس کینں زیادہ گمراہ کون تہی سبگدے جیرھا اللہ کینں کہیں
ہدایت دے بغیر اپنی خواہشات دی پیروی کرے بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ تے اسان انہیں دو ہک دے بعد ہی وہی پھیندے
رہ گئے ہیں تاں جو اونسیمت پکڑن۔

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اسان اس کینں پہلے جیرحی کتاب انہیں کوں ڈتی
ہائی او ادنکوں منیندن۔

وَإِذَا يُنْظَرُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنَ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آبدن اسان
ایکوں مننے سے ہیں بے شک او ساڈے رب و لو
سچ بے شک اسان اس کینں پہلے دی فرمانبردار ہاسے۔

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيَتِيمَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجر نال جڈو دفعہ اجر
ڈیٹا ویسی تے او نیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو
اسان انہیں کوں ڈتے اوندے وچ خرچ کریندن۔

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا أَعْمَالُنَا وَكَلَّمَ أَعْمَالُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ
لَا يُنَبِّئُ الْجَاهِلِينَ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ تے جیلھے اچھے ہودہ گالہیں سڈن اوس کینں منہ پیر
گھنن تے آبدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے
عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہوئے اسان
جالہیں دے منہ لے لگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت توہیں ٹھے بگدا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوٹن والیں کوں بہوں چاندے۔

وَقَالُوا إِنَّمَا الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الْغِيثِ أَوْ لَمْ نَكُنْ لَكُم مِّنْ قَبْلُ نَكُنْ لَكُم مِّنْ بَعْدِ أَلَّا قَلِيلًا ۚ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تے او آبدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کردن جیڑھیں تیں کیں بے تے ساکوں ملک وچ مار گھٹسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جانیں بنائی جیندو ہر طرح دے پھل ایندن لے ساڈے ولورزق تے بہوں سارے لوک چاندے نیئیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ قَرِيَةً مِّمَّنْ مَعَشَتْهَا أَهْلُكَ مَسْكُوتٌ لَّمْ تَكُنْ مِنْ بَعْدِهَا إِلَّا قَلِيلًا ۚ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ اساں بہوں سداں و ستیاں ہلاک کر چھوڑین جیڑھے اپنی روزی دی وجہ نال اکڑتے گئے ہن لے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاں کوئی نیئیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بنے ہیں۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَنْذِرُوا عَلَيْهِمُ الْبَلَاءَ ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ تیبڈا رب کہیں دستی کوں ہلاک نیئیں کریندا جے تیں او انہیں دے مرکز وچ رسول بھیجے جیڑھے جیڑھا انہیں کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سناوے تے اساں دستی کوں ہلاک لے کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہن دے عالم ہون۔

وَمَا أَوْتَيْنَا مِنْ شَيْءٍ مِّنَّا نَسْتَأْذِنُ الْبَيِّنَاتِ ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَنْذِرُوا عَلَيْهِمُ الْبَلَاءَ ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ جو کچھ تہا کوں ڈرتا ویندے لے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سونھپ تے جو اللہ کیں ہے او چگا تے باقی رہن والا بھ کیا تہاں عقل نوہے کریندے۔

أَفَنُفِخُ وَعَدَنُ ۚ وَنَدَّ حَسَنًا فَهُوَ لَا يَفْقَهُ ۚ كَنَّا مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْبَيِّنَاتِ ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَنْذِرُوا عَلَيْهِمُ الْبَلَاءَ ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦١﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چگا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملٹن والا لے اوں آدمی آلی کار تھی بگدے جینکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈرتا ہونے۔ دل او قیامت دے ڈیندے حاضر کیا ویسی۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹہ لیس تے اکھس میڈے شریک کتھان جنہیں کوں تہاں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

۶۴۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوی
او اکھن لے ساڈے رب لے او لوکن جنہیں کوں اسان
گمراہ کیسا ہاتے اسان انہیں کوں اوین گمراہ کیسا جیویں خود
اسان گمراہ تھئے ہاسے اچ اسان تیڈے اگو گمراہی کنیں
بری تھیندے یں لے لوک ساڈی عبادت نہ کریںدے
ہن۔

۶۵۔ تے انہیں کوں اکھیا دیسی جو تساں اپٹے شریکین
کوں سڈو تے او سڈلین تے او جواب نہ ڈلین تے
عذاب ڈیکھ گھنن تے اکھن ہلے اسان ہریت پاؤں ہا۔
۶۶۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈلین تے او اکھسی جو تساں
رسولیں کوں کیا جواب ڈتا ہا۔

۶۷۔ انہیں کوں ساریاں دیلاں ٹھیل دیں اوں ڈینہ
تے او ہک پے کنیں سوال نہ کریں گسن۔

۶۸۔ تے جیرھا تو بہ کرلیں تے ایمان گھن اوس تے چکے
کم کرلیں تے او کامیاب لوکین وچو تھی ویسی۔

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جینکوں
چاہندے چٹن گھندے انہیں کوں اختیار نیں اللہ پاک
تے انہیں دے بناو تو شریکین کنیں اچا ہا۔

۷۰۔ تے تیڈا رب ہانڈے جو او اپٹے سینے وچ لکیندن
تے جو او قلا ہر کریندن۔

۷۱۔ او ہر اللہ جیندے سوا کوئی مبود نیں پہلے دی تے
پچھیں دی سچیاں تو لیاں ہونداں ن تے بادشاہت ہوندی ہا۔
تے تساں سارے ہونڈو ولائے ویسور۔

۷۲۔ توں اکھ تساں ڈوسو جے اللہ سائیں تہا ڈے اتے
قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا مبود

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
كَانُوا آيَاتِنَا يَعْبُدُونَ ﴿۶۴﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۵﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۶﴾

فَعَبِّثْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۷﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَنِيَ أَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۸﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۹﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۰﴾

هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخِزْيُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرَةُ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۷﴾

جیرھا تہا بڑے اتے روشنی گمن اوسی کیا تہا سٹندے
نوتھے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكُلِّ
تَنْكُوتٍ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۔ توں اکھ تہاں بڑ سوبے اللہ سیئیں تہا بڑے اتے
بڑینہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سا کوں معبود جیرھا
تہا بڑے واسطے رات گھن اوسی جو تہاں اوندے وچ
آرام کردتے کیا تہاں بڑے نوتھے۔

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۹﴾

۴۔ اے اوندی رحمت جواو رات تے بڑینہ بٹلے تال جو رات کوں
تہاں ارا کو تے بڑینہ کوں اوندرا فضل بگر کو تے تال جو تہاں
شکر گزار بٹو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿۴۰﴾

۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سبیلے تے پھسپی کھٹاں
میڈے شریک جیرھے تہاں خیال کریندے ہا دے۔
۶۔ تے ہر امت وچو اسان ہک گواہ کڈھیسوں تے
آکھسوں اپنی دلیل گھن آؤ تے او جاں گھنسن جو حق
اللہ دے کو لہو تے جو او کوڑ پدھیندے ہن ونبج
ولیں۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّوْا عَنْهُمْ فَأَكَادُوا يَقْتُلُونَ ﴿۴۱﴾

۷۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم وچو ہا تے اول
انہیں تے ظلم کیا تے اسان اوکوں اتنے قرآنے بڑے تے ہن
جو اوندیاں کہیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی
ہاں جڈاں اوندی قوم اوکوں آکھیا اگر کج نہ بے شک اللہ
اگر کجی والیں کوں پسند نہیں کریندا۔

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُتُبِ مَاءً إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُودًا بِالْعُصْبَةِ أُولَىٰ
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿۴۲﴾

۸۔ تے جو اللہ حیکوں بڑے تے اوندے نال آخرت دا گھر بٹا
تے دنیا دے وچ دی اپٹے حصے کوں نہ بھل تے
چنگائی کر جیویں اللہ سیئیں تہا بڑے نال چنگائی کیتی
تے ملک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سیئیں
فسادیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۴۳﴾

۹۔ اول آکھے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْثَرُ جَعْلًا وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ النَّجْرُمُونَ ﴿٩﴾

کنیں ملے کیا او نہیں جانتا ہے شک الشریس اوں
کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیڑیاں
انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے
جیڑیں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پکھا
نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿١٠﴾

۸۰۔ تے او اپنی قوم دواپڑ زینت نال نکلیا تے اولوک
جیڑے دنیاوی زندگی کوں چاہندن آبدن افسوس ساکوں
وی او ہر کھڑے ہا جو قارون کوں دتا گئے بے شک او
وڈے بخت والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿١١﴾

۸۱۔ تے جنہیں کوں علم دتا گیا ہا انہیں آکھے مروشالا اللہ
دا بدلہ چکھاؤ اوں دے واسطے جیڑا ایمان گھن آوے
تے جھگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرن والیں کوں
ملدے۔

فَحَسَنَّا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿١٢﴾

۸۲۔ تے اساں اوں کوں تے اوندی برادری کوں مک وچ
ذیل کر دتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد
نہ کر سگدا ہاتے او نیچ نہ سگیا۔

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَبِكَانَتِ لَابْقَعًا الْكَافِرُونَ ﴿١٣﴾

۸۳۔ کل تیں جیڑے اوں دے مرتبے دی خواہش کریں دے
ہن او آبدن جو ہلاک تھیو اللہ سیں اپنے بندیں وچ
جیڑے کیتے چاہندے رزق ددھا دیندے تے تنگ
کر دیندے۔ جے اللہ داساڈے اتے احسان نہ ہوئے ہا
تے اساں وی ذیل تھی وچوں ہا ہلاک تھیویں کافر
کامیاب نئیں تھیندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفْسَدُوا دِينَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَا يَتَّبِعُونَ هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفْسَدُوا دِينَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَا يَتَّبِعُونَ هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفْسَدُوا دِينَكُمْ ﴿١٤﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر لے اساں انہیں لوکس کیتے
بٹنڈے ہن جیڑے مک وچ نہ وڈائی کریں دے تے نہ
گیڑ گھٹین تے انہی متقیں کیتے ہے۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیڑا نیکی کر لیس اوں کیں چکا بدلہ ملی تے

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾
 إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَّادُكَ إِلَى مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۶﴾

جیرھا برائ کر لیس اوںکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ لیس
 ۸۶۔ بے شک جس تیلے اے قرآن فرم کیتے اوںکوں
 اول جا دو دلا ایسی جیندو لوک دل دل اندن توں
 اکھ میڈا رب اوںکوں بہوں جائدے جیرھا ہدایت تے
 ہے تے اوںکوں دی جیرھا کھلی گمراہی درج۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُثَقِّلَ بِكَ الْقِثْلُ إِلَّا رَحْمَةً
 مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿۵۷﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا بائیں جو تیلو کتاب لہسی
 سوائے تیلے رب دی رحمت تے توں کافریں دا
 کڈاہیں دی امدادی نہ بنیں۔

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۵۸﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہن
 دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو
 سب تے مشرکیں وچ نہ بن۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 يُدْعَىٰ ۚ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهُهُ ۚ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۹﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا پے کوں مہبود نہ سب اوںدے سوا
 کوئی پیا مہبود کاہ نہیں ہر شے فنا تھین والی ہ سوائے
 اوںدے جیندو اللہ دی توجہ ہوئے۔ حکم ہوندا ہ تے
 سارے ہرندو ولائے لہیں۔

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمِلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

سورة عنكبوت کی ۷۷ آیتیں ۷۰ آیات تے ۷ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کریندال اللہ دے نال نال جیرھا بن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ میں اللہ خوب چاڈال۔
الْمَلِكِ ②
- ۳۔ کیا لوکس خیال کیتے جہاںہیں کوں اس گال کرٹ تے
أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③
- ۴۔ اسان انہیں کنیں پہلے لوکس کوں وی آزما یا
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④
- ۵۔ یا کیا ادو کہ جیرھے برے کم کریندن خیال کریندن
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَحْكُمُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَهُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤
- ۶۔ جیرھا اللہ دے ملٹ دی امید کریندے تے بے شک
مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑥
- اللہ دے مقرر تھیا ہوا وقت آوٹ والا ہے تے او بہوں سٹٹ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
- ۷۔ تے جیرھا شخص کو شش کریندے او اپٹے ناندے
وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ ⑧
- کیتے زولیندے بے شک اللہ سیٹ ساریں جہانیں کنیں
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑨
- ۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑩
- اسان انہیں کنیں انہیں دیاں بڑائیاں پریں کرڈلیں
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي ⑪
- تے انہیں کوں انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈلیں جیرھے
كَانُوا يَعْلَمُونَ ⑫
- ۹۔ تے اسان انسان کوں پیرو مانال چنگا سلوک کرٹ دا
وَوَضَعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ⑬

إِنْ جَاهِلَكَ لِشُرِكَ بِنِ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِنِّي مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

مکمل ہوتا۔ ہا جے او میڈے نال شرک کرٹ تے میگوں مجبور
کرن جیندا میگوں کوئی پتہ نیئیں تے دل توں انہیں لہڑناہیں
وا اکھن نہ من تساں میڈو ولٹے تے میں تہا کرں تہا بے
عمیلں دے متعلق ڈسیاں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصَّالِحِينَ ﴿۶﴾

۱۔ تے میرے ایمان گھن اُن تے جگے کم کیسے نیں اسل
انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کر لیسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللّٰهُ
بَاعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۷﴾

۱۱۔ کچھ لوک ہن جیرے آہن اسل اللہ تے ایمان گھن
اُن تے ہن تے جیرے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف
پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا
سمجھن تے جے تہا بے رب ولو امداد دے تے او
ضرور آہن جو بے شک اسل تہا بے نال ہا سے کیا
اللہ سیئیں او گالہیں نیں جاڈا جیریاں دنیا جہاں دے لوکیں
دے دلیں وچ ہن (جانڈے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۸﴾

۱۲۔ تے اللہ سیئیں ضرور ظاہر کر لیسے ایمان گھن آوٹن والیں
کوں دی تے منور ظاہر کر لیسے منافقین کوں دی۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ ۖ وَمَا يُطِيعِلُنَّ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
غَيْرَ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿۹﴾

۱۳۔ تے کافر مومنین کوں آہن تساں ساڈے پچھو لڑو تے
اسل تہا بے گنہ چا گھنوں تے او ذرا وی انہیں دے
گناہ چا وٹن والے نیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُنْزِلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۰﴾

۱۴۔ تے او ضرور اپٹے بار چسین تے اپٹے بار نال بے بار
وی چسین۔ تے قیامت دے ڈینہہ ضرور پچھا دیسی جیرا
او کوڑ پرھیندے ہن۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۵۔ تے اسل نوح کوں ادنی قوم دو پٹیا ہا تے
انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول ادنی قوم کوں
طوفان پکڑیے تے او ظالم ہن۔

فَأَنبِئْنَاهُ وَآخِيَّابَ النَّفِثَةَ وَجَعَلْنَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۶۔ تے اسل ادکوں تے بیڑی ایس کوں پچا گدھا تے
ایں کوں جہانیں واسطے نشان بنا ڈتا۔

وَابْرِهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۷۔ تے ابراہیم جیسے او اپنی قوم کوں آکھے اللہ دی عبادت
کرو تے اوں کیں دُرد لے تہا بڑے کیسے چنگا ہے
تساں چاٹدے ۶۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُوْنَ
اِفْكَارًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَهٗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۸۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ۶ اللہ دے
سوا تے کوڑ بٹیدے ۶ بے شک تساں اللہ دے سوا
جنہیں دی عبادت کریندے ۶ او تہا بڑے رزق دے
مالک ۶ انہیں تساں اللہ کیں رزق مگھو تے ہونڈی
عبادت کرد تے او نہا شک کرو تساں ہونڈو دلٹے۔

وَ اِنْ تَكْذِبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ﴿۱۷﴾

۱۹۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہا بڑے کیں پہلی امتیں
دی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے
گال پچا ڈیون فرمن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُہٗ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۱۸﴾

۲۰۔ کیا او نہیں چاٹدے جو اللہ کیوں منڈھ کیں پیدا
کریندے تے دل او ہوجہیں مخلوق ولاولا بٹیدے بے شک
اللہ کیسے لے گال سوکھی ۶۔

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ بَدَا الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾

۲۱۔ توں آکھ زمین وچ ٹرد پھرو تے ڈیکھو جو کیوں
اللہ سیس منڈھ کیں پیدا کیسے تے دل اللہ سیس انہیں
کوں مرٹ دے بعد جینا کریندا رہ گئے بے شک اللہ ہر
شے تے قادر۔

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَاءُ وَ
اِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۲۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے
اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہونڈو دلٹے۔

وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ دَلِيْلٍ وَلَا تَصْنَعُوْا
﴿۲۱﴾

۲۳۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اوں کوں
ہر اوسے سبکدے تے اللہ دے سوا تہا بڑا کوئی سبکتی
تے امدادی کارہ نہیں۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَ لِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ
يَخْسَرُوْنَ مِنْ مَّحْمَدٍ وَّ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

۲۴۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اونڈے ملن دا
انکار کیسے لے لوک میڈی رحمت کیں نا امید تھی گئیں
تے انہیں لوکس کیسے بڑھ ڈیون والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵﴾

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجوہ نہیں آکھئے
ایکوں قتل کر ڈلیو تے ساڑ ڈلیو تے اللہ شیئیں بھانئیں
اون کوں بچا گدھا بے شک ایندے وچ منن دالیں
کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَلْعَنَ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نُصْرَةٍ ﴿۱۶﴾

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض مٹیں
کوں مہمور بنا گدھے تاں جو تساں میں دنیاوی زندگی
وچ پے مشرکیں نال پیار و دعاؤ ول قیامت دے
ڈینہ تہاڑے کچھ لوک کچھ نہیں دا انکار کر لیں تے بعض
بعض تے لعنت پھٹیں تے تہاڑا ٹھکاڑ بھاء تے
تہاڑا کوئی دی امدادی نہ ہوسی۔

ثُمَّ قَالَ لِي مَا جَزَاءُ لِي رَبِّي إِنَّمَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۷﴾

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھا تے اوں (ابراہیم) آکھیا
میں بے شک اپنے رب دو بھرت کرنیال بے شک او غالب تے ساناں۔
۲۸۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے تے
اوندی اولاد وچ نبوت (نبی) بٹائی تے کتاب ڈٹی تے
اساں اونکوں دنیا وچ بدلہ دے ڈتاتے بے شک او
آخرت دے ڈینہ نیک لوکیں وچ ہوسی۔

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآيَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۸﴾

۲۹۔ تے لوط جیسے اوں اپنی قوم کوں آکھئے بے شک تساں
بے حیائی کریندے ع جبرمی اچ تیں دنیا وچ کسں پے
مٹیں کیتی۔

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِ إِنَّا نَحْنُ الْفَاحِشَةُ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹﴾

۳۰۔ کیا تساں جرائیں دو شہوت کیتے اندے ع تے
لوکے مریندے ع تے اپنی مجلسیں وچ گندیاں بکاہیں
کریندے ع تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجے
توں سچا ہویں تے ساڑے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔
۳۱۔ اوں آکھئے اے میلے رب میلہی مدد کر فساد
قوم دے مقابلے وچ۔

إِنَّا نَحْنُ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۰﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۲۱﴾

۳۲۔ تے جیسے ساڑے قاصد غرض خیری گھن کے ابراہیم

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا

مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿۳۱﴾

دو کئے تے انہیں اکھٹے بے شک اساں ایں دستی آلیں
کوں ہلاک کرن والے ہیں بے شک ایں دستی دلے
ظالم ہن۔

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا مَن أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا بُنْتَنَ
لَتُخَيِّبَنَّكَ وَ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَأَنَّكَ
الْغَيِّبِينَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ اوں اکھٹے بے شک اونڈے وچ لوط دی ہے
انہیں اکھٹے اساں بہوں جانڈے ہیں جو کون اونڈے وچ
اساں ضرور اونکوں تے اونڈے گھر والیں کوں بچا گھنسون
سوائے اونڈی زال دے او پچھو رہن والیں وچرے۔

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِغَىٰ
بِهِمْ وَصَافٍ بِهِمْ ذُرْعًا وَ قَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَ
أَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَأَنَّكَ
الْغَيِّبِينَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط وداٹن تے اونکوں
چنگا ٹیں لگیا تے انہیں نال اونڈا دل تنگ تھئے تے
فرقتیں اکھٹے توں نہ ڈرتے نہ مونجھا تھی بے شک اساں
تیکوں تے تیڈے گھر آلیں کوں بچا گھنسون سوائے تیڈی
زال دے او پچھو رہن والیں وچرے۔

إِنَّا مُنْذِرُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۴﴾
وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بِّنْتَهُ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ﴿۳۵﴾

۳۳۔ بے شک اساں ایں دستی آلیں تے آسان تو عذاب
لہا دن والے ہیں ایں وچر نال جو اونافرمانی کریندے ہن۔
۳۴۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا
نشان چھوڑیئے۔

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے مدین دو اونڈے بھرا شعیب کوں بیٹھے
اوں اکھٹے اے میڈی قوم النردی عبادت کرو تے
آخرت دے ڈینہہ دی امید رکھو تے زمین وچ بگڑ
گھٹن کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِينَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے تے انہیں کوں کبا
ڈیوٹن والے (بھوٹیں امب) عذاب پکڑ گدھے تے او
اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

وَاعَادُوا وَتَوَدَّوْا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسِيحَتِهِمْ وَرَبِّ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے عادتے نمود دی رہن دیاں جہیں دے متعلق
جہاں کھول کے ڈسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے
عمل سوٹھے کر کے ڈکھاٹن تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں بھال کوں چھگی طراں
سمجھدے ہن۔

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ
کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم
گدھے تے او عذاب کیں بچ نہ سگئے۔

۴۱۔ اساں ہر یک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے
انہیں وچر کچھ تے اساں پتھریں دامنہ وسائے تے
کچھ لوکیں کوں کہیں بے عذاب پکڑیئے تے کچھ لوکیں
کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کچھ کوں اساں
عزق کر ڈتے اللہ انہیں تے علم نہ کریندا ہائے آپ
اپنے اتے علم کریندے ہن۔

۴۲۔ تے حیرے لوکیں اللہ دے سوا بے سبکتی بٹائن انہیں
دی مثال بڑا نہور دی ع او گھر بیٹندے تے ساریں کنیں
کمزور گھر ڈا نہور دا ہوندے جے او جائدے ہون۔

۴۳۔ بے شک اللہ سیس او کموں جائدے جیٹکوں او
اللہ دے سوا سڈریندن تے او غالب تے سیٹا نا۔

۴۴۔ تے اے مثالئن جیڑھیاں اساں لوکیں کیے بیان
کریندے ہں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں
نئیں سمجھا۔

۴۵۔ اللہ سیس آسمان تے زمین حق نال بٹائن تے بیشک
ایندے وچ مومنین کیے نشان۔

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذْنَا
الصَّيْحَةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفَيْنَا بِهِ الْأَرْضُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بِتِيٍّ وَإِنْ أَوهَنَ السُّيُوتُ لَبِثَتْ
الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیردو کتاب وحی کیتی گئی ۷ تے نماز جماعت
نال پڑھ بے شک نماز بے حیاتی تے برائی نہیں کریندی ۷
تے اللہ دا ذکر سب کنیں دجا ۷۔ تے جو تاس کریندے ۷
اللہ چاندے۔

۴۷۔ تے اہل کتاب نال جنگی گالیں نال بحث کیتی کرو سوائے
انہیں دجو عالمیں دے تے اکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو
لایا گئے تے جو تہاڈو لایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا
معبود بکو ۷۔ تے اساں او دے فرما نبردار نہیں۔

۴۸۔ تے ایویں اساں تیردو کتاب لمائی ۷ تے جنہیں کوں
اساں کتاب ڈتی ۷ او اوکوں منیندن انہیں دجو وی کجھ
ہن جیرے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار
محض کافر کریندن۔

۴۹۔ تے ایس کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا
ہانویں تے نہ سچے تہہ نال لکھدا ہانویں نہ تے
جھٹلاوٹن والے شک وچ پئے وچن ہا۔

۵۰۔ اصل دج اسے تے کھلیاں آیات ہن انہیں نوکس دے
دیس وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا
انکار محض ظالم ہی کریندن۔

۵۱۔ تے او آہن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی
نشان کیوں نیئیں بہایا گیا توں اکھ نشان تے محض اللہ
دے کولہو ہن میں تاں صرف کھلا کھلا جڑاؤن والا ہاں۔

۵۲۔ کیا انہیں کیستے اے کافی نہیں جو اساں تیردے اُتے
کتاب لمائی ۷ انہیں تے پڑھی دیندی ۷ ایندے وچ
مومن کیتے رحمت تے یاد دہانی ۷۔

۵۳۔ توں اکھ میردے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی
گواہ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اد چاندے

اتل مآدجی إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِنَّا وَاللَّهُمَّ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۴۷﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۴۸﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطَفُ بِمِثْلِكَ إِذَا لَرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴿۴۹﴾

بَلْ هُوَ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أَوْفُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۵۰﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُنَا عَالِمَةً الْكِتَابُ يَتْلُو عَلَيْهِمْ إِن فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾

قُلْ كُلٌّ عِنْدَ اللَّهِ بِئَنبَىٰ وَبَيْنَكُمْ شَهِيدٌ ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۶﴾

تے جیرے کوٹ کوں منیندن تے اللہ دانکار کریندن
ایسے لوک گھاٹے وجین۔

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَهُمْ بِغَتَّةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۴۔ اوتیں کئیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہوے ہاتے انہیں کئیں عذاب آ
ورنچے ہاتے ہن وی انہیں تے ضرور ہن ابھن گھت
اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ ہو سی۔

يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّهُمْ لَخِيَّطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۸﴾

۵۵۔ تے اوتیں کئیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دورخ کافریں کوں تباہ کرن والی ۷۔

يَوْمَ يَنْفُسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَقَوْلُ ذُو قُوَّةٍ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

۵۶۔ تے جڈاں عذاب انہیں کوں اتو کئیں دی تے
پیریں دے تلوی ولہیت گھنسی تے اللہ اکھسی ہن
جو تساں کریندے ہا دے اوزی سزا بھوگو۔

يُبَايِعُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ أَرْضِي وَإِسْعَىٰ قَائِلًا
فَاعْبُدُونِ ﴿۶۰﴾

۵۷۔ اے میڈے بند جیرے ایان گھن آئے او
بے شک میڈی زمین کھلی ۷ تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۶۱﴾

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھئے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ عُرُفًا نَّخْبِرُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَلَدَيْنَ فِيهَا
نَعْمَ الْأَعْنَابُ الْعِلاٰلِينَ ﴿۶۲﴾

۵۹۔ تے جیرے منیندن تے چٹبے کم کریندن اساں
ضرور انہیں کوں بہشت ورج ماڈیاں ڈیساں جنیدے
تلے نہراں دبندیاں پیاں ہوسن تے او اونڈے ورج
ہمیشہ رہسن تے چٹبے کم کرن وایں دا کینجھا چنگا بدلہ ۷۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۶۳﴾

۶۰۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنے رب تے بھروسہ کیتے
۶۱۔ تے کتنے سارے جانورن او اپنے رزق چاتی
کا ۷ نیس ددے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
تے تہاکوں دی تے او سنن والا تے چاٹن والا ۷۔

وَكَايْنٍ مِّنْ دَاوَابٍّ لَا تُفْهِمُ رِزْقَهَا ۗ اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِنَّهَا لَكُمُ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۴﴾

۶۲۔ تے جے توں انہیں کئیں چھیں جو زمیں تے آسماں
کیش پیدا کیتے تے سمجھ تے چندر کوں کم ورج لاء سی

وَلَيْنٍ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَخَزَنَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ يَقُولُونَ

اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۵۱﴾

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵۲﴾

تے اور ضرور اکھسن اللہ دل او کبڑے پھیرے دیندن۔
۵۱۔ اللہ اپنے بندیں و چو جنیدے اتے چاندے
رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ
ہر شے کوں نہوں چاٹن والا ۵۲۔

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّخِذُوا بِهِ
الْأَرْضَ مَنَ بَعْدَ مَوْتِهَا يَقُولُونَ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو کیں جھڑکیں منہ
وسائے تے زمین دے برہمنوں دے بعد اوکوں کیں
آباد کیتے تے اور ضرور اکھسن اللہ توں اکھ سب سچاں
صفقاں اللہ دیاٹن تے اصل اکثر انہیں و چو عقل نہیں کریندے۔
۵۴۔ تے اے دنیا محض کھڈ تماشا تے آخرت دا گھر
ہی اصل زندگی ۵۵۔ جے او چاندے ہوں۔

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمْ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الْآثَرَ الْآخِرَةَ لَإِىَّ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۵۴﴾
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَا اللَّهَ فَخَلَّصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ جیرے ویلے او پیری تے چڑھدن اوں ویلے اپنی
فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوں دعا مانگدن
تے جیرے ویلے انہیں کوں اساں مکی زمین تے پچا گھنڈے
ہیں تے ہوں ویلے شرک کرن پئے دیندن۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَتَنَّا
نَسُوتَ يَعْلَمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۵۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے
قائمہ امحاو تے اور ضرور جان گھنن۔

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا وَنَحْتَظِفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِصْيَةِ اللَّهِ يَتَكَبَّرُونَ ﴿۵۷﴾

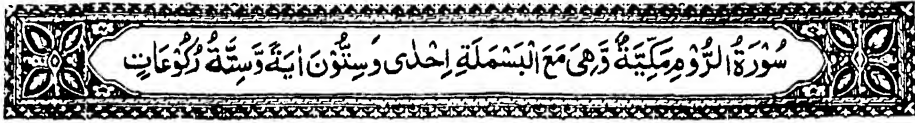
۵۶۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی
چا بنائے کوک اونڈے چو دھار پریں کر ڈتے دیندن کیا
او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۵۸﴾

۵۷۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرا اللہ
تے کوڑ بدھیندے یا سچ کوں اونڈے آوٹ
تے جھٹلیندے کیا دوزخ و توح کافرین دا ٹھکانہ
نہیں۔

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے جیرے کوک ساڈی راہ و توح کوشش
کریندن تے اساں انہیں کوں اپنا رستہ ضرور
ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔

سورة روم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۱ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن
منگئے جڑیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳۔ روم ہینا تھی گئے۔
- ۴۔ اور صلی زمین دس تے او ہینے تھیون دے بعد ضرور ڈاڑھے تھین
۵۔ کجھ سالیں بعد پہلے دی تے پھیس دی حکومت اللہ دی
تے اول چھاڑے مومن خوش ہوسن۔
- ۴۔ اللہ دی مدد کرنیس او مدد کریندے جنیدی چاہندے
تے او غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۷۔ اللہ دا وعدہ ۷ تے اللہ اپے وعدے دی خلاف
درزی نہیں کریندا تے اصل ہوں سارے لوک چاٹندے
نہیں۔
- ۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں چاٹن تے آخرت کین
او غافلن۔
- ۹۔ کیا انہیں اپنے دل دس سوچا تھیں جو اللہ سینہ آسمان
نے زمین تے جو انہیں دے دیکھار حکمت نال تے مقرر
وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں سارے لوک
اپنے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔
- ۱۰۔ کیا او زمین دس ٹریے نہیں جو ٹیکسن ہا جو انہیں کین
پہلے لوکس دا انجم کیا تھے او انہیں کین زیادہ طاقت والے
ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا (ہل دہائے) تے انہیں کین
زیادہ آباد کیتے نہیں تے انہیں کین رسول دیلاں گھن
- فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُغْلَبُونَ ②
فِي يَضِيعُ رَبِّينَ ۚ إِنَّهُمْ أَلَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ
وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِجُ الْمُؤْمِنُونَ ③
يُنْصَرِّ اللَّهُ يُنْصَرِّ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ④
وَعَدَ اللَّهُ لَا يُغْلِبُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ⑤
يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑥
أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكُفْرُونَ ⑦
أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِنْهَا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ①

کے آئن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے
اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشُّوْأَىٰ اَنْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ②

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں بُرے کم کیتن تے اللہ دی
آیات دا انکار کیتے تے اوندے اُتے مذاق کریندے
ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ③

۱۲۔ اللہ سیس مخلوق کوں منڈھ کنیں بُنیدے تے دلاولا
اویں بُنیدے تے تساں ہوندو دلائے ویسو۔
۱۳۔ تے جیرے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ
نا امید تھی ویسن۔

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ④

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں داسفار شہ
نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔
۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج
تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا
بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑤

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ⑥

۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں
انہیں کوں باغ و بچ خوش کیا ویسی۔
۱۷۔ تے جنیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں
تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں
جھٹلائے او عذاب و مح حاضر کیتے ویسن۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُخْبَرُونَ ⑦

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
كَانُوا فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ⑧

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کردو جیلھے بچھ ہوئے تے
جیلھے فخر ہوئے۔

فَسُبْحَنَّ اللَّهُ جِئْنَا نَسُوْنٌ وَجِئْنَا نُصِيْعُونَ ⑨

۱۹۔ آسمانیں تے زمین و بچ ہوندیاں صفتاں ہن
تے ڈوپارہیں دے بعد تے ڈوپارہیں کوں وی۔

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَجِئْنَا
نُظْهِرُونَ ⑩

۲۰۔ او جنیدے کوں موئے کنیں تے مُردے کوں
جیلھے کنپیدا کریندے تے زمین دے برتھیوٹ
دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں
کڑھئے ویسو۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑪

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں وچو ہک اے وی ہے جو
اوتھا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر
بن کے زمین وچ کھنڈ ویندے ء۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو اوں
تھاڑی جنس وچو تھاڑی خاطر جوڑے بنائسیں تال
جو تساں انہیں کنیں آرام گھنوتے تھاڑے درمیان
محبت دا رشتہ بنائس تے بے شک ایندے وچ
سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِذَا
الْبَسِطَكُمْ وَأَوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچو ء جو آسمانیں تے
زمین کوں بنائس تے تھاڑی زبانیں تے رنگیں وچ دی
اختلاف تے بے شک ایندے وچ جائن والی
قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْتِذَا
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْعَوْنَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڑا سمن تے بونہہ کوں تے اوند
فضل گولن دی اوندے (اللدے نشانیں وچو ء
بے شک ایندے وچ سمن والی قوم کیتے وڈے
نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو
اوتھا کوں بجلی جڑ تے طمع دی خاطر دکھنیدے تے
جھڑ کنیں مینہہ وسیندے ول اوندے نال زمین مے
سجھن دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے
وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو
آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھتے تے ول
جڑاں اوتھا کوں زمین کنیں سبڈ مریسی اوہیں ویلے
نکل اوسو۔

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا تے

سارے اوندے فرمانبردارن ۔

۲۸۔ اوہو ۷ جس مخلوق دا منڈھ پدھ ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں ۷ سوکھا ۷ آسمانیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ۷ تے او غالب تے ہوں سیانا ۷۔

۲۹۔ او تہاڑی جنس دی مثال تہا کوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڑے پچے تہہ مالک تھیندن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ۷ تہاں اوندے وچ برابر ہوندے ۷ تہاں انہیں کنیں ایویں ڈردے ۷ جیویں اپنے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اسان ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۳۰۔ اصل فالیں علم دے بغیر اپنی خواہشات دی پروی کیتی ۷ تے جنیکوں اللہ گراہ کرے اونکوں سدھارہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کارہ نیئیں۔

۳۱۔ توں اپنی توجہ پورے طور تے دین دو پھیرٹے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوے اللہ دی فطرت جنیدے اُتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہن والا دین تے اصل ہوں سارے لوک ہاندے نیں ۳۲۔ اوندو محکو تے اوں کنیں ڈرو تے ناز جمات نال پڑھو تے مشرک نہ بنو۔

۳۳۔ جنہیں اپنے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ وندتے گئیں تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

۳۴۔ تے جڑاں لوکیں کوں ڈکھ بلدے او اپنے رب کوں محکدے ہوئیں سبڈیندن تے جیلے او

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۸﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْكُمْ فَأَنَّهُ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۹﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۳۰﴾

فَأَوْفِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۲﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ جُزْءٍ يَمْلِكُ لَدَيْهِمْ فَجَزَوْهُ ﴿۳۳﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَنفَعَهُ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَزَيِّغُونَ

يُشْرِكُونَ ۝

انہیں تے رحمت کریندے ہوں دیلھے ہک گردہ
اپٹے رب نال شرک کرن پٹے ویندے۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَتَعَوَّبَ فُتُورُ
تَعْلُونَ ۝

۳۵۔ تاں جو اوندہ انکار کرن جو اساں انہیں کوں
ڈتے ہن تاں (تھوڑا) فائدہ چا ڈتھا کوں جلدی
پتہ بگ ویسی۔

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ۝

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی جیری
انہیں نال او گالیں کریندی جیہیاں اشرک
دیاں پے کریندن۔

وَاِذَا آذَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ
سَيِّئَةٌ مِّمَّا قَدَّمْتُمْ يُبَدِّلُهَا وَإِنْ أَهْمُ يَقْنُطُونَ ۝

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکاواں
او اوندے اتے اکر ترح ویندن تے جے انہیں
کوں مصیبت پڑے اوندی دبر نال جو انہیں دے ہتھیں
اگو پٹھے اوہوں دیلھے نا ائید تھی ویندن۔
۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئیں جو بے شک اللہ
جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق
کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک
ایندے ورح منٹ والی قوم کیتے نشانن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ۝

۳۹۔ توں اپٹے سکیں کوں تے مسکین کوں تے
مسافر کوں اوندہ حق ڈے اے چنگا انہیں
کیتے جیرے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے
ایسے لوک کامیاب تھیون و ابن۔

فَاتِ ذَٰلِكَ لِيُحْكَمَ فِي حَقِّهِ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفٰلِحُونَ ۝

۴۰۔ تے جیرھا پتہاں ددھن کیتے مال ڈیندے ع تاں
جو لوکیں دے مال وچ ودھتے او اللہ دے
نزدیک نہیں ودھدا تے جیرھا مال اللہ دی
رضا کیتے زکا ورح ڈیندے ع ایسے لوک جیرے
اپٹا مال ددھیندے پین

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ رَّبِّكَ لِتَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ زَكٰوةٍ تَرْبُدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۝

۴۱۔ اللہ او تہوے جس تہا کوں پیدا کیتے دل

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيذُكُمْ ثُمَّ

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ مُنْجِيَةً وَتَعْلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۶﴾
تہا کوں رزق ڈتس ول تہا کوں مرسی تے ول
زندہ کرسی کیا تہا ڈے شرکیں وچو کوئی ہے
جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک تے
انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ۳۶۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيهِ
النَّاسِ لِيَذِبْنَهُمْ فَبَعْضَ الَّذِينَ عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۳۷﴾
۳۶۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ
تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں
کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں
جو او ول آون۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿۳۸﴾
۳۷۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو
انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھ پہلے ہن نہیں
وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَقُونَ ﴿۳۹﴾
۳۸۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایس کنیں پہلے جو او ڈینہ آونجے جیرھا
مندا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی وین۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُقْصِرُ
بِهِمْ ذَنْبًا ﴿۴۰﴾
۳۹۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایس کنیں پہلے جو او ڈینہ آونجے جیرھا
مندا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی وین۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْكُفْرِينَ ﴿۴۱﴾
۴۰۔ جیرھا کفر کرسی اوندی سزا اونکوں ہلسی تے
جیرھا نیک عمل کرسی تے او اپنے فائدے کیتے
تیار کریندا پئے۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۲﴾
۴۱۔ تاں جو او مومنین کوں تے نیک عمل کرن
والیں کوں اپنے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک
او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۰﴾

قومیں دو رسول پٹھیں اور انہیں کہیں کھلیں دلیلاں گھن کے آئے تھے دل اسان مجرمیں کہیں بدلہ گدھے تے مومنین دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَابِغًا يَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿۵۱﴾

۴۹۔ اللہ ہی ہے جیسا ہوا ایں پٹھیدے تے او بادل چسپین تے او نکولن آسمان تے پھیلا ڈیزے جیوں لچا چاندے تے او نکولن ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیزے تے توں ڈیزیں جو مینہ اوندے وچو نکلدے تے خدا اپنے بندیں وچو چنیدے اُتے چاندے مینہ وسندے تے اوہوں ویلے خوش تھی دیندن۔

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِمْ لُمُبْلِسِينَ ﴿۵۲﴾

۵۰۔ تے اوں کہیں پہلے جو او انہیں تے وسے او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ إِلَى اثْرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُبْحِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ آيَاتِ الْوَدْقِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ کیوں او بنجر زمین کولن وسوں کریندے بے شک او مردے کولن جنیدا کرن والا تے او ہر شے تے قادر۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَرَادَهُمُ مُضْغَةً أَنْظَرُوا مِنْ بَعْدِهَا يَكْفُرُونَ ﴿۵۴﴾

۵۲۔ تے جے اسان ہوا گھلاؤں تے او (ڑھ کولن) پیلا پیلا ڈیکھن تے اوندے بعد او اوندا انکار کرن پئے ویسن۔

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْوَدْقِ وَلَا تَسْمِعُ الْغَمَمَ الْأَعْمَى إِذَا دَلَّوْا مُذْبِرِينَ ﴿۵۵﴾

۵۳۔ تے توں بے شک مردیں کولن نوہیں سٹوا سگداتے بوڑیں کولن الا نوہیں سٹوا سگدا جیلے او کنڈ والا کے پھر وچن۔

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَنِيِّ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۴۔ تے توں اندھیں کولن انہیں دی گمراہی کہیں سدے راہ تے نوہیں آن سگداتے توں محض اونکولن گال سٹوا سگدیں جیسے ساڈی آیات کولن منیندن تے او مسلمانن۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ اوہو جیس تھا کولن کمزوری کہیں بنائے

صَغِفَ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً ۖ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿۵۵﴾
 تے کمزوری دے بعد ولا طاقت بڑتی اس تے ولا
 طاقت دے بعد کمزوری بڑتی اس تے پڑھیا دی
 او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جائن والا

تے قادر۔

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيْئُنَا
 غَيْرُ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۶﴾
 ۵۶۔ تے جڑاں قیامت آوسی مجرم قساں جین
 جو او محض ہک گھڑی رہ گین او اویں وہیلیاں
 گالیں کریندن۔

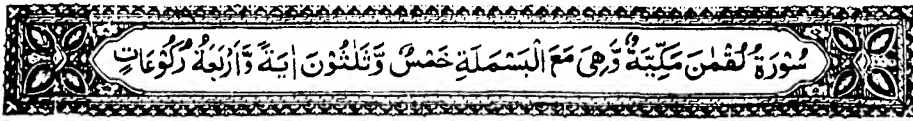
وَقَالَ الَّذِينَ أُذُوْا الْعِلْمَ وَالْإِيْمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ
 فِيْ كَيْدٍ اَللّٰهُ اِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَمَهْذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
 لِكَيْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے جنہیں کول علم تے ایمان بڑا گیا ہا آہن
 جو تساں اللہ دے علم و وح قیامت دے بڑینہ
 تیں رہ گئے ءو تے اسے قیامت تے اٹھن دا
 بڑینہ تے تساں اصلو نہ چاندے ہا دے۔

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ تے اوں بڑینہ فالیں کول انہیں دا عذر فائدہ
 نہ بڑیسی تے نہ انہیں کول درساں دے کولہ اوں
 بڑتا ویسی۔

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوْا
 اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ تے اساں اس قرآن و وح کولیں کیتے ہر حقیقت
 بیان کر بڑتی ءو تے جے توں انہیں دو کوئی نشان
 گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو تساں کوڑیاں
 گالیں بڑ سیندے ءو۔

كَذٰلِكَ يَظْمَعُ اللّٰهُ عَلَى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶۰﴾
 ۶۰۔ اویں اللہ سیٹس مہر کر بڑیندے انہیں دے
 دیں تے جیرے چاندے نہیں۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِيْنَ
 لَا يُؤْفَكُوْنَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءو
 تے جیرے یقین نیں کریندے او تیکوں دوکھا بڑے
 کے اپنی جاکنیں ہٹا نہ بڑیوں۔

سورة لقمان مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۴ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹداں۔
- ۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں۔
- ۴۔ تے نیکی کرن والیں کیتے ہدایت تے ہرت ہن۔
- ۵۔ جیرے کوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ
 ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھین۔
- ۶۔ ایسے کوک اچھے رب کنیں ہدایت تے ہن
 تے ایسے کوک کامیاب تھیون والین۔
- ۷۔ تے کچھ کوک ایجھے وی ہن جیرے بے ہودہ
 گاہیں مل گھندن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے
 اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال
 مشکریاں کرن ایسے کوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن
 والا عذاب۔
- ۸۔ تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیاتاں
 پڑھ کے سنایاں دیندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر
 گھندے جیویں اوں انیکوں سنیاہٹیں جیویں اوندے
 ڈوہیں کن پورن تے انہیں کوں دکھ آے عذاب
 دی خبر ڈے۔
- ۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرن والیں کیتے
 نعمت والے باغن۔
- ۱۰۔ انہیں وحی ہمیشہ رسن اللہ دا وعدہ سچا تے
- تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②
- هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ③
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
- أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ⑤
- وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑥
- وَإِذَا تَلَّٰهُ عَلَيْهِ ابْنٌ آتَنَّا وَلِي مُّسْتَكْبِرًا ۖ كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا
 كَانَ فِي أُذُنَيْهِ وَقَرَّٰٓءَ ۖ بَشِيرًا ۖ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑦
- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑧
- خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

او غالب تے ہوں سیانا ۶۔

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تمہیں دے پیدا کیس جیوں
تساں انہیں کوں ڈبے اوتے زمین و تہ پہاڑ پورین سی
تساں جو تساں تے زمین بھوئیں امب دھچ پھس نہ دبو تے اوندے وچ ہر
طرحاں دے جانور کھنڈ اٹنی تے اسال آسمان کیں مینہ دساٹے
تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو
خدا دے سوا بھیں پیدا کیتے اصل عالم کھلی کھلی گمراہی
وچن۔

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنپ ڈتا ہا جو توں
اللہ دا شکر کرتے جیرا شکر کریندے او محض
اپنے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرا
ناشکری کر سیتی تے بے شک اللہ بے نیاز تے
مفتی والا ۷۔

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنے پترکوں آکھتے تے او
اؤکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا
شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم۔

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ۷ جو
اپنے بیو مادا شکر ادا کرے اوندی ما اؤکوں ہک کمزوری
دے بعد ہک کمزوری وچ دی چاتس تے اذنا کھرچڑاؤن
ڈو سالیں وچ (دی احسان ہا) تے تساں میڈو
ولے۔

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرٹ کیتے مجبور
کرن جنیدا تیکوں علم کار نہیں تے توں انہیں دا اکھن
نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ
رَوَايَ أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ⑩

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَكِيمٌ ⑫

وَرَأَى قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَى لَا تُشْرِكْ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑬

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الذِّكْرِ إِحْسَانَهُ أُمَةً وَهَئَا
عَلَى وَهَبٍ وَفَضْلُهُ فِي عَمَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِنِّي أَنصِرُ ⑭

وَرَأَى جَاهِدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

کرتے اوندی راہ سے شر جیڑھا میڈو جھکدے ول
میڈو تساں ولٹے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں
کم کریندے ء۔

يُنَبِّئُ إِنَّهَا إِن تَكُ مِنْكَ حَبَّةٌ مِّنْ ذَرْوَةٍ فَتُكَنُّ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمُوتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ بِأَمْرِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے میڈے پتر بے شک جے راڑی دے دے
دے برابر وی نیکی ہوئے تے او بھانویں پتر وچ یا
آسمانیں تے زمین وچ پئی ہوئے اللہ سیٹھ اوکوں
ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سیٹھ ہکی کنیں ہکی گال
کوں چاٹن والا تے خبر دار۔

يُنَبِّئُ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْعَمْرِ وَنَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے میڈے پتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے
تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے
اوندے اتے صبر کر بے شک اے وڈے ہمت
دا کم۔

وَلَا تُصْعِقْ هَٰذَاكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمِشْ فِي الْأَرْضِ مُرَعًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلہاں نہ پھلا تے زمین
وچ اکڑ کے نہ ٹر بے شک اللہ سیٹھ اکڑیجی
آلے کوں تے وڈائی کرن والے کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ
أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے اپنی ٹور کوں نہ تیکھا کرتے نہ مٹاتے اپنے
آلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا
آلا گڈا دا ہینگن۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَ
مِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سیٹھ
آسمانیں تے زمین دی ہر شے کوں تہاڑی قدرت
وچ لا ڈتے تے تہاڑے اتے ظاہر تے کیاں
ہویاں نعمتاں پاٹی آئی کار دہا ڈتسی تے کجھ لوک
اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے
بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْبِعُوا مَّا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَشْبِعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا وچے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ﴿۱۶﴾

۱۔ تے ٹرو جو اللہ سیس لہائے تے او آہن گال
اے ہے اساں او ندے اتے ٹرسوں جنیدے
اتے اساں پوڑاڑے کوں پاتے ۔ بھانویں
شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو
سبب پیدا پیا ہوئے ۔

وَمَنْ يُضِلَّهُ وَجْهَةً إِلَى اللَّهِ وَهُوَ غَیْبٌ فَقَدْ
اسْتَسْكَبَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿۱۷﴾

۲۔ تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر
ڈیوے تے اونیک ہوئے تے اوں مضبوط
کٹرا کپٹریا ہو یا رے تے سارے کمیں دا انجام
اللہ دل ۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۸﴾

۳۔ تے کافرین دا الکار تیکوں مونجھانہ کرے انہیں
دا وٹن ساڈوے تے جو کھ اوکریندن اساں انہیں
کوں ڈس ڈسیوں بے شک اللہ سینے دی گالیں
کوں جانن والا ۔

نُصَبِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ
عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿۱۹﴾

۴۔ اساں انہیں کوں تھوڑا جیہاں فائدہ پچیسوں تے
دل اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے
گھن آوسوں ۔

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچیس جو آسمانیں تے
زمین کوں کیس پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو
اللہ توں آکھ سب تعریفاں اللہ دیاٹن تے اصل
انہیں جو اکثر چاندے نہیں ۔

يَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿۲۱﴾

۶۔ جو آسمانیں تے زمین وح او اللہ دا رے بے
شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ۔

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَفْلاَکُمْ وَالْبَحْرُ
يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِ سَبْعَةِ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲﴾

۷۔ تے جے زمین وح بے تلاء وٹن اے سارے
قلمیں بن وچن تے سمندر مس ناں بمرج ونجے
تے دل ایجو جہیں ست سمندر پے مس دے
دلا ڈتے وچن تے اللہ دیاں گالیں نہ کمسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۲۹۔ تہاڑا پیدا تھیون تے ول اٹھن محض ہک آدمی آلی کار بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے ہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۰۔ کیا توں ڈہرا نوہیں اللہ رات کون ڈہنہ وچ تے ڈہنہ کون رات وچ پلہنہ تے سمجھ تے چندر کون خدمت وچ لاسی اسے سب مقرر وقت تیں ٹردے پن تے بے شک اللہ جگہی طراں چاندے جو تسان کریندے ۸۔

۳۱۔ اسے ایں واسطے جو اللہ سیس سچا تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سبزیدن او کوڑ تے بے شک اللہ ہوں اچا تے ہوں دہا ۹۔

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں مہر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کون لہر پھانوس آلی کار نکا گھندی ۱۰ تے اللہ کون عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں۔ سبزیدن تے جیلے او انہیں کون دسوں تے۔ چا گھندے تے کجھ انہیں دجو سدھی راہ تے ٹر پڈن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیرے دغا باز تے نا شکرے ہن۔

۳۴۔ اے لو کو اپنے بکین تے اول ڈہنہ کنیں ڈرو جڈاں پونپتر دے کم نہ اوسی تے نہ پتھر پودے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۱۱ تے تہاکوں دینا دی

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْصِيكُمْ إِلَّا لِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَبِيحٌ بَصِيرٌ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

الْمُتَرَّانَ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ قِيَمَ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَبِهِم مَّقْتَصِدًا وَنَا يَجْعَدُ بَيْنَنَا وَلَا كُلَّ حَقٍّ كَفُورٍ ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِي عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَا ذُو جَارٍ عَنْ وَالِيهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَلَا يَغُورُ كُفْرُ بِلِلّٰهِ الْغُرُورُ ﴿۳۵﴾

زندگی اصلو دو کما نہ ڈیوے تے نہ تہاکوں اللہ دے
بار سوچ دو کھ باز شیطان دو کھ وح سٹے۔

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے

تے او مینہ وسیندے تے او چاندے جو رحیں

وح تے بندے کول کوئی پتہ نہیں جو او

سبھائیں کیا کرسی تے نہ او چاندے جو کیرھی

زمین وح مرسی بے شک اللہ ہوں چائنٹ والا

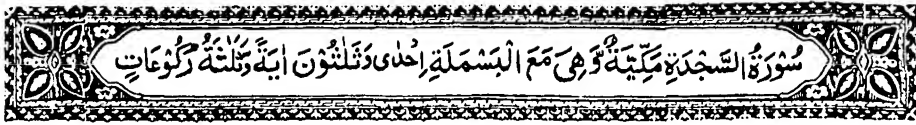
تے ہوں خبر رکھنٹ والا بے۔

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدُوٌّ

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

خَبِيرٌ ﴿۳۵﴾

سورة سجدة مکی بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیوا
بن منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲۔ میں اللہ پہوں جاٹداں۔

الْقَدَّ

۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا دلو لکھی
ایندے قرح کوئی شک نہیں۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

۴۔ کیا او آبدن این ایسکوں گھر گھرے اصل اے
کتاب تیرے رب دلو سچ تاں جو توں اوں
قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈرادٹ
والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاوے۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلَىٰ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ③

۵۔ اللہ او ہے جس آسمانیں تے زمین تے جو
انہیں دے وچکار سب کوں چھی قہتیں قرح پیدا
کیتیں ول او حکومت دے تحت تہہہ گیا اوندے
سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کار تیں کیا تہاں
نصیحت نوٹھ پکڑیدے۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ④

۶۔ او آسمان کنیں حکم اپنی تدبیر نال زمین تے قائم
کریسی تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گٹھری
ہزار سال وح اوندو چڑھن پئے ویسی۔

يَذَرُ الْأَمْرَ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑤

۷۔ اے خدا جیرھا ظاہر تے لکھی گالیں کوں
جاٹن والا تے غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
۸۔ جس جیرھی شے پیدا کیتی اڈکوں ہوں چنگا بنائیں
تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتیں۔

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑥

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ
مِنْ طِينٍ ⑦

۹۔ دل اوندی نسل کوں ہک حقیر و ہندی شے (نظم)
کنیں بنائس۔

۱۰۔ دل اوکوں طاقاں بڑے نس تے اوندے وچ
اپنی روح پھوکی اس تے دل تھلے کیتے کن تے
اکھیں تے دل بنائس تساں اصلو تکر نو ہے کرید۔

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلے اساں زمین وچ رل
وسیوں کیا اساں دل نوں سروں پید تھیسوں اصل
او اپنے رب دے بلن دے انکاری ان۔

۱۲۔ توں آکھ تھاکوں او موت دافر شتہ مرلیں جیرھا
تھاڑے کیتے مقرر تے دل تساں اپنے رب دو
ولائے ویسو۔

۱۳۔ تے جے توں بیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب
دے اگو سزوائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) لے
ساڑے رب اساں بیکھ گدے تے سن گدے
ہن ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے
ساکوں یقین۔

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت
بڑے بڑیوں ہا پر میڈی اے گال سہی جو میں
جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرے۔
۱۵۔ تے ہن تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں آج
دے بڈیہ دی ملاقات بھل گئے ہا وے آج ساکوں
دی تھاڑی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہن
والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں
کریدے ہا وے۔

۱۶۔ ساڑی آیات کوں محض او منیندن جیر جس کوں
جڈاں یاد بڑوایاں ویندن او سجدے وچ بڑھ پوندن

ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑩

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑪

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ⑫

قُلْ يَتُوبُ لَكُمْ مَنَ لَّكُمُ النَّوْتُ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑬

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ⑭

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ
فِیْهِ لَا مَلْئَکَ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْعَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ⑮

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑯

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ⑰

تے اپنے رب دی تعریف تال اوندی پاکیزگی بیان
کریندن تے وڈائی نہیں کریندے۔

۱۷۔ انہیں دے پا سے بستریں کنیں پریں رہدن (ممدے
نہیں) او اپنے رب کوں ڈرتے طع دے تال مڈین
تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اوکوں خرچ کریندن۔

۱۸۔ کوئی نہیں جاندا کہ مومنین کیتے انہیں دے عملیں
دی وجہ تال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکھیں ٹھہریاں
کرٹی کیتے نکایاں ہوئیں۔

۱۹۔ کیا مومن اوہیں تھی سگدے جویں نافرمان اے
بکوجہیں نہیں تھی سگدے۔

۲۰۔ تے جیرے مومنین تے نیک کم کریندن انہیں
دے رہن کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ
کنیں اے مہانی ۶۔

۲۱۔ تے جیرے نافرمانن انہیں دا نکانہ دوزخ
جیلھے وی او اوندے وچ نکلن دا ارادہ کریں
اوندے وچ ولائے دیسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی
تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریندے
ہاوے۔

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں
پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول
آون۔

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جنیکوں اللہ دی آیات
یاد ڈوایاں وچن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیرنے
بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسون۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈیاتی ہائی تے
توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کرتے اساں

تَحْفَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الصَّاحِبِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا وَمِنَازَرْتَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٧﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُوَّةٍ أَعْلَىٰ جَزَائِ
يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

أَلَمْ يَكُنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنَّ كَانَ فَاسْقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ نُفِخْ فِي شَرَابِ
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا تَكِيدُونَ ﴿٢١﴾

وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُنْجِرِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ
لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٤﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیسے ہدایت ڈیوٹ والا بنایا ہا۔

۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بٹائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔
۲۶۔ بے شک تیرا رب قیامت دے جینہ انہیں کالیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت ٹیٹ ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کتے بلا وستیں کوں جنہیں دے رہن والے اچھے گھریں وچ ٹر دے پھر دے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشان بن گیا او سندے نیں۔
۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھانیں جو اساں پانی کوں سنج تے بحر زمین دو گھن ویندے ہن تے اوندے نال رڑھ کڑھیندے ہن جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے جانور کھنڈن کیا او ڈہدے نہیں۔

۲۹۔ تے آبدن جے تساں سچے ء تے اے فتح کڈن اوسی۔

۳۰۔ توں اکھ فتح دے جینہ کافرین کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وستی ڈتی ویسی۔

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے پین۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَوْمُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْتَوُونَ فِي مَسْئِلِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْتَعُونُ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

سورة احزاب مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن
منگے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافر س تے
منافق س دا اکھن نہ من بے شک اللہ ہوں چاٹن
والا تے سیانا ء۔

وَأَتَّبِعْ مَا يَدْعُوُ الْيَاكُ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیرے رب دو
تیرے دھی کیتی گئی ء بے شک اللہ ہوں چاٹے جو
تساں کریندے ء۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران۔

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهِرُونَ مِنْهُمْ أُمْهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

۵۔ اللہ سیس کیس دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے
تے نہ تہا ڈی زائس کوں ما بنائس جنیس کوں تساں
کیس ویلھے ما آکھ ہندے ء تے نہ انہیں کوں اصلی
پتر بنائس جنیس کوں تساں کیس کنیں منگ کے پنیس ء
اے ساریاں تہا ڈے منہ دیاں گالیس ہن تے اللہ
ہی تیج آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ
دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہا کوں
انہیں دے پیو ما دا پتر نہ ہوے تے او دین وچ
تہا ڈے بھرائن تے دینی سبکتی ہن تے تہا ڈے اے
کوئی گناہ نہیں جو اس کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے
اصل گناہ او ہے جنیدے اے تے تہا ڈے دل کیکے تھے
پئے ہون تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل ول رحم

کرن والا۔

۷۔ نبی اپنی جانیں کنیں زیادہ مومنین دے کولوہوئے تے
اوندیاں زالیں مومنین دیاں میریں ان تے سکے
وی بعض کنیں بعض زیادہ کولوہوہن پے (غیریں) مومن تے
مہاجرین دی نسبت ۔ تاںساں دوستیں نال چنگا سلوک
کرو اے جائیز۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا
ہوئے۔

۸۔ تے جیلھے اساں نہیں کنیں پکا وعدہ گدھا
تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ بن مریم کنیں وی تے اساں انہیں کنیں پکے
وعدے گدھے ہن۔

۹۔ تاں جو اللہ سمیں کنیں اوندے سچ دے متعلق
چکھے تے کافرین کیتے اوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیار کیتا ہوئے۔

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرے تہاڈے
اتے اوں کیتی جیلھے لشکر تہاڈے مقابلے وچ آ
گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے اینجے
لشکر پٹھین جنیں کوں تہاں ڈہرے نہ ہاوے تے
اللہ سیس ڈہا پیا ہا جیرے کم تہاں کرندے پئے
ہاوے۔

۱۱۔ جیلھے لشکر تہاڈے آ تو وی آگئے تے جکی نہیں
کنیں وی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں
تے دل گچی نہیں چمچ گئے ہن تے اللہ تے وی
تہاں شک تھیوٹ پئے گئے۔

۱۲۔ اوں دیلھے مومنین کوں آزمایا گئے تے ہلاکے
رکھ ڈتا گئے۔

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَدَ أَجَلَهُ
أَقْبَهُتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَ الْبَيْتِ كَمَا مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ⑦

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَهِيَ
تُوحًى وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ⑧

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ⑨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُنتُمْ رُحَمَاءَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُوا
بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑪

هَذَا لِكِ ابْنِ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ⑫

- وَاذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۳
- ۱۳۔ تے جیلے منافق تے جنس دے دیں دج
بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال
اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔
- وَاذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ۝۱۴
- ۱۴۔ تے جیلے انہیں دجو کھ لولے آکھے
جو اے مدینے آئیو تہاڑا کوئی ٹکانہ نہیں تسان
دل و بخت انہیں دجو کھ لوک نبی کنیں جازت منگن لگ پئے
تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کھتے
ہن او کھتے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بھجن
چاہندے ہن۔
- وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْطَارِهَا ثُمَّ سَلَّوْا الْفِتْنَةَ
لَأَنُوهَا وَمَا تَلَبَّتُونَهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝۱۵
- ۱۵۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے دج چودھارو
پیمہ و بجن ہا تے دل انہیں کوں پھرٹ دا آکھیا
دبجے ہا تے او پھر و بجن ہا دل اتھاں محض تھوڑی
دیر رہ سگن ہا۔
- وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝۱۶
- ۱۶۔ حالت اے جو ایس کنیں پہلے انہیں اللہ نال
وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھر لیسن تے اللہ نال
کیتا ہویا وعدہ ضرور بچھیا ویسی۔
- قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْشِعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۷
- ۱۷۔ تے توں آکھ جو تہا کوں اتھو بھجن جے
بھج و بجن موت یا قتل کنیں بھجن کیتے کوئی فائدہ نہ بوسی
(اوں آوئے) تے ایندے بعد تہا کوں کوئی
فائدہ نہ بچایا ویسی۔
- قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَمَرَ بِكُمْ خَيْرًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۱۸
- ۱۸۔ توں آکھ تہا کوں کون بچا سگدے اللہ دے
مقابلے و جے او تہا کوں تکلیف بچا وٹن چاہے
یا تہاڈے اتے رحمت کرن چاہے تے اللہ دے
سوا تسان کوئی وی سبکتی تے امدادی نہ پیسو۔
- قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۹
- ۱۹۔ تے اللہ بہوں چاٹندے انہیں کوں جیرے جہاد
کنیں بھنیدے ہن تے بھرانویں کوں آہدے ہن ساڈو

آؤتے او آپ دی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے
ہن۔

۲۔ تماڑے کیتے ہوں شو من تے توں آپیں کوں بیکہ جیلے خوف
یا ڈر اندے او تیرڈو ڈہدن تے انہیں دیاں
اکھیں پھر دیاں پیاں بوندن جیویں کیں تے موت
دی بے ہوشی ہووے تے جیلے ڈر دا وقت مک
ویندے تے دل انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ۷
اونیکل کیتے شو من اے لوکن جیرے ایمان نیں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سٹیں کیتے ہوں سوکھا ۷۔

۲۱۔ اچن وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے اولشکر دل آون تے اے چاہوں ہا
جو اے کیں جنگل وچ رہندے پئے ہوں ہا
تے تماڑے متعلق پچھدے پئے ہوں ہا (جو
موئن یا نچ گین) جے تماڑے نال رہندے پئے
ہوں ہا تے دل وی اصلو تماڑے ولونہ لٹرن ہا۔

۲۲۔ بے شک تماڑے رسول (دی زندگی) وچ تماڑے
کیتے شاندار نموتہ ۷ اوندے کیتے جیرا اللہ تے آخرت
دے ڈنہ دی امید رکھنیدے تے اللہ کوں ہوں
یاد کریندے۔

۲۳۔ تے جیلے مومنین لشکر کوں ڈٹھے تے اکھے
نیں اے اوہو وعدہ جیرا اللہ تے اوندے رسول
ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول بیح
اکھے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
دعہ دے تے۔

۲۴۔ مومنین وچو کم لوکن جنیں اللہ نال کیتے ہوئے

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْشَوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ
الْاَحْزَابَ يُوَدُّوْا لَوَانَتْهُمْ بَادُونَ فِي
الْاَحْزَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ اَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوْا اِلَّا قَلِيْلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيْرًا ۝

وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيْمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوْا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَبَهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا بُدْيَةً ۝۳۳

وعدے کوں پیس کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پین تے اپنے ارادیں کوں ذرا وی نہیں بدلیا۔

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَذْ يُتَوَبَّ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۳۴

۳۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ دا بدلہ ڈلوے تے منافقین کوں جے چاہے تے عذاب ڈلوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک اللہ ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝۳۵

۳۶۔ اللہ سیس کافرین کوں انہیں دی کاوڑ سمیت دلا پھلے انہیں کوں لکھ نہیں لبھا تے مومنین دلو جنگ کیسے اللہ کافی ہے تے اللہ سیس طاقت والا تے غالب۔

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِينَهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۳۶

۳۷۔ تے اللہ سیس یہودیں کوں جنہیں دی مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کین لہا ڈتا تے انہیں دے دیس وچ رعب بسٹ ڈتا ہک ٹوے کوں تہاں قتل کریندے ہاوے تے ہک ٹوے کوں قیدی بنیدے ہاوے۔

وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْنُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۳۷

۳۸۔ تے اللہ سیس تہا کوں انہیں دی زمین تے گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا وی جیندے اتے تہاں قدم وی نہیں رکھا تے بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبِّتْنَاهَا فَمَعَآ لَيْنَ أُمْتِعْكَ وَأَسْرِ حُكَّنَ سَرَّاحًا جَبِيلًا ۝۳۸

۳۹۔ لے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تہاں دنیاوی زندگی تے اوندا سوکھ چاہندیاں ہوں تے آرمیں تہا کوں دنیا دا کجھ مال ڈینداں تے تہا کوں نیک طریقے نال رخصت کرینداں۔

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِثْرًا عَظِيمًا ۝۳۹

۴۰۔ تے جے تہاں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت دے گھر کوں چاہندیاں ہوں تے بے شک اللہ

سیس نیکی کرٹن والیں کیتے تہا ڈے وچو ڈوا اُجرتے
بدلہ تیار کیتا ہوے۔

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیڑھی تہا ڈے وچو کھلی
بے حیائی کر لسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا
کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی۔

۳۲۔ تے جیڑھی ترمیمت تہا ڈے وچو اللہ تے رسول
دی فرمانبرداری کر لسی تے چنگے کم کر لسی اونکوں
اساں ڈوڑا بدلہ ڈیوں تے اساں انہیں واسطے
چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی ترمیمتیں آلی
کار توے بے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں خربے
نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تساں جنید
دل وچ بیماری و او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک
گال کیتی کرو۔

۳۴۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹیاں رہتے پرائے
زمانے دی جہولت آلی کار اپنے سونھپ کوں
ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھما کے پڑھو تے زکا ڈیو
تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھٹ منو۔ اے
اہل بیت اللہ سیس تساں کنیں ہر گند کوں پریں
کرٹ چاہندے تے تہا کوں ہوں پاک کرٹ چاہندے
۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنب
دیاں گاہیں جیڑھیاں پڑھیاں دیندن انہیں کوں
یاد کرو بے شک اللہ سیس ہوں مہربان تے
باخبر۔

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان ترمیمتیں تے
مومن مرد تے مومن ترمیمتیں تے فرمانبردار مرد تے

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيرًا ۝

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمُ الْبَلَّةَ وَرَسُولُهُ وَفَعَلَ صَالِحًا
تُنْزِلُهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ إِنَّهُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ
وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ
وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ وَالْمُسْتَظْفِرِينَ
كَثِيرًا وَالَّذِينَ آمَنُوا اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ۝

فرمانبردار تربیتیں تے سچے مرد تے سچیاں تربیتیں
تے صبر کرن والے مرد تے صبر کرن والیاں تربیتیں
تے جھک نوالی کرن والے مرد تے تربیتیں تے صدقہ
ڈیون والے مرد تے تربیتیں تے روزہ رکھن والے
مرد تے تربیتیں تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن
والے مرد تے تربیتیں اللہ سیس کون ہوں یاد کرن
والے مرد تے تربیتیں انہیں ساریں کیتے اللہ سیس بخشش
تے وڈا اجر تیار کیتا ہوئے۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَبْغِ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ۝

۳۷۔ تے جیلے اللہ تے اوندے رسول کوئی فیصلہ کر ڈیون اہل معاملے وچ
کیں مومن مرد تے مومن تربیت کون اختیار نہیں رہندا۔ جو اپنی مرضی کرن
تے چیرا اللہ تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لیسے اوکھلا کھلا گمراہ
۳۸۔ تے جیلے توں اونکوں جیندے اتے اللہ سیس انعام
کیتے تے تیں دی انعام کیتے آہدا پیا ہا نوں جو توں اپنی نال
کوں اپنے کو لہور کھ تے اللہ کنیں ڈرتے اپنے دل وچ او
نکھندا پیا ہا نوں جنہوں اللہ ظاہر کرن والا ہا تے لوک کنیں
ڈردا ہا نوں تے اللہ زیادہ حق رکھندے جو توں اوں کنیں
ڈریں تے جیلے زید اوندے بارے خواہش پوری کیتی اسان
اوندی شادی تیدے نال کر ڈتی تاں جو اپنے مانگوں نہیں
دی زلیں نال نکاح کر ڈیون کوئی حرج یا تنگی نہ ہوئے مونس
کوں جیلے او انہیں کوں طلاق ڈے ڈیون تے اللہ دا حکم
تھی کے رہندے۔

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ
مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لَعَلَّكَ
لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ
إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

۳۹۔ جیرھی گال اللہ فرض کر ڈیوے ادا تے کوئی الزام
نہیں پہلے لوکس وچ دی اللہ دی ایسا سنت
ہائی تے اللہ دا حکم تھی کے رہن والا۔

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ
اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا
مَقْدُورًا ۝

۴۰۔ تے جیرھی لوک اللہ دے سنہیے کوں پچنیدن
تے ہوں کنیں ڈردن تے بیا کیں کنیں نہیں ڈردے

إِنَّ الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَجْحَدُونَ
أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

تے اللہ حساب گھنٹن کیتے کافی ۶۔

۳۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تساں مردیں وچو کیس
دایو کا ۷ نیٹس تے سپی گال اسے ہے جو
او اللہ دار رسول تے نبیس دی مہر (سایں کنیں افضل نبی ۷
تے اللہ ہر شے کوں چاٹن والا ۷۔

۳۲۔ اے مومنو اللہ کوں پہوں یاد کرو۔

۳۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

۳۴۔ او ہو ۷ تے اوندے فرشتے تہا جے اتے
رحماں پھنیدن تاں جو تماکوں اندھاریں کنیں روشنی
دو گھن آوے تے اومنین تے ول ول رحم کرن والا ۷
۳۵۔ تے جیرے بڑیہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی
ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار
کیتا ہوئے۔

۳۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے
خوش خبری دیون والا تے بڑا وٹ والا بنا کے پٹھے۔
۳۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن
سمجھ بنائے۔

۳۸۔ تے توں مومنین کوں خوش خبری دے جو
بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

۳۹۔ تے کافرین تے منافقین دا آکھن نہ من تے
انہیں دی تکلیف دیون کوں چھوڑ دے تے اللہ تے
بھروسہ کرتے اللہ کافی کار ساز۔

۵۰۔ اے مومنو جیلے تساں مومن تربیتیں نال
شادی کرو ول انہیں کوں محبت کنیں پہلے طلاق
دے دیون تے ول تماکوں انہیں کنیں عدت دا
مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیا دی

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤٠﴾

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤١﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٢﴾

تَجِيئَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ؕ وَاعَدَ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٤﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٥﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَن لَّهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٦﴾

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِّن قَبْلِ أَن تَمْسُوهُنَّ مَا لَكُم عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَّةٍ
تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ وَسِرْجُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٥٠﴾

فائدہ پچاؤ تے جنگی طراں انہیں کوں رخصت کر ڈیو۔

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیرے کیتے تیریاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر ڈے ڈتے حلال کیتن تے جنگ ورج جیریاں تیریتیں تے تیرڈا سجا ہتھ مالک تھیوے ادوی حلالن تے ایویں تیرے چاچے دیاں دھیریں تے تیرڈی بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے تیرے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیرے نال ہجرت کیتی ؎ تے مومن تربیت جیرمی اٹے آپ کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال شادی کرن چاہے تے حلال اے خالص تیرے واسطے حکم مومنین کیتے نہیں تے اساں جائدے ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق جو اساں فرض کیتے تاں جو تیرے اتے کوئی تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخش والا تے دل ول رحم کرن والا ؎۔

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے اونکوں اٹے کولہ رکھنا چاہیں تے تیرے اتے کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مومنیناں نہ تھیون تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں راضی تھی وچن تے جو تہا ڈے دیں ورج اللہ اونکوں جائدے تے اللہ ہوں جائن والا تے سمجھ والا ؎۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَمْلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّا أَفَلَا اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتُ عَيْتِكَ وَبَنَاتُ خَالِكَ وَبَنَاتُ خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑤

نَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَقُوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ وَنَحْنُ عَزَلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ⑥

لَا يَحِلُّ لَكَ الْيَسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

۵۳۔ تے ایندے بعد تیرے کیتے پیاں تریمتیں حلال کا ۛ نیس جو توں پیاں بدلیں چا بھانویں تیکوں انہیں دا سوھپ جے تلا چنگا بلکے سوائے اوندے جندے اتے تیرا سجا ہتم مالک ہوے تے اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِظٍ مِنْهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَخِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَخِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

۵۴۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ پیو سوائے ایندے جو تهاکوں کھاوٹ کیتے سڈیا ونچے اوندے پکٹ دا انتظار نہ کرو تے جیلے تهاکوں سڈیا ونچے تے ول ونجو تے جیلے کھا گھنوکھنڈ ونجو تے گالیں کیتے شوق وچ نہ پیٹے یہاں بے شک اے گال تهاڈے نبی کوں تکلیف ڈیندی ۛ تے او شرم کریندے تے اللہ سیس سچی گال کنیں نہیں رکھ تے جیلے تاس انہیں (جی دی زالبیں) کنیں کوئی شے منگو تے پردے دے پھو منگو اے تهاڈے تے اوندے دیس کیتے ہوں چنگا ۛ اللہ دے کول کوں تکلیف ڈیوٹ چنگا نیس تے تساں اوندے زالیں نال اوندے بعد کڈا ہوں وی شادی نہ کرو بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق ہوں وڈی ۛ

۵۵۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ ہر شے کوں چاندے۔

إِنْ تَبَدَّلَ شَيْئًا أَوْ نُفِخَ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

۵۶۔ انہیں (جی دی زالیں) تے کوئی کناہ نہیں جو او اپنے پیو تے اپنے پتریں تے اپنے بھرانویں تے اپنے بھرانویں دے پتریں تے اپنے تریمتیں دے اپنے لوٹنیں دے سائے آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیس ہر

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا بَنَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَالتَّقِينِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

شے تے نگران۔

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی (کریم) تے درود پھیندن اے مومنو تاں اوندے اتے درود پٹھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعائنگدے

رہو

۵۸۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لغت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۵۹۔ تے جبرے مومن دیتے مومن ترمیتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں مہمان تے کھلے گناہ دا بار چاگدے۔

۶۰۔ اے نبی توں اپنے زالیں تے دھیریں تے مومنین دی زالیں کوں آکھ او اپنی چادریں کوں اپنے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ بگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے اودی جنیں دے دیس وچ بیماری دے تے مدینے وچ کوڑیاں گالیں پھیلیندن تے اسان تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑا کر ڈیسوں تے دل او کڈا ہن تیرے ہمسائے نہ ہن سبکسن۔

۶۲۔ انہیں تے لغت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے ونبجن تے قتل کر ڈتے ونبجن۔

۶۳۔ اس کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایجا سنت

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا ظَالِمًا كَتَبْنَا لَهُمْ فِي الدِّينِ ائْتِمَارًا وَأَمَّا مِثْقَالًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ الْمُؤْمِنِينَ يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاءِ بَيْنِهِنَّ ذَلِكِ أَذْنَىٰ أَنْ يَعْلَمْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ اللَّهُ عَفْوًَا رَّحِيمًا ۝

لِّئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ السُّفْقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالرُّجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ

مَلْعُونِينَ ائْتِنَا نَقْفُوا أَخْذُوا وَقْتِلُوا نَقْتِيلًا ۝

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

اللّٰهُ تَبَدَّلًا ۝۳۱

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا
ہویا نہ پیسیں۔

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝۳۲

۴۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھن
توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا
پتہ جو اے گھڑی کولہو ہووے۔

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاعَدَ لَهُمْ سَعِيْرًا ۝۳۳

۴۵۔ بے شک اللہ سیس کافرین تے لعنت
کیتی ع تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔
۴۶۔ اوںدے وجہ بہوں دیرتیں رہسن انہیں دا
دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ امدادی۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا لَا يَخْرُجُوْنَ وَلِيْلًا وَلَا نَصِيْرًا ۝۳۴

۴۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھاتے
اُتیر پڑوسی تے او آکھن ہائے افسوس اسان
اللہ تے اوںدے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہووے
ہا۔

يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَّا
اَطَعْنَا اللَّهَ وَاطَعْنَا الرَّسُوْلَ ۝۳۵

۴۸۔ تے او آکھن اے ساڈے رب
اسات اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھن
منیا ہاتے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ
کر ڈتے۔

وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرٰنَا فَاَهْلُوْنَا
السَّبِيْلَ ۝۳۶

۴۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا
عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔
۵۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیو
جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیس
اونکوں انہیں دی گالیس کنیں بری کر ڈتا
تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔
۵۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی
گال کیتی کرو۔

رَبَّنَا اٰرٰهُمْ ضَعٰفِيْنَ مِنَ الْعَذٰبِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا
كَبِيْرًا ۝۳۷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى
فَبَرَّاهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ۝۳۸

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝۳۹

۵۲۔ اوںدے اعمال کوں درست کر لیتی تے

يُضْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ

يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

تھا بڑے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے
رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔

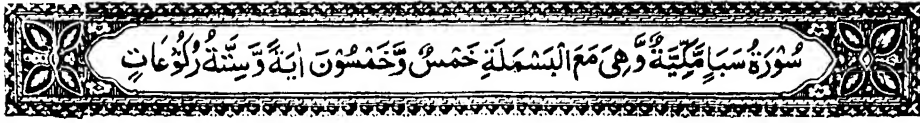
إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

۷۳۔ بے شک اساں اے امانت آسمانیں
تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں

اینکوں چا وٹ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں
ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک
او پھوں ظلم کرن والا تے انجام کنیں بے پردہ۔

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

۷۴۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق ترمیتیں کوں
مشک مردیں تے مشرک ترمیتیں کوں عذاب
ڈیوے تے اللہ مومنیں تے مومن ترمیتیں
تے رحمت کرے تے اللہ سیس پھوں بخشن
والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔

سورة سبا مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرا بن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ ساریاں صفقاں اللہ واسطے بن جنیدے کیتے
ہے او سب کج جو آسمانیں تے زمین وچ ہے
تے چھکڑ وچ دی حمد ہوندی ہوئی تے او سیانائے باخبر
۳۔ جو زمین وچ دیندے تے جو اوندے وچ نکلتے
جو آسمان تو لہندے تے اوند وچ چڑھدے او انکوں
چاندے تے او پہوں مہربان تے پہوں بخشش والا ۷۔
- ۴۔ تے کافر آبدن تمامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں
اندا توں اکھ برب دی قسم او تنہا ضرور آوسی خدا
غیب کوں چاندے کہ کوئی جتنی شے نکلاو کنیں لکی ہوئی
نہیں بھانویں او آسمان وچ جوے یا زمین وچ تے
نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب
وچ محفوظ ۷۔
- ۵۔ تاں جو اللہ سیس مومیں کوں تے نیک عمل
کرن والیں کوں بدلہ ڈیوے ایسے کوکن جنیں کیتے
بخشش تے عزت والا رزق ۷۔
- ۶۔ جیرے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ
ہراون دی کوشش کریندن ایسے کوکن جنیں کیتے
پہوں جکھ ڈیوٹن والا عذاب ۷۔
- ۷۔ تے جنیں لوکیں کوں علم پڑتا گئے او انکوں
سچ سمجھن جو تیبے اتے لہایا گئے تے او غالب
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۱۰
- يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَظِيمُ ۱۱
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ
رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۱۲
- يُنْجِزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۱۳
- وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ شَيْءٌ ۱۴
- وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ لَا يَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ

الْحَمِيدِ ①

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَىٰ ادِّعَائِكُمْ ۖ يَتَّبِعُكُمُ
إِذَا مَرِيتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۚ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ②

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت دیندے
۸۔ کافر آہن کیا اساں تمہا کوں اینجے بندے دا پتہ
ڈیوں جیرھا تمہا کوں ڈسیندے جیلے تمہا کوں
ٹوٹے کر ڈتے ویسوں بے شک تمہا کوں ٹوٹے مخلوق
بن ویسوں۔

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ③

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ پدھندے یا پاگل اصل
جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انہندے او
عذاب و توح تے تباہ کرن والی گمراہی وچن۔

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ تَشَاءُ تُخْفِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقُلِّ عَبْدٍ
مِّنْ مَّنِيبٍ ④

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگورے
تے جو انہیں پیچھورے آسمان تے زمین وچ
جے اساں چاہوں تے انہیں کوں ملک و توح ذیل
کر ڈیوں یا جھڑے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک
انہندے و توح ہر جھکن والے بندے کیتے نشان۔
۱۱۔ تے اساں داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے
پھاڑو تمہاں تے سارے کچھ اوندے نال رل
کے خدا دی تسبیح کرواتے اساں اوندے کیتے
لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۚ لِيُجِبَ آدُوًّا مَّعَهُ
وَالْقَلِيلَ ۚ وَالنَّارُ لَهُ الْهَادِيْدُ ⑤

۱۲۔ جو توں زہرہ بناتے اوندے بناؤن و توح
(میچا) دا اندازہ سامنے رکھ تے نیک کم کرو
بے شک جو تمہاں کریندے عو میں اوں کوں
ڈہلا پیاں۔

أَنۢ اِعْمَلْ سَبِيحٌ وَقَدْ رَفَعْنَا السُّرُوْدَ ۚ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيْرٌ ⑥

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بنایا ہا ہوا
دا چلن وی تے شام دا چلن وی ہک ہک مہینے
دے برابر ہا تے تانا اساں اوندے کیتے پگھار
ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن
او چاہندا ہا تے اوندے رب دے حکم نال تے

وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ ۚ عُدُوْهُمَا شَهْرٌ ۚ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ ۚ
أَسْلَمْنَا لَهُ الْيَمْنَ الْبَقِيْرَ ۚ وَمِنَ الْجِبِّ مَنۢ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَمَنۢ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِيْقُهُ
مِنۢ عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑦

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

۱۴۔ اونڈیرے ہن جواو چاہندا ہا میستان تے جسے
حوض اکا ڈپے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو پہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارن دا فیصلہ کیتے
تے اونڈی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اونڈی حکومت دے سوٹے کون کھندا
رہ گئے جیلھے اڈبھ پئے جنیں کون پتہ لگ گئے
جو جے او غیب جاڈے ہون ہاتے ذیل کرن
والے عذاب وچ نہ پئے ہون ہا۔

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپٹے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سچے پاسو
ہک کھچے پاسو کھاؤ اپٹے رب دے رزق کین تے اوند
شکر کرو اے سوٹھا تہر تے رب بخش والا۔

۱۷۔ انہیں منہ پھیر پئے تے اساں انہیں تے
ہر شے تباہ کر ڈیوٹ والا سیلاب پٹھئے تے انہیں
دے ڈو باغیں وٹاندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بد مزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہا تے کچھ ہیر وی ہن۔

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے ہن
کون تے اساں کافریں کون محض ایہو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں دستیں دے

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ مِنْ تَحَارِيٍّ وَتَكَاثُرٍ دَجْفَالٍ
كَالْجَوَابِ وَقَدْ وَرِثْنِي مَا كُنْتُ آتِيهِمْ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿٣٤﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْحِجَابُ أَنَّ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْبَهِينِ ﴿٣٥﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَهُمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ هُلُوًّا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبِّ غَفُورٌ ﴿٣٦﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ السَّيْلَ الْعَرِيمَ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْمَلٍ خَنْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٌ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿٣٧﴾

ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿٣٨﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

فُرِيَ ظَاهِرُهُ وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيَرُوا فِيهَا
لَيْلًا وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿۵۰﴾

وچکار ہیاں وستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں
اساں برکت ڈتی ہائی تے اوہک ڈوجھے
دے سامنے ہن تے انہیں وچو آون وچن
دا پندھ دی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہ
انہیں وچ ٹرو پھرو سرفرد، امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْزِقٍ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۵۱﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ
وڈے کر ڈے تے اتہیں اچٹے آپ تے ظلم کیتے
اساں انہیں دے نشان دی میٹا ڈتے تے انہیں
کوں قہے بنا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر
صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشانہن۔

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْغُلُوبَةُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
قَرِيبًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۲﴾

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنے خیال کوں
سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے
مومنین دے ہک ٹولے دے۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيفٌ ﴿۵۳﴾

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا
نہ ہا اے ایں واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں
منٹ والیں کوں تے اوندے وچ شک کرن
والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیرا رب ہر شے
تے نگران۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْلِكُونَ
مِشْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِنْ شَرْكِ وَإِلَّا مِنْهُمْ مِّن ظَلِمٍ ﴿۵۴﴾

۲۳۔ توں آکھ تساں سبڈو انہیں کوں جنہیں کوں
تساں خدا دے سوا معبود خیال کرن دے او
آسمانیں تے زمین وچ ہک کوئی جتلا دی
کہیں شے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی ملکیت چا
انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے
انہیں وچ کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ هُوَ
إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا

۲۴۔ تے کیس دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ
ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۰﴾

تے جیلے انہیں دے دیں کہیں رعب ختم تھی ویسی
تے او آکھسن نہیں تہا ڈے رب کیا آکھیا ہا
او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او ہوں اُچا تے
وہڑا ۶۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تہا کوں کون
رزق ڈیندے توں آپ جواب دج آکھ اللہ تے بے شک
اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی
گمراہی وچ ہیں۔

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ آجُومَنَا وَلَا تَنْسَلُ عَنْآ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

۲۶۔ توں آکھ جیرے جرم اساں کیتن او تساں
کہیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ءُ
اساں کہیں نہ پچھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۳﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کر لسی تے
دل ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف
نال تے او ہوں چنگے فیصلے کرن والا تے
پہوں جانن والا ۷۔

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۴﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرے
تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ءُ۔ اصلو
نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیانا ۷۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا
کے پٹھے تے اصل پہوں سارے لوک جانندے
نہیں۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾

۳۰۔ تے آہن بے تساں پچھ ہوئے تے اے
وعدہ کبڑاں پورا تھیسو۔

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخْرِضُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَعِدُّونَ ﴿۳۷﴾

۳۱۔ توں آکھ تہا ڈے کیتے ہک ڈینہ مقرر اوں
کہیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يَقُولُ
الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے کافر ایں آکھئے اساں ایں قرآن کوں
تے جو ایں کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے
جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے عالم اپٹے رب
دے اگو کھڑے کیتے ویسن تے ہک ڈوجھے
نال بحث کریندے پئے ہوسن تے بیٹے ڈاڑھیں
کوں آکھسن جے تساں نہ ہوو ہا تے اساں
مومن ہوو ہا۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنْتُمْ
صَدَدْتُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُخْرِجِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ڈاڑھے بیٹیں کوں آکھسن کیا
اساں تنہا کوں ہدایت کنیں اوندے تہا ڈواوٹ
دے بعد ہیکھا ہا اصل تساں خود مجرم ہا دے
۳۴۔ تے بیٹے ڈاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈینہ دے مکر ہن جیلھے تساں الشدا انکار کرن
تے اوندے شریک بناوٹ دی تعلیم ڈیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او
شرمندگی لکاوٹ پئے ویسن تے کافر ایں دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی۔

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ آندَادًا وَآسِرُوا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوُا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آغَاتِي الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ الْخُزُونِ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اساں جڈاں دی کہیں دستی وچ کوئی رسول
ڈراوٹ والا پیٹھے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے
جو اساں تہا ڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے اے وی آبدن جو ساڈا مال تے اولاد
وی ہوں ے تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی۔

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا
چاہندے رزق ددھندے تے تنگ کریندے
تے اصل ہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

قُلْ إِنْ رِزْقِي يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے تہا ڈے مال تے اولاد نیں جو تنہا کوں

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا

زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زُفَىٰ لَكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿۳۹﴾

ساڑے کو لہو کرن سوائے ایندھے جیرھا من گھنے
تے چنگے کم کرے اے لوکن جنیں کوں انہیں
دے عملیں دا ودھا کے بدلہ بلسی تے او ماڑیں
وہج آرام نال رہسن۔

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے جیرھے ساڑی آیات دے متعلق
ساکوں ہراوڑ دی کوشش کریندن ایسے
لوک عذاب ڈتے ولین۔

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے
رزق ودھندے تے اپنے بندیں وچو جنیدا
چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو دی
خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیسے تے ہوں چنگا
رزق ڈیون والا۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا
إِنَّا لَكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی
تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک
تہا ڈی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِمَّا دُوْنِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْبُحْنَ وَالْجَنِّ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَوْمِنُونَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہوں تہا انہیں دے
سوا ساڈا سبکتی ہوں اصل او تے جن دی عبادت
کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں منیندے
ہن۔

قَالِيَوْمَ لَا يَنَالُكَ بِعُضْكَمَ يُعْضُ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَقُولُوا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ إِنَّكُمْ
بِهَا تَكُونُونَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ تے آج تہا ڈے وچو کوئی کیس دے نفعے
نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں
آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جنیکوں تساں کوڑا
سمجھدے ہاوے۔

وَإِذَا نُنْفِثُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَتَّبِعِ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَحِيلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَلَمْ تَكُونُوا
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا آفَاكُ مَغْفَرَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں
آیتاں پڑھ کے ستایاں ویندن او آبدن اے
آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہنگنا چاہندے

لَا حَقَّ لَنَا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

جنیس دی تھا پیر پڑا بڑے عبادت کریدے ہن تے
آہن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گئے تے
کافر سچ کول اوندرے آوٹ دے بعد آہن اے
کھلا کھلا جادو ۶۔

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ۝

۴۵۔ اساں انہیں کول کوئی کتاب نہیں بڑتی جیکوں
او پڑھدن تے نہ انہیں دوئیں کنیں پہلے کوئی
ڈراون والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَفُوا وَمَعْشَرًا
مَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا أُرْسِلُوا لَكَ نَبِيرٌ ۝

۴۶۔ تے جیرھ انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی
جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکس کول
بڑتی ہائی اوندا ڈراہوں حصہ دی انہیں کنیں کا
نئیں تے انہیں ساڈے رسول کول جھٹلائے تے
ساڈا عذاب کینجھا ۶۔

قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

۴۷۔ توں آکھ میں تہا کول ہک گال دی نصیحت
کرینداں جو تساں اللہ دے سامنے ڈوڑو یا
کھٹے کھڑے تھیو وں سوچو جو تھا بڑے سنگتی
کول جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوٹ
والے عذاب کنیں تہا کول بڑیندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

۴۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او
تھا بڑا اجر میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شے
دانگران۔

قُلْ إِنْ رَفِئَ يَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ۝

۴۹۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ
دے) ٹوٹے کریندا پئے او کی گالیس کول ہوں
جانتدے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝

۵۰۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شے
پیدا کریندے تے نہ مُردیں کول واپس آن
سبکدے۔

قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ
فِيمَا يُؤْتِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھانا
میکوں آپ کوں ۷ تے میں ہدایت پا گھناں
تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوئی۔
بے شک او پہوں سٹن والا تے کولہو ۷۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُتِحُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی
ولین تے درک نہ سبکسن تے ہک کولہو دے
مکان وچ پکڑتے پوسن۔

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیدے ہیں
تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیوں پسی
۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا
تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھنیدے
رہ ویندن۔

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں
دے درمیان روکائن جیویں اہیں دی ہنس دے لوکس نال کیتا گیا۔
ہا بے شک او بے چین کر ڈیوٹن والے شک
وچ پئے ہن۔

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿۵۵﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ ذَا اَلْبَعُثُونَ اِيَّةً وَخَمْسَةَ رُكُوعَاتٍ

سورۃ فاطر مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مٹکے
ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
السَّكٰنَةِ رُسُلًا اَوَّلٰی اٰخِرَہٗ مَشٰی وَتِلْكَ وَرَبِّعُ
یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیسے ہن جیرھا آسمانیں تے
زمین کوں پیدا کرن والا ۷ تے فرشتیں کوں قاعد
بنا کے پٹھن والا ۷ جنیس دے ڈو ڈو تے ترے
ترے تے چار چار کھب ہوندن تے فرشتیں دے
کھب جتلا چاہندے دودھا ڈیندے بے شک
اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

مَا یَفْتَحُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَۃٍ فَلَا مُنِیْكَ لَهَا
وَمَا یُنِیْكَ فَلَا مُرْسِلَ لَہٗ مِنْۢ بَعْدِہٖ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ ③

۳۔ تے جیروی رحمت اللہ بندیں کیسے کھلندے اوں
کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں او جھلے اوں
اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے
سیا تا ۷۔

یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ ؕ هَلْ
مِنْ خَالِقٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ فَاَنۢیُّ تُوَفَّكُوْنَ ④

۴۔ اے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھا اوں
تھاڑے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق
جیرھا تھا کوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے
اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں
کبڑے پھیرے ونیدے ۷۔

وَ اِنْ یَّکْذِبْکَ بُرْکَ فَقَدْ کَذَبَتْ رُسُلٌ مِّنۢ قَبْلِکَ وَ
اِلٰی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤

۵۔ تے جے تیکوں جھٹانیدن تے تیں کنیں پہلے رسول
کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دودلاں۔

یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّکُمُ
الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا ؕ وَلَا تَیْذُرْکُمْ بِاللّٰهِ الْغَرٰوْرُ ⑥

۶۔ اے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچو تے تھا کوں
دنیاوی زندگی دودھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تھا کوں
فریب ڈیوے۔

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ الشَّعْبِ ⑤

۷۔ بے شک شیطان تمہارا دشمن ہے اور انکو تمہارا
دشمن ہی سمجھو بے شک اور اپنے ٹولے کوں سیدھے
تال جو اور دوزخ والے تھی و بھن۔

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥

۸۔ تے جیرھے کافرین انہیں کیتے سخت عذاب تے
جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش
تے و بڑا اجر۔

أَمَنَ زَيْنٌ لَهُ سُوْرٌ عَلَيْهِ قَرَأَهُ حَسَنًا فَإِنْ اللَّهَ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑦

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سو نطے کر کے بڑکھائے
گئے ہوں او دی انہیں کوں چنگا سمجھد ہوے اور بدایت
پاسگدے (بے شک اللہ جنیکوں چاہندے بدایت دیندے
تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپنے آپ
کوں ہلاک نہ کرے بے شک اللہ بہوں چاڈے جو او کریندن۔

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْفَنُهُ إِلَى
بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ⑧

۱۰۔ اللہ او ہے جس ہوائیں پٹھیں او جھڑ چنیدن تے
اساں اوںکوں بنجر زمین دو گھن ویندے پس تے اوں
بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے پس
تے ایویں مرٹ دے بعد اٹھن دا قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكُومُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْوَ ⑨

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ
دی ہووندو چنگیاں گالیں پڑھدین تے نیک
عمل اوںکوں چنیدے تے جیرھے بریاں تدبیراں کریندن
انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ
تھیون والی ۷۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُفُثَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوَحْيِهِ
وَمَا يَعْتَرِ مِنْ مَعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑩

۱۲۔ تے اللہ تمہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں
ول تمہا کوں جوڑے بنائیںسی تے تربیت کوں جیرھا
(حمل) پیٹ تھیندے تے جو او بال جنیدی ۷ محض
اللہ کوں اوند اپتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر
ڈوٹی ویندی ۷ تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ۷
تے اے بک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیسے اسے کم سوکھا۔

۱۳۔ ڈوسمند رکھو جس میں تھینے تک داپانی
مٹھاتے چنگا، سوکھا نگیچ ویندے تے ڈوجھا
لوٹا تے کوڑا، تے ڈوناہیں وچو تساں سجا گوشت
کھندے ء تے گاٹھے بنیدے ء تے انہیں کوں
پنیدے ء تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں
چرنیدی ء ویندی تاں جو تساں اوندا فضل بھو تے
تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ رات کوں ڈینہ وچ پنیدے تے ڈینہ کوں رات
وچ پنیدے تے بھ تے چندر کوں تہاڑے تابع
بٹاںس ہر شے اپنے مقرر وقت میں ٹردی پی ء
لے اللہ تہاڑا رب بادشاہت ہندی ء تے اوندے
سوا جنیکوں تساں معبود بنیدے ء او پنڈ دی لکڑ
دے ادھلے چھڑ دے دی مالک کاہ نہیں۔

۱۵۔ جے تساں انہیں کوں سب دے او تہاڑا آلا نہیں سندے
جے سن گھنن تے تہا کوں جواب نہیں ڈیندے تے
قیامت دے ڈینہ تہاڑے شرک کنیں انکار کریسن
تے تہا کوں باخبر رسول جیں گال کوئی نہ ڈیسی۔

۱۶۔ اے کوکو تساں اللہ دے محتاج ہوئے تے
اللہ کیس دا محتاج نہیں تے اساری صفتیں دا مالک
۱۷۔ جے او چاہے تساں سارس کوں تباہ کر ڈیوے
تے نویں مخلوق گھن آوے۔

۱۸۔ اللہ کیسے اے گال اوکھی نہیں۔

۱۹۔ کوئی بار چاون والا ہے دا بار نہیں چنیدا تے
جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنے بار دو سبے اوندے
وچو کوئی شے وی نہ چویسی بھانویں او نزدیکی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ مُّؤْتٍ سَالِجٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرُ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۵﴾

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿۱۶﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَعَوْا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ
وَلَا يَنْتَنُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿۱۷﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿۱۸﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۹﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۲۰﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ جِثْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۖ
وَالِإِلَّهِ الْمَصِيرُ ۝

مسکے کیوں نہ ہو بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جبرہ
اپنے رب کنیں کلہیں وی ڈردن تے ناز باہمت
پڑھدن تے جبرہ پاک تھیندے او محض اپنے
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ و طسارین
ولے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝

۲۰۔ اندھاتے اکھیں آلا ہکو جنیں نہیں تھی سبکدے۔
۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھدے۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ ہکو جنیں تھی سبکدے بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنا سبکدے تے توں
قبریں آئیں کوں نوہیں سنا سبکدے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا الْأُمُوتُ إِنَّا اللَّهُ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۲۴۔ توں تے محض ڈراؤں والا ہوئیں۔

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۝

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
ڈیوٹ والا تے ڈراؤں والا بنا کے پیٹھے سے
تے کوئی قوم اینجی نہیں گذری جیندے دج کوئی
ڈراؤں والا نہ آیا ہوے۔

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۝

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے
لوکیں وی اپنے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دیلاں تے تعلیم تے روشن کرن والی کتاب
کھنکھائے ہن۔

وَإِنْ يَكْفُرْ بِكَ فَكُفِّبْتَ الْدِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ۝

۲۷۔ دل میں کافریں کوں پکڑیے میڈا پکڑن کینہا۔
۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سٹیں جھڑکنیں
مینہ لہائے دل اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پھل پیرا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے مکڑن تے کجھ رتے
رنگ فخنن تے کجھ کالے دھوون ہن۔

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَیضٌ
وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَادِيبٌ سَوْدٌ ۝

۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۳۰﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض اوہے بڑوں جیسے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے ہوں بخش والا۔

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ بے شک جیسے اللہ دی کتاب کوں پڑھن تے نماز باجماعت پڑھن تے جو اساں انہیں کوں دے تے اونکوں تک کے دی تے ظاہری و خری کریدن دا نیجی تجارت دی امید رکھیدن جیسی اصلو تباہ نہ تھیسے۔

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا دے تے انہیں کوں اپنی فضل نال زیادہ دے بے شک اوہوں بخش والا تے قدر کرن والا۔

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے ایس کتاب وچ جیسی اساں تیب و وحی کیتی و اوچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کرندے بے شک اللہ اپنی بندیں کنیں باخبر تے دیکھن والا۔

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپنی بندیں وچو چنیے انہیں کوں اساں ایس کتاب دا وارث کیے۔ انہیں وچو کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا کج انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچ ہک دوجے کنیں و دھن والن اے اللہ دا دوا فضل۔

جَحْتُ عَذَابٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ اوہسن تے اوندے وچ سونے دے کنگن تے موتی پلے دیے اوندے وچ انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے او آکھسن سب پچاں صفات اللہ دیاں جنیں اساں کنیں غم ہٹا تے بے شک ساڈا رب ہوں بخش والا تے ہوں قدر کرن والا۔

۳۶۔ جس اپنے فضل نال ساکوں رہن کیتے اینجی جا
ڈتی ۽ جنیدے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں
تھکڑا تھیندے۔

۳۷۔ کافرین کیتے دوزخ دی بجاء انہیں دا فیصلہ
نہ کیا ویسی جو اور دوزخین تے نہ تے اوند اذاب تھاکیتا ویسی
تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں
۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مرین اے ساڈے
رب ساکوں کدھ جیرے کم اساں کریندے ہا سے
انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں
تہاکوں او عمر نہ ڈتی ہائی جنیدے وچ جیرا نصیحت
حاصل کرن چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہاتے
تہاڈے کولہو نبی آیا ہاتے تاں عذاب چکھو تے
ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے
غیب کوں جانڈے تے بے شک او دیس دی
گالیں کوں جانٹن والا ۽۔

۴۰۔ او جو ۽ جس تہاکوں زمین وچ جانشین
بنائے تے جیرھا انکار کریسی اوندی سزا اونکوں
ہا سے تے کافرین دا انکار انہیں کوں محض گھائے
وچ ودھیندے۔

۴۱۔ توں آکھ تاں ڈسو تہاڈے شریک جنیں کوں
تساں سڈیندے ۽ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
بنائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں
کوں کوئی کتاب ڈتی ۽ تے اوندے نال انہیں کنیں
کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجے کوں محض دوکھا ڈیو
والے وعدے کریندن۔

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَآ يَسْتَأْذِنُ
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيمَوْنُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۷﴾

وَهُمْ يُصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۳۸﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۹﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿۴۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمُوتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سیس آسمانیں ستاروں کو روک رہا ہے جو او ایٹھی جاکنیں بہن تے جے او ہل وچن تے اوندے بعد انہیں ڈوناہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او ہوں سمجھ والا تے ہوں معاف کرن والا ۷۔

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جے انہیں رو کوئی نبی آیا تے او ساریں اہتیں کنیں زیادہ ہدایت پادٹن والے ہوسن تے جیلے نبی آگئے تے ادوں انہیں کوں نفرت وچ ددھائے۔

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بٹن چاندے ہن تے بری تدبیر کریندے ہن تے بری تدبیر محض اوندے کرن والے کوں ہی ہلاک کریندی ۷ تے کیا او پہلے لوکس دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پھین اللہ دی سنت کوں اہلو تبدیل تھیندانہ دیکھیں تے اللہ دی سنت کوں اصلو ٹکانہ دیکھیں۔

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھر دے نہیں جو دیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھے تے او انہیں کنیں طاقت وچ دی زیادہ ہن تے کوئی شے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں برا نہیں سگدی بے شک اوہوں چاٹن والا تے طاقت والا ۷۔

۴۶۔ تے جے اللہ سیس لوکس کوں انہیں دے عیس دی وجہ نال پکڑے تے ایس زمین تے کوئی جاندار باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تھیں وستی بڑیندے تے جڑاں انہیں دا دقت آدیں تے بے شک اللہ اپنے بندس کوں دیکھن والا ۷۔

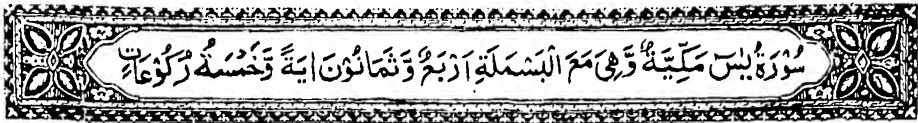
إِنَّ اللَّهَ يُسِيطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۲﴾

وَأَنفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ يَّصْخُرُونَ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدَى الْأُمَمِ فَلَنَأْتِيَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۴۳﴾

لَا يَسْتَكْبِرُ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۴﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۵﴾

وَلَوْ يُدْخِلُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿۴۶﴾

سورہ یسین مکی ۶۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۴ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرنیوالا جبرائیل منگلے
ڈیوٹ والا تے ول ول جم کرن والا ۷۔
- یس ②
- ۲۔ اے سید۔
- وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③
- ۳۔ قرآن حکیم گواہ۔
- إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④
- ۴۔ بے شک توں رسول ہوئیں۔
- عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤
- ۵۔ سیدھے رستے تے ہئیں۔
- تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥
- ۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لہائے۔
- يُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦
- ۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنہیں دے
پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہاتے او غافل ہن۔
- لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧
- ۸۔ انہیں دی اکثریت تے کمال پوری تھی گئی ۷
جو او ایمان نہ انہیں
- إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَإِلَىٰ الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ⑨
- ۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق
بٹائن تے او انہیں دی کھاڈی تیں آگیشن تے
انہیں دیاں گردناں چوہیاں ودین۔
- وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩
- ۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو وی تے پچھو وی جھل
بٹا ڈتی ۷ تے انہیں کوں لکا ڈتے سے تے او ڈیکھ نہیں
سگدے۔
- وَسَوَّاهُمْ عَلَيْهِمْ غَوِیَّةً تُنْذِرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪
- ۱۱۔ توں انہیں کوں ڈرانویں یا نہ ڈرانویں انہاں کیتے ۷
ہکا کال او نہیں مننیدے۔
- إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِغُفْرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ⑫
- ۱۲۔ توں محض وکوں ہوشیار کرنیدیں جیڑا ذکر کوں
من گھدے تے لکھیں دی رحمن خدا کنیں ڈر دے
توں اوں کوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری بڑے بڑے ۔

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۱۳﴾

تے جو دنیا و جہنم کیتے نیں انہیں کوں دی تے ہر
گال کوں اساں کھلی کتاب و وحی گن کے دکھیا ہونے
۱۴۔ تے توں انہیں کوں سامنے ہک دستی دالیں
دی حالت دس جیلھے انہیں کنیں رسول آئیں
الرُّسُلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں دوسروں پٹھے انہیں دوناہیں
کوں جھٹلائے تے دل تریجھا رسول پٹھ کے انہیں کوں
طاقت دتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں
تھاڑو پٹھے گئے ہیں۔

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آئی کار
بشر ہوئے تے رحمن خدا کئی شے سنیں لہائی۔
تساں محض کوڑ مریندے پئے ۔

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جانڈے جو اساں
تھاڑو پٹھے گئے ہیں۔

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا دیوٹ۔
۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تہا کوں بخش سمجھدے ہیں
جے تہاں باز نہ آوے تے اساں ضرور تہا کوں
پتھر مار کے ختم کر دیسوں تے ساڈے دلو تہا کوں
ضرور ڈکھ آلا عذاب پچھی۔

۲۰۔ انہیں آکھئے تھاڑی خواست تھاڑے تال اساں تہا کوں
چنگی کم یاد کر دیندے ہیں ایں واسطے اے گال کریندے
مُسْرِفُونَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ اصل تہاں حد کنیں دھن آئی قوم ہوئے۔
۲۲۔ تے شہر دے چمکڑ کنیں ہک آدمی درکرا آئے
تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی
اتَّبِعُوا الرُّسُلِينَ ﴿۲۱﴾

کرو۔

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جو میرے تسار کنیں کوئی اجر

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

نہیں منگے تے او ہدایت پا چکین۔

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾

نہ کراں جس میکوں پیدا کیتے تے تسار وی سارے

ہوندو ولائے ویسو۔

۲۴۔ کیا میں اوندے سوا پے معبود بناواں بے

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يُبْذَلَ الرِّجْلُ يُفْرَ

رعلن خدا میکوں تکلیف ڈیون چاہے تے

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿۲۴﴾

انہیں دی سفارش میکوں کوئی قائمہ نہیں

ڈے سبگی تے نہ او میکوں بچا سبگدن۔

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں

إِنِّي إِذَا نَفِی ضَلِلْتُ مُبِیِّنِ ﴿۲۵﴾

کھلا کھلا گمراہ تھی دیاں۔

۲۶۔ بے شک میں تہاڈے رب کوں منیراں

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿۲۶﴾

تے میڈی گال سٹو۔

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی اوں

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوے ہا۔

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈتے

بِأَعْفَافِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۸﴾

تے میکوں عزت داریں وچو بناؤسی۔

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ

آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لمایا تے نہ اساں

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾

لیندے ہا۔

۳۰۔ اے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿۳۰﴾

او وسم گئیں۔

۳۱۔ بندیں تے حسرت انہیں دو جڈاں وی کوئی

يَحْسَمَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۱﴾

رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۳﴾
وَرَأَى كُلُّ تُنَابٍ لَدَيْنَا مُخْتَصِمًا ﴿۳۴﴾ تَسْأَلُ سَارِعَ لَوْكٍ سَابِغَةً سَامِغَةً حَافِرًا كَيْتَةً

ولیس۔

وَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿۳۵﴾

۳۳۔ تے انہیں کہتے ہر زمین دی ہک نشان
اساں اونکوں آباد کیتے تے اوندے وچو داٹیں
کڑھیں تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے اساں زمین وچ کھیں تے انگوریں
بانخ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے دہانے۔

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ تاں جو اوندے پھل کھاو تے اے انہیں
دے بھیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کرندے۔

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ او ذات پاک جس ہر قسم دے جوڑے پیدا
کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کرندی
تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو
وی جنیکوں او جانڈے نہیں۔

وَايَةُ لَهُمُ الْبَيْتُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ انہیں کہتے رات وی ہک نشان اوندے
وچو ڈینہ کڑھندے ہیں تے دل انہیں تے
اندھارا تھی دیندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے سجھ اپنی مقرر جا دو دیندا پئے، اے
غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرُ قَدَرُهُ مَتَّازِلٌ ۖ هَكَذَا كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلوں مقرر
کیتن جے تیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار
تھی دیندے۔

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ سجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پیکر
گھنے تے نہ رات ڈینہ دے پہلے آسبگی
تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
نال ٹر دے پین۔

وَاٰیةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِ الْمُنْتَوَنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے انہیں کیے اے وی نشانی ء جولان
انہیں دی اولادیں کوں بھری بیٹری وچ
چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے انہیں کیے اساں پیاں ایھو جیہاں
سواریاں وی پیدا کر لیسوں جیندے اُتے
او سوار تھیں۔

وَإِن نَّشَأْ نَعْرِضْهُمْ فَلَاصَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَدُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں
کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی
نہ سُنسی تے نہ او پچائے ویسن۔

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک
وقت تیں فائدہ اُٹھیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو
تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا ء تے تہاڈے
پچھو ء تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے انہیں دے رب ولو جیرھی وی نشانی اندی
اداون کیں منہ پھیر گھندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ
تہا کوں ڈتے اوندے وچو خرچ کرو تے کافر نہیں
کوں آہدن کیا اساں انہیں کوں کھواڈ جنیں کوں
اللہ چاہے ہا کھوا سبگا ہا تساں محض کھلی کھلی
گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ء تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیں۔

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریندے
پہن جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے اذ تھیں وچ
لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾ ۵۱۔ نہ تے اوہک ڈو جھے کوں نصیحت کر سگسن تے نہ اپنے گھر والیں دو ولسن۔

دَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿۵۲﴾ ۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپنے رب دو بھیج پوسن۔

قَالُوا يَوْمَئِذٍ لَّكَ بَعْثُنَا مِنْ مَّزِيدٍ مَّا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۳﴾ ۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچو کیس کڈھیے تے اے رحمان خدا دا وعدہ ۲ تے رسولیں سچ بولیا ہا۔

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾ ۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہوسی تے او سارے ساڈے سامنے حاضر کیستے وین۔

فَالْيَوْمَ لَا تُلْظَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ ۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کہیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہا کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ہسی۔

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ ﴿۵۶﴾ ۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَكُونَ ﴿۵۷﴾ ۵۷۔ اوتے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں تے وہائیں دی ٹیک بگے بیٹھے ہوسن۔

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿۵۸﴾ ۵۸۔ اندرے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اونگسن انہیں کوں ڈتا ویسی۔

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۹﴾ ۵۹۔ مہربان رب کہیں سلامتی دا سنہیا ہوسی۔

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَيْهَا الضُّعُفُونَ ﴿۶۰﴾ ۶۰۔ تے اے مجرمو آج نکمھڑ کھڑو۔

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۱﴾ ۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تہاں کہیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تہاں شیطان دی عبادت نہ کر اے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾ ۶۲۔ محض میری عبادت کرو اے سدا راہ۔

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾ ۶۳۔ او تہاڈے وچو ہون ساری مخلوق کوں ہلاک کر چکے کیا عقل نوہے کریندے۔

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۴﴾ ۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

گیا ہا۔

۶۵۔ آج اپنے کفر دی وجہ کنیں بندے دے دے
پیو۔

۶۶۔ آج اساں انہیں دے منہیں تے ہلے لایسوں
تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال ایسن تے
انہیں دے پیر جو کجھ اوکریں دے ہن اوندی
گواہی ڈیسن۔

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں اندھا
کر ڈیوں تے اوکیں راہ تے ٹر پون تے او
ڈیکھسن کیویں؟

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں
دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگو تے
دے سبکس تے نہ بچھو تے ولسن۔

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہن
اوندے جسم کوں کمزور کر ڈیندے ہن کیا او
عقل نہیں کریندے۔

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ
اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا
ولا پڑھجوں والی تے کھلیاں دیلاں ڈیوں والی کتاب
۷۱۔ تاں جواچیرھا جیندا ۷۰ اونکوں ہوشیار کرے
تے کافرین تے فیصلہ پورا تھی ونجے۔

۷۲۔ کیا او نہیں ڈہدے بے شک اساں انہیں
کیتے اپنی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں
دے مالکس۔

۷۳۔ تے اساں انہیں کوں انہیں دے تابع
کر ڈتے تے انہیں دے چو کجھ تے سوار تھیندن تے

اٰصْلُوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۶۵

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰۤی اَفْوَاهِهِمْ وَتُغْلِقُۭنَاۤ اٰیْدِیْهِمْ
وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ۝۶۶

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰۤی اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَاَنْۢیْ یَّجِدُوْنَ ۝۶۷

وَلَوْ نَشَاءُ لَنَسَخْنٰهُمْ عَلٰۤی مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا
مُضِیًّا وَلَا یَرْجِعُوْنَ ۝۶۸

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِی الْخَلْقِ
اَفَلَا یَعْقِلُوْنَ ۝۶۹

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشُّعْرَ وَمَا یَنْبَغِیْ لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا
ذِكْرٌ وَّ قُرْآنٌ مُّبِیْنٌ ۝۷۰

لَیْسَ ذَرِّیَّةٌ مِّنْ كَانَ حَیًّا وَ یَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَ الْكَافِرِیْنَ ۝۷۱

اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَیْدِیْنَاۤ
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ۝۷۲

وَ ذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَ مِنْهَا
یَأْكُلُوْنَ ۝۷۳

انہیں وچو کھندن۔

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے لفعہ ہن تے پیوٹ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کریندے
۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بنائے ہوئے
تاں جو انہیں دی مدد کیتی ونچے۔

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے
او انہیں دے خلاف لشکر بیٹ کے سامنے آوس۔
۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں مونجھا نہ کرن
بے شک اساں جو او کیندن تے ظاہر کریندن
چاٹدے ہیں۔

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں
اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے او پھیس سخت
جھڑے کار تھی ویندے۔

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالیں کریندے تے
اپنی پیدائش کوں بھل ویندے تے آہدے جو
جیلے بڈیاں گل سڑولیں انہیں کوں کون
جیندا کریسی۔

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جیں
پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق
کوں چنگی طرحاں چاٹدے۔

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے ون کنیں بھاٹائی
تے تہاں اوندے نال بھاہیندے ء۔

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او او ہو
جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں
پیدا کرن والا تے بہوں چاٹن والا ء۔

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿۷۴﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّهُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿۷۵﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿۷۶﴾
فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْزُونَ وَمَا بِنَا
يَعْلَمُونَ ﴿۷۷﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِنَّا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿۷۸﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَبِئْسَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْفِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۹﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿۸۰﴾

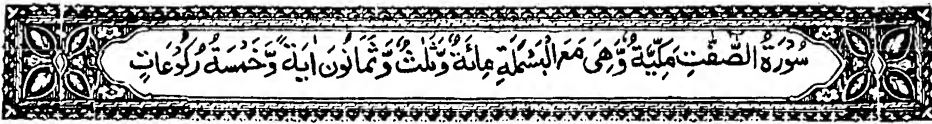
إِلَّا الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿۸۱﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِنْهُمْ بَلَءًا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ جیلے او کیس چیز دا ارادہ کریندے تے او
محض حکم ڈے کے آہدے تھی و نچ تے او تھی
ویندی ہے۔

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ و نچ ہر شے
دی بادشاہی رے تے تہاں ہوندو ولائے دیسو۔

۵
۴

سورة صفت مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۳ آیاتں تے ۵ رکوعن ۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں تال جیرھا
بن شنگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا
۲۔ میں گواہی کیتے پیش کرینداں انہیں کون جیرھے
قطاریں وچ دشمنیں دے سامنے کھڑن۔
۳۔ تے میرے کم کرن والیں کون دڑکے ڈیندن۔
۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سنیندن۔
۵۔ بے شک تہاڑا معبود ہک ۔
۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
دریان اوند ر ب تے رب انہیں جیں دا جتھو جھلا
نکلے ۔
۷۔ بے شک اساں تلویں آسمان کون تاہیں تال
سوٹھا بنائے ۔
۸۔ تے اونکوں ہر منہ زور شیطان کنیں پچائے ۔
۹۔ او اتلیں تکرری ہستیں دیاں گالیں نہیں سن بگے
تے ہر پاسو انہیں کون پریں کیتا ویندے ۔
۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ
دا عذاب ۔
۱۱۔ سوائے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن
دنچے تے ہک آسمانی انگارہ اوند پچھا کریندے ۔
۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیرا کرن
زیادہ اوکھا یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک
اساں انہیں کون چیرٹن آلی مٹی تال پیدا کیتے ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالصَّفَّتِ صَفًّا ②
فَالزُّجُودِ زَجْرًا ③
فَالثَّلَاثِ ذِكْرًا ④
إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الشَّارِقِ ⑥
إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ⑦
وَحِفْظًا قَرْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧
لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑨
دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩
إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ ⑪
فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ اشْدُ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑫

- ۱۳۔ توں حیران تھیندیں تے او شکریاں کریندن۔ بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۞
- ۱۴۔ تے جیلے انہیں کوں نصیحت کیتی دیندی ۷ او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۞
- ۱۵۔ تے جیلے کوئی نشان ڈہدن شکریاں کریندن۔ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۞
- ۱۶۔ تے آہدن اے محض کھلا کھلا جادو ۷۔ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۞
- ۱۷۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی دیسوں کیا اساں ولا اٹھائے ویسوں۔ وَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَاذْكُرُوا ۞
- ۱۸۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔ أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۞
- ۱۹۔ توں آکھ جیا تے تاں ذلیل وی نال تھیسو۔ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۞
- ۲۰۔ تے اے محض ہک دڑکا ۷ تے او ڈیکھٹل پئے ولسن۔ فَإِنَّمَا هِيَ زَجَدَةٌ وَاحِدَةٌ فَاذْكُرُوا ۞
- ۲۱۔ تے آکھن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہر۔ يَنْظُرُونَ ۞
- ۲۲۔ تے اے فیصلے دا ڈینہر جینکوں تاں مچھلیندے ہاوے۔ وَقَالُوا يُبَيِّنُ اللَّهُ لَنَا الْبَيِّنَاتِ ۞
- ۲۳۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔ أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۞
- ۲۴۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوا لَهُمُ إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ ۞
- ۲۵۔ تے انہیں کوں کھڑاڈ انہیں کنیں پھیا ویسی۔ وَقِفُوا لَهُمْ إِنَّهُمْ مَقْشُورُونَ ۞
- ۲۶۔ تماکوں کیا تھئے تاں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔ مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ۞
- ۲۷۔ اصل او آج ہتھیار سٹ ڈیسن۔ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۞
- ۲۸۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کرین تے بحث کرین۔ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞
- ۲۹۔ آکھن بے شک تاں ساڈو سچے پاسو اندے ہاوے۔ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۞

- ۳۰۔ او آکھسن اصل تہاں منیدے نہ ہاوے۔
 ۳۱۔ اساں تہاں کنیں ڈاڈھے نہ ہاے اصل تہاں
 (منہ زور) قوم ہاوے۔
 ۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے
 پوری تھی گئی بے شک اساں چکھسوں۔
 ۳۳۔ اساں تہاں کوں گمراہ کیتے اسل آپ دی گمراہ ہاے
 ۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب دج شریک
 ہوسن۔
 ۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں
 ۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
 آکھیا ویندا ہاجو اللہ دے سوا کوئی معبود کاہتیں۔
 ۳۷۔ تے آہدن اساں اپنے معبودیں کوں
 ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔
 ۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آٹے تے اوں دیویں
 دی تصدیق کیتی بے۔
 ۳۹۔ بے شک تہاں دکھ ڈیوں والا عذاب چکھن
 والے ہوئے۔
 ۴۰۔ تہاں کوں محض تہاڈے علیں دا بدلہ ڈتا ویندا
 پئے۔
 ۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں دجیرے چٹے ہوئے ہن
 ۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔
 ۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔
 ۴۴۔ نعتیں والے باغیں دج۔
 ۴۵۔ تے او ہانپیں تے آٹے ساٹے بیٹھے ہوسن
 ۴۶۔ مٹھے پانی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
 دے کولہو آندے ویسے۔
- قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُنْ تَزُومُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾
 وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 طٰغِينَ ﴿۳۱﴾
 فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ اِنَّا لَذٰلِقُوْنَ ﴿۳۲﴾
 فَاَعْوَيْنٰكُمْ اِنَّا لَنَّاغْوِيْنَ ﴿۳۳﴾
 فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۴﴾
 اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾
 اِنَّهُمْ كَانُوْا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
 يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۳۶﴾
 وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّا لَنَّاكِرُوْا الْهَيْتَا شَاعِرٍ فَجَنُوْا ﴿۳۷﴾
 بَلْ جَاء بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۸﴾
 اِنَّكُمْ لَذٰلِقُوْا الْعَذَابِ الْاَلِيمَ ﴿۳۹﴾
 وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۰﴾
 اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْخٰصِيْنَ ﴿۴۱﴾
 اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُرٰتٌ مَّعْلُوْمَةٌ ﴿۴۲﴾
 فَوَاكِهُ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۴۳﴾
 فِي جَنَّاتٍ النَّعِيْمِ ﴿۴۴﴾
 عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِينَ ﴿۴۵﴾
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِيْنٍ ﴿۴۶﴾

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوچھے ہوسن تے پیوٹن والیں واسطے لذت ہو سی۔

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ نہ انہیں دے سروچ درد تھیں تے نہ او پاگل تھیں۔

وَعِنْدَهُمْ قُصُورُ الطَّرَفِ عَيْنٌ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے انہیں دے کولہواکیں جھکیاں کر کے تریختیں کھڑیاں ہوسن۔

كَانَتْهُمْ بَيْنُفْ مَكْنُونٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ ایلیں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ ہک ڈوجے کوں ڈیکھسن تے بحث کر لیں۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَقُولُ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُتَذَكِّرِينَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ او آکھسی کیا توں منن والیں وچو ہویں؟

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَعِظَامًا ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بن ویسوں کیا ساکوں علیل دا بدلہ ڈتا ویسی۔

إِنَّا لَكَايُومُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیہا جھاتی پاکے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

فَأَطَاعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہانویں۔

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأُتْرِبِينَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ جے اللہ افضل نہ ہوئے ناتے میں دی حافہ قہیوٹن والیں چو سوداں

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ سوائے پہلی موت دے تے

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۵۱﴾

ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا

ویسی۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقُوَى الْعَظِيمُ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی۔

- ۶۲۔ میں رتبے کیسے عمل کروں والیں کوں عمل کر ٹا
چاہی دا ۶۱۔
- ۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ۶۲ یا تھوہر دا درخت ۔
- ۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیسے فتنہ بناے ۔
- ۶۵۔ بے شک او دن جیرھا دوزخ دے تل وچ
پیدا تھیندے ۔
- ۶۶۔ اوں پھل ایویں ہے جیویں ناگیں دا سر ۔
- ۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوں دے نال ٹڈھ
بھریں ۔
- ۶۸۔ دل انہیں دے پائی وچ اہل پائی رلایا ویسی ۔
- ۶۹۔ دل انہیں کوں دوزخ دو دلایا ویسی ۔
- ۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڑیں کوں گراہ پاتے ۔
- ۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھج پین ۔
- ۷۲۔ تے ایس کنیں پہلے وی پہوں ساریاں توماں گراہ
تھی چکین ۔
- ۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوٹن والے پھین ۔
- ۷۴۔ تے توں بڑیکھ انہیں دا کیا انجام جنیں کوں
ڈرایا گیا ہا ۔
- ۷۵۔ سوائے چٹے ہوئے اللہ دے بندیں دے ۔
- ۷۶۔ تے ساکوں نوح سبیا ہا تے اساں ہوں چنگا
جواب ڈیوٹن والے ہیں ۔
- ۷۷۔ تے اساں اونکوں تے اوں دے گھرائیں کوں
وڈی مصیبت کنیں بچایا ۔
- ۷۸۔ تے اساں اوں دی اولاد کوں باقی رکھا ۔
- ۷۹۔ تے بعد وچ آوٹن والیں وچ اوں دی یاد
اساں باقی رکھی ۔
- بِسْمِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿۱۶﴾
- أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿۱۷﴾
- إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾
- إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۱۹﴾
- كُلُّهَا كَانَتْ رَوْسُ الشَّيَاطِينِ ﴿۲۰﴾
- فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۲۱﴾
- ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿۲۲﴾
- ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيمِ ﴿۲۳﴾
- إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿۲۴﴾
- فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يَهُرَعُونَ ﴿۲۵﴾
- وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ ﴿۲۷﴾
- فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿۲۸﴾
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۲۹﴾
- وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَنْعَمْ الْمُجِيبُونَ ﴿۳۰﴾
- وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۳۱﴾
- وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿۳۲﴾
- وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۳۳﴾

- ۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی پئی ۶۔
- ۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
- ۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔
- ۸۳۔ دل اسان پھلیں کوں غرق کر ڈتا۔
- ۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت چو ابراہیم دی ہا۔
- ۸۵۔ جیلے او اپنے رب دو پاک دل گمن کے آیا ہا۔
- ۸۶۔ جیلے اوں اپنے پیوتے قوم کوں آکھے تساں کیندی عبادت کریندے ء۔
- ۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ء۔
- ۸۸۔ تہا ڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔
- ۸۹۔ او یک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔
- ۹۰۔ تے آکھیں میں بیماراں۔
- ۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔
- ۹۲۔ او ہو لے ہو لے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا تے آکھیں تساں کھندے نوے۔
- ۹۳۔ تہا کوں کیا ہے تساں لیندے نوے۔
- ۹۴۔ دل ہو لے ہو لے انہیں تے ہجہ تہا نال سٹ ماری اس۔
- ۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھڑے آئن۔
- ۹۶۔ اوں آکھے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ء۔
- جنیکوں آپ بُنیدے ء۔
- ۹۷۔ تے اللہ نے تہا کوں پیدا کیتے تے تہا ڈے
- سَلِّمْ عَلٰی نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾
- اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۱﴾
- اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۲﴾
- ثُمَّ اَعْرِضْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿۸۳﴾
- وَ اِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَا اَبْرٰهِيْمَ ﴿۸۴﴾
- اِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۵﴾
- اِذْ قَالَ لِاٰيَتِيْهِ وَقَوْمِيْهِ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۶﴾
- اَيِفْكَ اِيْهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرْبِدُوْنَ ﴿۸۷﴾
- فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۸﴾
- فَنَظَرَ نَظْرَةً فِی النُّجُوْمِ ﴿۸۹﴾
- فَقَالَ اِنِّیْ سَقِيْمٌ ﴿۹۰﴾
- فَقَوْلُوْا عَنْهُ مُذٰبِرُوْنٌ ﴿۹۱﴾
- فَرَاغَ اِلَى الْاٰهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۲﴾
- مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۳﴾
- فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْاَيْمِيْنَ ﴿۹۴﴾
- فَاَتَّبَعُوْا اِلَيْهِ يَزِيْزُوْنَ ﴿۹۵﴾
- قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَتَّخِذُوْنَ ﴿۹۶﴾
- وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

عملیں کوں دی۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بناؤتے
اینکوں بھاوج سٹو۔

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکي دا ارادہ کیتاتے اساں
انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپٹے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک ہاں بخش۔

۱۰۲۔ تے اساں اونکوں سیانے ہاں دی خوش خبری
ڈتی۔

۱۰۳۔ جلیے او اوندے نال بھجوں دے قابل تھے آکھئے
اے میڈے پتر ! میں خواب وچ ڈٹے
جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیبڈا کیا خیال
اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر
توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

۱۰۴۔ جلیے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمانے سی۔

۱۰۵۔ تے اساں اونکوں سڈیے جو اے ابراہیم۔

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اساں
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

۱۰۸۔ تے اساں ہک وڈی قربانی نال اوندہ قدر
ڈتے۔

۱۰۹۔ اتے اساں پچھلیس وچ اوندہ ہوں چنگا ذکر چھوڑیے۔

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ۶۔

۱۱۱۔ اساں چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْجَحِيمِ ۝

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ
يَا بَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّابِرِينَ ۝

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝

وَنَادَيْنَاهُ أَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

ہیں۔

۱۱۲۔ بے شک او ساڑے مومن بندیں دچو ہا۔

۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری
ڈٹی اونیکیں دچو نہی ہا۔

۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت
ڈٹی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد دچو کجھ فرمانبردار
ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرن
والے ہن۔

۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان
کیا۔

۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں
بک وڈی معصیت کنیں اساں پچایا۔

۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آوٹ
والیں دچو ہن۔

۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرن
والی کتاب ڈٹی۔

۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھارا ہڈ کھایا۔

۱۲۰۔ تے پچھیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھے۔

۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہوئے۔

۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرن والیں کوں
ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۲۳۔ او ڈروہیں ساڑے مومن بندے ہن۔

۱۲۴۔ تے بے شک ایساں روسیں دچو ہا۔

۱۲۵۔ جیلے ادں اپنی قوم کوں آکھے کیا تساں
ڈردے نوے۔

۱۲۶۔ کیا تساں بجلت کوں سڈیندے ء تے سب

إِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَشِّرْنَاهُ بِأَمْحَاقٍ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۳﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۱۵﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۱۱۶﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكُنُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۷﴾

وَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿۱۱۸﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۲۰﴾

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۲۱﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲۲﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۳﴾

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۴﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۵﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲۶﴾

کنیں چنگا پیدا کرٹ والے اللہ کوں چھوڑ ڈیندے۔
۱۲۷۔ اللہ تہاڑا رب تے تہاڑے پہلے پوڑاویں
دا وی رب۔

۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک
او حاضر کیتے ویں۔

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چینیئے ہوئے بندیں مے
۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پھیلے وچ چنگا
چھوڑیئے۔

۱۳۱۔ اہل یاسین تے سلامتی ہوئے۔
۱۳۲۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۳۳۔ بے شک او ساچا مومن بندہ ہا۔
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسول وچ ہا۔
۱۳۵۔ جیلے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر
والیں کوں نجات ڈتی۔

۱۳۶۔ سوائے ہک ہڈی دے جیڑی پھیلے
وچ رہ گئی۔

۱۳۷۔ تے ول اساں پھیلے کوں تباہ کر ڈتا۔
۱۳۸۔ تے بے شک تاس فخر کوں انہیں مے
کولہو لنگھدے۔

۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تہا کوں عقل کاہنیں
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔

۱۴۱۔ جیلے او بچ گئے تے بھری بیڑی وچ ونج
ہیئے۔

۱۴۲۔ پکھا کڑھئے نہیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں
پاٹی وچ سٹ گھتے نیں۔

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲۷﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۲۸﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۲۹﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۳۰﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۳۱﴾
إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۲﴾

إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾
وَإِنْ لَوْطَا لَمِنَ الرُّسُلِينَ ﴿۱۳۴﴾
إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳۵﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿۱۳۶﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿۱۳۷﴾
وَأَنكُمُ لَتَمُوتُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿۱۳۸﴾

وَيَالْيَلِ! أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۹﴾
وَإِنْ يُونُسَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ ﴿۱۴۰﴾
إِذْ أَتَىٰ إِلَى الْفُلْكِ الشَّحُونَ ﴿۱۴۱﴾

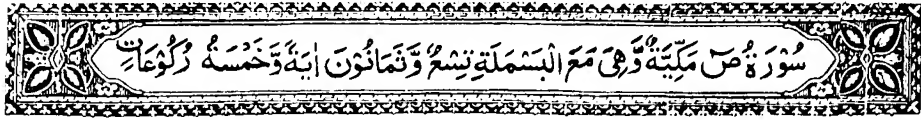
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۲﴾

- ۱۴۳۔ اونکوں ہک مچھی نگل گئی تے او ا پٹے آپ
کوں ملاں کریندا پیا ہا۔
- ۱۴۴۔ جے او تسبیح تکرر دالیں دچو نہ ہووے ہا
- ۱۴۵۔ تے او قیامت نہیں اوندے ڈڈھ وِج
رہ ونجے ہا۔
- ۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وِج
سٹ گھیتا تے او بیمار ہا۔
- ۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کردو جھا ڈتا۔
- ۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھیا کجھ زیادہ
بندیں دو پٹھیا ہا۔
- ۱۴۹۔ او مارے ایمان گھن آئے تے اساں
انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ پچھایا۔
- ۱۵۰۔ توں انہیں کنیں کچھ کیا تہا بڑے رب
کیتے دھیرس ہن تے تہا بڑے کیتے میتر ہن
- ۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وِج بٹائے تے
ادگواہ ہن۔
- ۱۵۲۔ سٹو او اے اپٹے ولو کوڑ بٹا کے آہن۔
- ۱۵۳۔ جو اللہ نے پال چئیے تے او بے شک
کوڑن۔
- ۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔
- ۱۵۵۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجھ فیصلے
کریندے ہا۔
- ۱۵۶۔ کیا تہاں سمجھدے نوے۔
- ۱۵۷۔ یا کیا تہاں کنیں کوئی کھلی دلیل۔
- ۱۵۸۔ جے تہاں سچے بتوے تے اپنی کتاب گھن
آؤ۔
- فَالْتَقَمَهُ الْوُحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۳﴾
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۴﴾
لَلِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۵﴾
- فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۶﴾
- وَأَتَيْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۷﴾
وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۸﴾
- فَأَمَّاؤُا فَنَتَعْلَمُهُمْ إِلَى جِينٍ ﴿۱۴۹﴾
- فَاسْتَفْتَيْنَاهُمُ الْإِبْرِيكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿۱۵۰﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۱﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِنْكَهْمُ يَقُولُونَ ﴿۱۵۲﴾
- وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۳﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۴﴾
مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۵﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۶﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُبِينٌ ﴿۱۵۷﴾
فَأَنؤَا بِكِتٰبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿۱۵۸﴾

- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ ﴿۵۹﴾
- ۱۵۹۔ تے او ندے تے جس دے وچ
رشتے گنڈھین تے جس کوں پتہ بے شک
او حاضر کیتے وین۔
- سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۶۰﴾
- ۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کیں پاک جیڑیاں او
کریندے پین۔
- إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۶۱﴾
فَأَتَّكُم مَّا تَعْبُدُونَ ﴿۶۲﴾
- ۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چٹے ہوئے بندیں۔
۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت
کریندے۔
- مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَرِيقِينَ ﴿۶۳﴾
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۶۴﴾
- ۱۶۳۔ کہیں کوں اندر و رغلہ توہے سبگے۔
۱۶۴۔ سوائے او ندے جیڑھا دوزخ وچ
شیجیٹ والا۔
- وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۶۵﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۶۶﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَحِقُونَ ﴿۶۷﴾
وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿۶۸﴾
لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۶۹﴾
- ۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔
۱۶۶۔ تے اساں قطارین وچ کھڑے ہیں۔
۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرن واسے ہیں۔
۱۶۸۔ تے او آہرے ہن۔
۱۶۹۔ جے اساں کہیں رسول آوے ہاپہلی قومیں
آلی کار۔
- لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۷۰﴾
- ۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چٹے ہوئے
بندے بن وچوں ہا۔
- فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۷۱﴾
- ۱۷۱۔ انہیں او ندہ انکار کیتے تے انہیں کوں
ضرور پتہ بگ ویسی۔
- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾
- ۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پھٹے ہوئے بندیں
کیتے گزری چکی۔
- إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ ﴿۷۳﴾
- ۱۷۳۔ بے شک اوہ ہن جنہیں دی مدد
کیتی ویسی۔
- وَأَن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۷۴﴾
- ۱۷۴۔ تے ساڈے شکر ڈاڑھے تھیں۔

- ۱۷۵- توں کچھ دیر کیتے انہیں کنیں کنڈولا گھن۔
 ۱۷۶- تے انہیں کوں بڑہا رہو او دی بیکھ گھن۔
 ۱۷۷- کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی مگدن۔
 ۱۷۸- تے جیلھے او انہیں دے صحن و ترح لہسی
 تے جنیں کوں بڑایا گیا ہا انہیں دی تاجر بڑی
 ہو سی۔
- ۱۷۹- تے توں انہیں کنیں کچھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔
 ۱۸۰- توں بڑہا رہ او ضرور بیکھ گھن۔
 ۱۸۱- تیبڈا رب جیرھا ہر عزت دا مالک اتہیں
 دی گالیں کنیں پاک۔
 ۱۸۲- تے رسولیں تے سلامتی ہوے۔
 ۱۸۳- تے ساریاں پچیاں صفات اللہ رب العالمین
 کیتے ہن۔
- وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْتَهُ ۝
 وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
 أَفَبِعَدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝
 فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۝
 وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْتَهُ ۝
 وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
 سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

سورۃ ص مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۵ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرھا بن
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
مگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔
۲۔ سچا تے ایندے کیتے قرآن کول جیرھا
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②
نصیحتیں تال بھریا ہوئے گواہ بنیندے ہیں۔
۳۔ اصل کافر آکر وچ ہن تے اختلاف کریندے
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشِقَاقٍ ③
پین۔
۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن
كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَاذِلَ ④
انہیں قریاد کیتی پیراے وقت نجات دانہ ہا۔
جِنَّ مَتَاصٍ ⑤
۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دوانہیں وچ
وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ
ہک ہوشیار کرن والا آگئے تے کافریں کھئے
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑥
اے جادوگر کوڑا ۷۔
۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کول ہک معبود چاٹنا
أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
بے شک اے عجیب گال
عُجَابٌ ⑦
۷۔ تے انہیں وچ سردار ٹر پئے تے آکھئے نین تساں
وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَى
وی ونجو تے اچھے معبودیں کول پکڑی رکھو بیشک
الْهَيْكَلُ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑧
ایں گال وچ کوئی منصوبہ ۷۔
۸۔ اساں اے گال پہلی امت وچ تے کاہ نہیں
مَا سَبَعْنَا بِهَذَا فِي الْإِلَهِ الْأَخْدَرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا
سٹی اے محض ہک کوڑ۔
اِخْتِلَاقٌ ⑨
۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچ ذکر نازل تھی
ء أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
گئے اصل او میڈے ذکر وچ شک کریندے
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَنَنَازِلُهُمْ قَوَاعِدَ ⑩
پین، اصل انہیں ہن تیں میڈا عذاب چکھیا ہی نہیں۔
أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑪
۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشش والے تیڈے

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیا
ادندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑪

رسیں تال اتے چڑھن۔

۱۲۔ کہ شکر جملہ کریسی تے (ہار کے) بھیج ویسی۔
۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے
فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔
جُنُدُ مَا هَٰؤُلَاءِ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑫
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ⑬

۱۳۔ تے شمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں
دی اے سارے لشکر ہن۔
وَنُوحٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَٰئِكَ
الْأَحْزَابُ ⑭

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے
انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ۱۶۔
إِنْ كُلُّ إِلَّاكْذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ⑮
وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهُمْ مِنْ نَّوَاتٍ ⑯

۱۶۔ اے سارے کہ عذاب کوں بڑھے پین
جیندے وچ تھی کا ۱۷۔ ناں ہوسی۔
وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑰

۱۷۔ تے انہیں آکھے اے ساڈے رب ساکوں
ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہ کنیں پہلے
بڑے بڑے۔
إِصْرًا عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ آوَابٌ ⑱

۱۸۔ جو او آہن توں صبر کرتے ساڈے بندے
داؤد کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او
جھکٹ والا ہا۔
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ⑲

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہاڑی کو
جیرھے اوندے نال رات ڈینہ اللہ دی تسبیح
کریںدے ہن۔
وَالظُّلُمُ مَحْشُورَةٌ كُلُّ لَهَا آوَابٌ ⑳

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے
اوندے حضور جھکٹ والے ہن۔
وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلَ
الْإِخْطَابِ ㉑

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مضبوط کیا
ہا تے اونکوں سنپ ڈتا ہا تے پکی دلیل ڈتی
الْإِخْطَابِ ㉑

ہائی۔

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پچی ۽ جیلے او کنڈھ پ آئن۔

۲۳۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھئے ڈر نہ ڈر دشمن ساڈے وچو ہک ہے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا۔

۲۴۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ ذیباں ہن تے میڈی ہک ذبی ۽ تے اہدے او دی میکوں ڈے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

۲۵۔ اوں آکھئے ایس تیبڈی دینی اپنیں دنیس وچ رلاوٹن کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک ہوں سارے شریکین جیرے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مونسے تے جیرے نیک عمل کریندن تے اوہوں تھوڑن تے داؤد کوں یقین آگئے جو اساں اوں کوں آزمائے اوں لپٹے رب کتیں بخشش منگی تے او فرما ہزار ہن کے خدا دے اگو ڈھ پئے تے جھک گئے۔

۲۶۔ تے اساں اوں کوں بخش ڈتے تے بے شک او ہدے کیتے ساڈے کوں ہوجا ۽ تے چنگا ٹکاٹھ ۽۔

۲۷۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بنائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیسن، بے شک جیرے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا جڑنہ بھلا ڈتا ہا۔

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبَأَ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْخِرَابَ ۖ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْفُذْ خَضَمِينَ بَغْيَ بَعْضًا عَلَى بَعْضٍ فَاخْلُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَرَبِّي نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَى نَعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۝

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ۝

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝

كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَ
لِيَتَذَكَّرُوا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ
أَوَّابٌ ۝

إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُفُ الْأُجَادُ ۝

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝

رُدُّوهَا عَلَيَّ فُطِفْتُ مَسْمُومًا بِالسُّوقِ وَالْإِغْنَى ۝

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِإِحِدٍ
مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں
دے وح بے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں
خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہاں تے
۲۹۔ کیا اساں مومنین تے نیک کم کرن والیں کوں
تے زمین وح فساد گھٹن والیں کوں کہو جیہاں
سمجھ گھنوں یا متقیں کوں فاجریں جیہاں سمجھوں۔
۳۰۔ اے کتاب اساں تیرڈو لمائی بے برکت والی
تاں جو اداوندے نشانیں تے غور کرن تے
عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا اوہوں
چنگا بندہ ہا بے شک او جھکٹی والا ہا۔
۳۲۔ جیلے رات کوں ڈاڑھے چنگے گھوڑے
اونڈے سلمے پیش کیتے گئے۔

۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال
نال ایں واسطے محبت کرینداں جو او میکوں خدا
یاد ڈویندے تے او اوڈھر تھی کے ٹک
گئیں۔

۳۴۔ اوں آکھئے میڈو ولا آتو تے او اوندی
پتیں تے گردن تے تھ پھیرن پئے گیا۔
۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے
اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم
بھٹا دل او خدا دو جھکیا۔

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں
بخش تے میکوں اودا شاہت ڈے جیڑی میڈے
بعد کہیں کوں نہ ملے بے شک توں ہوں بخش والا
ہوئیں۔

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تاج
کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم نے نرمی نال
جنتے او چا ہندا ہا اڈا ہیں چلدیاں ہن۔
۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے
ٹہیاں مارٹ والیں کوں وی۔
۳۹۔ کجھ پتھیں کوں وی جیرے زنجیریں وچ
پدے پٹے ہن۔

مَسْحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحًا حَيْثُ
أَصَابَ ۝

وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۝

وَأَخْرَجَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان
کریا روک گھن سب بے حساب۔
۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولہو تے
اوند اہوں چنگا لکاٹہ ۶۔

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْكِرْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَوْلَى وَحُسْنِ مَآبٍ ۝

۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر
جیلے اوں اپٹے رب کوں سبڑیے تے اکھیں
بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے
عذاب پچائے۔

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْرُورٌ
الشَّيْطَانُ يَنْصُبُ وَعَدَائِي ۝

۴۳۔ اپنی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوٹ دا
پانی ۷ ٹھڈا وی ۷ تے پیوٹ دا وی ہے۔

أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسَلُ بَارِدٍ وَشَرَابٍ ۝

۴۴۔ تے اساں اونکو اوندے گھر والیں کوں
اوہو جیہیں پتھیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل
والیں کوں اساں نعمت دا سامان وی ڈتے۔

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

۴۵۔ تے توں اپٹے تھ وچ چھڑی پکڑتے
اوندے نال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں
اونکو صبر کرن والا بنائے ہوں چنگا بندہ ہا
بے شک او جھکٹ والا ۶۔

وَحُذِّ بِيَدِكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق
تے یعقوب کوں یاد کر جیرے ہوں کم کرن

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝

- ۱۴۷۔ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرُ الدَّارِ ۝
 ۱۴۸۔ اِنْهُمْ عِنْدَنَا لِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۱۴۹۔ اِذْ كُنَّا سَمْعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكُفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۱۵۰۔ هٰذَا ذِكْرُكَ وَاِنَّ لِّلْمُتَّقِيْنَ لِحُسْنِ مَاۢيٍ ۝
 ۱۵۱۔ جَنَّتْ عَدْنٌ مَّفْتَحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۝
 ۱۵۲۔ مُتَّكِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِقَاصٍ كَثِيْرَةٍ وَّسَرَّابٍ ۝
 ۱۵۳۔ وَعِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الظَّرَبِ اُتْرَابٌ ۝
 ۱۵۴۔ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝
 ۱۵۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَّفَادٍ ۝
 ۱۵۶۔ هٰذَا وَاِنَّ لِلظَّالِمِيْنَ لَشَرَّ مَاۢيٍ ۝
 ۱۵۷۔ جَهَنَّمَۙ يَصْلَوْنَهَاۙ فَيَنْسُوْنَ اِلَيْهَا دُۢمً ۝
 ۱۵۸۔ هٰذَا فَلْيَدْعُوْهُ حَبِيْمًا وَّعَسَآۤ اُقۡرَ ۝
- ۱۴۷۔ اے تے پریں تک ڈیکھن واسے ہن۔
 ۱۴۸۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چن گدھا ہاتے آخرت دی یاد ہائی۔
 ۱۴۹۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک ہوں بزرگ تے ہوں چنگے ہن۔
 ۱۵۰۔ تے توں یاد کر اسمعیل تے الیسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے ہوں چنگے ہن۔
 ۱۵۱۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے ہوں چنگا لکاتہ ۶۔
 ۱۵۲۔ ہمیشہ دے باغن جتھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہوئین۔
 ۱۵۳۔ اوٹیک لاکے پیٹھے ہوسن تے اوندے وچ ہوں میوے تے ہوں پیوٹ دیاں شہیں منگسن۔
 ۱۵۴۔ تے انہیں دے کولہو کھو جیڑیاں جھکی اکھیں آلیاں تریتیں ہوسن۔
 ۱۵۵۔ اے اوہے جنیل قیامت دے ڈنہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔
 ۱۵۶۔ بے شک اے ساڈا رزق جیرھا کلاہیں ختم نہ تھیسے۔
 ۱۵۷۔ اے جے تے بے شک منہ زوریں کیتے ہوں بُرا لکاتہ ۶۔
 ۱۵۸۔ دوزخ، اوندے وچ پھسن تے ہوں گندہ لکاتہ ۶۔
 ۱۵۹۔ اے بے ہن او اینکوں حکمن تاپائی تے زخمیں دا دھوٹ۔

وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے ہلدے ہے جوڑے دی ہوسن۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰۔ اے (فوج) ٹولہ ۶ جیرھا تھاڑے نال دوزخ
وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیون والا نہ ہوی
پے شک او بھا وچ دھاسن۔

قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مُنَّوْهُ
لَنَا فَبِئْسَ الْفِرَارُ ۝۶۱

۶۱۔ آکھسن اصل تساں ہوئے تھاڑے کیتے کوئی خوشی
نہیں تساں اینکوں ساڑے کیتے اگو پھیا ہاتے
او ہوں میرا لگانہ ۶۔

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فِرْدُةً عَلٰٓا بِاَصْفًا
فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲۔ آکھسن اے ساڑے رب جیس ساڑے
کیتے اے بھا اگو پھی ہائی ادنکوں ودھا کے
ڈورا عذاب ڈے دوزخ وچ۔

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا نَعْتَدُ هُمْ فِى
الْاَشْدَادِ ۝۶۳

۶۳۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک
ہے ڈہدے پئے جنہیں کوں اساں میرے لوکس
وچ گندے ہاے۔

اَتَّخَذُوْهُمْ سَخِرٰٓيَا اَمْ لَآ غَفَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴۔ اساں انہیں نال شکریاں کریندے ہاے یا
ساڈیاں آکھیں ڈنگیاں تھی گئیں۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحٰقٌ تَخٰصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝۶۵
قُلْ اِنَّا اَنَا مُنْذِرٌ ۭ وَمَا مِنَ الْاِلٰهِ اِلَّا اللّٰهُ
الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۶

۶۵۔ بے شک اے دوزخ والیں دا بھڑن سچ۔
۶۶۔ توں آکھ میں تنے معض کہک ڈراوٹ والا ہاں تے
کوئی پیا معبود نہیں سوائے کہ خدا دے عیرھا
غالب۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ۝۶۷

۶۷۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندا رب، غالب تے ہوں بخشش والا ۶۔

قُلْ هُوَ نَبَوّٰٓءٌ عَظِیْمٌ ۝۶۸

۶۸۔ توں آکھ اے وڈی خبر۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝۶۹

۶۹۔ تساں اوں کنیں منہ پھیرندے ۶۔

مَا كَانَ لِیْ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلٰٓئِکَةِ اِلَّا اَعْلٰی
اِذْ یَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ میکوں اچی شان واسے فرشتیں دا پتہ
کا ہاں جیلھے اد بحث کریندے پئے ہن۔

- ۱۔ میں دوتے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۲۔ تے جیلھے تیرے رب فرشتیں کوں آکھئے بے شک میں مٹی کیں ہک بشر پیدا کریندا یاں۔
- ۳۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک ڈیاں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔
- ۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
- ۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافرین وچو ہا۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیس ہیکے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے ہتھ نال پیدا کیتے کیا نہیں وڈائی کیتی ؎ یا توں بہوں اچا ہویں۔
- ۷۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھالال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بنائی۔
- ۸۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔
- ۹۔ تے بے شک تیرے اتے جزا سزا دے ڈینہہ تیں میڈی لغت۔
- ۱۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں انہں دے دلاجیہ تھیون تیں وتھی ڈے۔
- ۱۱۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں وتھی ڈینداں۔
- ۱۲۔ ہک مقرر وقت تیں۔
- ۱۳۔ اوں آکھئے تیرے عزت دی قسم میں انہیں
- إِنْ يُؤَخِّرْ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۰﴾
- إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿۱۱﴾
- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سٰٓجِدِينَ ﴿۱۲﴾
- فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۱۳﴾
- إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ ﴿۱۴﴾
- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۖ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿۱۵﴾
- قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿۱۶﴾
- قَالَ فَاهْبُتْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۱۷﴾
- وَأَن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۱۸﴾
- قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۹﴾
- قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿۲۰﴾
- إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۲۱﴾
- قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۲۲﴾

ساریاں کوں گمراہ کر لیاں۔

۸۳۔ سوائے انہیں دچو تیرے خاص بندیرے

۸۵۔ اللہ سیس آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں:

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیرے نال تے جیہا

تیرے پیروی کر لیسے انہیں ساریں نال بھر لیاں۔

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کتیں کوئی بدلہ نہیں منگدا

تے نہ میں بناوٹ نال کمال کرینداں۔

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

۸۹۔ تے تمناکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے

بعد پتہ بگ ویسی۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۸۳﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۵﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ

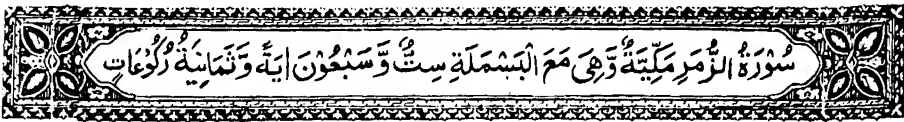
أَجْمَعِينَ ﴿۸۶﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُتَكِبِّينَ ﴿۸۷﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۹﴾

سورة زمر مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۷ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ اے کتاب غالب تے ہوں سیانے خدا
تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
- ۳۔ بے شک اساں تیرے اے کتاب سچ نال
لَمَائِي ۷۷ تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت
کوں اوندے کیتے خالص کر۔
- ۴۔ سٹو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے ہے
تے جبرہا اوندے سوا سنگتی بنیدن تے اہن
اساں انہیں دی عبادت این واسطے کریندے
ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کرڈیون بے شک
اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کرڈیسی جیندے
وچ او اختلاف کریندے پین بے شک اللہ
کوڑے تے ہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں
ڈکھیندا۔
- ۵۔ جے اللہ چاہے ما پتر بناوٹ تے جو اوں
بنائے اوندے وچو جینکوں چاہے لاچوں گھنے با او تے پاکر
ادھو اللہ ہکس تے غالب۔
- ۶۔ آسمانیں تے زمین کوں نبج نال پیدا کیتس
رات کوں ڈہنہ تے پا ڈہنہ تے ڈہنہ کوں
رات تے سٹ ڈہنہ تے سٹ ڈہنہ تے سٹ
کوں تانج کیتس سارے وقت مقرر تیں ہک
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبِغْ اللَّهُ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ ③
- أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ④
- لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤
- خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الْبَلَّ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَلِّ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْقَهَّارُ ⑥

راہ تے چل دے پین سنو او غالب تے ہوں
بخشن والا ۶۔

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے ، دل
اوندے وچو اوندہ جوڑا بنائس تے تہاڑے کیتے
جانور بنائے بس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڑے سیرین
دے پیٹس وچ ہک پیدائش دے بعد پیدائش
وٹا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ
اے اللہ تہاڑا رب ہوندی بادشاہی ۷ اوندے
سوا کوئی معبود نہیں تہاں کنتے پھیرے دیندے ۷
۸۔ جے تہاں انکار کریو تے بے شک اللہ تہاں
کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں
پسند نہیں کریندا تے جے تہاں شکر کرو تے
اے اونکووں پسند تے کوئی بار چاڈن والا کہیں
پے دا بار نہ جیسی دل تہاں اپنے رب دو دلو
تے او تہاکوں تہاڑے عملیں دا ڈسیسی بیک
اوسینے دیاں گالیں ہوں چاندے۔

۹۔ تے جیلے آسمان کوں بڑکھ پہنچدے تے او اپنے رب
کوں اوندو جھکدے ہوئیں سب دیندے دل جیلے
او اونکوں اچھی نعمت ڈے دیندے تے او جھل
دیندے جیندو او سب دیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے
تے خدا دے شریک بنا گھندے تہاں جو او
اوندے رستے کنیں پریں تھی ونچے توں آکھ
اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ
والیں وچو ہویں۔

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام
وچ گذریندے آخرت کنیں ڈر دے تے اپنے

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا ذُرِّيَّتَها
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ⑥

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِبِيعَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوَ
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ⑧

أَمَنْ هُوَ قَانَتْ أَنْكَ الْبَلِيلِ سَاجِدًا وَاقَابًا يَجْدُرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ④

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑤

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑥

فَاعْبُدْهُ وَاصْنُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِي
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوا اللَّهَ ⑧

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ⑨

رب دی رحمت دی امید رکھیں۔ توں آکھ
کیا جاٹن والے تے نہ جاٹن والے ہو جنس
تھی سبگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپنے
رب کنیں ڈرو، جیرے ایں دُنیا وچ چنگے کم
کر لیں انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی
زمین کھلی ۷ تے صبر کرن والیں کوں انہیں
دا اجرے حساب دتا ویسی۔

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم دتا گئے جو میں اللہ کیتے
فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

۱۳۔ تے میکوں حکم دتا گئے جو میں پہلا مسلمان بنان۔

۱۴۔ توں آکھ میں اپنے رب دے دے دے دے دے
دے عذاب کنیں دُرداں جے میں نافرمانی کراں تے۔

۱۵۔ توں آکھ میں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے
خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چا ہو عبادت کرد
آکھ گھانا پاوٹ والے اوہن جنیں قیامت دے
دینہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھانا بڑے
سٹو اے کھلا کھلا گھانا ۷۔

۱۷۔ انہیں کیتے اتو کنیں بھا دے پھانوس ہوسن
تے ایویں تلو کنیں پھانوس ہوسن ایویں اللہ اپنے
بنیں کوں خوف دودیندے اے میڈے بندو
میں کنیں ڈرو۔

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں پمدن
تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ۷
تے توں میڈے بنیں کوں خوش خبری دے۔

۱۹۔ او بندے جبرہ گال سندن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایہے لوکن جنیس کوں
اللہ سدھا راہ بڑکھائے تے ایہے لوک سیائن۔
۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوئی؟ کیا توں جیرھا بھا وچ اونکوں بچا
سکدیں۔

۲۱۔ تے جیرہ اپنے رب کنیں بڑدن انہیں
کیتے جو بارے بن تے او مضبوط بٹھے ہوئے
ہوسن انہیں دے تلے تھراں دہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ۲۲۔ وعدہ خلائی نہیں کریندا۔
۲۲۔ کیا تیں بڑٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیں پائی لہائے تے زمین وچ پشے بنا کے
چلائس دل اوندے نال قتل رگیں دیاں
فصلاں کڑھیندے دل اوپک ویندن توں
اونکوں پیلا بڑھیں دل اونکوں ککھڑے ککھڑے
کر بڑیندے بے شک ایندے وچ عقل والیں
کیتے نعمت۔

۲۳۔ جیرھا اپنے سینے کوں اسلام کیتے کہوں
بڑیندے تے او اپنے رب دلو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں
دے دیں تے ایہے لوک کھلی گمراہی وچن۔
۲۴۔ اللہ سیس ہوں چنگی کتاب لہائی ۲۵
جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی ہوں اعلیٰ
ہن جیرہ اللہ کنیں بڑدن انہیں دی نوں
نوں ایں کنیں کمب ویندی ۲۶ دل انہیں دیاں
کھلوں کو لیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

الَّذِينَ يَسْتَعِينُونَ الْقَوْلَ يَمْتَنِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْفَذُ
مَنْ فِي النَّارِ ۝

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ
اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابُغٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْكَبُهُ مُصَفَّرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّنْ رَبِّهِ قَوِيلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى
تَتَشَبَّهُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝

دے ذکر کیتے نرم تھی دیندن اے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
بُزیدے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ بڑکھاوٹ والا نہیں۔

۲۵۔ جیرھا اپنے منہ کوں اُولکا بُزیدے
تاں جو قیامت دے بُزینہ دے عذاب
کنیں بچے تے تالمیس کوں آکھیا ولسی جو کجھ
تساں کریندے ہا دے اوندا بدلہ چکھو۔
۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکس وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھوکنیں عذاب آئے جتھو او
چاٹندے وی نہ ہن۔

۲۷۔ اللہ سیس انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او چاٹندے ہون ہا۔

۲۸۔ تے اساں لوکس کیتے ایس قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہا تاں جو اونہیں پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی بڑنگ نہیں
تاں جو او متقی بنن۔

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کرین
دوہا اوہے جیندا مالک ہکو آدمی کیا اے لُڈو ہیں
ہکو جیس تھی سبگدن سب صفقاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچو ہوں سارے چاٹندے
نہیں۔

۳۱۔ بے شک نہیں مرٹے تے بے شک
او وی مرسن۔

اَفَن يَتَّبِعِي بَوَجهِهِ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۲۵﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

فَإِذَا نَفَخَ اللَّهُ الْخُرْجَى فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۸﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۹﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَنَازِ
لِلْبَلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۳۱﴾

ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابٌ رَئِيسٌ ۝۳۲
 ۳۲۔ دل تساں قیامت دے ڈینہہ اپنے
 رب دے اگو اپنے اعمال پیش کریو۔
 ۳۳۔ اول کنیں زیادہ ظالم کون تھی سبگدے جیرھا اللہ
 تے کوڑ ہدے تے سچ کوں اپنے کو لو آؤں
 دے بعد جھٹلاوے، کیا کافریں دا کسانہ
 لکھن ۳۴

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُتَّقُونَ ۝۳۵
 ۳۴۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا ونڈی
 تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔
 ۳۵۔ انہیں کہتے انہیں دے رب کنیں او ہے
 جو او چاھن اے نیکی کرن والیں دا بدلہ ۳۶

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ
 الْمُحْسِنِينَ ۝۳۷
 ۳۶۔ تاں جو اللہ سیٹھ انہیں دے ہوں بُرے
 کم انہیں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کر بندے ہن او ندا
 انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
 أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۳۸
 ۳۷۔ کیا اللہ سیٹھ اپنے بندے کہتے کافی نہیں
 تے او تیکوں او ندے سوا نہیں کنیں ڈریندن
 تے جینکوں اللہ گمراہ آکھتے او تیکوں سدھا راہ
 ڈکھالٹ والا کوئی نہیں۔

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ
 مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۹
 ۳۸۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھالے اوکوں
 گمراہ کوئی نہیں کر سبگدا، کیا اللہ غالب تے
 بدلہ گھنٹ والا نہیں۔

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ
 اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝۴۰
 ۳۹۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیس کیں آسمان
 تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھن
 اللہ سیٹھ، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں
 اللہ دے سوا سڈر بندے جے اللہ
 میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا
 او او ندے ڈکھ کوں پریں کر ڈسین یا او رحمت پچاؤن دا

وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
 ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝۴۱
 ۴۰۔ لیکن سآلتہم من خلق السموات والارض
 ليقولن الله قل افرايتهم ما تدعون من دون
 الله ان ارادني الله بضرا هل هن كاشفات
 ضربه او ارادني برحمة هل هن ممسكت رحمة
 قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون ۴۱

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سبگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ۷ اوندے
اتے بھروسہ کرٹن واسے بھروسہ کریندن۔

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپنی اپنی جاتے
عمل کرو بے شک میں عمل کرینداں پیساں
تہاکوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۴۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندھے جیہا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے اتے
بیشہ رہن والا عذاب لہندے۔

۴۲۔ بے شک اساں تیرے اتے لوکس
کیتے سچ نال کتاب لہائی ۷ تے جیرہا لہیت
پنیدے اپنے فائدے کیتے پنیدے تے جیرہا گمراہ
تھیندے اوندی وی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوہیں۔

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت نہیں آئی ہوندی اونکوں
سمال جیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی دیندے اونکوں روک گھندے تے
بڑو جھی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے دلا
پھیندے بے شک ایندے وچ سوچن
والی قوم کیتے نشانبن۔

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا بے سفارشی بٹا
گردھن توں آکھ بھانویں اوکھیں شے دے
مالک نہ مہون تے انہیں کوں عقل نہ ہوسے۔
۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ۷
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ۷

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ اَعْمَلُ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿۴۰﴾

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَمَنْ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۴۱﴾

اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَكُنْ
فِيْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾

اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوْلَوْا كُنُوۡا
لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْۢءًا وَّلَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۳﴾

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا اِلٰهَ مُلْكِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾

ول تسان ہوندو دلاٹے ویسو۔

۳۶۔ تے جیلے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے
جیسے آخرت کوں نہیں میندے انہیں دے
دیس وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلے
اوندے سوا نہیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں
دلچھے او خوش تھی ویندن۔

۳۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کرن وائے غیب چائٹن وائے تے حاضر
کوں وی توں بندیں دے درمیان جبرھی گالیں
وچ او اختلاف کریندن توں قیصلہ کرن والا
ہویں۔

۳۸۔ تے جے سب کچھ زمین وچ تے او ہوتا
بیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او
قیامت دے ڈنہہ کوں بُرے عذاب کنیں
بچن کیتے قدیہ دے طور تے ڈے ڈیوں
تے انہیں کیتے اللہ دلو او ظاہر تھی ویسی جیندا
او گمان وی نہیں کریندے۔

۳۹۔ تے انہیں دے علیل دی برائی ظاہر
تھی ویسی تے جیسے عذاب تے او کھلے ہن
انہیں کوں او دلیٹ گھنسی۔

۵۰۔ تے جیلے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او
سا کوں سڈیندے ول جیلے اساں او تکوں
اپنے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہی تے او اکھن
پئے ویندے، اے سب میگوں میرڈے
علم دی وجہ نال ملے اصل اے آزمائش
تے بہوں سارے ایتکوں چاٹدے نہیں۔

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْبَاثَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۷﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ
مَعَهُ لَا فُتِنُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۳۸﴾

وَبَدَأَ اللَّهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۹﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ
هِيَ فَتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

قَدْ قَالَهُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایسا گال انہیں کئیں پہلے لوگ دی آگھ
چکین تے انہیں دے عمل دل وی انہیں
دے کم نہ آئے۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُنْعِزُونَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دے بد عملیں انہیں کوں پکڑ
گدے تے جیرے انہیں وچو ظالم ہوسن
انہیں کوں وی انہیں دے بد عمل پکڑ گھنسن
تے او ہر نہ سگسن۔

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ کیں
جنیدے کیتے چا ہندے رزق ددھیندے تے
تنگ کریدے بے شک ایندے دوج مومن
قوم کیتے نشانن۔

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آگھ اے میرے بندو! جنہیں اپنی جانیں
تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کئیں نا امید نہ
تھیو بے شک اللہ سارے گناہ بخش دیندے
بے شک او ہوں بخش والا تے ہوں مہربان

وَإِنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اپٹے رب دو جھکو تے اوندی
فرمانبرداری کرو، ایں کئیں پہلے جو تہا ڈو عذاب
آونچے دل تہا ڈی امداد نہ کیتی ویسی

وَانِصِبُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تہاں جو تہا ڈو ہوں چنگی تعلیم لہائی
گئی ء تہا ڈے رب ولو، اوندی پیروی کرو
ایں کئیں پہلے جو تہا ڈو ابھن گھت عذاب
آونچے تے تہا کوں پتہ وی نہ ہوئے۔

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ
دے حق دوج کمی کیتی تے میں شکریاں کریدا ہم۔

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ نے میکوں سدا
راہ ڈکھایا تے بے شک میں متقیں دچو تھی

دلیساں۔

۵۹۔ یا اے اکھ جلیے عذاب بڑیکھ جے
میں دل ونچ سگاں ہاتے میں نیکیں وچ رل
ونجاں ہا۔

۶۰۔ اے نہیں تھی سبکد تیرڈو ساڈی آیات
آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی
تے توں کافرین وچو ہانویں۔

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہ توں انہیں کوں
بڑیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے
منہ کاسے ہوسن، کیا وڈائی کرن والیں دی رہن
دی جا دوزخ نہیں (جے)۔

۶۲۔ اللہ متیقں کوں کامیاب کر کے نجات
ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچی تے نہ ہی او
مونجھے تھیں۔

۶۳۔ اللہ ہر شے دا پیدا کرن والا تے
او ہر شے تے نگران۔

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجاں اوندے
کیتے ہن تے جیرے ساڈی آیات دا انکار
کریندن اے گھانا پاوٹ والن۔

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں
حکم ڈیندے جو میں اللہ دے سوا کہیں پے
دی عبادت کراں۔

۶۶۔ تیرڈو وحی کیتی گئی تے انہیں تے
وی جیرے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک
کیتا تے تیرڈے عل ونچ دیسن تے توں ضرور
گھانا پاوٹ والیں وچو تھی دیسیں۔

أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونُ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

بَلْ قَدْ جَاءَ نَكَالِيكَ إِلَيَّ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۰﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمُ
مَسْوَدَةٌ ۖ الْيَسْ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۱﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
الشُّومُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۶۳﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۴﴾

قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿۶۵﴾

وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۶۶﴾

- ۴۷۔ توں اللہ دی عبادت کرتے شکر گزار بن۔
 ۴۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے
 زمین ساری دی ساری قیامت دے بُنہ اندی
 مُٹھ وچ تے آسمان اوندے سچے ہتھ وچ دہیٹے
 ہوئے ہوسن ادیاک تے جو او شرک کریندن
 اوں کنیں ہوں اچا۔
- ۴۹۔ تے دھوتو دجایا ویسی تے جو کج آسمانیں تے
 زمین وچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے
 جنہاں اللہ بچائے دل ڈوجھی دفعہ دھوتو دجایا
 ویسی تے اوہوں ویلے کھڑے تھی کے دیکھن
 پئے ویسن۔
- ۵۰۔ تے زمین اپٹے رب دے نورالچمکی
 پئی ہوئی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں
 تے علم نہ کیتا ویسی۔
- ۵۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عیسیٰ دپورا پورا
 بدلہ پڑتا ویسی تے او چاڈے جو او کریندن۔
- ۵۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دوکھا کر کے
 ہکلیا ویسی تے جیلے او اوسن اوندے دروازے
 کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروازے آکھن
 کیا تھا ڈو تھا ڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیسے
 تماکوں تما ڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن
 تے تماکوں ایں بُنہ دی ملاقات کنیں پڑیندے
 ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں
 تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔
- ۵۳۔ آکھیا ویسی تساں دوزخ دے دروازے
 وچ پیہہ وچو تے ہک مدت میں رہو تے
- بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۵۷﴾
 وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
 قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۵۸﴾
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
 فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿۵۹﴾
 وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ
 جَاءَتْ بِالْأَنبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَفُتِحَ بَيْنَهُمُ الْبَحْثُ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ ﴿۶۰﴾
 وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۶۱﴾
 وَسَبِّحْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُرًّا ۖ حَتَّىٰ إِذَا
 جَاءُوهَا فَتَبَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
 وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
 حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۶۲﴾
 قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۳﴾

وڈائی کرٹن وائیں دا لکائٹہ ہوں مبرا ۷۔

۷۴۔ تے متقیں کوں جنت دو کٹھا کر کے نیتا
ویسی تے جیلھے اوندے واد اوسن اوندے دروازے
کھول بڑتے ویسین تے انہیں کوں اوندے
دروغے آکھسن تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے
تساں ہوں چنگے کم کیتن ہن اوندے وچ ہمیشہ
کیتے پہرہ وچو۔

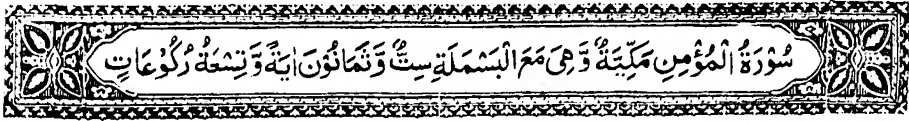
۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں مفتاں اللہ سیں
دیاٹن جیس سا بڑے نال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے
تے ساکوں زمین دا وارث بٹاشی تے اساں
جنت وچ جتھاں چا ہوں رہسوں تے عمل کرٹن
وائیں دا بدلہ ہوں چنگا ۷۔

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں بڑیکھیس او عرش
دے چودھا رگھرا پاتی کھڑے ہوسن او اپٹے
رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پین تے
انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر ڈتا ویسی تے
آکھیا ویسی ساریاں سچیاں مفتاں اللہ کیتے
ہن جیرھا رب العالمین۔

وَسَيُنْزِلُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

سورۃ مومن مکی ۷۷ سے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۶ آیات تے ۹ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیہا
بن منگے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ ہوں تعریف والا تے بزرگی والا۔
۳۔ اے کتاب غالب تے ہوں چاٹن والے
اللہ ولو لہائی گئی۔
۴۔ گناہ کون بخش والا تے توبہ قبول کرن والا
سخت عذاب ڈیون والا تے احسان کرن والا
اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دوول دجئے۔
۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ محض
کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف
ملکیں وچ پھرن دکھا نہ ڈیوے۔
۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں
دے بعد کئی لوہیں جھٹلائے تے ہر قوم
اپنے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں
پکڑن تے کوڑیں دیلیں نال بحث شروع کر
ڈتی تاں جو اوندے نال سچ کوں مٹا ڈیون
میں انہیں کوں پکڑ گدھا تے میڈا عذاب
کینجا ہا۔
۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافر تے پورا
تھی گیا بے شک او دوزخی ہن۔
۸۔ جیرے عرش کوں چاتی کھڑن تے جیرے
اوندے چودھارو ہن او اپنے رب دی تعریف
- غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَهُ الْمَصِيرِ ②
مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَا يَغْرِكُ تَقْلِبُهُمْ فِي
الْبِلَادِ ③
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْخِلُوا بِهِ الْفِتْنَةَ فَآخَذَ اللَّهُ مِنْهُمْ
كَفَّارًا ④
وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ النَّارِ ⑤
الَّذِينَ يَخْلُدُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ

اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے
ایمان انیندن تے مونیں کیتے بخشش منگدن
اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شے
کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں
تے اپٹے رستے تے چلن والیں کون بخش
ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب
کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ
دی جنت وچ داخل کر جیندا تیں انہیں نال
وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈالیں تے
بیویں تے اولاد وچو جیرے نیک کم کرن انہیں
کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا
ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں
اوں ڈنہہ تکلیفیں کنیں بچیں تیں اوندے اتے
رم کیتے تے اے وڈی کامیابی ۛ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَّذِرُوْنَ لِقَاءَ اللّٰهِ اَكْبَرُ
مِنْ مَّقْتُلِمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ
فَتُكْفَرُوْنَ ۝

۱۱۔ بے شک او لوک جیرے کافرن انہیں
کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڈی اپنی
ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلے تہا کوں ایمان دو
سڈیا ویندا ہا تہاں اوندہ انکار کریندے ہاؤئے۔

قَالُوْا رَبَّنَا اٰمَنَّا اِذْ تَبَيَّنَ وَاٰخِيْتَنَا اِثْنَتَيْنِ
فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ
سَبِيْلٍ ۝

۱۲۔ انہیں آکھے اے ساڈے رب تیں ساکوں
ڈو دفعہ ماریے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے
اساں اپٹے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے
کیا ہن کوئی نکاح دارستہ ہے۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَاِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

۱۳۔ اے ایں گالہوں ۛ جو بے شک جڈاں
کلمے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تہاں

الْكَبِيرِ ۝

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی
شریک بنایا دینے ماتے من گھندے ہاوے تے
حکومت اچی شان واسے تے وڈے اللہ
دی ۶۔

۱۴۔ او تہا کوں اپنے نشان ڈکھیندے تے
تہا ڈے کیے آسمان کنیں رزق لیندے تے
نصیحت اوہو حاصل کریندے جیرھا اللہ دیکھلے
۱۵۔ تہاں اللہ کیے اطاعت خالص کریندے ہوئیں
اونکوں سبھو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۱۶۔ اہل بندتے آپے رتبے والا دے عرش دا
مالک اپنے حکم نال اپنے بندیں وچو
جیندے اتے چاہندے کلام لیندے تاں جو او
ملاقات دے ڈینہ کنیں ڈراوے۔

۱۷۔ جبڑاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھیں
انہیں وچو کوئی شے اللہ تے لگی ہوئی نہ ہوسی اوں
ڈینہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا
کہتا تے غالب۔

۱۸۔ اوں ڈینہ ہر شخص کوں جو او کر لسی اوندے
بدلہ لسی تے اوں ڈینہ ظلم نہ کیتا ویسی بیشک
اللہ جلدی حساب گھنن والا ۷۔

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کوہو آئے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھرے ہوئے
ترگٹ نہیں آویں تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی
ہوسی تے نہ ایجا سفارشی، جیندی گال منی
ونجے۔

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَقًا وَمَا تَدْرُكُونَ إِلَّا مِنَ النَّيِّبِ ۝

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۝

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّسَنُكَ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ هَٰذَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِيمٍ
وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِبَتَهُ الْآغِيثِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝

لیکن دن اونکوں چاٹدے۔

۲۱۔ اللہ سیس حتی نال فیصلہ کر لیسے تے جنہیں کون او اللہ دے سوا سبیزدن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ پہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن باجو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سیس انہیں کون گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کون بچاؤ والا کوئی نہ ہا۔

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کون پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت دے تے سخت عذاب ڈیوٹ والا ۷۔

۲۴۔ تے اساں مرسے کون اپٹے نشانیں نال تے کھلی دلیس نال پٹھے۔

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھے سے انہیں آکھے اے شخص دوکھا ڈیوٹ والا تے دڈا کوڑا ۷۔

۲۶۔ جلیے او انہیں دو ساڈے دلو حق گھن کے آئے انہیں آکھے جیرے لوکیں انہیں کون من گدے انہیں دے پتریں کون مارو تے تربیتیں کون جنیدا رکھو تے کافریں

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ لَا يَفْضُوْنَ لِشَيْءٍ اِنْ اِلّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ﴿۲۱﴾

اَوَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَّا رَآءِی الْاَرْضِ فَآخَذَهُمْ اِلّٰهُ بِذُنُوْرِهِمْ وَّمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اِلّٰهِ مِنْ وَاْقٍ ﴿۲۲﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَلَكَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

اِلٰی فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا اِنْحِرْ كَذٰبٌ ﴿۲۵﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَبْنَاءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَاَمَّا يَوْمَ يَكُنُ الْكَافِرِيْنَ اِلَّا فِيْ صَلْبٍ ﴿۲۶﴾

دی تدبیر پھٹی پندی ۔

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ دیو میں
موسیٰ کوں قتل کراں او اپٹے رب کوں سبڑے
بے شک میں ڈرداں جو اے تہاڑے
دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد
ظاہر کرے ۔

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپٹے رب تے
تہاڑے رب دی پناہ منگداں، ہر مڑائی کرن
واے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہر کوں
نہیں منیدا ۔

۲۹۔ فرعون دی ال وچو بکھ مومن مرد چرھا
اپنا ایمان لکائی کھڑا ہا، آکھئے کیا تہاں لوں
آدی کوں مریندے ع جیرھا محض اے
آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڑو
کھلے دلائل گھن کے آٹے تہاڑے رب
ولو تے جے او کوڑاے تے اوندہ کوڑاؤ
اُتے پوسی تے جے او سچاے تے ول ،
تہا کوں جیرھی گالیں دا او وعدہ کریندے
اوندے وچو کجھ ضرور پہنچسی بے شک اللہ
حد کنیں ددھن واے تے ہوں کوڑے
کوں سدا راہ نہیں ڈکھیندا ۔

۳۰۔ اے میڈی قوم آج تہاڑی حکومت
تے تہاں ملک تے غالب ہوتے جے
اللہ ولو ساڑے اتے عذاب آونچے
تے ساڑی کون امداد کریسی، فرعون
آکھئے میں تہا کوں محض او ڈسینداں جیرھا میکوں

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
اتَّقُوا اللَّهَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ۝

يَقَوْمُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرَنِي فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

درست بڑسے تے تہاکوں محض ہدایت
دی راہ بڑکھینداں -

۳۱۔ تے جیرھا منہی کھڑا ہادنا کھئے اے
میڈی قوم بے شک میں تہا بڑے اُتے
اوهو جس عذاب کنیں بڑرداں جیرھا پہلی
قومیں تے آیا ہا -

۳۲۔ نوح تے عاد تے حمود دی قوم آلی کار
تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سیس
اپٹے بندیں تے اصلو فلم نہیں کرنا چاہندا -
۳۳۔ تے اے میڈی قوم بے شک میں
تہا بڑے اُتے اوں بڑینہ کنیں بڑرداں جڑاں
لوک ہک بڑوجھ کوں امداد کیے سڈین -
۳۴۔ جڑاں تہاں کنڈ ولا کے پھر سو تہا بڑے
کیے اللہ کنیں کوئی بچاؤن والا نہ ہوسی تے
جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اودنا کوئی سدھاراہ
بڑکھاؤن والا نہیں -

۳۵۔ تے تہا بڑو ایس کنیں پہلے یوسف آئے
کھلے دلائل گھن کے تے تہاں جو او گھن کے
آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ
گئے اُتے جیلھے اوفوت تھی گئے تہاں
آکھئے ایندے بعد اللہ سیس ہن ہیا کوئی
رسول اصلو نہ پھیسے - ایویں اللہ سیس حد
کنیں ودھن والے تے شک کرن والے کوں
گمراہ کریندے -

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر
کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ①

مِثْلَ دَآبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ②

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ③

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مِمَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ④

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنَنْبَعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ⑤

إِلَّا الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ
كَبْرًا مَقْشَا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ۝

بحث کریندن ، اے اللہ دے نزدیک
تے مومنیں دے نزدیک ہوں بُری گال
ایویں اللہ ہر آکرٹ باز تے جابر دے
دل تے مہر لا ڈیندے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ بَنِي صَرَحَاءَ لَعَلِّي
أَبْلَغُ الْأَسْبَابِ ۝

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے حامان میڈے
کیتے کہ محل بُجوا ۔ تھی سبگدے جوئیں انہیں
راہیں تے ونج پواں ۔

أَسْبَابَ السَّلَوتِ فَأُطْلِعَ إِلَى اللَّهِ مُؤَيَّدٌ وَإِنِّي
لَأُظَنُّهُ كَاذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ دُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ۝

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے
ایویں میگوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ
ونچے تے میں بے شک اینکوں کوٹرا
سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے
بے پل سوئھے کرکے ڈکھائے گیئیں تے سدھے
کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے
محض ناکام تھیوٹ والی ہائی ۔

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعَنَاهُ أَهْدَىٰ كُم سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۝

۳۹۔ تے جس نبیا ہا اوں آکھئے اے
میڈی قوم میڈی پیروی کرو ۔ میں تمکوں
ہدایت دا رستہ ڈکھایاں ۔

يَوْمَ إِنشَأْنَا لَهُنَّ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا مَتَاعَ زُورٍ ۚ إِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝

۴۰۔ اے میڈی قوم میں دنیاوی زندگی
تے محض تھوٹا فائدہ ء تے بے شک
آخرت اصل پکا گھر ۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا وِثْقَالُهَا ۖ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِئَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض
اوہوتلی سزا ملیسی تے جیرھا چنگا کم کریسی
بھانویں او جُوان ہوئے یا تہمت تے
ہوئے مومن ایٹھے لوکن جیرھے جنت
ونج پھسن تے انہیں کوں بے حساب
رزق ڈتا ویسی ۔

وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى النَّارِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اے میڈری قوم میکوں کیا فائدہ
میں تہا کوں نجات دو سبڈینداں تے تہاں
میکوں دوزخ دو سبڈیندے ء۔

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَأُشْرِكَ بِهِ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ذَا أَنَا أَدْعُوكُمْ
إِلَى الْعَذَابِ الْغَفَّارِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تہاں میکوں سبڈیندے ء جو میں اللہ
دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں
جیندا میکوں پتہ وی کا ء نیس تے میں تہا کوں
غالبتہ ہنوں بخشش واسے خدا دو سبڈینداں۔

لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ
السُّرْفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک تہاں میکوں اوندے
واسطے سبڈیندے ء جنیدے کیتے دُنیا
وچ تے آخرت وچ کوئی سبڈا کوئی نہیں
تے بے شک اساں اللہ دو ولٹے تے
حد کنیں دھن واسے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوتُ أَصْرِي إِلَى
اللّٰهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ جو میں تہا کوں آہا پیاں اونکوں تہاں ضرور
یا دکرے سوتے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد
کرینداں بے شک اللہ اپنے بندیں کوں ہول
ڈیکھن والا ء۔

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَخَافَ بِالْفِرْعَوْنَ
سُوءَ الْعَذَابِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اللہ سیس اونکوں انہیں دی تدبیریں
دے نقصان کنیں بجا گدھاتے ال فرعون کوں
برے عذاب نے چودھا رو دلیٹ گبرے۔

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او بھاء رات ڈینہ او جنیدے اگو پیش
کیتے دیندن تے جڈاں مقرر وقت اوسی
(فرشتیں کوں آکھیا ویسی) ال فرعون کوں سخت
عذاب وچ سٹو۔

وَإِذْ يَخَاجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فُهَلْ أَنْتُمْ مُنْعَوْنَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے دوزخ وچ دی آیت وچ بحث کرے تے
کمزور لوک وڈے لوکیں کوں آکھسن بیشک
اساں تے تہا ڈے پھو ٹردے ہاے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے
جس جسے کہیں بچا سگدے ء۔

۴۹۔ وڈے لوک آکھن اساں سارے عذاب
فتح ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ
کر ڈتے۔

۵۰۔ تے جیرے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ
دے دروغیں کوں آکھن اپنے رب کوں سڈو
اساں کہیں کج وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔
۵۱۔ او آکھن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے
دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھن ہا آئے
ہن او آکھن ہن سڈو تے کافرین دی دعا
تے محض دھججی دالی ء۔

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مونیں
دی مدد کریندے ہیں ایس دُنیا وچ وی تے
جڈاں گواہ کھڑے تھین (اوس دیکھے دی)۔

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ
نہ ڈلسن تے انہیں تے لعنت ہووے، تے
انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

۵۴۔ تے اساں ہوسلی کوں ہدایت ڈتی ہائی تے نبی اسرائیل
کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

۵۵۔ جیرھی سیٹھے کیتے ہدایت تے نبعیت ہائی۔
۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات
ڈنہہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

۵۷۔ بے شک جیرے بغیر دلیل دے جیرھی
انہیں دو آئی ہووے اللہ دی آیات وچ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اَدْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلٰلٍ ۝

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوَدَدْنَا بَنِي
إِسْرَآءِيلَ الْكِتَابَ ۝

هُدًى وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝
فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَعْرِضُونَ
أَنَّهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ فَاهُمْ بِآيَاتِهِ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾

بحث کریندن انہیں دے دیں ورج محض
وڈائی ۷۔ بے تیں اوچ نہیں سبکے تو
اللہ کنیں آم شام شک بے شک او ہوں
سٹن والا تے ڈیکھن والا ۷۔

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناؤن انسان دے
پیدا کرن کنیں زیادہ وڈا کم تے ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اندھے تے سو جا کھے ہو جیس نہیں تھی
سبکے تے نہ مومن تے نیک عمل کرن والے
تے گناہ گار یک تھی سبک تہاں اصلو نصیحت نوے
حاصل کریندے۔

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آون والی ۷
اندھے آون ورج کوئی شک نہیں تے ہوں
سارے لوک اے منیندے نیں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذَٰلِجِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے تہاڈا رب آہدے تہاں میکوں
سڈو میں تہاڈی دعا سٹاں، بیشک
جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل
تھی کے دوزخ ورج پھسن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ
مُبِينٌ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ اوہو ۷ جیں تہاڈے کیتے رات
ایں واسطے بٹائی تاں جو تہاں اوہدے ورج
آرام کرد تے ڈینہہ کوں سوچا کھا بٹاں بے شک
اللہ لوکس تے ہوں فضل کرن والا ۷ تے اصل
ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُنَزِّلُ
مَائِي تَوَفَّكُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شے دا پیدا کرن والا
اندھے سوا کوئی معبود نہیں تے تہاں کتے پھرائے
ویندے ۷۔

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ
۱۳

۴۳۔ ایویں جیرے نوک اللہ دی آیات دا انکار
کریندن پھیرے دیندن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ
بِنَاءً وَ صَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَ سَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الظُّبَيْتِ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ ۖ فَتَبَوَّكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ۱۴

۴۵۔ اللہ اوہے جیس تھاڑے کیتے زمین کوں
رہن دی جاوے آسمان کوں چھت بناٹھتے
تھا کوں طاقاں بخش سی تے انہیں کوں ہوں
مضبوط بناٹھی تے تھا کوں پاک رزق بٹھسی
اے تھاڈا رب اللہ تے اللہ رب العالمین
ہوں بابرکت۔

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ احْمَدُوا رَبَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۵

۴۴۔ اوزندہ ۷۷ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی
فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوں
اوکوں سبھو ساریاں صفات اللہ رب العالمین
کیتے ہن۔

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُفِرْتُ
أَنْ أُسْلِمَ رَبِّي الْعَالَمِينَ ۱۶

۴۷۔ توں آکھ بے شک میکوں ہٹکیا گئے جو میں
اللہ دے سوا جنی کوں تساں معبود بنیدے ۷۷ انہیں
دی عبادت کراں تے میڈے رب ولو کلیاں
دلیلاں آگین تے میکوں حکم بٹھا گئے جو میں
رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مَرَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّ كُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا أَشْيُوخًا وَ مِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَ لِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُّسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۱۷

۴۸۔ اوہو ۷۷ میں تہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے دل
نطفے کنیں تے دل لوتھڑے کنیں تے دل تہا کوں
پال بٹا کے کڈھیندے دل تہاں جو تہاں اپنی
جوانی کوں پہنچو تے دل تہاں جو تہاں پڑھے تھی
ونجو تے کجھ ایں کنیں پہلے دی مار بٹے دیندن
تے تہاں جو تہاں مقرر مدت تیں پہنچ ونبھرتے
تہاں جو تہاں عقل پکڑو۔

هُوَ الَّذِي يُنْجِي وَ يُنْصِتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۱۸

۴۹۔ اوہو ۷۷ جیرھا زندہ کریندے تے مریندے
تے جیلے کیں گھاں دا فیصلہ کریندے محض اوکوں

اے آہدے تھی ورنج اد تھی دیندی ہے۔

۷۰۔ کیا تیس انیس کوں نہیں ڈٹھا جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن ادکتے پھیریٹے ویندن۔

۷۱۔ جیرے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں دی جو اساں رسولس کوں ڈے کے پھیندے ہیں انہیں کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

۷۲۔ تے جیلے انہیں دی گردنیں وچ طوق ہون تے زنجیراں ہون تے اد گھیلے دیں۔

۷۳۔ تے پانی وچ تے دل بھا وچ سٹ پڑتے دیں۔

۷۴۔ دل انہیں کوں آکھیا ویسی اد کھانن جنیں کوں تہاں شریک بنیدے ہاوے۔

۷۵۔ اللہ دے سوا انہیں آکھے اے انسان کنیں ونجیج گیئیں اصل اساں ایں کنیں پہلے کیس کوں معبود نہ بنیدے ہاے ایویں اللہ کافریں کوں گمراہ کریندے۔

۷۶۔ اے گال جنیدے کیتے تہاں زمین وچ ناحق خوشیاں منیندے ہاوے تے تہاں اکڑیندے ہاوے۔

۷۷۔ دوزخ دے دروازیں وچ لکھ عرصے کیتے پہہ ونجوتے اکڑیجن والیں دا لکھٹہ ہوں بُرا ہے۔

۷۸۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے جے اساں تیکوں بعض گالیں جنہیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھا دیوں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يَصْرِفُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

إِذِ الْأَغْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمُ السَّلْسِلُ يُضَيَّبُونَ ﴿٧٢﴾

فِي الْحَصِيرَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَأَمَّا رُؤُوسُكَ فَبَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيكَ ۖ فَالْيُسْرَىٰ ۖ يُرْجَعُونَ ﴿٧٨﴾

یا تیکوں وفات بڑے بڑیوں (کوئی گال نہیں)
انہیں ساڑو ولٹے۔

۷۹۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی رسول
پٹھین انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے
کجھ ایسجھے ہن جنیں دا اساں تیر بڑے اتے
ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان
نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی
آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم
آویندے تے سچا فیصلہ کر بڑا ویندے
تے کوڑے گھاٹے وچ پندن۔

۸۰۔ اللہ اوہے جس تہا بڑے کیتے جانور
بنائن تاں جو تہاں انہیں وچو بعض تے
سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

۸۱۔ تے تہا بڑے کیتے انہیں وچ نفع
ہن تاں جو تہاں اپٹے سینیں دیاں خواہشاں
پوریاں کر گھنوتے تہا کوں جانوریں تیں تے
پیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

۸۲۔ تے تہا کوں اپٹے نشان بڑھیندے
تے تہاں اللہ دی کیرھی آیت دا انکار
کر لیسو۔

۸۳۔ کیا او زمین وچ نہیں پھرے جیکھن
ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تہا
ہا او گھٹری وچ دی تے طاقت وچ
دی تے علم تے فن وچ دی انہیں کنیں
ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی
فائدہ نہیں بڑتا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿٧٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمِلُونَ ﴿٨١﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَةِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ فَمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَّجُوا بُيُوتَهُمْ
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُؤُهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۵۰﴾

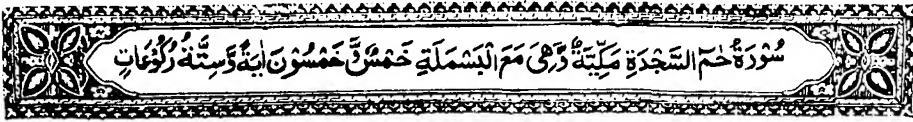
۸۴۔ جیلے انہیں دے رسول انہیں دو کھلے
دلائل گھن کے آئیں، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا
جیاں علم یا اوندے اُتے اکڑتیج گئے
ہن تے جیرھ عذاب تے او کھلے
ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیٹ گدے۔

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّثَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۵۱﴾

۸۵۔ جیلے انہیں ساڈا عذاب بڑھے اکھنیں
اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے
جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوند
انکار کریندے ہیں۔

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ
هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿۵۲﴾

۸۶۔ جیلے انہیں ساڈے عذاب کوں بڑھے اوں
ویلے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ
نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی
اوندے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی
اندی ء تے کافر گھاٹا پاوٹ والہن۔

سورة حم سجدہ مکی عتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تال نال جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل دم کرن
والا ۷۔

حَمَّ ②

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ۷۔
۳۔ بن سنگے ڈیوٹ والے تے ہوں مہربان
خدا نے اے کتاب لہائی ۷۔

كِتَابٌ فَصَّلْتُ آيَتَهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

۴۔ اے کتاب جندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گیٹن قرآن عربی وچ جاتن والی
قوم کیتے ہے۔

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ⑤

۵۔ خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا ۷
انہیں وچو ہوں ساریں منہ پھیر گدھے
تے او سُنْدے نہیں۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَكْثَرِ مِّمَّا
نَدْعُوْنَ اِلَيْهِ وَفِيْ اَذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
فَاَعْمَلْ لَّنَا غُلُوْلًا ⑥

۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے وچن
جیندو تسال ساکوں سبندے عتے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیرے وچ
پردہ ۷، توں عمل کر اسل دی عمل کریندے پٹے
ہیں۔

قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ اِلَيَّ اَنْتَ الْاَلَهُمَّ
اِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ ⑦

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وحی کیتی دیندی ۷ جو تہاڈا
معبود کہو ۷ اوندے کیتے جیسے رہوتے
اول کنیں بخشش منگو تے مشرکس کیتے مذاب
۸۔ جیرے زکاۃ نہیں جیندے تے او

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُوْنَ ⑧

آخرت دا وی انکار کریندن۔

۹۔ بے شک جیسے مومن تے نیک و عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَنُوبٍ ۝۹

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوں انکار کریندے جیسے بڑو ڈینہہ ویتج زمین کوں پیدا کیتے تے اوں دے شریک بنیندے۔ اے رب العالمین۔

قُلْ أَيْنَ كُنْتُمْ لَمَّا دَنَّا بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ سَرُّ الْغَالِبِينَ ۝۱۰

۱۱۔ تے اوں زمین وچ اوں دے اُتے پہاڑ بنائسی تے انہیں ویتج برکت رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا کر ڈتس۔ اے چار وقتیں ویتج کیتس۔ اے پچھن والیں کیتے برابر۔

وَجَعَلْ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرْنَا فِيهَا فُجُورَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ يَلِين ۝۱۱

۱۲۔ ول اوں آسمان دو توجہ کیتی اوں دھوں ہا اوں کوں آکھے سی تے زمین کوں وی تساں بڑو پیں خوشی نال یا مجبوری نال میسڈی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھے اسان فرمانبردار بن کے آگئے ہیں۔

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ۝۱۲

۱۳۔ ول انہیں کوں بڑو ڈینہیں ویتج سرت آسمان بنا ڈتسی۔ تے ہر آسمان کوں اوندی طاقت بڑے بڑتی اس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اسان روشنی نال سوٹھا بٹائے تے اوں دے ویتج حفاظت دے سامان وی بنائیں۔ تے اے غالب تے چاٹن والے خدا دی تقدیر۔

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَلَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱۳

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُِعْقَةً مِثْلَ
صُِعْقَةِ عَادٍ وَنُودٍ ۝۱۳

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَتَانَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ۝۱۴

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝۱۵

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْزِلْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْثَرُ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۝۱۶

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَنَاءَ عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صُِعْقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۷

۱۳۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھئیں
تہا کوں اوں عذاب کنیں ڈرلے جیرھا عاد
تے ثمود دے عذاب آلی کار۔

۱۵۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے اگودی
تے پھجودی رسول آئیں تے آکھئے نیں
جو تہاں اللہ دے سوا کیوں دی عبادت
نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب چاہے ہا
تے فرشتے لہا دے ہا تے بے شک
اساں جیرھی کال نال تہا کوں پٹھیا گئے اول
کوں نئے منیدے۔

۱۶۔ عاد قوم نے ملک ورج ناحق وڈائی
کیتی تے آکھوئے جو اساں کنیں زیادہ طاقت
والا کون۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو بیشک
اللہ جیس انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کنیں
زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا
انکار کریندے ہن۔

۱۷۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی اتھاری
پٹھی تے اونحس بڑنہ ہن تاں جو اساں
انہیں کوں دنیاوی زندگی ورج ذلت دا
عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب
زیادہ ذلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد
نہ کیتی ویسی۔

۱۸۔ تے ثمود، اساں انہیں کوں سدھا راہ
ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کنیں گمراہی کوں
زیادہ پسند کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے
کھٹ عذاب انہیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑیئے۔

۱۹۔ تے اساں مومنین کوں جیرھے ڈردے ۱۹ وَجَنَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۹﴾

ہن بچا گدھا۔

۲۰۔ تے جیرھے ڈنہہ اللہ دے دشمن جیندے کر کے بھا دو نیتے ولسن تے ۲۰ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۲۰﴾

او ونڈ تیج ولسن۔

۲۱۔ جیلھے او اونڈے (دورخ دے) کولہو آوسن ۲۱ حَمَّ إِذَا مَا جَاءَ وَهَذَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَنُحْمُهُمْ وَابْصَارُهُمْ وَاُولُوهُمْ جُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۱﴾

انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں نے کن تے اکھیں تے چمڑے اتھیں نے خلاف گواہی بڈلین۔

۲۲۔ تے او اپٹے چمڑیں کوں آکھسن تہاں ۲۲ وَقَالُوا الْجُلُودُ لَهُمْ لَمْ يَشْهَدْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۲﴾

شاٹے کوں پلوئے تے اوں تہا کوں پہلی دفعہ پیدا کیئے تے تہاں ہونڈو ولٹے۔

۲۳۔ تہاں اپٹے عیب ات گالوں نہ ۲۳ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

تہاں گواہی نہ ڈے ڈیون تے اصل تہا ڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ تہا ڈے ہوں سارے عملیں کوں نہیں چاٹدا۔

۲۴۔ تے اے تہا ڈا غلط خیال ہا جیرھا ۲۴ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ فَاصَبْحَتْكُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ ﴿۲۴﴾

تہاں اپٹے بے متعلق کیئے، این تہا کوں تباہ کیئے تے تہاں گھاٹا پاوٹ والیں وچو تھی گیو۔

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَابِينَ ﴿۵۰﴾

۲۵۔ بے اوصیر کرن تے دوزخ انہیں دا
لکائنہ تے ہے اے خدا دی درساں نال
آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرُونًا فَزَيْتُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۵۱﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اے نیجے سبگتی لا
ڈتن جنیں انہیں دے اگو تے پھوڑے
عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں
کیتے ادبا گال پوری تھی جیڑی جنیں تے
انسانیں وچوں پہلی تو میں تے پوری تھی ہاں
بے شک او گھانا پاوٹن والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْعَوَافِي لَهُ لَعَلَّكُمْ تُغْلَبُونَ ﴿۵۲﴾

۲۷۔ تے کافرین آکھئے ایس قرآن کوں نہ
سٹو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو
تساں ڈاڑھے تھی دنجو۔

فَلَنذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾

۲۸۔ اساں ضرور کافرین کوں سخت عذاب دامزہ
چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا
پھوں میرا بدلہ ڈلیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الثَّانِي لَهُمْ فِيهَا دَاسِرُ
الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۵۴﴾

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ
اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت
تیں رہن دا گھر۔ اے بدلہ اوندا جو او
ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمْ ثَمَنًا
أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿۵۵﴾

۳۰۔ تے کافرین آکھئے اے ساڈے رب
ساکوں جنیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا
جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کول پٹے
پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب
کنیں زیادہ ذلیل تھی دنجن۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَتَخَفُوا وَلَا تَخْشَوْنَ وَابْتَهِمُوا

۳۱۔ بے شک جیڑے آہن جو اللہ ساڈا رب
تے دل ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْبَيْتَةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے بسن تے او آکھن تساں نہ
ڈرو تے نہ مونجھے تھیوو تے اوں جنت
نال خوش تھیوو جیندا تہا کوں وعدہ ڈتا گیا ہا۔
۳۲۔ اساں تہا ڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وِچ
دی تے آخرت وِچ دی تے جنت وِچ
تہا ڈے کیتے جیڑھی شے کوں تہا ڈا دل
کریسی ہے پئی تے تہا کوں بلسی جیڑھی شے
منگسو۔

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُیْ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ہوں بخشن والے ہوں مہربان خدا
ولو مہمانی ء۔

نَزَلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ء جیڑھا
اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے
آکھئے بے شک نیں فرمانبرداریں دتو ہاں۔
۳۵۔ نیکی تے بدی کہو جسیں نہیں تھی بگیاں
تے توں بُرائی دا جواب چنگائی نال ڈے
توں ڈیکھیس جو تیرے تے اوندے
درمیان جیڑھی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی
جیویں گھانا سنگتی۔

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾

وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ اِدْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَانَهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ اے کم محض صبر کرن والے کر سگدن
تے یا او کر سگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا
حصہ ملیا ہویا ہووے۔

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے
تے توں اللہ دی آم شام منگ بیشک
او ہوں سٹن والا تے ہوں جائن والا ء۔

وَ اِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نِزْغٌ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ رات تے ڈینہ تے سمجھ تے چنہ
اوندے نشانیں وچو ہن۔ تساں سمجھ تے

وَمِنْ آيَاتِهِ الْاَيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَاقِفًا لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقْنَاهُ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۰﴾

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سیس کوں سجدہ
کرو۔ جس انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں
ہوں ہک دی عبادت کریندے عورتاں۔

فَاِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بَالْيَلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْخَنُونَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیرے رب
دے کولو او بندے ہن جیرے رات دینہ
اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنَّكَ تَرٰى الْاَرْضَ خَاشِعَةً
فَاِذَا اَنْزَلْنَا عَلَيَّهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
اِنَّ الَّذِي اٰخِيَاَهَا لَمُنٰى الْمُؤْتٰى
اِنَّهٗ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تے اوندے نشان دھو اے وحی ہے
جو بے شک توں زمین کوں بر بڑھیں
تے جیلے اساں اوندے اُتے پانی
لیندے ہیں اونکوں توں زندگی مل ویندی
تے ودھن پئے ویندی بے شک جس
اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا
کرٹ والا بے شک او ہر چیز تے قادر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
اَمَّا الَّذِيْ فِي النَّارِ خَيْرٌ اَم مِّنْ يَّآتِيْ اٰمِنًا يُّؤَمِّرُ
النَّفِيسَ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ بے شک جیرے ساڈی آیات وچ
غلطیاں کڑھیندن او اساں کنیں ٹک نہیں
سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سیادسی
او چنگا بے شک جیرھا قیامت دے دینہ
امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو
بے شک او بڑھا پئے جو تساں کریدے
۳۳۔ بے شک جیرے ذکر (قرآن) دا انکار
کریندن جیلے انہیں دو آئے تے بیشک
او غالب کتا بہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْ كُنَّا جَاءَهُمْ وَاِنَّهٗ لَكٰذِبٌ
عٰزِزٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے بھو
آ سگدے اونکوں سیاتے تے حقیں ملے
خدا لہائے۔

لَا يَأْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْ يَمِيْنٍ يَدِيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ
تَنْزِيْلٌ مِّنْ حٰكِمٍ حَمِيْدٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تیکوں ہی مرف او ہا گال کیتی ویندی

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قَبِلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝۳۱

جیرہی تہیں کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی
گہی ہائی۔ بے شک تیرا رب بخشش والا
تے دردناک عذاب ڈیون والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ
ءَا عَجَبٌ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى
وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًّى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ۝۳۲

۳۵۔ تے جے اسان اینکوں عجی بٹاؤں ہا
(عربی دے سوا کیس پی زبان وچ لساؤں ہا)
تے اے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح
کا نہیں کیا عجی زبان نے عربی بنی (مٹھاندنیں) توں آکھ اے
مونس کیتے ہدایت تے شفاء تے جیرہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نہیں منیرے انہیں دے کنیں وچ پوڑ
تے انہیں کوں پتہ کا نہیں اسے لویں
ہن جیویں کیس کوں پریں کنیں سڈیا ونجے
۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی
ہائی۔ اوں دے وچ اختلاف کیتا گئے تے
جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوے
ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوے ہا
بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ
اوں شک وچن جیرہا تباہ کرن والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِبْقَتِ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّىَ بَيْنَهُمْ وَلَاقَهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝۳۳

۳۷۔ تے جیرہا چنگے کم کریسی اوں اٹواں ہونکوں
باسی تے جیرہا برائی کریسی اوں اٹواں گناہ اونکوں
تھیں تے تیرا رب اپنے بندیں
تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ۝۳۴

۳۸۔ قیامت دا علم ہوندو دلایا ویندے تے جیرہا گوشیں
وچ پھل کڈھیندے تے ترمیم اپنے ڈوہ وچ
چیندی یا چٹیدی اونکوں پتہ ہوندے، او جڈاں
لوکیں کوں سڈ کے آکھی میڈے شریک کتھاں، او
آکھن اسان تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچ

إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْمَامٍهَا وَمَا تَخِيلُ مِنَ الْأَنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْبِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ سُورَكَايَ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَيْءٍ ۝۳۵

اینداکوئی نگاہ کا نہیں۔

۴۹۔ اس کہیں پہلے او جیرھے معبود سب بندے ہن
اورل ولسن تے انہیں کول یقین ہتی ویسی جواد
کھٹائیں نہیں بھج سگدے۔

۵۰۔ انسان چنگائی دی دُعائیں نہیں تھکداتے ہے
اوکوں تکلیف آونجے تے نا اُمید ہتی ویندے۔

۵۱۔ تے بے اسال اذنوں رحمت دامزہ چھاؤں ڈکھ
پہنچن دے بعد تے اکھن پئے ویندے اے میڈا حق
ہاتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے بے میکوں
میڈے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کیتے
بہوں چنگیاں نعمتاں ہوں پیاں تے اسال کافریں کول انہیں
دے اعمال واضر وریسوں تے انہیں کول بہوں سخت
عذاب چھیسوں۔

۵۲۔ تے جیلھے اسال انسان تے انعام کریندے یس
تے اوندہ پھیر گھندے تے اسال کہیں ہک پاسے ہتی ویندے
تے جیلھے اذنوں تکلیف پہنچدی تے او وڈیاں وڈیاں
دُعائیں کرٹ پئے ویندے۔

۵۳۔ توں انہیں کول اکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ ولو ہوے
تے تساں اوندانکا کر ڈپوتے اول کہیں ودھ گمراہ کون ہوسی
جیرھا سچ کہیں بھج ونجے۔

۵۴۔ اسال ساری دنیا وچ کھنڈیے ہوئے لکس کول اپنے
نشان ضرور چھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ وی تے
آخراے گال ظاہر تھی ویسی جواسے (قرآن) سچ تے کیا انہیں
کیتے اے کافی نہیں جواللہ ہر شے تے مکران۔

۵۵۔ سُنو بے شک او اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے
پین سُنو بے شک او ہر شے کول گھرا پانی کھڑے۔

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَّمَا
مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ۵۹

لَا يَسْتَمِرُّ إِلَّا نَسْأَنُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَشَرُ الشَّرِّ
فَيُؤَسُّ قَنُوطٌ ۶۰

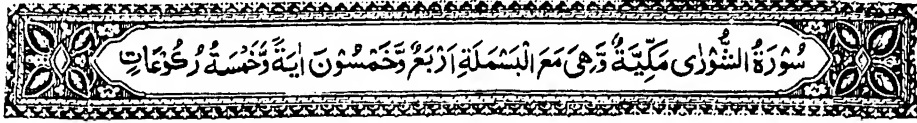
وَلَيْنِ أَذْفَنُهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْنَنُهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنِ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحَصَّةِ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ۶۱

وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجْمَانِيَّةً
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۶۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيذٍ ۶۳

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۶۴

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ إِلَّا أَنَّهُ
يُكَلِّمُ شَيْءٌ مُجِيبٌ ۶۵

سورہ شوریٰ مکی ۷۷ آیتیں ۵۴ ایتیاں تے ۵ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
- ۲۔ ساری صفیتیں والے بزرگ۔
- عَسَقُ ③
- ۳۔ چائن ڈالے سن والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی ۷)
- ۴۔ ایویں نبیڈوتے نیں کین پہلے لوکیں دو وحی کریندے
اللہ غالب تے سیانا ۷۔
- اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④
- ۵۔ جو آسمانیں تے زمین مچ سب ہوندا تے اوہوں اُچا تے ڈدار۔
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑤
- ۶۔ حتی بگدے جو آسمان انہیں دے اتورٹ کے ڈھ
پون تے فرشتے اپٹے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان
کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنُو
بے شک اللہ بہوں بخش ڈالالتے بہوں مہربان۔
- وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ⑥ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑦
- ۷۔ جیرے اوندے سوا بے سنگتی بنا گھندن، اللہ انہیں
تے نگران تے توں نگران نویں۔
- وَكَذَلِكَ أَذِينَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْبَعْثِ لَا رَيْبَ فِيهِ قَوْمٌ فِي الْجَنَّةِ وَقَوْمٌ فِي السَّعِيرِ ⑧
- ۸۔ تے ایویں اساں تیرڈو قرآن عربی وچ وحی کیتے تاں
جو توں دستیں دی ما (منکے) تے اوندے چودھار کول
ڈرانویں تے کٹھے تھیون دے ڈینہہ کنیں ڈرانویں تے
اوندے وچ کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت وچ ہوسی
تے ہک ٹولہ دوزخ وچ ہوسی۔
- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يَدْعُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَةٍ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ⑨
- ۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کول ہکا اُمت بنا
ڈیوے ہاتے اصل اد جینکوں چاہندے اپنی رحمت
وچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سنگتی تے

امادی میں۔

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوا بے گنتی بنا گدھن، اللہ ہی سکتی ہے
اور ہمو میں کوں جیند کریندے تے او ہر شے تے
قادر۔

۱۱۔ تے جے ایں گال وچ تہاڑا اختلاف تھیوے تے
اوندافیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیرہا میڈا رب
میکوں اوندے اتے بھروسہ تے میں ہوند و جھکل
۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بناوٹ والا تہاڑے
اپنے وچواں جوڑے بناوٹ تے ڈنگریں دے دی
جوڑے بنائسی اوندے وچ تہاڑوں ودھیندے
اوں جیہاں کوئی نہیں تے او بہوں سنن والا تے
ڈیکھن والا

۱۳۔ آسمان تے زمین دیاں کُنیاں ہوں کینں ہن۔
جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
تنگ کریندے، بے شک او ہر شے کوں جانے

۱۴۔ اوں تہاڑوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں
نوح کوں کیتی ہائی تے ہُن تیبے اتے ایندی وحی
کیتی ہے تے جیندی وصیت اسان ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ کوں دی کیتی ہائی جو تساں دین کوں قائم
کرو تے انجوانج نہ تھیو، مشرکین کیتے او گال بہوں
اوکھی ہے جیند و تساں انہیں کوں سبیلے، جینکوں
اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چُن گھندے تے جیرہا
اوندو جھکے اونکوں سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اوں دیلے کیتے جھلے
اونداعلم انہیں کینں آگئے۔ ایندی وچر اپت دی ضد
تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدتیں ہک گال

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُحْيِي شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۝

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنْ آقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
 عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضَّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أَوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَفْسٍ شَكٍّ مِنْهُ قَرِيبٍ ۝۱۵

دافصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہاتے انہیں دافصلہ تھی گیا ہوئے ہاتے جنہیں کوں کتاب داورث بنایا گیا، انہیں دے بعد اداوندے بارے وح بے چین کرن والے شک وح پئے ہوئے۔

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۶

۱۵۔ تے ایس دین دوتوں سب تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پرکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کرتے آکھ اللہ سیں جیہی کتاب لہائی عیس اوکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڑے وح انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڑا رب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڑے اعمال تہاڑے کیتے ہن، تہاڑے تے ساڈے درمیان کوئی بھیسڑا کاو نہیں، اللہ ساکوں کٹھا کرہی تے ہوندو ونبھٹے

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۷

۱۷۔ جیرھے لوگ اللہ دے بارے وح بھیسڑا کریندن بعداوندے جوادوکوں بہوں سارے لوگ میندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور تروڑڈتی ویسی تے انہیں تے غضب لمسی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝۱۸

۱۸۔ اللہ اوہے جس سج نال کتاب لہائی تے ترکڑی وی تے تیکوں کیٹ ڈسیئے جو مقررہ وقت کو لہوے۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۱۹

۱۹۔ جیرھے اوکوں میندے نیس اداوکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کیں ڈردن تے جاندن جو بے شک جیرھے اول وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وچن۔

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۲۰

۲۰۔ اللہ اپنٹے بندیں تے مہربان تے جیکوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والا تے غالب۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیرھا آخرت دی رٹھ چاہندے اسل اوندے کیتے اندی رٹھ ودھا ڈیندے ہیں تے جیرھا دنیاوی رٹھ چاہندے اوکوں دی اوندے وجوڈیندے ہیں تے

اور آخرت و حج کوئی حصہ نہیں۔

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ①

۲۲۔ کیا انہیں دے شرکین جیرھے انہیں کوں اینجھا
دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا فیصلے
دی گال نہ بھی گئی ہوندی تے انہیں وح فیصلہ کر ڈتا
ونچے ماتے بے شک ظالمیں کیتے دردناک عذاب۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا يَأْتُونَ
بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہریں اپنے عملیں کیں ڈرے
پین تے (عذاب) انہیں تے ضرور اونٹے تے جیرھے
مومن تے نیک عمل کریندن اور جنت دے باغیں وح
ہوسن انہیں کیتے انہیں دے رب دے کو بہو اور سب
کچھ ہے جو او چاہن تے اے بہوں ڈانفل۔

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ
الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ③

۲۴۔ اللہ سیئیں (فضل) دی خوش خبری ڈیندے اپنے
مومن تے نیک عمل کرن والے بندیں کوں توں اکھ میں
تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے
جیرھائیگی کر یسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سوٹھا کر
ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخش والا تے قدر کرن والا
۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ پدھے تے جے اللہ
چاہے تے تیبڈے دل تے مہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ
کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشانیں نال قائم
کر ڈیندے بے شک او دیں دی گاہیں کوں چاٹن
والا۔

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا النُّوَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ④

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَتَجِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّقَ الْحَقَّ
يَكَلِّتُهُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

۲۶۔ او ہوو جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے
تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تئساں کریندے او
چاٹدے۔

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ⑥

۲۷۔ تے او مومنین تے نیک عمل کرن والیں دیاں دُعائیں
سُنڈے اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے
کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَيَنْصِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
مِّن فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑦

۲۸۔ جے اللہ اپنے بندیں کیتے رزق دواہا ڈیوے ہاتے
اے زمین وح منہ زور تھی وچن ہا اصل او جتنا چاہندے
اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنے
بندیں کینیں باخبر تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۹۔ تے او ہور جیرھا مہینہ وسیندے اوندے بعد
جملے لوک نا امید تھی دیندن تے اپنی رحمت کھنڈاؤن
تے او ہونگتی تے پہوں صفتیں والا ۷۔

۳۰۔ تے اوندے نشانیں وچوہ آسمانیں تے زمین
دی پیدائش تے انہیں وح جیرھے جانور پیداکیتسی،
تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کوکھا کر ڈیون تے
قادیر۔

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہاکوں پنہجی ۷ او تہا ڈے
علیں دی دج کین ہوندی ۷ تے او پہوں سارے
گناہ معاف کر ڈیندے۔

۳۲۔ تے تساں زمین وح ادنکوں ہر انوہے سگدے
تے اللہ دے سوانہ تہا ڈا کوئی سنگتی ۷ تے زکوئی امدادی
۳۳۔ تے اوندے نشانیں وچوہ سمندر وح ٹرن والیاں
پھاڑیں جیڈیاں بیٹریاں ہن۔

۳۴۔ جے او چا ہوے تے ہوایش کوں کھڑا ڈیوے
تے بیٹریاں پانی دے اُتے کھڑیاں رہ وچن، بے شک
ایندے وح ہر صبر کرٹ والے تے شکر کرٹ والے کیتے
نشانیاں ہن۔

۳۵۔ یا انہیں دے عملیں دی وجہناں انہیں کوں ہلاک
کر ڈیوے تے او پہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے
۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے بارے وح
بحث کریندن انہیں کوں او جانڈے۔ تے انہیں

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ۱۹

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۲۰

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ
فِيهِمَا مِنْ ذَاتَةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَنَعِهِمْ إِذْ يَنْشَأُ
قَدِيرٌ ۳۰

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كُنْتُمْ آيْدِكُمْ
وَتَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۳۱

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۳۲ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۳۳
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۳۴

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَصَاكَ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۳۵

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۳۶

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
مُجِيزٍ ۳۷

کیتے بھن دی کوئی جانیں۔

۳۷۔ تے جو تہا کوں ڈٹا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان تے جیرہا لکھیں ہے او چنگاں تے ہائی رہوئی والا انہیں کیتے جیرہے مومن تے اپنے رب تے بھر دسہ کریندن۔

۳۸۔ تے جیرہے وڈیں گناہیں کیں تے بے حیائی کیں بچدن تے جیرہے ویلے انہیں کوں کاوڑ بگدی و اد معاف کر ڈیندن۔

۳۹۔ تے جیرہے اپنے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے او ندے وچو خرچ کریندن۔

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ گھندن۔

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہو تارا بُرائی تے جیرہا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے او ندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کوں پسند نہیں کریندا۔

۴۲۔ تے جیرہے ظلم دے بعد بدلہ گھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں آوندا۔

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے آوندے جیرہے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوئی والا عذاب۔

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلا کم۔

۴۵۔ تے جیوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد او ندا کوئی سبکتی کا نہیں تے توں ظالمیں کوں ڈہدیں جیلھے

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿۴۰﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا مَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسْئِلٍ ﴿۴۲﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بَغْيًا الْحَقُّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

وَلَمَنِ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدْيٍ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ

إِلَى مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۝

او عذاب ڈہن آبدن کیا ایس عذاب کوں ہٹاؤں
دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِّنَ الدَّلِّ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈہریں جو او عذاب دے
اگو پیش کیلتے دین ذلت نال نویٹے پئے ہوسن تے
جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک
جیرھے لوکیں اپنے آپ کوں گھانا ڈتے بے شک
اوسھے گھانا پاؤں والے ہن تے انہیں دے ٹہری
قیامت دے ڈینہہ سٹو بے شک ظالم کھڑو ہون والے
عذاب وچن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کوں اللہ
دے سوا امداد ہون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے او ندے
خلاف کوئی راہ کا نہیں۔

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ مَّالٍ جَا تَوْمِدٍ وَمَا لَكُم
مِّنْ تَكْوِيْدٍ ۝

۴۸۔ ایس کیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا اللہ ولول نہیں
سگدا تساں اپنے رب الا سٹولوں ڈینہہ تہا ڈی نہ پناہ
ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ
بِهَا وَإِنْ نُصِيبْهُمْ سَيْئَةً يَمَسُّ مَا قَدَّمَتْ آيَاتُنَا بِهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

۴۹۔ تے جے او مند پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں
تے نگران بٹا کے نہیں پٹھیا، تیبڈا کم محض پچا ڈیون
تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔
اوندے تے اکثر تے دیندے تے جے انہیں کوں مصیبت
آونجے انہیں دے عملیں دی وجر نال، بے شک انسان
ناشکر ابن ویندے۔

يَلَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَ يَهْبُ لِمَنْ يَّشَآءُ
الذَّكَوْرَ ۝

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے
جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے
چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے
۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر لا ڈیندے تے جیکوں
چاہندے مڈھبٹا ڈیندے، بے شک او جانن والا

اَوْ يَزُوْجُهُمْ ذَكَرًا وَ اِنَاثًا وَ يَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ
عَقِيْمًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝

تے قادر۔

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سے اوندے
نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے
بچھو۔ تے یا رسول پھٹے۔ تے جیندے اُتے چاہندے
اپنی مرضی نال وحی کیندے۔ بے شک اوہوں اُچا تے سیانہ

۵۳۔ تے ایویں اُساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام
لہائے تے توں نہ چاندانوں جو کتاب کیا ہے تے
ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اُساں نور بنائے جیندے
نال جیکوں اُساں چاہندے ہں اپنے بندیں وچو
سدھارہ ڈکھیندے ہں۔ تے بے شک توں سدھ
راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

۵۴۔ اوں اللہ دارہ جیندے کہتے ہے جو آسمانیں
وچ تے زمین وچ۔ سنو سارے معاملات اللہ
دو دین۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ
مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝۵۲

وَكُلِّ لَكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۳

يَرْطِلُ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۴

سُورَةُ الزَّخْرَفِ مَكِّيَّةٌ وَرَهِىَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبْعَةً رُكُوعَاتٍ

سورہ زخرف مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ③
- ۲۔ بہوں صفیتں والا تے بزرگ خدا ۷۔
 ۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیون
 والی اے کتاب گواہ۔
- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④
- ۴۔ بے شک اساں ایہکوں عربی قرآن بٹائے تاں
 جو تہاں عقل کرو۔
- وَأَنَّهُ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ⑤
- ۵۔ ادام الکتاب ورح جیہی ساڈے نزدیک
 بہوں شان والی تے ستمپ نال بھری ہوئی ۷۔
- أَفَنصْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥
- ۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوں
 جو تہاں حد کنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔
- وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦
- ۷۔ تے اساں کے تارا رسول پہلی قومیں ورح پٹھیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧
- ۸۔ جیرہ ویلے انہیں کیں کوئی نبی اوندا ادا اوندے
 نال مشکریاں کریندے ہن۔
- فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَوْا فِي الْأَوَّلِينَ ⑨
- ۹۔ اساں انہیں کیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں
 ہلاک کر ڈتا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال
 گذر چکی ۷۔
- وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩
- ۱۰۔ جے توں انہیں کیں پچھیں جو آسمان تے زمین کیں
 پیدا کیتن تے او ضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے
 جائن لے خدا پیدا کیتے۔
- الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪
- ۱۱۔ جس تہا ڈے کیتے زمین کوں دچھاٹا بٹائے تے
 تہا ڈے کیتے اوندے ورح رستے بٹائیں تاں جو تہاں

ہدایت پاؤ۔

۱۲۔ تے جسں تہاڑے کیتے آسمان کیں اندازے نال
پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں
وسوں کر ڈتے تے تساں وی ایویں کڈھئے ویسو۔

۱۳۔ تے جسں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہاڑے
کیتے ہڈیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تساں سوار
تھیندے ء۔

۱۴۔ تاں جو تساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ ونجو
تے اوندے اُتے بہن دے بعد اپنے رب دی نعمت
کوں یاد کرو (اوندے شکر کرو) تے آکھوپاک او ذات
جسں اینکوں ساڈے تابع کیتے اساں اینکوں اپنے
تابع نہ بنا سگدے ہاے۔

۱۵۔ تے بے شک اساں اپنے رب دودل ونجے۔

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے
حصہ بنا ڈتے (آہن چھوہریں ہرنڈیاں) بیشک
انسان کھلا کھلا نا شکرا ء

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنے کیتے
چھوہریں بناؤنسی تے تہاڑے کیتے چھوہر۔

۱۸۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں غمش خبری ملدی ء
اوندی جیڑی او خدا کیتے آبدے (چھوہری) تے اوندے
منہ کالا دھوں سخی ویندے تے بہوں کوڑ تیج ویندے

۱۹۔ کیا جیڑی ہک نہیں وچ پلدی ء تے جیڑے وچ
اپنے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا
کیتے ہے)۔

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیڑے اللہ دے ہا نہیں ہن
انہیں لوکیں ترمیں بنا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
بِهِ بَلَدًا مَّيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۲﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۳﴾

لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ ذَرُّوا زُرْعَةً رَبِّكُمْ
إِذَا انْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۴﴾

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾
وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾

أَمَّا اتَّخَذَ مِنَّا يَتْلُو بَدِيًّا وَأَضْمَكُم بِالْبَيْنِينَ ﴿۱۷﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۸﴾

أَوَمَنْ يُنَشِّئُ فِي الْجَنَّةِ وَهْوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ﴿۱۹﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِآثًا
أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَكَنَ شَآءَتِهِمْ وَيُنَلِّوْنَ ﴿۲۰﴾

تھیروں ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پھیا ویسی۔

۲۱۔ تے او آہن بے رحمن خدا چاہے ہاتے اساں
انہیں دی عبادت نہ کردوں ہا۔ ایس کمال دا انہیں کوں
کوئی علم کاہ نہیں ادایویں ڈھکو سلعے مریدے پین۔
۲۲۔ یا اساں انہیں کوں ایس کنیں پہلے کتاب ڈتی ۽ جیکوں
او پکڑی پین۔

۲۳۔ اصل او آہن بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں ہک طریقے تے کم کریندا ڈٹھے تے اساں انہیں
دے پیریں تے ٹر دے رہ ویسوں۔

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ
رسول پٹھے انہیں دے امیر لوکیں مض اے آکھے جو
بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے
تے ڈٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں
تے ٹر دے ویسوں۔

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں جیگی تعلیم
گھن کیا ہواں جیس دے اُتے تےساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں عمل کریندا ڈٹھے انہیں آکھے اساں جو توں گھن
کے آئیں اوندا انکار کرنیہیں

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گردھے تے توں ڈکھ
جھٹلاوٹن والیں راکیں بھانجیاں۔

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیم اپنے پیو کوں آکھے تے اپنی
قوم کوں جیندی تےساں عبادت کرنیہیں ۽ میں
انہیں کنیں باہر دہاں۔

۲۸۔ سوائے اوں خدادے جس میکوں پیدا کیتے تے
بے شک میکوں سدھاراہ ضرور ڈکھلیسی۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ①

أَمْ أَمِنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِنُونَ ②

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ③

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتَرَفُّوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ④

قُلْ أَوَلَمْ جِئْتُكُمْ بِالْهُدَىٰ وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ⑤

فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑥

وَرَأَىٰ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ⑦

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ⑧

۲۹۔ تے اوں تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ دتا تاں جو ادھر تک کنیں اُرک وکھن۔

۳۰۔ اصل یس انہیں کوں تے انہیں دے پوڑا دیں کوں فائدہ پہنچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان کر دیا وں والا رسول وی آیا۔

۳۱۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے جادو و تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہں۔
۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ڈو ڈوہی وستیں دے کہیں بندے تے کیوں نہیں لہا یا گیا۔

۳۳۔ کیا او تیبے رب دی رحمت کوں وندیندن اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی داسماں وند دیتے۔ تے اساں انہیں وچو کچھ لوکیں کوں بے لوکیں اچا تہہ بڑے تے نتیجہ اے تھئے جو کچھ لوک نہیں دا مذاق ادا وں پئے گیٹن تے تیبے رب دی رحمت اوں کنیں بہوں چنگی جو او کٹھا کریندن۔

۳۴۔ تے بے لوکیں دے کہو کچھ تھی وچن دا ڈرنہ ہوے ہا تے اساں رحمن خدا دے کافر دی چھتیں کوں تے پوڑیں کوں جیندے اتے او چڑھدن چاندی دا بنا دیوں ہا۔

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے ہانچیں کوں جیندے اُتے او ٹیک لا پہندن۔

۳۶۔ تے سونے دا بنا دیںدے تے اے سب کچھ دنیاوی زندگی داسماں تے آخرت تیبے رب دے حضور متقیں دی

۳۷۔ تے جیر ہا رحمن خدا دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْغَرَبِينَ عَظِيمٍ ﴿۳۲﴾

أَلَمْ يَقْسُوا رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَآءًا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنَاسٍ نِّكَفًا بِالْأَخْسَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْمًا مِّنْ فَضَةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۴﴾

وَلِيُؤْتِيَهُمُ آثَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُنْكَرُونَ ﴿۳۵﴾

وَرُحُفًا وَإِن كُنَّا لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لِّهُ مَخْرَجًا مِّنْ حَيْثُ يَشَاءُ وَمَنْ يُتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لِّهُ مَخْرَجًا مِّنْ حَيْثُ يَشَاءُ

فَهُؤُلَہُ قَرِینٌ ﴿۳۷﴾ اسماں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر پئیندے
ہیں تے او اوند سگتی بڑ دیندے۔

۳۸۔ تے بے شک اداؤ کوں سدھی راہ کنیں کرکیندن
تے او خیال کریندن بے شک ادا سدھے رستے تے ہن۔

۳۹۔ تے جیلھے ادا ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈھے
تے تیڈے وچکار پچا دھ تے پرا دھ دا پندھ ہوے ہا
تے او ہوں بڑا سگتی ہے۔

۴۰۔ تے تہا کوں اچ ظلم کرٹ دے بعد کوئی شے فائدہ
نہیں بڑے سبکی جوبے شک تہاں تے تہا بڑے
سگتی عذاب وق کھے ہن۔

۴۱۔ کیا توں پوڑے کوں سنا سبکیں تے کیا اندھے
کوں سدھے راہ تے پچا سبکیں تے جیرھا کھلی
گرا ہی وق ہوے۔

۴۲۔ تے جے اسماں تیکوں گھن ونجوں تے اسماں انہیں
کنیں بد لر ضرور گھنسون۔

۴۳۔ یا تیکوں دکھاووں چیندا اسماں انہیں نال وعدہ
کیتے تے بے شک اسماں انہیں تے پورے غالب
ہیں۔

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے ادا کوں پکڑا متی کے
پکڑ بے شک توں سدھے رام تے ہوں۔

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی
قوم کیتے دی، تے جلدی تہاں کنیں پچھا دیسی۔

۴۶۔ تے جیرھے رسول اسماں تیکں کنیں پہلے پٹھیں
انہیں کنیں پچھ کیا اسماں رحمن خدا دے علاوہ معبود
بٹاؤن جنہیں دی پوجا تھوے۔

۴۷۔ تے اسماں موسیٰ کوں اپنیاں نشانیاں بڑے کے

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿۳۸﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
النَّسْرِ لَئِنِ فَبَسَ الْقَرِینُ ﴿۳۹﴾

وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿۴۰﴾

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْغَنَىٰ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۱﴾

فَأَمَّا نَذَاهِبَ بِكَ فَأَمَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿۴۲﴾

أَوْ نُزِيلَ لَكَ الْذِّی وَعَدْنَاهُمْ فَأَمَّا عَلَیْهِمْ
مُقْتَدِرُونَ ﴿۴۳﴾

فَأَسْمَعْ سَیِّدَا الْاِیْمٰی اِلَیْكَ اِنَّكَ عَلٰی صِرَاطٍ
مُسْتَقِیْمٍ ﴿۴۴﴾

وَاِنَّهٗ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنْشَرُونَ ﴿۴۵﴾

وَسَلِّ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا اَجَعَلْنَا
مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اِلٰهَةً یُعْبَدُوْنَ ﴿۴۶﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآیٰتِنَا اِلٰی فِرْعَوْنَ وَصَلَیْهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں
آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ جڑاں او انہیں دوساڑیاں نشانیاں گھن کے
اے تے او اوندی گال سٹن کے کھلن پئے گھینن۔

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ وَ

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرہا نشان ڈکھلیندے

ہا سے او پہلے نشان کینں بہوں وڈا ہوندا ہا تے

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۸﴾

اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گدھے تاں جو او
باز آونہن۔

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشُّرَاجِدُ امْعِنَا رَبَّنَا بِمَا عَدَدْنَاكَ

۵۰۔ تے او آبدے ہن جو اے جادوگر توں اپنے رب

کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے

یا دکر اکے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور

إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۴۹﴾

ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب ہمیں کمرڈتے

ہوں ویلھے او انہیں وعدہ ترورڈتے۔

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِي

۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وچ منادی کیتی آکھیں اے میڈی

قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا

میڈے ماتحت نہیں وہندے پئے کیا تساں

تُبْعُهُمْ ذُنُوبُهُمْ ﴿۵۱﴾

ڈبدے نوھے۔

أَمْرًا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ۚ وَلَا يَكَادُ

۵۳۔ کیا میں اس کنیں چنگا نہیں جیرہا ذلیل تے

گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

يُبِينُ ﴿۵۲﴾

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگن کیوں نہیں

لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

فَلَوْلَا الْبَقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ

۵۵۔ تے اولا اپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوند

آکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

السَّيِّئَةِ مُقَرَّبِينَ ﴿۵۳﴾

فَأَسْحَفَتْ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۴﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی تے اساں

انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۵﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں اسان پُرانا قصہ بٹا ڈتا تے ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَافًا وَمَثَلًا لِالْآخِرِينَ﴾

بعد وچ آون والیں کیتے عبرت۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ؎ ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِزَاقَهُ لِقَاءُ مِنْهُ يَبْصُرُونَ﴾

۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تیبڑے سامنے محض جھیڑے کیتے کریندن، اصل او ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيرُونَ﴾

قوم ای جھیڑے کار۔

۶۰۔ او تے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اسان انعام کیتا تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے نمونہ بنایا ہا۔ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

۶۱۔ تے جے اسان چاہندے زمین وچ تہاڈے وچو کبھ فرشتے بٹاڈیوں ہا جیرے تہاڈی جاتے آہا تھیوں ہا ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ مِّمَّنْكَ فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے تے تساں اوندے وچ شک نہ کرو تے میڈی گال ہذا صراط مُسْتَقِيمٌ ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

۶۳۔ تے تہا کوں شیطان سدھے راہ کنیں نہ روکے او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ دلیداں گھن کے آئے تے آکھیں میں تہاڈو سیائیاں گالہیں گھن آئیاں تے تاں جو او گالہیں تہا کوں سمجھاواں جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ؎، اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڈا رب اوندی عبادت کرو اے سدھاراہ۔ ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ كَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلَهِمْ﴾

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے ظالمیں کیتے ہلاکت نہ ڈکھ آ لے ڈینہ دا عذاب نال ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾

۶۷۔ او محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں تے ابھن گھٹ اوی تے انہیں کوں پتہ دی نہ لگیسی۔

- ۶۸۔ لوں بڑی ہوں سارے سبکتی ہک ڈوہے دے
دشمن ہوں سوائے متقیں دے۔
- ۶۹۔ اے میڈے بندے ۶۰ اج تہا ڈے اُتے
کوئی خوف نہیں تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔
- ۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں میندن تے مسلمان ہن
۷۱۔ جنت وچ پہو تساں تے تہا ڈاں زالیں خوشیاں
میندے دیکھو۔
- ۷۲۔ سونے دے تعال تے پیالے انہیں دودل ول
آندے دین اوندے وچ انہیں کوں اوکھ ملیسی
جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریں تے
تساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔
- ۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تساں اپنے عملیں
دی وچرنال وارث کیتے گئے ۷۴۔
- ۷۴۔ اوندے وچ تہا ڈے کیتے ہوں سارے پھل
ہوں جیرھے تساں کھوسو۔
- ۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ
رہسن۔
- ۷۶۔ انہیں کوں تھی نہ ڈتی ویسی تے اوندے وچ
نا امید تھی دین۔
- ۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اچھے اتے
ظلم کریندے ہن۔
- ۷۸۔ تے اوسڈ مرین جو اے بادشاہ تیڈا رب ساکوں
مار ڈیوے او اکھن تساں کافی دیر رہسو۔
- ۷۹۔ اساں تہا ڈوہ سج گھن کے آئے ہاسے تے اصل
تساں اکثر وچ کوں ناپسند کریندے ۸۰۔
- ۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں دی
- الْاٰخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۸
- يُؤْتِيْهِمْ مِنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خَالِدُوْنَ ۝۶۹
- وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُورِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷۰
- لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝۷۱
- اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُوْنَ ۝۷۲
- لَا يَغْتَرُّ عَنْهُمْ وَّهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝۷۳
- وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظَّالِمِيْنَ ۝۷۴
- وَنَادٰٓا يٰلِيْلِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ
قَالَ اِنَّكُمْ تَكُوْنُوْنَ
لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ
كٰرِهُوْنَ ۝۷۵
- اَمْ اَبْرَمُوْا اَمْرًا فَاَنَّا مُبْرَمُوْنَ ۝۷۶

انہیں دی تباہی وافیصلہ کمرگیدھے۔

۸۱۔ کیا اوخیال کریندن اسان انہیں دیاں لکیاں
ہویاں بگاہیں تے مشورے نے سبڑ دے، اے بگاں
نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

۸۲۔ توں آکھ جے رحمن خدا کوئی پتر ہوے ہاتے میں
سب کیں پہلے عبادت کراں ہا۔

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت اے رب دائر تہ
انہیں دی بگاہیں کنیں پاک۔

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ دے اوگند اچھلن تے
کھیڈن کڈن پے تیں اوڈینہ آونچے جیندا انہیں
کوں وعدہ ڈتا گئے۔

۸۵۔ تے اوہو جیرھا آسمان وح وی تے زمین وح
وی معبود تے اوسیان تے ہوں ہائٹ والاء۔

۸۶۔ تے بابرکت اوقات جیندے کیتے آسمانیں نے زمین
دی بادشاہت تے جو انہیں دے وچکار تے
اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنے۔

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیدن او
سفارش کرن دے مالک نہیں، سوائے اوندے جیرھا
پسچی گواہی ڈیوے تے او چاٹدن۔

۸۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں انہیں کوں کیں
پیدا کیتے تے او ضرور آکھن اللہ تے دل تساں کنتے
پھیرے ویندے۔

۸۹۔ تے اوندا اے آکھن (جو) اے میڈے رب بیشک
اے قوم نہیں میندی۔

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کرڈے تے آکھ تہاڈے
اتے سلامتی ہوے تے تہا کوں ضرور پتر بگ وئی۔

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَثُونَ ﴿۸۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلزَّخْمِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَذِيبِ ﴿۸۲﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَنَّا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَدُونَ ﴿۸۷﴾

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ يَقُولُونَ اللَّهُ فَأَتَى
يُؤْفَكُونَ ﴿۸۸﴾

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ قَدْ نَزَلَتْ فِي مَكَّةَ الْمَدِينَةِ وَتَمَّ الْبَسْمَلَةُ سِتُّونَ آيَةً وَتَمَّ ثَلَاثَةُ كُتُوبَاتٍ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے نال نال جبرہا بن مٹئے
 ۲۔ سب تعریفیں والا تے بہوں بزرگ خدا ہے۔
 ۳۔ تے کھول کے بیان کرن والی کتاب گواہ۔
 ۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بابرکت رات
 وح لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرن والے ہیں۔
 ۵۔ اوندے وح ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان
 کیتا ویندے۔
 ۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں
 رسول پھیندے ہیں۔
 ۷۔ اے تیبڑے رب دلو رحمت بے شک اوسٹن والا
 تے جانن والا ہے۔
 ۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھار اوندے رب جے
 تہاں یقین کرن والے ۶۰ ستاں۔
 ۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریںدے تے
 مریندے تہا ڈا رب تے تہا ڈے پہلے پیو ڈا بیس دا
 رب۔
 ۱۰۔ اصل اوشک وچ کھینڈ دے بین۔
 ۱۱۔ اتوں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں
 ظاہر تھیسے۔
 ۱۲۔ جبرہا لوکیں کوں ککا گھنسی اے درد ڈیون والا عذاب۔
 ۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک
- لَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ④
 فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤
 أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥
 رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ⑧
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑨
 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩
 فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانٍ مُبِينٍ ⑪
 يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫
 رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑬

اساں منیندے ہیں۔

۱۴۔ او کیویں یاد کر لیں تے انہیں کنیں ہن کھول کے بیان کرن والا رسول آگئے۔ اَنۡیَ لَهُمُ الدُّرُؤٰی وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِیْنٌ ۝۱۴

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گھن تے آکھئے نیں اینکوں سکھایا ویندے تے اے پاگل۔ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ۝۱۵

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسیں بے شک تساں ولا کفر کرن پئے ویسو۔ اِنۡتَا كَاٰشِفُوْا الْعَذَابَ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَاٰدُوْنَ ۝۱۶

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑیسیں بے شک اساں بد لکھن سبگدے ہیں۔ یَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰی اِنَّا مُنۡتَقِمُوْنَ ۝۱۷

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں آزمایا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔ وَ لَقَدْ فَتَنَّاۤ اَبۡنَاۤیَہُمۡ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ جَاۤءَهُمۡ رَسُوْلٌ کَرِیْمٌ ۝۱۸

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔ اَنْ اَدُوْا اِلَیَّ عِبَادَ اللّٰہِ اِنِّیْ لَکُمۡ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ۝۱۹

۲۰۔ تے اللہ دے سامنے وڈائی ذکر و بے شک میں تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔ وَ اَنْ لَا تَعۡلُوْا عَلَی اللّٰہِ اِنِّیْ اَتِیۡنَکُمۡ بِبَلٰطِیْنِ مُبِیْنٍ ۝۲۰

۲۱۔ بے شک میں اپنے تے تہاڈے رب دی آم شام وح انداں جو تساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔ وَ اِنِّیْ عٰذُتُ بِرَبِّیْ وَ رَبِّکُمْ اَنْ تُرۡجَیُوْۤا ۝۲۱

۲۲۔ تے جے تساں نوھے منیندے تے میکوں کلبا چھوڑ ڈیو۔ وَ اِنْ لَّمۡ تُؤْمِنُوْۤا لِیْ فَاَعۡتَرِلُوْۤا ۝۲۲

۲۳۔ اوں اپنے رب کوں سڈیے تے آکھیس بے شک اے مجرم قوم۔ فَدَعَا رَبَّہٗ اَنْ هُوَ لَاۤ اَهۡوَۤاۤیَ قَوْمٌ مُّجۡرِمُوْنَ ۝۲۳

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتورات گھن و ہنچ بے شک تہاڈا اچھا کیتا ویسی۔ فَاسۡرِعۡ بِعِبَادِیْ لِیَّلًا اِنَّکُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۝۲۴

۲۵۔ تے سمندر کوں بٹے بنا کے چھوڑ و ہنچ بے شک او غرق تھیون والا لشکر۔ وَ اَتَرِکَ الْبَحۡرَ رَهۡوًا اِنَّہُمۡ جُنُودٌ مُّغۡرَقُوْنَ ۝۲۵

۲۶۔ انہیں کے تلا باغ تے چشنے چھوڑین۔ کَمۡ تَرٰکُمۡ مِّنۡ جَنَّتٍ وَ عِیُوْنٍ ۝۲۶

- ۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔
 ۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑین جنہیں نال ادغوش تھے پٹے بن
 ۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بنا
 ڈتے۔
 ۳۰۔ انہیں تے نہ آسمان رُسنے تے نہ زمین تے انہیں
 کوں دھتی وی نہیں ڈتی گئی۔
 ۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرن والے
 عذاب کنیں پجائے۔
 ۳۲۔ تے اسان انہیں کوں اوں زمانے دے کوکس
 تے علم دی وجہ نال چُن بگدھاھا۔
 ۳۳۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے دین
 کھلی آزمائش ہائی۔
 ۳۴۔ بے شک اداے آبدن۔
 ۳۵۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندا نہ کیتا
 ویسی۔
 ۳۶۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آؤجے تئیں
 سچے ہوتے۔
 ۳۷۔ کیا او جگے بن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں
 پہلے بن اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا ہاتے بے شک
 او مجرم بن۔
 ۳۸۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جوا انہیں دے
 دیکار بے فائدہ تے کھینڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
 ۳۹۔ اساں انہیں ڈنایں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر
 لوک چائندے نہیں۔
 ۴۰۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر
 دَرُودُوعَ وَمَقَامُ كَرِيمٍ ۱۵
 وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا يَكْتُمُونَ ۱۶
 كَذَلِكَ وَأَوْثَقْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۱۷
 مَّا بَلَكَ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا
 مُنْظَرِينَ ۱۸
 وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ آلِهَيْنِ ۱۹
 مِنْ دُرُودُنَّ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ السُّرُورِينَ ۲۰
 وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۲۱
 وَاتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ۲۲
 إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ ۲۳
 إِن هِيَ إِلَّا مَوَدَّتُنَا أُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۲۴
 فَاَنظُرُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۵
 أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُيُوتٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ
 إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۲۶
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ۲۷
 مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ۲۸
 إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۲۹

وقت۔

۴۲۔ جڑاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

۴۴۔ بے شک کنوار پونی داوٹ

۴۵۔ گناہ گاریں دا کھاج

۴۶۔ پگھر یے تانے آلی کارڈ دھیں وچ اُپسی

۴۷۔ جیویں تیا پانی اُبلے

۴۸۔ ایشو پکڑو تے دوزخ دی آدھل تیں اینکوں

کھلیندے ونجو۔

۴۹۔ دل ایندے سر تے تن پائی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے مشریف (بٹروا) مانریں۔

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تساں شک کریندے ہاوے۔

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

۵۲۔ بائیں تے پیشیں وچ ہوسن

۵۴۔ ریشم پسین آئے سائے بہن

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں

سوریاں زالیں بنیسوں

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگوئیں تے امن وچ رہسن

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کول موت نہ اوسی، سولے

پہلی موت دے تے اللہ انہیں کول دوزخ دے

عذاب کنیں پچھسی

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُونِ ﴿٤٤﴾

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كَغَلِيِّ الْحَبِيمِ ﴿٤٧﴾

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

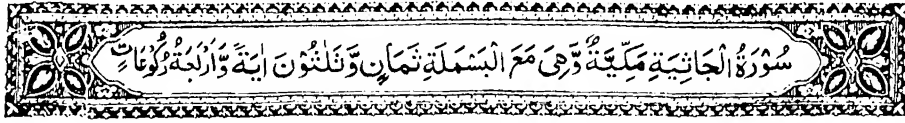
كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَ

وَقَهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

- فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۸﴾
- ۵۸۔ اے تہاڑے رب و افضل تے اے پہوں
وڈی کامیابی ء
- فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾
- ۵۹۔ تے اساں اینکوں تیڈی زبان تے سوکھا کر
ڈتے ماں جو اے نصیحت پکڑن
- فَازْتَقِيبَ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۶۰﴾
- ۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر نیندے
پین۔

سورہ جاثیہ مکی ۳۸ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگئے
ڈیوٹن والاتے بہوں مہربان۔
- ۲۔ سب صفیتں والاتے بزرگ خدائے۔
- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
- ۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا دلوتھی،
- ۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنین کیتے نشان۔
- ۵۔ تے ایویں تہا بڑے پیدا تھیون تے جانوریں کوں
زمین وچ کھنڈاؤن وچ یقین کرن والی قوم کیتے
نشان۔
- وَاخْتَلَفَ الْأَيْلُ وَالنَّهَارُ وَاللَّهُ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَةُ الْقَوْمِ يَعْقِلُونَ ③
- ۶۔ رات تے ڈینہر دے اگو پچھو آؤن تے جو اللہ سیں
آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں برقیون و بعد
وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاؤن وچ عقل والی
قوم کیتے نشان۔
- تِلْكَ آيَةُ اللَّهِ تَنْزُلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قُبَاً بَيْنَ يَدَيْكَ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَتِهِ يُؤْمِنُونَ ④
- ۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرہا اسان تیرے
سامنے سچ نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں
دے بعد کیرھی گال کوں منین۔
- وَنُزُلٍ لِّكُلِّ أَقَاكٍ أَتَيْنَهُمْ ⑤
- ۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیں۔
- يَسْمَعُ آيَةَ اللَّهِ تُنَزَّلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصْرُفُ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑥
- ۹۔ او اللہ دی آیات کوں سٹدے جیرہا انکوں
پڑھ کے سُنایاں ویندن، دل اکڑنیدارہ ویندے
جیویں اول سُنیاوی ناں ہوئے، انکوں بڑکھ ڈیوٹن
والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔
- وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑦
- ۱۰۔ تے جیلھے انکوں ساڈی آیات دا کجھ پترہ لگ
ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے

لو کہن جنہیں کیتے ذلیل کرٹ والا عذاب۔

۱۱۔ اوندے بعد دروخ وی ہے جو اوکمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بیندن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی سہ پیش دا انکار کریندن انہیں کیتے مشرک دی وجہ نال بڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۱۳۔ اللہ اوہے جیٹ تہا بڈے کیتے سمندر کوں کم مچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیڑیاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندہ افضل بگولوتے تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اوسارے واسارا اوں تہا بڈے تانے کیتے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشانن۔

۱۵۔ توں مومنین کوں اکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں بڈے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کرہی اوندہ فائدہ ہونکوں تھیسے تے جیرھا گندے کم کرہی اوندہ گھانا اذکوں تھیسے دل تساں اپنے رب دوولنے۔

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دارزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندہ علم آون دے بعد آپت دی منہ زوری دی دہر

مِنْ دَرَارِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجْزٍ أَلِيمٌ ۝۱۲

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَسْتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۴

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝۱۶

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الْغَلْيَتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۱۷

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

نال اوندے وح اختلاف کیتا بے شک تید ارب
قیامت دے ڈینہہ اوند فیصلہ کر لسی جیندے وح
او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ ول اسال تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے
چلے توں اوندی پیروی کرتے جیرے چاڈے نہیں
انہیں دی مرضی دے پھونناں چل ۔

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وح تیکوں کوئی
فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوبھے دے
سنگتی بن تے اللہ متقیں دا سنگتی ۶۔

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُذِقُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اے لوکس کیتے نشان تے ہدایت تے یقین رکھن
والی قوم کیتے رحمت ۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً عَنَّا هُمُ
وَمِمَّا تَتَّبِعُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ کیا بڑے کم کرن والے اے خیال کریندن جو
اسال انہیں کول اوں بنا ڈیسوں بیویں مومن تے
نیک کم کرن والے بن انہیں دامرٹ جیون ہک ہی
بہوں برا ۶ جو ا فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِنَّ جَزْءَ
كُلِّ نَفْسٍ لَّيْسَ كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کول حق نال پیدا
کیتے تے تاں جو ہر نفس کول اوندی کمٹ دا بدلہ ملے
تے انہیں تے ظلم نہ تھنسی ۔

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ
بَصِيرَتَهُ غِشْوَةً لِّمَن يَهْدِيهِ مِنَ بَعْدِ اللَّهِ
أَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ کیا تیں اول بندے کول بڑھے جیرھا پٹی خواہیں
کول معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال
گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس
تے اوندے اکھیں تے پردے پاتسی اونکوں اللہ
دے سوا کون سدھارا ۶ پھیلیسی کیا تیں نصیحت
نوحے پڑیندے ۔

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھے اے تے محض ساڈی دنیا دی
زندگی ۶ مرسوں تے دل جیندے تھیسوں تے ساکوں

عَلِمَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۵

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے
محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَإِذَا تَنَاطَلُوا عَلَيْهِمْ أَنُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ مَاءٌ مِّنَ السَّمَاءِ فَقَالَ تَحِيَّتُهُمْ
إِنَّا أَنزَلْنَاهُ إِنَّا كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۶

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں
ونیدن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہوا
آہن جے تساں سچے عرتے ساڈے پوڑاؤں کوں
گھن آو۔

قُلِ اللَّهُ يُخَيِّمُكُمْ ثُمَّ يُبْدِتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۷

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہا کوں جیندا کیتے ول تہا کوں
مریسی ول تہا کوں قیامت دے ڈینہہ کھڑا کریسی
جیندے آوٹ وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۝۲۸

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے
ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوساں ڈینہہ کھڑے لوک
گھانا پین۔

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ تَدْعِيٰ إِلَىٰ
كُتُبِهَا أَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹

۲۹۔ تے ہر اُمت کوں گویاں دے بھر ڈٹھا ہویا ڈیکھیں
تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دوسڈیا ویسی، اج تہا کوں
تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈٹا ویسی۔

هَذَا كِتَابُنَا يُنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِغُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۰

۳۰۔ اے ساڈی کتاب چیرھی تہاڈے خلاف وچ ایلیندی
ہے شک اساں جو تساں کریندے ہاوے لکھدے
رہ گئے ہیں۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَیِّنُ ۝۳۱

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے انہیں کوں
انہیں دارب اپنی رحمت وچ داخل کریسی تے اے
کھلی کامیابی۔

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِنَا تَنَزَّلُ عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝۳۲

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کوں آکھیا ویسی)
کیا تہا کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سنایاں ویندیں
ہن تساں اگر دیندے ہاوے تے تساں مجرم قوم
ہاوے۔

وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَنْدِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نُّظُنُّ اِلَّا غُلُظًا
وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِيْنَ ۝۴۳

۳۳۔ تے جیلھے اکھیا ویندا با بے شک اللہ دا وعدہ
سچ تے قیامت دے جڑینہ وچ کوئی
شک نہیں تسال آہرے ماوے ساکوں کوئی پرتہ
نہیں قیامت کیا ہے، اسال تے محض گمان
کمریندے ہں ساکوں یقین نہیں اوندہ۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۴۴

۳۴۔ تے اوں دیکھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں
ظاہر تھی ولین تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ
گھنسی جیندے اتے او کھلے ہن۔

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفْكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
وَمَا ذِكْرُكُمْ اِلَّا لَعْنَةٍ لِّمَن ظَلَمَ ۝۴۵

۳۵۔ تے انہیں کوں اگھیا ایس تسال جیویں آج دی
ملاقات بھل گئے ماوے، آج اسال ایوں تہاکوں
دی بھل ولیوں تے تہاڈا ٹھکانہ بھاء تے تہاڈا
کوئی امدادی کاہ نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنكُمۡ اٰتَخَذْتُمْ اٰلِهَٔ هٰٓؤُلَآءِ وَغَرَضْتُكُمْ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۚ فَاَلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْبَدُوْنَ ۝۴۶

۳۶۔ اے ات بگاہوں جو تسال اللہ دی آیتیں تے
کھلے ماوے تے تہاکوں دُنیاوی زندگی دوکھاڈتا
ہو یا ملے تے آج او اوندے وچ نہ کڈھیے ولین تے
نہ انہیں کوں کو لہو آوٹ ڈتا ویسی نہ فریاد سنی ویسی۔

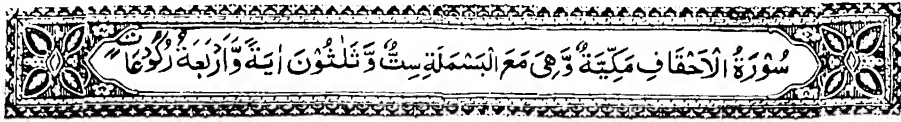
قُلِّلِ ۚ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِیْنَ ۝۴۷

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں
داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہانیں
دا پالناہار۔

وَلَهُ الْکِبَرِیَّآءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ ۝۴۸

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیا ہوندا (او ہو وڈا)
تے او غالب تے ہوں سیاناہ۔

سورة احقاف مکی ۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیہا بن

منگئے ڈیوں والا تے بہوں مہربان۔

۲۔ ساری منقیس والا تے بزرگ خدا ۷۔

حَمَّ ②

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا
دولہا بی گئی ۷۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

۴۔ اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
وجہ محض حق نال پیدا کیتے تے بہک مقرر مدت
کیتے تے جیرے کافرن او اوں کنیں منہ
پھرنیدن جتھو او ڈراٹے ویندن۔

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ وَاجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ ④

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیرے تساں خدا دے سوا
مبہود بنندے ۷ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ای کنیں
پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آتو یا علم دی دلیل
ڈیو جے تساں پچے ہوتے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَتَىٰ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُوْنِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
إِنِّي تُبْدِي بَيْنَ يَدَيْكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا آذَانٌ مِّنْ عِلْمٍ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

۶۔ اوں کنیں زیادہ گمراہ کون جیرھا اللہ دے سوا
اوں کول سبب بندے جیرھا قیامت میں اوں دی دعائیں
سُندا تے او انہیں دی دعا کنیں غافلن۔

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ
غَافِلُونَ ⑥

۷۔ تے جیلے کوک کٹھے کیتے ولسن او انہیں
دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت
دے منکر ہوسن۔

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑦

۸۔ تے جیلے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات
پڑھیاں دیندن تے کافر حق کول جیلے انہیں دواندے

وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ إِلَهُاتُهُمْ الَّتِي بَدَّلَتْ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَبَاجًا هُمْ هَٰذَا إِسْحَرُوا قُتَيْبِينَ ⑧

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھر گدھے توں آکھ جے میں
اینکوں گھر گدھے تے تساں میکوں اللہ دے
عذاب کنیں توہے پچا سبگدے او جاندے
جو گالیں تساں کریندے ء تہاڑے تے
میڈے درمیان او کافی گواہ تے او پہوں
بخشن والا تے ہوں مہربان۔

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہتیں تے
میں نیں ہاندا جو میڈے نال تے تہاڑے نال کیا سلوک
کیتا دلیں میں تے محن اوں وحی دی
پیروی کرینداں جبرھی میڈو اندی ء تے میں
تے محن ہک کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے
تساں ایندا الکار کریندے پئے ء تے بنی اسرائیل
وچو ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ء تے اوں
من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ء بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۲۔ تے کافر مومنین کوں آہدن جے اے
چنگا ہوئے ہاتے اساں کنیں پہلے ایمان
نہ گھن آون ہاتے جیکھے انہیں کوں ایندے
نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانا کوڑ
۱۳۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ
ڈکھاوٹ والی تے رحمت ہائی تے اے
کتاب جبرھی تصدیق کریندی ء تے عربی
زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے ،
تے نیکیں کیتے خوش خبری ء۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ء
كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ⑩

قُلْ مَا كُنْتُ بِذِمَّةِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَّلُ
بِي وَلَا يَكُمُ إِنِ اتَّبَعْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑪

قُلْ أَدْعَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكُفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَهِدٌ مِّنْ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ⑬

وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ وَهَٰذَا
كِتَابُ مُصَدِّقٍ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک جیسے آہن اللہ ساڈا رب تے ول تکرے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے ہمیشہ رہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَضِعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿۱۵﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الصَّالِحِينَ ﴿۲۰﴾

۱۵۔ تے اساں انسان کوں پیو ماناں چنگے سلوک دی وصیت کیتی ۽ اوندی ما اونکوں ڈاڑھی تکلیف نال رمل اڈو وچ رکھے تے ول تکلیف نال چٹے تے اوندے محل تے کیمر چھڑاؤن دا وقت تریہہ مہینے ہن تے جیلے او پورا جوان تھئے تے چالی سال دا تھئے آکھیں اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جی رہی تیں میڈے اتے کیتی ۽ تے میڈے پیو ماتے کیتی تے میں نیک کم کراں جی رہے تیکوں چنگے بگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں تیرو رجوع کریںداں تے میں فرمانبردار ہاں۔

۱۷۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سترے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے ہمیشہ والے ہن اے سچا وعدہ ۽ جی رہا انہیں نال کیتا گئے۔

۱۸۔ جی رہا اپنے پیو ماں کوں آبدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ۽ جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گزیرن تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریںدن ہلاکتیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۽ تے او

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّعَذَّبْنِي أَنِّي أَخْرَجْتُ وَقَدْ خَلَيْتُ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَوْفِيَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ ﴿۲۱﴾ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۲﴾

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قےسے ہن۔

۱۹۔ ایھو جنہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکس دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیرے پہلے ہن بھانویں او جنہیں درج ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھانا پاوٹ والے ہن۔

۲۰۔ تے ہر کنیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ بلسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا بلسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے۔

۲۱۔ تے جیرے ڈینہہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیسے تساں اپنے انعام سارے دنیاوی زندگی درج ختم کر ڈتے ہن تے انہیں کنیں فلذہ چاچکے آج تہا کوں ذلت دا عذاب بھتا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکریندے ہا دے تے نافرمانی کریندے ہا دے۔

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیہے اوں اپنی قوم کوں (ہیں نال) ڈرائے تے اول کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں ساکے معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے دل جیرا ڈراوا ساکوں ڈیند اپیں پورا کر بے تول سجاہوں۔

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنہیا تہا کوں پچنیداں تے اصل میں تہا کوں جاہل قوم سمجھیداں۔

۲۵۔ جیلے انہیں بدل ڈٹھے جیرا انہیں دی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أُنْثَاهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَرِثُوهُمُ أَخْلَاهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَيَسْأَلُنَّ تَفْسُفُونَ ۝

وَإِذْ كُنَّا خَا عَادًا إِذْ أُنْذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّجُومُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْذِنَكَ أَمْ لِيَهْتِنَا فَاتِنَا يَمَّا نَعِدُكَ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُنْزِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ

قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ نَّآ بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

وادیں دو انداپیا ہا انہیں آکھئے اے بل جیرا
ساڑے تے وسسی، اصل اسے تے او
عذاب جنیدی تہا کوں جلدی ہائی اے ہوا
جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب۔

تَدْعُو كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
إِلَّا مَسَلْنَاهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ جیسی اپنے رب دے مک نال ہر شے تباہ کر
ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی
ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا آتَاكَ كَلِمَةً بَيْنَهُ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَفُتًى أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا فَتًى مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُفًا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیسی
تہا کوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن
تے آکھیں تے دل بتائے ہن تے انہیں دے
کنیں تے اکھیں تے دیں انہیں کوئی نالہ نہیں چھایا
تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن
تے جیرے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں
کوں تباہ کر ڈتے۔

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوَّلَكُمْ مِنَ الْفَرَىٰ وَصَرَفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے اساں تہا بے آسوپاسو ہوں ساریاں
وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں وٹا پھیر
کیتے تاں جو او ولن۔

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْنَا
إِلَهُةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا
يَقْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تے اوں ولیمے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے
سوا معبود بنیدے ہن جو او انہیں کوں اللہ
دے کو لو کر لسن انہیں دی مدد کیوں نہ
کیتی اصل او انہیں کنیں رل گئی تے اے انہیں
دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ۔

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَتَّبِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ جیلے اساں تیرے جنس دا اک لولدلا سے
انہیں قرآن سُنیے جیلے او آٹن انہیں
آکھئے چپ کرو جیلے تلاوت مکی او اپنی
قوم کوں ڈراوٹ کیتے اوندو دل بگئے۔

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک
اساں کتاب سٹیء جیڑھی موسیٰ دے بعد
تھیء اداپئے کینں پہلی کتاب دی تصدیق کریندیء
تے حق داتے سدھا راہ ڈکھنیدیء۔

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا
بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ
مِنْ عَذَابِ الْيَوْمِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈی قوم اللہ دے سٹن والے
دی آواز سنو تے انکوں منواو (اللہ تہا بڑے گناہ
بخشیشی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کینں
آم شام ڈیسی۔

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھا اللہ دو سٹن واسے دی
نہیں سٹھا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے
اندے سوا ہے کوئی اندے سنگتی کاہ نیں
اے کوک کھلی گمراہی وچن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَغْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يُثْبِتَ الْمَوْتَ
بَلَا إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جنہیں
آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے
بناوٹ وچ او تھکیا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر
شے تے قادر۔

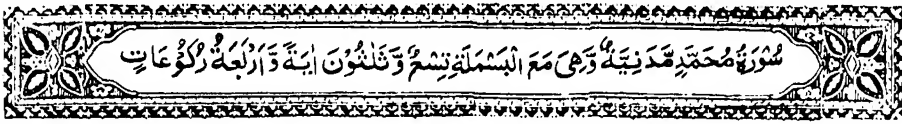
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالُوا فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جڈاں کافر بھا دے ساٹھے پیش
کیتے وین (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں
انہیں آکھئے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں
آکھئے اپنئے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَأَصْحِبْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْرِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَارٍ بَلَّغْتُ فَهَلْ يَمُنُّ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے
رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں
تے میرے ڈینہہ او عذاب کوں ڈیکھسن انہیں کوں ایویں لگی
جواو (دنیا وچ) ڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گئیں۔ اے
فحش نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیس۔

﴿۳۶﴾

سورہ محمد مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②

۲۔ جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں
رکیندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کریندن تے جو
محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے تسے اونکو منیندن تے
او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں
برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال
ٹھیک کر ڈیسی۔

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

۴۔ اے ایس واسطے جو کافرین کوڑ دی
پیروی کیتی ؑ تے مومنین اپنے رب ولو سچ دی
پیروی کیتی اللہ ایس مثال ہاں کریندے
لوکس کہتے۔

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَاءِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَتُّوهُمْ فَاسْدُدُوا الْوُقُوفَ فَاقَامَا
مَتًّا بَعْدَ وَرَاحَةٍ فِدَاءٍ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أُذْرَاهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِن تَبَيَّنُوا لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

۵۔ تے جیلے کافرین نال تہاڑی جنگ تھیوے
تے تساں انہیں دیاں گکیاں کپ ڈیو جیلے انہیں
دی رت دھا گھنوں تے ول انہیں کوں پھوڑکی
پدھ گھنوں اوندے بعد یا احسان کر کے چھوڑ ڈیو
یا فدیہ گھن کے جے تیں جنگ ختم تھی وینجے۔ اے
ایویں تھئے تے جے اللہ چاہے ہاتے آپ انہیں
کنیں بدلہ گھن گھن ہا اصل اللہ تہا کوں ہک
ڈرو جے نال ازمنیدے تے جیرھے اللہ دی راہ
وچ قتل تھیں او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔

سَيَقْدِرُ عَلَيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑦

۷۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لسی تے انہیں دی حالت
ٹھیک کر لسی۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ⑧

۸۔ تے انہیں کوں بڑسی ہوئی بہشت وچ پلہسی

بِأُتَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے

يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑨

او تہا بڑی ضرور مدد کر لسی تے تہا بڑے پڑجھسی۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَالْأَعْمَالُ لَهُمْ ⑩

۹۔ تے کافرین تے افسوس تے او انہیں دے عمل دی

ضائع کر ڈلیسی۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

۱۰۔ اے ات بجالوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑪

کوں ناپسند کیے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈین۔

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ گھر پھر کے نہیں ڈٹھا جو

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِ

انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھے انہیں تے اللہ

لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑫

سیس مذاب لایا ہاتے انہیں کافرین دا وی ادھوال

تھیس۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ

۱۲۔ اے ات بجالوں جو بے شک اللہ سیس مومنیں

كَأَمَوْلَى لَهُمْ ⑬

دا سنگتی ۷ تے کافرین دا کوئی سنگتی نہیں۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرٹ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

والیں کوں بہشت وچ پلہسی جنیدے وچ نہراں

يَسْتَنْتَعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

وہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن

مَثْوًى لَهُمْ ⑭

تے بڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا

ٹکانہ ۷۔

وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةَ مِنْ قَرْيَتِكَ

۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیریاں ایں دتی

الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلُكَ لَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑮

کنیں تکریاں ہن جتھو تیکوں کڈھے نیں اساں انہیں

کوں تباہ کر ڈتاتے انہیں دا کوئی مددگار کار نہ

ہا۔

أَفَنْ كَانَ عَلَى بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْزٌ لَهُ سَوْءٌ

۱۵۔ جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہوئے اوہو جیریاں

عَمِلَهُ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑯

تھی سگدرے جنیدے ہرے عمل اوکوں سوٹھے

کر کے ڈکھائے گئے ہوں تے انہیں اپنی خواہش دی پیروی کیتی۔

۱۴۔ جبرھی جنت دا وعدہ متعین نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں سچو اوندے وچ نہراں ہن
جنہیں دا پانی سُٹوا نہیں تے کیر دیاں نہراں ہن
جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جبریاں پیوٹ دالیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں دی ہن تے انہیں کیتے اوندے
وچ ہر پھل بلیسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہری لے جنتی اوں حق سبکدے جیویں ہک شخص ہمیشہ
بجاوچ رہی تے انہیں کوں بہوں تا پانی پلایا ویسی جبرھا
اوندیاں آندراں کپ ڈلیسی۔

۱۷۔ انہیں وچو کچھ کوک تیبڑی گال سُندن تے
جیلے تیں کنیں اٹھی کے دیندن پئے تے او عالمیں
کوں آہن نہیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنہیں دے دیں تے اللہ مہر کر ڈٹی ۷ تے انہیں
اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ۷۔

۱۸۔ تے جبرے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ ودھسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈلیسی۔
۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا بھالا گدھی کھڑن
جراو انہیں تے بھٹ گت آپوے اوندیاں کچھ نشانیاں تے
پرریاں تھی گئیں تے جیلے او آدلیں انہیں دا کیا بلیسی۔

۲۰۔ توں جان گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن ترمیتیں کیتے دی تے اللہ تبارک

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٌ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّو وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۴

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهَا ۝۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مَثُوكُمْ ۝۲۰

اُڑے اُڑے پھرن تے ہکی جاتے کھڑن کون
چاندے ۔

۲۱۔ تے مومن آپدن کوئی سورت کیوں نہیں سنی
تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لیتی تے اونرے
وجہ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنیں رے
دیس وجہ بیماری ہے او تیبڈو ایویں ڈہرے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوے
انہیں کیتے ہلاکت ۔

۲۲۔ انہیں داکم تے اطاعت ہوے ہاتے
نیک گالیں سناوٹ ہوے ہاتے جیلھے گال
پوری تھی ونچے ہاتے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہاتے انہیں کیتے چنگا ہا ۔
۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ دلاؤ
تے زمین وجہ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو ۔

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اویں
(اللہ سٹیں) انہیں کون بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دیں تے اپنے جندربن ۔

۲۶۔ بے شک ایندے بعد میرے کنڈ دلا کے پھر گئیں
تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کون سوٹھا کر ڈکھائے
تے انہیں کون کوڑیاں امیدیں لائیں ۔

۲۷۔ اتے اتے گالہوں جو جنہیں کون اللہ داکلام
چونگا نہیں گدا انہیں کون اکھٹے نیں کج گالیں

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ
فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَّنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ⑤

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ
صَدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ⑥

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَتْهُمْ دَآعَى
أَبْصَارِهِمْ ⑧

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ⑨

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَأَ
لَهُمْ ⑩

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِسْرَارُهُمْ ⑤
فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَذْبَارَهُمْ ⑥
تھاڑیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جانڈے۔
۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلے فرشتے انہیں دی جان
کڑھیں تے انہیں دے منہ تے کٹڈ تے مریدے
پٹے ہوسن۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑦
۲۹۔ اے ات بگالوں جو انہیں اولگال دی سپردی
کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ء تے اللہ دی رضا
کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ
دنجا ڈتے۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَضْعَافَهُمْ ⑧
۳۰۔ جنیں لوکس دے دیس و توح بیماری ء انہیں دا
کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڑھسی۔
۳۱۔ تے بے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک بکھا
ڈیوں ہاتے توں انہیں دے منہ کنیں سچاں گھنیں
ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ بگ
دیندے تے اللہ تھاڈے عملیں کوں جانڈے۔

وَلَنْبَلِّغَنَّكَ إِلَى نَعْمَةِ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّادِقِينَ وَنَبْلُوْا أَخْبَارَكُمْ ⑨
۳۲۔ تے اساں تہا کوں مہروراز میسوں تاں جو تھاڈے دے دھو
بجاہیں تے صبر کرن ڈاں کوں چاٹ گھنوں تے
تھاڈے بگلیں دا وی پتہ بگ ونجے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُ أَعْمَالَهُمْ ⑩
۳۳۔ بے شک کافر تے جنیں اللہ دے راہ کنیں
روکے تے ہدایت ظاہر تھیوٹ دے بعد انہیں رسول
نال دشمنی کیتی ء او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں
پچھا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل دنجا ڈیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ⑪
۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو تے اپنے عمل نہ دنجاؤ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑫
۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ
کنیں رکیندن تے دل او مرویدن تے او کافر ہون
انہیں کوں اللہ نہ بخشے۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَضَلُّونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُمُ أَعْمَالُكُمْ ۝

۳۶۔ ہنّ تہاں ڈھلتے نہ تھینو تے صلح دوسٹرو
تے تہاں ڈاڑھے ہوئے اللہ تہاڈے نال
تے او تہاڈے عمل املو نہ گھنسی۔

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَفْئَالُكُمْ ۝

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیل تماشا
تے جے تہاں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو
تہا کوں تہاڈا اجر ڈیسی تے او تہاڈے مال
نہیں منگدا۔

إِنْ يَسْأَلْكُمْ عَنْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَبِخْرَجْ
أَضْغَانَكُمْ ۝

۳۸۔ تے جے او تہاں کنیں مال منگے تے منہ
کرے تے تہاں شومائی کر سبکدے عے تے او
تہاڈے بغض کٹھ ڈیسی۔

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُشْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغِلُ وَمَنْ
يَبْغِلْ فَإِنَّمَا يَبْغِلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۝

۳۹۔ تہاں ہوئے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ
خروج کرن کیتے سڈیا دیندے تے تہاڈے دپو
کچھ تے شومائی کرنین تے میرے شومائی کرنین او نہ نقصان
آپ جیسن تے اللہ بے پرواہ تے تہاں فقیر
ہوئے تے جے تہاں پھر و نحو اللہ تہاڈی جاتے
بی قوم گھن اوسی دل او تہاڈے جہیں نہ ہوسن۔

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَدْرِيَّةٌ وَرَبِّهِ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَآدِلَةٌ دُرُوعَاتٍ

سورة فتح مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشے۔
۳۔ تاں جو اللہ سیس تیرے اگلے تے پھلے
گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیرے اتے
اپنی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھارا
ڈکھالے۔
۴۔ تے اللہ تیرے شاندار امداد کرے۔
۵۔ اوہو ء جیس مومنین دے دیس تے سکینت
لہائی تاں براہیں دے پہلے ایمان نال بیا ایمان مل ونجے
تے آسمان تے زمین دے لشکر اللہ کیے بن تے اللہ بہرل
جاٹن والا تے سیانا۔
۶۔ تاں جو مومنین کوں تے مومن تریمتیں کوں
بہشت و تح پلھاوے جنیدے و تح نہراں دہنیاں
پین اوندے و تح ہمیشہ رہن تے تاں جو انہیں
دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو
دڑی کامیابی ء۔
۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے
مشرک مردیں تے تریمتیں جبرہ اللہ تے بدگمانی
کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے معیت
دا چکر ادسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے
تے انہیں تے لعنت کیتی ء تے انہیں کیتے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②
لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُمْتِنَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ
يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزِيدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَ لِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤
لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يَكْفُرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَ كَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑥
وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشَّارِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَ أَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا ⑦

دورخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے ہوں گندہ
لکائنہ ۶۔

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن
تے اللہ غالب تے سیانٹا ۶۔

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے
خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا بنا کے
پہنچے۔

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کون منو
تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے جینہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

۱۱۔ بے شک جیرے تیرڈی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے
سہے جیرھا وعدہ ترڈیسی اوندی گناہ ہونکوں تھیں
تے جیرھا وعدہ پورا کرے جو اوں خدا نال کہتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

۱۲۔ تیکوں بچھو رہن والے بدو ضرور اکھسن اسان
اپنے مال تے ہتھ روچ دے رہ گئے ہن توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپنے زبانیں نال
آہن جو انہیں دے دیں وچ نہیں جے اللہ تہا کوں نقصان
ڈیوٹ دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاؤن دا ارادہ کرے
تے اوندے متعلقے وچ کون کجھ کر سگدے اصل
اللہ تہا ڈے عملیں کنیں باخبر۔

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو
کباہیں اپنے ہاں دو تے ہتھ رو نہ ولسن اے
خیال تہا ڈے دل وچ سوٹھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں
گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیوٹ والی قوم

وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
جَکِیْنَا ۱۰

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَٰهِدًا وَّ مُبَشِّرًا
وَّ نَذِيرًا ۱۱

لَتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوْقِرُوْهُ وَ
تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۱۲

اِنَّ الَّذِیْنَ یُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا یُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ یَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَیْدِیْهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا یَنْکُثُ عَلٰی
نَفْسِهٖ وَمَنْ اَوْفٰ بِمَا عٰهَدَ عَلَیْهِ اللّٰهُ فَسُبُوْتِهٖ
اَجْرًا عَظِیْمًا ۱۳

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلْفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا یَقُوْلُوْنَ اِلَّا لَسِنَتِهِمْ
مَا لَیْسَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ قُلْ فَمَنْ یَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَیْئًا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ۱۴

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَنْقَلِبَ الرُّسُوْلُ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ
اِلٰی اَهْلِیْنِهِمْ اَبَدًا وَّرُیِّنَ ذٰلِكَ فِیْ قُلُوْبِكُمْ وَاَلَمْ
ظَنَنْتُمْ طٰقَ السَّوْرِ ۱۵ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُرًا ۱۶

ہاوے۔

۱۴۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں
منیڈا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکڑ والا
عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ہے
جنیکوں چاہندے بخشیدے تے جنیکوں چاہندے
عذاب دیندے تے اللہ ہوں بخش والا تے
ہوں مہربان۔

۱۶۔ پھور رہن والے ضرور آکھن اوں دیلے جیلے
تساں مال غنیمت کٹھا کرن کیتے ویسہ جو ساکوں نال
نہن دی اجازت ڈیو او چارندن جو اللہ دے کلام
کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پھو
نہ ٹرو ایمو اللہ دا فیصلہ او آکھن اصل تساں
حد کریندے او ادگال اصلو سمجھدے نہیں۔

۱۷۔ توں پھو رہن والے عربیں کوں آکھ تماکوں
اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیریں ڈاڑی
جنگ کرن والی و تساں انہیں نال جنگ کریسو
یا او مسلمان تھی ویسین جے تساں اطاعت کرو
اللہ تماکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھردیسو
جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہاوے تے او تماکوں
ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے
کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اوندے
رسول دی اطاعت کریسی اللہ اوںکوں بہشت دتھ پھریسی
جنیدے دتھ نہراں و ہندیال پین تے جیرھا نہ پھریسی
او اوںکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۳۸

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۵

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ
لِنَاْخُذْ هَٰذَا ذِمَّتَنَا وَنَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَن تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَاؤَالَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِن تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِن
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝۱۷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرْيُوسِ حَرَجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۚ وَمَنْ يُتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۸

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

۱۹۔ اللہ مومنین سے اور ویلے پہوں خوش تھے جیسے او وٹ دے تے تیرہ بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ بگ گئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کوں کولو دی فتح جڑتی اس۔

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونََهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے پہوں سارا مال غنیمت جیرھا او گھنڈے پیں تے اللہ غالب تے سیانا۔

وَعَدَ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونََهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

۲۱۔ اللہ تمہاڑے کیتے پہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنڈے مال اوں تہا کوں تکھیں ڈے ڈتے تے لوکس دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنین کیتے نشان بچتے تہا کوں سدھ راہ دو نیوے۔

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے ڈو جھی گال جنیدی تہا کوں طاقت نہ ہائی اللہ سیس ادنا فیصلہ کر ڈتے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْوَارِثَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ جے کافر تمہاڑے نال جنگ کرن تے اوکتہ دلا کے ٹرو لیں تے ول انہیں کوں نہ سبگتی بلسی تے دکوئی مددگار

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ۛ تے توں اللہ دی سنت کوں دیا ہویا نہ ڈیکھیں۔

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ او ہو ۛ جیس اوں دے ہتھ تساں کنیں تے تمہاڑے ہتھ انہیں کنیں تمہاڑے انہیں دے غالب آون دے بعد مکہ وچ روک ڈتے تے اللہ تمہاڑے عملیں کوں ڈہرا کھڑے۔

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلُكُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنَاتِ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرن تے تہا کوں مسجد حرام کنیں رکیندن تے وقف قربانی کنیں دی رکیندن جو او اپنی اصل جاتی چ بگے تے جے کچھ مومن مرد تے

تَطَّوُّهُمْ فَتُصِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
يُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۵﴾

مومن عورتاں نہ ہوں ہا تھا کوں جنہیں داپتہ نہ ہا ہے
لے ڈر نہ ہوسے ہا تے تھا ڈے اتے غیب بگی علم دے
بغیر (تے اسان تھا کوں لڑکوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں
چاہندے اپنی رحمت دج داخل کرے تے ہے اڈے اڈے
تھی و جن ہا تے اسان انہیں و چو کافریں کو ڈکھ لیسوں۔

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمَّةَ
الْبَاطِلِ فَإَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
أَخْتًا بَيْنَهُمْ وَأَهْلِيهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۶﴾

۲۷۔ جیلہ کافریں اپنے دیس دج جہولت آلی
وٹپ کرن والی روح پیدا کیتی تے اللہ سیس اپنے
رسول تے تے مومنین تے آرام لہایا تے
تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں
دا تے انہیں دے مہر دا حق ہا تے اللہ سیس ہر
نشتے کوں بہوں ہانڈے۔

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۷﴾

۲۸۔ اللہ سیس اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر
ڈتا جو تساں مسجد حرام دج پہسو جے اللہ چاہے
امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا
کے۔ تساں ڈرسو نہ تے ادنکوں پستہ و جو
تساں نہ چاندے ہا دے تے ایندے سوا ہک
نزدیکی فتح رکھیں۔

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۸﴾

۲۹۔ اوہو جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دین حق نال
پٹھے تاں جو ادنکوں سارے دینیں تے غالب کرے
تے اللہ کافی گواہ۔

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا يُبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَاهُ فِي دُجُوهِهِمْ مِّنْ
أَثَرِ السَّجْدِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ

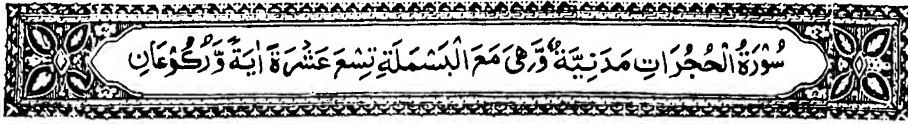
۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جبرے اوندے
نابن او کافریں دے مقابلہ دج سخت تے آیت
دج مہربانن توں انہیں کوں ڈیکھیں رکوع تے
تے سجدے دج او اللہ دا فضل تے اوندی
خوشی گولیندن انہیں دے تھیں تے سجدیں دے

طائفة عندنا من المؤمنين

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

۴۳

نشانیں اے توریت و حج انہیں دی مثال تے
انجیل و حج مثال ہک رٹھ آلی کار جیڑھی اپنی روئیدگی
کدھئی اونکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکرڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی تے کافر کو زمین
تے اللہ مومنین نال تے جیڑھے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیا ہوئے

سورة حجرات مدنی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ کے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے
سامنے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو
بے شک اللہ ہوں سنن والا تے جانن والا۔
- ۳۔ اے مومنو! پٹے الانبی دے الا کنیں اچا
نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپ
فتح الیندے ۷۰ ناں نال تہاڈے عمل دیکھ دیں
تے تہا کوں پتہ دی نہ لگی۔
- ۴۔ بے شک جیرے اللہ دے رسول دے کوہو
اپنے الا جھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دیں دے
تقویٰ دا امتحان گھن چکے انہیں کیتے بخشش تے
ہوں دہا اجر۔
- ۵۔ بے شک جیرے تیکوں کندھیں دے پھکھیں
سڈ مریدن انہیں دجو اکثر عقل نہیں کریندے۔
- ۶۔ تے جے اوصیر کرن تے توں آپ انہیں دو
باہر و آویں تے انہیں کیتے چنگا تے اللہ
ہوں بخشن والا تے مہربان۔
- ۷۔ اے مومنو جے تساں کنیں ناسق کوئی خبر
آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیو جو تساں
کیں قوم کیتے لاعلمی نال معیبت بنو تے دل
اپنے کھیں دی دج نال شرمندہ تھی دجو۔
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدْ مَوَّابِينَ يَدِي اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَنِيعٌ عَلِيمٌ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ ③
- إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمُ
مُغْفِرَةٌ ④ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ⑤
- إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑥
- وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑦
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا
عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ⑧

وَأَعْلَمُوا أَن نَّبُذَكُمْ فِي كُفْرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعْنَتُهُ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَوَّزَهُ إِلَيْكُمْ الْكَفَرُ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانُ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ①

فَضَّلَا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ ①

وَأَن طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَنبَغِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ②

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ عَنَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَنَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَلْبِذُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغَابِ بِحِسِّ الْإِسْمِ الْفُتُورُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ④

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ

۸۔ تے جان گھنوں جو تہاڑے ورح اللہ دا رسول جے ہوں گالیں ورح تہاڑا آکھن مے تے تہا کوں تکلف تھیس تے اصل اللہ تہاڑے کیتے ایمان پسند کیتے تے انیوں تہاڑے دیں ورح سوٹھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ کوں پسند نہی کیتا ایسے ہدایت پادوں والیں۔

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندی احسان اللہ جاشن والا تے سیانما ۷۔

۱۰۔ تے جے مومنین دے ڈوٹولے بھڑپوں انہیں ڈونا ہیں ورح صلح کراؤ تے جے کوئی ہک بے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم نال بھڑو جے تیس او اللہ دے حکم دوول آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال انہیں دی صلح کراؤ تے انصاف کرو بے شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں چنگا جائے ۱۱۔ مومن تے بھراں اپنے بھراؤں ورح صلح کراؤ تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڑے اتے رحم کیتا ونجے۔

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سبکے جو او انہیں کنیں چنگے ہوں تے نہ تریختیں پی تریختیں تے کہیں تھی سبکے جو او انہیں کنیں چنگیاں ہوں تے ہک ڈوجے کوں طے نہ مارے کرد تے ہک ڈوجے دے ناں نہ وگاڑے کرد ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گندہ تے حیرا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمن۔

۱۳۔ اے مومنو ہوں سارے گمانیں کنیں جو بے شک

بَعْضُ الظَّنِّ إِنَّهُمْ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بْئِضُكُم بَعْضًا يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَجْنَبٍ مِمَّنْ فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾

کچھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی بے دے کھڈ پھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اسے پسند کریسی جو ایٹے موئے بھرا دا ماس کھا دے تساں نا پسند کریسو تے اللہ کنیں ڈر رہے شک اللہ توبہ قبول کرن ڈالا تے مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے لوکو بے شک اساں تمہاں کوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تہاڈے ٹولے تے قبیلے بنائے تے جو ہک ڈو جھے کوں سچاں سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا اوہے جیڑھا متقی بے شک اللہ چاٹن والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِفَكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ بدو آہن اساں من گدھے توں آکھ تساں مومن توہے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہاڈے دلیں وچ حالی ایمان کاء نیں پیٹھاتے جے تساں اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منسو تے تہاڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولین بے شک اللہ بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ مومن اوہن جیڑھے اللہ تے اوندے رسول کوں منیندن دل شک نیں کریندے تے اپٹے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنا دین سکھائے؟ اللہ چاٹدے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شے کوں چاٹدے۔

يَسْتَوُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْأَلُونِي عَنْكُمْ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ او اپٹے اسلام دا تیڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپٹے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہاڈے اتے احسان

جو اوں تہا کوں ہدایت ڈتی ۛ ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوئے۔

۱۹۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب
کوں جانڈے تے اللہ جو تساں کریندے ۛ اونگوں
ڈہرا کھڑے۔

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

سورة قیامت ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر صابن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- قَسَمٌ بِالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②
بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ ③
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ④
إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ ⑤
بَعِيدٌ ⑥
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا ⑦
كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑧
بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ ⑨
مَرِيجٍ ⑩
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا ⑪
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑫
وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا ⑬
فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ زَوْجًا مَبْتَعًا ⑭
تَبَصَّرَ ⑮ وَذُكِّرَ ⑯ بِكُلِّ عُنْدٍ مُنِيبٍ ⑰
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنبَتْنَا فِيهِ جَنِينَ ⑱
ذَوَّابٍ الْحَبِّ ⑲
- ۲۔ قادر اللہ سیس، قرآن مجید گواہ۔
- ۳۔ اصل او حیران جو انہیں دو کھ ڈراؤن والا
اناہیں دجو آگئے۔ کافرین آکھے اے عجیب گال۔
- ۴۔ کیا جیلے اساں مردیوں تے مٹی تھی دیوں
اے ولن آلی گال عقل کنیں پریں لگدی۔
- ۵۔ ساکون پتہ جو زمین انہیں دجو گھنیدی تے
اساں کنیں کتاب جبر صابن ہر گال محفوظ رکھیدی۔
- ۶۔ اصل انہیں سج کون جھٹلائے جیلے او انہیں کنیں
آگئے تے او رلے ملے خیال دجن۔
- ۷۔ کیا انہیں اپٹے اُتے آسمان کون نیں ڈٹھا
اساں اونکوں کیوں بنائے تے اونکوں سوٹھا کیتے تے
اوندے دج کوئی کھلی جا کا نہیں۔
- ۸۔ زمین کون اساں دچلے تے اوندے دج پہاڑ
بنائے تے اوندے دج ہر قسم دے سوٹے جڑے
بنائے۔
- ۹۔ ہر جھکن دالے بندے کیتے نصیحت ایندے دج
تے نشان۔
- ۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاٹی لہائے
تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کھیتی والی رٹھ
دے دانے دی۔

- ۱۱۔ تے اچیاں کھیاں بُنائن جنیس دے گوشے ہک
ڈو جے دے اتے ہوندن۔
- ۱۲۔ او بندیں کیتے رزق تے اوں پانی نال
اساں بر زمین کوں دسوں کریندے ہیں
ایویں ولاہیندا تھیون۔
- ۱۳۔ انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود
دی قوم جھٹلائے۔
- ۱۴۔ تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھراویں۔
- ۱۵۔ تے جھگ آلیں تے تیغ دی قوم دی ساریں
رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ
پورا تھئے۔
- ۱۶۔ کیا اساں پسلی پیدا ئش کنیں تھک گئے ہیں۔
اصل اد نویں سردوں پیدا تھیون دج شک
کریندے پین۔
- ۱۷۔ تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جانڈے
ہیں جو اوندرا نفس دسوسے پیدا کریندے تے
اساں اوندی شہ رگ دے دی کولہو ہیں۔
- ۱۸۔ جیلے ڈو نگران (فرشتے) کجے تے سچے پھٹن
ڈہرے پین۔
- ۱۹۔ انسان کوئی وی گال نہیں کریندا تے اوندے نال
ہک نگران تے محافظ ہوندے۔
- ۲۰۔ تے موت دی بے ہوشی اوسی اے سچ ایما
ہائی جیئ کنیں توں درکدا ہا نویں۔
- ۲۱۔ دھوتوں دجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔
- ۲۲۔ ہرجان اوسی اوندے نال ہک ہکلن آلاتے
ہک گواہ ہوسی۔
- وَ التَّخَلُّ بِسَفْتٍ لِّهَاطُ
نُصِيْدُ ⑤
رَزَقًا لِّلْعِبَادِ ۚ وَ اَحْيَيْنَا بِهٖ بَلَدًا مَّيْتًا كَذٰلِكَ
الْخُرُوْجُ ⑥
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ ۚ وَ اَصْحٰبُ الرَّسِّ وَ ثَمُوْدُ ⑦
وَ عَادُ ۚ وَ فِرْعَوْنُ وَ اِخْوَانُ لُّوطٍ ⑧
وَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ ۚ وَ قَوْمُ ثٰوِيْحُ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَتَحٰى وَ عِيْدُ ⑨
اَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑩
وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَ عَلَّمْهُ مَا تَوَسَّوُسُ بِهٖ
نَفْسَهٗ ۚ وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهٖ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ⑪
اِذْ يَتَلَكَّى الْمُتَلَقِّيْنَ عَنِ الْيَمِيْنِ وَ عَنِ الشِّمَالِ
فَعِيْدُ ⑫
مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدِيْهِ رَقِيْبٌ عَيْنِيْدٌ ⑬
وَ جَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَجِدُ ⑭
وَ يُفَخَّرُ فِي الصُّوْرِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ⑮
وَ جَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِرٌ وَ شَهِِيْدٌ ⑯

- ۲۳۔ توں غفلت و معہ ہا نویں اسں گال کنیں اسان
تیرا پردہ ہٹائے اُج تیری نظر تکھی ۶۔
- ۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں
تیار۔
- ۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن
والے کوں دوزخ وچ سٹو۔
- ۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں ہوں ہکٹن والے تے حد
کنیں ودھن والے تے شک پواوٹن والے کوں دی
- ۲۷۔ جس اللہ دے نال بیا معبود بنا گدھے انہیں
کوں سخت عذاب وچ سٹو۔
- ۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں
ایکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے
دی گمراہی وچ ہا۔
- ۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑویں پہلے
تھاڈو عذاب دی خبر پھٹی ہائی۔
- ۳۰۔ میڈے سامنے گال دھیندی نہیں تے میں
بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔
- ۳۱۔ جڈاں اسان دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھرتج
گیں او آکھسی ہی کئی شے ہے۔
- ۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کمر ڈتی ویسی۔
- ۳۳۔ اے جنت ہر جھکٹن والے تے خیریت دے کیتے ہے
جنیدا تھاڈے نال وعدہ ہا۔
- ۳۴۔ جیرھاٹک کے رحمن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ
دو جھکٹن والے دل نال اوسی۔
- ۳۵۔ تساں جنت وچ سلامتی نال پیہہ ونجواے
ہمیشہ رہن دا ڈینہر۔
- لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۶﴾
- وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿۲۷﴾
- أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ غَفْلٍ خَالٍ ﴿۲۸﴾
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿۲۹﴾
- إِلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿۳۰﴾
- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْنُكَ وَلَكِنْ كَانُوا فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۳۱﴾
- قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿۳۲﴾
- مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۳۳﴾
- يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ
مِنْ مَّزِيدٍ ﴿۳۴﴾
- وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿۳۵﴾
- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ
حَفِظْتُ ﴿۳۶﴾
- مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۷﴾
- إَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۸﴾

۳۶۔ اوندے وچ جو او چاہسن ہلسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

۳۷۔ تے انہیں کمیں پہلے اساں کے تلاؤستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی مکڑی بائی تے اوک دے برگوشے وچ لکھن کیتے اکھڑیں کھڑی پئے ہن ہن کوئی بچن دی جا ہے؟
۳۸۔ بے شک ایندے وچ دل آسے کیتے نصیحت تے میرھا کن لیندے تے غور کریندے تے ڈہدے اوندے کیتے دی نصیحت۔

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ جھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تکلیڑا نہیں تھیا۔

۴۰۔ جو او آہن اوندے تے توں مبرکتے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر بھ نکھن کنیں پہلے تے لہن کنیں دی پہلے۔

۴۱۔ تے رات کوں دی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت دے پھیکڑ وچ دی۔

۴۲۔ تے سنن جڈاں ہک سڈن والا کولو کنیں ہڈیسی
۴۳۔ تے جڈاں او حقی آوٹ والے عذاب دا شور سٹسن اے جیندا تھیون دا ڈیہنہ ہوسی۔

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولٹے۔

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکھسن اے خشر ساڈے کیتے سوکھا۔

۴۶۔ اساں چاندے ہیں جو او آہن تے توں انہیں تے جابر نوں توں محس اوکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ۝
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝

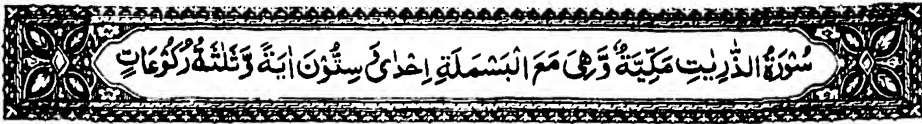
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ۝

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ۝

إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ وَنُؤْتِيكَ وَالنَّارَ الْوَعِيدَ ۝

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حُزْنُهُمْ عَلَيْكَ يَسِيرٌ ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدَ ۝

سورة ذاریات مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایٹیاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکو عن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑاڑی دین۔
- ۳۔ تے مینہ دابار چیندن۔
- ۴۔ تے ہو لے ہو لے ٹر دین۔
- ۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔
- ۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیا گئے او سچا۔
- ۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔
- ۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا۔
- ۹۔ بے شک تہاں اختلاف وچ ہوے۔
- اونڈے نال او شخص پھیرا دیندے جندے کیتے
حکم تھیندے۔
- ۱۱۔ اکلان کرن والے ہلاک تھی گئے۔
- ۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلے پین۔
- ۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہ کڈن۔
- ۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازما لے دین۔
- ۱۵۔ چکھو اپنے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تہاں جلدی
منگدے ہاوسے۔
- ۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشین وچ ہوسن۔
- ۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی او ہر گھنسن۔
- بیشک او ایس کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔
- ۱۸۔ تے رات کوں ہوں گھٹ سمدے ہن۔
- وَالذَّارِیَّتِ ذُرُوءًا ②
فَالْحِیْلِتِ وَقُورًا ③
فَالْجَبْرِیَّتِ یُسْرًا ④
فَالْمَقْسِمِیَّتِ اَمْرًا ⑤
اِنَّا نُوْعِدُکُمْ لَصَادِقًا ⑥
وَاِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
وَالسَّمَاءِ فَاۡتِ الْجُبِّ ⑧
اِنَّا کُمْ لَبِیْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
یُؤْتٰکَ عَنْهُ مَنۡ اَوْکَ ⑩
قُلِ الْخَاصُّوْنَ ⑪
الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ عَمْرٍۭۃٍ سَاھُوْنَ ⑫
یَسْأَلُوْنَ اَیَّانَ یَوْمِ الدِّیْنِ ⑬
یَوْمَ هُمْ عَلَی النَّارِ یُقْتَلُوْنَ ⑭
ذُوقُوا فِتْنَتَکُمْ هٰذَا الَّذِیْ کُنْتُمْ بِہِ تَسْتَعْجِلُوْنَ ⑮
اِنَّ السَّاعِیْنَ فِیْ جَنَّتٍ وَعُقُوبٍ ⑯
اِخِیْرَیْنَ مَا اَنْهَمُ رَبُّہُمْ اِنَّہُمْ کَانُوْا قَبْلَ
ذٰلِکَ مُحْسِنِیْنَ ⑰
کَانُوْا قَلِیْلًا مِّنَ الْاِیْلِ مَا یَهْجَعُوْنَ ⑱

- وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾
 تے ڈیہ کون بخشش منگدے ہن۔
- وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾
 تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔
- وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾
 تے زمین وچ یقین کرن والیں کیے نشان۔
- وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾
 تے تہا ڈے اپنے وجود وچ وی نشان تساں ڈہرے نوہے۔
- وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾
 تے آسمان وچ تہا ڈا رزق تہا وی جیندا تہا ڈے نال وعدہ ہا۔
- فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِفُونَ ﴿٢٤﴾
 آسمان تے زمین دے رب دی قسم بے شک او بیج جیویں تساں لیندے پئے۔
- هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾
 کیا تیں کیں ابراہیم دے عزت دار مہانیں دی گال چچی۔
- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٦﴾
 جیلہ او اوں کیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوئے اوں آکھئے سلامتی ہوئے تساں انہیں لوک ہوئے۔
- فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٧﴾
 ول اپنے گھر والیں دو چپ چپاتے آئے تے ہک بھٹنا ہویا وچھا چا آئے۔
- فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾
 انہیں دے کولہو کیے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوہے۔
- فَأَوَّسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَعْظُمَا وَبَشِّرُوهُ بَعْلًا مِنْكُمْ ﴿٢٩﴾
 انہیں کیں ڈر محسوس کیے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈر تے انہیں اذکوں ہک عالم پتیردی خوش خبری دتی۔
- فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرٍّ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾
 اوندی زال آئی شرمیندی چٹی ہائی اپنے منہ تے چاٹاں مارن پے گئی تے آکھیں میں پڑھی تے سندھ ترمیمت ہاں۔
- قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾
 انہیں آکھئے ایویں ہے تیرے رب آکھئے اے تھیں تے بے شک او ہوں سیانا تے

ہوں جائنٹ والا۔

۳۲۔ اس آکھے تہاڑا کیا کم اے قاصدو۔

۳۳۔ انہیں آکھے بے شک اسان مجرم تو م دو پٹھے
گئے ہیں۔

۳۴۔ تاں جو اسان انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ
سٹوں۔

۳۵۔ انہیں ڈیلیں تے تیرے رب نے حد کنیں
دھن والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

۳۶۔ تے اسان اوندے دچو مونیں کوں کڈھ کڈھا۔
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر
نہیں ملیا۔

۳۸۔ تے اسان اوندے دچ انہیں کوں کیتے
نشان چھوڑیے جیرے بڑکھ ڈیوں والے عذاب
کنیں بڑدن۔

۳۹۔ تے موسیٰ دچ نشان ہن جیلھ اسان
اونکوں کھل کھل دیں بڑے کے فرعون دو پٹھے۔

۴۰۔ اوکند ولا کے اپنے تبتیں دو ٹر گیا تے آکھیں
اے جادوگر تے پاگل۔

۴۱۔ تے اسان اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ
گدھاتے انہیں کوں سمندر دچ سٹ گھیتاتے
اچ نیں او ملاں تھیندا پیئے۔

۴۲۔ تے عاد دچ نشان ہن جیلھ اسان انہیں
تے بڑا دھی اندھاری گھولی ہائی۔

۴۳۔ او حیرمی فئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی
ہوئی پڑیں آلی کار کر بڑیندی ہائی۔

۴۴۔ تے ثمود دچ دی نشان ہن جیلھ انہیں کوں

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

لُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةٌ مِّنْ طِينٍ ﴿۳۴﴾

مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْإِلَهِيَّ ﴿۳۸﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْحِهِمْ وَقَالَ سَجَرٌ
أَوْجُنُونَ ﴿۴۰﴾

فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ فَقَبَذْنَاهُمْ فِي النَّيْعِ وَهُوَ
مُتْلِمٌ ﴿۴۱﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِبِيَّةَ ﴿۴۲﴾

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْأَمْوِثِ ﴿۴۳﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا

- حَتَّٰ جِنَّۙ ۝۳۷
فَعَتَوَاعَنۙ اَمْرًاۢ بِهٖمۙ فَاَخَذَ تَهُمُ الضَّعِیْقَةُ وَهَمٌ
یَنْظُرُوْنَ ۝۳۸
- ۴۵۔ آکھیا گیا ہا جو حک مدت تیس فائدہ
تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مددگن
سبگدے ہن۔
- ۴۷۔ تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم دی ہائی
او دی نافرمان قوم ہن۔
- ۴۸۔ تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹائے
تے اساں پہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھیندے ہی۔
- ۴۹۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں پہوں
چٹنگے وچھاوٹ والے ہیں۔
- ۵۰۔ تے ہر شے دے اساں جوڑے بنائیں تاں
جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۵۱۔ تساں اللہ دو در کو بے شک میں اوندے ولوں تہا کوں
کھلا کھلا ہوشیار کرٹ والا ہاں۔
- ۵۲۔ تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بناؤ
بے شک میں تہا کوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳۔ ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔
- ۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل اوہن دی منہ زور لوک۔
- ۵۵۔ توں انہیں کنیں کٹھ دلا گن، تیکوں ملام نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ۶۔
- وَقَوْمًاۢ نُّوحٍۙ مِنْۢ قَبْلُۙ اِنَّهُمْۙ كَانُوْاۙ فٰیْقِیْنٰ ۝۳۹
وَالسَّمَآءَ بَنَیْنَهَاۢ بِاَیْدِیۡنَاۙ وَاِنَّا لَمُوسِعُوْنَ ۝۴۰
وَالْاَرْضَۙ قَرَشْنٰهَاۙ فَنِعْمَ الٰہِیْدُوْنَ ۝۴۱
وَمِنْۢ كُلِّ شَیْءٍ خَلَقْنَاۙ ذَوْجَیْنِۙ لَعَلَّكُمْۙ تَذَكَّرُوْنَ ۝۴۲
فَقَرَأَ اِلٰی اللّٰهِۙ اِنِّیۡ لَکُمۡ مِّنْهُۥ نَذِیْرٌۙ
فُبَیِّنَ ۝۴۳
وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِۙ اِلٰہًاۤ اٰخَرَۙ اِنِّیۡ لَکُمۡ مِّنْهُۥ نَذِیْرٌۙ
فُبَیِّنَ ۝۴۴
کَذٰلِکَۙ مَاۤ اَتٰی الَّذِیْنَ مِنْۢ قَبْلِهِمْۙ مِنْ رَّسُوْلٍۙ اِلَّا
قَالُوْا سَاجِدُوْاۤ اَوْجُنُوْا ۝۴۵
اَتَوَاصُوْاۤ بِہٖۙ بَلْ هُمْۙ قَوْمٌ طٰغُوْنَ ۝۴۶
فَقَوْلَ عَنْهُمْۙ مَاۤ اَنْتَۙ بِمَلُوْمٌ ۝۴۷
وَذٰیۡرٌۙ فَاِنَّ الَّذِیۡرَۙ لَیۡ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیْنَ ۝۴۸

- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے میں جنس تے انسانیں کوں محض ات
 گالہوں پریدل کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔
- مَّا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
 أَنْ يُطِيعُونِ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ میں انہیں کنس روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا
 جو او میکوں روٹی کھوادن۔
- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیونڈ والا تے زبردست
 طاقت والا ۶۰۔
- فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا قَبْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلَا يَسْتَفْعِلُونَ ﴿۶۰﴾
 ۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوں گناہ ہن جیویں
 انہیں دے ساتھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔
- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ کافرین کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت جیرے ڈینہہ
 دا انہیں نال وعدہ کیتا دیندا ہا۔

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ ذَرَاهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورة طور مکی ۷۰ آیتوں پر مشتمل ہے۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- وَالطُّورِ ②
- وَكُتِبَ مُسْتُورٍ ③
- فِي سَرَاتٍ مُّشْوَرٍ ④
- وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
- وَالشَّفْعِ الْمَرُفُوعِ ⑥
- وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
- مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨
- يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩
- وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
- فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ⑫
- الَّذِينَ هُمْ فِي حُوزٍ يُلْعَبُونَ ⑬
- يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭
- هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮
- أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯
- إِضْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ⑰
- إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱
- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑲
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگھ بڈیوں والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ طور گواہ۔
۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔
۴۔ جیرھی چھڑیے کاغذیں تے لکھی ہوئی۔
۵۔ تے ہنیشہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔
۶۔ تے اچی رہن والی چھت گواہ۔
۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔
۸۔ بے شک تیرے رب دا عذاب ضرور اوسی۔
۹۔ اونکوں کوئی ہٹا نہیں سگدا۔
۱۰۔ جڑاں بدل جوش و جھ ہوسی۔
۱۱۔ تے پہاڑ ٹرپوسن۔
۱۲۔ تے اوں بڈینہ جھٹلاوٹن والیں کیتے ہلاکت۔
۱۳۔ جیرھے اپنی بے ہودگی و جھ کھڈ دے پئے ہن۔
۱۴۔ جلیے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے
نیتا ویسی۔
۱۵۔ اے او بھا جنیدا تساں انکار کریندے ہاڑے۔
۱۶۔ کیا اے جادو یا تمہا کوں کئی شے بدمدیں۔
۱۷۔ ایندے و جھ پہہ و نچو صبر کرو یا نہ صبر کرو تمہا بے
کیتے ہرکا گال تمہا کوں محض تمہا بے عملیں دا بدلہ بڑا
ویندا پئے۔
۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعتیں و جھ ہوسن۔

فَلْيَهَيِّئْ لَهُمْ سَبِيلَهُمْ وَوَقِهِمْ سَبِيلَهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ①

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش
ہوسن تے انہیں دارب انہیں کوں دوزخ دے
عذاب کنیں پھیس۔

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ②

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڑے عیس دی وجہ
نال بابرکت۔

مُنْكِيْنَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ
عِينٍ ③

۲۱۔ او قطاریں دوج دچھے ہوئے ہماچیں تے
وہاٹے رکھ کے پیٹے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں
آلیاں ترکیبتیں انہیں دے اساں جوڑے بیسوں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ④

۲۲۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد
وی ایمان دوج انہیں دے کچھوٹری ء اساں
انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیوں
تے انہیں دے عیس دچو ذرا دی گھٹ نہ کریرا
ہر شمع اپے عیس دے بدلے دوج گانٹھے ہے۔
۲۳۔ تے اساں انہیں کوں جو او چاہسن میوے
تے گوشت ڈیوں۔

وَأَمَّا ذُلُّهُمْ بِمَا كَانُوا فَمَا يَسْتَفْهِنُونَ ⑤

۲۴۔ او اتھاں ایتھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے
نیچے دچ دکواس بوسی تے دگناہ بری۔

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْوَ فِيهَا
وَلَا تَأْنِيهِمْ ⑥

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھارو چکر مرہیں
ایوں بگسن جیویں او پردیں دوج ویلہٹے ہوئے
موتی ہن۔

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكْنُوتٌ ⑦

۲۶۔ تے او ہک ڈو بچے دو منہ کر کے پچھسن۔
۲۷۔ آکھسن بے شک اساں پہلے وی اپٹے ہتر
دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ⑧

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ⑨

۲۸۔ اللہ سیٹس ساڑے اتے احسان لائے اول
سا کوں تتی لوار دے عذاب کنیں بچا گدے۔

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ⑩

۲۹۔ بے شک اساں ایں کنیں پہلے اونکوں سڑیزدے

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْمُوهُ إِنَّهُ هُوَ

الْبُرِّ الرَّحِيمِ ۝

ہاے بے شک اد نیک سلوک کرن والا
تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا كَاهِنَةٍ ۝

۲۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنے رب دی نعمت
نال نہ تے توں دلی ہوئیں تے نہ پاگل۔

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّهِ
الْمُتُونِ ۝

۳۱۔ یا آہدن شاعرِ اساں ایتدے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔

فَلْيَرْبِّصُوا فَاِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَزِعِينَ ۝

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنوں بے شک میں تہاڑے
نال بھالا گدھی کھڑاں۔

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ۝

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلان انہیں کوں
اے حکم بڈیندن یا او منہ زور قوم۔

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بنائی ۝ اصل او
منیدے نیں۔

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ۝

۳۵۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیتا گئے یا کیا او
پیدا کرن والن۔

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝

۳۶۔ کیا آسانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ۝

۳۸۔ کیا انہیں گنیں تیرہڑے رب دے خزانے ہن
یا او دروغے ہن۔

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُضْطَرُّونَ ۝

۳۹۔ کیا انہیں کیں پوڑی ۝ جنیدے نال او اللہ دیاں گالیں
سُندن تے اونہے سُٹن والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

أَمْ لَهُمْ سُلُمٌ مِّنْ مَّيْمَنٍ فَاِتْنَاهُمْ
مِّنْهُنَّ مُصَيِّعَهُمْ

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڑے کیتے پترن۔

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ۝

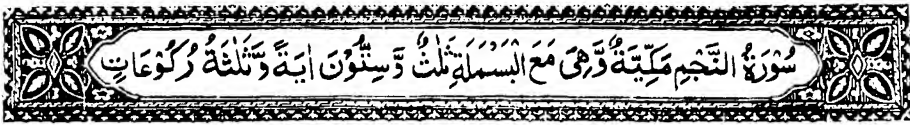
۴۱۔ کیا توں انہیں کیں اجر ملنکریں تے او چٹی دے ہار
تے آئے پین۔

أَمْ تَتَنَادَوْنَ أَجْرًا لَّهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝

۴۲۔ کیا او غیب جانندن تے او مکھسے پین۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

- ۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہندن تے جیرے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔
- ۴۴۔ کیا انہیں کیتے اللہ دے سوا کوئی معبود الٰہیئیں پاک جو او شرک کریندن۔
- ۴۵۔ تے جے او آسمان کئیں کوئی ٹوٹا ڈھانڈا بکھن آہن اے گھانا بدل۔
- ۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ بڑے تاں جو او ملن اوں دینہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ڈرنال) بے ہوش کر ڈتا ویسی۔
- ۴۷۔ جڈاں انہیں دیاں تدبیراں کھودی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔
- ۴۸۔ تے بے شک عالمیں کیتے عذاب اوں عذاب دے سوا دی ہن تے اصل ہوں سارے کوک چاٹدے نیں۔
- ۴۹۔ توں اپنئے رب دے حکم تے قائم رہے شک توں ساڈے اکھیں دے ساٹے ہویں تے توں جیلے اٹھیں اپنئے رب دی مددے نال نال تسبیح کر
- ۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلے تارے کنڈ دلاون اوں ویلے دی تسبیح کر۔
- ۵۱۔ اَمْرِ يُبْذَرُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ لَا يَكِيدُونَ ۝
- ۵۲۔ اَمْرُهُمْ اِلَّا غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝
- ۵۳۔ وَ اَن يَّرْزُقُوْا كَيْفًا ۚ مِنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُوْلُوْا سَحَابٌ مَّرْكُوْمٌ ۝
- ۵۴۔ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يَلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِى فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ۝
- ۵۵۔ يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ۝
- ۵۶۔ وَ اِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝
- ۵۷۔ وَ اضْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا ۚ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِيْنَ تَقُومُ ۝
- ۵۸۔ وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ ۚ وَ اِذَا بَرَأَ النَّجْمَ ۝

سورة نجم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرط بن
منکے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اوتارا گواہ جیلے اوتلے اوسی۔
- ۳۔ تہاڑا ساتھی نہ بھلے تے نہ گمراہ تھے۔
- ۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔
- ۵۔ اے وحی ۷ جبرصی اوندو آئی ۷۔
- ۶۔ اے اونکوں طاقت دے خدا سکھائے۔
- ۷۔ دل دل طاقت ڈکھیندے تے حکومت دے
تخت تے بہہ گئے۔
- ۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے پئے۔
- ۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔
- ۱۰۔ تے او ڈڈ کمانیں دا وتر بن گئے یا این کیں
وی زیادہ کولہو تھے۔
- ۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جبرصی کیتی۔
- ۱۲۔ اوندے دل جوڑے اوں کوڑ نہیں ماریا۔
- ۱۳۔ کیا تاساں اوندے ڈیکھن تے جیڑا لیندے ۷۔
- ۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجی دھر ڈٹے۔
- ۱۵۔ اوں بیر نال جبرصی سب توں پھیکیڑ وچ بائی۔
- ۱۶۔ اوندے نال جنت المادوی ہے۔
- ۱۷۔ اوں پیر کوں لکاوٹ والی شے لکا گھیا۔
- ۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پیری تے نہ اگودھی بائی۔
- ۱۹۔ اوں اپنے رب دے وڈے نشانیں دھوک ڈٹا۔
- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫
أَفَتَسْمُرُونَكَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑬
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑭
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑮
عِنْدَهَا جَنَّةُ النَّارِ ⑯
إِذْ يَفُتَّ السِّدْرَةُ مَا يَفُتُّ ⑰
مَا رَأَىٰ الْبَصَرُ وَمَا طَفَّ ⑱
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑲

- ۲۰۔ اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
- ۲۱۔ تساللات تے عری دا حال سناؤ۔
۲۲۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا بیاہ
۲۳۔ کیا تہاڑے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے
چھوہریں ہن۔
- ۲۴۔ اے تے کافی دنڈر۔
۲۵۔ اے کچھ ناں ہن جیرے تسال تے تہاڑے
پیوڑاڑیں رکھ گدھن اللہ سیس ایںدے کیتے کوئی
دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے
ہین تے اوندی جو انیس دے نفس چاہندن
تے انیس دواہیں دے رب ولو پراہیت آگئی۔
- ۲۶۔ کیا انسان جو خواہش کرے ادنکوں بل ویندی۔
۲۷۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں
ہن۔
- ۲۸۔ تے آسمان وچ ہوں سارے فرشتے ہن
جنہیں دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے
ایندے جو اللہ جنیدے کیتے اجازت ڈیوے
تے پسند کرے۔
- ۲۹۔ بے شک جیرے آخرت تے ایمان نہیں
ایندے او فرشتیں دے تربیتیں جنہیں ناں رکھیندن
۳۰۔ تے انہیں کون ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان
دے چھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے
وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔
- ۳۱۔ تے جیرھا ساڑے ذکر کیں منہ پھریندے اوس
کنیں منہ پھیر گھن تے اومض دنیاوی زندگی چاہندے۔
۳۲۔ انہیں دا علم ایسوتلا بے شک تیبدا رب ہوں
جائے جیرھا اچھے راہ کنیں پریں ہے تے ادھائے
- اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
تِلْكَ اِذَا قَسَسَهُ ضَيْلٌ ۝
اِنْ هٰی اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰی الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدٰی ۝
اَمْرًا لِّاِنْسَانٍ مَا يَكُنِّی ۝
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰی ۝
وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِی السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِیْ شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
یَرِظُ ۝
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَیَسْتَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْوِیَةً الْاُولٰی ۝
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ یَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِیْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝
فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ قَوْلٍ هٗ عَنْ وَكِرْنَا وَكَمْ یُرِذِلَا
الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا ۝
ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰی ۝

جیرا سدرہ راہ تے ہے۔

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ سب اللہ داہ تاں جو اللہ سیٹ گناہ گاریں کوں انہیں دے عیس دی سزا تے چنگے کم کرن والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

۳۳۔ جرمے لوک سوائے ڈیڑھی تیں دجہن دے دے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں پجہن تے بے شک تیبڑا رب ہوں بخش والاہ تے او جانڈے جیلے اوں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے جیلے تاں ما دے ڈوہیں وچ محکمے ہوئے ہادے تے تاں اپٹے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں ہانڈے اونکوں جیرا متقی ۔

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاوٹ والے کوں بٹے۔
۳۵۔ تے تھوڑا بڑے سی تے دل شومائی کیتی اس۔
۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او بڑھاپے۔
۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔
۳۸۔ تے ابراہیم دا جیس وعدہ پورا کیتے۔
۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چھسی۔
۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا مجلسی جتنا اوکوشش کر لسی۔

۴۱۔ تے اونڈی کوشش دا نتیجہ بڑکھا یا لسی۔
۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ بڑکھا یا لسی۔
۴۳۔ تے بے شک تیبڑے رب دے ہتھ فیصلہ۔
۴۴۔ تے بے شک او ہر کھیلندے تے او ہر دیندے۔
۴۵۔ تے بے شک او ہر مریندے تے جویندے۔
۴۶۔ تے بیشک ہر جوان تے تریختیں دے جوڑے پیدا کیتن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَاءُوْا وَيَاْعِلُوْا الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُكْمِ ۝۷

الَّذِيْنَ يَخْتَبِرُوْنَ كَيْلَ الْاَثَمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللّٰهُمَّ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اَنْشَأَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْنَةُ فِي بُطُوْنِ اُمّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اَتَقٰ ۝۷

اَقْرَبَتْ الَّذِي تَوَلٰ ۝۷
وَاَعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْثٰ ۝۷
اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَءِ ۝۷
اَمْ لَمْ يُنَبِّاْ بِمَا فِي صُفْحِ مَوْصِ ۝۷
وَرَبِّهِمْ الَّذِي وُفِّ ۝۷
اَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ۝۷
وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰ ۝۷

وَاَنْ سَعِيَةً سَوْفَ يَرْضٰ ۝۷
ثُمَّ يُجْزِئُهُ الْجَزَا الْاَوْفٰى ۝۷
وَاَنْ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝۷
وَاَنْهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ۝۷
وَاَنْهُ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيَا ۝۷
وَاَنْهُ خَلَقَ الزَّوْجِيْنَ الذَّكَوْا وَالْاُنثٰى ۝۷

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفِثُ ۝

وَأَنَّ عَلَيْهِ النُّشَاطَةَ الْاُخْرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝

وَتَمُودًا مِمَّا آفَكَ ۝

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْلَمَ ۝

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝

فَغَشَّهَا مَا غَشَّى ۝

فِي آيِ الْآءِ وَرَبِّكَ تَتِمَّازَىٰ ۝

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ۝

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ ۝

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَتَّبِعُونَ ۝

وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ ۝

فَاتَّبِعُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

۴۷۔ ہک نطفہ کنیں جیرھا سٹیا ویندے۔

۴۸۔ تے بڑو جی دفعہ پیدا کرن دی ہوندرے ذمے

ہے۔

۴۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب

کریندے۔

۵۰۔ تے بے شک اوہو شعرٹی ستارے داماکب

۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک

کیتا ہا۔

۵۲۔ تے تمود کوں وی تے کھنسی بچایا۔

۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں دی۔ بے شک

اوہوں ظالم تے منہ زور ہن۔

۵۴۔ تے اُپتیریاں ہویاں دستیاں وی۔

۵۵۔ تے ادنکوں نکا گدھا جیرھی شے کیندی ہ۔

۵۶۔ توں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے

شک کرلیں۔

۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچ ہک رسول۔

۵۸۔ وقت کو لمو آگئے۔

۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی مال نہیں سبکدا۔

۶۰۔ کیا تساں این گال تے حیران تھیندے ہ۔

۶۱۔ تے کھلدے تے روندے نوے۔

۶۲۔ تے تساں حیران ہوے۔

۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ وَخَمْسُونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ قمر کی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیاتیاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں دیاں اللہ دے ناں تال جیہا بن
مینگے ڈیوٹی والا تے دل ول رحم کرن والا۔
۲۔ تباہی دی گھڑی کو لہو آگئی تے چندر پھٹ گئے۔
۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھسن تے
آکھن اے ہمیشہ دا جادو۔
۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں
دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔
۵۔ تے انہیں دو خبراں آئیں جنیں وچ دل کے ہن۔
۶۔ اشر کرن والیاں سنپ دیاں گالیں ہن تے
ڈراؤن والیں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔
۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈن
والا ہک اوپری شے دوسڈیسی۔
۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں
دھو الویں لکھن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔
۹۔ اوسڈن واسے دو درکدے ویندے ہوسن
تے کافر آکھن اے ڈینہہ ڈکھیں دا۔
۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں
ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھے نیں
اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔
۱۱۔ تے اوں اپنے رب کنیں دعا کیتی نیں ڈھویا
پیاں میڈی مدد کر (غلیدے)۔
۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
إِفْقَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②
وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُسْتَعِزٌّ ③
وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ
مُسْتَعِزَّةٌ ④
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤
حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذَرُّؤُ ⑥
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ بَنِي
شَيْءٍ تُكْبِرُ ⑦
خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ⑧
مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑩
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ⑪
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ⑫

کھوں بڑتے ایسے پانی نال جیرھا جوش نال دھندا
ہا۔

۱۳۔ تے زمین تے چشتے وی کڈھینسے۔ پانی
ہک اینجی گال کیتے کھا تھیا جیندا فصیل تھی چکیا ہا۔
۱۴۔ تے اساں اوکوں تختے تے پھٹیں آئی
شے تے پلایا۔

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامنے چلدی ہائی اے
او شخص وادہلہ ہا جیندا انکار کیتا

۱۶۔ تے اساں ایندے وقح ہک نشان
چھوڑیا ہاتے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔
۱۷۔ تے میڈا عذاب تے بڑاؤن والے کینجھ
ہن۔

۱۸۔ تے اساں قرآن کون نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔
۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب
تے بڑاؤن کینھا ہا۔

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہن والے منحوس بوند
وچ چکھی اندھاری چلائی۔

۲۱۔ او لوکس کوں سنیدی ہائی جیویں کبھی دا
درخت ہوے تے اوند اندر کھادا پیا ہوے۔

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے بڑاؤن والا کینجھ ہن۔
۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے
کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔
۲۴۔ بنمود نے وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

۲۵۔ انہیں اکھیں کیا اساں اپنے وچوہک آدمی دی پیروی
کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا دتھ

وَنَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ۝۱۳

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝۱۴

تَجَرَّيْ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝۱۵

وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مَّذَكٍ ۝۱۶

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۝۱۷

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مَّذَكٍ ۝۱۸

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۝۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مَّرْصُورًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ
مُّسْتَمِرٍّ ۝۲۰

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝۲۱

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۝۲۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مَّذَكٍ ۝۲۳

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝۲۴

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّمَّنَّا وَاحِدًا نَدَّبَعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ
ضَلِيلٍ وَسُعُرٍ ۝۲۵

درج پوسوں۔

۲۶۔ کیا ساڈے وچر کہک ایں تے قرآن لایا
گئے اصل اوتے وڈا کوڑا تے شریہ۔

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں
کوڑا تے شرارتی کوں۔

۲۸۔ بے شک اساں کہک ڈاچی پھنڈے پئے
ہیں جیڑھی انہیں کوں آزماوٹن کیتے ہے توں انہیں
داجھالا جھل تے ٹکڑا تھی۔

۲۹۔ تے انہیں کوں بوس جو پانی انہیں دتھ وڈیا
پئے تے ہر ٹولہ اپٹے وقت تے پانی پیوٹن آدے۔

۳۰۔ تے انہیں اپنے سردار کوں سٹیے اوکے تے ڈاچی
دیاں نچاں کپ ڈتن۔

۳۱۔ میڈا ڈراوٹن تے عذاب کینجا ہا۔

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے کہک عذاب
پٹھیا تے او ایں تھی گئے جیویں لوڑھ دے تلے

بچن والا چورا ہوندے۔

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بناوٹن کیتے
سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

۳۴۔ لوڑھ دی قوم رسوئیں کوں جھٹلایا ہا۔

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے ویس دا عذاب لہایا
سوکھے لوڑھ بڑھے اساں انہیں کوں فجرے وقت عذاب

کنیں بچائے۔

۳۶۔ اے ساڈا احسان ہا جیڑھا شک کریںدے
اساں اوکوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۳۷۔ تے اول ساڈے عذاب دی خبر پڑے ڈتی
ہائی انہیں رسوئیں نال بحث شروع کر ڈتی۔

ءَالْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشْرٌ ۝

سَيَعْلَمُونَ عَذَابًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرِ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا تَبِيبُهُمْ
وَأَصْطَبُهُ ۝

وَبَيْنَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّخْتَصَرٌ ۝

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ۝

وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِّن مُّذَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ
بِسَحَرٍ ۝

بِعَمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝

وَلَقَدْ آنَدَهُمْ بِطُغْيَانِنَا فَاتَّوَابُوا بِالنُّذْرِ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَسْنَا أَعْيُنَهُمْ
فَلَقُوا عَدَايَ وَنُذِرٌ ۝

۳۸۔ تے او اوکوں مہمانیں دے خلاف درغلاوٹ
لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاؤن
تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ وچن والا عذاب
آ گیا۔

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ۝

۴۰۔ تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

فَلَقُوا عَدَايَ وَنُذِرٌ ۝

وَلَقَدْ يَسْرُنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدْكِرٍ ۝

۴۲۔ تے ال فرعون دو رسول آئیں۔

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ۝

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ

اساں انہیں کوں غالب تے طاقت ور دی پکڑ پکڑی

عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہسن یا

اَلْكَافِرُ كَذِبٌ ۝

تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وح حفاظت دا وعدہ ہے۔

اَلْزُبُرُ ۝

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَبِيحٌ مُّتَنَصِّرُونَ ۝

۴۶۔ شکر ضرور ہر سی تے کنڈ ولا کے بھسی۔

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ۝

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَذْهَى

اوتباہی ہوں ہلاک کرن والی تے سخت۔

وَاَمْرٌ ۝

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑن والے عذاب

اِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝

دھن۔

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرٹے بھاؤن گھلیسن تہاں

مَسَّ سَقَرَ ۝

چکھو دوزخ دا عذاب۔

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

۵۰۔ بے شک اساں ہر شے اندازے نال پیدا کیتی ہے۔

وَمَا اَمْرُنَا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ چمپکٹن آلی کار یکدم ہی دیندے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا اشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے

مُدْكِرٍ ۝

تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ نَّعْلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝

۵۳۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وح

ہے پئی۔

۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی ہے۔

۵۵۔ بے شک متقی بائیس تے نہریں قح رہن۔

۵۶۔ ہمیشہ رہن دی جا قح رہن جی رہی طاقت

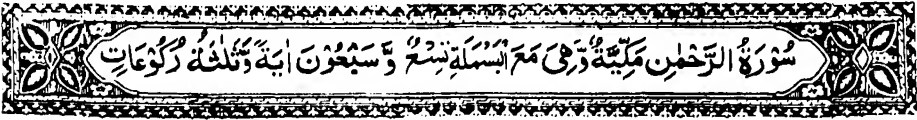
۶۵۸ والے بادشاہ دے کو لہو ہوئی۔

وَكُلُّ صَغِيرٍ ذَكِيٍّ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٤﴾

إِنَّ النُّثْقَيْنَ فِي جَنَّتٍ وَلَهُمَا ﴿٥٥﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ ﴿٥٦﴾

مُقْتَدِرٌ ﴿٥٧﴾

سورة رحمن مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ بن منگے ڈیوٹ والا ء۔
- ۳۔ جیس قرآن سکھائے۔
- ۴۔ انسان پیدا کیتس۔
- ۵۔ اوکوں بیان سکھائس۔
- ۶۔ سمجھ تے چندر حساب نال چلے پین۔
- ۷۔ تے تارے تے دن سجھ کریندے پین۔
- ۸۔ تے آسمان کول اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔
- ۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کول جھکا نہ تھیوٹ
ڈیو۔
- ۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن
نہ گھاؤ۔
- ۱۱۔ تے زمین کول مخلوق کیتے بٹائس۔
- ۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھیاں ہن جنہن دے
پھل تے غلاف ہوندن۔
- ۱۳۔ تے دانے ہن غلاف والے تے خوشبودلے دے۔
- ۱۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار
کریسو۔
- ۱۵۔ انسان کول دھن والی سکی مٹی نال بٹائس۔
- ۱۶۔ تے جن کول بھا دے بھانہٹر نال بٹائس۔
- ۱۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
کریسو۔
- الرَّحْمَنُ ②
- عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
- عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
- الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑥
- وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
- وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
- أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
- وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
- وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
- فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫
- وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑬
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑭
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮
- وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ ⑯
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑰

انکار کرلیسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈوپلوا دھیں تے ڈوپچا دھیں دا رب۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈو سمندر چلائنسی جیرے مل ولین۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈونا ئیں دے درمیان پردہ ہک ڈوجے وچ داخل نہیں تھیندے۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَخْرُجُ مِنْهُمَا النُّوْلُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈونا ہیں دچو موتی تے مونگے نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اونیاں بٹیاں ہویاں بیٹیاں تے جہازن جیرے سمندر وچ پسا ڈسدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہر کیس جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھوئے

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے ہوں بچے جنیدے اتے تیرے جلال تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین وچ جو ہے اوہوں کیں منگدے تے ہر ڈینہہ اوندی نویں شان ہوندی

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

سَنَقَرُ لَكُمْ أَيَّتَهُ الثَّقَلَيْنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو دجیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تھیندے پئے ہیں۔

۳۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۳۳۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹوے جے
تہا کوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین
دی کنیں دجو نکل و نجو تے دل نکل ڈکھا لو تیاں
نوحے نکل سبگدے سوائے کیں دلیل دے۔

۳۵۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۶۔ تہا ڈے اتے بھا دا بھانجرتے تانبا سیٹا
ویسی تے تساں ڈویں اصلو غالب نواسو
۳۷۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۸۔ جیلے آسان پھٹ ویسی تے ربگئے ہوئے چم
آلی کار تھی ویسی۔

۳۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۰۔ تے اوں ڈینہ نہ انسانیں کیں اوندے گناہیں
دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کیں۔

۴۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۲۔ مجرم اپٹے نشانیں ناں سنجین تے انہیں
دے متھے تے پیریں کیں پکڑیا ویسی۔

۴۳۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۴۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کیندے ہن۔

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٢﴾

يُعْشِرُ الْحَيْتَ وَالْإِلْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٥﴾

يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِيرَ نَارٍ وَنَحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ﴿٣٦﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٩﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤٠﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٤١﴾

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٤٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

- ۳۵۔ تے او دونخ تے نتے پانی وچ پھر پئے۔
 ۳۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۳۷۔ تے جیرھا اپٹے رب دے مقام کنیں
 پُر دے اوندے کیتے ڈو ہشتائن۔
 ۳۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۳۹۔ اوہوں ساریں لاٹریں آلیاٹن۔
 ۵۰۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۵۱۔ اونہیں بڈو ناپیں وچ بڈو پٹھے و بندے ہن۔
 ۵۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۵۳۔ اونہیں وچو ہر میوہ بڈو قیس دا ہوسی۔
 ۵۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۵۵۔ او فرش تے وہاٹے لاکے پیٹھے ہوسن جنیں
 مے وچ ریشم ہری تے چل نال بڈویں باغ لڈیے پئے
 ہوسن۔
 ۵۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۵۷۔ انہیں دے وچ چمکی اکھیں آلی تریہتیں ہوسن
 ایس کنیں پہلے انہیں کون نہ کیس انسان تہہ لایا ہوسی
 تے نہ کیس جن۔
 ۵۸۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یا قوت تے مر جان۔
- يُطَوَّفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَبِيبَيْنِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتٍ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رُوحَانِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 مُتَكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۝
 جَنَّاتُ الْجَنَّةِ فِي ذَاتِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 فِيهِنَّ قُصُورٌ الظُّلُمُ لَمْ يَلْبِسْنَهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
 وَلَا جَانٌّ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
 كَانَتْهُنَّ لِيَافُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

۶۱۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتاں۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُدَّهَاتَيْنِ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ ہوں گھاٹیاں ساویاں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا عَيْنُ يَنْتَظِرَتَانِ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ انہیں وچ ڈو چشمے ہن جیسے زور نال نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَزَيْنٌ وَبُيُوتٌ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ انہیں وچ میوے ہن تے کعبیاں تے انار ہن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِنَّ خَيْرُ مَنَاسِكٍ ﴿٧١﴾

۷۱۔ انہیں وچ نیک تے سونھیاں تریبتیں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

حُورٌ مَّقْصُودَاتٌ فِي الْجَنَّاتِ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ کالی اکھیں آریاں حوراں ہوسن تے خیں وچ ہوسن

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

۷۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

لَمْ يَطْمِئْنَنْ إِلَهُسْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٥﴾

۷۵۔ ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیس انسان ہتھ لایا

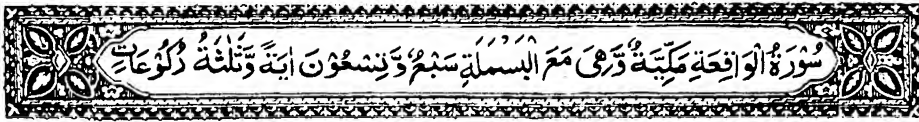
فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

۷۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

۷۷۔ او بہوں سوٹے تے بہوں چنگے فرش تے جیرھا
مُشْكِيْنَ عَلٰی زُفْرِ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ ۝
نہیں کنیں ددھیا ہویا ہوسی۔
۷۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
فِيْآيِ الْاٰرِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۝
انکار کریسو۔

۷۹۔ تیرے رب دا ناں بہوں یا برکت جیرھا جلال
تَبٰرَكَ اِسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۝
تے عزت والا ۷۹۔

سورة واقعہ مکی ۷۰ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۹۷ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول مہربان۔
- ۲۔ جیلے او کال تھی ویسی جیندے تھیوٹ وافیصلہ ۷۔
- ۳۔ تے اوندے واقعہ تھیوٹ کول کوئی کوڑا نہیں کر سگدا۔
- ۴۔ جھکیں کول اپا کرٹ والی ۷۔
- ۵۔ جڈاں مک کول بلا ڈوتا ویسی۔
- ۶۔ تے پھاڑیں کول ٹوٹے ٹوٹے کر ڈوتا ویسی۔
- ۷۔ تے او ایویں تھی ویسین جیویں ہوا دج اڈر دے
ہوئے ذرے ہوندن۔
- ۸۔ تے تساں ترے ٹوٹے بن ویسو۔
- ۹۔ سچے ہتھ آئے۔ اے سچے ہتھ آئے کون۔
- ۱۰۔ تے کھجے ہتھ آئے۔ تے اے کھجے ہتھ آئے کون۔
- ۱۱۔ تے ساریں کنیں اگو و دھن آئے ساریں کنیں اگو و دھن آئے۔
- ۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔
- ۱۳۔ نعمتیں آلی جنیں دج ہوسن۔
- ۱۴۔ پہلے ایمان آئن وایں دج انہیں دی گنتری
زیادہ ہوسی۔
- ۱۵۔ تے بعد آلیں دج تھوڑی۔
- ۱۶۔ او جھڑیے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔
- ۱۷۔ تے ہک ڈوجھے دے سامنے ٹیک لاکے بیٹے
ہوسن۔
- ۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر دلا دلا اوبن تے
- إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③
خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ④
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤
وُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑥
فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثْبَثًا ⑦
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
فَأَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑩
وَأَصْحَابُ الشُّمُولِ ⑪ مَا أَصْحَابُ الشُّمُولِ ⑫
وَالشَّاقِقُونَ الشَّاقِقُونَ ⑬
أُولَئِكَ الْقَرَّبُونَ ⑭
فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ⑮
ثَلَاثَةً مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑯
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑰
عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ⑱
مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑲
يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ⑳

نیکی تے قائم رکھئے دین۔

- ۱۹۔ او گلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے
پائی دے دھریے ہوئے اپا لے ہوسن۔
۲۰۔ تے انہیں کون نشہ تھیں تے نہ او گالیاں گالیں
کر لیں۔

- ۲۱۔ تے میوے انہیں جیرے اولپند کر لیں۔
۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرا او چا ہسن۔
۲۳۔ تے وڈی اکھیں آیاں حوریاں ہوسن۔
۲۴۔ جیوس لکی ہوئے موتی۔
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہو۔
۲۶۔ اونہی دے وح نہ بے ہودہ گالیں سٹس تے
نہ گناہ دیاں گالیں۔
۲۷۔ سوائے اے اکھن دے جو تباہی اے
سلامتی ہوئے۔

- ۲۸۔ تے سچے تھ والے۔ سچے تھ والے کو بن۔
۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی ہیریں دے باغ وح ہوسن۔
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وح) جنہیں دے گوشے ہک ڈوبے تے
چڑھے پئے ہوسن۔

- ۳۱۔ تے درجے ہوئے پچھانویں وح ہوسن۔
۳۲۔ تے اینجھا پائی ہوسی جیرا دہا یا ویسی۔
۳۳۔ تے ہوں سارے میوے ہوسن۔
۳۴۔ نہ کپٹے دین تے نہ انہیں کنیں ہلکیا ویسی۔
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زائیں ہوسن۔
۳۶۔ اساں انہیں کون بنائے۔
۳۷۔ تے اساں انہیں کون کنواریاں بنائے۔
۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمرن۔

بِأَحْوَإٍ وَأَبَارِقَهُ وَكَأَيِّ مِّنْ مَّعِينٍ ۝۱۹

لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۝۲۰

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝۲۱

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

وَحُورٌ عِينٌ ۝۲۳

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝۲۴

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۵

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝۲۶

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝۲۷

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۸ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۹

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝۳۰

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۝۳۱

وَزَلَّيٍ مَّدْودٍ ۝۳۲

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۳

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝۳۴

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۵

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۶

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ۝۳۷

فَجَعَلْنَهُمْ أَكْبَارًا ۝۳۸

عُرْبًا أَتْرَابًا ۝۳۹

- ۳۹۔ بچے تھو آئیں کیسے ہن۔
۴۰۔ اے پہلے ایمان آنٹن والیں وچو ہوں دودھ ہوسن۔
- ۴۱۔ تے بعد وچ آونٹن والیں وچو دی۔
۴۲۔ تے کھپے تھ والے تے کھپے تھ والے کونن۔
۴۳۔ اتوی ہوا وچ تے ننٹے پانی وچ رہسن۔
۴۴۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔
۴۵۔ نہ ٹھڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیون والا ہوسی۔
۴۶۔ بے شک او ایس کنیں پہلے آرام وچ ہن۔
۴۷۔ تے ہوں دڑے گناہ تے ضد کرنی دے ہن۔
۴۸۔ تے آہے ہن کیا اساں جیلے مرویسوں نے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں نیچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔
- ۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔
۵۰۔ توں اکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔
۵۱۔ سارے مقرر ڈینہ دے وعدے تے کٹے کیتے ویسن۔
- ۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرن والے لوکو۔
۵۳۔ تساں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔
۵۴۔ تے اوندے نال اپنے ڈڈھ بھرلیسو۔
۵۵۔ ول اوندے اتے تتا پانی پیسو۔
۵۶۔ تے پانی تے اٹھ آلی کار پیسو۔
۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہ دی تہاڈی مہانی۔
۵۸۔ اساں تہاکوں پیدا کیتے تساں تصدیق کیوں نوے کریندے۔
۵۹۔ تہاکوں پتہ تساں عورت دے سپٹ وچ کیا ٹیندے؟
- لَا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝
وَلَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝
فِي سُجُودٍ وَحِيمٍ ۝
وَذَلِيلٍ مِّنْ يَّخْمُومٍ ۝
لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝
إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝
وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝
وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۝
عِظَامًا ۝ إِنَّا لَنَبْعُوْثُونَ ۝
أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝
قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝
لَنَجْوَِعُونَ ۝ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يُّزْمَرُ مَعْلُومٍ ۝
ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا لَمَرْجُؤْنَ ۝ الْمَكَانِ بُونَ ۝
لَا كِلَإُونَ ۝ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُومٍ ۝
فَمَا لُؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝
تَشْرَبُونَ عَلَيْهِ ۝ مِنَ الْحِيمِ ۝
تَشْرَبُونَ شَرْبَ الْهَيْمِ ۝
هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ۝
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْنُونَ ۝

۶۰۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کرٹ والے ہیں۔

۶۱۔ اسان تماڑے وقح موت شروع کیتی ء تے اسان کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

۶۲۔ جو اسان تماڑی جاتے بیا کوئی گھن آو تے تماکوں اینجی شکل وقح پیدا کرڈیوں جیرھی تساں چاڑے نوڑے۔

۶۳۔ تماکوں پہلی دفر پیدا تھیوٹ واپتہ ء ول دی تساں نصیحت نوڑے پکڑیندے۔

۶۴۔ تماکوں پتہ ء تساں کیا رہیندے ء۔

۶۵۔ کیا تساں اونکوں جہیندے عیا اسان۔

۶۶۔ جے اسان چا ہوں تے اونکوں سٹریا ہویا چورا بٹا ڈیوں تے تساں گالیں کریندے رہ ونجو۔

۶۷۔ بے شک ساڑے اُتے پٹی آگئی ء۔

۶۸۔ اصل اسان مردم تھی گئے ہیں۔

۶۹۔ کیا تماکوں پتہ ء اوں پائی دا جیرھا تساں پیندے ء۔

۷۰۔ کیا تساں اونکوں لہائے جھڑکنیں یا اُساں لہیندے ہیں۔

۷۱۔ جے اسان چا ہوں ہاتے اونکوں کوڑا کرڈیوں ہاتے تساں شکر کیوں نوڑے کریندے۔

۷۲۔ کیا تماکوں پتہ ء اوں بھا دا جیرھی تساں پلیندے

۷۳۔ کیا اوندا وٹ تساں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کریندے ہیں۔

۷۴۔ اسان اونکوں مسافرین کیے عارضی فائدے نصیحت بٹائی ء۔

۱۰۰۔ اَنْتُمْ خَلَقْتُمْۙ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝

نَحْنُ قَدْ زُنَاۙ بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسَوِّينَ ۝

عَلَىٰ اَنْ تُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنَشِّئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولٰٓئِ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝

اَفَرءَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۝

۱۰۱۔ اَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَۙ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطًاۙ مَا فَطَرْتُمْ تَفْلَهُونَ ۝

۱۰۲۔ اِنَّا لَمَعْرِضُونَ ۝

۱۰۳۔ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝

اَفَرءَيْتُم مَّاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۝

۱۰۴۔ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمَزْنِۙ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۝

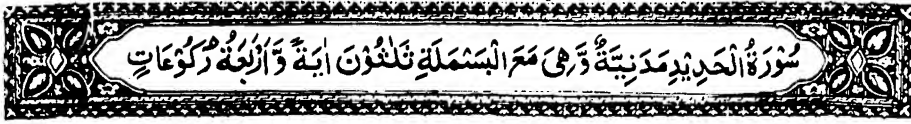
لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰهُ اَجَاجًاۙ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ۝

اَفَرءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ۝

۱۰۵۔ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَہَاۙ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ۝

نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةًۙ وَمَتَاعًاۙ لِّلْمُقْوِينَ ۝

- فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾
 فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٥٧﴾
 وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
- ۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں تال تسبیح کر
 ۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھبھن کوں گواہ بنیں
 ۷۷۔ تے اے گواہی جے تمہا کوں پتہ ہوئے تے
 ہوں وڈی ۷۸۔
- ۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔
 ۷۹۔ تے ہک لکھ ہونی کتاب وچ
 ۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔
- ۸۱۔ ایندا ہن رب العالمین دلو ۸۱۔
 ۸۲۔ کیا ایس گال وچ تساں گھناں دادا کریدے ۸۲۔
 ۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاؤں کوں پٹے رزق دا ذریعہ بنائے ۸۳۔
 ۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلے جان گل تیں آگئی۔
 ۸۵۔ تے تساں اوں ویلے ائے ائے بڑیکھن پئے
 ویندے ۸۶۔
- ۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہاڑے زیادہ کولہو
 ہیں اصل تساں بڑہدے نوے۔
 ۸۷۔ جے تمہا کوں بدلہ تے جزا نہ ملئی ہوئے ہا۔
 ۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوئے۔
 ۸۹۔ تے جے او قربی بندیں وچر ہوئے ہا۔
 ۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا بارغ۔
 ۹۱۔ تے جے او ہے سچے تھ والا۔
 ۹۲۔ تے اے سچے تھ والے تہاڑے تے سلامتی ہوئے۔
 ۹۳۔ تے جے او جھٹلاؤں والیں پتے مگرہ لوکس وچر ہوئے
 ۹۴۔ تے اوندے کیتے تے پائی دی مہمانی ۹۴۔
- ۹۵۔ تے دوزخ وچ سیٹھن دی سزا ۹۵۔
 ۹۶۔ بے شک اوکے یقین آلی گال۔
 ۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر۔
- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٥٩﴾
 فِي كِتَابٍ مُّكْنُونٍ ﴿٦٠﴾
 لَا يَشْعُرُ إِلَّا الُّمُطَهَّرُونَ ﴿٦١﴾
 تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾
 أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٦٣﴾
 وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾
 فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفُ ﴿٦٥﴾
 وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٦٦﴾
- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ
 لَا بُدَّ لَهُ ﴿٦٧﴾
 فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٦٨﴾
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾
 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٧٠﴾
 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٢﴾
 فَسَلَمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٣﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٧٤﴾
 فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٧٥﴾
 وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٧٦﴾
 إِنَّ هَذَا لَعَوْحٌ يَقْنَنُ ﴿٧٧﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

سورة حید مدنی ؎ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوع من۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیہا بن سکے
 ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شے اللہ دی تسبیح کری
 پی ؎۔ تے او غالب تے سیانما ؎۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ③
- ۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہندی ؎۔ او
 جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شے تے قادر۔
- وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④
- ۴۔ او اول دی ہے تے آفری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں پائندے۔
- هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑤
- ۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں بھی دوریں وح پیدا کیتے۔
 دل او عرض تے نکلائی نال بہہ سکے۔
- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥
- ۶۔ زمین وح پہنڈے تے جو اوندے دجو نکلے جو آسمان
 تو لہندے تے جو اوندو چڑھدے تے آساں جتھاں ہوندے
 او تہا ڈے نال ہوندے تے اللہ تہا ڈے ملیں کوں
 ڈہا کھڑے۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑦
- ۷۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ؎ تے سارے
 معاملیں ہوندو وٹے۔
- يُؤْتِيُ الْإِنْسَانَ فِي النَّهَارِ أَنْ يَبْلُغَ الْفَجْرَ ⑧
- ۸۔ اور رات کوں ڈینہہ وح تے ڈینہہ کوں رات وح
 پلینڈے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں پائندے۔
- أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑨
- ۹۔ اللہ تے رسول کوں منو تے جیہی جائیداد دا
 تہا کوں مالک بنا تے اوندے دجو خرچ کردے جیہے
 تہا ڈے دجو ایمان گین آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں
 کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ⑩

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَدُوٌّ
ذَخِيمٌ ⑪

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلُ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑫

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑬

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ يُشْرِكُونَ الْيَوْمَ
جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑭

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۹۔ تمہا کوں کیا تھی مجھے جو تمہاں اللہ سے ایمان نہ دے
انہیں دے تے رسول تمہا کوں سبیل نہ اپنے جو تمہاں اپنے
رب سے ایمان نہ آؤ تے بے تمہاں مومن ہوئے
تے اوں تمہاں کہیں لپکا وعدہ گدھا ہوئے۔

۱۰۔ اوہو جو میرا اپنے بندے سے کھلی کھلی آیات
لیندے تاں جو تمہا کوں اندھا رہے دھو سوجھلے
دو کڈے تے بے شک اللہ تمہاڈے کیتے
ہوں مہربان تے دل ول رحم کرٹ والا۔

۱۱۔ تے تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ دی راہ
وجہ خروج نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ۱۲۔ تمہاڈے دھو اوہو جیہاں کوئی نیس تھی
سگدا جیہاں فتح کہیں پہلے خروج کیتے تے جنگ کیتے
کرے انہیں کہیں انہیں لوکس دا درجہ ہوں دہڑا جیرے
بعد وجہ خروج کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیٹھ
سایں نال جنگا وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیٹھ تمہاڈے
علیں کہیں باخبر۔

۱۲۔ جیرا اللہ سیٹھ کوں جنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سیٹھ اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

۱۳۔ جہاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں دیکھیں انہیں دا
نور انہیں دے اگو دی تے سچے پاسے تو دی دکھا
ویسی تمہاڈے کیتے آج خوش خبری ۱۴۔ جنت جیندے
وجہ نہراں دہندیں اوندے وجہ ہمیشہ رہیں لے
ہوں دہڑی کامیابی ۔

۱۴۔ جہاں منافق مرد تے منافق عورتاں اکھبن مومنین کوں
جو ساڈی سنبھال ہو اسان تمہاڈے نور دھو روشنی حاصل

وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝

کروں آگیا دین پھر میں دل و نچوڑتے سوجھلا گولو دل
انہیں دین کندی بڑے بڑی ویسی جیندے دین
دروازہ ہو سی جیندے اندر رحمت ہو سی تے
باہر سامنے عذاب ہو سی۔

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

۱۵۔ او انہیں کوں سببیں کیا اسان تما بڑے نال نہ
ہاے آکھن ٹھیک تے اصل تسان اپنے آپ
کوں آزمائش وینح پا بڑتا ہاتے تسان عذاب دا
بھالا گدی رہ گئے عتے شک وینح رہ گئے
تے تسان خراشات دوکھا بڑتے جے تیں اللہ دا
فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہا کوں اللہ دے
بارے وینح دوکھا بڑیدارہ گئے۔

فَالْيَوْمَ لَا يُلْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَأْوَاهُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاهُمْ وَبَشَّ
الْمُتَصِفُ ۝

۱۶۔ آج تسان کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ
کافر کنیں تسان بڑا لکائہ بھاء تے اے تہاوی
تعلق دار تے ہوں بڑا لکائہ۔

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

۱۷۔ کیا مومنین کیے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل
اللہ دے ذکر کیے جھکن تے جیوا سچ لھے اوندے
کیے۔ وی انہیں آلی کار نہ بنن جنہیں کوں ای کنیں پہلے
کتاب بڑی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے ہوں دودھ گیا۔
ہوں سارے نافرمان ہن۔

إِذْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهِمْ قَدْ
يَتَنَبَّأُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

۱۸۔ تسان جان گھنوبے شک اللہ جیندہ کریندے،
زمین کوں برتھوٹ دے بعد اسان آیتاں تما بڑے
اتے کھول کے بیان کر بڑتن تاں جو تسان عقل کرو۔

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

۱۹۔ بے شک صدقہ بڑیوں والے مرد تے صدقہ بڑیوں
والی تریتیں تے جیرے اللہ کوں چنگا قرض بڑیدن
انہیں دا اجر بڑورا کیتا ویسی تے انہیں کیے عزت
والا اجر۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِٗٓ أُولَٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ
وَالشّٰهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان ایندن
ایسے لوک صدیق تے اپنے رب دے حضور
شہیدن انہیں کیے اجر تے نور جیرھے کافرن تے
جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیے اے لوک دوزخی
ہن۔

إِغْلَوْا نَارَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا لَعِبَ وَلَهْوٍ وَزِينَةٍ
وَتَفَاحُشٍ بَيْنَكُمْ وَتَكَاشُرٍ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٍ عَيْنٍ أَجَبَ الْكَفَّارَ بَنَاتُهُ ثُمَّ يَهِينُ
فَتَرْهُ مُضْغَرًا ثُمَّ يَكُونُ حَطَامًا فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تساں جاں گھنوجو دنیاوی زندگی کھید تاشاوتے زینت
تے آیت و تح فخر کرن کیے ہے تے مال تے اولاد
دے وادھے کیے ہے مینہ آلی کار۔ جیندا جاوٹ کافرن کوں
چنگا بگدے ول اورڑھ پکدی ہے تے توں جُہدیں
جو او پھلی تھی ویندی ہے تے دل چورا تھی ویندی ہے
تے آخرت و تح سخت عذاب تے اللہ و بخشش
وی ہے تے اوندی رفاوی۔ تے دنیا دی زندگی
محض دھوکے دا سامان۔

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِٗ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب و لو بخشش دو دھوتے اوں
جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے
آلی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منن
واپس کیے بٹائی گئی ہے اے اللہ دا فضل جینکوں
چاہندے دیندے تے اللہ و بڑے فضل والا ہے۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تہا کوئی مصیبت نہیں آندی زمین و تح تے
آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب و چ موجود ہے
اپنیں پہلے جو اسان بدلا مقرر کر ڈتے بے شک اے
کم اللہ کیے سوکھا ہے۔

لَيَكُنَّ لِتَأْسُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تاں جو تساں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے
جو تہا کوں ملے اوندے اتے اکر بھو نہ تے اللہ
اکر بھو والے تے فخر کرن والے کوں اصلو پند نہیں کریندا

يَا الَّذِينَ يَحْكُمُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْغُلِّ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑤

۲۵۔ حیرے شومائی کریدن تے لوکیں کوں شرمائی
دی صلاح ڈیندن تے حیرہا منہ پھر گئے تے بے شک
اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ۵۷۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ⑥

۲۶۔ اساں اچھے رسول کھلی دلیس نال پٹھے ہن
تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی
ہائی تاں جو او کوک انصاف قائم کرن تے
اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داساں
تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر
کرے حیرہا اوندی تے اوندے رسول دی مدد
کریدن غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا
تے غالب۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ⑦

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے
انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈٹی
انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں
وچو نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةٍ
إِذْ دَعَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ⑧

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول
پٹھیں تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کوں دی
پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈٹی تے اساں اوندی
پیروی کرٹ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے
رحمت دی۔ تے کھاتے انج رہٹ انہیں آپ
شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے
اللہ دی خوشنودی حاصل کرن کیتے تے انہیں ایندا
جیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچو
مومنین کوں اجر ڈتاتے انہیں وچو ہوں سارے
نا فرمان ہن۔

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ

يُؤْتِكُمْ كُفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَنُورُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩﴾

رسول کوں منو تے تہا کوں اپنی رحمت نال ڈوڑا
اجر ڈیسی تے تہا ڈے کیتے نور بیسی جنیدے
نال تہاں ٹرسو تے تہا ڈے گناہ بخشیش تے اللہ
بخشن والا تے رحم کرن والا ۷۔

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠﴾

۳۔ تاں جو اہل کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمان) کوں
اللہ دے فضل وچ کج نہیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے
بہت وچ جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے
فضل والا ۸۔

﴿۱۰﴾

سورة مجادلہ مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 شروع کریندیاں اللہ دے نال نال حیر صاحبن شکے
 ڈیون والائے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اللّٰہ اوں تریخت دی گال سٹ گدھی ء حیر ص پٹے
 پٹے کیے تیلے نال بحث کریندی ہئی ہائی تے اللہ کنیں فریاد کریندی
 ہئی ہائی اللہ تساں ڈوناہیں دیاں گاہیں سٹا پیا ہا
 بے شک اللہ بہوں سٹن والائے ڈیکھن والا ء۔
- ۳۔ حیر ص اپنی زالیں کوں (ما آہدن) ظہار کریندن او
 انہیں دیاں میریں نیں انہیں دیاں میریں محض اوہے
 ہن جیں انہیں کوں چٹے تے اوہے شک نا پسندیدہ
 گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ
 معاف کرن والا تے بختن والا ء۔
- ۴۔ تے حیر ص اپنی زالیں کوں ما آہدن ول ایما گال
 ولا کریندن اوڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لاون کنیں پہلے ہک غلام
 آزاد کرن لے تہا کوں نصیحت کیت ویندی ء اللہ تہا بے
 عملیں کنیں بانجھ۔
- ۵۔ جے غلام نلے تے ڈوہینے دے ساندھوڑا ندروڑے
 رکھے ہتھ لاوون کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہووے
 تے سٹھ مسکین کوں روٹی کھواوے لے ایں واسطے جو
 تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گمن آؤ لے
 اللہ دے جتے ہن تے کافرین کیے ڈکھ آلا عذاب۔
- ۶۔ حیر ص اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن
 او ذلیل کیے وسین جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیے گئے
- الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَا هُنَّ
 أُمَمُهُمْ إِنْ أُمَمُهُمْ إِلَّا إِلَٰهٌ وَكَذٰلِكَ نَهَمُّ وَ
 إِنْهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
 وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ②
- وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ قِنْ قَبْلَ أَنْ يَتَنَاسَأَ
 ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ③
- فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَأَ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
 سِتِّينَ سَكِينًا ذَلِكَ لِشَوْءٍ مِّنَّا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَيُنَازِلَنَّ الَّذِينَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَبَيِّنُ

وَلْيَكْفُرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑤

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لبائن تے کافریں کیے
ذلیل کرن والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَنْبَعًا فَيُنبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْصَصَهُ اللَّهُ لِنُفُوسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑥

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کون جیندا کریں تے او انہیں
دے عیسیٰ کنیں خبردار کریں اللہ گہلی کھڑے تے او بھل گئیوں
تے اللہ ہر شے تے بھگوان۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا
خَسْفَةٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

۸۔ تیکوں پتہ نہیں بے شک اللہ جانڈے جو آسماں
تے زمین وچ تے جیلھے او ترے مک کے
گاہیں کریندن اللہ سٹیں پوچھتا نال ہوندے تے بے
او وچ ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں دودھ اللہ سٹیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت
دے ڈیندے او انہیں دے عیسیٰ کنیں کوں ڈیسی بے شک
اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِهَا لِيُتْلَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ۖ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الصَّيْرُ ⑧

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ۷ جنہیں کوں لکھے
چھپے مشوریں کنیں بلکيا گیا ہا ول او ولا او ہر کم کریندن
جھٹھ بلکيا گیا ہاتے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نافرمانی دے متعلق تنبیہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیبڑ واندن تیکوں انجی دعا ڈیندن جیڑی خدا
تیکوں نیں ڈتی تے اپٹے دیں وچ آہدن ساکوں اللہ
ساڈی گاہیں تے عذاب کیوں نیں ڈیندا انہیں دا
لکاڑہ دوزخ او ندے وچ سٹیں تے ہوں بڑا لکاڑہ۔
۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تقویٰ دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کھٹے کیتے دلیو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالْقَوَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑨

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطان کی تمہاں جو مومن

إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَأْوِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

میرے تھیں تو اللہ ہی اجازت سے بغیر کھڑی انہیں
کوں بڑھ نہیں بڑے سبکدے مومنین کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی داؤ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَانْشُرُوا فِئْصَمَ اللَّهِ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿٥١﴾

۱۲۔ اے مومنو جیسے تھا کون اکھیا ونچے جو مجلس وچ جا کھل
کرد تے کر بڑی کرد اللہ تہا بڑے کیتے جا کھل کیوں تے جیسے
اکھیا ونچے جو اعلیٰ و بھوتے اعلیٰ کئے کرد اللہ تہا بڑے و ہر
مومنین کوں عزت بڑیسی تے جنہیں کوں علم ملے اوندے
درجے و درجے تے اللہ تہا بڑے عملیں کنیں
بانجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَتَقَرُّوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَظَهَرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٢﴾

۱۳۔ اے مومنو جیسے تساں رسول نال مشورہ کرو
تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیا کرو اے تہا بڑے
کیتے چنگا تے پاک کرن والا ہجے تہا کوں نہ ملے تے
بے شک اللہ بیہوش بخشش والا تے بہوں مہربان۔

ءِ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتُمْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۱۴۔ کیا تساں بڑے ہجے جو تساں اپنے مشوریں کیں پہلے
صدقے بڑیو تے تساں اے کم میں کیا تے اللہ تہا بڑے
اتے فعل کیتے ہن تساں نماز تہا کے پڑھو تے زکاۃ
بڑیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرد تے
اللہ جو تساں کریندے ہجے بانجر۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنَكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

۱۵۔ کیا تیں انہیں کوں بڑے ہجے انہیں کوں کوں
سبکتی بٹیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی اوندے تہا بڑے
وہ ہن نے نہ انہیں و ہر اور کوڑے قساں
چیندن تے او جائن۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیا ہوئے بے شک
او بہوں بڑا ہجے جو او کریندن۔

إِذْ خَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٦﴾

۱۷۔ انہیں اپنے قسین کوں اولکا بٹائے انہیں اللہ سے
رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۰﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۵۱﴾

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿۵۳﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۴﴾

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۵﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کول اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۹۔ جیڑاں اللہ انہیں ساریں کول جیندا کر لیس اوندے کیے وی قساں چسین جیڑیں تہاڑے کیے قساں چسین تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سٹوبے شک او بے کورے ہن۔

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کول اللہ اذکر بھلا ڈولس اے شیطان دالولہ سٹوبے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا۔

۲۱۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنہگار۔

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لمبسی جبرے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن۔

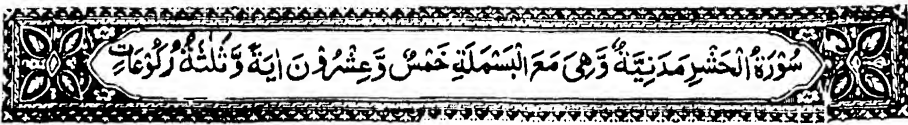
جبرہ اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیو لوڑے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا

خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں

کول بہشت وچ داخل کر لیس جیندے وچ نہراں دہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ انہیں

تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا ٹولہ۔ سٹوبے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیون

والا۔

سورة حشر مدنی ۷۷ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن بجگے
ڈیوٹ والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح
کریندا پیئے تے او غالب تے سیانا۔
- هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَآ
وَلَقَدْ ظَنَنَّا اَنْهُمْ مَالِعٌ بِهٖمْ خُصُوْنُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَنزَلَهُمُ
اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَذَفَ فِي قُلُوْبِهِمُ
الرُّعْبَ يُجْرِبُوْنَ يَّوْمَهُمْ يَاۡدِيَهُمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِنِيْنَ فَاَعْتَبِرُوْا يٰۤاُولِيَ الْاَبْصَارِ ③
- ۳۔ اوہو جیس اہل کتاب وچو کافریں کوں پہلے حشر کیے
انہیں دے ملک کنیں کڈیے تہا کوں خیال دی کا ناں باہو
او لکھن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں
انہیں کوں بچا گھنسن تے اللہ انہیں دو اداں جا کنیں
آیا جھٹھو انہیں دا خیال دی نہ ہا تے انہیں دے دلیں
وچ رعب سٹ بٹس او اپنے ہتھیں نال اپنے گھریں
کوں خراب کریندے پین تے کجھ مومنین دے جتیں
نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔
- وَلَوْلَا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④
- ۴۔ جے اللہ سیئیں نے انہیں تے وطن وچو لکھن فرم نہ
کیا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا
تے آخرت وچ انہیں کیے بھادا عذاب۔
- ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُشَاقِ
اللّٰهَ فَانَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤
- ۵۔ لے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کیتی تے جبرہا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک
اللہ سخت سزا ڈیوٹ والا۔
- مَا قُطِبْتُمْ مِنْ لَّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلٰی
اُصُوْلِهَا فَاِذَنْ اللّٰهُ وَلِيْخْرِجَی الْفٰسِقِيْنَ ⑥
- ۶۔ تساں کجی دی پاڑنیں کچی یا انہیں کوں اپنی پاڑیں
تے نیں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او
نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔
- وَمَا آفَاءَ اللّٰهُ عَلٰی رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ حَيْبٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

تساں اپنے گھوڑے تے اُٹھ نہ در کائے ہن تے اصل
اللہ جنسے تے چاہندے اپنے رسولوں کوں غالب
کریندے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَعْيُنِ
مِنْكُمْ وَمَا أَشْكُرُ الْمُسُولُ فَخَذُوهُ وَمَا نَهَضَكُمْ
عَنْهُ فَأْتَهُمْ وَأَنْتُمْ وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸۔ تے جیر حمال و ستیں والیں دالہ اپنے رسول کوں بٹے
او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیں تے
مسکین تے مسافریں کیتے بے تاں جو او مل تہا بڑے
امیریں وچ چکر نہ کھنڈا رہوے۔ جو رسول تہا کوں ڈیوے
او پکڑو تے جس کیں ہلکے اوں کیں رک و بچو تے اللہ
کینں بڑو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیون والا۔

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجرین کیتے بے جیرے اپنے
ملک کینں کڈھے گئیں تے اپنے مالیں کینں او اللہ دا
فضل تے اوندی خوشی بگویندن تے اللہ تے اوندے
رسول دی امداد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ شَيْءَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۱۰۔ تے انہیں کیتے دی بے جیرے پہلے مدینے وچ رہندے
ہن تے ایمان گمن آئے ہن تے مہاجرین مال محبت کریندن
تے جیر حمال انہیں کوں بڑا گئے اپنے دلیں وچ اوندی
خواہش نیں رکدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن
بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا
وچے نفس دی شومانی کینں تے ایسے لوک کامیاب
تھیرن والن۔

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ

۱۱۔ تے جیرے انہیں دے بعد آئے آہن اے ساڈے رب
سا کوں بخش بڑے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں دی
جیرے اسان کینں پہلے ایمان گھن آئے تے ساڈے
دلیں وچ مومنین کیتے کینے نہ سٹ اے ساڈے رب
بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرن والا ہویں۔

الَّذِينَ آمَنُوا بِمَا نُفِذُ إِلَيْهِمْ أَلْفَاظًا

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جیرے منافق ہن

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَّا أَخْرَجْنَاهُمْ لِنُخْرِجَنَّهُمْ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۵۹﴾

تے اہل کتاب وچو جیرھے کافرن ہن اپنے بھرانوں کوں آہن جے تساں نکلوتے اساں مزور نکلسوں تہاڑے نال تے اساں تہاڑے وچو کہیں دی اطاعت نہ کرلیوں تے جے تہاڑے نال بھراوا لیسے تے اساں مزور تہاڑی مدد کرلیوں تے اللہ گواہے شک اور کوڑن۔

لَمَّا أَخْرَجْنَا لِيُخْرِجُونَ مَعَهُمْ وَلَمَّا قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَمَّا نَصَرُوهُمْ يُكَلِّمُوا الْأَذْيَانَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿۶۰﴾

۱۳۔ جے او کڈھے دُہن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں نال لڑائی تھی پڑے تے انہیں دی مدد نہ کرلین تے جے مدد کیتونے دی سہی تے کنڈ والا کے بھیج ولین تے دل انہیں دی مدد نہ کیتی ولسی۔

لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۶۱﴾

۱۴۔ او تہاڑے کہیں اللہ توں دی ودھ ڈردن ات گالہوں جو او لوک سمجھدے نہیں۔

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدًا تَحْسَبُهُمْ جَنِيحًا وَقَلُوا لَهُمْ شَيْءٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾

۱۵۔ او سارے تہاڑے نال جنگ نہ کرلین سولے ہندے جو او پکے حویل آلی دستیں وچ یا کندھیں مے پھوپھو پیٹے ہون۔ آپت وچ انہیں دی جنگ ڈاڑھی ہونڈی توں انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو الجھانج ہونڈن ات گالہوں جو او بے عقل قوم۔

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۳﴾

۱۶۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیرھیاں کوں ہودے زمانے وچ گزیرن انجام انہیں اپنے کہیں دا انجام چکھیا تے انہیں کوں دردناک عذاب ملے۔

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

۱۷۔ انہیں (منافقین) دی حالت شیطان آلی کار جس انسان کوں اکھیا کفر کر جلیسے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے میں تیں کہیں بری آں میں اللہ کہیں ڈرداں جیرھا سارے جہانیں دارب۔

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۶۵﴾

۱۸۔ انہیں ڈرداں دا انجام لے تھیندے جو او ڈوہیں دوزخ وچ وچ پندن تے اوندے وچ ہک مدت تیں رہن تے ظالمیں دا ایھو بدلہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسُهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۰﴾

لَا يَتَوَخَّىٰ أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآخِرُونَ ﴿۶۱﴾

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَا خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ،
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۶۵﴾

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈبدا
رہرے جو اگہو کیتے کیا پٹھے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو
اللہ سیئں تہا ڈرے عیسیٰ کنیں بانجیر۔

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بڑ جیرھے اللہ کوں بھل
گبیئں تے اللہ سیئں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں
گاہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمان۔

۲۱۔ بھا آ لے تے بہشت آ لے کہو جیسی نیئں تھی بگدے
جنی لوک تے کامیاب تھیوٹ والین۔

۲۲۔ جے اسل اے قرآن کہیں پہاڑ تے ہاؤں ملوں ڈبکین
جو او نو گئے تے اللہ دے ڈر کنیں لوٹے لوٹے تھی
ونجے ہاتے اے مثال بن جیریاں لوکین کہتے بیان
کرینرے یں تاں جو او سوچن۔

۲۳۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبدونئیں او غائب
کوں چاڈے تے حاضر کوں وی او بن بنگئے ڈیوٹ والا
تے بہوں مہربان۔

۲۴۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبدونئیں۔ او بادشاہ،
پاک، عیسیٰ کنیں پاک تے امن ڈیوٹ والا تے نگران
غالب تے جبار تے وڈی شان والا اللہ پاک اوں
کنیں جو او نزدیک کریند

۲۵۔ اوہو اللہ خالق پیدا کرٹ والا شکل ڈیوٹ والا
اوندے چنگے ناں بن آسانیں تے زمین وچ جڑے او
اوندی تسبیح کریند پٹے تے او غالب تے سیافا۔

سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَفِي مَمِّ الْبِسْمَلَةِ اَرْبَعٌ عَشْرَةَ اَيَةً وَدُرُوءَانِ

سورة ممتحنہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیر حابن منکے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا ۝

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنے دشمن کور
سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے سنبھ بھیندے
تے انہیں تہا ڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیے او
رسول کور تے تہا کور ات گا لہوں کدھیندن جو تساں
اپنے رب اللہ کور منیدے عجبے تساں میڈے رستے
وج میکور غوش کرٹ کیے جہاد واسطے لکھو۔ تساں
چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ء تے میں جانڈاں
جو تساں کیندے ء تے ظاہر کریندے ء تے تہا ڈے دچو
جیر حالے کریں تے اوسدے رستے کنیں پریں ویسی۔

۳۔ جے تہا کور پکڑ گھن تے تہا ڈے دشمن بن ولین
تے اپنے ہتھ تے زبان نال برائی نال تہا ڈو ودھین
تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

۴۔ تے تہا ڈے سکے اصلو تے تہا ڈیاں اولاد دا قیامت
دے ڈینہہ تہا کور کوئی فائدہ نہ ڈین تہا ڈے وج فیصلہ خدا
کریں تے اللہ تہا ڈے علیں کور ڈیکھن والا ۝

۵۔ تہا ڈے کیے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وج چچکل
نموزہ یا جیلھے انہیں اپنی قوم کور اکٹھے بے شک اسان
تہا ڈے کنیں تے جہن دی اللہ دے سوا تساں عبادت
کریندے ء انہیں کنیں پریں ہں اسان تہا ڈا انکار
کریندے ہں تے تہا ڈے تے ساڈے وج دشمنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخَوِّجُونَ الرُّسُلَ وَإِذَا كُنْتُمْ
تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَخْرُجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي فَتُؤَدُّونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالشُّوْرِ وَذُؤَا لَوْ
تَكْفُرُونَ ۝

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَلْ يَبِينُنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۚ لَا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَ
لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ⑤

تے بغض ظاہر تھی گئے جسے تیں تیں ہک اللہ تے ایمان
نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پیر
کوں اکھئے میں تیدے کیتے اپنے رب کنیں موانی
مٹکساں میں تیدے کیتے اللہ لو کہیں کال دا مانکس
نہتیں۔ اے ساڈے رب اساں تیدے اتے مہروسہ
کریندے ہیں تے اساں تیدو جھکدے ہیں تے تیدو
دلے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافرس کیتے فتنہ د بنا تے
اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک توں غالب
تے سیاناں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑦

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکس
کیتے جبرھے اللہ تے قیامت دے ڈینہ دی امید رکھیندن
تے جبرھا من پھر گئے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب
تو لیس والا۔

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑧

۸۔ تھی سبکدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکس دے درمیان
جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے
تے اللہ قادر تے اللہ بخش والا تے دل رحم کرن والا۔

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑨

۹۔ اللہ تہا کوں انہیں لوکس نال نیکی کرن تے انصاف
کرن کنیں نہیں بلکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نہیں کیتی
تے تہا کوں وطن کنیں نصیں کڈھیا بے شک اللہ انصاف
کرن والیں کوں پسند کریندے۔

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَآخَرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ
أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑩

۱۰۔ او تہا کوں انہیں لوکس نال سنگت لاؤں کنیں بلکیندے
جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی تے
تہا کوں گھس کنیں کڈھئے تے تہا کوں کڈھن وچ امداد
کیتی تے جبرھا انہیں کوں سنگت نہیں تے ایجھے لوک
ظالم ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ فَحَدِّثْ
فَأَمِّنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ
لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ
وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

۱۱۔ اے مومنز جیسے تہاؤ و مومن تے مہاجر تریمتیں
آون تے انہیں دا امتحان گھنوالد انہیں دے ایمان
کوں جائدے تے جے تہاکوں پترگے جواو مومن تے تساں
انہیں کوں کافریں دوز ولا پٹھواو انہیں کیتے حلال نیں تے کافر
انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ بڑے ڈیونے تہاؤے
تے کوئی گناہ نیں جو تساں انہیں کوں حق مہر ڈیونے جے بعد انہیں
نال پر نیج پودو تے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپٹے
نال نہ رکھو تے تساں اپٹا فرجہ منگور او اپٹا فرجہ منگن۔ اے
اللہ دا حکم اللہ تہاؤے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے
اللہ بہوں جائن والا تے سیاناء۔

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ فَبَلَ مَا أَنْفَقُوا
وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى
أَنْ لَا يُنْسَرْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسِرْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَخْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑫

۱۲۔ تے جے کوئی تہاؤی تریمت کافریں دوز بھیج وچنے
تے تہاکوں انہیں دی کوئی تریمت لھج وچنے تے تساں
اوہو تھلا خرچ بڑے ڈیو جے تھلا نکاح تے انہیں دا
تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جسکوں تساں میندے و۔
۱۳۔ اے نبی جیسے تہاؤ و مومن تریمتیں آون ایں گال
تے بیعت کرن جواو اللہ نال شرک نہ کر لیں تے چوری
تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کر لیں او پو پٹا کے کوئی
کوڑی گال نہ کر لیں بھانویں او پیر تے بھتیں وچ بڑے
تے تہاؤی نافرمانی نہ کر لیں نیک کمیں وچ تے توں
انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے
بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْوَغْنَ الْآخِرَةَ
كَمَا بَيَسَ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬

۱۴۔ اے مومنز! نبھی قوم کوں سنگتی نہ بناؤ جنہیں نال
اللہ کاوڑ تھئے او آخرت کنیں نا امید تھی گئیں جیویں
کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئیں۔

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورہ صف مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ؎۔

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

۲۔ آسمان تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریں
پئے تے او غالب تے سیانا ؎۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

۳۔ اے مومنو! تساں جو کریندے نوے او ابدے کیوں
ہوے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او
آکھو جو تساں کریندے نوے۔

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرْصُومٌ ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جبرہے
اوندی راہ وچ جنگ کریندن جبریں او چونے جگ
قلعہ ہون۔

وَرَأَى قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُومُ لِمَ تُوَدُّونِي وَقَدْ
تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥

۶۔ تے جیسے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھے اے میڈی قوم
تساں میکیوں ڈکھ کیوں ڈیندے ؎ تہا کوں پتہ ہو میں
تہا ڈو اللہ دا رسول بٹ کے آیاں تے جیسے او سدے
راہ کنیں ہٹ گئیں اللہ انہیں دے دل پھیر ڈتن تے
اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَرَأَى قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مَقْصُودًا فَلَمَّا بَيَّنَّ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْبَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنَ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُبِينٌ ⑦

۷۔ تے جیسے عیسیٰ ابن مریم آکھے اے بنی اسرائیل بیشک
میں تہا ڈو اللہ دا رسول بن کے آیاں تے جبرہے تورات
میں کنیں پہلے آئی ؎ اوندی تصدیق کریں دال تے اپنے
بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈینداں جبرہے ناں احمد ہوی
تے او میڈے بعد اوس تے جیسے او انہیں کنیں روشن
آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھے اے کھلا کھلا بادو ؎۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُذْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٦١﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٦٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْفِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٦٣﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ تَجْتَنِي عَنْهُ فِي جَنَّاتٍ عَذَبٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ﴿٦٦﴾ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتْ ظَلِيفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ ظَلِيفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿٦٨﴾

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کرن جیرھا اللہ تے کوڑ پدھے تے اوں کوں اسلام دوسبڈیا ونچے تے اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں دسما ڈیوں اپنے پھوکیں نال تے اللہ اپنے نور کوں پورا کرٹے بھانویں کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

۱۰۔ اوہوہ جیہں اپنے رسول کوں ہدایت تے سپا دین ڈے کسے چٹھے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے غالب کرڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تمہا کوں او تجارت ڈساں جیرمی تمہا کوں ڈکھ آلے عذاب کنیں بجیسی۔

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منور تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرو اپنے مال تے جانیں نال اے تمہا ڈے کیتے چنگا جو جے تساں جائزے دے

۱۳۔ اللہ تمہا ڈے گناہ بخشیشی تے تمہا کوں باغیں وچ پلیسی جہیں دے تلے (وچ) انہراں و ہندیاں پیاں ہوں تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہن دیاں جہیں ہوں اے بہوں وڈی کامیابی۔

۱۴۔ تے پی جیرمی تمہا کوں چنگی لکدی جو اللہ دی مدد تے کوہودی فتح ہے توں مومنین کوں خوشخبری ڈے ڈے

۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی بنو و نجر جیویں عیسیٰ ابن مریم اپنے منہ ولس کوں اکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی کرن۔ منہ ولس آکھئے اسال اللہ دے امدادی ہیں۔

بن اسرائیل وچرک لڑے من گدھاسے بک لڑے اکار کیا۔ تے منہ ولس دی اسال انہیں دے دشمنیں دے مقابلے وچ مدد کیتی تے او ڈاڈے تھی گئے ہن۔

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً رَّكَعَتَانِ

سورہ جمعہ مدنی ۱۲ آیتیں ۲ رکوعیں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینا اللہ سے ناں نال جبرہا بن منجے ڈیون والا نے دل دل رحم کر ڈی والا۔

۲۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جبرہا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا۔

۳۔ اوہو جیں ان پڑھیں وچ اناہیں وچو ہک رسول پٹھے جبرہا انہیں تے ہوں اللہ اوی آیات پڑھدے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سٹپ سکھیندے تے ایں کیں پہلے او کھلی گمراہی وچ بن۔

۴۔ تے اناہیں وچو کچھ پے وی بن جبرہا اچڑ تیں انہیں نال نہیں ملے تے او غالب تے سیانا۔

۵۔ اے اللہ دا فضل جیکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا۔

۶۔ انہیں لوکس دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی مانی تے انہیں ول نہیں اطاعت کیتی الیوس ہے جیویں گدا بارچیندے۔ جبرہا قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ۷ اوہی مثال بیہوں گندی ۸ تے اللہ ظالم لوکس کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ توں اکھ لے بیہودہ جے تہا کوں یقین جو تساں اللہ دے ملکتی ۱۰ پے کا ۱۱ نہیں تے تساں موت ملگورے تساں بچے ہورے۔

۱۲۔ او موت کڈا ایں دی نہ منگس اپٹے انہیں عیس دی وچ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمَمِ رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَانْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَيِّنٰى مُبِينٍ ③

وَاٰخِرِينَ مِنْهُمْ لَنَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ⑤

مَثَلُ الَّذِيْنَ حَمَلُوا التَّوْرٰتَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَسَلُ الْجَمٰرِ يَخْلُ سَفَآرًا يَتْلُ الْقُرْاٰنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّٰلِمِيْنَ ⑥

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادَوْا اِنْ رَّعَيْتُمْ اَنُكُمُ اَوْلِيَا۟ءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوْا اَلْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

وَلَا يَتَمَتَّعُوْنَ اَبَدًا اِمَّا قَدْ مَتَّ اَيْدِيَهُمْ وَ

اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْظَّالِمِينَ ۝

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَوِّقُكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْذِرُكُم بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

نال جبرے انہیں اگر پھٹیں تے اللہ عالمیں کرں جائے۔
۹۔ توں اکھ بے شک جبر می موت کیں بھجے دے دے او
بے شک تہاڑے اتے آوئی دے تے دل تساں عیب
تے حاضر جائیڈ والے خدا دو دلائے دیسرتے او
تہا کوں تہاڑے عمل بڑسیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۱۰۔ اے مومنو جیلے نماز دو جمعے دے ڈینہ سڈیا دینے
تے نماز دو آئے کورتے کاہ بار چوڑ بڑا کرو اے
تہاڑے کیتے چگا دے جے تساں جائے دے دے ناں۔

وَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۱۱۔ تے جیلے نماز پوری تھی دینے تے زمین وچ کھنڈ
وچو تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں
جو تساں کامیاب تھیو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

۱۲۔ تے جیلے او تجارت ڈینن یا تماشا ٹرا ڈینن
اوندو نہج پوننن تے تیکوں کہیا کھڑا ہریا چوڑ
ڈینن توں اکھ جو اللہ کیں ہے او تجارت تے تہا شے
کیں چگا دے تے او بہوں چگا رزق ڈیون والا۔

سُورَةُ الْمُنْفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَذِكْرُهَا

سورة منافقون مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ مے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ أَنَّهُ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ②

۲۔ جیلے تیں کنیں منافق اندن تے اہدن اساں گواہ
ہیں جو بے شک توں اللہ دارسل ہویں۔ اللہ جاڈے
بے شک توں اوں دارسل ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے
جو منافق کوڑے ہن۔

إِن تَخَذُوا آبِيَاءَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۳۔ انہیں اپنے قیس کوں اولکا بنا گدھے تے ابو اللہ دی
راہ کنیں ہکیندن بے شک او بہوں برا جو او عمل کریندن۔
۴۔ لے ات کمالوں جو او ایمان گمن آئن دل انکار کیتے
نیں انہیں دے دلیں تیں مہرگ گبی تے او ہن نیں
سمجھدے :

وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَبََّعَكَ أَخْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدَِّةٌ يُّعْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَوَلَّوْهُمْ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ⑤

۵۔ تے جیلے توں انہیں کوں ڈہیں انہیں دے جسم
تیکوں چکے لگدن تے بے او گال کرن توں انہیں دی
گال سن او ایویں ہن جیویں کندھ نال ٹنگے بھٹے
شہتر ہر عذاب اپنے اتے سمجھن او دشمن۔ انہیں
کنیں ہر شیار رہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کنتے
پھیرے دیندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُوا وَسَهُمْ وَذَرُوا آلِيَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ⑥

۶۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے آؤ اللہ دارسل
تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپنے سر پھیر گھندن تے
توں انہیں کوں ڈہیں او سچ کنیں ہکیندن تے او
اڑنیدن۔

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①
هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ②

یا نہ مٹائیں انہیں کون اللہ نہ بخشیں بے شک اللہ
نا فرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔
۸۔ اوہے لوگوں جو میرے آہن جو لوگ اللہ دے رسول
نال بن انہیں تے خرچ نہ کرو جے میں او بچ نہ ہوں
تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ دے بن تے
منافق نہیں سمجھدے۔

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْإِذِلَّ وَبِهِنَّ الْعِزَّةُ وَلِرُسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ③

۹۔ آہن جے اسل مدینہ دو دیسوں تے انہیں دھرو
ساریں کینیں عزت والا شخص ساریں کینیں بے عزت شخص
کوں اتھو کڈھ ڈیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول
تے مومن کہتے جے تے اصل منافق ہاندے نیس۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تِلْكَ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ④

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد
اللہ دے ذکر کینیں غافل نہ کر ڈیوں تے میرھا اے
کرلیں تے او لوک گھٹا پاؤں والین۔

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ
قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑤

۱۱۔ تے جو اسل تہاکوں ڈتے خرچ کرو ایں کینیں پہلے
جو تہاڈے کہیں ہک کوں موت آسے تے اکھے اے میڈے
رب میں میکوں تھوڑی مدت کہتے میکوں دھمی کیوں نیں ڈتی میں
صدقہ کراں ہاں تے میں دی نیک لوکیں وچو تھی ونہاں ہا۔

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کوں نیں چھوڑے جندی موت
یا وقت آونچے تے اللہ جو تساں کریندے اوں کینیں
با خبر۔

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمِ تَسْمَعُ عَشْرَةَ آيَاتٍ وَدُرُكُوعَانِ

سورۃ تغابن مدنی ۱۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرحابن منگئے
ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرٹن والا ۱۰۔

يَسْبَحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهٗ الْمُلْكُ
وَلَهٗ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی
تسبیح کریندے اوندے کیتے بادشاہت تے مہد تے او
ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ فَمِنْکُمْ کَافِرٌ وَمِنْکُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ③

۳۔ اوہو جس تہا کوں پیدا کیتے تے کجھ نہیں منیدے
تے کجھ تہا ڈے دچمن گھندن تے اللہ تہا ڈے عیس
کوں ڈہدا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَکُمْ فَاَحْسَنَ
صُوْرَکُمْ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ④

۴۔ اول آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہا کوں
شکلاں ڈتنسی تے سونھیاں شکلاں بٹانسی تے
ہوندو ولے۔

یَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُنۡسَوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الْغُیۡوٰتِ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او چاندے تے جوتساں
لکیندے ء تے ظاہر کریندے ء او چاندے تے اللہ
تہا ڈے ول دی گاہیں کوں دی چاندے۔

اَلَمْ یَاتِکُمْ نَبَاُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ قَدْ اَتٰوْا
وَبَالَ اَمْرِہِمۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ⑥

۶۔ کیا تہا ڈو پہلے کافریں دیاں جہاں زائیاں ہن
انہیں اپنے ٹکس دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے
ڈکھ الا عذاب۔

ذٰلِکَ بِاَنَّهُ کَانَتْ تَاۡتِیۡہِمۡ رُسُلُہُمۡ بِالْبَیِّنٰتِ
فَقَالُوْا اَبۡسَرُۤیۡہُمۡۤ اَوۡنَاۡ فَاُفۡکَرُوْا وَتَوَلَّوْا
اَسْتَغۡثٰی اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَیۡیٌ حَیۡیِدٌ ⑦

۷۔ اے ات گاہوں جو انہیں دو رسول کھلی دیلاں
گھن کے اندرے ہن تے اولو کہ آہرے ہن جو کہ آدمی سا کوں
ہدایت ڈلیں تے انہیں انکار کیتا تے منہ پیر گدھا اللہ دی
انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تھ اللہ بے پرواہ تے
سب مصفتیں والا ۱۰۔

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَأْتِيَنَّكُمْ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

۸۔ کافرین دا خیال جو او جیندے نہ کیئے ولین توں
اکھ سٹو میڈے رب دی قسم تہاں ضرور جیندے
کیئے ولیسر ول تہاڈے عمل تہا کوں ڈسائے ولین تے
اے گال اللہ کیئے سرکھی ۝

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

۹۔ اللہ تے او ندے رسول کوں منوتے اوں نور
کوں وی جیرھا اساں بہائے تے اللہ تہاڈے
عملیں کنیں باخبر ۝

يَوْمَ يَجْمَعُ لَهُمُ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُخْلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

۱۰۔ او جڑاں تہا کوں کھٹے کرن والے ڈینہہ جمع کرلیں
اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں نیسی
تے نیک عمل کرلیں او اونڈیاں برائیاں ختم کرڈیسیں
تے اونکوں جنت وچ پلہی جیندے وچ نہراں
دہندیاں پیاں ہوسن او ندے وچ ہمیشہ رہسن لے
بہوں دڑی کامیابی ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
يُخْلِدُونَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی
آیات کوں لے لوک دوزخی ہن او ندے وچ ہمیشہ
رہسن تے اے بہوں گندہ لگاڈے ۝

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ۝

۱۲۔ کوئی مصیبت نیں اندی سوائے اللہ دے حکم دے
تے جیرھا مصیبت دے اللہ کوں او او ندے دل کوں سدھا
راہ ڈکھلیس تے اللہ ہر شے کوں جانڈے ۝

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ۝

۱۳۔ اللہ تے او ندے رسول دا اکھن منوتے جے
تہاں پھر ولیسر تے بے شک ساڈے رسول دا کم
کھول کھول کے پچھا ڈیوٹ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝

۱۴۔ اللہ او ندے سوا کوئی معبود نیں تے مومنین کوں
اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْكُمْ ذُرِّيَّةٌ وَآوَلَدُكُمْ
عَلَّوْا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

۱۵۔ لے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچو کھا
تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہر شیا رہرتے جے تہاں

وَتَعْفُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

معاف کر دیو تے چھوڑ دیو تے بخش دیو تے بے شک
اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ⑥

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ تے اللہ
کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْأَعُوا وَأَطِيعُوا
أَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑦

۱۷۔ اللہ کنیں جتن تہاڈی طاقت ڈرو تے سنو تے اکھن منو
تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا تے جینکوں نفس دی
ستو مان کنیں بچاؤ پنچے تے ایسے لوک کامیاب تعمیر کی ولے
ہن۔

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ⑧

۱۸۔ تے جے تساں اللہ کوں چنگا قرض دیو تے او تہاڈے مال
کوں دوہیسی تے تہا کوں بخشیس تے اللہ قدر کرن والا تے
ٹھلاھا۔

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

۱۹۔ اونیب تے حاضر کوں جانڈے غالب تے سیانا۔

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدْرِيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورہ طلاق مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

۱۔ شروع کریں اللہ سے نال نال جیسا بن گئے ڈیوڑن والا تے دل دل رحم کر ڈی والا۔

۲۔ اے نبی جیلے کساں تریستیں کون طلاق ڈیوڑن تے مقرر وقت تے طلاق ڈیوڑن تے وقت دی گھنٹی رکھو تے اللہ کنیں ڈیوڑن جیسا تھا ڈیوڑن تے انہیں کون اپنے گھریں کنیں نہ کڈھو تے اودی نہ لکھن سوائے ایندے جو او کھل بے حیائی کرن تے اے اللہ سے پنے ہن تے جیسا اللہ سے پنے ٹپسی او اپنے آپ تے ظلم کر لیس تیکوں پتہ نہیں جو اللہ ایندے لہ کوئی بی گال ظاہر کر ڈیوڑن۔

۳۔ تے جیلے او اپنی مدت کون پہن تے انہیں چنگے طریقے نال روک گھنیا چنگے طریقے نال انج کر ڈیوڑن تے ڈیوڑن منعت گواہ اپنے وچر بٹا گھن تے گواہی اللہ کیتے ڈیوڑن اے نصیحت جیسی تھا کون کیتی ویندی تے او کون جیسا اللہ تے آخرت دے ڈیوڑن کون منندے تے جیسا اللہ کنیں ڈیوڑن اوندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

۴۔ تے او کون اتھو رزق ڈیوڑن جتھو او کون خیال دی کار نال ہوسی تے جیسا اللہ تے جیسا کر لیس تے او او کون کافی بے شک اللہ اپنا کم پورا کر لیس تے اللہ نے ہر شے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

۵۔ تے تہا ڈیوڑن تریستیں وچر جیسیاں کڈھے او کون کنیں ناامید تھی گئیں جے تہا کون شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مہینے تے جیسیاں تریستیں کون حیض نہیں اندازے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوْنَهُ عَدْلٍ مِّنْكُمْ ۚ وَإِنِ امْنُوا الشَّهَادَةَ ۖ لِلَّهِ ذِكْرُكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

وَالَّذِي يَكْنِ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۚ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا ۝

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت لے ہے جو او ہمتہ پیر لہون تے
جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈلیں۔

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

۶۔ لے اللہ دا حکم او تہا ڈرے اتے ہلے تے جیرھا اللہ
کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈلیں تے اونکوں وڈا اجر
ڈلیں۔

اسْكُنُوا مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ قَبْلِكَ وَاجْعَلُوا
لِأَنْفُسِكُمْ ذُرًى ذُرًى وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِمْ كَيْفَ يَصْعَقُ حَتَّى تَكُونَ
أَرْضُهُمْ لَكُمْ قَانُونَ الْجَوْهَرُ وَأَتَمُّوا بَيْنَكُمْ
بِعُرْفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَنْزِعٌ لَهُ أُخْرَى ۝

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق جہاں تساں خود رہندے، انہیں کوں وی
رکھو تے انہیں کوں دک نہ ڈلو تساں جو انہیں کوں تنگ کر
تے جے انہیں کوں پیٹ ڈرے تے انہیں لے ہمتہ پیر لہن
تنگ انہیں تے فرج کرو تے جے او تہا ڈرے بالیں کوں کھر
پلا دن تے انہیں کوں امرت ڈلو جو جی رواج دے مطابق بہت وچ مقرر
نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیں ورتے ول اونکوں
کوئی بی کھر پلا دے۔

يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا
أَتَاهُ اللَّهُ لَا يُلْفِ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَّا أَنهَأَ سَيِّعُ اللَّهُ بَعْدَ
عُسْرٍ يُسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق فرج کرے تے
جیندا رزق تنگ ادا پئے مال وچو فرج کرے جیرھا اللہ
اونکوں ڈرتے تے اللہ ہر کم کوں او ہر تلام حکم ڈیندے
جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (دھنیں ڈیندا) اللہ سب
تعلی دے بعد سوکھ ڈلیں۔

وَكَانَ مِنَ قَرِيبٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَعَا سَبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدْنَهَا عَذَابًا مُكْرًا ۝

۹۔ تے کے تلام وستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی
نافرمانی کیتی تے رسولیں وی تے اسان انہیں کنیں سخت
حساب گردھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈرتا۔

فَدَا قَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکسی تے اوندے کیں
دا غیر گھاٹا۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاذْعَبُوا اللَّهَ يَأْوِلُ
الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیا ہوئے تے لے
آپسے لے لوکر اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہورے اللہ سب
تہا ڈرو ذکر ہائے۔

رُسُلًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ

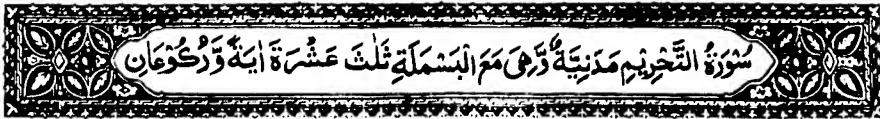
۱۲۔ او رسول جیرھا تہا کوں اللہ دی آیات کھول کھول

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

کے سٹینے میں جو مومنین کون تے نیک کم کرن والیں
کون اندھاریں کنیں سوچھے دو کڑے تے میرھا اللہ کون
منیں تے نیک کم کریں او او کون باغیں وچ پلہیسی جہیں
وچ نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ
اوندے کیتے رزق دی چکا بنائے۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنْ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

۱۳۔ اللہ او ہے جس ست آسمان تے زمین جہاں زمیناں
بنائن انہیں سے وچ حکم بندے تاں جو تہا کون پڑے
جو اللہ بے شک ہر شے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم
ہر شے کون گہرا پاتی کھڑے۔

سورة تحريم مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال میرھا بن منگئے
بُیوٹ والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے نبی جو خدا نے تیبے اتے حلال کیتے توں اوکوں
حرام کیوں کرینیں کیا توں اپنی زالیں دی خوش چاہنیں
تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔
- ۳۔ اللہ سیس تہا بے اتے اینجیاں قصاں تروڑن فرض
کیتے تے اللہ تہا بڑا مولا تے بہوں چاٹن والا تے
سیا ٹا۔
- ۴۔ تے نبی سیس اپنی ہک زال نال تک کے ہال کیتی
اوں کہیں بی کون بڑس بڑی تے اللہ اوندے نبی تے ظاہر کړیا
تے نبی سیس کھہ گال بڑس بڑی تے کھہ گال بڑس تے جیلے
نبی سیس زال کون بڑس تے اوں بھیا تہا کون اے ہال
- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَرْوَاحٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
- قَدْ مَرَصَ اللَّهُ لَكُمْ فِتْنَةً أَيُّكُمْ وَآلَهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝
- وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا
نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۖ
وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
أَبَاكَ هَذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

کیس بڑی آپ نے فرمائی ہیں جاکٹ والے تے
باغیر خدا نے بڑی ۶۔

۵۔ جے تہاں بڑیوں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہا بڑے اندر
اندر نویئے ہوئے تے جے تہاں ہک بڑی دی مدد کرد
اوندرے خلاف تے بے شک اللہ اندر مولا تے جبریل تے
نیک مومن دی تے اوندرے بعد فرشتے اوندرے ادا دی ہن۔
۶۔ تھی سبکدے جو اندر رب جے ادبیا کوں طلاق بڑیوے
تے بیاں تہاں کنیں چنگیاں زالیں ڈا بڑیوے تے او
مسلمان تے مومن فرمانبردار تو بکرٹ والیاں عبادت کرن
والیاں روزہ رکھٹ والیاں بیوہ تے کنوا دیاں ہون۔

۷۔ لے مومنو اپنے آپ کوں تے اپنے گھر کیس کوں بھائیں بچاؤ
جیندا بل لوک تے پھر بن اوندرے اتے بہوں سخت
فرشتے بن جبرے کہیں دی منت نیں منیدے تے جو
اللہ اکھے اوندی نافرمانی منیں کریدے تے جو انہیں کوں
حکم بڑا دیندے اویں کریندن۔

۸۔ اے کافرو! آج کوئی بہانہ نہ کرو تہا کوں تہا بڑے علی
دا بدلہ ملیں۔

۹۔ لے مومنو اللہ کنیں ہک توبہ منگو تھی سبکدے جو او تہاں کنیں
تہا بڑے گناہ پرین کر بڑیوے تے تہا کوں باغیں وچ
داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں و سہدیاں پین جڈاں
اللہ نبی کوں اوندرے مال مومنین کوں ذلیل نہ کر لسی انہیں دا
نورا نہیں دے اگر تے بچے پاسود رکدا و دا ہوس آکھن
لے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر سا کوں بخش
بے شک توں ہر شے تے قادر ہوں۔

۱۰۔ لے نبی کافرین تے منافقین مال جبار کرتے انہیں تے
سختی کرتے انہیں دا لکاڈ دوزخ تے لے بہوں گنڈ لکاڈ ۱۰

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقْتُ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكَ مُسْلِمًا مَّؤْمِنًا فَمِنْ ثَمَرَةٍ مِّنْ ثَمَرَاتِ
عِلْمٍ تَبَدَّلَ ۝ وَأَبْكَارًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظُ
شِدَادٍ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تُوبَةً نَّصُوحًا عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۚ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَ اغْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ

يُسُّ الْمُؤْمِنُونَ ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَ امْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِيَةِ ⑪

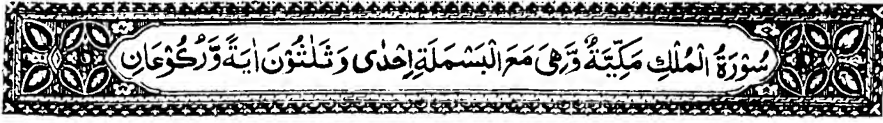
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑫

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتِبَ لَهَا ⑬

۱۱۔ اللہ کا فرس دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے جیڑی نوح دی زال بائی تے لوط دی زال بائی اوڈوہیں ساڈے ڈونیک بندیں کیں بن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی تے اوڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کہتے کھڑے کرے بگئے تے اکھیا گیا جنہیں نال بھاوچ پہرہ و بھر۔

۱۲۔ تے مومنین دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیڑی اکھ لے میڈے رب میڈے کیتے جنت وچ گھر بناتے میوں فرعون تے اوندے کیں کیں جمات ڈے تے عالم قوم کیں میڈی جان پھڑا۔

۱۳۔ تے مریم عمران دی دمی دی مثال ڈیندے جیڑی اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اسال اوندے وچ اپنی روح چھوکی تے اوں اپنے رب دی گاہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرما نبرداریں و پھر بائی۔

سورة الملک مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال بحر صابن منگے
 بُرُونُ وَالْآتِ وَلِ وَلِ رَحْمَ كَرُنُ وَالْآءِ۔
- ۲۔ بہوں برکتیں والا ء اول اللہ جیندے ہتھ وچ بارشاہت
 تے او ہر شے تے قادر۔
- ۳۔ جیں موت تے زندگی کول پیدا کیتے تاں جو تہا کول
 آزما دے جو کیرھا تہا بڑے وچو جینگے کم کریندے تے او
 غالب تے مُخْتَنُ وَالْآءِ۔
- ۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بٹائن توں رحمن خدا دے
 پیدا کرُن وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ دیکھیں اکیں پھر کے دل
 دیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظر دے ۶۔
- ۵۔ ولادہ اکیں پھر کے دیکھ نظر خیر و ناکام تھی کے ایسی
 تے تھکی ہوئی ہوتی۔
- ۶۔ تے اسان قریبی آسمان کول بُرُونِ نال سوٹھا
 کیتے تے اسان انہیں کول شیطانیں کول ہتھ مارن دا ذریعہ
 بنائے تے انہیں کیتے اسان ساٹرن آلا عذاب بنایا ہونے۔
- ۷۔ تے اپنے رب والکار کرُن والیں کیتے دوزخ دا عذاب
 تے بہوں بڑا لکاٹ ۷۔
- ۸۔ جیلھے اوندے وچ سیٹھے ولین اوندے وچو رگڑا
 دی بینگ آلی کارم اچی اچی الا سُٹن تے او جوش وچ ہوسی۔
- ۹۔ قریب ہوسی جو اوکا وچ پھٹ و بنجے جیلھے کوئی جماعت
 اوندے وچ سٹی ولین تے چوکیدار پچھن کیا تہا بڑو ڈروٹن
 والے نہ آئے ہن۔
- الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي
 خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّثٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
 تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ②
- ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
 خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ③
- وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
 وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا
 لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ④
- وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ أَوْفَىٰ
 الْمَصِيرِ ⑤
- إِذَا الْفُجُورُ فِيهَا سَبُعُوهَا لَهَا شَهْقًا وَ
 هِيَ تَفُورٌ ⑥
- ثُمَّ كَادَ تَمَيُّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ
 سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑦

۱۰۔ اَکْهَسْنَ بَے شَمْسِ سَابِجُو دُرْدُونِ والے آئے ہن اسان
انہیں دا انکار کیا ہا تے اسان اَکھیا با اللہ سیئ کئی شے
نہیں لبانی تسان بہوں وڈی گراہی وچ ہوئے۔

۱۱۔ تے اَکھسن جے اسان سٹول یا عقل کروں ہا تے اسان
دوزخ والیں دھچ نہ ہوں ہا۔

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت
مقرر کر ڈیو۔

۱۳۔ بے شمس جبر سے اپنے رب کنیں غیب وچ دُرْدُون
انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

۱۴۔ تسان اپنی گال کاکاؤ یا ظاہر کرو بے شمس او سینے
ویل گالیں جانڈے۔

۱۵۔ اے کیوں تھی سبکدے جسں پیدا کیتے اوکوں (اونڈونے
(۱) پتہ نہ ہوئے۔ اونے بہوں لکیاں ہریاں گالیں وی
جانڈے۔

۱۶۔ اوہرے جسں تہاڈے کیتے زمین رہن دے قابل بنائی
تسان اونڈے رستیں تیں جھان مرضی پھرتے اونڈے
رزق وچو کھاؤ تے ہوندو دلٹے۔

۱۷۔ کیا تسان نیچ ولسیو جبر جہا آسمان وچ اوزمین وچ
تہاکوں بے عزت کر ڈیوئے تے او چکر کھندی پئی
ہوئے۔

۱۸۔ کیا تسان نیچ ولسیو جہا آسمان والا تہاڈے اتے پتھرں دا عذاب
پٹے تے تہاکوں مزور پتہ بگ ولسی میڈا دُرْدُون کیوں
ہوندے۔

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی انکار کیا ہا تے میڈا عذاب
کینجا سوت ہا۔

۲۰۔ کیا انہیں کھیں دونیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

قَالُوا بَلٰی قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ
كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي اَصْحٰبِ
السَّعِيرِ ۝

فَاَعْرَضُوْا يَدِيْهِمْ فَهُمْ عَنْ اَصْحٰبِ السَّعِيرِ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَّاجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَاَسْرَوْا قَوْلَكُمْ اَوْجَهْرُ وَاِيَّاهُ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ
الصُّدُوْرِ ۝

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللّٰطِيفُ الْخَبِيْرُ ۝

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشَوْا فِيْ
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ وَاِلَيْهٖ النُّشُوْرُ ۝

اَمْ اَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ اَنْ يُغَيِّفَ بِكُمْ الْاَرْضَ
فَاِذَا هِيَ تَنۡتَوُرُ ۝

اَمْ اَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرٌ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرٌ ۝

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافًّٰتٍ وَيَقْبِضُنَّ

مَا يَنْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۵۱﴾
وَجِ اڈرون تے کھمب سگور گھندن انہیں کون محض رحمن
خدا روکیندے بے شک او ہر شے کون ڈبدا پئے۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿۵۲﴾
۲۱۔ کیا اے تمہا کوں لشکر خدائے رحمن دے سامنے تہا ڈبی امداد
کر لیس کا فراصل دو کھے دین۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزِيدُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجَوْنَا فِي عُنُوٍّ وَتُفَوَّرٍ ﴿۵۳﴾
۲۲۔ کیا اے تمہا کوں رزق ڈلین جے او تہا ڈارزق روک
گھنے اصل او نافرمان تے نفرت دج بیہوں اگو دودھ گیئیں۔

أَمَّنْ يَمِشُ مِثْلَى مُكَبَّاتٍ عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمِشُ سَبِيلًا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۵۴﴾
۲۳۔ کیا جیر حامن دے بھر ٹرے زیادہ سدھے راہ تے
ہے یا او جیر حاسدھا ٹرے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السِّنَّعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَنفُذَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۵۵﴾
۲۴۔ توں آکھ او بوء جیں تہا کوں بنائے تے تہا ڈے
کن اکھیں تے دل بنائسی لتاں اصلو تکر نو بے کریندے

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۵۶﴾
۲۵۔ توں آکھ او بوء جیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے
تے لتاں اوہیں دو کھٹے کیتے ولیو۔

وَيَقُولُونَ هَٰذَا الْوَعْدُ الَّذِي كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۷﴾
۲۶۔ تے او آہن جے لتاں پسے تے او وعدہ کڈان
پورا تھیس۔

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۸﴾
۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلاکھلا
ڈراون والا ہوں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿۵۹﴾
۲۸۔ تے جیلھے اونکوں کو لہو ڈیکھسن کافرں دے مز کھٹے
تھی دسین تے آکھیا ویسی ابھو با جینکوں لتاں ولاد لاسیڈ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۶۰﴾
۲۹۔ آکھ ڈلیو جے اللہ میکوں تے میٹھے نال آلیں کون ہلاک
کر ڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافرں کون دردناک
عذاب کنیں کون پناہ ڈلیس۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۶۱﴾
۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کریندے ہیں تہا کوں ضرور پتہ
لگ ویسی کیرھا کھل گراہی وچ۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿۶۲﴾
۳۱۔ آکھ ڈلیو جے تہا ڈا پاٹی ٹک دنچے کیرھا تہا ڈو
وہندا ہو یا پانی انیس۔

سورۃ قلم مکی ۷۵ آیتیں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مکتے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ قلم مس تے جو او کھن گواہ بن۔
- ۳۔ توں اپنے رب دے فضل نال و پوارہ نویں۔
- ۴۔ تے تیبے کیتے کبراہیں نہ ممکن آلا اجر۔
- ۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اعلاق تے قائم ہوں۔
- ۶۔ توں جلدی ڈیکھیں تے او وی ڈیکھن۔
- ۷۔ جو کیرھا تہا بڑے وچو پاگل۔
- ۸۔ بے شک تیبہ رب اونکوں جائدے جبرہا راہ کنیں تھوکیا
ودے تے اونکوں جائدے جبرہا سدھے راہ تے ہے۔
- ۹۔ تے توں انکار کرن والیں دا اکھن نہ من۔
- ۱۰۔ او چاہند جو توں کچھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے
تھیون۔
- ۱۱۔ تے توں کہیں قساں چاویں والے ذلیل دا اکھن نہ من۔
- ۱۲۔ تے طنے ڈیون والے تے چنگور دا وی۔
- ۱۳۔ تے جبرہا نیکی کنیں رکیندے تے حد کنیں ودھدے
گناہگار۔
- ۱۴۔ بہوں مند بلا تے ہلائی۔
- ۱۵۔ ات گناہوں جواں بہوں مال والا تے اولاد والا۔
- ۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سٹیاں دیند آبرے
اے پہلیں دے قصے بن۔
- ۱۷۔ اساں اوندے تک تک ٹھہرے ڈیویں۔
- ۲۔ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②
- مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ لِّرَبِّكَ بِمَعْجُونٍ ③
- وَإِنْ لَّكَ لَاجِرٌ أَغْيَرُ مَسْنُونٍ ④
- وَإِنَّكَ لَعَلَّ خَلْقٍ عَظِيمٍ ⑤
- فَسَبِّحْهُ وَيُبْحِرْهُ ⑥
- يَا بَيْتَكُمْ الْمَقُورُونَ ⑦
- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِسَنِّ صَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ ⑧
- أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑨
- فَلَا تُطِعِ الْأَمْرَ بِئِنَّ ⑩
- وَذُو الْأَرْسَادِ هُنَّ فَيَذْهَبُونَ ⑪
- وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑫
- هَبَّازٍ مَّشَّاءٍ يَنْفِيهِمْ ⑬
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٍ ⑭
- عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ رَبِّهِمْ ⑮
- أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَيْنَ ⑯
- إِذَا تُنْطَلِ عَلَيْهِ أَيْتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ ⑰
- الْأَوَّلِينَ ⑱
- سَبَّحَهُ عَلَى الْخُرُومِ ⑲

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٥٨﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں آزمائے جیویں باغ
آلین کوں انایا ہاے جیلھے انہیں قساں پاتن جو فجر کوں
اساں اوندا پھل ترڑلیوں۔

وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿٥٩﴾

۱۹۔ تے اللہ دانال ناں گدھا ہانیں۔
۲۰۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوستے
پئے ہن۔

فَكَفَّ عَنْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٦٠﴾

۲۱۔ سویرے او ایویں تھیا پیا با جیویں کپیا پیا بڑے۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٦١﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک بڑو جے کوں سڈیے نیں۔

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٦٢﴾

۲۳۔ تے آکھے نیں جے پھل ترڑوڑنے وے تے جلدی چلو۔

أَنِ اغْدُوا وَعَلَىٰ حَرْبٍ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٣﴾

۲۴۔ اوڑپین تے ہولے ہولے آہرے دیندے ہن۔

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٦٤﴾

۲۵۔ اچ کوئی مسکین تہا بڑے باغ وچ نہ پیسے۔

أَن لَّا يَدَّخِلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٦٥﴾

۲۶۔ تے فجر آوٹ کئیں پہلے او شرمائی دا فیصلہ کر ڈیٹھے ہن۔

وَعَدَّوْا وَعَلَىٰ حَرْبٍ فَيَذَرِينِ ﴿٦٦﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں بڑھے نیں آکھے نیں اساں گمراہ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالَتُونَ ﴿٦٧﴾

ہاے۔

بَلْ نَحْنُ مُعْذَرُونَ ﴿٦٨﴾

۲۸۔ اصل اساں تے معذور ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْ لَّا تُشْعَبُونَ ﴿٦٩﴾

۲۹۔ انہیں وچو چنگے آدمی آکھے میں تہا کوں آکھیا نہ ہا جو اساں اللہ

دانال کیوں نوٹھے گھندے۔

قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٠﴾

۳۰۔ آکھے نیں ساڈا رب پاک بے شک اساں ظالم ہاے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَذَّذُونَ ﴿٧١﴾

۳۱۔ ہک بڑو جے دو ظالم کریندے ہوئیں بڑھے نیں۔

قَالُوا يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٢﴾

۳۲۔ آکھے نیں بے شک اساں منہ زور ہاے۔

عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يَبْدِلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

۳۳۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کئیں چنگا وٹاڈیوے

لَا غَيْبُونَ ﴿٧٣﴾

اساں اپنے رب دو جھکدے ہیں۔

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ ﴿٧٤﴾

۳۴۔ ایویں عذاب ہوسی تے برنرے تے آخرت دا عذاب

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وٹاڈا ہوسی جے او چاٹیں۔

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٧٦﴾

۳۵۔ بے شک متقیں کیتے انہیں دے رب کئیں نعمتیں والے

باغین۔

- ۳۶۔ کیا اسان مسلمانين کون مجريں آل کار سمجھوں۔
 ۳۷۔ تہا کون کیا تمہی گئے تسان کینجے فیصلے کریندے۔
 ۳۸۔ کیا تسان کین کتاب اوندے وچ تسان پڑھے۔
 ۳۹۔ بے شک اوندے وچ تہا بڑے کینے اوسب کچھ جو تسان پاپور۔
 ۴۰۔ کیا قیامت میں کوئی تہا بڑے نال سا بڑے قسیمہ و مدہ ہیں جو تسان جیرھا فیصلہ کر لیسو تہا کون مل دیسی۔
 ۴۱۔ انہیں کینیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔
 ۴۲۔ یا انہیں دے شرکین تے جے او پسے ہن تے اپنے شرکین کون آن۔
 ۴۳۔ جڈاں پناں نگیاں کر لڑتیاں ولسن تے سجدیں دوسڈیا ولسی انہیں کون طاقت نہ ہوسی۔
 ۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے ولسن ہی ہوسی تے انہیں کون سجدیں دواں ویلھے سڈیا ویندا با جیلھے او تندرست ہن۔
 ۴۵۔ میکوں تے جیرھا این بگاں دا انکار کریندے اونکوں چھوڑ ڈیو اسان انہیں کون تباہی دواں انہیں رستیں کینیں گھیل کے آوسوں جیرھے او پائلدے وی نیئیں۔
 ۴۶۔ میں انہیں کون و تمہی ڈینداں بے شک میڈی تدبیر پکی۔
 ۴۷۔ کیا انہیں کینیں اجرت منگدین جیندے نال او چٹی دے بار تلے آئے پین۔
 ۴۸۔ یا انہیں کینیں غیب دا علم تے او کھ دے پین۔
 ۴۹۔ توں اپنے رب دے فیصلے تے مکر تے اوں فہمی آلے جہاں نہ بٹن جیلھے او سڈیئے تے او علم نال بھریا ہویا۔
- أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝
 مَا لَكُمْ تَنْتَهُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝
 أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝
 إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْزُرُونَ ۝
 أَمْ لَكُمْ أَيْتَانِ عَلَيْنَا بِالْعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ۝
 سَأَلَهُمْ أَتَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۝
 أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِهُمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝
 يَوْمَ يَأْتِ شَفْعٌ عَنْ سَائِي وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝
 خَاشِعَةً أَبْصَانُهُمْ تَرَاهُمْ ذُلًّا ۝
 وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ۝
 فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۝
 سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝
 وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝
 فَاضْبِذْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۝
 إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

- ۹۔ کیا نیکوں انہیں وچر کوئی بچیا ہو یا بڑسے۔
 ۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پہلی تھی
 ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن
 ۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولس دا انکار کیتے تے اللہ
 انہیں کول ہر لحفے ددھن والے عذاب نال پکڑ گدھا۔
 ۱۲۔ بے شک اساں جیلھے پاٹی ددھ گیا تہا کول بڑی وچ
 پا گدھا۔
 ۱۳۔ تاں جو اونکوں تہا بڑے کیتے نصیحت بناؤں تے سٹن
 والے کن سٹن (تے یار کھن)
 ۱۴۔ تے جیلھے بھودھن دھوتوں دھایا ویسی۔
 ۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے دلیں تے او لڑے لڑے
 تھی دلیں۔
 ۱۶۔ اوں جیہاڑے واقعہ ظاہر تھی سی۔
 ۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں بڑینہ او بہوں کمزور نظریں
 ۱۸۔ تے فرشتے اوندے کتابیں تے برسن تے اٹھ
 فرشتے تیرے رب دے تخت کول چمین۔
 ۱۹۔ جڈاں تساں خدا دے حضور پیش کیتے دوسرے کوئی
 مہل کی ہوئی نہ ہو سی۔
 ۲۰۔ جیکوں اعمال نامہ سچے تھو وچ بڑا ویسی او اکسی
 آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔
 ۲۱۔ میکوں یقین با میں اپنے حساب کول بڑیکھساں۔
 ۲۲۔ تے او پسند آئی زندگی وچ ہو سی۔
 ۲۳۔ اچے باغ وچ۔
 ۲۴۔ جیندے پھل لڈیئے ہوئے برسن۔
 ۲۵۔ کھاؤ تے پیر مزے نال لے بدلہ جو تساں پہلے
 وقتیں وچ نیک دے کم کیتے ہن۔
- فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ④
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
 بِالنَّارِ طَائِفَةٌ ⑤
 فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَابِيَةً ⑥
 إِنَّا لَنَّاكُفَّاءُ لِمَا كَسَبَتْكُمْ فِي الْجَارِ يَتَرٌ ⑦
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُنُوفٌ
 وَاعِيَةٌ ⑧
 فَأَذْأَفُخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً ⑨
 وَخَلَبَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
 وَاحِدَةً ⑩
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑪
 وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑫
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ ثَلَاثِيَةٌ ⑬
 يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ
 خَافِيَةٌ ⑭
 فَأَقَامَ مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ يَسْمِعُهُ فَيَقُولُ هَذَا مَا فَرَمْتُ
 وَكِتَابُهُ ⑮
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلُوكِ حَسَابِيَةً ⑯
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑰
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑱
 تَطُورُهَا دَانِيَةٌ ⑲
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ⑳

۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کچھ بہتہ وچ لڑا ولسی او
آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ لڑا و بچے با۔

۲۷۔ تے میکوں میڈ بے حساب دا پتہ نہ لگے با۔

۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے با۔

۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نہیں آیا۔

۳۰۔ میڈا بڑو چپ ختم تھی گئے۔

۳۱۔ (حکم تھیس) ایکوں پکڑو تے گچی وچ چڑ پاؤ۔

۳۲۔ تے ول دوزخ وچ ایکوں سرٹ گھتو۔

۳۳۔ ول سترگز لبے زنجیر وچ ایکوں پدھ ڈیوے۔

۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کون نہ منیدا با۔

۳۵۔ تے مسکین کون کھاوٹ کیتے توجہ نہ ڈویندا با۔

۳۶۔ اچ اتھال ایندا کوئی سبکتی کاہ نہیں۔

۳۷۔ تے کوئی کھاوٹ دی شے کوئی نہیں سوائے زمیں دے

دھوٹ دے۔

۳۸۔ ایکوں محض گناہ گار کھوسن۔

۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدرے میں اونکوں گواہ بنیداں۔

۴۰۔ جو تہاکوں نہیں ڈسدا اونکوں دی۔

۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گوال۔

۴۲۔ تے او شاعر داکلام نہیں تے تسال اصلو توڑے منیدے

۴۳۔ تے نہ اے کہیں پلڈت داکلام تے تسال رحمت املو

نوزے حاصل کریندے۔

۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لبایا گئے۔

۴۵۔ تے جے او آپو بٹاکے کوئی گال آکھے با۔

۴۶۔ تے اسال اوندا سچا بہتہ پکڑ گھنوں با۔

۴۷۔ تے اونڈی شہر رگ کپ ڈیویں با۔

۴۸۔ تے کوئی ایں گال کتیں ساکوں روک نہیں سبکدا۔

وَأَقَامَ مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشَهَادَةٍ ۖ يَقُولُ يَلْبِثُنِي
لَمْ أُوْتِ كِتَابِي ۖ

وَلَمْ أَدْرِمَا حِسَابِي ۖ

يَلْبِثُهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۖ

مَا أَخَذَ عَنِّي مَالِي ۖ

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۖ

خُذْ دُهُ فَعَلَوْهُ ۖ

ثُمَّ الْجَعِيمَ صَلَّوْهُ ۖ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ۖ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۖ

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَبِيْمٌ ۖ

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۖ

۶۸

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطُؤُنَ ۖ

فَلَا أُفْسِرُ بِهَا ثُبُورُونَ ۖ

وَمَا لَا ثُبُورُونَ ۖ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۖ

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۖ

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ۖ

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ

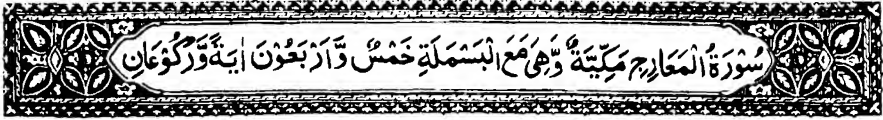
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۖ

لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۖ

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۖ

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۖ

- وَاِنَّهٗ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۴۹﴾
 وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مَّكِدِّينَ ﴿۵۰﴾
- ۴۹۔ تے بے شک اور متقین کیسے نصیحت۔
 ۵۰۔ تے بے شک اسان جاہلے ہں جو تہا بے دچو کھ
 جھٹلاؤں والے دی ہں۔
- وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلٰی الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾
 وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۵۲﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۵۳﴾
- ۵۱۔ اے شک اے کافروں کیسے حسرت داموجب۔
 ۵۲۔ جو اس قرآن دی سچائی پکے یقین آلی کار ظاہر۔
 ۵۳۔ تے اپنے عظیم خدا دی تسبیح کر

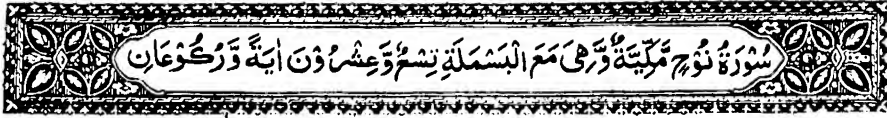
سورة معارج مکی ۵۳ آیات تے ۲ رکوع۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
 سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿۲﴾
 لِّلْكَافِرِيْنَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿۳﴾
 مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿۴﴾
 تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ اِيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ
 مِقْدَارُهُ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿۵﴾
 فَاَصْبَحَ صَبْرًا جَبِيْلًا ﴿۶﴾
 اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيْدًا ﴿۷﴾
 وَتَرٰهُ قَرِيْبًا ﴿۸﴾
 يَوْمَ كَاْنُ السَّآءُ كَالْهَبْلِ ﴿۹﴾
 وَكَاْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿۱۰﴾
 وَلَا يَسْئَلُ حَبِيْرٌ حَبِيْرًا ﴿۱۱﴾
 يُّنْفَخُ تَوْبُهُمْ يَوْمَذِ الْحُجُرِّ لَوْ يَفْتَدِيْ مِنْ عَذَابٍ
 يَوْمِيْنِ يَمِيْنَةٍ ﴿۱۲﴾
- ۱۔ شروع کریں اللہ کے نام نال میرا بن بگئے ڈیون
 والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ پھیل والا نہ ٹھنڈے والے عذاب دا پچھدے۔
 ۳۔ کافریں کنیں اونکوں پرہیں کرن آلا کوئی نہ ہو۔
 ۴۔ او عذاب ترقی ڈیون والے خدا و توبہ۔
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا دے اتنے وقت وچ ویندن
 جیندی مقدار پچھا ہزار سال۔
 ۶۔ تے توں تے سوٹھا صبر کر۔
 ۷۔ بے شک او اونکوں پرہیں سمجھدن۔
 ۸۔ تے اسان اونکوں کو لبو ڈہدے ہیں۔
 ۹۔ جابل آسان پگھلے ہوئے تانبے آلی کار تھی ویسی۔
 ۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی گپاہ آلی کار تھی ولین۔
 ۱۱۔ تے کوئی سبکتی اپنے سبکتی دانہ پچھسی۔
 ۱۲۔ انہیں کوں لو کھاؤ تا ویسی جابل مجرم چاہن جو اوں ڈیون عذاب
 کنیں پچوٹی واسطے اپنے پڑوی قربانی ڈیرے۔

- ۱۳۔ تے اپٹی زال دی تے اپٹے بھرا دی۔
 ۱۴۔ تے اپٹے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔
 ۱۵۔ تے جو زمین وچ اول ساسے کول ڈیوے تال جو اونکے ونجے۔
 ۱۶۔ اے اصولون تھیس بے شک او الگابیں آلا عذاب۔
 ۱۷۔ منہ وایم ادھر وٹ ڈیسی۔
 ۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ولسی تے منہ پھر لسی۔
 ۱۹۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندار مگئے۔
 ۲۰۔ بے شک انسان بدلدارد ویندے۔
 ۲۱۔ جیلے اونکوں مصیبت اندی تے پریشان تھی ویندے۔
 ۲۲۔ تے جیلے چنگائی ملدی تے شرمائی کریندے۔
 ۲۳۔ سوائے انہیں نمانیں دے۔
 ۲۴۔ جیرھے ہمیشہ اپٹیاں نمازاں پڑھدن۔
 ۲۵۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ہو۔
 ۲۶۔ منگن والیں تے نہ منگن والیں کیتے۔
 ۲۷۔ تے جیرھے سزارے ڈینہ دی تعدیق کریندن۔
 ۲۸۔ تے جیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ ویندن۔
 ۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب بچیندا نیئیں۔
 ۳۰۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۱۔ سوائے انہیں دے جیرھاں زالیں ہن تے بانہیاں ہن بے شک انہیں تے کوئی ظلم نہیں۔
 ۳۲۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کر لسی تے اے لوک حد کنیں ودھن والے ہن۔
 ۳۳۔ تے جیرھے اپٹے امانتیں تے اپٹے وعدیں دی حفاظت کریندن۔
- وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿۷۰﴾
 وَفَيْصِلَتِہِ الرِّبِّي تُوْنِیہِ ﴿۷۱﴾
 وَمَنْ فِی الْأَرْضِ جَمِیْعًا ثُمَّ يُنْفِیہِ ﴿۷۲﴾
 كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلُ ﴿۷۳﴾
 نَزَّاعَةً لِّلشَّوْیِ ﴿۷۴﴾
 تَذْعُوٰنَ أَدْبَرَ وُتُوْنِی ﴿۷۵﴾
 وَجَمَعَ قَاوُنِی ﴿۷۶﴾
 إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْمًا ﴿۷۷﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿۷۸﴾
 وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿۷۹﴾
 إِلَّا الْمُصَلِّیْنَ ﴿۸۰﴾
 الَّذِیْنَ هُمْ عَلٰی صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿۸۱﴾
 وَالَّذِیْنَ فِیْ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿۸۲﴾
 لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ ﴿۸۳﴾
 وَالَّذِیْنَ یُصَدِّقُوْنَ بِیَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۸۴﴾
 وَالَّذِیْنَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿۸۵﴾
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَیْرُ مَا مُوْنِ ﴿۸۶﴾
 وَالَّذِیْنَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿۸۷﴾
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَیْرُ مَلْطُوْمِیْنَ ﴿۸۸﴾
 فَمَنْ ابْتَغٰی وَرَآءَ ذٰلِكَ لَمَّا ذٰلِكَ هُمُ الْعُدُوْنُ ﴿۸۹﴾
 وَالَّذِیْنَ هُمْ لِمَنْعِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿۹۰﴾

- وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾
عَنِ الْيَسِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾
أَيُّطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾
كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثْلَ مَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾
فَلَا أُفْسِرُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ
إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤١﴾
عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ
بِمُسْتَوْفِينَ ﴿٤٢﴾
فَذَرَهُمْ يَخْضِبُونَ وَيُلْبَسُونَ أَثَرَهُمْ
الَّذِينَ يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾
يَوْمَ نَخْرُجُوهَا مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ
نَصْبٍ يُوقَفُونَ ﴿٤٤﴾
نَحَاشَةَ أَبْصَارِهِمْ تَرَاهُمْ ذَلِكُمْ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾
- ۳۴۔ تے جیرے اپنی گواہی تے جم دین۔
۳۵۔ تے جیرے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
۳۶۔ اے لوک جنہیں وح عزت نال رکھے ولین۔
۳۷۔ تے کافریں کوں کیا تمی گئے جو اوتیہ بد سرا کے
کا ورنال در کدے اندن۔
۳۸۔ سچے تے کجے پاسو کھٹے تمی کے مجھدے آندن۔
۳۹۔ کیا انہیں دجو ہر بندہ چاہندے جو اولعیت والے
باغ وح داخل کیا ونجے۔
۴۰۔ اے املو نہ تھیس بے شک اساں انہیں کوں اوں
نشے نال پیدا کیے جینکوں او چاڈن۔
۴۱۔ میں پکا دھ تے پوادھ دے رب کوں گواہ بنیال
بے شک اساں ایندی طاقت رکھندے ہیں۔
۴۲۔ جو اساں انہیں کین چنگے بندے پیدا کر ڈیوں
تے ساکوں کوئی روک نہیں سگدا۔
۴۳۔ انہیں کوں چھوڑ بے او گند وح کھیلن دے
اوتیں جو او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا گئے
۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو نکس نکس نکسن تے کہیں
کھیں دو در کدے ویندے ہوسن۔
۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوسی اے
ڈینہہ جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا ویندے۔

سورہ نوح مکی ۷۱ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں اللہ نے نال نال جبرہا بن مہکے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ بے شک اس نوح کول اندی قوم دوپٹے جو
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
توں اپنی قوم کول بڑا ایں کیں پہلے جو بڑکھ آلہ عذاب
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②
- ۳۔ آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہا بڑو کھلا کھلا
قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ③
- ۴۔ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکھیں بڑو تے
إِنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَالتَّقُوا وَأَطِيعُوا ④
- ۵۔ او تہا بڑے گناہ بخشیس تے ہک مقررہ مدت میں دھنی
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
بُلیس بے شک جے تہا کول پتہ ہرے تے اللہ دی
مُدَّتْ جِلْمے اندی اگر کچھ نہیں تھیندی
فَسَيَكُنَّ إِنَّ اللَّهَ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
۶۔ آکھیس اے میڈے رب میں اپنی قوم کول رات بڑنہ
تَعْلَمُونَ ⑤
- ۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کیں ہتھو پریریں بھیج
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑥
- ۸۔ تے میں انہیں کول جلمے سبے تال جو توں انہیں
فَلَمْ يَزِدْهُمْ مَدْءًا إِلَى الْآفِرَاءِ ⑦
- ۹۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سبے۔
وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
کون بخشیں انہیں اپنے کیں دج الگھیں چا پاتن تے
فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
کپڑے چا ولہیے نیں مذکیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی
اسْتِكْبَارًا ⑧
- ۱۰۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سبے۔
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهًا ⑨
- ۱۱۔ دل میں اعلانیہ وی (سبے) تے ٹک ٹک کے وی
ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑩

سبڑیے۔

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں بخشش منگو
بے شک از بخشش والا ۶۔

۱۲۔ تہا بڑے اتے جہڑ کنیں بہوں مینہ دسیں۔

۱۳۔ تے مال تے اولاد مال تہا بڑی مدد کر لیس تے تہا کوں
باغ بڑی تے تہا بڑے کیے نہراں ٹہیں۔

۱۴۔ تہا کوں کیا تھی گئے تساں اللہ کنیں سنبھ دی امید
نوبے رکھیندے۔

۱۵۔ تے اول تہا کوں ترقی کرن والا بنائے۔

۱۶۔ تیکوں بڑ سدا نیں اول کیوں ست آسمان اتے تلے
بنائیں۔

۱۷۔ تے چند راہیں وچ سو ملے کیے بنائیں تے سچ
کوں بڑیوا بنائیں۔

۱۸۔ تے اللہ تہا کوں زمین وچ ودھائے۔

۱۹۔ دل اوندرے وچ تہا کوں ولایا دیں تے دل او
تہا کوں کدھیں۔

۲۰۔ تے اللہ تہا بڑے کیے زمین کوں سدھا بنائیں۔

۲۱۔ تاں جو تساں اوندرے کھیں رستیں تے ٹرو۔

۲۲۔ نوح آکھئے لے میڈے رب بے شک انہیں میڈی
نافرمانی کیتی تے اوندی پیروی کیتی نہیں انہیں کوں

انہیں بے مال تے اولاد کوں معن کھائے وچ ودھائے۔

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ۷۔

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے مہبود کوں نہ چھوڑو و تے
سواخ تے یثوت تے یعوق تے نسر کوں اسلوہ چلایے

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں خالیں
کوں محض گمراہی وچ ودھائیں۔

قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۱﴾

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۲﴾

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَبْنَاءٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿۱۳﴾

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۱۴﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿۱۵﴾

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

طَبَاقًا ﴿۱۶﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿۱۷﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿۱۸﴾

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿۲۰﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿۲۱﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ كَفَرَ

بِزُودِهِ مَالَهُ وَلَوْلَا ذَلِكَ لَفَسَدَتِ السَّالَةُ ﴿۲۲﴾

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ الْكَافِرُونَ ﴿۲۳﴾

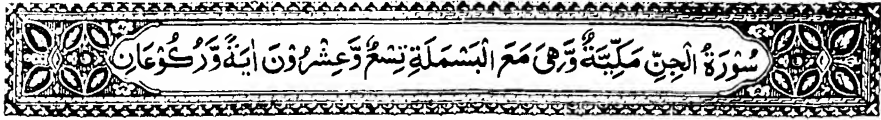
وَقَالُوا لَا تَنْزِلْ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَذَا ذُلٍّ

مُؤَاعَاةٍ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿۲۴﴾

وَقَدْ أَصَلَوْا كَشَيْدَارَ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

ضَلَالًا ﴿۲۵﴾

- ۲۶۔ اچھے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گبیئن تے بھا
وجہ داخل کیتے گبیئن تے انہیں کول اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ لبھئے۔
- ۲۷۔ تے نوح اکھٹے لے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بکھا۔
- ۲۸۔ بے شک تیں جے انہیں کول چھوڑا تے او تیدے
بندیں کول گمراہ کر لیں تے محض نابھرتے کافر جیئیں۔
- ۲۹۔ لے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کول
تے او نکول جیر صاسن کے میڈے گھر دج داخل
قیوے تے مومن مرد تے مومن تریستیں کول (تے ایں قیوے)
کافر محض تباہی وجہ ترقی کرن۔
- مَتَابِعُ

سورۃ جن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹ والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ توں اکھ میڈو وہی کہیں گئی ء جو بے شک جنیں دجو
ہک ٹولے طے تے اکھٹے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن سنئے۔
- ۳۔ جبر صابلیت داراہ ڈکھیندے تے اساں اونکوں من
گدھے تے اساں اچھے رب نال کہیں کول مشرک نہ
کر لیں۔
- ۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں
نہ اپن ڈال بٹائی ء تے نہ پڑے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- قُلْ أُوْحِیْ اِلَیَّ اَنْهُ اَسْمَعَ نَقْرِ مِنَ الْجِنِّ
فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ②
- یَّهْدِیْ اِلَی الرُّشْدِ فَاَمْنًا یَّہُ وَلَنْ تُشْرَکَ
بِیَدِیْنَا اَحَدًا ③
- وَ اِنَّهٗ تَعَالٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا ④

۵۔ تے بے شک ساڈے دچو کھ پاگل اللہ دے متعلق
نا واجب گاہیں کریندا ہا۔

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ
دے متعلق اسکو کوڑہ مرلین۔

۷۔ تے بے شک انسانیں دچو کھ لوک جنیں دچو کھ لوک
دی ام شام منگے ہن انہیں ہنقر آکڑوچ انہیں کوں
ودھاڈتے۔

۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال ہا جیویں تہاڈا جو
اللہ کس کوں نہ پھیسے

۹۔ تے بے شک اساں آساں کوں ہتھ لائے اساں
ڈٹے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شباب
نال دی۔

۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سٹن کیتے بہندے
ہاے تے جیرھا ہٹن سٹن کیتے بہندے او بھا آلے
تارے کوں چھیا ہویا ڈہدے۔

۱۱۔ تے بے شک اساں لے جاڈے کیا زمین آلیں
کیتے خرلہند کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت
پسند کیتے۔

۱۲۔ تے بے شک ساڈے دچو نیک دی ہن تے ساڈے
دچو ایندے سوا دی ہن ساڈے راہ انجوائے ہن۔

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین دچ
نہ ہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

۱۴۔ تے بے شک اساں جلیھے ہدایت سٹی ۶ اساں من گدے
تے جیرھا اپنے رب کوں نیس او گھاٹے وادے کنیں
نیس ڈرورا۔

۱۵۔ تے ساڈے دچو مسلمان دی ہن تے عالم دی تے

وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝

وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِنَ الْجِنِّ فَوَادُوهُمْ رَهَقًا ۝

وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝

وَإِنَّا لَنَسْنَأُ السَّاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْئًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَ شُهُبًا ۝

وَإِنَّا لَنَأْتِيَنَّهَا مَفَاعِدٌ لِلْسَّبْحِ فَمَنْ يَسْتَجِ
الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا آصَدًا ۝

وَإِنَّا لَا نَسْأَلُكَ أَشْرًا نُرِيدُ بِهِنَّ فِي الْأَرْضِ أَمْرًا
يَهْدِي رَبُّهُمُ رَشَدًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَّا ذُوْنُ ذَلِكُمْ كَلَّا طَرَأَ
قَدْ ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَعْبُدَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْبُدَكَ
هَدَبًا ۝

وَإِنَّا لَنَاسِعُنَا الْهُدَىٰ أَمَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَحْتَابُ الْبَخْسَ وَلَا رَهَقًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ السُّلَمُونَ وَمِنَ الْفَيْسُطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝

جبرہا مسلمان تھیں تے ایجھے بہن جنہیں ہدایت ہوئی۔

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

۱۲۔ تے جبرے ظالمین او دوزخ دا بل ہن۔

وَأَن لَّوِ اسْتَفْصَاوْا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً

۱۷۔ تے جے او سدے راہ تے چلن ہا تے اساں انہیں

عَذَابًا ۝

کوں دریبہ پانی پلاؤں ہا۔

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُكْهُ

۱۸۔ تاں جو اساں انہیں کوں آزماؤں تے جبرہا اپٹے

عَذَابًا صَعَدًا ۝

رب دے ذکر کیں منہ پھریندے اللہ سیس او نکوں

عذاب بڑیسی جبرہا ودھدا ویسی۔

وَأَنَّ السَّجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ

۱۹۔ تے بے شک مسبدال اللہ کیتے بہن اللہ نال کہیں

اللَّهِ أَحَدًا ۝

بے کوں نہ سبڈو۔

وَأَنَّهُ لَنَاقَامُ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا

عَلَيْهِ لِبَدًا ۝

۷۱

تھئے او اوندے اتے آن ٹھندن۔

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝

۲۱۔ توں اکھ میں تے محض اپٹے رب کوں سبڈینداں

تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بنیندا۔

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

۲۲۔ اکھ بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان

دا مالک نہیں۔

قُلْ إِنِّي لَن يُغَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۚ وَلَن أَجِدَ

۲۳۔ اکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ

مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

نہ بڑیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جاوی نہیں

لہجہ دی۔

إِلَّا بَلَعًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۖ وَمَن

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

پکھاوٹ تے جبرہا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کر لے

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝

تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بجاء اوندے وچ

ہمیشہ رہسی۔

خَتَرًا إِذْ أَرَأَوْا مَا يُوْعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَن

۲۵۔ جیلھے او اونکوں بڑیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ

أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝

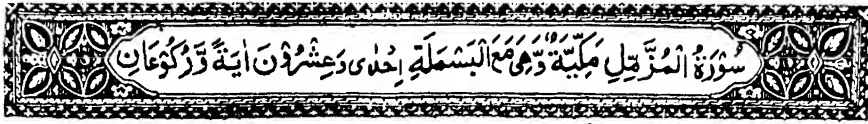
انہیں کوں پتہ بگ دیسی جو کیرہا اداہیں وچ کمزور تے

بگتری وچ دی گھٹ۔

قُلْ إِن أَرَىٰ أَقْرَبَ مَا يُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

۲۶۔ اکھ میکوں نہیں پتہ جو او کو لہور جیجھتا ہا بے نال

- رَبِّیْ أَمَدًا ۝
 غَلِیمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلَیْ غَیْبِهِ أَحَدًا ۝
- ۲۷۔ او غیب کوں چاڈے تے کہیں تے غیب ظاہر
 نہیں کریں۔
- ۲۸۔ سوائے اپنے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں
 دے اگر کچھ فرشتیں دی گارد لڑدی ۝
- ۲۹۔ تاں جو اوکھول پتہ لگ ونچے جو انہیں اپنے رب دا
 سنبا پچاڑتے تے جو انہیں کنیں اللہ دے ولہیے وچ
 تے اول ہر شے دی گزری کیت بری ۝
- إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ یَسْلُکُ مِنْ بَیْنِ
 یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝
 لَّیَعْلَمَنَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
 لَدَیْهِمْ وَأَخْضَعُ كُلُّ شَیْءٍ عَدَدًا ۝

سورة مزمل مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کریں اللہ دے نال نال جبرہا بن مگئے ڈیون
 والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے چادر وچ ولہیے ہوئے۔
- ۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔
- ۴۔ ادھر رات یا ایں کنیں دی گھٹ کر۔
- ۵۔ یا تموڑا ودھا ڈے تے قرآن چگے سر نال پڑیا کر۔
- ۶۔ بے شک اساں تیبے اتے بہوں وزنی کلام لہاؤئے
- ۷۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لٹا ڈیو بندے تے
 سچ دی عادت پنیسے۔
- ۸۔ بے شک ڈیہندہ کوں تیبے کیتے بہوں کم ہرندن
- ۹۔ توں اپنے رب دا نال گھن تے اوندو جھک۔
- ۱۰۔ پروادھ تے پکادھ دا رب۔ اوندے سوا کوئی مبود
 نہیں توں ہونکوں کار ساز بٹا۔
- يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝
 قُمِ إِلَيْكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
 نَضْفُكَ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝
 أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَزِلْ الْفُزَّ أَنْ تَنْتَبِلًا ۝
 إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝
 إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَخْوَمُ قِيلًا ۝
 إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝
 وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَدْتَبِلًا ۝
 رَبُّ الشُّعْرِقِ وَالْمُعْرَبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
 وَكِيلًا ۝

۱۱۔ جو او آہن اوندرے تے مبر کرتے انہیں کون اکرام نال چھوڑ ڈے۔

۱۲۔ تے میکوں تے نعتیں والے منکریں کون چھوڑ ڈے تے انہیں کون کھ دیتی ڈے۔

۱۳۔ بے شک اساں کنیں زنجیرن تے دوزخ۔

۱۴۔ تے سکھ دج اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا عذاب۔

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کب ولسن تے پہاڑ ریت دے ٹہیں آلی کار تھی ولسن۔

۱۶۔ بے شک اساں تہاڑو رسول پٹھے جیرھا تہاڑے اتے نگران جمویں اساں فرعون دور رسول پٹھیا با۔

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیسے تے اساں اوکوں مصیبت آکے عذاب نال پکڑ گدھا۔

۱۸۔ اساں انکار کر کے کہیں کج سگدے ء اوں ڈینہ دے عذاب کنیں جیرھا جو انیں کو پڑھا کر ڈیندے۔

۱۹۔ تے آسمان ایندے نال پھٹ ونجن والا ء تے اوندا وعدہ پورا تھیں

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنے رب دے ونجن والا راہ پکڑے۔

۲۱۔ بے شک تیرا رب جانڈے جو توں ڈو تر بائیاں

رات کون کھڑیں کڈایں ادھرات تے کڈاں ہک تر بائی

اویں تیرے سگتی دی۔ اللہ رات ڈینہ کون گھنڈا ودھیندا

رہ دیندے اونکوں پتہ ء جو اساں گئی نوے سگدے

اوں تہاڑے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موقع ملے قرآن پڑھیا

کرو۔ اونکوں پتہ ء جو تہاڑے وچو ہماروی تھیں تے

کچھ زمین وچ سفر دی کر لیں تاں جو اللہ دافعل گولن

تے کچھ اللہ دے راہ وچ جہاد دی کر لیں۔ ایں واسطے

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُزْهُمْ هَزْرًا
بَيِّنًا ۝

وَذُرْنِي وَانكِرْ بَيْنَ أُولَى النَّعْتَةِ وَخَلِّمْ فَلْيَا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَصِيرًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَغَيْبًا مَّهِيلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

إِلَّا نَسَاءً مُّنتَفِطِرًا بِهِ كَأَن وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝

إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ

وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ؕ

وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ

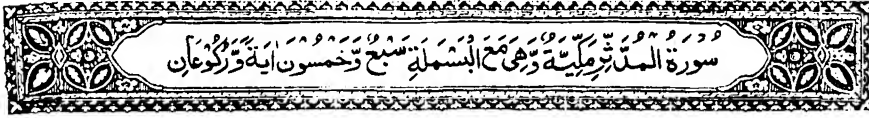
فَتَنَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ؕ

عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَبُ مَا تَيْسَّرَ مِنْهُ وَاَقْبَرُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَافْرَضُوا لِلَّهِ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ أَوْ أَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾

جو مومن قتلے لساں اونرے دچ پڑجو۔ تے نماز مہلکے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے اللہ کوں چنگا قرض ڈیو تے جو لساں اپے واسطے اگور پھیسو خدا دے معزور لساں اونکوں پاگھنسو او چنگاء تے وڈے اجر والا۔ اللہ کنیں بخشش منگو بے شک او بخشش والا تے بہوں مہربان۔

سورة مذثر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۷ آیات تے ۲ رکومن۔

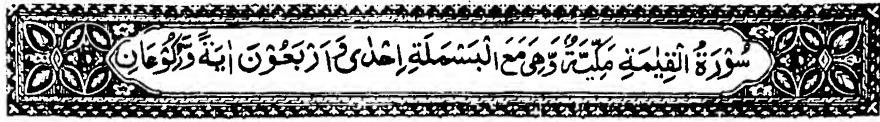
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرا بن سگے ڈیوٹا والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ اے وردی پا کے تیار رہو والے۔
- ۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔
- ۴۔ تے اپنے رب دی وڈائی بیان کر۔
- ۵۔ تے اپنے کپڑیں کوں پاک کر۔
- ۶۔ تے شرک چھوڑ دے۔
- ۷۔ ات بگاہوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملی۔
- ۸۔ تے اپنے رب کیتے صبر کر۔
- ۹۔ تے جلیھے دھوتوں دجایا ویسی۔
- ۱۰۔ تے اے ڈینہہ بہوں سخت ہوسی۔
- ۱۱۔ تے کافریں تے سوکھ نہ ہوسی۔
- ۱۲۔ میکوں تے جو میں پیدا کیتے اونکوں کھانا چھوڑ ڈیو۔
- ۱۳۔ تے میں اونرے کیتے بہوں مال بنایا با۔
- ۱۴۔ تے پتر لٹائے بن جبرے ہر ویلے نال بن۔
- ۱۵۔ تے میں اونرے کیتے ترقی دے رستے بنائیں
- يَا أَيُّهَا الْمَذْثَرُ ﴿٢﴾
- فَمَهْلِكُ أَذْرُ ﴿٣﴾
- وَرَبَّكَ فَكَبِّرُ ﴿٤﴾
- وَنُفِثَ بِكَ فَطَهِّرُ ﴿٥﴾
- وَالرَّجْزَ فَاهْجُرُ ﴿٦﴾
- وَلَا تَسْنُنْ تَسْنُنُ ﴿٧﴾
- وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرُ ﴿٨﴾
- فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٩﴾
- فَذَلِكَ يَوْمَ مِيزٍ يَوْمَ عَسِيرٍ ﴿١٠﴾
- عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يُسِيرُ ﴿١١﴾
- ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾
- وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٣﴾
- وَبَنِينَ شُهَدَاءَ ﴿١٤﴾
- بِمَعْنَدٍ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٥﴾

- ۱۶۔ دل او لالچ کریندے جو میں بیاودھاواں۔
 ۱۷۔ اصلو ناں بے شک ادساڈی آیات دادشمن۔
 ۱۸۔ میں اوکوں عذاب ڈلیاں جیرھا وودھا ولسی۔
 ۱۹۔ بے شک اول سوچئے تے اندازہ لائس۔
 ۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۱۔ دل او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۲۔ دل ڈٹھس۔
 ۲۳۔ دل منہ پھیریں تے متھا چڑھائس۔
 ۲۴۔ دل کنڈر لائی اس تے وڈائی کیتی اس۔
 ۲۵۔ تے آکھیس اے تے محض جادو جیرھا اثر کریندے۔
 ۲۶۔ اے انسان داکلام۔
 ۲۷۔ میں اوکوں عذاب وچ سٹیاں۔
 ۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔
 ۲۹۔ نہ بچیندی ۶ نہ چھڑیندی ۶۔
 ۳۰۔ اوکھل کول وی ساڑ ڈیندی ۶۔
 ۳۱۔ اونرے اتے ۱۹ دروغے بن۔
 ۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کول بٹائے
 تے اساں انہیں دی گٹری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی ۶
 تاں جو کتاب والیں کول یقین تھیوے تے مومن دے
 ایمان و دھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ
 پون تے اولوک آہن جنہیں دے دیں وچ بیماری ۶ تے
 کافر جو اس مثال نال اللہ کیا چاہندے الیں اللہ جیکوں
 چاہندے گراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
 ڈیندے تے تیبے رب دے لشکر صرف اللہ جائدے
 تے اے محض انسان کیے نصیحت۔
 ۳۳۔ سٹو چندر گواہ۔

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿٦٠﴾
 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتَانَا عَذِيبًا ﴿٦١﴾
 سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٣﴾
 فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٤﴾
 ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ نَظَرَ ﴿٦٦﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٦٧﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٦٨﴾
 فَتَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٌ ﴿٦٩﴾
 إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٠﴾
 سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٧١﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٢﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٧٣﴾
 لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٧٤﴾
 عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا
 عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزُولَ
 الَّذِينَ آمَنُوا أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
 يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
 ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾
 كَلَّا وَالْقُبُورِ ﴿٧٧﴾

- وَأَيَّلَ إِذَا دُبرَ ۝
وَالصُّبْحَ إِذَا اسْفَرَّ ۝
إِنَّهَا لَاحِدَى الْكُبَرِ ۝
نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۝
إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
فِي جَنَّتٍ تَدْخُلُ فِيهَا نِسَاءٌ كُنُوزٌ ۝
عَنِ الْمَجْرُومِينَ ۝
مَا سَأَلَكُمْ فِي سَفَرٍ ۝
قَالُوا لَمْ تَكُ مِنَ الْبَاصِلِينَ ۝
وَلَمْ تَكُ لَطْعَمًا لِلْيَسِينِ ۝
وَلَكِنَّا نَحْنُ مَعَ الْخَاطِئِينَ ۝
وَلَكِنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ۝
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِيرَةِ مُعْرِضِينَ ۝
كَأَنَّهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفَرَةٌ ۝
فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝
بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا
مُنشَرَّةً ۝
كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝
كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝
فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى
وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ۝
- ۳۴۔ تے رات دی جیلھے اوکٹہ ولیندی ۶۔
۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تعیندی ۶۔
۳۶۔ اے بہوں وڈی شے ہے۔
۳۷۔ انسان کوں ڈراؤن والی ۶۔
۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگر کچھ تھیوے۔
۳۹۔ ہر شخص اپنے عملیں دے اگر گاٹھے وچ
۴۰۔ سوائے سچے پاسے آلیں دے۔
۴۱۔ ادبنت وچ ہک ڈو جھ کنیں پھین۔
۴۲۔ مجھیں دے متعلق
۴۳۔ جو تہا کوں دوزخ وچ کیرمی شے گھن گئی ۶۔
۴۴۔ اکھن اسان نماز نہ پڑھدے ہاے۔
۴۵۔ تے مسکین کوں کھانا نہ کھویندے ہاے۔
۴۶۔ تے بے ہودہ لوکس نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاے
۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈیندا انکار کریندے ہاے۔
۴۸۔ اے تک جو سا کوں موت آگئی۔
۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیرین۔
۵۱۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گڈا ہون۔
۵۲۔ جیرے شیبیں کنیں بھجن۔
۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی دینے۔
۵۴۔ سٹو او آخرت کنیں نیں ڈردے۔
۵۵۔ سٹو بے شک او نصیحت۔
۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
۵۷۔ تے او نصیحت نیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ
چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخش حاصل۔

عند الذی ۲۹

سورة قیامتہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیات تے ۲ کرکڑن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ مے ناں نال جبرحان شکے ڈیوٹ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔
- لَا اَقْسَمُ بِیَوْمِ الْقِيَمَةِ ②
- ۲۔ میں قیامت مے ڈینہ کون گواہ بینداں۔
- وَلَا اَقْسَمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
- ۳۔ تے علامت کرٹ والے نفس کوی وی گواہ بینداں۔
- اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ لَّنْ نَّجْعَعَ عَصَاهُ ④
- ۴۔ کیا انسان دا خیال جو اسل اوندیاں ٹپیاں کھیں نہ کر
سگسوں۔
- بَلَىٰ قَدَرَيْنَ عَلَیْ اَنْ نُّسَوِّیَ بَنَاتَهُ ⑤
- ۵۔ سٹھ اسل کنیں لے وی ملاقت جو اسل اوندے جوڑ جوڑ
کوں دلا بٹا دیوں۔
- بَلْ یُرِیدُ الْاِنْسَانُ لَیَفْجُرَ اَمَامَهُ ⑥
- ۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگر تے وی گناہ کریںدا ہرے۔
- یَسْئَلُ اَیَّانَ یَوْمِ الْقِيَمَةِ ⑦
- ۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ڈینہ کپڑاں۔
- فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ۸۔ جیسے اکھیں پتھر کج ولسن۔
- وَحُصِفَ الْاَنْفَرُ ⑨
- ۹۔ تے چندر کپڑ کج ولسن۔
- وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩
- ۱۰۔ تے سمجھ تے چندر کھٹے تھی ولسن۔
- یَقُولُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اَیْنَ الْبَقَرُ ⑪
- ۱۱۔ تے انسان اول جیہاڑے اکھسی بھون دی باکھاں ء۔
- كَلَّا لَا ذَرَرَ ⑫
- ۱۲۔ سٹھ کوئی بچن دی جانیں۔
- اِلٰی رَبِّكَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬
- ۱۳۔ تیڈے رب دو اول ڈینہ لکا نہ ء۔
- یَنْتَبِهُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ⑭
- ۱۴۔ انسان کوڑ سیا ولسی جو اوں اگر یا پچھو پٹیا ہوسی۔
- بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰی نَفْسِهِ بَصِیْرٌ ⑮
- ۱۵۔ اصل انسان اپنے آپ کوں ڈاڈھا چاندے۔
- وَلَوْ اَلْفَىٰ مَعَاذِیْرَهُ ⑯
- ۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔
- لَا تَعْزُکَ بِہٖ لِسَانُکَ لِتَعْجَلَ بِہٖ ⑰
- ۱۷۔ توں اپنی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو اے قرآن جلدی
لہوے۔
- اِنَّ عَلَیْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُ ⑱
- ۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرٹ تے پڑھاوٹ ساڈا کم۔

۱۹۔ تے جیلے اسان اوکوں پڑھوں توں ساڈے پھو پڑھیا کر۔

۲۰۔ دل بے شک ساڈے اتے اوں بیان فرض۔

۲۱۔ سٹو اصل تہاں جدی کون پسند کریندے ہو۔

۲۲۔ تے آخرت کون چھوڑ ڈیندے ہو۔

۲۳۔ اول ڈیندے جیسے غرض ہوسن۔

۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈہرے پے ہوسن۔

۲۵۔ تے کچھ جہرے اوں ڈیندے دیئے ہوئے ہوسن۔

۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے بمن ڈرتے ہوسن۔

۲۷۔ سٹو جیلے ساہ گچی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔

۲۸۔ تے اکھیس جو کون بچا سگدے۔

۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اچ وچھوڑا ہو۔

۳۰۔ تے بنیاں بک ڈو جھے نال لگسن۔

۳۱۔ تے تیبے رب دو اوں ڈیندے وچھوڑا ہوسی۔

۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈرتے تے نہ نماز پڑھیں اس۔

۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیر لیں۔

۳۴۔ دل اپنے فاندان دو اکڑیندا گئے۔

۳۵۔ تیبے کیتے تباہی ہو۔

۳۶۔ دل آہرے ہس تیبے کیتے تباہی ہو۔

۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوکوں بے داگہا چھوڑا ہوتا

ویسی۔

۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ باجیر حاسیا گیا ہا۔

۳۹۔ دل او لوٹھڑا بٹیا دل اللہ اوکوں بی شکل ڈتی تے

پورا بٹا ڈتس۔

۴۰۔ تے اوں دے دھڑے نرتے مادہ بناؤنسی۔

۴۱۔ کیا او اس گال تے قادر نہیں جو مڑدے کون میندا کر

ڈلیوے۔ (ادقادر)

فَاِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿۱﴾

ثُمَّ اِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿۲﴾

كَلَّا بَلْ تُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿۳﴾

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿۴﴾

وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۵﴾

اِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۶﴾

وَوُجُوهٌ يُّوَمِّدُ بِأَسْرَةٍ ﴿۷﴾

تَكُنُّ اَنْ يَّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿۸﴾

كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ الشَّرَافِیَ ﴿۹﴾

وَقِيلَ مَنْ سَئِرَاقِ ﴿۱۰﴾

وَكَلَنْ اَكُنَّ الْفِرَاقِ ﴿۱۱﴾

وَالنَّفَقِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿۱۲﴾

اِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ﴿۱۳﴾

فَلَا صَدَقَ وَلَا هَفَىٰ ﴿۱۴﴾

وَلَكِنْ كَذَّابٌ وَفَوَىٰ ﴿۱۵﴾

ثُمَّ ذَهَبَ اِلَىٰ اَهْلِهِ يَمَنَّى ﴿۱۶﴾

اَوَّلَىٰ لَكَ فَاوَلَىٰ ﴿۱۷﴾

ثُمَّ اَوَّلَىٰ لَكَ فَاوَلَىٰ ﴿۱۸﴾

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُفْرَكَ سُدًى ﴿۱۹﴾

اَلَمْ يَكُنْ لَّطَفَةً مِّنْ مَّيِّ يُنْهَىٰ ﴿۲۰﴾

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً نَّخَلًا فَسَوَىٰ ﴿۲۱﴾

فَجَعَلَ مِنْهُ الْبَشَرِ الْاَنْثَىٰ ﴿۲۲﴾

اَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِظَنٍّ عَلٰى اَنْ يُخَيَّرَ الْمَوْتَىٰ ﴿۲۳﴾

سُورَةُ الذَّهَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سرۃ دھری ۷۲۵ کے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال جیرہا بن مگئے ڈیوڑن
والا تے دل ول رحم کرٹ والا ۷۲۵:

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّاذَكُورًا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل
وی نہا۔

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ مَّا نَبْتَلِيهِ
فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کس رولڑ لطفے نال پیدا کیتے
تاں جو اساں اونکوں ازماؤں ول اساں اونکوں سنٹن والا
تے ٹوکیوں والا بنڈے۔

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھارہ ڈکھائے ہن او
شکر کرے یا ناشکر ابٹے۔

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاقًا وَسَعِيرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ
تیار کیتی ہوئی ۷۲۵۔

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَيُثْرَوْنَ مِنْ غَيْرِ كَافٍ مَّا جَاءَهَا
كَافُورًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے بیا لیں وچ پسین جنہیں وچ
کافور دل ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ ۷۲۵ جیندے وچ اللہ دے بندے پسین او زمین
کوں کھٹ کے (چشمہ) اکھیندن۔

يَوْمَئِذٍ يَالْتَذِرُ وَيَخْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَوْبِرًا ⑧

۸۔ نڈراں پوریاں کر لیں تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی
بڑائی ساری دنیا تے کھنڈی پئی ہوسی۔

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ⑨

۹۔ تے او خدا دی محبت وچ مسکین، یتیمیں تے قیدی
کوں کھانا کھویندن۔

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكْرًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہا کوں اللہ دی رونا کیتے کھویندے ہن
تہا ڈے کنیں بدلہ تے شکر یہ لے مگدے۔

إِنَّا خَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبَسَ وَطَسَّ ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپنے رب کنیں اول ڈینہہ توں ڈردے

ہیں جڈاں منہ دھوئے پئے ہوسن تے متھے تے دھ، ہوسن۔

۱۲۔ تے اللہ انہیں کوں اوں بڑیہ دے شرکین بجیس تے انہیں کوں فرشی بخشیس۔

۱۳۔ تے انہیں دے مہر دی وجر نال انہیں کوں جنت تے پرشم بدے وچ بلیس۔

۱۴۔ او دہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماپیں تے نے اوندے دج نہ بہوں گری بڑیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈھ۔

۱۵۔ تے باغ تے پجھاویں انہیں تے کئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کو بہو کرڈتے دلسن۔

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجے تھانویں نال پکر لایا ویسی جیرے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں صراحیاں ہوسن۔

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چنگے اندازے نال بیٹاں ہویاں ہوسن۔

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کوں انہیں گلاسیں دج پائی پلایا ویس جیریں دج سٹھہ رلی ہوئی ہوسن۔

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال سلیس۔

۲۰۔ تے فام ہمیشہ انہیں دی خدمت کرلسن کوں انہیں کوں بڑیکھیں تے ٹیکوں معلوم تھیں جبریں او کھنڈیے ہوئے موتی ہن۔

۲۱۔ تے جیلھے کوں بڑیکھیں کوں اتھال بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت بڑیکھیں۔

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے سادے کپڑے ہوسن تے پے وی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کوں چاندی دے کنگن پوائے دلسن تے انہیں دارب انہیں کوں پاک شراب پلیس۔

۲۳۔ بے شک اے تہا بڑا بدلا دے تے تہا بڑی محنت دی قدر کیتی گئی۔

فَوَسَّطَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرًا
وَسُرُورًا ۝۱۲

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۳

مُعْكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝۱۴

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أَطْوَالُهَا
تَذَلُّلًا ۝۱۵

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانْبِيَاءٍ مِّنْ فَصَّةٍ ذَاكِرًا
فَوَارِيرًا ۝۱۶

فَوَارِيرًا مِّنْ فَصَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ۝۱۷

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۱۸

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝۱۹

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبُتَهُمْ
حَسِبَتْهُمْ لُذُلًا مَّا مَشُورًا ۝۲۰

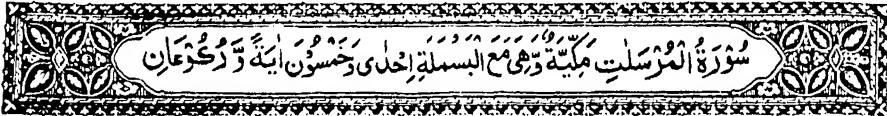
وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ لَعِينًا ذَاتَ كِبِيرًا ۝۲۱

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنَدُسٌ خُضْرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ وَحُلُوتٌ
أَسَاوِرٌ مِّنْ فِصْمَةٍ وَسِقَافُهُمْ شَرَابًا كَظُورًا ۝۲۲

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝۲۳

- ۲۴۔ بے شک اسان تیرے اتے قرآن تموڑا تموڑا
لہائے۔ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝
- ۲۵۔ توں مبر کر اپنے رب دے حکم تے انہیں دچرگن مگر
تے کافر دا اکھن نہ من۔ فَأَصْبَحُوا يَوْمَئِذٍ كَافِرًا ۝
- ۲۶۔ تے اپنے رب دا صبح شام ذکر کر۔ وَأَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝
- ۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کرتے رات کوں دیر
تک اوندی تسبیح کر۔ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝
- ۲۸۔ بے شک نے لوک جلدی چاہندن تے باری بڑہند کن
اپنے پچھو چھوڑ دیندن۔ إِنَّ هَؤُلَاءِ جُحُودُونَ الْعَاجِلَةِ وَيَذْكُرُونَ لِلْآخِرَةِ ۝
- ۲۹۔ اسان انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے
کیتن تے جیلے چاہسوں انہیں جہیں بی مخلوق انہیں
دی جاتے بڑا بڑیوں۔ وَنَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ سُدًّا وَأَشْرَهُمْ إِذَا شِئْنَا بِدَلًّا ۝
- ۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرما چاہوے اپنے رب
دور راہ گئے۔ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
- تے تساں تے محض اوہر چاہندے جو اللہ
چاہندے بے شک اوہوں چاہن دالا تے سیانہ۔ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
- جینکوں چاہندے اپنی رحمت ورج داخل کریندے
تے غالیں کیتے بڑکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
- يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سورہ مرسلات مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیات نے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرما بن گئے بڑیوں
والا تے دل دل مہربانی۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۲۔ اوہا عاں جیرمیاں ہوئے ہوئے چلیدیاں ویندن
تے دل تمکیاں تھی ویندن۔ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝
- فَالْعُصْفُفِ عَصْفًا ۝

- ۳۔ تے دنیا درج پھیلاوٹ والی جامعیں کوں گواہ بنیں
۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کرین۔
۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹویندن (اسے سب گواہن)
۷۔ عذر کیتے یا بڑا دے کیتے۔
۸۔ بے شک جو تباہ بڑے نال وعدہ پورا تھیس۔
۹۔ تے جیلے تارے مٹ ولین۔
۱۰۔ تے جیلے آسمان درج سراخ تھی ولین۔
۱۱۔ تے جیلے پہاڑ اڑا ریئے ولین۔
۱۲۔ تے جیلے رسول مقرر وقت تے آندے ولین۔
۱۳۔ کیرے ڈینہہ کیتے اسے چھڑایا گیا ہا۔
۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔
۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔
۱۶۔ اول ڈینہہ مکس کیتے ہلاکت۔
۱۷۔ کیا اسان پہلیں کوں ہلاک نیں کیا۔
۱۸۔ دل انہیں مے بعد نہیں کوں دی۔
۱۹۔ اسان ایویں بھر میں نال کریندے ہیں۔
۲۰۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
۲۱۔ کیا اسان تباہ کوں ذلیل پانی کنیں پیدا نیں کیا۔
۲۲۔ دل اسان اوکوں محفوظ جاتے رکھے۔
۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔
۲۴۔ تے اسان بہوں چنگے اندازہ کرن والے ہیں۔
۲۵۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
۲۶۔ کیا اسان زمین کوں ولہیٹن والا نیں بنایا۔
۲۷۔ جیندے دی ہن تے مرے دی۔
۲۸۔ تے اوندے درج اسان اچے پہاڑ بنائے تے اسان
تباہ کوں مٹاپائی پلائے۔
- وَالنَّشْرِ ذَرَأًا ۝
فَالْفُرْقَانِ فَرَقًا ۝
فَالْمُلْقِیْ ذِكْرًا ۝
عُذْرًا أَوْ ذُرًّا ۝
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝
فَإِذَا النُّجُومُ طُيَسَتْ ۝
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝
وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتُ ۝
لَا يَوْمَ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ۝
لِیَوْمِ الْفَصْلِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا یَوْمُ الْفَصْلِ ۝
وَنیلَ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ ۝
أَلَمْ تُهْلِكِ الْآدَمِیْنَ ۝
ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِیْنَ ۝
كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِیْنَ ۝
وَنیلَ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ ۝
أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِیْنٍ ۝
فَجَعَلْنَاهُ فِی فَرَادِیْهِیْنَ ۝
إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝
فَقَدَرْنَا لَنُفَعَّهُمُ الْقُدْرُونَ ۝
وَنیلَ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُکَذِّبِیْنَ ۝
أَلَمْ نُجْعَلِ الْأَرْضَ لَكُمْ ۝
أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝
وَجَعَلْنَا بَیْنَهُمَا رَوَاسِیَ فُجُتًا ۝
وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً ۝
فُرَاتًا ۝

- ۲۹۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۳۰۔ حیرمی شے کوں جھٹلیندے باوے اوندو وڈ پھر۔
 ۳۱۔ اول پچاویں دو وڈ پھر جیندے رے حصے ہن۔
 ۳۲۔ نہ چھاں ڈبیندے تے نہ گرمی کنیں پچیندے۔
 ۳۳۔ بے شک اولے جیندے بھانڑا سٹیس جیوں قلعے ہون۔
 ۳۴۔ جیوں او جہانیں کوں ہر صحن والے رستے ہون۔
 ۳۵۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۳۶۔ اے ڈبینہ مجرم نہ ایسی۔
 ۳۷۔ تے انہیں کوں بہانے دی دی اجازت نہ ڈبئی دیسی۔
 ۳۸۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔
 ۳۹۔ اے فیصلے دا ڈبینہ اسان تہا کوں تے پہلیں کوں کٹھا کر لیں۔

- ۴۰۔ تے جے تہا ڈبی کوئی نہ ہیرتے آنو۔
 ۴۱۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔
 ۴۲۔ بے شک متقی چھانویں تے چشیں وچ ہوسن۔
 ۴۳۔ تے جیرے اول پسند کر لیں او میرے ہوسن۔
 ۴۴۔ کھاؤ تے پیر مزے نال اے تہا ڈے نیک علیں دا بدلہ ہو۔

- ۴۵۔ اسان ایویں نیکیں کوں جزا ڈبیندے ہیں۔
 ۴۶۔ جھٹلاؤں والیں کہتے اول ڈبینہ تباہی ہو۔
 ۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ چاؤ کچھ وقت کیتے بے شک تسال مجرم ہوسے۔
 ۴۸۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں اکھیا دیندے رکوع کرو او نہیں کریندے۔

- ۵۰۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔
 ۵۱۔ تے تسال ایندے بعد بی کیرمی مگال منیسر۔

- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾
 اِنظِلُّوْا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٣٠﴾
 اِنظِلُّوْا اِلٰى ظِلِّ ذِي ثُلُثٍ شُعْبٍ ﴿٣١﴾
 لَا ظِلِّيْلٌ وَلَا يَنْفَعُ مِنَ اللّٰهِ ﴿٣٢﴾
 اِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ رِكَالٍ قَصِيرٍ ﴿٣٣﴾
 كَاَنَّهُمْ جُمُلٌ مَّقْمُورٌ ﴿٣٤﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾
 هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطَفِئُوْنَ ﴿٣٦﴾
 وَلَا يُوَدُّنَ لَهُمْ فِيعَنْدِ رُبُّوْنَ ﴿٣٧﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾
 هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلَكُمْ وَاَلَاؤِ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾

- فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكَيْدُوْا ﴿٤٠﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾
 اِنَّ السَّاعِيْنَ فِيْ ظُلُمٍ وَّغَيُوْنٍ ﴿٤٢﴾
 وَفَوَاكِهِ مَتًّا اَيْشْتَهُوْنَ ﴿٤٣﴾
 كُفُوْا وَاَسْرُوْا هٰٓؤُلَاءِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾

- اِنَّا كُنَّا لَنَجْعَلِيْ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٥﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾
 كُفُوْا وَتَمَعُوْا قَلِيْلًا اِنَّا كُنْمُ مُجْرِمُوْنَ ﴿٤٧﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾
 وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْعَمُوْا لَا يَزِدُّهُمْ عِلًّا ﴿٤٩﴾

- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾
 فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾

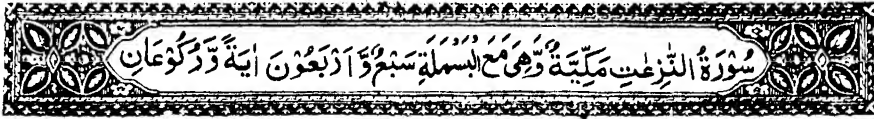
سورة نبا کی ۷۰ آیتیں ہیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ مفروع کریناں اللہ دے ناں نال جبر صابن گھٹے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ لے لوک ہک ڈوبھے کنیں کیرھی کمال دا پچھدن۔
۳۔ کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔
- ۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
۵۔ ستر انہیں کون پتہ بگ ویسی
۶۔ ول ستر انہیں کون پتہ بگ ویسی
۷۔ کیا آساں زمین کون دھٹانٹیں بنایا
۸۔ تے پہاڑیں کون معج آلی کار بھرے سے۔
۹۔ تے آساں تہا کون جوڑے جوڑے پیدا کیتے
۱۰۔ تے تہا ڈی نندر کون آرام کیتے
۱۱۔ تے رات کون لکاوٹی کیتے
۱۲۔ تے ڈینہہ کون روزی کیتے بنائے
۱۳۔ تے تہا ڈے اتے آساں ست مضبوط آسمان بنائے۔
۱۴۔ تے چکدار سمجھ بنائے سے۔
۱۵۔ تے گھاٹے جھڑوچر بہوں پانی بہائے سے
۱۶۔ تاں جو اونڈے نال آساں داٹے تے بھریاں کڈھوں
۱۷۔ تے گھاٹے باغ
۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔
۱۹۔ جڈاں دھوتوں وچایا ویسی تے تہاں ٹولیں وچ ادوسر
۲۰۔ تے آساں کھول ڈوبا ویسی تے اودروازے دروازے
تھی ویسی۔
- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②
عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ④
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ⑦
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ⑨
وَجَعَلْنَا قَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⑩
وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا ⑪
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑭
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ⑮
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑯
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ⑰
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ⑱
يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ⑲
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ⑳

- ۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ولین تے اوریت بٹ ولین۔
 ۲۲۔ بے شک دوزخ گھات درج
 ۲۳۔ تے منہ زوریں داٹکاڑو۔
 ۲۴۔ اوندرے وچ سالہا سال رہن۔
 ۲۵۔ اوندرے وچ نہ انہیں کول ٹھڈھ ملسی تے نہ ٹھڈھ پانی۔
 ۲۶۔ سوائے بہرں تے پانی تے بہرں ٹھڈے پانی لے
 ۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔
 ۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھندے بن۔
 ۲۹۔ تے انہیں ساہی آیات کول اصلو جھٹلایا ہائیں
 ۳۰۔ تے ہر شے کول اسان گنیا ہوئے۔
 ۳۱۔ عذاب چکھو اسان سوائے مذاب دے بی کس گال
 وچ تہاکوں نہ ودھیسوں۔
 ۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیسے کامیابی۔
 ۳۳۔ باغ تے انگورن۔
 ۳۴۔ تے کئی عردیاں جوان تریمتیں۔
 ۳۵۔ تے پھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔
 ۳۶۔ او اوندرے وچ نہ بے پردہ گاہیں سنسن تے
 نہ کوڑ۔
 ۳۷۔ لے تیلے رب ولو جزاء حساب دے ملوان عطاء۔
 ۳۸۔ جیرھا آسمانیں تے زمین وارب تے جو انہیں دے
 وچکار اورملن فداہ اوندرے سامنے آلا نہ سگسن۔
 ۳۹۔ جڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن
 کوئی آلا نہ سگس سوائے اوندرے جیکوں اللہ رحمن
 اجازت دے تے او ٹھیک گال کرلیں۔
 ۴۰۔ اے ٹیہندہ آدے جیرھا چاہے اپنے رب دولکاڑ
 بنا گئے۔
- وَسَيَرِبِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝
 إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝
 لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝
 لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝
 إِلَّا حَبِيبًا وَقَسًا ۝
 جَزَاءً وِفَاقًا ۝
 إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝
 وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِنْبًا ۝
 فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَهُمُ إِلَّا عَذَابًا ۝
 إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝
 حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝
 وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝
 وَكَسَائِدَهَا ۝
 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۝
 جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ ۝
 لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝
 يَوْمَ يَقُومُ الزُّوْجُ وَالنَّكِلَةُ صَفًّا ۝
 لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝
 ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۝
 مَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
 مَنَابًا ۝

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَاً قَرِيبًا ۖ يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ
الْكُفْرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۖ

۴۱۔ بے شک اسان تہا کوں کو لہر دے عذاب کیں ڈرلے
جیرے ڈینہ آدمی ڈیکھسی جواں اگو تے پھیا ہوی تے کافر
آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی وںجاں با۔

سورہ نزعت مکی تے بم اللہ مال ایندیاں ۴۷ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نان مال جبرہا بن جگے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ دین دے علم کوں چکن آلیاں جماعتاں گواہن۔
- ۳۔ تے دل گنڈھ پدھن آلیاں جماعتاں گواہن۔
- ۴۔ پریں پریں تک وچن آلیاں جماعتاں۔
- ۵۔ تے ہک ڈوہے کیں اگو و دھن آلیاں جماعتاں
گواہن۔
- ۶۔ دل دنیا دے کیس واسطے تجویزاں کریندین گواہن
- ۷۔ جیرے ڈینہ جگ کینے قوم تیاری کر لسی۔
- ۸۔ ایندے لہد ہک بی گھڑی اوسی۔
- ۹۔ اوں ڈینہ دل کبندے پے ہوسن۔
- ۱۰۔ آکھیں ڈر کیں تلے ہوسن۔
- ۱۱۔ آکھسن کیا اسان ولا پھلے پریں اپنے رستے تے
ولائے ولیوں۔
- ۱۲۔ کیا جیلے اسان سگلیاں ہویاں بلیاں تھی ولیوں۔
- ۱۳۔ آکھسن دل اے تاں گھاٹے آلا و لڑ۔
- ۱۴۔ اے جنگ دی خبر معن ہک ڈر کا۔
- ۱۵۔ ایندے لہد او سارے جنگ دے میدان وچ ہوسن۔
- وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا ۖ
وَالشَّاطِطِ نَسْطًا ۖ
وَالشَّيْحَتِ سَبَا ۖ
فَالشَّيْقَتِ سَبَا ۖ
فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۖ
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِفَةُ ۖ
تَتَّبِعُهَا الزَّادِفَةُ ۖ
قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۖ
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۖ
يَقُولُونَ إِنَّا لَعَرُدُّونَ فِي الْخَافِرَةِ ۖ
وَإِذَا كُنَّا عِظَامًا تَجَرَّةً ۖ
قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۖ
فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ
فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۖ

وَقَالَ رَبِّ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۝

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْلِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ مَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْوََةِ وَالْأُولَىٰ ۝

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۝

ءِ أَنْشُرَ أُشْدَ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءَ بَنَاهَا ۝

رَفَعَ سَنَاهَا فُتُونَهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝

مَتَّاعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَنذَرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

۱۶۔ کیا میں کہیں موسیٰ دی بھال آئی ہو۔

۱۷۔ جیسے اوں کوں پاک وادی طوی وچ اوندے رب سبڈائیے

۱۸۔ تے آکھیں فرعون دو وچ بے شک اومنے زور تھی

گیئے۔

۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک خیرن پابندیں۔

۲۰۔ تے میں تیکوں تیلے رب دا راہ بڑ کھالں تاں جو

توں بڑیں۔

۲۱۔ موسیٰ اونکوں دہا نشان بڑ کھائے۔

۲۲۔ اوں انکار کیئے تے نافرمانی کیتی۔

۲۳۔ ول کنڈولا کے درک پئے۔

۲۴۔ لوک کٹے کر کے منادی کرائی۔

۲۵۔ آکھیں میں تہا بڑا اچی شان آلا رب ہاں۔

۲۶۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ

پکڑ گدھے۔

۲۷۔ بے شک ایندے وچ بڑن والے کیئے عبرت۔

۲۸۔ کیا تہا کوں پیدا کرن اوکھا یا آسمان کوں جیکوں

خدا بنائے۔

۲۹۔ اونکوں بہوں اچا کیئے سی تے ول بے عیب بنائے۔

۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے بڑو پہریں کوں ظاہر

کیئے سی۔

۳۱۔ ول زمین اوندے بعد دھائی اس۔

۳۲۔ اوندے وچو پانی تے گھا کدھیں۔

۳۳۔ تے پہاڑ پوریں سی۔

۳۴۔ اے تہا بڑے کیئے تے تہا بڑے بڑ بھڑیں کیئے سامان۔

۳۵۔ تے جیسے دہی آمنت ادسی۔

۳۶۔ جہاں انسان اپنے عملیں کوں یاد کر لیں۔

- ۳۷۔ تے دوزخ دیکھن والے دے کو لہر کر ڈتی ویسی۔
 ۳۸۔ تے میں منہ زوری کیتی
 ۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چھگا سمجھا۔
 ۴۰۔ تے بے شک دوزخ اونڈا لکاڈا۔
 ۴۱۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کینں ڈرسی تے اپنے
 آپ کوں گندی خواہشیں کینں روکیسی۔
 ۴۲۔ تے بے شک جنت اونڈا لکاڈا۔
 ۴۳۔ اوہیں کینں اوں گھڑی دا پچھن جو کڈن اوسی۔
 ۴۴۔ تیکوں تے اونڈے ذکر نال کیا واسطہ۔
 ۴۵۔ اونڈا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ۔
 ۴۶۔ توں تے محسن ادکوں ہوشیار کرن والا این جیرھا اوں
 کینں ڈر دے۔
 ۴۷۔ جیرھے ڈینہ اونکوں ڈیکھسن ایویں لگی جیویں او
 پہ کب رات یا کب ڈینہ ریئے ہون۔
- وَبُذِّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ۝
 فَأَمَّا مَنْ ظَلَمَ ۝
 وَاتَّخَذَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝
 فَأَنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۝
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۝
 فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝
 إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهٰى ۝
 إِنْ شَاءَ أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يُخَشِّىٰهَا ۝
 كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوُّهَا لَمْ يَلْبِسْ ظَوَالًا عَشِيَّةً أَوْ صُبْحًا ۝

سورہ عبس مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات تے کب رکوع۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگلے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھیں۔
 ۳۔ جو اونڈو کب اندھا آئے۔
 ۴۔ اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا جو موزور پاک
 تھی ویسی۔
 ۵۔ یا یاد کر لیس تے اے ذکر اونکوں فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 عَبَسَ وَتَوَلٰى ۝
 اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰى ۝
 وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهٗ يَرْزٰى ۝
 اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِّكْرٰى ۝

- ۶۔ کیا لے تمی سبکدے جو میرا بے پرواؤ۔
 ۷۔ توں اونڈو بہوں توہم ڈیویں۔
 ۸۔ تیبڑے اتے کوئی ذمہ داری نیں جے او پاک نیں
 تھیندا۔
 ۹۔ تے میرا تیبڑو درکلا آئے۔
 ۱۰۔ تے او بڑوادی ہا۔
 ۱۱۔ تے توں اول کنیں بے پروائی کریندیں۔
 ۱۲۔ لے اصلو غلط قرآن بک نصیحت۔
 ۱۳۔ میرا نصیحت پکڑے
 ۱۴۔ قرآن عزت والیں بھیجیں وچ۔
 ۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک (مھیجیں وچ ہے)۔
 ۱۶۔ میرے وڈے وڈے بندھ کرٹ والیں نے بھر وچن۔
 ۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں نے ابھ وچن۔
 ۱۸۔ انسان ہلاک تھوے کیجھنا شکراؤ۔
 ۱۹۔ اللہ اونکوں کیرم شے کنیں پیدا کیتے۔
 ۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس دل اندازہ بنائیں۔
 ۲۱۔ دل راہ سوکھی کیتی اس۔
 ۲۲۔ دل اونکوں مار کے قبر وچ رکھیں۔
 ۲۳۔ دل جیلے چاہی جیندا کرلیں۔
 ۲۴۔ سٹو انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نیں کیا۔
 ۲۵۔ او انسان اپنے کھاٹے دو ڈیکھے۔
 ۲۶۔ بے شک اسان اوندے اتے بہوں پائی وسائے۔
 ۲۷۔ دل اسان زمین کوں بہوں کھٹے۔
 ۲۸۔ تے اوندے وچ داٹے پیدا کیتے۔
 ۲۹۔ تے اگورتے سبزیاں۔
 ۳۰۔ تے زیرتون تے کھیاں۔
- ۱۔ اَمَّا مِّنْ اِسْتَعْثٰ
 ۲۔ فَانْتَ لَهُ تَصَدٰى
 ۳۔ وَمَا لِيْكَ اِلَّا يَزِيْ
 ۴۔ وَ اَمَّا مِّنْ جَاءَكَ يَسْعٰ
 ۵۔ وَ هُوَ يَخْشٰ
 ۶۔ فَانْتَ عَنْهُ نَاهٰى
 ۷۔ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ
 ۸۔ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ
 ۹۔ فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
 ۱۰۔ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ
 ۱۱۔ بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ
 ۱۲۔ كِرَامٍ بَرَرَةٍ
 ۱۳۔ قُلِ الْاِنْسَانُ مَا اَكْفَرَةٌ
 ۱۴۔ مِّنْ اَمْرِ شَيْءٍ خَلَقَهُ
 ۱۵۔ مِّنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ
 ۱۶۔ ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهُ
 ۱۷۔ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَہُ
 ۱۸۔ ثُمَّ اِذَا شَاءَ اَنْشُرْہُ
 ۱۹۔ كَلَّا لِنَا يَفْقُضَ مَا اَمَرْنَا
 ۲۰۔ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلَى طَعَامِہٖ
 ۲۱۔ اِنَّا صَبَّيْنَا الْمَاءَ صَبًّا
 ۲۲۔ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا
 ۲۳۔ فَاَنْبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا
 ۲۴۔ وَ عَبًّا وَ قَضَبًا
 ۲۵۔ وَ زَيْتُوْنَا وَ نَخْلًا

- ۳۱۔ تے گھاٹے باغ وَحَدَّٰثِیْنَ غُلَبًا ۝
 ۳۲۔ تے میوے تے سکا گھا پیدا کیتھ سے وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝
 ۳۳۔ جیرھا تہا بڑے تے نہا بڑے بڑھکس کیتھ سامان مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعَامِكُمْ ۝
 ۳۴۔ تے جیلے کن پاڑن آلا عذاب اوسی۔ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
 ۳۵۔ جڈاں آدمی اپنے بھراکسں بھجسی۔ یَوْمَ يَقُودُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
 ۳۶۔ اپنی ماتے پیرکسں۔ وَإِیْهِ وَآیْهِ ۝
 ۳۷۔ تے اپنی زال تے پتریں کسں بھجسی۔ وَصَاحِبَتِهِ وَبَيْنِهِ ۝
 ۳۸۔ اول بڑینہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُودھا پیا لَیْلٍ أَمْرٌؤُا وَنَهْمٌ یُّومٍ ۝ شَأْنٌ یُّغْنِیْهِ ۝
 ۳۹۔ اول بڑینہ کچھ منہ چکسں۔ وَجُودٌ یُّوْمٍ ۝ مِسْقَرٌ ۝
 ۴۰۔ کھلدے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔ ضَاحِكٌ مُّسْتَبْشِرٌ ۝
 ۴۱۔ تے کچھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔ وَوُجُودٌ یُّوْمٍ ۝ عَلَیْهَا غَبْرَةٌ ۝
 ۴۲۔ تے کالوں انہیں دے منہ تے ہوسی۔ تَرَهَّقَهَا قَتَرٌ ۝
 ۴۳۔ ایٹھے لوک کافرتے بدکار ہوسن۔ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَفِیَّ الْمَسَلَّةِ ثَلَاثُونَ آيَةً

سورہ تکویر کی ۷۳۶ آیتیں ہیں۔

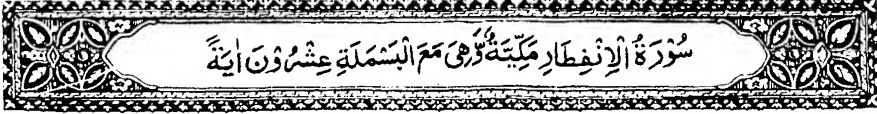
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے بڑوں بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 ۲۔ جیلے سجھ ولسیج ولسی إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝
 ۳۔ تے جیلے تارے دھندلا ولسن۔ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝
 ۴۔ تے جیلے پہاڑ ٹوڑیے ولسن۔ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
 ۵۔ تے بڑاچیاں بے کار تھی ولسن۔ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝
 ۶۔ بڑھکے کیتھ ولسن۔ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

- ۷۔ تے جیلھے سمندر رلا ڈرتے ولین۔
 ۸۔ تے بندے آپت وچ بلا ڈرتے ولین۔
 ۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُریکُن والیں دے متعلق پچھیا ویسی
 ۱۰۔ کیرے گناہ وچ اذکوں ماریا ویندا ہا۔
 ۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈتیاں ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل بھائی ویسی۔
 ۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ویسی۔
 ۱۴۔ تے جیلھے جنت کو لہر کر ڈتی ویسی۔
 ۱۵۔ ہر شمنس کوں اوندا پتہ بگ ویسی ہواں کیتا ہوسی۔
 ۱۶۔ میں گواہ بنیداں جیرے جیرے مُردیں توں پچھوتے ہٹ
 ویندن۔
 ۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلدن تے جیرے گھر وچ بہر ہندن
 ۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او ممکن تے اندی ہ۔
 ۱۹۔ تے فجر گواہ جیری نکدی ہ۔
 ۲۰۔ بے شک لے رسول کریم دیاں مبالغہاں ہن۔
 ۲۱۔ طاقت والا تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت
 والا ہ۔
 ۲۲۔ الامعت دے لائق ہے تے امین دی ہے
 ۲۳۔ تے تہا ڈا ساعی دیوانہ نیں۔
 ۲۴۔ اوں اذکوں کھلے آسان تے ڈٹے۔
 ۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈس وچ شوم نیں۔
 ۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نیں۔
 ۲۷۔ تے تساں کتے ویندے پئے ہ۔
 ۲۸۔ او تے محض عالین کیتے نصیحت۔
 ۲۹۔ اندرے واسطے جیرھا سدھ راہ تے ٹرن چاہرے
 ۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہ جیری
- وَإِذَا الْبُحَارُ يُجْرَتُ ۝
 وَإِذَا الْنفُوسُ زُوْجَتْ ۝
 وَإِذَا الْمَوْءَدَةُ سُيْلَتْ ۝
 بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝
 وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَبَابِثُ سُحِرَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَوْنَةُ أَرْلِفَتْ ۝
 عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝
 فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُنُثَىٰ ۝
 الْجَوَارِ الْكُنَىٰ ۝
 وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسَّسَتْ ۝
 وَالضُّبُعُ إِذَا تَنَفَّسَتْ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝
 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝
 وَلَقَدْ سَأَاهُ بِالْأَفْقَى الْبَيْنِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَلَمِينَ ۝

رب العالمین خدا چاہندے۔

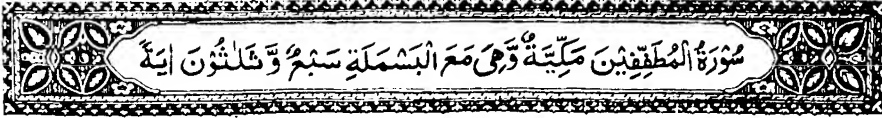
۴۰

سورہ انفطار مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیات۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوڑن
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء
- ۲۔ جیلھے آسان پھٹ ولسی۔
- ۳۔ جیلھے تارے جھڑولسین۔
- ۴۔ تے جیلھے سمندر جیریے ولسین۔
- ۵۔ تے جیلھے قبرال پٹیاں ولسین۔
- ۶۔ ہر شخص کول پتہ بگ ولسی جواول اگوتے بھجوپٹیا ہا
- ۷۔ اے انسان نیکوں کیل تیلے عزت والے رب دے
بارے وچ دکھا ڈتے۔
- ۸۔ جیس تیکوں پیدا کیے دل درست کیتس ول طاقت
ڈرتی اس۔
- ۹۔ جیڑمی شکل پسند کیتی اس تیکوں ٹپائس۔
- ۱۰۔ سٹوتساں دین دا انکار کریندے ء۔
- ۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔
- ۱۲۔ شریف کھن والین۔
- ۱۳۔ او جانڈن جو تساں کریندے ء۔
- ۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتس وچ ہوسن۔
- ۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
- ۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہ اوندے وچ بیٹھے ولسین۔
- ۱۷۔ او اول کینس ملک نہ بگس۔
- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②
- وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③
- وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④
- وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤
- عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥
- يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِينِ ⑦
- الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ قَدَحًا ⑧
- فِي آيٍ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨
- كَلَّا بَلْ تُكَلِّمُونَ بِالذِّنِّ ⑩
- وَأَنْ عَلَيْكُمْ لَحُفَظِينَ ⑪
- يَكْرُمُونَ ⑫
- يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬
- إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭
- وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮
- يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑯
- وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

- ۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہ کیا ہے؟
 ۱۹۔ دل تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہ کیا ہے؟
 ۲۰۔ جیرے ڈینہ کوئی کھ دی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے
 سارا فیعلہ اللہ دے ہتھ ہو سی۔
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ
 يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

سورۃ مطففین مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال جیرا بن مگئے
 ڈیون والا تے ول دل رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ گھٹ تولن والیں کیتے تباہی۔
 ۳۔ جیرے لوکیں کیں تول کے گھندن تے پورا گھندن
 ۴۔ تے جیسے بہیں کوں تول کے ڈینڈن تے گھٹ
 کر ڈیندن۔
 ۵۔ کیا انہیں کوں خیال نہیں جواو اٹھالے ولین۔
 ۶۔ وڈے ڈینہ کوں۔
 ۷۔ جیرے ڈینہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی
 ولین۔
 ۸۔ سٹوبے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ
 ۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے
 ۱۰۔ اوکھی ہون کتاب۔
 ۱۱۔ انکار کرٹ والیں کیتے اول ڈینہ تباہی۔
 ۱۲۔ جیرے جزا سزا دے ڈینہ دا انکار کریندن۔
 ۱۳۔ تے اوندا انکار محض او ہے کریندن جیرے حد
 کنیں ودھن والے تے بہوں گناہ گارن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝
 الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
 أَلا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝
 لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
 يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي رَجَحِينَ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝
 كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
 الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ بَيُّومِ الدِّينِ ۝
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

۱۳۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سٹایاں ویندن
آہن لے پیسے لوکیں دے قصے بن۔

۱۵۔ سٹو امل انہیں دے دیں تے زنگ بگ گئے انہیں
دے عملیں دی وجہ نال۔

۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈیہند اپنے رب کنیں پریں
رکھے ولین۔

۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ سٹے ولین۔

۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایہو با جیندا تسال انکار کریندے
پاوے۔

۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکیں کیتے "علم" وچ۔

۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

۲۱۔ کسی ہوئی کتاب۔

۲۲۔ اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

۲۴۔ ہا جیس تے بڈے بیٹھے ہوسن۔

۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھیں۔

۲۶۔ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔

۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہن خستے
خواہش کرن آلیں کوں خواہش کرنی چاہی دی۔

۲۸۔ تے اوندے وچ "تسْنِیم" مل ہوئی ہوسی۔

۲۹۔ چشمہ جیندے وچ قریبی لوک پین۔

۳۰۔ بے شک مجرم منمنیں تے کھلے بن۔

۳۱۔ تے جیلھے اوہیں دے نال لنگھدے بن انہیں
دو اشارے کریندے بن۔

۳۲۔ تے جیلھے گھرا لیں دو ولدے بن اکڑیندے بن

إِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ۝

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝

وَمَا أَذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ۝

حِثُّهُ وَسُكُّ ۝ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

السَّافِرُونَ ۝

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

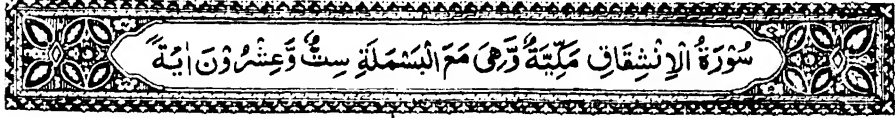
يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا

فَكَهِنَ ۝

- وَاِذَا رَاوْهُمُ قَالُوْا اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضٰلُوْنَ ۝
 ۳۳۔ جیلے انہیں کوں ڈبدرے ہن آہدے ہن بیشک
 اے گراہن۔
 وَمَا اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝
 ۳۴۔ انہیں تے نگراں بنا کے نیس بیٹھے گئے۔
 فَاَلْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفٰرِ يَمْضٰوْنَ ۝
 ۳۵۔ تے اچ مومن کافریں تے کھدے پین۔
 عَلٰی الْاَرَآءِ يَنْظُرُوْنَ ۝
 ۳۶۔ ہماچیں تے ڈبدرے پین۔
 هَلْ تُؤْتٰبُ الْكُفٰرُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝
 ۳۷۔ تے کیا کافریں کوں ادبتر بدلہ نیس ملیا جو اوکریں
 ہن۔

سورة الانشقاق مکی ۲۶ آیتیں۔

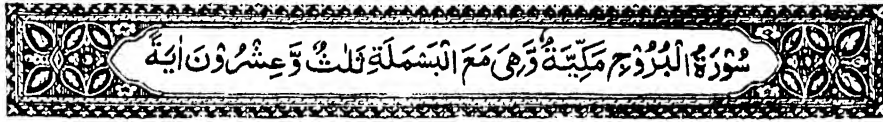
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال میرا ہن گئے
 ۲۔ جیلے آسان پھٹ ویس۔
 ۳۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے اتے
 ۴۔ تے جیلے زمین ودھائی ویس۔
 ۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکھڑے سیس تے خالی
 ۶۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے افرین۔
 ۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
 ۸۔ تے جینکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویس۔
 ۹۔ اوں کنیں جلدی سوکھا حساب گھن گدھا ویس۔
- ۱۰۔ اِذَا السَّمَآءُ اِنْشَقَّتْ ۝
 ۱۱۔ وَاَوْتَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
 ۱۲۔ وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝
 ۱۳۔ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝
 ۱۴۔ وَاَوْتَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
 ۱۵۔ يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰی رَبِّكَ كَدْحًا
 ۱۶۔ فَمُلْقِيْهِ ۝
 ۱۷۔ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبًا بِیْسٰیۙنِہٖ ۝
 ۱۸۔ فَسَوْفَ يُحٰسَبُ حِسَابًا یَّسِیْرًا ۝

- ۱۰۔ تے او اپنے پھر دو خوش خوش ولس۔
 ۱۱۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنڈ پچھو ڈیا ولس
 ۱۲۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سبلیس۔
 ۱۳۔ تے بھڑکری بھا وچ سٹیا ولس۔
 ۱۴۔ بے شک اور اپنے پھر وچ بہوں خوش ہا۔
 ۱۵۔ اوندا خیال با اول تے مصیبت نہ اوسی۔
 ۱۶۔ سٹرو اوندا رب بے شک اونکوں ڈیڈا کھڑا ہا۔
 ۱۷۔ سمجھ دی لال کوں گواہ بنیداں۔
 ۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او برٹھے دلیپٹ تے لگا گھڑی
 ۱۹۔ تے چند کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔
 ۲۰۔ تساں مزدور بولے بولے انہیں حالتیں تے پچھو۔
 ۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے اونیں دے نیں۔
 ۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے ٹایا ونجے او
 سجدہ نیں کریں دے۔
 ۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریں دے۔
 ۲۴۔ اللہ بہوں جائید سے جو او گئیندے۔
 ۲۵۔ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹ والے عذاب دی خبر
 ڈے۔
 ۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیرے منیند تے
 چنگے عمل کریں انہیں کتے نہ نعم تھیرن والا اجر۔
- ۱۔ ۹
- وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۝
 فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝
 وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝
 إِنَّكَ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 إِنَّكَ ظَنَّا أَنْ لَنْ يَحْذَرَ ۝
 بَلَىٰ ۚ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝
 فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفَىٰ ۝
 وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَقَىٰ ۝
 وَالْقَمَرِ إِذَا اتَتْ ۝
 لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝
 فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
 وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝
 بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

مخالفتہ عذابنا کریں

۱۔ ۹

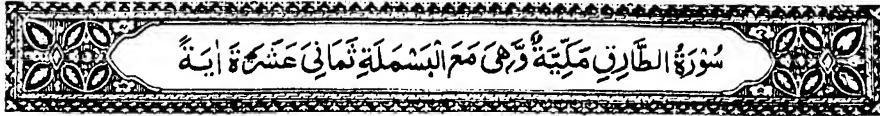

سورة بروج مکی ۷۲ تے لسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں۔

- لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن شکے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②
- ۲۔ برجیں آلا آسمان گواہ۔
- وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ③
- ۳۔ تے او بڑینہ جیند او وعدہ ۷ گواہ۔
- وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④
- ۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی بڑی گئی ۷ اودی۔
- قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ⑤
- ۵۔ گھڑیں آلے تباہ تھی گئیں۔
- النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ⑥
- ۶۔ جیرے بل سٹ کے بھا جھڑکیندے ہن۔
- إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦
- ۷۔ جیلھے او بھا دے نال بیٹھے ہن۔
- وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْأَنفُسِ شُهُودٌ ⑧
- ۸۔ تے او جو مومنیں نال کریندے پنے ہن انہیں دے
دل گواہ ہن۔
- وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَبِيدِ ⑨
- ۹۔ او انہیں کیں معن این واسطے رُسین تے کاوڑین جو
او غالب تے صفیں والے اللہ کوں منیندے ہن۔
- الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩
- ۱۰۔ او خدا جیندے واسطے بے آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں ڈبدا پئے۔
- إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑪
- ۱۱۔ بے شک جنہیں مومن مردیں تے مومن تریمتیں کوں
عذاب ڈتے دل توبہ دی نیں کیتی انہیں کیتے دوزخ
دا عذاب نے انہیں کیتے ساڑن والا عذاب۔
- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑫
- ۱۲۔ بے شک مومن جنہیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے
باغن جیندے وچ نہراں و بندیاں پین لے بہوں
وڈی کامیابی ۷۔
- إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑬
- ۱۳۔ بے شک تیرے رب دی پکڑ سخت۔

- ۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب
بُئِنْدَے۔
- ۱۵۔ تے او کُفُتُ والا تے پار کرن والا دی ہے۔
- ۱۶۔ عرش عید والا۔
- ۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔
- ۱۸۔ کیا میں کہیں لشکر دی فرمیں آئی۔
- ۱۹۔ فرعون تے فرمود دی۔
- ۲۰۔ اصل کا فربر حال وچ انکار کریندن۔
- ۲۱۔ تے اللہ انہیں کوں بچھو کہیں ولہیت گھنسی
- ۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔
- ۲۳۔ میرا محفوظ تختی وچ۔
- إِنَّكَ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝
وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝
فَعَالٌ لِّمَآ يُرِيدُ ۝
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝
فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
وَاللَّهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ مُخِيطٌ ۝
بَلْ هُوَ قَوَّانٌ مَّجِيدٌ ۝
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

سورة طارق مکی ۱۸ آیات

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرا بن گئے،
بُیُونُ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
- ۳۔ تیکوں کیوں پتہ؟ فردا تارا کیا ہے۔
- ۴۔ مہوں چمکن والا تارا۔
- ۵۔ ہر انسان تے ہک نہک جگران مقرر۔
- ۶۔ انسان بڑیکھے تے سہی کیر صی شے کہیں پیدا کیا گئے
- ۷۔ او اچھلے پائے کہیں پیدا کیا گئے۔
- ۸۔ میرا پسلیں تے کنڈ دی بیڑیں وچر نکلے۔
- ۹۔ بے شک او اوکوں ولا ولا وٹ تے قادر۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝
خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝
إِنَّكَ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

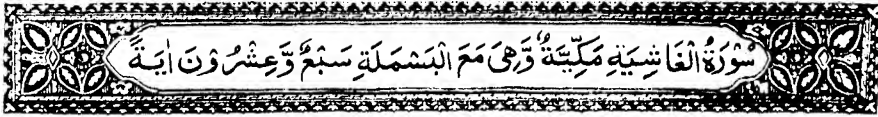
- یَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۱۰﴾
 قَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا أَتَا صِرَاطًا
 وَالسَّاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۱﴾
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۲﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۳﴾
 وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ﴿۱۴﴾
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۵﴾
 وَآكِيدٌ كَيْدًا ﴿۱۶﴾
 فَبِهَذَا الْكِتَابِ أَنْصَرِّفَهُمْ رُودِيًّا ﴿۱۷﴾
 ۱۰۔ جڈال راز ظاہر قیسن۔
 ۱۱۔ اونڈے کہتے نہ طاقت ہوسے تے نہ اعدادی۔
 ۱۲۔ دل و دل و سن ۲ لا جھڑ گواہ۔
 ۱۳۔ تے پھٹ و بچن والی زمین گواہ۔
 ۱۴۔ بے شک اے پھیکڑی تے پکی گال۔
 ۱۵۔ اے کمزور کلام نیئیں۔
 ۱۶۔ بے شک او تدبیراں کرنین۔
 ۱۷۔ تے میں دی تدبیراں کرنین۔
 ۱۸۔ تے توں کافریں کوں و تھی بڑے کجھ ڈینہ دی و تھی
 بڑے۔

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعِ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة اعلیٰ مکی ۲۰ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿۲﴾
 الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى ﴿۳﴾
 وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿۴﴾
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿۵﴾
 فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ﴿۶﴾
 سَتُفْرِكَ فَلَا تَنْتَلَى ﴿۷﴾
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَّ وَمَا يَخْفَى ﴿۸﴾
 وَنُفِثَ لَكَ لِلْيُسْرَى ﴿۹﴾
 ۱۔ شروع کرنیاں اللہ دے ناں نال ہیر عابن منگے
 بڑیوں والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ اچھے اچھی شان والے رب دی تسبیح کر۔
 ۳۔ میں پیدا کیتے تے درست کیتس۔
 ۴۔ تے ہمیں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈتی اس۔
 ۵۔ تے میں گھا کتبہ جیے۔
 ۶۔ تے دل اوں کوں کالا چورا کر ڈتس۔
 ۷۔ اساں نیکیوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔
 ۸۔ سوائے اونڈے جو اللہ چاہے بے شک او جاندے
 ہر ظاہر تے کئی ہونی گال کوں۔
 ۹۔ کامیابی اساں تیبڑے کیتے سوکھی کر ڈھیسوں۔

- ۱۰۔ توں نصیحت کربے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ۱۰
 ۱۱۔ جیرھا ڈر دے اوسر نور نصیحت پکڑ لسی۔
 ۱۲۔ تے جیرھا بے تخت او پر س رہ ولسی۔
 ۱۳۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا ولسی۔
 ۱۴۔ دل اوندے وچ او نہ مری تے نہ جیسی۔
 ۱۵۔ جیرھا پک ٹہسی او کامیاب تھی ولسی۔
 ۱۶۔ تے اپٹے رب داناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔
- ۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جانڈے ۱۷
 ۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہی والی ۱۸
 ۱۹۔ بے شک اسے کمال پہلے صحیفیں وچ دی ہائی پئی۔
 ۲۰۔ ابراہیم تے موسیٰ دے صحیفیں وچ۔
- فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۱۰
 سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشٰى ۱۱
 وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقٰى ۱۲
 الَّذِى يَصْلٰ النَّارَ الْكُبْرٰى ۱۳
 ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۱۴
 قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكٰى ۱۵
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلٰ ۱۶
 بَلْ تُؤَثِّرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۱۷
 وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَّاَنْتٰى ۱۸
 اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ۱۹
 صُحُفٍ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوسٰى ۲۰

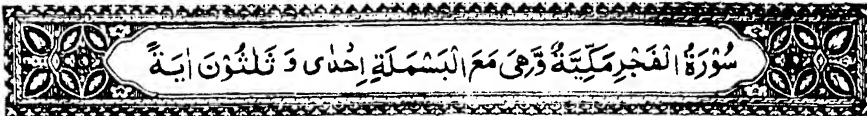
سورة غاشیہ مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن چکے ڈیون
 والاتے دل ول رحم کرن والا ۱
 ۲۔ کیا تیکوں اوں معیت دی خبر نہیں ملی۔
 ۳۔ جیڈاں منہ لہتے پئے ہوسن۔
 ۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔
 ۵۔ تے او جماعت جھڑکدی بھا وچ پہسی
 ۶۔ اہل دے چشے وچ پانی انہیں کوں پلایا ولسی۔
 ۷۔ انہیں کوں سوائے گھاسے بیا کوئی کھانا نہ ملی۔
 ۸۔ نہ او موٹا کر لسی تے نہ کچھ وچ فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۱
 هَلْ اَنْتَكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ۲
 وَجُوْهُ يَوْمٍ خَاشِعَةٍ ۳
 عَابِلَةٍ نَّاجِبَةٍ ۴
 تَصْلٰ نَارًا حَامِيَةً ۵
 تُنْفِىْ مِنْ عَيْنٍ اٰيَةٍ ۶
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ صَرِيْعٍ ۷
 لَا يَسِيْنُ وَلَا يَغْنٰى مِنْ جُوعٍ ۸

- ۹۔ تے کچھ منہ اول بڑبہ خوش ہوسن۔
 ۱۰۔ اپنی کوشش تے انہیں کون تسلی ہوسی۔
 ۱۱۔ او اچی جتیں وچ رہسن۔
 ۱۲۔ او دے وچ بے ہودہ گاہیں نہ سہنس۔
 ۱۳۔ او دے وچ دہندے چشے ہوسن۔
 ۱۴۔ او دے وچ اپنے اپنے تخت ہوسن۔
 ۱۵۔ تے اب غورے لاتھے ہوسن۔
 ۱۶۔ تے وہاں قطاریں وچ پے ہوسن۔
 ۱۷۔ تے قالیناں وچیاں پیاں ہوسن۔
 ۱۸۔ کیا او بڑے نیں اٹھ کون کیوں پیدا کیتا گئے۔
 ۱۹۔ تے آسمان کون کیوں اچا کیتا گئے۔
 ۲۰۔ تے پہاڑیں کون کیوں ٹھوک کے پوریا گئے۔
 ۲۱۔ تے زمین کون کیوں سدھا کیتا گئے۔
 ۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرن والا ہوسن۔
 ۲۳۔ توں انہیں تے دروغہ نوہیں۔
 ۲۴۔ بے شک میرھے کنڈ ولین نے انکار کر لیں۔
 ۲۵۔ تے اللہ اوکوں وچ عذاب ملیس۔
 ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔
 ۲۷۔ تے دل انہیں دا حساب گھنٹ ساڈا کم۔
- وَجُودُهُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝
 تَسْخِيبَهَا رَاضِيَةٌ ۝
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيُنٍ ۝
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝
 فِيهَا سُرُورٌ مَّرْقُوعٌ ۝
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝
 وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝
 وَزُرَابٌ مَبْنُوتَةٌ ۝
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝
 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝
 إِلَّا مَنْ كُفِيَ وَكَفَرَ ۝
 يُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

وہاں لکھو

۱۰۰

سورة فجر کی ۷۴ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات ہن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرھا بن مگئے
 بُولُونِ والا تے ول دل رحم کرن والا ۷۔
 ۲۔ فجر گواہ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالْفَجْرِ ۝

- وَيَا أَيُّهَا الْعَشِيرَةُ ۝
وَالشَّفِيعَ وَالْوَسِيلَ ۝
وَالْيَنَالَ إِذَا يَسِرُّهُ ۝
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
إِمرَدَاتٍ الْجَمَادِ ۝
الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ ۝
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ۝
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۝
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ هَلْ يَفْقَهُ رِيقَ أَكْرَمٍ ۝
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ
رَبِّيَ أَهَانٌ ۝
كَلَّا بَلْ لَا تَهْتَكُمُونَ الْيَتِيمَ ۝
وَلَا تَخْضَعُونَ عَلَيْهِ طَعَامَ الْيَسْكِينِ ۝
وَنَآكُلُونَ الشَّرَآءَ أَكْلًا لِّثَاءً ۝
وَنُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنَآ ۝
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝
- ۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ ہن۔
۴۔ تے ہن بھنت تے ہک طاق وی۔
۵۔ تے رات وی جیرھی ٹر پڑے۔
۶۔ کیا ایندے وچ سیائے کیتے کوئی گواہی ہو۔
۷۔ کیا تیکوں پتہ ہو تیبڑے رب نے عار قوم نالی
کیا کیتے۔
۸۔ ارم قوم جو وڈی وڈی ماٹریں والی ہائی۔
۹۔ اینجی قوم پہلے اتھال پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔
۱۰۔ تے تمود دا وی جیرھے پتھر ترور کسے اپنے مکان
بٹیندے ہن۔
۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔
۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔
۱۳۔ تے فساد وچ ودھدے لگے۔
۱۴۔ تیبڑے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریے۔
۱۵۔ بے شک تیبڑا رب ٹوہ وچ۔
۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کون جیلھے اندراب ازمیندے
اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او
آہرے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہو۔
۱۷۔ تے جیلھے اوں کون ازمیندے تے اوندا رزق
تنگ کر ڈیندے تے او آہرے میڈے رب
میکوں ذلیل کیتے۔
۱۸۔ سٹو اصل لتاں یتیم دی عزت نوہے کریندے۔
۱۹۔ مسکین دی ردٹی کیتے توہر نوہے ڈویندے۔
۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔
۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔
۲۲۔ سٹو جیلھے زمین کون ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا ویسی۔

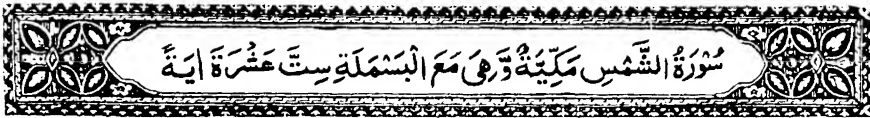
- ۲۳۔ تے تیار اب اوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن
 ۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ویسی تے جڑاں انسان نصیحت
 حاصل کرن چاہسی تے اے وقت نصیحت کنیں فائدہ
 چاؤن دانہ ہوسی۔
- ۲۵۔ او اکس افسوس میں اپنی زندگی کیتے کچھ پھٹیا ہوئے ہا۔
 ۲۶۔ تے اول ڈیہنہ نہ کوئی او ہر جہاں عذاب ڈیسی
 ۲۷۔ تے نہ او ہر جہاں کوئی پکڑ کر لیس۔
 ۲۸۔ اے نفس جس تسلی پاگدھی ہو۔
 ۲۹۔ توں اپنے رب دوول آ توں اول کنیں خوش او
 تیں کنیں خوش۔
- ۳۰۔ میڈے بندیں وچ شامل تھی وئج۔
 ۳۱۔ تے دل میڈی بہشت وچ پہنچ وئج۔
- وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْبَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝
 وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ ذَاتِي لَهُ الَّذِي كُفِيَ ۝
 يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝
 وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝
 يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝
 ادْخِلْنِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاحِيَةً مُّرْغِبَةً ۝
 فَادْخُلْنِي فِي عِبَادِي ۝
 وَادْخُلْنِي جَنَّاتٍ ۝

سورة بلد مکی ۲۱ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ جسے نال مال جبرہا بن منگئے ڈیوٹ
 والے دل دل دم کرن والا۔
 ۲۔ میں اس شہر کوں گواہ بنینداں۔
 ۳۔ تے توں اس شہر وچ ضرور ولس۔
 ۴۔ تے پیر پیر وی گواہن۔
 ۵۔ اسان انسان کوں محنت کرن والا بنائے۔
 ۶۔ اوندا کیا خیال جو اونرے اتے کہیں داور نہیں چل
 سگدا۔
 ۷۔ آہرے میں ڈھیر دیے ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَالْإِلَهِ وَمَا وَلَدٌ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَدَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝
 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝

- ۸۔ اوند کیا خیال اونکوں کوئی بوجھن والا نہیں۔
 ۹۔ کیا اسال اوندیاں ڈو اکھیں نہیں بنایاں۔
 ۱۰۔ زبان تے ڈو تھوڑے۔
 ۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے دکھائے۔
 ۱۲۔ او (دل دی) چوٹی تے نہیں چڑھیا۔
 ۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟
 ۱۴۔ ہک ہانھے کوں آزاد کرٹی۔
 ۱۵۔ یا تمکھ دے ڈینہہ روٹی کھراوٹی۔
 ۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہوئے۔
 ۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہوئے۔
 ۱۸۔ ول اے انہیں وچو بن ونبجے ہا جیرھے ایمان
 ایندن تے ہک ڈوبھے کوں صبر دی تے رحم کرن دی
 نصیحت کریندن۔
 ۱۹۔ اے سبجے پاسے آلن۔
 ۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے
 پاسے آلن۔
 ۲۱۔ انہیں کیے بھٹی دی بھادی سزاو۔
- اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهُ اَحَدٌ ۝
 اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝
 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝
 فَكُّ رَقَبَةٍ ۝
 اَوْ اَطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝
 يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝
 اَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝
 اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۝
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيِّنَاتِ هُمْ اَصْحَابُ الشِّمَّةِ ۝
 عَلَيْهِمْ نَارُ مُّؤَصَّدَةٍ ۝

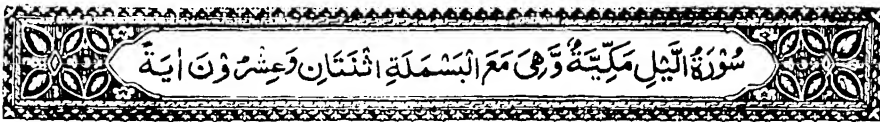

سورة الشمس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ نے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون
 والا تے دل دل رحم کرن والا۔
 ۲۔ سمجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔
 ۳۔ تے چند جیرھا سمجھ دے پچھو اندرے۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝
 وَالْقَمَرُ اِذَا تَلَّهَا ۝

- ۳۔ تے ڈینہہ جیلے او سمجھ کوں ظاہر کریندے۔
 ۵۔ تے رات جیلے او نکوں لکا ڈیندی۔
 ۶۔ تے آسمان تے اونڈے بٹاؤں کوں دی۔
 ۷۔ تے زمین تے اونڈا دچھاوٹ۔
 ۸۔ تے نفس تے اونڈا بے عیبا بٹاؤں۔
 ۹۔ جینکوں اللہ سیس نیکی تے بدی ہر شے بٹوس ڈتی۔
 ۱۰۔ لے سب گواہن جیر صافس کوں پاک کر لسی او کامیاب تھسی۔
 ۱۱۔ تے جرحا مٹی ورج پہسی او ناکام تھسی۔
 ۱۲۔ نمود اپنی من زوری نال انکار کیے۔
 ۱۳۔ جیلے انہیں دا بک بد بخت کھڑا تھئے۔
 ۱۴۔ او نکوں اللہ دے رسول آکھئے لے اللہ دی ڈاچی۔
 ۱۵۔ انہیں انکار کیا تے اونڈیاں نچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھاتے اوں اپنی تدبیر پوری کیتی۔
 ۱۶۔ ایویں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کر لسی۔
- وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَن زَلَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
 إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝
 فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝
 فَكَذَّبُوهُ فَعْتَمَدُوا ۝
 رَبُّهُمْ يَدْبُرُ الْبُغْيَاءَ ۝
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سورة لیل مکی ۲۲ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر حابن بنگئے ڈیوٹ
 والا تے دل ول رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ رات گواہ جیلے او چھا دچھے۔
 ۳۔ ڈینہہ گواہ جیلے او ظاہر تھی دچھے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝

- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝
 فَاَمَّا مَنْ اَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝
 وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيَعُنُهُ لِيَلْجِئَ لِيُتَمَرَّ ۝
 وَآمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيَعُنُهُ لِيَلْجِئَ لِيُتَمَرَّ ۝
 وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝
- ۳۔ تے جیرھا اوں نرتے مادی بٹائی و ادومی گوارہ۔
 ۵۔ بے شک تباہیاں کوششیں انجراجن۔
 ۶۔ جیرھا خدای راہ وچ ڈلیسی تے ڈریسی۔
 ۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کرلیسی۔
 ۸۔ اوندے کیتے اسال ہرگال سوکھی کرلیسوں۔
 ۹۔ تے جیرھا شروانی کرلیسی تے بے پروائی۔
 ۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کرلیسی۔
 ۱۱۔ اسال اوندے کیتے ہرگال اوکھی کرڈلیسوں۔
 ۱۲۔ تے جیلھے اوتہا تھیونٹ لگا تے اوندا مل کیں کم نہ اوسی۔
- ۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔
 ۱۴۔ تے شروع دی تے افریوی ساڈے ہتھ وچ۔
 ۱۵۔ میں تہاں جوڑکدی بھانئیں ہریشا رکڑتے۔
 ۱۶۔ اوندے وچ محض او بد بخت سیسی۔
 ۱۷۔ جیرھا انکار کرلیسی تے کنڈولیسی۔
 ۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔
 ۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کرکے پاک کرنیوے۔
 ۲۰۔ اوندے اتے کہیں دا احسان نہیں ہوندا جیندا اوں بدلہ ڈیوٹا ہوئے۔
- ۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر
 ۲۲۔ تے خدا اوں کیں ضرور راضی تھیسی۔
- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۝
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۝
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝
 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝
 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝

سُورَةُ الضَّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

سورة ضحیٰ مکی ۱۲ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
بُیُوْنُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلِیُّہٗ رَحْمَہٗمُ کَرُوْاہُ۔
- ۲۔ بکھدا بڑیہ گواہ۔
- ۳۔ تے رات جیلے او ہر شے لکا بڑیہ۔
- ۴۔ تیڈے رب تیکوں نیٹس چھوڑیا تے دناراض تھئے
- ۵۔ تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں جنگیہ۔
- ۶۔ تیڈا رب تیکوں ضرور بڑیہ جیندے نال توں خوش
- تعمیس۔
- ۷۔ کیا تیکوں یتیم بڑیکھ کے جانسی بڑی۔
- ۸۔ تے بھلیا ہو یا بڑیکھ تے راہ بڑکھالیں۔
- ۹۔ تے تیکوں وڈے بُرا لا بڑیکھ کے غنی کیتس۔
- ۱۰۔ تے ہٹ توں یتیم کوں دڑکانہ بڑے۔
- ۱۱۔ تے مگن والے کوں دڑکانہ بڑے۔
- ۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ و نچ
- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱
- وَالضُّحٰی ۲
- وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰی ۳
- مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰی ۴
- وَلَا اٰخِرَ حَیْرَ لَّكَ مِنَ الْاَوَّلٰی ۵
- وَاَسَوْفَ یُعْطِیْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰی ۶
- اَلَمْ یَجِدْكَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی ۷
- وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدٰی ۸
- وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَاَغْنٰی ۹
- فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا تُفْقِرْہٗ ۱۰
- وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْہٗ ۱۱
- وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۱۲

سُورَةُ الْمُنَشَّرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ نِسْمٌ اُیْت

سورة الم نشرح مکی ۹ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
بُیُوْنُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلِیُّہٗ رَحْمَہٗمُ کَرُوْاہُ۔
- ۲۔ کیا اساں تیڈے سینے کوں نیٹس کھولیا۔
- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱
- اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَکَ ۲

- وَصَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝
- ۳۔ تے اساں تیرا بار تیں کنیں لہاٹے سے ۔
۴۔ میں تیری چیل ترور ڈتی ہاں ۔
۵۔ تے تیرا ذکر بہوں اچا کہتے سے ۔
۶۔ بے شک ہر ادا کھڑے بعد سوکھ ۔
۷۔ بے شک ہر ادا کھڑے بعد سوکھ ہونرے ۔
۸۔ تے جیلے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملن دی
کوشش کر ۔
۹۔ تے اپے رب دو تو ج کر ۔

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَشْمَعُ آيَاتٍ

سورۃ تین مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ہن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝
وَطُورِ سِينِينَ ۝
وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَلَاغِينِ ۝
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن سیکے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرن والا ۔
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن ۔
۳۔ تے طور سینین دی ۔
۴۔ تے ایں امن والے شہر کوں گواہ بنینداں ۔
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت دج پیدا کیتے ۔
۶۔ دل اوٹکوں ساریں کنیں گندے جھک دج دلا
ٹپے سے ۔
۷۔ سوائے مومنین تے نیک عمل کرن والیں دے تے
انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر ۔
۸۔ ایندے بعد کیری چیز جزا سزا دے ڈیہندے بارے
دج شکوے بھیلندی ۔
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمین کنیں وڈا حاکم نیں (ہے) ۔

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورۃ علق مکی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیاتن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ا۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے
بڑیوں والا تے ول ول رحم کرٹ والا ۲۔
- اے محمد اپنے رب داناں گمن کے پڑھ میں تیکوں پیدا
کیتے۔
- اَفَرَأَى الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ②
- ۳۔ تے انسان کوں لوتھڑے کنیں پیدا کیتس۔
- اَفَرَأَى الْإِنْسَانَ إِذَا كَانَ رَجُلًا ③
- ۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ۵۔
- اَلَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④
- ۵۔ جس قلم نال سکھائے۔
- اَلَمْ يَعْلَمِ الْإِنْسَانُ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑤
- ۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جواونہ جاندا با۔
- كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ⑥
- ۷۔ سٹو بے شک انسان حد کنیں ودھدا اپنے۔
- اِنَّ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ⑦
- ۸۔ جواو اپنے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
- اِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْبُجْءُ ⑧
- ۹۔ بے شک تیڈے رب دو ولے۔
- اَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ⑨
- ۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ جبرہا بکیندا ہڑے۔
- عَبْدًا اِذَا صَلَّىٰ ⑩
- ۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھن کنیں۔
- اَرَأَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ⑪
- ۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جواو سدھے راہ تے ہڑے۔
- اَوْ اَمَرَ بِالْتَقْوَىٰ ⑫
- ۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔
- اَرَأَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑬
- ۱۴۔ تے اونکوں روکٹن والا ہدایت کنیں الکاری تے منہ
پھیرٹن والا ہڑے۔
- اَلَمْ يَعْلَمِ بِاَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑭
- ۱۵۔ کیا اونیں جاندا جو اللہ ہر نئے جہاں کھڑے۔
- كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑮
- ۱۶۔ سٹوایں نہ تھسی جے اوباز نہ آیا تے اسان اوندے
متھے دے وال کپڑے گھلیسوں۔
- نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑯
- ۱۷۔ او متھا جبرہا کوڑا تے خطا کار۔

- ۱۸۔ او اپنی برادری کوں سب سے۔ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
 ۱۹۔ اس ایں پولیس کوں سبلیوں۔ سَدْعُ الزَّكَايَةِ ۝
 ۲۰۔ سٹو اوندا آکھن نہ من تے سجدہ کرتے اوندے کو لہو كَلَّا لَا تَطْعَمُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝
 تھیندا ونج۔ ۴

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة قدر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے ڈیوٹن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 دالاتے ول ول رحم کرٹ والا۔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝
 ۲۔ بے شک اس ایں قرآن کوں قدر آلی رات وچ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لہائے۔ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝
 ۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
 ۴۔ لیلۃ القدر ہزار بیسے کنیں دی جگلی۔ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپٹے رب دے حکم نال سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝
 لہندن ہر کم کیسے (لہندن)۔ ۴
 ۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ۷ تے اے ڈیہ تھیون ۴
 تیں رہندی۔ ۴

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ

سورة بینہ مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔ لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 ۲۔ اہل کتاب وچ کافر تے مشرک انکا رکنیں رک نہ

مُفْلِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝

سبکدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ دلو بہک رسول (آویندا) پھر صاف پاک صحیفے پڑھو کے
سنا دے گا۔

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةُ ۝

۴۔ ہمیشہ رچ رہیں والے حکم ہوں۔
۵۔ جنہیں کون کتاب پڑتی گئی ہائی اور محض کھلی دلیل دے
آوٹی دے بعد ٹولیں رچ وڈتی کج گئے ہن۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝

۶۔ اصل انہیں کون حکم تے لے ہا کہ اللہ کیسے الامعت خاص
کریندے ہوئیں خدا کون ہک منیندے ہوئیں اوندی
عبادت کردتے نماز پٹھا کے پڑھوتے زکاۃ پڑھو لے
ہمیشہ رہیں والا دین۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ خُنْفَاءً وَ
يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ
ذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

۷۔ بے شک اہل کتاب وچو کافر تے مشرک دونوں رچ
ولیں تے اوں بجا رچ ہمیشہ رہیں اوساریں کنیں گندی
خلوق ہن۔

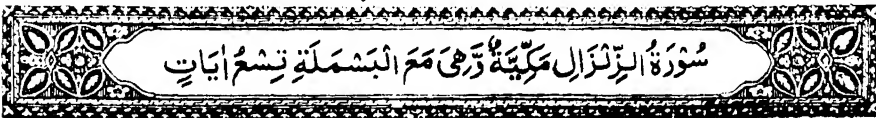
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالشُّرَكِيَّاتِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝

۸۔ بے شک مومن تے وچکے عمل کرن والے سمجھ کنیں
چھکی مخلوق ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

۹۔ انہیں دابلا انہیں دے رب دلو ہمیشہ دے باطن جنہیں
رچ نہاں و ہندیاں پیاں ہوسن اوندے رچ ہمیشہ رہیں
اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن لے
بدلہ اوندے کہتے میرھا اپنے رب کنیں ڈر دے۔

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

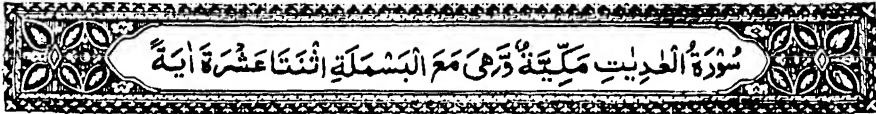
سورة زلزال مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرھا بن سکے پڑیوں
والا تے دل ول رم کرن والا ء۔
۲۔ جیسے زمین ہلا پڑی ویس۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝

- ۳۔ تے زمین اپنے باز پھر کدھ سٹیس۔
 ۴۔ تے انسان آکھسی ایکوں کیا تھی گئے۔
 ۵۔ اول ڈینہ او اٹپیاں ساریاں جہاں ڈسیسی۔
 ۶۔ بے شک او دے رب او دے کیے وھی کیے۔
 ۷۔ جرے ڈینہ لوک کئی لوئیں وچ کٹھے ہوسن ناں جو اپنے اعمال ڈکھن۔
 ۸۔ جیں تھوڑی جہیں دی نیکی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
 ۹۔ تے جیں تھوڑی جہیں دی بدی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
- وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
 يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
 لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة حذیت کی ۱۲ آیتاں۔

- ۱۔ خروج کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے ڈیرن
 والا تے دل دل رم کرن والا۔
 ۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جہیں دے گھوڑے
 تکھے درکن تے انہیں دے منہ وچر الانکلدن۔
 ۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مارکے چنگاں کڈھیندن۔
 ۴۔ تے او جہاں نال ملے کریندن۔
 ۵۔ تے ایندے نال مٹی اڈریندن۔
 ۶۔ تے لشکر وچ بہر ویندن۔
 ۷۔ اے سب گواہن ابے شک انسان اپنے رب دا ناشکرا۔
 ۸۔ تے بے شک ایں گال دا او گواہ۔
 ۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔
 ۱۰۔ کیا اونکوں نیلی پتہ جو جڈاں قبریں آلیں کول اٹھایا
 ولسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَزِيمَةُ ضَبْحًا
 فَالْمُودِرِيتُ قَدْ حَا
 فَالْمُغِيرِيتُ ضَبْحًا
 فَآثَرُونَ بِهِ نَقْعًا
 فَوْسَطْنَ بِهِ جَنَعًا
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

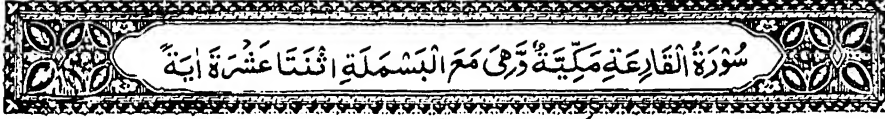

وَحَصِّلَ مَا فِي الضُّدِّ ۝

۱۱۔ تے جوا نہیں دے سینے وچ کدھیا ویسی۔

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

۱۲۔ بے شک تیدار ب اوں ڈیہندہ انہیں دانگران ہوسی۔

سورة قارعه مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرھابن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا ءے۔

الْقَارِعَةُ ۝

۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ۝

۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝

۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝

۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی ولین جیویں کھنڈے ہونے

کھسلاٹ۔

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْفِ السَّقُوفِ ۝

۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولین جیویں پنہی ہونی کپاد۔

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝

۷۔ جیندے عملیں دے پلے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝

۹۔ تے جیندے عملیں دے پلے ہولے ہوسن

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝

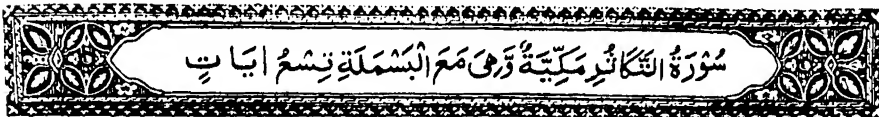
۱۰۔ انہیں دارلکاڈ دوزخ ہوسی۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝

۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ءے۔

نَارُ حَامِيَةٍ ۝

۱۲۔ بلدی بھا ءے۔

سورة تکاثر مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرھابن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا ءے۔

الْهَيْكَلُ الْكَاشِرُ ۝

۲۔ مال وچ ہک ڈوبے کینس ددھن دی خواہش تہاں
غافل کر ڈرتے۔

حَتَّىٰ ذُرُّهُمُ الْمَقَابِرَ ۝

۳۔ اوتیں جو تہاں قبریں وچ ونج سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۴۔ سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۵۔ ول سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

۶۔ ہائے جے تہاں کون یقینی علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

۷۔ تہاں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

۸۔ ول تہاں اونکوں یقینی دمی اکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَسْتَلْقَىٰ يَوْمَئِذٍ مِنَ النَّعِيمِ ۝

۹۔ ول تہاں کینس اوں ڈیہنہ نعمتیں دے بارے وچ

پچھیا ویسی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ ذَرَفَتْ بِهَا مَلَكُوتُهُ آيَاتُ

سورة عصر مکئی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگے

ڈیون والائے ول ول رم کرن والا۔

وَالْعَصْرِ ۝

۲۔ زمانہ گواہ۔

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۝

۳۔ بے شک انسان گھائے وچ۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا ۝

۴۔ سوائے مومنین دے تے نیک عمل کرن والیں دے

تے جبرے ہک ڈوبے کون حق دی تے مبردی نصیحت

بِالْحَقِّ هُ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

۵۔

تے بدایت کریندے رہ ویندن۔

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ

سورۃ ہمزہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوٹن والا تے بیوں مہربان۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
۲۔ کندھ کچھوگلا کرٹن والے تے عیب کڈھن والے کہتے عذاب۔	وَبِئْسَ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّزْمَةٌ ۲
۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولادلا گندے ۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھیس۔	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۳ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۴
۵۔ اے نہ تمھیں با او "عطہ" وچ شیا ویسی۔	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۵
۶۔ تیکوں کیا پتہ "عطہ" کیا ہے۔	وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ ۶
۷۔ اللہ دی بھرکاٹی ہوئی بھاء۔	نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۷
۸۔ جرمی دل دے اندر نیں پہنچدی ء۔	الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِ ۸
۹۔ بے شک او بھانڈی ہوئی وچ ہوئی۔	إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّقَةٌ ۹
۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھمیں نال پدے کھڑے ہوسن۔	فِي عَمَدٍ مُّثَدَّدَةٍ ۱۰

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورۃ فیل مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرٹن والا ء۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
۲۔ تیکوں پتہ نیں تیبڑے رب ہاتھی آلیں نال کیا کیسا با۔	الْمَرَّ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۲

- ۱۔ لَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝
 ۲۔ وَارْسَلْ عَلَيْهِمْ طَلِيقًا اَبَابِيلَ ۝
 ۳۔ تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۝
 ۴۔ فَجَعَلَهُمْ كَصَفِیٍّ مَّاكُوْلٍ ۝
 ۵۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈیا تھیں۔
 ۶۔ تے انہیں تے پکیں دی جھونڈ پھیلے ہں۔
 ۷۔ جبرے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے
 مریندے ہن۔
 ۸۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایویں کر ڈیا جویں کھا دا
 ہو یا بھوں ہونڈے۔

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورۃ قریش مکی و تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیاتن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 ۲۔ اِنَّا لِلّٰهِ قُرَيْشٌ ۝
 ۳۔ اِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝
 ۴۔ اَلْفِہِم رَحْلَةٌ شِتَاً وَصَیْفًا ۝
 ۵۔ فَاَلْبَسُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَیْتِ ۝
 ۶۔ الَّذِیْ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ اَمَّنَّهُمْ ۝
 ۷۔ مِنْ خَوْفٍ ۝
 ۸۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن بگئے
 ۹۔ جویں والا تے دل دل رحم کرن والا ہو۔
 ۱۰۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۱۱۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۱۲۔ ہن قریش این گھروالے خدا دی عبادت کرن۔
 ۱۳۔ جس انہیں کوں مجھ دج کھانا ڈرتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِي آيَاتٍ

سورۃ ماعون مکی و تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیاتن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 ۲۔ اِنَّا لِلّٰهِ قُرَيْشٌ ۝
 ۳۔ اِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝
 ۴۔ اَلْفِہِم رَحْلَةٌ شِتَاً وَصَیْفًا ۝
 ۵۔ فَاَلْبَسُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَیْتِ ۝
 ۶۔ الَّذِیْ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ اَمَّنَّهُمْ ۝
 ۷۔ مِنْ خَوْفٍ ۝
 ۸۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن بگئے
 ۹۔ والا تے دل دل رحم کرن والا ہو۔
 ۱۰۔ کیا توں اذکوں سچیندیں جبرہا دین والا کریندے

۳۔ ادھر جو جبرہا یتیم کوں دھکے بڑبند آیا۔	فَذٰلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيْمَ ۝
۴۔ تے مسکین دے کھاٹے دو توجہ نہ بڑبند آیا۔	وَلَا يَحْضُ عَلٰی طَعَامِ الْيَتِيْمِ ۝
۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی جو۔	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝
۶۔ جبرے اپنی نمازیں درج دھل گھس کر بندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝
۷۔ جبرے بڑکھاوا کر بندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ يُرَاوُوْنَ ۝
۸۔ تے گھر دیاں معمولی استمال دیاں شہیں وی لوکیں	وَيَسْتَعُوْنَ النَّاعُوْنَ ۝
کوں نہیں بڑبندے۔	۝۳۶

سُوْرَةُ الْكُوْثِرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ اَدْبَعُ اَيَاتٍ

سورة کوثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
بڑیون والا تے دل دل رحم کرٹ والا جو۔	اِنَّا اَعْطَيْنٰكَ الْكُوْثَرَ ۝
۲۔ بے شک اساں نیکیوں کوثر بڑتے۔	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝
۳۔ تے توں اپٹے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔	اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝
۴۔ بے شک سیدھا دشمن ہی اصل اوترک۔	۝۳۷

سُوْرَةُ الْكَافِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ سَبْعُ اَيَاتٍ

سورة کافرون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بڑیون	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
والا تے دل دل رحم کرٹ والا جو۔	قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ ۝
۲۔ توں اکھ لے کافرو	لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝
۳۔ میں اوندی عبادت نہیں کریندا جیندی تساں عبادت	

کریندے ء۔

۳۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرن والے ء جیندی
میں عبادت کرینداں۔

۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کرینداں جیندی تساں
عبادت کریندے پئے ء۔

۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کر لیسو جیندی میں عبادت
کرینداں پیاں۔

۷۔ ات بگا لہوں، تہا بڈا دین تہا بڈے کیتے تے میڈا دین
میڈے کیتے (ہے)

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

۝

سُورَةُ التَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ آيَاتٍ

سورة نصر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

۲۔ جلمے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

۳۔ تے توں بکھیسیں جو لوک اللہ دے دین درج چھٹ
دے چھٹ داخل تھیں۔

۴۔ تے توں اپنے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں
کین بخشش منگ بے شک اور رحمت کرن والا ء۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۝ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة لہب مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

- تَبَّتْ يَدَايَ لَهَيْ وَتَبَّ ۝
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝
وَأَمْرَانَهُ حَمَلَةَ الْخَطْبِ ۝
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝
- ۲۔ ابولہب دے ہڈییں ہتھ ترٹ پھین تے او آپ دی۔
۳۔ اوندا مال تے جو اول کمایا با اوندے کہیں کم نہیں آیا۔
۴۔ اداں بھاوچ پوسے جیہیں ہما بڑ پچائی پئی ہوسی۔
۵۔ تے اوندی زال جیہیں ہل چا اندی ۶۔
۷۔ اوندی ہچی وچ بھوتریں دا وٹیا ہویا رسا بدھا ویسی۔

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورة اخلاص کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝
اللَّهُ الصَّمَدُ ۝
لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
۲۔ توں آکھ اللہ اک۔
۳۔ او کہیں دا ممانج نہیں۔
۴۔ نہ اوں کہیں کوں چٹے تے نہ اوں کوں کہیں چٹے۔
۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑ دا کوئی کار نہیں۔

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فلق کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام وچ انداز
۳۔ مخلوق دے شرکین بچن کیتے۔
۴۔ تے اندھارا کرن والے دی شرارت کنیں بچن کیتے

جیلے اواندھارا کر ڈیندے۔

۵۔ تے اوندے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں توڑن
کیتے پھو کے مریندے۔

۶۔ تے صدی دے حدتے ساڑکین بچن کیتے
(رب دی آم شام وچ انداں)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

۱۱۳

سورة ناس کل ءتے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتن۔

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون

والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۲۔ توں اکھ میں لوکس دے رب دی آم شام منگداں۔

۳۔ جیرھا ساریں لوکس دا بادشاہ۔

۴۔ تے ساریں لوکس دا مہبود۔

۵۔ دسواسی تے شرارت گھتا کے پھچو بہر و بچن والے

دے شرکنیں بچن کیتے۔

۶۔ جیرھا لوکس دے دلین وچ دسواس گھتندے رتے

شر پونیدے۔

۷۔ او بھانویں جنیں وچ ہرے تے بھانویں انسانیں وچ

ہوے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝

مِنْ شَرِّ أَوْسَوَاسٍ هُ الْخَنَاسِ ۝

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

۱۱۳

مِنَ الْخِجَّةِ وَالنَّاسِ ۝

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.